

تېگە يىشتىنى سەلەف بۇ رېئازى لەفزيە كان

كۆكرادى پۇستەكانى
كەنالى ھود عبدالرحمن

اللفظیة (١)

سه‌له‌ف جه‌همیه‌کانیان کردوو‌ه به‌ سئ به‌ش:

١- ئەوانه‌ی ئەلّین قورئان مه‌خلوقه‌.

٢- ئەوانه‌ی ئەلّین قورئان که‌لامی الله‌ یه‌، پاشان ئەوه‌ستن نه‌ ئەلّین مه‌خلوقه‌ و نه‌ ئەلّین غه‌یر مه‌خلوقه‌ (الواقفة).

٣- ئەوانه‌ی ئەلّین له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ (اللفظیة).

ئیمام احمد (٢٤١ هـ) ئەلّی:

جه‌همیه‌کان بوون به‌ سئ فرقه‌، ئەوانه‌ی ووتیان قورئان مه‌خلوقه‌، وه‌ ئەوانه‌ی گومانیان هه‌بوو که‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوق بیّت (واتا الواقفة)، وه‌ ئەوانه‌ی ووتیان له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌.

ئیمام احمد ئەلئ:

نالین ئەمانه واقفه‌ن، پێیان ئەلین (شکاكة) واتا گومانیان هه‌یه‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوق بێت.

(السنة للخلال : ١٧٦٦)

ئیمام احمد ئەلئ:

جه‌همیه‌کان سئ جورن:

فرقه‌یه‌کیان ووتیان قورئان مه‌خلوقه‌

فرقه‌یه‌کیان ووتیان قورئان که‌لامی الله‌یه‌، وه‌ ئەوه‌ستین

وه‌ فرقه‌یه‌کیان ووتیان له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌

له‌لای من هه‌ر سئ فرقه‌که‌ هه‌مان ووته‌یان هه‌یه‌.

(السنة للخلال : ١٧٦٧)

که‌ ئەلئ له‌لای من هه‌ر سێکیان یه‌ک ووته‌یان هه‌یه‌، واتا هه‌ر سێکیان مه‌به‌ستیان ئەوه‌یه‌ بڵین قورئان مه‌خلوقه‌، به‌لام فرقه‌ی دووهم و سێیه‌م به‌ رینگای فیلاوی و شاراوه‌ ئەم کوفره‌ ئەکه‌ن، بۆیه‌ ئەبینین سه‌له‌ف کۆکن له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌ هه‌ر سئ فرقه‌که‌ جه‌همین و کافرن چونکه‌ زانیویانه‌ مه‌به‌ستیانه‌ بڵین قورئان مه‌خلوقه‌ به‌لام

عبدالله ئه‌لی:

پرسیار له‌ باو‌کم کرا رحمه‌الله ده‌رباره‌ی له‌فزییه و واقفه، منیش ئه‌م بیست، باو‌کم ووتی: هه‌ر که‌سی‌ک له‌وان عیله‌ی که‌لام ئه‌زانیت ئه‌وا جه‌همیه، وه‌ جارێکیان ووتی ئه‌وان له‌ جه‌همیه‌کان خراپ‌ترن، وه‌ جارێکی تر ووتی ئه‌وان جه‌همین.

(السنة لعبدالله : ١٦٩)

جه‌همی بوونیانی په‌یوه‌ست کرد به‌وه‌ی که‌ ئه‌هلی که‌لامن یان نا، چونکه‌ ئه‌هلی که‌لام بۆ ئه‌وه‌ی بڵێن قورئان مه‌خلوقه‌ ووتیان توقف ئه‌که‌ین یان ووتیان له‌فرمان مه‌خلوقه‌ به‌ قورئان.

هه‌ر بۆیه‌ش ئه‌بینین ئیمام احمد ده‌رباره‌ی واقفه‌ ووتی پێیان ئه‌لێین (شکاكة) واتا گومانیان هه‌یه‌ که‌ قورئان مه‌خلوق نه‌بێت، هه‌ر که‌سی‌کیش گومانی هه‌بێت له‌وه‌ی که‌لامی الله مه‌خلوق نیه‌ ئه‌وا کافره‌، وه‌ له‌ شوێنێکی تر ووتی ئه‌مانه‌ به‌شی‌کن له‌ جه‌همیه‌کان به‌ وه‌قف کردن کوفره‌که‌یان شاردۆته‌وه‌، واتا ئه‌وانیش برۆیان وایه‌ قورئان مه‌خلوقه‌ به‌لام به‌م وه‌قف کردنه‌ کوفره‌که‌یان ئه‌شارنه‌وه‌ و ده‌ری نابرن

وه‌ ده‌بینین ئیمام احمد ده‌رباره‌ی له‌فزییه ئه‌لی:

هه‌ر که‌سی‌ک به‌ره‌و قورئان بچێت به‌ بابه‌تی له‌فر یان به‌هه‌ر شتێکی تر، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بێت که‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ئه‌وا جه‌همیه‌.

(السنة لعبدالله : ١٦٧)

واتا عيلله تي ته كفير كردنيان ئه وهيه برويايان وايه قورڤان مه خلوقه، به لام ناراسته وخۆ ئه م كوفره ده رته برن به ووشه ي ته م و مژاوي.

ئه مه ش ماناي ئه وه نيه كه بليين گهر كه سيك برواي وابوو قورڤان مه خلوق نيه ئه وا ئاساييه توقف بكات و نه ئي غير مخلوق، يان ئاسايي بيت بلي له فزم به قورڤان مه خلوقه، نه خير ئه مانه بيدعه ي جه هميه كانن مروفي سوني هه رگيز واز له ووته كاني سه له ف ناهييت و ده ست بگريت به ووته ي كافر و گومراكان و دووباره ي بكاته وه كه ووته كانيان هه م مه به ستى ترى له پشته، وه هه م خودي له فزه كه داهيتراره و ماناي جياواز له خو ئه گريت و رڤگا خوشكه ره بۆ به هيژ كردني مه زه به بي جه هميه كان

جا كاتيک سه له ف جياوازي ئه كه ن له نيوان حوكمي ئه وانهي كه ئه ئين قورڤان مه خلوقه له گه ل ئه وانهي كه توقف ئه كه ن يان له فزين، واقفه و له فزي به و مه رجه ته كفير ئه كه ن كه ئه هلي كه لام بيت يان له باسه كه تيڤگات، ئه مه ماناي ئه وهيه كه هه موو كه سيك كه له م باسه قسه ئه كه ن هه مان مه به ستيان نيه

هه روهك ابر دارد السمستاني ئه ئي:

بيستم پرسيار له احمد كرا: ئايا بۆي هه يه كه سيك بلي: قورڤان كه لامى الله يه و بيدهنگ بيت ؟ (واتا نه ئي غير مخلوق)

احمد ووتی: بۆچی بێده‌نگ ئه‌بی‌ت ؟ گهر له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بوایه خه‌لك ووتیان قورئان مه‌خلوقه ئه‌وا بۆی هه‌بوو بێده‌نگ بی‌ت، به‌لام کاتی‌ک خه‌لكی ووتیان قورئان مه‌خلوقه، بۆچی بێده‌نگ ئه‌بن و نالین غیر مخلوق؟

(السنة للخلال : ۱۷۸۳)

هنبه‌ ئه‌لی:

به‌ باوکی عبدالله-م ووت: ئه‌وه‌ی وه‌قف بکات له‌ قورئان، بلی نه‌ ئه‌لیم مه‌خلوقه و نه‌ ئه‌لیم غیر مه‌خلوقه ؟

ووتی: ووتیه‌کی خراپه‌، شتی‌کی خراپه‌ که وه‌قف ئه‌کات، چۆن نازانی‌ت؟! یان هه‌لاله‌ یان هه‌رامه‌، یان ئه‌مه‌یه‌ یان ئه‌وه‌یه‌، الله عز وجل قورئانی پاک راگرتوو هه‌وه‌ی که مه‌خلوق بی‌ت، ئه‌مانه‌ ئه‌گه‌ر پنه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که بلین قورئان مه‌خلوقه‌، جا بۆ خویان به‌ باش زانی به‌ وه‌قف کردن ئه‌مه‌ ده‌ربهرن.

(السنة للخلال : ۱۷۸۶)

الآهری ئه‌ئ:

زانایان ووتیان ئه‌م واقفانه وه‌ک ئه‌وه‌ن که ئه‌ئ قورئان مه‌خلوقه، وه خراپ‌تریشن، چونکه گومانیان هه‌یه له دینه‌که‌یان، وه په‌نا ده‌گرین به الله له وه که‌سه‌ی که گومانی هه‌بیت له وه‌ی که لامی په‌روه‌ردگار مه‌خلوق نیه.

(الشريعة : ٥٢٧/١)

أبو زرعۃ الرازی (٢٦٤ هـ) ئه‌ئ:

قورئان که لامی الله یه و مه‌خلوق نیه، وه ئه‌و که‌سه‌ی توقف ئه‌کات له قورئان به گومانه‌وه (واتا گومانی هه‌یه غه‌یر مه‌خلوقه یان نا) وه ئه‌و که‌سه‌ی که ئه‌ئ مه‌خلوقه، هه‌ردووکیان هه‌مان شته.

(طبقات الحنابلة : ٥٩/٢)

ئه‌م ووته‌یه‌ی ابو زرعۃ وه‌ک ووته‌که‌ی ئیمام احمد-ه که ووتی: ئه‌وه‌ی به‌ره‌و قورئان بجیت به له‌فزیان به‌هه‌ر شتیکی تر، مه‌به‌ستی ئه‌وه بی‌ت قورئان مه‌خلوقه ئه‌وا جه‌همیه.

ابو زرعۃ توقف کردنی قه‌ید کردن به گومان کردن له‌وه‌ی قورئان غه‌یر مه‌خلوقه یان نا، ئیمام احمدیش بابته‌ی له‌فزی قه‌ید کرد به‌وه‌ی مه‌به‌ستی ئه‌وه بی‌ت قورئان مه‌خلوقه.

به‌لام دووباره‌ی ئه‌که‌مه‌وه ئه‌مه‌مانای ئه‌وه‌نیه‌مادام پیت وابی قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌ئه‌وا ئاساییه‌توقف بکه‌یت یان بلی له‌فزم به‌قورئان مه‌خلوقه‌، چونکه‌ ئه‌م دوو فرقه‌یه‌سه‌ریان هه‌لداوه‌و کوفره‌که‌یان جیگیر بووه‌، تاكو ئیستاش ئه‌شعه‌ریه‌کان ده‌ست به‌م ووته‌یه‌ئه‌گرن (له‌فزمان به‌قورئان مه‌خلوقه‌) بۆ شاردنه‌وه‌ی کوفره‌که‌یان، وه‌هه‌ر خودی ووته‌که‌ش مانای جیاوازا له‌خۆ هه‌لئه‌گریت ئه‌کریت خه‌لقه‌که‌ بگه‌رپته‌وه‌بۆ قورئان بۆیه‌نابیت بووتری، وه‌تاكو ئیستاش که‌سانیک ئه‌لین قورئان مه‌خلوقه‌، وه‌به‌هه‌مان شیوه‌گه‌ر ئاماده‌نه‌بیت بلی قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌حه‌تمه‌ن ئه‌مه‌شتیکی له‌پشته‌وه‌یه‌له‌کاتی‌کدا ئه‌م هه‌موو سه‌له‌فه‌ت هه‌یه‌که‌وتووینه‌غه‌یر مه‌خلوقه‌و ئه‌زانی کوفری ووتنی قورئان مه‌خلوقه‌ته‌شه‌نه‌ی سه‌ندوو، به‌لام سه‌رده‌مانیک که‌کوفری قورئان مه‌خلوقه‌بوونی نه‌بووه‌که‌س لۆمه‌ی که‌سی نه‌کردوو که‌بۆ نالی قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌.

بۆیه‌ره‌حه‌متان لیبت له‌م اطلاقاتانه‌ی سه‌له‌ف تیځه‌ن و بزانه‌بۆ چ بارودۆخ و سه‌رده‌میک و که‌سانیک ئه‌م حوکمه‌ره‌هایانه‌یان داوه‌، مه‌علومیشه‌که‌ اطلاقاته‌کانیان به‌پی قه‌یده‌کانیان لی تیئه‌گه‌ین.

ماویه‌تی

هیوادارم که‌س ده‌ست نه‌کات به‌ره‌دداوه‌تاكو له‌مه‌به‌ستم تیئه‌گات و به‌لگه‌کانم ئه‌بینیت.

اللفظیة (٢)

ئه‌بینین زۆرینه‌ی سه‌له‌ف ئه‌لّین (ئه‌وه‌ی بلّی قورئان مه‌خلوقه‌ کافره‌، وه‌ ئه‌وه‌ی ته‌کفیریشی نه‌کات ئه‌ویش کافره‌)

هه‌روا به‌ ره‌های ده‌ری ئه‌برن که‌سی دووه‌میش ته‌کفیر ئه‌که‌ن

به‌لام ئه‌بینی ابو زرعة (٢٦٤ هـ) و ابو حاتم (٢٧٧ هـ) له‌ عه‌قیده‌که‌یاندا ئه‌لّین:

ئه‌وه‌ی بلّی قورئان مه‌خلوقه‌ کافره‌ کوفریکی له‌ دین ده‌رخه‌ر، ئه‌وه‌ی ته‌کفیریشی نه‌کات که‌ تیڭگات له‌ کوفره‌که‌یان ئه‌وا ئه‌ویش کافره‌.

پیم وابّ ئه‌وانه‌ی خویان داوه‌ته‌ پال سه‌له‌ف زۆر به‌ هه‌نده‌وه‌ ئه‌م قه‌یده‌ی دوو رازییه‌که‌ وه‌رئه‌گرن که‌ ووتیان (که‌سه‌که‌ تیڭگات) ئه‌لّین که‌سی دووه‌م راسته‌وخۆ ته‌کفیر نا‌کری به‌لکو دوا‌ی روونکردنه‌وه‌ و تیڭگه‌یانندی کافره‌، ئه‌مه‌ له‌ کاتی‌کدا زۆرینه‌ی سه‌له‌ف با‌سی ئه‌م قه‌یده‌ نا‌که‌ن به‌ ره‌های با‌سی ته‌کفیری که‌سی دووه‌م ئه‌که‌ن، به‌لام که‌سیش نا‌لّ ووته‌ی ئه‌م دوو رازییه‌ موخالفی ئیجماعی سه‌له‌فه‌، به‌لکو ووته‌که‌ی ئه‌وان به‌ شیکه‌ره‌وه‌ی ووته‌ی هه‌موو سه‌له‌ف ئه‌زانن، پێیان وایه‌

سه‌له‌فیش که وتوو‌یانه که‌سی دووهم کافره هه‌مان مه‌به‌ستی دوو رازییه‌که‌یان هه‌بووه که دوا‌ی روونکردنه‌وه که‌سی دووهم ته‌کفیر ئه‌کریت.

که‌چی که دیته سه‌ر بابته‌ی له‌فزییه‌کان، ووته‌که موجه‌له‌کانی ئیمام احمد ئه‌هینن که وتوو‌یه‌تی ئه‌وه‌ی بۆ له‌فزم به‌قورئان مه‌خلوقه‌ کافره، هیچ حیسابیش بۆ ته‌فسیله‌که‌ی ناکه‌ن که عبدالله-ی کو‌ری ئه‌لّی باوکم ووتی: ئه‌وه‌ی به‌ره‌و قورئان بجیت به‌له‌فزیان هه‌ر شتیکی تر، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بۆ قورئان مه‌خلوقه، ئه‌وا جه‌همیه.

نازانم بۆ ته‌فسیله‌که‌ی دوو رازییه‌که‌ (که ته‌فسیلیکی حه‌قه) هینده‌گرنگه‌ له‌لاتان و له‌سه‌ری ئه‌رۆن له‌کاتی‌کدا باقی سه‌له‌ف باسی ئه‌م مه‌رجه‌ ناکه‌ن و به‌ره‌ای ئه‌لّین که‌سی دووهم کافره، به‌لام حیساب بۆ ئه‌م ته‌فسیله‌ی ئیمام احمد ناکه‌ن که حوکمه‌ موتله‌قه‌کانی روون ئه‌کاته‌وه، هه‌روه‌ها بۆ بابته‌ی واقفه‌ش هه‌مان شت که له‌پۆستی پێشوو باس‌مان کرد.

که‌سیک گه‌ر پێش سه‌ره‌له‌دانی فرقه‌ی واقفه‌ و پێش سه‌ره‌له‌دانی ووتنی قورئان مه‌خلوقه، گه‌ر ته‌نها ووتبیتی قورئان که‌لامی الله‌یه، نه‌ی ووتبی غه‌یر مه‌خلوقه‌ لۆمه‌ نه‌کراوه‌ چونکه‌ لای هه‌مووان زانراو بووه‌ که قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌ که‌سیش پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌ی نه‌ووتوه‌ تا ته‌رکیز بکه‌نه‌ سه‌ر (غیر مخلوق).

بگه‌ر پاش سه‌ره‌له‌دانی فرقه‌ی واقفه‌ش که که‌سیک توقف بکات به‌لام بزانی بر‌وای وایه‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه، وه‌ ته‌کفیری ئه‌وانه‌ش ئه‌کات که ئه‌لّین قورئان

مه‌خلوقه، كه‌سیك كه‌ئه‌مه‌ حائی بووه‌ ته‌كفیر نه‌كراوه‌ له‌لای ئیمام احمد ته‌نهما
هه‌جر كراوه‌ چونكه‌ وه‌قفه‌كه‌ی شوپه‌ه‌ بۆ خه‌لك دروست ئه‌كات.

بعقرب بن بختان ئه‌ئێ:

پرسیارم له‌ باوکی عبدالله کرد ده‌باره‌ی كه‌سیك كه‌ئه‌ئێ: قورئان كه‌لامی الله یه‌ و
مه‌خلوق نیه‌، وه‌ تیکه‌لاوی له‌گه‌ڵ كه‌سیك هه‌یه‌ كه‌ئه‌ئێ: قورئان كه‌لامی الله یه‌، وه‌
بروای وایه‌ مه‌خلوق نیه‌، وه‌ ئه‌و كه‌سه‌ش ته‌كفیر ئه‌كات كه‌ پێی وایه‌ مه‌خلوقه‌، ئایا
ئه‌م كه‌سه‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌كری؟

ووتی: قسه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ ئه‌كات كه‌ پێی وایه‌ قورئان مه‌خلوق نیه‌، وه‌ هه‌جرى ئه‌و
كه‌سه‌ ئه‌كات كه‌ بێده‌نگ ئه‌بیّت.

(السنة للخلال : ١٨١٤)

بێده‌نگ ئه‌بیّت واتا توقف ئه‌كات، به‌لام حائی باسکردوو هه‌یه‌، نه‌ گومانى هه‌یه‌
له‌وه‌ی قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌، نه‌ له‌و كه‌سانه‌شه‌ كه‌ بروای وایه‌ قورئان مه‌خلوقه‌
به‌لام به‌ وه‌قف كردن كوفره‌كه‌ی ئه‌شاریته‌وه‌، به‌لگه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی كه‌ ئه‌م هه‌جر
كردنه‌ مانای ته‌كفیر نیه‌ ئه‌م ریوایه‌ته‌ی خواره‌وه‌یه‌

عبدالله ئه‌ئى:

پرسیار له‌ باوكم كرا ده‌رباره‌ی ئه‌و كه‌سه‌ی توقف ئه‌كات ؟

ووتى: ئه‌وه‌ی موحاده‌له‌ی له‌سه‌ر بكات و به‌وه‌ بناسرئ كه‌ ئه‌هلی كه‌لامه‌، ئه‌وا جه‌همیه‌، وه‌ ئه‌وه‌ی به‌وه‌ نه‌ناسرا بیٔ ئه‌هلی كه‌لامه‌، هه‌جر ئه‌كریٔ تاكو ئه‌گه‌ریتته‌وه‌ له‌م وه‌قف كردنه‌ی.

(السنة للخلال : ١٨١٣)

ره‌نگه‌ بووترئ ئه‌م ووتانه‌ ده‌رباره‌ی واقفه‌یه‌ چ په‌یوه‌ندی به‌ له‌فزیه‌ هه‌یه‌ ؟

له‌ پۆستی پێشوو ووتمان كه‌ سه‌له‌ف جه‌همیان كردوو به‌ سئ به‌ش: مخلوقیه‌ و واقفه‌ و لفظیه‌، هه‌ر سیکیان ته‌كفیر كردوو، به‌لام بۆ واقفی و له‌فزی ته‌فسیلیان به‌ حوكمی ته‌كفیره‌كه‌ داوه‌، چونكه‌ كه‌سانیک ره‌نگه‌ بکه‌ونه‌ ناو هه‌مان شته‌وه‌ به‌لام هه‌مان مه‌به‌ستی ئه‌وانیان نه‌بیٔ، بۆیه‌ ئیمام احمد ته‌كفیر کردنیان قه‌ید ئه‌كات به‌وه‌ی ئه‌هلی كه‌لام بن، جدال بکه‌ن له‌سه‌ری، به‌ گومانه‌وه‌ توقف بکه‌ن، مه‌به‌ستیان له‌ بابته‌ی له‌فر ئه‌وه‌ بیٔ قورئان مه‌خلوقه‌.

جا كه‌ ئه‌م پێشه‌کیه‌ زانرا ئیتر تیئه‌گه‌ین له‌ ووته‌ و حوكمه‌ موتله‌قه‌کانی ئیمام احمد و باقی سه‌له‌ف.

ماویه‌تی

اللفظية (٣)

له پۆستی یه‌که‌م پوونم کرده‌وه دووجار له‌بری یه‌ک جار که نابۆ بووتری
له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، وه نابۆ وه‌قف بکه‌ین و نه‌لێین قورئان غه‌یر
مه‌خلوقه‌، ته‌نانه‌ت گهر بر‌واشمان وابۆ که قورئان که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌،
ههر نابۆ بلیین له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ یان وه‌قف بکه‌ین، چونکه‌ ووشه‌ی
(له‌فز) قورئان و فعلی عه‌بدیش ئه‌گرێته‌وه‌، بۆیه ئیمام احمد رازی نه‌بوو بووتری
له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ یان بووتری له‌فزمان به‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌،
چونکه‌ وه‌ک ووتم له‌فزه‌که‌ قورئان ئه‌گرێته‌وه‌ که‌ که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، وه
فعلی عه‌بدیش ئه‌گرێته‌وه‌ که‌ مه‌خلوقه‌، بۆیه ئه‌م له‌فزه‌ موجه‌له‌ داهینراوه
به‌کارنایه‌ت، ئه‌گینا گهر له‌فز ته‌نها قورئانی گرتبوایه ئه‌وا ئیمام احمد و باقی سه‌له‌ف
ئه‌یان ووت له‌فزمان به‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌، به‌لام وایان نه‌ووت و ته‌بدیعی ئه‌و
که‌سه‌یان کرد که‌وا بلی چونکه‌ ئه‌وکات فعلی عه‌بدیش ئه‌بوو به‌ غه‌یر مه‌خلوق، وه
ئه‌گهر بێتو له‌فز ته‌نها فعلی عه‌بدی گرتبوایه ئه‌وا ئیمام احمد و سه‌له‌ف ئه‌یان ووت
له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، به‌لام ئه‌و که‌سه‌یان به‌ جه‌هی داناوه که‌وا بلی چونکه‌
مه‌خلوقه‌ که‌ ئه‌که‌رێته‌وه‌ سه‌ر قورئانیش، له‌بری ئه‌م ووته داهینراوانه‌ی جه‌همیه‌کان

ئه‌یان ووت قورئان که‌لامی الله یه به هه‌موو جوړیک و له هه‌موو روویکه‌وه غه‌یر مه‌خلوقه.

ئینجا واز له‌وه بی‌ن بتانه‌وی شته‌که لابه‌رن له‌سه‌ر ئیمام احمد و بیده‌نه پال من، تۆ ئه‌لێ ئه‌وه‌ی وابلێ کافر نیه، نه‌خیر من وانالیم به‌لکو ئیمام احمد وائه‌لێ که واقفه و له‌فزی گهر ئه‌هلی که‌لام بوون ئه‌وا جه‌همین، شته‌که وانیشان مه‌ده‌ن که ئه‌مه حوکمی من بی‌ت دام هی‌نا بی‌ت، ئیمام احمد ووتی گهر مه‌به‌ستی له مه‌خلوقی له‌فز مه‌خلوقی قورئان بی‌ت جه‌همیه، ئیمام احمد ووتی گهر مه‌به‌ستی له وه‌قف گومان هه‌بوون بی‌ت یان مه‌به‌ستی ئه‌وه بی‌ت قورئان مه‌خلوقه ئه‌وا جه‌همیه.

ئینجا پاشان که بیده‌یه‌ک له سه‌رده‌می‌ک تازه‌روو ئه‌دات، زۆر جیاوازه‌دوای ۱۲۰۰ سأل که خه‌لک دین ته‌واوی ته‌فاسیلی بیده‌که ئه‌زانن و حوکمی سه‌له‌ف ئه‌زانن ده‌باره‌ی.

له سه‌رده‌می ئیمام احمد الحسین الکرا‌یسی بابه‌تی له‌فزمان به قورئان مه‌خلوقه‌ی داهینا، خه‌لک له‌م شتانه‌حالی نه‌ئه‌بوون سه‌ره‌تا پرسیاریان له ئیمام احمد ئه‌کرد، هه‌ر له سه‌رده‌می ئیمام احمد محمد بن شجاع الثلجی حه‌نه‌فی مه‌زه‌ب وه‌قف کردنی داهینا، که له‌م وه‌قفه هه‌ر مه‌به‌ستی ئه‌وه بوو که قورئان مه‌خلوقه به‌لام به وه‌قف کوفره‌که‌ی ئه‌شارده‌وه.

ئینجا تۆ که دوای ۱۲۰۰ سأل دی‌ت حوکمی ئه‌مانه‌ت بۆ روون کراوه‌ته‌وه له‌لایه‌ن سه‌له‌ف، سه‌له‌ف ئه‌لین ئه‌وه‌ی بلێ له‌فزمان به قورئان مه‌خلوقه جه‌همیه، ئه‌وه‌ی وه‌قف بکات جه‌همیه، ئه‌زانی سه‌له‌ف خویان پاراستوو له‌م ووتانه، هه‌موویان

وتووێانه قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌، که تو دیت هه‌مان ووته‌ی جه‌همیه‌کان دووباره‌ ئه‌که‌یته‌وه‌ ئه‌لێ له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ یان ئه‌لێ وه‌قف ئه‌که‌م نالیم غه‌یر مخلوق له‌ کاتیکدا ئه‌زانی هه‌موو سه‌لف وتووێانه غه‌یر مخلوق، حه‌تمه‌ن مه‌به‌ستیکی شاره‌وه‌ له‌ پشت ئه‌م کاره‌وه‌ت هه‌یه‌، وه‌کو ئه‌وه‌ نیه‌ که سه‌ره‌تا بیده‌که‌ سه‌ری هه‌لدا هه‌ندیک ئه‌یان ووت ئه‌زانین مه‌خلوق نیه‌ به‌لام نالین غه‌یر مخلوق چونکه‌ له‌ قورئان و سوننه‌ت نه‌هاتوه‌، یان که‌سیک له‌ سه‌ره‌تای بیده‌ی له‌فزیه‌کان ووتبێت له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ مه‌به‌ستی له‌ له‌فز فعلی خۆی بێت له‌ زمان و لێو جوولاندن نه‌ک مه‌به‌ستی قورئان بێت

ئینجا ئیمام احمد نه‌ی ووتوه‌ ئاساییه‌ توقف بکه‌ن، المروزی لێ ئه‌پرسی: که‌سیک توقف بکات نالێ غه‌یر مخلوق، ئه‌لێ: قورئان که‌لامی الله‌ یه‌ ؟

ئیمام احمد ووتی: پێ ئه‌ووتری زانایان ئه‌لێن غه‌یر مه‌خلوقه‌، گه‌ر رازی نه‌بوو ئه‌وا جه‌همیه‌.

(الإبانه الكبرى لابن بطه : ۲۲۰۰/د)

له‌ کو‌تایی ئه‌م پۆسته‌ چه‌ند باره‌ی ئه‌که‌مه‌وه‌ که‌ ئیمام احمد مه‌به‌ستی له‌ جه‌همی دانانی واقفه‌ و له‌فزیه‌ ئه‌وه‌ بووه‌ که‌ پێیان وایه‌ قورئان مه‌خلوقه‌ بۆیه‌ ئه‌م حوکمه‌ی له‌سه‌ر داو، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی تر له‌ خواره‌وه‌

ابو طالب ئەلّی:

باوکی عبدالله پێی ووتم: جە‌همیه‌کان بوون بە سێ فرقه‌ ده‌رباره‌ی قورئان
ووتم: بە‌لّی ئەوان سێ فرقه‌ن: جە‌همی و واقفه‌ و له‌فزی، جە‌همیه‌کان حاڵی خوێان
ده‌رئه‌خه‌ن ئە‌لّین قورئان مه‌خلوقه‌

ئیمام احمد ووتی: هه‌موویان جە‌همین، ئە‌مانه‌ (واتا واقفی و له‌فزی) کوفره‌که‌یان
ئە‌شارنه‌وه‌، بە‌لام کاتی‌ک ته‌نگاوت کردن جە‌همیه‌ت ده‌رئه‌خه‌ن، جا هه‌موویان
جە‌همین.

(الإبانة الكبرى : ٢١٩٧)

سه‌یرکه‌ ئە‌لّی کوفره‌که‌یان ئە‌شارنه‌وه‌ که ته‌نگاویان ئە‌که‌یت کوفره‌که‌یان ده‌رئه‌خه‌ن
و ئە‌لّین قورئان مه‌خلوقه‌، واتا له‌ وه‌قف کردن و مه‌خلوق بوونی له‌فز مه‌به‌ستیان
مه‌خلوقیه‌تی قورئانه‌.

ماویه‌تی

به شیّک

گەر هەر که سیّک به هه‌له له م باسانه تیئە گات وائە زانی و توومه ئاساییه بلی
له فزم به قورئان مه‌خلوقه مادام قورئان به غه‌یر مه‌خلوق ئەزانیت، یان ئاساییه
توقف بکه‌یت مادام له دلی خۆت پیت وایه قورئان غه‌یر مه‌خلوقه، ئەوا هه‌له
تیڭگه یشتنی خۆیه‌تی، وایزانه به جوړیکی هینده ئالۆزیش شته‌کانم نه‌نوسیوه تا که‌س
به هه‌له تی بگات، ئینجا پاشان مه‌رج نیه له هه‌موو باسیک تیڭگه‌ن پۆست هه‌یه لی
تیڭگه‌یت ئاساییه چونکه هیشتا به م باسانه نه‌گه‌یشتووی، که ئەزانی سه‌ر له
باسه‌که ده‌رناکه‌یت مه‌یخوینه‌وه به هه‌له تی بگه‌یت و زۆر له خۆت بکه‌یت ئیلا
به‌لایه‌کی دا ببه‌یت، بۆیه ئامۆژگاریم بۆ هه‌مووان ئەوه‌یه که ئەگەر له م باسه‌ تیڭگه‌ن
مه‌یخوینه‌وه.

اللفظية (٤)

له‌م پۆسته‌شدا درێژه به‌ پروونکردنه‌وه‌ی ئه‌وه ئه‌ده‌ین که سه‌له‌ف مه‌به‌ستیان له‌ ته‌کفیر کردنی له‌فزییه‌کان ئه‌وانه‌ بووه‌ که مه‌به‌ستیان مه‌خلوقی قورئان بووه‌، نه‌ک مه‌به‌ستیان ئه‌وانه‌ بێت که ئه‌لین فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ له‌ ده‌م جولاندنی و ده‌نگی عه‌بد به‌لام قورئان که‌لامی الله‌ یه‌ و غه‌یر مه‌خلوقه‌ له‌ هه‌موو پرووێکه‌وه‌.

ئه‌گه‌رچی ئه‌م به‌لگانه‌ که‌سانیک له‌ بنه‌رته‌وه‌ ره‌تی ئه‌که‌نه‌وه‌ چونکه‌ له‌ می‌شکیان چه‌سپاوه‌ که‌ الحسین الکرابیسی و احمد الشراک پییان وابوو قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌ که‌چی ته‌نها به‌ ووتنی (له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌) به‌ جه‌هی دانراون، که‌ له‌ پۆسته‌کانی دواتر ان شاء الله‌ ئه‌مه‌ش پروون ئه‌که‌ینه‌وه‌.

محمد بن عبدالله بن نمیر ئە ئی:

قورئان که‌لامی الله یه و مه‌خلوق نیه، وه هه‌ر که‌سیک بلی قورئان مه‌خلوقه
ئه‌وا کافره، وه واقفه خراپ‌تره له‌وه‌ی که ئە ئی قورئان مه‌خلوقه، چونکه ئە‌وانه‌ی که
ئه‌لین قورئان مه‌خلوقه کوفره‌که‌یان دیاره، به‌لام واقفه‌کان فی‌ل له‌خه‌لکی ئە‌که‌ن.

(السنة للخلال : ۱۹۳۶)

بروانه ووتی (واقفه فی‌ل له‌خه‌لکی ئە‌که‌ن، واتا مه‌به‌ستیان مه‌خلوقی قورئانه به‌لام
به‌راسته‌وخۆ ده‌ری نابرن)

عبدالله ئە ئی:

بیستم باوکم ئە‌یووت: هه‌ر که‌سیک بلی: له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه، مه‌به‌ستی
قورئان بی‌ت، ئە‌وا کافره.

(الأسماء والصفات للبيهقي : ۲/۲۰)

پیشتریش ئە‌م ریوایه‌ته‌مان هینا له‌سوننه‌ی عبدالله

ابو مسعود احمد بن الفرات ئەلّی:

هەر که‌سیک بَلّی: له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ بیه‌وئ فیلّ بکات ده‌باره‌ی قورئان به‌ شتیک له‌ شته‌کان یان به‌ جوړیک له‌ جوړه‌کان که‌ سه‌ر بکیشتی بۆ ئەوه‌ی بَلّی: قورئان مه‌خلوقه‌، ئەوا جه‌همیه‌کی پیسه‌.

(الحجة في بيان المحجة : ٤٢١/١)

احمد بن الفرات له‌ سه‌رده‌می ئیمام احمد ژیاوه‌، ئیمام احمد مه‌دحی کردووه‌، له‌ حفزدا زۆر عه‌جیب بووه‌، ته‌نانه‌ت ئیمام احمد ئەلّی هیچ سه‌ر په‌شیکیک ناناسم وه‌ک احمد بن الفرات شاره‌زا بی‌ت به‌ فه‌رمووده‌ موسنه‌ده‌کانی رسول الله‌ صلی الله‌ علیه‌ وسلم، احمد بن الفرات و محمد بن یحیی‌ الذهلی له‌ هه‌مان سالداه‌فاتیان کردووه‌ (٢٥٨ هـ).

ابو عثمان الصابرنی ئەلّی:

ئەوه‌ی الطبري له‌ احمد-ی گێڤاوه‌ته‌وه‌ که‌ له‌فزیه‌کان جه‌همین، ئەمه‌ سه‌حیحه‌ له‌ احمد-ه‌وه‌، وه‌ احمد ئەمه‌ی ووتوه‌ چونکه‌ جه‌هم و هاوه‌له‌کانی به‌ ئاشکرا ووتیان قورئان مه‌خلوقه‌، وه‌ ئەوانه‌ی ووتیان له‌فزمان مه‌خلوقه‌ به‌ قورئان به‌ پله‌به‌ندی چوون به‌ره‌و ووتنی: قورئان مه‌خلوقه‌، له‌ ئەه‌لی سوننه‌ ترسان له‌و سه‌رده‌مه‌ به‌

ئاشکرا بَلّین قورئان مه‌خلوقه، جا باسی له‌فزیان کرد مه‌به‌ستیان ئه‌وه بوو قورئان به‌له‌فزمان مه‌خلوقه، بۆیه احمد ناوی بردن به‌جه‌هی.

(عقیده السلف وأصحاب الحديث : ۱۷۲-۱۷۳)

قوام السنة الأصهبانی ئه‌ئێ:

ووته‌که‌یان (له‌فزم به‌قورئان مه‌خلوقه) هه‌له‌یه، چونکه‌ خاوه‌نی ئه‌م ووته‌یه ئه‌یه‌وئ به‌پله‌به‌ندی بۆ ئه‌وه بجۆ که‌ بَلّی: قورئان مه‌خلوقه، به‌لام جورئه‌ت ناکات ئه‌م شته به‌ئاشکرا بَلّیت، جا به‌شاراوه‌یی ئه‌یلێ.

(الحجة في بيان المحجة : ۲۰۷/۲)

الطبری ئه‌ئێ:

گه‌ر که‌سیک بَلّی: خویندنه‌وه‌م بۆ قورئان مه‌خلوقه (قراءتی القرآن مخلوق) وه‌ پێی وایه مه‌به‌ستی له‌م ووته‌یه مه‌خلوقی قورئانه، ئه‌وا کافره گومانی تیدا نیه لای ئیمه، به‌لام گه‌ر بَلّی: مه‌به‌ستم له‌ خویندنه‌وه‌م (قراءتی) فعله‌که‌مه که‌ الله پاداشتم ئه‌داته‌وه له‌سه‌ری مه‌به‌ستم قورئان نیه که‌ که‌لامی الله یه و غه‌یر مه‌خلوقه، ئه‌وا ئه‌م ووته‌یه‌ی وه‌ک ووته‌ی ئه‌و که‌سه وایه که‌ ئه‌ئێ: زیکر کردنی بۆ الله به‌زمانی مه‌خلوقه، مه‌به‌ستی له‌مه فعله‌که‌یه‌تی نه‌ک په‌روه‌ردگاری که‌ دروستی کردووه و کرده‌وه‌کانیشی دروست کردووه.

(التبصیر فی معالم الدین : ۱۵۲) بتصرف

بۆیه ووته‌ی ته‌به‌ریم خسته‌کۆتایی چونکه‌هه‌ندیگ له‌وانه‌ی که قسه‌له‌بابه‌تی له‌فز
ئه‌که‌ن ته‌کفیری ته‌به‌ریان کردوو‌ه جا نازانم به‌هۆی ئه‌م ووته‌یه‌تی یان به‌هۆی شتی
تره‌وه‌یه! به‌لام خۆ جگه‌له‌ته‌به‌ریش ئه‌مه‌ی ووتوه‌بگره‌ئیمام احمد پێش هه‌مووان
ئه‌مه‌ی ووتوه‌، ئینجا ووته‌ی ته‌به‌ری له‌بابه‌تی له‌فز هه‌مان ووته‌ی ئیمام احمد نه‌قل
ئه‌کات و شوینی ئه‌که‌وئ، ئه‌لئ احمد وتوو‌یه‌تی ئه‌وه‌ی بلئ له‌فزمان به‌قورئان
مه‌خلوقه‌جه‌همیه‌، ئه‌وه‌ی بلئ له‌فزمان به‌قورئان مه‌خلوق نیه‌بیدعه‌چیه‌، منیش
احمد به‌ئیمامی خۆم ئه‌زانم و هه‌مان شت ئه‌لئیم

به‌لام ئه‌وانه‌ی که ته‌به‌ری ته‌کفیر ناکه‌ن ره‌نگه‌ئه‌م ووته‌یه‌تیگه‌یشتنیان بۆ بابته‌که‌که
بگۆرئ، ئینجا سه‌ره‌رای هه‌موو ئه‌مانه‌قسه‌مان له‌سه‌ر ئه‌وه‌نیه‌که ئه‌م ووتانه‌
ئاساین بووترین به‌لکو ئه‌بئ ئه‌و ووتانه‌بووترین که سه‌له‌ف وتوو‌یانه‌نه‌ک ووته‌ی
ته‌م و مژاوی که دانراوی ئه‌هلی که‌لامه‌، به‌لام مه‌به‌سته‌که‌مان روونکردنه‌وه‌ی
عیلله‌تی ته‌کفیر کردنی سه‌له‌فه‌بۆ له‌فزیه‌کان

ان شاء الله له‌پۆستی داها‌توو زیاتر روونکردنه‌وه‌ئه‌ده‌ین له‌سه‌ر ئه‌م باسه‌.

ماویه‌تی

اللفظية (ه)

ابن بطة العکبری له کتیبی الإبانة الکبری بابیکی تایبه‌ت داناوه بۆ له‌فزیه‌کان به‌ناونیشانى: **(بَابُ ذِكْرِ اللَّفْظِيَّةِ وَالْتَحْذِيرِ مِنْ رَأْيِهِمْ وَمَقَالَاتِهِمْ)** واتا: باسکردنى له‌فزیه‌کان و ئاگادارکردنه‌وه له‌ره‌ئى و ووته‌ی له‌فزیه‌کان.

بروانه‌رحمک الله ابن بطة چۆن باسیان ئه‌کات، ئینجا به‌راوردی بکه‌به‌و تیگه‌یشتنه‌ی که‌خۆت تیگه‌یشتووی له‌م‌بابه‌ته‌، بزانه‌به‌هه‌مان جوور تیگه‌یشتووی که‌سه‌له‌ف مه‌به‌ستیان بووه

ابن بطة ئه‌ئى:

بزنان ره‌حمه‌تى الله-تان لیڤى که‌به‌شی‌ک له‌جه‌همیه‌کان به‌فیلى دلیان و پیسی ره‌ئیه‌کانیان و ناشرینی ئاره‌زووه‌کانیان بروائان وابوو که‌قورئان مه‌خلوقه‌، جا ناویکی تریان له‌مه‌خلوقی قورئان نا به‌بیده‌یه‌ک که‌دایان هی‌نا، بۆ فیل کردن و چه‌واشه‌کردنى خه‌لکی عه‌وام، بۆ ئه‌وه‌ی کوفره‌که‌یان بشارنه‌وه و ئیلجاده‌که‌یان شاراهه‌ و

ناروون بێت بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ عیلمیان که‌مه‌ و سروشتیان لاوازه‌، جا ووتیان: (ئه‌و قورئانه‌ی که‌ الله‌ قسه‌ی پێکردوو و فه‌رمووویه‌تی که‌ لامی الله‌ یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، وه‌ ئه‌و قورئانه‌ی که‌ ئیمه‌ ئه‌یخوینینه‌وه‌ به‌ زمانه‌کانمان و ئه‌ینوسین له‌ په‌راوه‌کانمان ئه‌و قورئانه‌ نیه‌ که‌ که‌ لامی الله‌ یه‌، به‌ لکو‌ حیکایه‌ته‌ بۆ ئه‌و قورئانه‌ به‌ له‌فزی ئیمه‌، وه‌ له‌فزی ئیمه‌ش به‌ قورئان مه‌خلوقه‌) جا کوفره‌که‌یان وورد و شاراوه‌ کرد، وه‌ فیلیان کرد بۆ ئه‌وه‌ی کوفر بخه‌نه‌ ناو خه‌لکیه‌وه‌ به‌ ناروونترین رینگا و ووردترین مه‌زه‌ب و شاراوه‌ترین جوور، به‌ لام به‌ حه‌مد و منه‌ت و چاکی ته‌وفیق دانی الله‌ ئه‌م کوفره‌ شاراوه‌ نه‌بوو بۆ زانایه‌ گه‌وره‌ و په‌خنه‌گره‌ عاقله‌کان، قیناعیان لا برد له‌سه‌ر ئه‌و کوفره‌ ناشینه‌ی که‌ شاردبوویانه‌وه‌، جا کوفریان ده‌رکه‌وت بۆ زانایان و خه‌لکی عه‌وامیش، وه‌ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ئه‌مه‌ی زانی و هه‌ستی پێکرد و ناشیرینه‌که‌ی ووته‌که‌یانی زانی شیخی صالح و پیشه‌وای زانا و عاقل باوکی عبدالله بوو احمد بن محمد بن حنبل رحمه‌ الله‌، وه‌ روونکردنه‌وه‌ی کوفره‌که‌یان روون و ئاشکرایه‌ له‌ کتییی الله‌ عز وجل و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی محمد صلی الله‌ علیه وسلم، قورئان و سوننه‌ت به‌ درۆی خستوونه‌ته‌وه‌ به‌ حه‌مدی الله‌، الله‌ عز وجل فه‌رمووویه‌تی: **{وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ}** [التوبة: ٦]، نه‌یفه‌رموو: (حتى يسمع حكاية كلام الله)، وه‌ الله‌ تعالی فه‌رمووویه‌تی: **{وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا}** [الأعراف: ٢٠٤]، الله‌ هه‌واید که‌ گوێگر گوێ له‌ قورئان ئه‌گرێ، نه‌یفه‌رموو: گوێ له‌ حیکایه‌تی قورئان ئه‌گرێ، وه‌ الله‌ تعالی فه‌رمووویه‌تی: **{وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا}** [الإسراء: ٤٥]، وه‌ الله‌ عز وجل فه‌رمووویه‌تی: **{وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ}** [الأحقاف: ٢٩]، وه‌

الله تعالی فه‌رموویه‌تی: {قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ} [الجن: ۲]، وه نه‌یفه‌رموو: (إنا سمعنا حكاية قرآن عجيب) ئیمه‌ حیکایه‌تی قورئانیکی سه‌یرمان بیست، وه الله تعالی فه‌رموویه‌تی: {فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ}، وه الله تعالی فه‌رموویه‌تی: {وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ} [الإسراء: ۴۶]، وه الله تعالی فه‌رموویه‌تی: {وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ} [الإسراء: ۸۲]، وه نه‌یفه‌رموو: ئیمه‌ له‌ حیکایه‌تی قورئان دانه‌به‌زینین.

(ئینجا دوا‌ی هی‌نانی به‌لگه‌ له‌ فه‌رمووده‌وه‌ که‌ ئه‌مه‌ی له‌سه‌ر زه‌وییه‌ قورئانه‌ نه‌ک حیکایه‌تی قورئان بی‌ت) پاشان ابن بطة‌ ئه‌لئ:

ئهم به‌لگانه‌ و هاوشی‌وه‌کانیان له‌ قورئان و سوننه‌ت و ووته‌ی هاوه‌لان و تابعین و فوکه‌های موسلمانان به‌لگه‌یه‌ بۆ که‌سی عاقل له‌سه‌ر دروی ئهم کۆمه‌له‌یه‌ له‌ جه‌همیه‌کان ئه‌وانه‌ی که‌ فیلیان کرد و وورد بوونه‌وه‌ له‌ ووتنی: قورئان مه‌خلوقه‌.

بروانه‌ (الإبانة الكبرى: ۲۲۲۸)

تیبگه‌ رحمک الله بزانه‌ که‌ له‌ فزیه‌کان کین، ئه‌وانه‌ن که‌ بروایان وایه‌ ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر زه‌وییه‌ که‌لامی الله نیه‌ و مه‌خلوقه‌، حیکایه‌ته‌ یان عیباره‌ته‌ له‌ که‌لامی الله، هه‌ر که‌سیک له‌ حیکایه‌ت و عیباره‌ت تیبگات باش ئه‌زانیت ابن بطة‌ باسی چی و کئ ئه‌کات، ئه‌وانه‌ی ئه‌لئ قورئان حیکایه‌تی که‌لامی الله یه‌، کوللابیه‌کانن که‌ عبدالله بن سعید بن کلاب (نزیکه‌ی ۲۴۰ هـ) پێشه‌وايانه‌، بروای وایه‌ الله تعالی قسه‌ی نه‌کردوو به‌

قورئان به‌ حەرف و به‌ صه‌وت، به‌ لکو الله تعالی که‌ لامی نه‌ فسی هه‌یه به‌ بئ پیت و ده‌نگه‌، که‌ ئه‌ ئی: قورئان که‌ لامی الله یه‌ و مه‌ خلوق نیه‌، مه‌ به‌ستی له‌ که‌ لامی نه‌ فسی الله یه‌ که‌ بئ ده‌نگ و بئ حەرفه‌، به‌ لام ئه‌ وه‌ی که‌ جبریل هیناویه‌تی بۆ پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ئه‌ مه‌یان مه‌ خلوقه‌ و حیکایه‌ ته‌ له‌ که‌ لامی نه‌ فسی الله، مرۆقه‌ کان به‌ له‌ فزی خۆیان ده‌ری ئه‌ برن به‌ شیوه‌ی ده‌نگ و پیت، بۆیه‌ که‌ ئه‌ ئین له‌ فزمان به‌ قورئان مه‌ خلوقه‌ مه‌ به‌ ستیان ئه‌ وه‌ نیه‌ فعلی عه‌بد له‌ ده‌نگی و زمان و قورگی مه‌ خلوقه‌ به‌ لام قورئانه‌ که‌ که‌ ئه‌ خویندری غه‌یر مه‌ خلوق بی‌ت، به‌ لکو مه‌ به‌ ستیان ئه‌ وه‌یه‌ ئه‌ و قورئانه‌ی له‌ ئاسمانه‌ که‌ لامی نه‌ فسی الله یه‌ بئ ده‌نگ و بئ پیت و مه‌ خلوق نیه‌ چونکه‌ الله قسه‌ ناکات به‌ ده‌نگ و به‌ پیت، وه‌ ئه‌ و قورئانه‌ی که‌ له‌ سه‌ر زه‌وییه‌ حیکایه‌تی که‌ لامه‌ نه‌ فسیه‌ که‌ی الله یه‌ که‌ مرۆقه‌ کان به‌ له‌ فزی خۆیان ده‌ری ئه‌ برن و مه‌ خلوقه‌، أبو الحسن الأشعري (٣٣٦ هـ) هه‌مان مه‌ زه‌به‌ بی کولابی هه‌یه‌ ده‌باره‌ی قورئان به‌ لام له‌ جیات حیکایه‌ت عیباره‌ت به‌ کار دی‌ئ، ئه‌ ئی قورئانی سه‌ر زه‌وی عیباره‌ ته‌ له‌ که‌ لامی الله، هه‌مان مه‌ زه‌به‌ بی کولابی هه‌یه‌، ابن بطه‌-ش نا ئی ئه‌ مه‌ دواتر رویدا له‌ سه‌رده‌می دوا‌ی احمد، به‌ لکو ئه‌ ئی احمد کوفره‌ که‌ی ئه‌ وانی زانی و ئاشکرای کرد، واتا باسی ابن کلاب و جه‌ماعه‌ ته‌ که‌ی ئه‌ کات نه‌ ک ابو الحسن الاشعري و ئه‌ وانه‌ی دوا‌ی احمد، ئه‌ مه‌یه‌ مه‌ زه‌به‌ بی له‌ فزیه‌ کان ئه‌ ئین: قورئان که‌ لامی الله یه‌ و مه‌ خلوق نیه‌، وه‌ له‌ فزمان به‌ قورئان مه‌ خلوقه‌، واتای قسه‌ که‌یان ئه‌ مه‌یه‌: الله به‌ ده‌نگ و به‌ پیت قسه‌ی نه‌ کرد وه‌ به‌ قورئان، به‌ لکو که‌ لامی نه‌ فسی هه‌یه‌ که‌ ئه‌ مه‌ش ته‌ عتیل کردنی سیفه‌تی که‌ لامه‌ بۆ الله، جا ئه‌م که‌ لامه‌ نه‌ فسیه‌ له‌ لایان غه‌یر مه‌ خلوقه‌، که‌ ئه‌ ئین قورئان که‌ لامی الله یه‌ و مه‌ خلوق نیه‌ مه‌ به‌ ستیان ئه‌ مه‌یه‌، ئه‌ی گه‌ر الله به‌ پیت و به‌

دەنگ قسەى نە کردوو بە قورئان کەواتە ئەم ئایەتە چىن کە هەمووى پیتى و بە دەنگ ئەخویندريڤه وه ؟ ئەوکات ئەلین: لەفزمان بە قورئان مەخلوقە، واتا ئەو قورئانەى لە زهوى هەیه ئیمە بە لەفزی خویمان دەری ئەبرین بە پیت و بە دەنگ حیکایەتە بۆ کە لامە نەفسیە کەى الله، ئەگینا کە لامى الله نە پیتی تیا یە نە دەنگ، بۆیە قورئانى سەر زهوى مەخلوقە و لەفزی ئینسانە، قورئانە کەى ئاسمان غەیر مەخلوقە و کە لامى نەفسى الله یە، هەر وەک چۆن کە سیک لالە ناتوانى قسە بکات کە سیک لى حالى ئەبیت و قسەکانى ناخى ئەو ئەکات، پەنا بە الله عەقیدەى ئەوانیش دەر بارەى قورئان هەمان شتە، الله قسە ناکات بە دەنگ و بە پیت، لە زمانى عەرەبیش کە لام بریتىە لە دەنگ و پیت هەر شتیک ئەم دووانەى تیا نەبوو کە لام نیە، جا کوللابى و ئەشعەرى ئەم سیفەتە پەک ئەخەن لە راستیدا بە لام بە درۆ ئەلین ئیسباتى سیفەتى کە لام ئەکەین بۆ الله کە مەبەستیان کە لامى نەفسیە، بۆ مەعلوماتیش بوخارى ئەمانە تە کفیر ئەکات کە ئەمە عەقیدەیانە وەک ئەوەى ابن بطە باسیکرد، کە ئەمانە بوون یە کە مجار ووتیان لە فزمان مەخلوقە بە قورئان، وە مەبەستیان لە مە ئەو بوو کە قورئانى سەر زهوى حیکایەتە لە کە لامى نەفسى الله

ابر الحسن السعري ئەلئ:

فأما عبدالله بن كلاب فالقراءة عنده غير المقروء، والمقروء قائم بالله.

(مقالات الإسلاميين : ٤٣١/٢)

والمقروء قائم بالله: مه‌به‌ستی له‌وه‌یه که باسمان کرد، به‌لام که‌سانیک که له‌م موصطه‌له‌حانه تیئاگه‌ن ئەمه ئەچوینن به‌هه‌مان ووته‌که‌ی بوخاری، ئەلّین ئەوه‌تا ابن کلاب ووتی: قیرائه جیایه له‌مه‌قروء، قیرائه مه‌خلوقه و مه‌قروء که‌لامی الله یه مه‌خلوق نیه!

حسن بن محمد العطار الأشعري ئەلّی:

هذه الألفاظ دالة على الصفة النفسية القديمة، فالدال حادث والمدلول قديم، وهذا المدلول هو المراد بقولهم المقروء قديم.

واتای ووته‌که‌ی:

ئەم له‌فزانه ده‌لاله‌ت ئەکه‌ن له‌سيفه‌تی نه‌فسی که‌قه‌دیمه، جا ئەوه‌ی ده‌لاله‌تی لیئە‌کات مه‌خلوقه و ئەوه‌ی ده‌لاله‌تی لیئە‌کرئ مه‌خلوق نیه، وه که‌ ئەلّین (المقروء قديم) مه‌به‌ستیان ئەو شته‌یه که‌ ده‌لاله‌تی لیئە‌کرئ.

(حاشية العطار على شرح المحلي على جمع الجوامع : ٤٦٠/٢)

ابن تيمية ئەلئ:

وصار ابن كلاب يريد بالتلاوة القرآن العربي، وبالمثلو المعنى القائم بالذات، وهؤلاء إذا قالوا: التلاوة غير المثلو وهي مخلوقة: كان مرادهم أن الله لم يتكلم بالقرآن العربي، بل عندهم أن القرآن العربي مخلوق.

واتای ووتەكەى:

ابن كلاب مەبەستى لە تىلاو قورئانى عەرەبى بوو (واتا ئەوەى سەر زەوى) وە مەبەستى لە مەتلو ئەو بوو كە مانايەكە لە زاتى اللّٰه دا (واتا بئ دەنگ و بئ پیت) جا ئەمانەكە ووتیان: تىلاو جىايە لە مەتلو، وە تىلاو مەخلوقە، مەبەستیان ئەوەى كە اللّٰه قسەى نەكردوو بە قورئانى عەرەبى، بەلكو لەلای ئەوان قورئانى عەرەبى مەخلوقە.

(مجموع الفتاوى : ۳۷۴/۱۲)

ابن تيمية ئەلئ:

لما ظهر القول بأن القرآن كلام الله غير مخلوق، وأطفا الله نار الجهمية المعطلة، صارت طائفة يقولون: إن كلام الله الذي أنزله مخلوق، ويعبرون عن ذلك باللفظ، فصاروا يقولون: ألفاظنا بالقرآن مخلوقة، أو تلاوتنا أو قراءتنا مخلوقة، وليس مقصودهم مجرد كلامهم وحركاتهم، بل يدخلون في كلامهم نفس كلام الله الذي نقرأ بأصواتنا وحركاتنا.

واتای ووتە کە ی:

کاتی ک ووتی (قورئان کە لامی الله یە و مەخلوق نیە) دەرکەوت و زāl بوو، وە ئاگری جەھەمیە پە کخەرەکانی سیفات کوژایە وە، کۆمەلە یە ک پەیدا بوون ئە یان ووت: ئە و کە لامە ی کە الله دایبە زاندوو مەخلوقە، جا بە لە فز تە عبیریان لە م و تە یە ئە کرد، جا ئە یان ووت: لە فز مان بە قورئان مەخلوقە، یان تیلاوە مان یان قیرائە مان مەخلوقە، وە مەبەستیان تە نەها کە لامی خۆیان و دەنگی خۆیان نەبوو، بە لکو خودی کە لامی الله کە بە دەنگە کانمان و جولە کانمان ئە یخوینین ئە یانخستە ناو کە لامی خۆیان.

(مجموع الفتاوى : ٦٥٥/٧)

گەر ئە لێن ووتە ی ابن تیمیة و ئە مانە قبول ناکە ی ن ئە و ووتە کە ی ابن بطّة بە سە بۆتان، کە ووتی لە فزیەکان بروایان وایە ئە و قورئانە ی سەر زەوی حیکایە تە بۆ قورئان، و اتا حیکایە تە لە کە لامی نە فسی الله، وە دووبارە ی ئە کە مە وە کە سییک تۆزیک شارەزای مەزەبێ کولابی و ئە شعەری بیّت ئە زانیّت کە حیکایە ت و عیبارە ت مانای چیه، وە ئە گەر لە بەر درێژ بوونە وە نە بوایە دە یان بە لگە م دائە نا بۆ ئە مە کە ابن کلاب مەبەستی چیه لە حیکایە ت، وە ئە گەر هەر کە سییک توانی بیسە لمینیت ووشە ی (حیکایە ت) کە ابن بطّة باسیکرد و دایە پāl لە فزیەکان، ئە و مانایە ی نیە کە م ن باسم کرد، ئە و وە عد بیّت دە ست بە جی کە نالە کە م ئە سڕمە وە.

ماویە

به‌شیخ

بۆ تیگه‌یشتن له‌م مۆسه‌له‌مانه (که‌لامی نه‌فسی ، هیکایه‌ت ،
عیباره‌ت)

له‌لای کوللابی و ئه‌شعه‌ری قورئان که‌لامی نه‌فسی الله یه ، که‌لامی نه‌فسی واتا چی ؟

واتا الله قسه‌ی نه‌کردوو به‌ قورئان به‌ پیت و به‌ ده‌نگ ، واتا ئه‌م پیتانه‌ی له‌ قورئان
هه‌یه که‌ ده‌نگن ئه‌مانه به‌ له‌فزی ئیمه ئه‌بن به‌ پیت و به‌ ده‌نگ ئه‌گینا الله نه‌ به‌ پیت
قسه ئه‌کات نه‌ به‌ ده‌نگ ، بۆیه ئه‌لین ئه‌و قورئانه‌ی سه‌رزه‌وی حیکایه‌ته‌یان عیباره‌ته‌
له‌ قورئانه‌که‌ی ئاسمان ، هه‌ر بۆیه‌ش ئه‌لین له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه ، واتا
قورئان که‌ که‌لامی نه‌فسی الله یه نه‌ ده‌نگه نه‌ پیت ، ئیمه به‌ له‌فزی خۆمان به‌ ده‌نگ
و به‌ پیت ده‌ری ئه‌برین ، له‌ نه‌تیجه‌دا ئه‌م قورئانه‌ی سه‌رزه‌وی مه‌خلوقه و که‌لامی
الله نیه ، به‌لکو حیکایه‌ته‌یان عیباره‌ته‌له‌ که‌لامه نه‌فسیه‌که‌ی الله که‌ نه‌ ده‌نگه نه‌
پیت ، کاتیکیش که‌ ئه‌لین قورئان که‌لامی الله یه و مه‌خلوق نیه مه‌به‌ستیان که‌لامی
نه‌فسی الله یه .

به‌لام ئه‌مه‌ بزانی: لای ئه‌هلی سوننه‌ شتی‌ک نیه‌ به‌ناوی که‌لامی نه‌فسی الله، به‌لکو الله
به‌پیت و به‌دهنگ قسه‌ ئه‌کات، ئه‌مه‌ دانراوی کوللابیه‌کانه‌ بۆ نه‌فیکردنی پیت و
دهنگ له‌که‌لامی الله.

اللفظية (٦)

به‌لگه‌یه‌ک له‌ ووته‌کانی پَیشووی ابن بطة به‌ پروونی ئه‌یسه‌لمینیت که مه‌به‌ستی له‌ له‌فزییه‌کان ئه‌وانه‌یه‌ که پَیان وایه‌ ئه‌م قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی مه‌خلوقه‌ و حیکایه‌ته‌ له‌ قورئانه‌که‌ی ئاسمان که که‌لامی نه‌فسی الله‌ یه‌ له‌لای ئه‌وان، بۆیه‌ش ئه‌لین له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ واتا ئه‌م قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی بریتیه‌ له‌ ده‌نگ و پیتی مرۆقه‌کان که ته‌عبیر ئه‌که‌ن له‌ که‌لامه‌ نه‌فسیه‌که‌ی الله‌ و حیکایه‌تی که‌لامی نه‌فسی الله‌ ئه‌که‌ن.

ابن بطة له‌ ره‌ددانه‌وه‌ی بۆیان به‌لگه‌ی به‌م ئایه‌ته‌ هینایه‌وه‌ ﴿وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ [الإسراء: ٨٢]

ئینجا ابن بطة ووتی: الله‌ نه‌یفه‌رموو ئیمه‌ حیکایه‌تی قورئان دانه‌به‌زینین.

واتا لەفزيەكان ئەلەين: ئەمەى سەر زەوى قورئانە غەير مەخلوقەكە نىە كە كەلامى نەفسى اللہ يە، بەلكو مەخلوقە و حىكايەتە بۇ قورئانە غەير مەخلوقەكەى ئاسمان، جا ابن بطە بەم ئايەتە رەديان ئەداتەوہ ئەلەى ئەمەى دابەزيوہتە سەر زەوى قورئانە و كەلامى اللہ يە (ونزل من القرآن) نەك حىكايەت بىت بۇ كەلامى نەفسى اللہ ئىمە بە لەفزمان دەرى بېرىن و بىكەين بە پىت و بە دەنگ.

گەر بىتو لەفزيەكان ئىسباتى ئەوہيان كەردبوايە كە ئەم قورئانەى سەر زەوى كەلامى اللہ يە و مەخلوق نىە، ئەوا ابن بطە بە دابەزىنى قورئان بەلگەى نەئەھىنايەوہ لە دژيان.

ابو الحسن الاشعري باسى مەزھەبى ابن كلاب ئەكات كە برواى وايە كەلامى اللہ بى دەنگ و بى پىتە، ئەلەى:

قال عبد الله بن كلاب أن الله سبحانه لم يزل متكلماً وأن كلام الله سبحانه صفة له قائمة به وأنه قديم بكلامه وأن كلامه قائم به كما أن العلم قائم به والقدرة قائمة به وهو قديم بعلمه وقدرته، وأن الكلام ليس بحروف ولا صوت.

(مقالات الإسلاميين : ٤٢١/٢)

وه هه‌ر ابو الحسن الاشعري ئە‌ئى:

عبدالله بن كلاب بروای وايه ئە‌وه‌ی ئی‌مه كه له قورئان خوینانی ئە‌بیستین كه ئە‌یخویننه‌وه عیبارته له كه‌لامی الله عز وجل، وه مانای فه‌رمایشی الله: ﴿فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ [التوبة: ٦]، مانا‌كه‌ی ئە‌مه‌یه: (حتى يفهم كلام الله) تاكو له كه‌لامی الله تیئنه‌گات.

ابو الحسن ئە‌ئى: وه ده‌كری به گوێره‌ی مه‌زه‌به‌كه‌ی ئە‌و مانا‌كه‌ی ئە‌مه‌ بی‌ت: (حتى يسمع التالین يتلونه) تاكو ئە‌بیستی خویننه‌ران ئە‌یخویننه‌وه.

بروانه (مقالات الإسلاميين : ٤٢٢/٢)

ئیمام احمد كه باسی له‌فزییه‌كان ئە‌كرا له‌لای زۆربه‌ی جار به‌م ئایه‌ته‌ی سوره‌تی التوبة ره‌ددی ئە‌دانه‌وه (حتى يسمع كلام الله) واته‌و قورئانه‌ی له‌سه‌ر زه‌وییه‌كه‌لامی الله یه كه مرۆفه‌كان ئە‌یخویننه‌وه و ئە‌ینوسن و حفزی ئە‌كه‌ن و گوێ بیستی ئە‌بن، نه‌ك حیا‌كه‌یه‌ت و عیبارته‌ بۆ له‌كه‌لامی الله، جا بروانه ابو الحسن ووتی كه ابن كلاب ئە‌م ئایه‌ته‌ی ته‌ئویل كرد، ووتی مانای كه‌لامی الله ئە‌بیستی نه‌ك كه‌لامی الله بیستی، چونكه‌ لای ئە‌و كه‌لامی الله ده‌نگ و پیت نیه‌ تا بیستراو بی‌ت، ته‌نانه‌ت ابو الحسن ووتی: ئە‌كری به گوێره‌ی مه‌زه‌به‌كه‌ی ابن كلاب مانا‌كه‌ی ئە‌مه‌ بی‌ت: تاكو ئە‌بیستی خویننه‌ران ئە‌یخویننه‌وه، واته‌و ئە‌مه‌ كه‌لامی الله نیه‌ به‌لكو له‌فزی خویننه‌رانه‌كه‌لامی نه‌فسی الله ده‌رئه‌برن، یان مانای كه‌لامی نه‌فسی الله یه كه خویننه‌ران ده‌ری ئە‌برن.

ابو نصر السجزي ئە‌ئ:

ابن کلاب و ئە‌وانه‌ی هاو‌پ‌رای بوون و ابو الحسن الاشعري و جگه‌ له‌وانیش ووتیان: قورئان مه‌خلوق نیه، وه‌ هه‌ر که‌سیک ب‌ئ قورئان مه‌خلوقه‌ ئە‌وا کافره، به‌لام الله قسه‌ ناکات به‌ عه‌ره‌بی و به‌ هیچ زمانیکی تر، نه‌زم و ته‌ئلیف و به‌دوای یه‌ک هاتن له‌ که‌لامی الله دا نیه، وه‌ که‌لامی الله پیت و ده‌نگ نیه.

(رسالة إلى أهل زبيد في الرد على من أنكر الحرف والصوت : ١٥٤)

سه‌یرکه‌ ابن کلاب و جه‌ماعه‌ته‌که‌ی هه‌روه‌ک الکرايسی و احمد الشراك و توویانه‌ قورئان که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه، وه‌ ئە‌وه‌ی ب‌ئ قورئان مه‌خلوقه‌ کافره.

به‌لام مه‌به‌ستیان ئە‌وه‌ بووه‌ ئە‌و قورئانه‌ی که‌ له‌ ئاسمانه‌ که‌لامی نه‌فسی الله یه‌ ئە‌ویان مه‌خلوق نیه ئە‌وه‌ی ب‌ئ مه‌خلوقه‌ کافره، به‌لام ئە‌و قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی حیکایه‌ت و عیباره‌ته‌ له‌ که‌لامه‌ نه‌فسیه‌که‌ی الله و مه‌خلوقه‌ چونکه‌ ئیمه‌ به‌ له‌فزی خو‌مان ئە‌یکه‌ین به‌ حه‌رف و به‌ صه‌وت، بۆیه‌ش ئە‌یان ووت: له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌.

عبدالله ئە‌ئ:

پرسیارم له‌ باوکم کرد ده‌ر‌باره‌ی ئە‌و که‌سه‌ی که‌ ئە‌ئ: له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ؟

ووتی: الله تعالى فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ [التوبة: ٦].

(السنة للخلال : ٢٠٧٠)

ئه‌مه ئه‌و ئایه‌ته‌ بوو که ابن کلاب ته‌ئویلی ئه‌کرد ئه‌یووت که لامی الله نابیستن واتا ئه‌م قورئانه که لامی الله نیه به‌لکو له‌فزی به‌نده‌کانه و مه‌خلوقه‌.

المسن بن البزار ئه‌ئێ:

به‌ باوکی عبدالله ووترا: لوین به‌لگه‌ی هه‌یناوه‌ته له‌ دژی له‌فزیه‌کان به‌ ئایه‌تی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ [التوبة: ٦]، باوکی عبدالله ووتی: ئایا ئه‌مه ئه‌بێت جگه له‌ دونیادا؟! له‌ کێ که لامی الله ئه‌بیستی؟!

وه ووتی: لوین وه‌لامیکی زۆر به‌هه‌یزی داونه‌ته‌وه به‌م ئایه‌ته‌.

(السنة للخلال : ٢٠٩٢)

بروانه ووته‌که‌ی ئیمام احمد ده‌باره‌ی ئایه‌ته‌که‌ که ووتی: (ئایا ئه‌مه ئه‌بێت جگه له‌ دونیادا)؟!

واتا الله تعالى ئەفه‌رمووئ تاکو موشریکه‌کان که‌لامی الله ئەبیستن، موشریکه‌کان له‌ کوئ که‌لامی الله ئەبیستن؟ له‌ دنیا نایبیستن؟ به‌کار هیئانی ووشه‌ی (دنیا) لی‌رده‌دا مه‌به‌ست پئی ره‌ددانه‌وه‌ی ووته‌که‌یان که‌ پئی‌ان وایه‌ ئەو قورئانه‌ی له‌ دنیا‌دا هه‌یه‌ که‌لامی الله نیه‌، به‌لکو قورئانه‌که‌ی ئاسمان که‌لامی الله یه‌، پاشان ووتی له‌ کی‌ی ئەبیستی؟ ئایا هه‌ر له‌ مروؤفی نایبیستی؟ له‌ پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم نایبیستی؟ ئەمه‌ش ره‌دده‌ بۆیان که‌ پئی‌ان وایه‌ ئەوه‌ی له‌ ده‌می مروؤف ده‌رئه‌چی که‌لامی الله نیه‌ به‌لکو حیکایه‌ت و عیباره‌ته‌ له‌ که‌لامی الله

بعقرب بن ابراهیم الدورقی ئە‌ئ‌ئ‌:

به‌ احمد بن حنبل-م ووت: چی ئە‌ئ‌ئ‌ی ده‌رباره‌ی ئە‌و که‌سه‌ی که‌ پئی‌ وایه‌ له‌ فزی به‌ قورئان مه‌خلوقه‌؟

ووتی: ئە‌مانه‌ له‌ لای من خراپ‌ترن له‌ جه‌همیه‌کان، هه‌ر که‌سیک ئە‌مه‌ بروای بی‌ت ئە‌وا بروای وایه‌ که‌ پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم قسه‌ی کردووه‌ به‌ شتیکی مه‌خلوق، وه‌ جبریل شتیکی مه‌خلوقی هی‌ناوه‌ بۆ پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌مان، ئە‌مانه‌ له‌ لای من خراپ‌ترن له‌ جه‌همیه‌کان، قسه‌ له‌ گه‌‌ل ئە‌مانه‌ مه‌که‌، وه‌ قسه‌ له‌ هی‌چ شتیکی ئە‌م باب‌ه‌ته‌ مه‌که‌، قورئان که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌ له‌ هه‌موو پرووئیکه‌وه‌، به‌هه‌ر جوړیک بی‌ت، له‌سه‌ر هه‌ر حالیک بی‌ت، هه‌رگیز نابیته‌ مه‌خلوق، الله تبارک وتعالی فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ [التوبة: ٦]، نه‌یفه‌رموو: (حتی یسمع کلامک یا محمد) تاکو ووته‌ی تۆ ئە‌بیستی ئە‌ی محمد، وه‌

پِیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (لا یصلح فی الصلاة شیء من کلام الناس) نابیت هیچ قسه‌یه‌کی خه‌لک له‌ نوێژدا بووتری، وه‌ پِیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (حتى أبلغ کلام ربی) تا‌کو که‌لامی په‌روه‌ردگارم نه‌گه‌یه‌نم.

ئه‌مه‌ ووته‌ی جه‌همه‌ (واتا له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌) ئه‌وه‌ی ئه‌م ووته‌یه‌ی هی‌ناوه‌ غه‌زه‌بی الله-ی له‌سه‌ر بی‌ت.

الدورقی ئه‌لێ ووت‌م: ئه‌مانه‌ له‌ ده‌وری ئه‌وه‌ ئه‌خولێنه‌وه‌ که‌ په‌کی سیفه‌تی که‌لام بکه‌ن؟
ووتی: به‌لێ، له‌عنه‌تی الله له‌سه‌ریان بی‌ت.

(السنة للخلال : ٢٠٧٢)

به‌ هی‌منی و تیگه‌یشتنه‌وه‌ بروانه‌ ووته‌کانی، سه‌یرکه‌ بزانه‌ به‌لگه‌ به‌ چ ئایه‌ت و فه‌رمووده‌یه‌کی ئه‌هی‌نیه‌وه‌، به‌مه‌ تیئه‌گه‌یت که‌ لایه‌نی به‌رامبه‌ر چ عه‌قیده‌یه‌کی هه‌بووه‌، ئاخر که‌سی‌ک بلی: قورئان که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، الله به‌ پیت و به‌ ده‌نگ قسه‌ی پیکردوووه‌، به‌لام فع‌لی عه‌بد مه‌خلوقه‌ له‌ ده‌م و زمان جو‌لان‌دن، به‌لام ئه‌و که‌لامه‌ی له‌ ده‌می دیته‌ ده‌ره‌وه‌ که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، گه‌ر ئه‌مه‌ عه‌قیده‌ی له‌فزیه‌کان بوایه‌ که‌ زۆرینه‌ی ئاوا حالی بوونه‌ به‌داخه‌وه‌، ئه‌ی بۆچی ئیمام احمد به‌م ئایه‌ت و فه‌رموودانه‌ به‌لگه‌یان له‌ دژ دینیه‌وه‌ ؟ که‌ خودی بوخاری به‌م دوو فه‌رمووده‌یه‌ به‌لگه‌ ئه‌هی‌نیه‌وه‌، وه‌ ئه‌لێ ئه‌وه‌ی پێی وابیت ئه‌وه‌ی له‌ ناو سینه‌ و په‌راوه‌کاندا هه‌یه‌ که‌لامی الله نیه‌ ئه‌وا کافره‌، سه‌یری به‌لگه‌کانی ئیمام احمد بکه‌ هه‌مووی باسی ئه‌وه‌ ئه‌کات که‌ ئه‌م قورئانه‌ که‌لامی الله یه‌، چونکه‌ لایه‌نی به‌رامبه‌ر

پێیان وابوو ئه‌م قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی که‌لامی الله‌ نیه‌، بروانه‌ ئه‌ی الله‌ فه‌رمووی حتی یس‌مع کلام الله‌، نه‌یفه‌رموو حتی یس‌مع کلامک یا محمد، چونکه‌ لایه‌نی به‌رامبه‌ر پێیان وابوو ئه‌و قورئانه‌ی که‌ هه‌یه‌ له‌ زه‌وی که‌لامی الله‌ نیه‌ به‌لکو له‌فزی به‌نده‌گانه‌ و حیکایه‌ته‌ له‌ که‌لامی نه‌فسی الله‌، ئایا که‌سیک بر‌وای واب‌یت که‌ قورئانی سه‌ر زه‌وی که‌لامی الله‌ یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، ئه‌وه‌ی پ‌یی واب‌یت مه‌خلوقه‌ کافره‌، به‌لام فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ له‌ ده‌م جو‌لاندن و زمان و قورگی، ئایا که‌سیک ئه‌مه‌ عه‌قیده‌ی ب‌یت ئیمام احمد ئه‌ی ئه‌مه‌ هه‌مان ووته‌ی جه‌همه‌؟ ئایا ئه‌ی ئه‌مانه‌ خراپ‌ترن له‌ جه‌همیه‌کان؟ له‌کاتی‌کدا ه‌یچ کام له‌ سه‌له‌ف خ‌یلافیان له‌وه‌ نیه‌ که‌ فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، یه‌ع‌نی ئیمام احمد ته‌کفیریان ئه‌کات و له‌ جه‌همیه‌کان به‌ خراپ‌ترین ئه‌زان‌ و ئه‌ی ئه‌مانه‌ ئه‌یان‌ه‌و‌ی ته‌عتیلی که‌لام بکه‌ن؟ له‌ کاتی‌کدا هه‌مان بیروباوه‌ری احمدیان هه‌یه‌ ده‌رباره‌ی قورئان به‌لام به‌ له‌فزیکی تر ده‌ری ئه‌برن، ئایا عه‌قیده‌ی جه‌هم هه‌مان عه‌قیده‌ی بوخاری بوو؟ پ‌یی وابوو قورئان که‌لامی الله‌ یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، به‌لام فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، ب‌ۆیه‌ ئیمام احمد ئه‌ی ووته‌ی له‌فزییه‌کان هه‌مان ووته‌ی جه‌همه‌، وه‌ خراپ‌ترن له‌ جه‌همیه‌کان!!

خ‌و ئیمه‌ له‌ سیفه‌ته‌کانی الله‌ تعالی ئه‌ی‌ین گه‌ر که‌سیک له‌فزیکی به‌کار به‌ی‌نیت ب‌و الله‌ که‌ له‌ قورئان و سوننه‌ت نه‌ب‌ی، گه‌ر زانیمان مانای له‌فزه‌که‌ی دروسته‌، ئه‌وا ماناکه‌ قبول ئه‌که‌ین به‌لام ئه‌ی‌ین واز له‌م له‌فزه‌ داه‌ی‌نراوه‌ به‌ی‌نه‌، ئایا ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ هه‌مان عه‌قیده‌ی احمدیان هه‌یه‌ ده‌رباره‌ی قورئان به‌لام به‌ له‌فزیکی هه‌له‌ ده‌ری ئه‌برن یان ئه‌چنه‌ ناو ته‌فسیلیکه‌وه‌ که‌ احمد ده‌ری نه‌بریوه‌ به‌لام هه‌مان مه‌به‌ستی احمدیان هه‌یه‌، هه‌موو ئه‌وانه‌ش ته‌کفیر ئه‌که‌ن که‌ احمد ته‌کفیریان ئه‌کات، ته‌نها

به‌م خیلافه‌ له‌فزییه احمد ته‌کفریان ته‌کات و ته‌ئێ ته‌مانه‌ هه‌مان ووته‌ی جه‌هم ته‌ئینه‌وه‌ و خراپ‌ترن له‌ جه‌همیه‌کان !!!

ته‌وانه‌ی ته‌ئین تیلاره‌ و قراءه‌ مه‌خلوقن وه‌ مه‌به‌ستمان پێی فعلی عه‌بد له‌ زمان و لیو جولاندن و ده‌نگی عه‌بد، به‌لام المتلو والمقروء غه‌یر مه‌خلوقن و که‌لامی الله‌ یه‌، وه‌ مه‌به‌ستمان پێی ته‌و که‌لامه‌یه‌ که‌ له‌ ده‌می به‌نده‌کان دێته‌ ده‌ره‌وه‌ و ته‌بیستین.

گه‌ر هه‌ر که‌سیک پێی وایه‌ ته‌وانه‌ی خاوه‌نی ته‌م ته‌فسیله‌ی سه‌ره‌وه‌ن له‌فزین و ته‌کفر کراون له‌لای احمد، وه‌ ووته‌که‌ی احمد ده‌رباره‌ی له‌فزیه‌کان ته‌وانیش ته‌گرێته‌وه‌، ته‌مه‌ خیلافیکی له‌فزی نیه‌ له‌نیوان ته‌وان و احمد، به‌ئکو خیلافیکی مه‌عنه‌ویه‌.

ته‌وا پێیان ته‌ئین فه‌رموون مه‌زه‌به‌ی احمدمان بۆ باس بکه‌ن ده‌رباره‌ی فعلی عه‌بد تا‌کو خیلافه‌ مه‌عنه‌ویه‌ که‌ بزانی

ئایا احمد پێی وایه‌ عه‌بد که‌ قورئان ته‌خوینیته‌وه‌ فعله‌که‌ی مه‌خلوقه‌ یان مه‌خلوق نیه‌ ؟

گه‌ر بلێن احمد پێی وایه‌ فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، ته‌وا خۆتان ته‌یسه‌لمینن که‌ خیلافی احمد له‌گه‌ڵ ته‌مانه‌ له‌فزیه‌ نه‌ک مه‌عنه‌وی

گه‌ر ووتتان احمد پێی وایه‌ فعلی عه‌بد مه‌خلوق نیه‌، ته‌وا درۆتان داوته‌ پائی، پێتان وایه‌ احمد موخاله‌فه‌ی ئیجماعی سه‌له‌ فی کردووه‌ که‌ پێیان وایه‌ فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌

وه ئه‌گه‌ر ووتتان: له‌کاتی قورئان خویندن فعلی عه‌بد هه‌ر بوونی نیه، یان ووتتان بوونی هه‌یه به‌لام نه‌ مه‌خلوقه و نه‌ غه‌یر مه‌خلوقه، ئه‌وا ئه‌مه‌ ووته‌یه‌کی پوچ و باتله‌ که‌سی عاقل نایکات

وه ئه‌گه‌ر ووتتان فعلی عه‌بد بوونی هه‌یه له‌ خویندنه‌وه‌ی قورئان به‌لام احمد باسی ئه‌وه‌ ناکات فعلی عه‌بد له‌کاتی قورئان خویندنه‌وه‌ مه‌خلوقه‌ یان نا، به‌لکو به‌ له‌فزیکی تر ده‌ری ئه‌برئ تا نه‌بیته‌ پرد بۆ هیچ بیده‌چه‌یه‌ک بیده‌که‌ی پێ سه‌ربخات، احمد ئه‌ئێ قورئان که‌لامی الله‌ یه و مه‌خلوق نیه له‌ هه‌موو بار و حالیکدا، وه‌ بروای وایه وه‌کو هه‌موو ئه‌هلی سوننه‌یه‌ک که‌ فعلی عه‌بد مه‌خلوقه، ئه‌وا دانتان پیناوه به‌وه‌ی که‌ ووتم خیلانی احمد له‌گه‌ڵ ئه‌مانه‌ی باسم کردن که‌ ته‌فسیلیان داوه به‌ تیلاوه و مه‌تلو، وه‌ قیرائه و مه‌قروء خیلانیکی له‌فزییه نه‌ک مه‌عنه‌وی

وه‌ بێگومان ده‌ست گرتن به‌ ئه‌لفازی ئه‌هلی سوننه و دوور بوون له‌ که‌لامیک که‌ له‌ قورئان و سوننه‌ت و ئاساری سه‌له‌ف نه‌هاتوو ئه‌ولاتره و سه‌لامه‌تتره، به‌لام تو به‌مه‌ زانیانی ئه‌هلی سوننه ته‌کفیر بکه‌یت ئه‌مه‌ کاره‌ساته

ابن ابی حاتم ئه‌ئێ:

پرسیار له‌ أبو زرعة کرا ده‌رباره‌ی فعلی به‌نده‌کان ؟

ووتی: مه‌خلوقه

پێ ووترا: له‌فزمان به‌ قورئان له‌ فعلی ئیمه‌یه.

ووتی: ئە‌مه‌ ناووتری.

(شرح أصول اعتقاد لئلاکائی : ۵۹۷)

ئایا پیتان وایه‌ ابو‌ زرعه‌ پیی‌ وایه‌ فعلی‌ عه‌بد نه‌ مه‌خلوقه‌ و نه‌ غه‌یر مه‌خلوقیشه‌ کاتی‌ک‌ قورئان‌ ئە‌خوینیته‌وه‌ ؟ یان‌ ئە‌زانئ‌ ووشه‌ی‌ (له‌فز) ئە‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ‌ قورئان‌ و بۆ‌ فعلی‌ عه‌بدیش، بۆیه‌ نابئ‌ بووتری‌ له‌فزمان‌ به‌ قورئان‌ مه‌خلوقه‌، وه‌ ئە‌زانئ‌ جه‌همیه‌کان‌ ئە‌م‌ رسته‌یه‌ (له‌فزمان‌ به‌ قورئان‌ مه‌خلوقه‌) به‌کارئه‌هینن‌ به‌ مه‌به‌ستی‌ قورئان‌ مه‌خلوقه‌، جا‌ چۆن‌ له‌فزیکی‌ دانراو‌ به‌کاربینن‌ که‌ له‌ ئە‌سلدا‌ کافران‌ دایان‌ هیناوه‌ به‌ مه‌به‌ستی‌ قورئان‌ مه‌خلوقه‌ ؟ بۆیه‌ نه‌هی‌ کردووه‌ له‌ به‌کارهینانی‌ ئە‌م‌ له‌فزه‌.

ماویه‌تی

اللفظية (٧)

﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ [التوبة: ٦]

که ئه‌لێن ئه‌وه‌ی ئێمه ئه‌یبه‌ستین له‌ قورئان بریتیه له‌ که‌لامی الله و غه‌یر مه‌خلوقه‌، مانای ئه‌وه نیه ئێمه خودی ده‌نگی الله تعالی ئه‌یبه‌ستین، چونکه‌ گه‌ر ب‌لێن خودی ده‌نگی الله ئه‌یبه‌ستین له‌ قورئان خوین، واتا ئێمه و موسی علیه السلام هه‌چ جیاوازیمان نیه له‌ وه‌زله‌ته‌ی که‌ به‌ موسی علیه السلام دراوه که‌ الله قسه‌ی له‌ گه‌ل کرد راسته‌وخۆ که‌لامی الله-ی بیست به‌ب‌ی واسطه‌، به‌لام ئه‌مه‌ش مانای ئه‌وه نیه که‌ وه‌ک کولابیه‌کان ب‌لێن ئه‌وه‌ی ئه‌یبه‌ستین و ئه‌یخوینین که‌لامی الله نیه، چونکه‌ له‌ زماندا که‌لام ئه‌دریته پال ئه‌وه که‌سه‌ی که‌ یه‌که‌م جار قسه‌ی پیکردوووه نه‌ک بدریته پال ئه‌وه که‌سه‌ی که‌ نه‌قلی که‌لامه‌که‌ ئه‌کات و ئه‌یگه‌یه‌نیت.

بۆ نموونه: من په‌یامیک بۆ ئێوه ئه‌نێرم به‌ له‌ رینگای که‌سیکه‌وه به‌ناوی ابراهیم، ئێوه که‌ په‌یامه‌که‌ی منتان پێئه‌گات راسته‌ له‌ ده‌می ابراهیمه‌وه ئه‌یبه‌ستن به‌لام هه‌مووتان ئه‌لێن ئه‌مه که‌لامی هوده، که‌ستان ناڵین ئه‌مه که‌لامی ابراهیمه، چونکه‌ که‌لام ئه‌دریته پال ئه‌وه که‌سه‌ی که‌ خاوه‌نی که‌لامه‌که‌یه نه‌ک ئه‌وه که‌سه‌ی که‌ ئه‌یگه‌یه‌نیت، بۆیه پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم به‌ هۆزه‌کانی ئه‌فه‌رموو: ک‌ی دالده‌م ئه‌دات تا‌کو

که‌لامی په‌روه‌ردگارم بگه‌یه‌نم، ئه‌مه‌ له‌ هه‌موو زمانیکدا وایه‌ نه‌ک ته‌نها زمانی عه‌ره‌بی، که‌لام ئه‌دریته‌ پال ئه‌و که‌سه‌ی که‌ خاوه‌نی که‌لامه‌که‌یه‌ نه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌یگه‌یه‌نیت، بۆیه‌ کاتی‌ک بیژهر که‌ هه‌وال ئه‌خوینیت‌وه‌ ئه‌لێ فلان که‌س وای ووت، هه‌موو خه‌لکی ئه‌لێن فلان که‌س وای ووت و ئه‌مه‌ قسه‌کانیه‌تی، که‌سیان نالین ئه‌مه‌ قسه‌ی بیژهره‌که‌یه‌ ئه‌گه‌رچی ده‌نگی خاوه‌ن ووته‌که‌یان نه‌بیستبێ و له‌ ده‌می بیژهره‌که‌ و به‌ ده‌نگی بیژهره‌که‌ که‌لامه‌که‌ بییستن.

هه‌ر بۆیه‌ کاتی‌ک باسی له‌فزیه‌کان ئه‌کرا له‌لای ئیمام احمد زۆربه‌ی جار به‌م ئایه‌ته‌ ره‌ددی ئه‌دانه‌وه‌، چونکه‌ ئه‌وان پێیان وابوو ئه‌وه‌ی له‌ناو موسحه‌ف دایه‌ و ئه‌یخوینین و ئه‌یبیستین که‌لامی الله‌ نیه‌ به‌لکو له‌فزی به‌نده‌کانه‌ و ته‌عبیر و حیکایه‌ته‌ له‌ که‌لامی نه‌فسی الله‌ که‌ نه‌ ده‌نگه‌ و نه‌ پیتته‌.

هه‌ر بۆیه‌ش ابن کلاب ئه‌م ئایه‌ته‌ی ته‌ئویل کرد، باقی ئه‌شعه‌ریه‌کانیش ته‌ئویلی ئه‌که‌ن، که‌ دیتته‌ سه‌ر ئایه‌ته‌کانی قسه‌کردنی الله‌ له‌گه‌ل موسی علیه‌السلام که‌ موسی که‌لامی الله‌-ی بیست هه‌روه‌ک له‌ چه‌ند شوینی قورئان به‌ پروونی باسکراوه‌، کوللابی و ئه‌شعه‌ری ئه‌لین موسی که‌لامی الله‌-ی بیست، ئاوا به‌ موجه‌لی وائه‌زانیت ئیسباتی ئه‌وه‌ ئه‌که‌ن که‌ الله‌ به‌ ده‌نگ و پیت قسه‌ی کردووه‌ و موسی بیستوویه‌تی، به‌لام که‌ ئه‌چنه‌ ناو ته‌فاسیل بۆت ده‌رئه‌که‌وێ ته‌عتیلی ده‌نگ و پیت ئه‌که‌ن له‌ که‌لامی الله‌، که‌سێک که‌ بلێ که‌لامی الله‌ نه‌ ده‌نگی هه‌یه‌ و نه‌ پیتته‌ چۆن ئیسباتی ئه‌وه‌ ئه‌کات که‌ موسی که‌لامی الله‌-ی بیستووه‌؟!

ئه‌لین الله تعالی به موعجیزه وایکرد که موسی که لاهمه که‌ی بیستی یان ئه‌لین له داره که که لاهمه که‌ی بیستی، یان ئه‌لین وای لیکرد موسی تیځگات له که لاهمه که‌ی به‌ی بیستی ده‌نگ.

سه‌بارت به قورئانیش که ئه‌لین که لاهمه نه‌فسی الله یه و ده‌نگ و پیت نیه ئه‌ی ئه‌و که لاهمه‌ی که له‌ناو موسحه‌ف دایه چیه ؟

ئه‌لین الله له لوح المحفوظ دروستی کرد و جبریل وه‌ری گرت، یان الله وایکرد که جبریل له که لاهمه نه‌فسیه که‌ی الله تیځگات، یان ئه‌م له‌فزانیه قورئانی له جبریلدا دروست کرد و خستیه ناو جبریله‌وه ئه‌ویش گه‌یاندی به پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم، یان ئه‌لین له هه‌وادا له‌فزه‌کانی دروست کرد، یان ئه‌لین الله له پیغه‌مبه‌ردا صلی الله علیه وسلم له‌فزه‌که‌ی دروست کرد

جا ئایا یه‌که‌م که‌س کۆ بوو قورئانی ده‌رپری به ده‌نگ و به پیته‌وه لای ئه‌وان ؟ بیگومان مه‌خلوقات بوو ده‌ریان بری نه‌ک الله، جبریل و محمد بوون صلی الله علیه وسلم، ئیمه‌ش به هه‌مان شیوه، که‌واته ئه‌و که لاهمه‌ی که هه‌یه له قورئاندا که بریتیه له پیت و ده‌نگ الله ده‌ری نه‌برپوه به پیت و به ده‌نگ، به‌لکو مه‌خلوقات ده‌ریان برپوه به پیت و به ده‌نگ، بۆیه‌ش ئه‌لین له‌فرمان به قورئان مه‌خلوقه، ئیمه له‌فزه‌که

ده‌رئه‌برپن که حیکایه‌تی که لامه نه‌فسیه‌که‌ی الله یه، له‌فزه‌که‌ش الله دروستی کردوو ه
قسه‌ی پینه‌کردوو ه چونکه که لامی ئه‌و پیت و ده‌نگ نیه.

هه‌ر بۆیه‌ش ئیمام احمد زۆر به‌بۆ دوو دلی و بیرکردنه‌وه که که لامه‌که‌یان ئه‌بیستئ
ریک ئه‌لئ ئه‌مانه‌ جه‌همین و کافرن، هه‌مان ووته‌ی جه‌هم ئه‌لینه‌وه، ئه‌گینا که‌سیک
هه‌مان عه‌قیده‌ی ئیمام احمدی هه‌بۆ ده‌رباره‌ی قورئان ته‌نها بلّی فعلی من مه‌خلوقه،
ئیمام احمد چۆن حوکمیکی ئاوا قورس ئه‌دات به‌سه‌ریدا ؟!

له‌ پۆسته‌کانی داهاتوو ان شاء الله ده‌رئه‌که‌وئ که ئه‌وانه‌ی ئه‌لین ئیمام احمد
مه‌به‌ستی له‌ له‌فزیه‌کان ئه‌وانه‌ بووه که ئه‌لین فعلی عه‌بد مه‌خلوقه له‌ دهم جولاندی
و ده‌نگی که چه‌نده ئیمام احمدیان ناشرین کردوو ه، وای نیشان ئه‌ده‌ن که که‌سیکه
هه‌ر له‌ باسه‌که‌ حالئ نه‌بووه و به‌س وتوویه‌تی کافرن و هه‌ر نه‌یزانیوه عه‌قیده‌ی
به‌رامبه‌ر چۆنه، گه‌ر بی‌تو تی‌بگه‌ن له‌ باب‌ه‌ته‌که ئه‌وکات ئه‌زانن چه‌نده ئیمام احمدیان
ناشرین کردوو ه.

ماویه‌تی

اللفظية (٨)

ابن أبي الضمير العمراني ئە ئی:

کوللابی و ئە شعەریه کان ووتیان: ئە و کە لامە ی اللّە کە مە خلوق نیە بریتیە لە مانایە ک
لە زاتی اللّە دا، لە زاتی اللّە جیا نابێتە وە، بە لام ئە م قورئانە ی کە ئە خویندریته وە و
ئە بیستری عیبارەت و حیکایەتە لە کە لامی نە فسی اللّە، وە ئە شعەریه کان موافقی
موعتەزیلە ن لە وە ی کە ئە م قورئانە ی ئە خویندریته وە و ئە بیستری مە خلوقە.

(الانتصار في الرد على المعتزلة القدرية : ٥٤٤/٢)

هه رابن أبي الضمير العمراني ئە ئی:

لە لای ئە شعەریه کان قورئانی عەرەبی مە خلوقە.

(الانتصار في الرد على المعتزلة القدرية : ٥٥٨/٢)

که ئه‌لێن قورئانی عه‌ره‌بی مه‌خلوقه‌، واتا الله تعالی قسه‌ ناکات به‌ پیت و ده‌نگ، بۆیه ئه‌وه‌ی که هه‌یه‌ له‌ موسحه‌ فدا له‌ پیته‌ عه‌ره‌بییه‌کان مه‌خلوقن و ئیمه‌ ده‌ری ئه‌به‌رین الله قسه‌ی پێنه‌کردوو.

ابن قرامه‌ ئه‌لێ:

براوامان وایه‌ که قورئان که‌لامی الله و بریتیه‌ له‌ و ۱۱۴ سوره‌ته‌، یه‌که‌میان سوره‌تی فاتیه‌یه‌ و کو‌تاییه‌ که‌ی المعوذات-ه‌ (واتا سوره‌تی الفلق و الناس) وه‌ قورئان بریتیه‌ له‌ سوره‌ت و ئایه‌ت و پیت و ووشه‌، ئه‌خویندیریته‌وه‌ و ئه‌بیستری و ئه‌نوسری، وه‌ له‌لای ئه‌شعه‌ریه‌کان ئه‌م سوره‌ت و ئایه‌تانه‌ قورئان نین، به‌لکو‌ عیباره‌ت و حیکایه‌تی قورئانن، وه‌ مه‌خلوقن، وه‌ قورئان بریتیه‌ له‌ مانایه‌ک له‌ زاتی الله دا، بریتیه‌ له‌ یه‌ک شت نابیته‌ به‌ش به‌ش و پارچه‌ پارچه‌ و ناژمی‌ردری، وه‌ شتی‌ک نیه‌ دابه‌زینری و بخوینری و بیستری و بنوسری، وه‌ هیچ شتی‌ک له‌ موسحه‌ فداکاندا نیه‌ جگه‌ له‌ حیبر و کاغه‌ز، وه‌ خیلافیان تیکه‌وت ده‌باره‌ی ئه‌م سوره‌تانه‌ که‌ قورئانه‌، هه‌ندیکیان پێیان وایه‌ عیباره‌تی جبریه‌ علیه‌ السلام، جبریل دایه‌یناوه‌ به‌ ئیله‌امی الله تعالی بۆ جبریل، وه‌ هه‌ندیکی تریان پێیان وایه‌ الله تعالی دروستی کردوو له‌ لوح المحفوظ جبریلیش له‌ لوح المحفوظ وه‌ری گرت.

(المناظرة في القرآن : ۱۷-۱۸)

ابن تیمیة ئەلّی:

کوللابی و ئەشعەرێه‌کان له‌گه‌ڵ جه‌ه‌می و موعته‌زیله‌کان هاو‌پا بوون له‌سه‌ر مه‌خلوقی قورئان، که جه‌ه‌می و موعته‌زیله‌کان ووتیان قورئان مه‌خلوقه، به‌لام کوللابی و ئەشعهری خیلافیان تیگه‌وت له‌ کوی ئەم پیتانه‌ی قورئان دروست بوون، ئایا له‌ هه‌وادا دروست بوون، یان له‌ جبریلدا دروست بوون، یان جبریل دروستی کرد، یان محمد ؟

(مجموع الفتاوی : ۳۵/۱۲)

ابن تیمیة ئەلّی:

ئەوه‌ی کوللابی و ئەشعەرێه‌کان تییدا موخاله‌فه‌ی ئەه‌لی سوننه‌یان کرد ئەوه‌ بوو که ووتیان: ئەو قورئانه‌ی که دابه‌زیوه‌ته‌ سه‌ر زه‌وی که‌لامی الله‌ نیه، نه‌ پیته‌کانی و نه‌ ماناکانی، به‌لکو له‌لای ئەوان مه‌خلوقه، وه‌ ئەلّین عیبارته‌ له‌ مانایه‌ک له‌ زاتی الله‌ دا.

(مجموع الفتاوی : ۳۷۶/۱۲)

ابن القیم ئەلّی:

مه‌زه‌به‌ی کوللابیه‌کان که شوینکه‌وته‌ی عبدالله بن سعید بن کلاب-ن، قورئان مانایه‌که له‌ زاتی الله‌ دا په‌یوست نیه به‌ قودرته‌ و مه‌شیئه‌تی الله‌، لازمی زاتی په‌روه‌ردگاره‌ وه‌ک سیفه‌تی حیات و عیلم که لازمی زاتی الله‌-ن (واتا که‌لامیش

سیفه‌تیکی زاتییه فعلی نیه، الله هه‌رکات بیه‌وی قسه‌ ناکات)، وه نابیستری به‌ حه‌قیقی، وه پیته‌کان و ده‌نگه‌کان بریتین له‌ حیکایه‌تی ئەم که لاهمه نه‌فسیه و ده‌لاله‌تی لیئه‌که‌ن که ئەویش مه‌خلوقه‌، وه ئەو مانا قه‌دیمه‌ی که له‌ زاتی الله دا هه‌یه نابیستری، وه ئەو مانایه بریتیه له‌ المتلو والمقروء که ئەویش مه‌خلوق نیه، وه ده‌نگه‌کان و پیته‌کان تیلاوه‌ی به‌نده‌کانن که ئەویش مه‌خلوقه‌، وه ئەم مه‌زه‌به‌یه کهم کهس که زانرابی وای ووتی ابن کلاب بووه، وه ئەم مه‌زه‌به‌یه له‌سه‌ر ئەم بنه‌مایه دانا که که لام بیگومان ئەبی که‌سی قسه‌که‌ر پیی هه‌لسی، وه پیته‌کان و ده‌نگه‌کان مه‌خلوقن، جا ناکری شتیکی مه‌خلوق له‌ زاتی په‌روه‌ردگار روو بدهن چونکه زاتی الله شتی مه‌خلوقی تیدا روو نادات، جا ئەم پیت و ده‌نگانه مه‌خلوقن و جیان له‌ په‌روه‌ردگار، وه قورئانیش ناوی ئەم مانا نه‌فسیه‌یه که مه‌خلوق نیه.

(مختصر الصواعق المرسله : ۱۳۰۹-۱۳۱۰)

ئەم ووتیه‌یه ابن القیم زۆر گرنگه‌، زۆر کهس واتیگه‌یشتوون که بوخاری یان هه‌ر که‌سیک که بلی: تیلاوه و قیرائه فعلی عه‌بدن و مه‌خلوقه‌، وه مه‌تلو و مه‌قروء که لامی الله-ن مه‌خلوق نیه، ئەوا ئەم که‌سانه له‌فزی و سه‌لف ئەو که‌سانه‌یان به‌ جه‌همی داناوه که باسی جیاوازی نیوان تیلاوه و مه‌تلو و قیرائه و مه‌قروء ئەکه‌ن، ئەلین ئەوه‌تا ابن حامد که شیخی حه‌نبه‌لیه‌کان بووه له‌ سه‌رده‌می خۆی ئەلی: هیچ خیلافیک نیه له‌وه‌ی که ئیمام احمد ئەوانه به‌ زندیق ئەزانن که باسی التلاوة والمتلو والحکایة والمحکي ئەکه‌ن، ئی بوخاری و جه‌ماعه‌ته‌که‌ی هاتوون هه‌مان شتیان کردووه جیاوازی نیوان تیلاوه و مه‌تلو ئەکه‌ن، ئەلین تیلاوه فعلی عه‌بده له‌ دهم جولاندنی و

دهنگی ئەمه‌ش مه‌خلوقه‌، به‌لام مه‌تلو که‌لامی الله یه که به‌نده ئەدای ئەکات ئەوه‌یان مه‌خلوق نیه، قیرائه و مه‌قروئیش به‌هه‌مان شیوه، له نه‌تیجه بوخاری و جه‌ماعه‌ته‌که‌ی له‌لای سه‌له‌ف زندیق و جه‌همی و کافرن، تیناگه‌ن له‌وه‌ی که کولابی‌ه‌کان پێشه‌واکه‌یان له سه‌رده‌می ئیمام احمد ژیاوه ئەمه عه‌قیده‌که‌ی بووه که ابن‌القیم و زانای تریش باسیان کردووه.

سه‌یرکه ابن‌القیم ئەلّی لای ابن‌کلاب که‌لامی نه‌فسی الله که مانایه‌که له زاتی الله دا نه دهنگه و نه پیته ئەویان مه‌خلوق نیه و پێی ئەووتری مه‌تلو، به‌لام ئەو قورئانه‌ی که له زه‌وی ئەخویندریته‌وه به پیت و به دهنگ بریتیه له فعلی عه‌بد مه‌خلوقه و پێی ئەووتری تیلاوه، ئیستا تیگه‌یشتی لای کولابی‌ه‌کان مه‌تلو و تیلاوه چیه ؟ ئیستا تیگه‌یشتی که سه‌له‌ف بۆ ئەلّین ئەوه‌ی باسی تیلاوه و مه‌تلو بکات جه‌همیه ؟ لای کولابی‌ه‌کان مه‌تلو = به که‌لامی نه‌فسی الله که مانایه‌که له زاتی الله، نه پیته و نه دهنگه، وه ئەلّین ئەمه مه‌تلوه و مه‌خلوق نیه، وه لای ئەوان تیلاوه = به‌و قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی که ئەخوینینه‌وه به دهنگ و به پیت حیکایه‌ته و عیباره‌ته له که‌لامه نه‌فسیه‌که‌ی الله، وه ئەلّین ئەمه تیلاویه و مه‌خلوقه، واتا لای ئەوان ئەوه‌ی له زه‌ویدا هه‌یه ته‌نها تیلاویه و مه‌خلوقه، مه‌تلو بوونی نیه له‌سه‌ر زه‌وی، ئەوه‌ی له ئاسمانه بریتیه له مه‌تلو که غه‌یر مه‌خلوقه ئەویش که‌لامی نه‌فسی الله یه، به‌لام لای بوخاری و جه‌ماعه‌ته‌که‌ی که ته‌فسیلیان داوه به تیلاوه و مه‌تلو، برۆیان وایه که مه‌تلو و تیلاوه هه‌ردووکیان له دنیا‌دا بوونیان هه‌یه، که عه‌بد قورئان ئەخوینیه‌وه

فعله‌که‌ی خۆی له‌ دهم و زمان جو‌لان‌دن و ده‌نگی مه‌خلوقه‌، ئه‌مه‌ تیلاوه‌یه‌، به‌لام
ئه‌وه‌ی له‌ ده‌می عه‌بد دێته‌ ده‌ره‌وه‌ له‌کاتی قورئان خوێندن بریتیه‌ له‌ که‌لامی الله و
مه‌خلوق نیه‌، ئه‌مه‌ مه‌تلوه‌، بۆ قیرائه و مه‌قروئیش هه‌مان شت، بۆ کتابه و
مه‌کتوبیش هه‌مان شت.

ماویه‌تی

اللفظية (٩)

ابن القیم ئە‌ئێ:

ئە‌وانە‌ی ووتیان تیلاوێ جیا‌یه‌ له‌ مه‌تلۆ دوو کۆمه‌له‌ن:

یه‌ کێکیان ووتیان: تیلاوێ بریتیه‌ له‌ و پیت و ده‌نگانه‌ی که‌ ئە‌بێستری‌ن ئە‌ویش مه‌خلوقه‌،
ئە‌مه‌ش ووتیه‌ی ئە‌شه‌ریه‌ کانه‌.

وه‌ کۆمه‌له‌ی دووهم ووتیان: تیلاوێ بریتیه‌ له‌ خوێندنه‌وه‌مان و ده‌ربرینمان به‌ قورئان،
وه‌ مه‌تلۆ بریتیه‌ له‌ قورئانی عه‌زیز ئە‌بێستری‌ به‌ گوێیه‌کان به‌ ئە‌دا کردنی له‌ ده‌می
رسول الله صلی الله علیه وسلم که‌ بریتیه‌ له‌: (الْمَص) و (کَهِیْعَص) و (حَم) و (الْم) که‌
بریتین له‌ پیت و ووشه‌ و ئایه‌ت جبریل به‌ سه‌ریدا خوێندووویه‌تی‌وه‌، وه‌ پێغه‌مبه‌ر صلی
الله علیه وسلم خوێندووویه‌تی‌وه‌ به‌ سه‌ر ئوممه‌ت هه‌روه‌ک ئە‌وه‌ی جبریل به‌ سه‌ریدا
خوێندووویه‌تی‌وه‌، وه‌ جبریلش له‌ الله-وه‌ گه‌یاندووویه‌تی‌ وه‌ک ئە‌وه‌ی بێستووویه‌تی‌،
ئە‌مه‌ش ووتیه‌ی سه‌له‌ف و پێشه‌وا‌یانی سوننه‌ت و فه‌رمووده‌یه‌، ئە‌وان جیاکاری
ئە‌که‌ن له‌ نیوان ئە‌و شته‌ی که‌ عه‌بد ئە‌نجامی داوه‌ و ئە‌و شته‌ی که‌ په‌روه‌ردگار
ئە‌نجامی داوه‌، له‌ لایان قورئان هه‌ر هه‌مووی که‌ لامی الله یه‌ پیته‌کانی و مانا‌کانی، وه‌

دهنگی به‌نده‌کان و جوڵه‌کانیان و ئەدا کردنیان و ته‌له‌فوزیان هه‌مووی مه‌خلوقن جیانه‌ له‌ زاتی الله.

گهر ووتر: جا گهر باب‌ه‌ته‌که به‌م جوړه‌یه که باستان کرد، ئەه‌ی چۆن ئیمام احمد ئینکاری له‌و که‌سه کرد که بۆ: (له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه) وه‌ ته‌ب‌دیعی کرد و دایه پāl جه‌همیه‌ت؟! وه‌ ئایا می‌چنه‌که‌ی بوخاری هیچ شتیک بوو جگه‌ له‌م باب‌ه‌ته‌ ؟ تا‌کو ئەه‌لی حه‌دیث هه‌جریان کرد و دایانه پāl ئەوه‌ی که ئەئۆ قورئان مه‌خلوقه.

بروانه (مختصر الصواعق المرسله : ۱۳۴۰-۱۳۴۱)

ئینجا ابن‌القیم وه‌لامی ئەم پرسیاره ئەداته‌وه به‌ نه‌قل کردنی ووته‌کانی بوخاری له‌ کتیی خلق افعال العباد و هیئانی به‌لگه‌کانی بوخاری ده‌رباره‌ی جیاکاری کردن له‌ نیوان قیرائه و مه‌قروء و تیلاوه و مه‌تلو که ته‌واوی به‌لگه‌کانی له‌ قورئان و فه‌رمووده‌یه له‌گه‌ل هه‌ندی‌ک له‌ ئاساری سه‌له‌ف که ده‌لاله‌ت ئەکه‌ن له‌ جیاکاری کردن له‌ نیوان قیرائه و تیلاوه و کیتابه‌ که فع‌لی عه‌بدن له‌گه‌ل مه‌قروء و مه‌تلو و مه‌کتوب که که‌لامی الله-ن و مه‌خلوق نین، ئینجا ابن‌القیم باسی ئەوه‌ ئەکات که مه‌زه‌به‌ی بوخاری هه‌مان مه‌زه‌به‌ی سه‌له‌فه له‌م باب‌ه‌ته‌دا و ئیمام احمدیش هه‌مان عه‌قیده‌ی هه‌بووه به‌لام به‌ هه‌مان له‌فز ده‌ری نه‌برپوه، وه‌ ئەوانه‌ی هه‌جری بوخاریان کرد به‌ هه‌له‌ له‌ مه‌زه‌به‌که‌ی تیگه‌یشتن ... هتد، بروانه سه‌رچاوه‌که

وه ته‌واوی ئه‌و زانایانه‌ی که جومله‌ته‌ن له‌سه‌ر عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌ن که هاتوون باسی ئه‌م باب‌ه‌ته‌یان کردووه هه‌موویان دان به‌وه ئه‌نێن که ئه‌وه‌ی بوخاری له‌سه‌ری بووه له‌م باب‌ه‌ته‌ حه‌قه و مه‌نه‌ه‌جی سه‌له‌فه که فعلی عه‌بد بوونی هه‌یه له‌ قورئان خویندنه‌وه و فعله‌که‌ی مه‌خلوقه به‌لام که لامی الله که ئه‌دا ئه‌کرێ و ئه‌بیستری و ئه‌نوسری و حفز ئه‌کرێ مه‌خلوق نیه، که سیان نه‌یان ووتوه ئه‌وه‌ی بوخاری باسی کردووه له‌م جیاکارییه بیدعه‌یه یان کوفره، ته‌نها ئه‌و حه‌نبه‌لیانه نه‌بی‌ت که ئه‌لێن (له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوق نیه) که به‌هه‌له له‌ مه‌نه‌ه‌جی ئیمام احمد تیگه‌یشتوون وائ‌ه‌زانن ئیمام احمد وتووێه‌تی له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوق نیه، ئه‌مانه زۆر دژی ووته‌که‌ی بوخاری و هه‌ر که‌سی‌ک بوونه که باسی ئه‌م ته‌فسیله بکات، به‌لام ئه‌بێ ئه‌وه‌ش بزانی هه‌روه‌ک چۆن بوخاری و ئه‌و پێشه‌وايان‌ه‌ی ئه‌هلی سوننه که که‌وتوونه‌ته ناو ئه‌م ته‌فسیله‌وه که سیان مه‌به‌ستیان مه‌خلوقی قورئان نه‌بووه وه‌کو له‌فزیه‌کان، به‌هه‌مان شێوه ئه‌و زانایانه‌ی له‌ حه‌نبه‌لیه‌کانی خوراسان و قوتابیه‌کانی ئیمام احمد و ته‌به‌قه‌کانی خوارووی ئیمام احمد وه‌ک ابو طالب و ابو حاتم و السجزي و ابن منده و ابن حامد که وتووێانه له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوق نیه که سیان مه‌به‌ستیان ئه‌وه نه‌بووه فعلی عه‌بد مه‌خلوق نیه و ئه‌و ده‌نگه‌ی ئه‌بیستری له‌ عه‌بد خودی ده‌نگی الله یه و مه‌خلوق نیه، به‌ل‌کو که وتووێانه له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوق نیه مه‌به‌ستیان خودی قورئان بووه نه‌ک فعلی عه‌بد له‌ خویندنه‌وه و ده‌م جو‌ل‌اندن و ده‌نگی، به‌لام هه‌ندیک له‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌مانه غلویان کرد ته‌نانه‌ت ووتیان خودی ده‌نگه‌که که له‌ عه‌بد ئه‌بیستری ده‌نگی الله یه، ئه‌گینا هیچ کام له‌ ابو طالب و ابو حاتم و ابن منده و السجزي و ابن حامد هی‌نده نه‌زان نه‌بوونه که نه‌زانن فعلی

عه‌بد مه‌خلوقه، ئەمه‌ش داهینانی خۆم نیه بۆ خاتر گرتنی ئەم زانایانه، به‌ئکو ئەو زانایانه‌ی که باسی ئەم باب‌ه‌ته‌یان کردوو‌ه باسی ئەمه‌یان کردوو‌ه

کاتی‌ک ئیمام احمد توشی ئەوانه‌هات که ئەیان ووت: له‌فزمان به‌قورئان مه‌خلوقه، زۆربه‌ی ووته‌کانی تایبه‌ت بوو به‌رهددانه‌وه‌ی ئەوان، وه‌کاتی‌ک بوخاری توشی ئەوانه‌بوو که ئەیان ووت: له‌فزمان به‌قورئان مه‌خلوق نیه، زۆربه‌ی ووته‌کانی تایبه‌ت بوو به‌رهددانه‌وه‌ی ئەوان، هه‌ر بۆیه ئەوانه‌ی که ئەلین له‌فزمان به‌قورئان مه‌خلوق نیه‌خۆیان ئەده‌نه‌پال ئیمام احمد، وه‌کولابی و ئەشعهری که پێیان وایه ئەو قورئانه‌ی سه‌رزه‌وی مه‌خلوقه و بریتیه له‌تیلاوه، وه‌که‌لامی نه‌فسی الله مه‌خلوق نیه و بریتیه له‌مه‌تلو، خۆیان ئەده‌نه‌پال بوخاری ئەلین بوخاری که ئەلێ تیلاوه مه‌خلوقه و مه‌تلو مه‌خلوق نیه هه‌مان مه‌به‌ستی ئیمه‌ی هه‌یه.

وه‌بروانه‌ووته‌که‌ی ابن‌القیم که له‌فزیه‌کانی کرد به‌دوو‌کۆمه‌له، یه‌کیکیان کولابی و ئەشعهریه‌کانن که ووته‌کانی ئیمام احمد و سه‌له‌ف له‌ته‌کفیر کردنی له‌فزیه‌کان مه‌به‌ست پێی ئەوان بووه، وه‌کۆمه‌له‌ی دووه‌می له‌فزیه‌کان بوخاری و جه‌ماعه‌ته‌که‌ین، ناو‌بردنی‌شیان به‌له‌فزی مه‌به‌ست پێی ئەوه‌یه که چوونه‌ته‌ته‌فسیله‌وه‌له‌بابه‌تی له‌فز، نه‌ک بۆلین له‌فزمان به‌قورئان مه‌خلوقه و مه‌به‌ستیان مه‌خلوقی قورئان بێت.

ماویه‌تی

اللفظیة (١٠)

رِدونکرده‌ی مه‌زه‌بی الحسین الکرابیسی و احمد الشراک و
دادر الاصبهانی و هادسیه‌کانیان که هه‌مان مه‌زه‌بی ابن کلاب
بوده که ییستر با‌سمان کرد، بیان وابوده ئه‌م قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی
مه‌خلوقه و که‌لامی الله نیه.

ئه‌م الکرابیسی-ه‌ کراوه به دووانه له‌گه‌ڵ بوخاری له‌م باب‌ه‌تی له‌فه‌ه، هه‌ر حوکمیک
درا بی‌ت به‌سه‌ر الکرابیسی هه‌مان حوکم ئه‌ده‌ن به‌سه‌ر بوخاریش، گوایه‌ الکرابیسی
و احمد الشراک ئه‌مانه‌ش وه‌کو بوخاری وتووینانه: (قورئان که‌لامی الله یه و مه‌خلوق
نیه، ئه‌وه‌ی بۆ مه‌خلوقه‌ کافره، به‌لام له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه) ئیمام احمد
ته‌نها له‌سه‌ر ئه‌م قسه‌یه ته‌کفیری کردن، که‌واته بوخاریش وه‌کو ئه‌وان کافره، با هه‌ر
بۆ قورئان که‌لامی الله یه و مه‌خلوق نیه، مادام جیاکاری ئه‌کات له‌نیوان فعلی عه‌بد
و که‌لامی الله، ئه‌ی فعلی عه‌بد تیلاوه‌یه و مه‌خلوقه، که‌لامی الله مه‌تلوه و مه‌خلوق
نیه، بۆیه بوخاریش وه‌کو ئه‌وان کافره!

له پوښته‌كانى پېشو نه‌قلم كرد كه ابن كلاب ئه‌ئى: قورئان كه‌لامى الله يه و مه‌خلوق نيه، ئه‌وه‌ى بلې مه‌خلوقه‌ كافر، مه‌به‌ستى له‌ هه‌موو ئه‌م قسانه‌ ئه‌وه‌ بوو كه كه‌لامى نه‌فسى الله مه‌خلوق نيه، به‌لام ئه‌م قورئانه‌ى سه‌ر زه‌وى مه‌خلوقه‌ و حيكايه‌ته‌ له‌ كه‌لامه‌ نه‌فسيه‌كه‌ى الله و ئيمه‌ به‌ له‌فزي خومان ده‌رى ئه‌برېن به‌ پيت و به‌ ده‌نگ، جا الكرابيسى و احمد الشراك هاوشيوه‌كانيان له‌ له‌فزيه‌كان هه‌مان عه‌قيده‌يان هه‌بووه‌ كه‌ ئه‌م قورئانه‌ى سه‌ر زه‌وى كه‌لامى الله نيه و مه‌خلوقه‌، بۆيه‌ ته‌كفير كران له‌لاى ئيمام احمد، نه‌ك له‌به‌ر ئه‌وه‌ ته‌كفير بكړين كه‌ بلين: فعلى عه‌بد مه‌خلوقه‌، وه‌ كه‌لامى الله غه‌ير مه‌خلوقه‌.

ابو هاتم الرازي ئه‌ئى:

ووته‌ى جه‌م بن صفوان و حسين الكرابيسى و داود بن علي برتيه‌ له‌: له‌فزيان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، وه‌ قورئانه‌ى كه‌ دابه‌زيوه‌ بۆ پيغه‌مبه‌رمان صلى الله عليه‌ وسلم كه‌ جبريلې ئه‌مين هيناوويه‌تى حيكايه‌تى قورئانه‌، جا ابو عبدالله احمد بن محمد بن حنبل به‌ جه‌همى دانان، وه‌ زانايانى وولاتانيش هه‌موويان شوينى كه‌وتن له‌ جه‌همى دانانى ئه‌مانه‌، هيچ خيلاف نيه‌ له‌ نيوان ئه‌هلى ئه‌ته‌ر له‌مه‌دا.

(الحجة في بيان المحجة : ١٩٢/٢)

زۆر به‌جوانى ووته‌كه‌ بخوينه‌وه‌، له‌سه‌ر ووشه‌ به‌ ووشه‌ى بوه‌سته‌، تېبگه‌ كه‌ جه‌همى كورى سه‌فوان و كه‌رابيسى و داود بن علي الأصهباني هه‌مان عه‌قيده‌يان هه‌بووه‌،

بروایان وابووو ئه‌م قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی حیکایه‌تی قورئانه‌که‌ی ئاسمانه‌که‌که‌ لامي نه‌فسی الله‌ یه‌، پښتر باسمان کردووو حیکایه‌ت مانای چیه‌ و ئه‌م جه‌ماعه‌ته‌ عه‌قیده‌یان چۆن بووو ده‌رباره‌ی قورئان، ئه‌مه‌ش به‌ شایه‌تی زانایه‌کی وه‌کو ابو حاتم الرازي که‌ خۆی له‌ سه‌رده‌می که‌رابیسی و داود ژیاوه‌، ئیستا تیځه‌یشتی که‌ ئیمام احمد که‌ ووته‌ی که‌رابیسی و له‌ فزیه‌کانی ئه‌بیست بۆ ئه‌یووت ئه‌مه‌ هه‌مان ووته‌ی جه‌همه‌ ؟ سه‌یرکه‌ ابو حاتم جه‌همی کوپی سه‌فوانیش ئه‌خاته‌ رښیان چونکه‌ له‌ ئیمام احمد ریاویه‌ت کراوه‌ که‌ ئه‌لئ پیم که‌یشتووو جه‌هم سه‌ره‌تا ئه‌یووت: له‌ فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌.

بروانه‌ (الإبانه‌ الکبری‌ : ۲۲۵۰)

ئاخر ئیمام احمد تیځه‌یشتووو له‌ مه‌زه‌به‌که‌یان بۆیه‌ که‌ ووته‌یان ئه‌بیستی ږیک ئه‌لئ ئه‌مانه‌ جه‌همین و هه‌مان ووته‌ی جه‌هم ئه‌لینه‌وه‌، تیځه‌ که‌رابیسی و داود الأصهبانی که‌ قوتابی خۆیه‌تی عه‌قیده‌یان زۆر دووره‌ له‌ بوخاری، که‌ باسی له‌ فزیه‌کان ئه‌کری و ته‌کفیر ئه‌کرین ئه‌مانه‌ن، نه‌ک ئه‌وانه‌ی جیاکاری ئه‌که‌ن له‌ نیوان فعلی عه‌بد و که‌ لامي الله‌، ئه‌گینا مه‌زه‌به‌ی ئه‌مانه‌ وه‌ک هی بوخاری بوایه‌ مه‌به‌ستیان ته‌نها ئه‌وه‌ بوایه‌ که‌ فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ بۆ نابینی که‌سیان له‌ یه‌ک ووته‌دا بلین فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، بۆ هه‌میشه‌ ئه‌لین تیلاوه‌ی من مه‌خلوقه‌ و له‌ فزی من مه‌خلوقه‌، بۆ ئیمام احمد که‌ رهدیان ئه‌داته‌وه‌ باسی فعلی عه‌بد ناکات ؟ بۆ که‌ رهدیان ئه‌داته‌وه‌ ئه‌لئ نه‌خیر قورئان مه‌خلوق نیه‌، ئی خۆ به‌ حیسابی ئیوه‌ ئه‌وان قورئان به‌ مه‌خلوق نازان ته‌نها فعلی عه‌بد به‌ مه‌خلوق ئه‌زانن، مانای چیه‌ هه‌میشه‌ ئیمام احمد رهدیان

ئەداتەو بەوێی کە قورئان مەخلوق نیە ؟ ئایا احمد لە مەزھەبی ئەوان
تێنەگەشتووێ یان ئێوە تێنەگەشتوون ؟

ابن عبدالبر بە ھەمان شیوە حسین الکرابیسی و داود الأصمھانی و ابن کلاب ھەر
سێکیان بە جەماعەتی حیکایەت وەسف ئەکات

ابن عبدالبر ئەڵی:

الکرابیسی و عبداللہ بن کلاب و ابو ثور و داود بن علی و چینی ئەمانە ئەڵین: ئەو
قورئانەیی کە اللہ قسەیی پێکردووہ سیفەتیکە لە سیفەتەکانی، نابیتە مەخلوق، وە
تیلاوہی قورئان خوین و کەلامی ئەو بە قورئان کەسب و فعلی قورئان خوینە،
ئەمەیان مەخلوقە، وە حیکایەتی کەلامی اللہ یە، ئەو قورئانە نیە کە اللہ قسەیی
پێکردووہ.

(الانتقاء : ١٦٥)

دانانی ابو ثور لە ریزی ئەمانە ھەڵیە، ابو ثور ھاوڕێی کەرابیسی بوو، کاتییک
کەرابیسی ووتی لەفزم بە قورئان مەخلوقە ابو ثور ھەجری کرد، بۆیە ابو ثور بەرییە
لەم عەقیدەییە بەلام کاتییک المروزی ووتەیی احمد الشراک بۆ ابو ثور نەقل ئەکات،
ابو ثور ئەڵی: بیدعەییە.

ئیمام احمد به‌مه زۆر توپه‌ بوو له‌ ابو ثور، ووتی چۆن ته‌نها ئه‌ی بیده‌یه‌ ! ئه‌مه‌ خودی ووته‌ی جه‌همه‌.

بروانه‌ (السنة للخلال : ٢٠٥٩)

جا بروانه‌ ئیمام احمد زۆر توپه‌ بووه‌ که‌ ووتنی (له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌) به‌ بیده‌ ناوبری، به‌لکو ئه‌بی به‌ کوفر دابری چونکه‌ هه‌مان ووته‌ی جه‌همی کوری سه‌فوانه‌ تۆش هیشتان بپرات وایه‌ که‌ له‌فزیه‌کان رێک هه‌مان مه‌زه‌بی بوخاریان هه‌بووه‌ ته‌نها وتووینانه‌ فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، هه‌ر ئه‌مه‌ مه‌به‌ستیان بووه‌ کاتیک وتووینانه‌ له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، مه‌به‌ستی تریان نه‌بووه‌!

مسلمة بن القاسم الأندلسي به‌ هه‌مان شیوه‌ حسین الکرايیسی ئه‌داته‌ پāl ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ په‌نای بابه‌تی له‌فز وتووینانه‌ قورئان مه‌خلوقه‌

مسلمة بن قاسم (٣٥٣ هـ) له‌ کتیی (الصلة) ئه‌ی:

که‌رایسی سیقه‌ نیه‌ له‌ ریوايه‌ت، وه‌ ئه‌یووت: قورئان مه‌خلوقه‌، وه‌ مه‌زه‌بی ده‌باره‌ی قورئان بریتی بوو له‌ مه‌زه‌بی له‌فزیه‌کان.

(لسان المیزان : ٣٠٥/٢)

رۆژانی‌ک چه‌کی ده‌ستان بۆ ته‌کفیر کردنی زانیانی ئه‌هلی سوننه‌ ته‌نها الکرا‌ب‌یسی و احمد الشراک بوو، گوا‌یه ئه‌مانه هه‌مان عه‌قیده‌ی بوخاریان هه‌بووه که‌چی ته‌کفیر کراون ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وتوو‌یا‌نه فعلی عه‌بد مه‌خلوقه کاتی‌ک قورئان ئه‌خو‌ی‌نی‌ته‌وه، نازانم دوا‌ی ئه‌م به‌لگانه ده‌ست هه‌لئه‌گرن و ته‌وبه ئه‌که‌ن و ملکه‌چ ئه‌بن بۆ حه‌ق یان نا؟!

ابن منزه ئه‌لئ:

مروّف ته‌قوا‌ی الله بکات و عیبه‌رت وه‌رگرئ له‌ پێشینی خو‌ی له‌وانه‌ی که‌ (له‌فز) مه‌زه‌ه‌ب و ووته‌یان بووه، که‌ چۆن ده‌رچوو له‌ دونیا به‌ هه‌جر کراوی و زه‌م کراوی و ده‌رکراوی له‌ مه‌جلیسه‌کان و شاره‌کان به‌هو‌ی عه‌قیده‌ ناشرینه‌که‌ی و ووته‌ خراپه‌که‌ی که‌ موخالفی دینی الله یه، وه‌ک: الکرا‌ب‌یسی و ابن الشواط و ابن کلاب و ابن الأشعري و هاوشیوه‌کانیان ئه‌وانه‌ی که‌ جیدال کردن و که‌لام رێبازیان بووه له‌ دینی الله عز و جل.

(ذم الکلام وأهله : ٤٢٤/٤)

بروانه له‌ باسکردنی جه‌ماعه‌تی له‌فزیه‌کان ناوی چ که‌سانی‌ک ئه‌هینئ، مع العلم ابن منده له‌وانه‌یه که‌ بر‌وا‌ی وایه له‌فزی به‌ قورئان مه‌خلوق نیه، مع العلم ئه‌و حاله‌ی که‌ ئه‌و باسی ئه‌کات له‌ ده‌رکردنی له‌ شاران و له‌ مه‌جلیسه‌کان و دونیا جێ‌یشتن به‌ هه‌جر کراوی، ئه‌م وه‌سفانه هه‌مووی له‌گه‌ل بوخاری ئه‌گونجئ که‌ له‌ نه‌یسا‌بوری

توشی بوو به‌هۆی هه‌له‌ تیگه‌یشتن لێ، که‌چی ابن منده‌ ناوی بوخاری نابات، به‌لکو کتیبه‌کانی پره‌ له‌ هیانی ریوایه‌ته‌کانی بوخاری، ته‌نانه‌ت کتیبی نویسه‌ تایبه‌ت به‌ باسکردنی شیخه‌کانی بوخاری

ابن صهر العسقلانی ئه‌لئ:

له‌ نیوان حسین الکرابیسی و احمد (واتا ابن حنبل) هاوڕێیه‌تیه‌کی به‌هێز هه‌بوو، کاتی‌ک که‌رابیسی موخاله‌فه‌ی احمدی کرد ده‌رباره‌ی قورئان، ئه‌م هاوڕێیه‌تیه‌ بوو به‌ دوژمنایه‌تی، هه‌ردووکیان تانه‌یان له‌یه‌کتر ئه‌دا، هه‌نبه‌لیه‌کان حسین الکرابیسیان هه‌جر کرد، وه‌ داود بن علي الأصبهانی و عبدالله بن سعيد بن كلاب جگه‌ له‌وانیش شوینی مه‌زه‌به‌یه‌که‌ی الکرابیسی که‌وتن.

(ته‌ذیب الته‌ذیب : ۲ / ۳۶۰-۳۶۱)

بروانه‌ ووتی که‌رابیسی و ابن کلاب و داود هه‌مان مه‌زه‌به‌یان هه‌بووه‌، وه‌ پێشتر باسی مه‌زه‌به‌ی ابن کلاب-مان کرد، ان شاء الله له‌ پۆسته‌کانی دواتر باسی مه‌زه‌به‌ی داودیش ئه‌که‌ین که‌ قوتابی که‌رابیسی بووه‌

ابو حاتم الرازی ئەڤی:

مه‌زه‌ب و هه‌ل‌بژاردنه‌مان بریتیه له شوینکه‌وتنی رسول الله صلی الله علیه وسلم و هاوه‌لانی و تابعین و ئەوانه‌ی دوا‌ی ئەوان که شوینیان که‌وتوون به‌چاکه، ... (پاشان ئەڤی) وه‌ وازه‌یینان له‌و که‌سانه‌ی که ته‌لبیس ئەکه‌ن و فی‌ل له‌ خه‌لکی ئەکه‌ن و ووته‌کانیان به‌ شتی تر ئە‌پازینه‌وه‌ و ته‌له‌که‌باز و درۆزنن، وه‌ سه‌یر نه‌کردنی کتیبه‌کانی الکرابیسی و خو‌ پاراستن و دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌هه‌ر که‌سیک که به‌رگری لی ئەکات له‌ هاوه‌لانی و ئەوانه‌ی شه‌ری له‌سه‌ر ئەکه‌ن وه‌ک داود الأصهبانی و هاوشیوه‌کانی و شوینکه‌وتووانی.

(شرح أصول اعتقاد لئلاکائی : ۳۲۳)

داود الأصهبانی قوتابی که‌رابیسیه‌، ابو حاتم الرازی به‌یه‌که‌وه‌ و وه‌ک خاوه‌ن یه‌ک عه‌قیده‌ باسیان ئەکات، باسکردنی درۆ و فی‌ل کردن و هه‌ل‌خه‌له‌تاندن و رازاندنه‌وه‌ی ووته‌، هه‌موو ئە‌مانه‌ له‌گه‌ل مه‌زه‌به‌که‌ی که‌رابیسی یه‌ک ئە‌گریته‌وه‌ که له‌ زاهیردا قسه‌یه‌کی ئە‌کرد له‌ باطندا مه‌به‌ستیکی تری هه‌بوو.

أبو زرعة العراقي ئەڤی:

ئە‌وه‌ی باس‌مان کرد که‌ قورئان مه‌خلوق نیه‌، مه‌به‌ستمان ئە‌و که‌لامه‌یه‌ که له‌ زاتی پاکی الله‌ دا هه‌یه‌، به‌لام ئە‌و عیباره‌تانه‌ی که ده‌لاله‌ت له‌ که‌لامه‌که‌ ئە‌که‌ن و که‌ بریتیه‌

له‌ قیرائه، ئە‌مه‌یان مه‌خلوقه‌، به‌لام زانایان رښگریان کرد له‌وه‌ی بووتری مه‌خلوقه‌ چونکه‌ ناو‌نراوه‌ به‌ قورئان، ئە‌م ووت‌ه‌یه‌ش هه‌له‌ تیځه‌یشتنی تیدا پروو ئە‌دات (واتا ووتنی قورئان مه‌خلوقه‌) وه‌ زانایان ته‌بدیعی ئە‌و که‌سه‌یان کرد که‌ بلی: له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ وه‌ک حسین الکرابیسی، بۆ داخستنی ده‌رگا‌که‌.

(الغیث الهامع شرح جمع الجوامع : ٧٤٥)

ووت‌ه‌ی ئە‌شعه‌ریه‌کان ده‌رباره‌ی که‌لامی الله وه‌ک مین وایه‌، ئە‌بێ زۆر به‌ ووریایی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بکه‌یت ئە‌گینا پیتدا ئە‌ته‌قیته‌وه‌، سه‌یرکه‌ن ابو زرعة العراقی که‌ ئە‌شعه‌ریه‌ ئە‌لی: که‌ ووت‌مان قورئان مه‌خلوق نیه‌، مه‌به‌ست‌مان که‌لامی نه‌فسی الله یه‌، ئە‌گینا که‌ ئە‌وه‌ی هه‌یه‌ له‌ پیت‌ه‌کان ئە‌مانه‌ مه‌خلوقن و عیباره‌تن له‌ که‌لامه‌ نه‌فسیه‌که‌ی الله، به‌لام زانایان ناهیلن بووتری: مه‌خلوقه‌ به‌ ئاشکرا و به‌ ره‌هایی، چونکه‌ ئە‌م عیباره‌تانه‌ی که‌ له‌ زه‌ویدا هه‌یه‌ ناو‌نراوه‌ به‌ قورئان، که‌ ووت‌را قورئان مه‌خلوقه‌ خه‌لکی به‌ هه‌له‌ تیئه‌گه‌ن وائ‌ه‌زانن که‌لامی نه‌فسی الله مه‌خلوقه‌، هه‌ر بۆیه‌ش سه‌له‌ف ته‌بدیعی که‌رابیسیان کرد چونکه‌ ئە‌و ده‌یووت: له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، واتا ئە‌م قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی که‌ عیباره‌ته‌ له‌ که‌لامی نه‌فسی الله مه‌خلوقه‌، ئە‌مه‌ش سه‌رئه‌کیشتی بۆ ئە‌وه‌ی که‌ خه‌لکی واتیب‌گه‌ن که‌لامی نه‌فسی الله مه‌خلوقه‌ کاتی‌ک که‌ ئە‌ووتری قورئان مه‌خلوقه‌، هه‌ر بۆیه‌ش که‌رابیسی ته‌بدیع کرا تا‌کو ئە‌م ده‌رگایه‌ دا‌بخه‌ن، واتا ئە‌م ئە‌شعه‌ریه‌ باش تیځه‌یشتووه‌ که‌ ووت‌ه‌که‌ی که‌رابیسی (له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ = ئە‌م قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی مه‌خلوقه‌) جا ئە‌م ئە‌شعه‌ریه‌ کی‌شه‌ی له‌گه‌ل ئە‌م ووت‌ه‌یه‌ی که‌رابیسی نیه‌، پێ وایه‌ سه‌له‌فیش هه‌مان

عه‌قیده‌ی که‌رابیسیان هه‌بووه‌، به‌لام بۆیه‌ که‌رابیسیان ته‌بدیع کرد چونکه‌ خه‌لك واتیه‌گه‌ن که‌ ووترا: قورئان مه‌خلوقه‌، واتا که‌لامی نه‌فسی الله مه‌خلوقه‌.

ابن مھر العسقلانی ئه‌ی:

ئه‌م بابه‌ته‌ ناسراوه‌ به‌ بابه‌تی له‌فز، وه‌ به‌ خاوه‌نانی ئه‌م بابه‌ته‌ ئه‌ووتری: له‌فزیه‌کان، وه‌ ئینکار کردنی ئیمام احمد و ئه‌وانه‌ی شوینی که‌وتن زۆر توند بوو له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که‌ بلی: له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، وه‌ ئه‌ووتری: یه‌که‌م که‌س که‌ ئه‌مه‌ی ووت الحسین بن علي الکرابیسی بوو، یه‌کیک بوو له‌ هاوه‌لانی شافعی که‌ کتیی کۆنی شافعی نه‌قل ئه‌کرد، جا کاتیکی ئه‌مه‌ گه‌یشه‌وه‌ به‌ احمد ته‌بدیعی کرد و هه‌جری کرد، پاشان داود بن علي الأصمیه‌انی ئه‌م شته‌ی ووته‌وه‌ که‌ سه‌رکرده‌ی زاهیریه‌کان بوو، له‌و کاته‌دا له‌ نه‌یسابور بوو، جا اسحاق بن راهویه‌ ئینکاری ئه‌م شته‌ی لیکرد و ئه‌مه‌ گه‌یشه‌وه‌ به‌ احمد، جا کاتیکی داود چووه‌ بغداد احمد ئیزنی نه‌دا بیته‌ لای.

(فتح الباری : ٤٩٢/١٣)

ابن أبي داود (کۆری ابو داود خاوه‌نی السنن) ئه‌ی:

زاناترین که‌س به‌ عیله‌ی که‌لام دوا‌ی حفص الفرد که‌رابیسیه‌، وه‌ حسین الکرابیسی له‌و فی‌ری عیله‌ی که‌لام بوو.

(تاریخ بغداد : ٦١٣/١٥)

كەرابىسى يەكەم الوليد بن أبان الكرابيسى-ه، كەرابىسى دووهم ئەوويانە كە باسى ئەكەين.

ئىستا زانيمان كەرابىسى چ جۆرە كەسىك بوو و چۆن وەسف كراو، وە عەقىدەى چۆن بوو دەربارەى قورئان

ئىستاش رحمك الله سەيركە كە باسى ووتەكەى كەرابىسى ئەكەن بۆ ئىمام احمد چۆن باسى ئەكات و بەچى رەددى ئەداتەو و چ حوكمىكى لەسەر ئەدات، بەمە تىئەگەيت كە عەقىدەى كەرابىسى چۆن بوو و ئەزانى مەبەستى چى بوو لە ووتنى (لەفزم بە قورئان مەخلوقە).

المروزي ئەلئ:

ووتەم بە باوكى عبد الله: كەرابىسى ئەلئ: ھەر كەسىك نەلئ لەفزم بە قورئان مەخلوقە ئەوا كافرە.

ئىمام احمد ووتى: بەلكو خۆى كافرە، وە ووتى: بشر المريسي مرد و حسين الكرابيسى شوئنى گرتەو، وە پىي ووتەم: ئەمە بۆتە جەھى و عەقىدەى جەھمىيەتى دەرختوو، پىويستە تەحزىرى لى بدرى، وە تەحزىر لەھەر كەسىك بدرى كە شوئنى ئەكەوى.

(طبقات الحنابلة : ٦٢/١)

ابن أبي يعلى ئە‌ئى:

له‌ کتیبی‌ السنة-ی‌ الخلال نه‌ قلم کردووه که‌ الخلال ئە‌ئى:

حنبل ووتى: بیستم باوکم پرسىارى له‌ باوکى عبدالله ئە‌کرد ده‌بارهى ووته‌که‌ی که‌رابیسی و ئە‌وه‌ی دایه‌یناوه‌.

باوکى عبدالله به‌ باوکى ووت: ئە‌مه‌ ووته‌ی جه‌همیه‌کانه‌، خاوه‌نى ئە‌م ووته‌یه‌ بانگه‌واز ئە‌کات بۆ ووته‌ی جه‌هم، که‌ ووتى: له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ئیتر چ شتیک ئە‌مینیت‌ه‌وه‌؟!

(طبقات الحنابلة : ١١١/١)

شاهین بن السمین ئە‌ئى:

بیستم باوکى عبدالله احمد بن حنبل ئە‌یووت: الحسین الکرابیسی له‌ لای ئیمه‌ کافره‌.

(طبقات الحنابلة : ١٧٢/١)

أبو جعفر محمد بن الحسن بن برینا ئە‌ئى:

پرسىارم له‌ ئیمام احمد کرد ووتم: بابته‌که‌ی که‌رابیسی ڤوویدا و خه‌لکی توشی فیتنه‌ کرد، ووته‌که‌ی که‌رابیسی له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌.

ئیمام احمد ووتی: إياك إياك إياك وهذا الكرابيسي، قسه‌ی له‌گه‌ل مه‌كه، قسه‌ له‌گه‌ل ئەو كه‌سه‌ش مه‌كه كه‌ قسه‌ی له‌گه‌ل ئەكات، چوار جار یان پینج جار ووتی (إياك).

ووتم: ئە‌ی باوکی عبدالله ئە‌م ووته‌یه‌ی كه‌رابیسی و هه‌ر ووته‌یه‌ك كه‌ له‌مه‌وه ئە‌بیته‌وه ئە‌گه‌ر پیتته‌وه بۆ ووته‌ی جه‌هم ؟

ووتی: ئە‌مه‌ هه‌مووی ووته‌ی جه‌همه‌.

(الإبانة الكبرى لابن بطة : ٢٢٣٩)

المروزي ئە‌لئ:

ووتم به‌ باوکی عبدالله: كه‌رابیسی ئە‌لئ: هه‌ر كه‌سیك نه‌لئ له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه ئە‌وا كافره‌.

ئیمام احمد ووتی: به‌لكو خو‌ی كافره‌، وه‌ ووتی: بشر المریسي مرد و حسین الكرابيسي شو‌ینی گرتته‌وه‌.

(الإبانة الكبرى لابن بطة : ٢٢٥٦ / ب)

عبدالله كوری ئیمام احمد ئە‌لئ:

پرسیارم له‌ باوكم كرد ووتم: كه‌سانیک ئە‌لئ: له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه ؟

ووتی: ئەوانه‌ جه‌همین، وه‌ خراپ‌ترین له‌و که‌سه‌ی که‌ توقف‌ ئەکات، وه‌ ووتی: ئەمه‌ ووته‌ی جه‌همه‌.

عبدالله‌ ئەئ: باوکم ئەم ووته‌یه‌ی به‌لامه‌وه‌ زۆر گه‌وره‌ بوو، وه‌ ووتی: الله‌ عز وجل فه‌رموویه‌تی: {وإن أحد من المشركين استجارك فأجره حتى يسمع كلام الله} [التوبة: ٦]، وه‌ رسول الله‌ صلى الله‌ عليه‌ وسلم فه‌رموویه‌تی: (حتى أبلغ كلام ربي)، وه‌ فه‌رموویه‌تی: (إن هذه الصلاة لا يصلح فيها شيء من كلام الناس) جا هه‌ر که‌س بئ: له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ئەوا جه‌همیه‌.

عبدالله‌ ئەئ ووتم: که‌رابیسی ئەئ: له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌.

باوکم ووتی: ئەمه‌ ووته‌یه‌کی خراپ و بۆگه‌نه‌، ئەمه‌ ووته‌ی جه‌همیه‌کانه‌، که‌رابیسی درۆی کرد، ئەم شته‌ پیسه‌ الله‌ فه‌زحی بکات، وه‌ ووتی: که‌رابیسی جیڭای بشر المریسی گرت‌ه‌وه‌.

(الإبانة الكبرى لابن بطّة : ٢٢٥٤)

ابر‌الهارت‌ الصائغ‌ ئەئ:

بیستم پرسیار له‌ باوکی عبدالله‌ ئەکرا ده‌بار‌ه‌ی ووته‌که‌ی حسین‌ الکرا‌بیسی، پئی ووترا: که‌رابیسی ئەئ: له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌.

ئیمام احمد ووتی: ئەمه‌ ووته‌ی جه‌همه‌، الله‌ عز وجل فه‌رموویه‌تی: {وإن أحد من المشركين استجارك فأجره حتى يسمع كلام الله} [التوبة: ٦]، ئایا که‌لامی الله‌ له‌ کئ

ئەبیستی؟! دانانی کتیب ئەمانە ی له ناو برد، وازیان هیڤا له ئاثری رسول الله صلی الله علیه وسلم و به رهو عیلهی که لام چوون.

ابو الحارث ئەلّی: پیم ووت: گەر ووتی له فزم به قورئان مه خلوqe، ئەوا جه همیه ؟
ووتی: چ شتیک ئە مینیتته وه که ووتی له فزم به قورئان مه خلوqe ؟!

(الإبانه الكبرى لابن بطّة : ۲۲۴۶)

سهیری ئەم ووته توندانه ی ئیمام احمد بکه ده باره ی که سیک که ئیوه پیتان وایه
ته نها وتوویه تی فعلی عه بد مه خلوqe کاتیک قورئان ئە خوینیتته وه، ئە گینا هه مان
عه قیده ی ئیمام احمدی هه بووه ده باره ی قورئان!!!

ئایا که سیک بلّی قورئان که لامی الله یه به دهنگ و به پیت قسه ی پیکردوو، مه خلوq
نیه، وه ئە وهی که ئە خوینری و ئە نوسری و ئە بیستری و حفز ئە کری که لامی الله یه و
مه خلوq نیه، به لام فعلی عه بد مه خلوqe له دهم جولاندن و زمان و قورگ و دهنگی
ته نها به هوی ئە مه وه ئیمام احمد ده باره ی ئەلّی:

ئەمه هه مان ووته ی جه همه

ئەمه بانگه واز بۆ ووته ی جه هم ئە کات

ئەمه بۆته جه همی

ئەمه عه قیده ی جه همیه تی ده رخستوو

ئه‌مه‌ درۆ ئه‌کات

که‌ ووت له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ئیتر چی ئه‌مینیته‌وه‌؟! واته‌ هه‌مان کوفری جه‌همیه‌کانت کردوو و وتووته‌ قورئان مه‌خلوقه‌، ئایا که‌سیک بۆی فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، ئه‌وا هیچی نه‌ه‌یشتۆته‌وه‌ و هه‌مان قسه‌ی جه‌همیه‌کانی کردوو؟!!

ئینجا وه‌ک هه‌میشه‌ به‌لگه‌ له‌ دژی که‌رابیسی ئه‌ه‌ینیته‌وه‌ به‌ ئایه‌تی (حتی یسمع کلام الله) گه‌ر که‌رابیسی بروای واب‌یت ئه‌م قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی مه‌خلوق نیه‌، چ مانایه‌کی هه‌یه‌ ئیمام احمد به‌م ئایه‌ته‌ ره‌ددی بداته‌وه‌؟! ئه‌م ئایه‌ته‌ باسی ئه‌وه‌ ئه‌کات که‌ ئه‌وه‌ی ئه‌بیستری که‌لامی الله یه‌، ئی له‌م به‌لگه‌یه‌ی ئیمام احمد تی‌بگه‌ که‌ که‌رابیسی و له‌فزیه‌کان پ‌یان وابوو ئه‌وه‌ی ئه‌بیستری و ئه‌نوسری و ئه‌خویندري و حفز ئه‌کری که‌لامی الله نیه‌.

ئه‌چیته‌ عه‌قله‌وه‌ ئیمام احمد له‌ دله‌وه‌ هه‌مان عه‌قیده‌ی که‌رابیسی هه‌ب‌ی پ‌ی واب‌ی فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌رابیسی ئه‌مه‌ی به‌ ئاشکرا ووتوه‌ کافره‌ و جه‌همیه‌، به‌لام ئیمام احمد له‌ دلی خو‌ی ئه‌مه‌ی شاردۆته‌وه‌ و به‌یانی ناکات بۆته‌ ئیمامی ئه‌ه‌لی سوننه‌؟! ئه‌مه‌ چ عه‌قیده‌یه‌که‌ له‌ دله‌وه‌ باوه‌رت پ‌ی بی‌ت به‌لام به‌ زمان باسی مه‌که‌ ئه‌وا ئه‌ه‌لی سوننه‌ی، به‌لام گه‌ر به‌ زمان به‌یانت کرد ئه‌وا کافریت و هه‌مان ووته‌ی جه‌همی کو‌ری سه‌فوانت ووتوه‌!!! کی‌شه‌ی جه‌هم ئه‌وه‌ بوو ئه‌یووت فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌!!!

ئینجا گەر ئه‌لین ئیمه له بنه‌ره‌ته‌وه هاوړات نین که ئه‌لئی ئیمام احمد له دله‌وه برۆای و ابووه که فعلی عه‌بد مه‌خلوقه له‌کاتی قورئان خویندنه‌وه، به‌لکو ئیمام احمد هه‌ر له دلیشه‌وه باوه‌ری به‌م ته‌فسیله نه‌بووه و به کوفری زانیوه.

ئه‌لیم گەر فعلی عه‌بد بوونی نیه له‌کاتی قورئان خویندنه‌وه، ئه‌ی بۆچی ئیمام احمد نه‌ی ئه‌ووت: له‌فزم به قورئان مه‌خلوق نیه؟! خو به‌م قسه‌یه‌ی ئیوه بی‌ت فعلی عه‌بد بوونی نیه و ته‌نها قورئان بوونی هه‌یه، که‌واته چ هه‌له‌یه‌ک هه‌یه که بووتری له‌فزمان به قورئان مه‌خلوق نیه؟! بۆ ئیمام احمد ته‌بدیعی ئه‌و که‌سانه ئه‌کات که ئه‌لین له‌فزمان به قورئان مه‌خلوق نیه!؟

ئینجا ئه‌وکات دانی پێ ئه‌نن که له قورئان خویندنه‌وه فعلی عه‌بد بوونی هه‌یه، بۆیه ئیمام احمد نه‌ی ووتوه له‌فزم به قورئان مه‌خلوق نیه، چونکه ئه‌وکات فعلی عه‌بدیش ئه‌بیته‌غه‌یر مه‌خلوق، به‌هه‌مان شیوه‌ش بۆیه نه‌ی ووتوه له‌فزم به قورئان مه‌خلوقه چونکه ئه‌وکات قورئانه‌که‌ش ئه‌بیته مه‌خلوق، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ووشه‌ی (له‌فز) موجه‌له ئه‌کرئ فعلی عه‌بد بگریته‌وه، ئه‌کرئ قورئانیش بگریته‌وه، بۆیه له‌فز نه‌ به مه‌خلوق نه‌ به‌غه‌یر مه‌خلوق وه‌سف نا‌کریت له‌پال قورئاندا.

که‌واته دانتان پینا که ئیمام احمد برۆای وایه فعلی عه‌بد بوونی هه‌یه له‌کاتی قورئان خویندنه‌وه -گەر دانیشی پێ نه‌نن به‌زه‌بری به‌لگه اعترافتان پێ ئه‌که‌ین له‌پۆسته‌کانی دواتر ان شاء الله-، ئه‌مه‌ش هی‌نده روونه پ‌یو‌ستی به‌به‌لگه نیه، که‌س ئینکاری ناکات مه‌گەر شیت بی‌ت، چونکه هه‌موو که‌س ئه‌زانیت کاتی‌ک که قورئان ئه‌خوینیته‌وه

کارێکی ئه‌نجام داوه و قورئان خویندنه‌وه یه‌کیکه له کرداره چاکه‌کان، کرداری مرۆفیش هه‌مووی مه‌خلوقه.

جا که دانتان نا به بوونی فعلی عه‌بد له‌کاتی قورئان خویندنه‌وه، ئایا ئیمام احمد بروای وابوووه ئه‌م فعله‌ی عه‌بد مه‌خلوقه یان نا ؟ گهر بڵێن بروای وابوووه مه‌خلوق نیه ئه‌وا درۆتان کرد و ئیمام احمدتان کرد به مبتدع، ئه‌سله‌ن گهر بروای وابوایه فعلی عه‌بد مه‌خلوق نیه ئه‌وا زۆر به ئاسانی ئه‌یووت له‌فزم به قورئان مه‌خلوق نیه، چونکه ئه‌وکات له‌فزه‌که بۆ فعلی عه‌بد بگه‌رێته‌وه یان بۆ قورئانه هه‌ردووکی هه‌ر مه‌خلوق نین و قسه‌که راست ده‌رئه‌چوو.

وه ئه‌گه‌ر بڵێن ئیمام احمد بروای وایه فعلی عه‌بد بوونی هه‌یه، به‌لام له‌کاتی قورئان خویندنه‌وه فعلی عه‌بد نه مه‌خلوقه و نه غه‌یر مه‌خلوقه، ئه‌وا ئه‌مه وپێنه کردنه و هیچ مانایه‌کی نیه و خاوه‌نی ئه‌م قسه‌یه شایسته‌ی وه‌لامدانه‌وه نیه به‌هۆی که‌م عه‌قلیه‌که‌ی، چونکه هیچ که‌سیکی عاقل ئه‌م قسه‌یه ناکات.

وه ئه‌گه‌ر ئه‌لێن ئیمام احمد بروای وایه فعلی عه‌بد که مه‌خلوقه -که جگه له‌مه هیچ جاری تریان نیه- به‌لام ئیمام احمد ئه‌م ته‌فسیله به‌ زمان ده‌رنابری ته‌نها ئه‌لێ: قورئان که‌لامی الله یه و له هه‌موو پرووێک و بارێک و حالێکدا غه‌یر مه‌خلوقه، وه فعلی عه‌بده‌کان مه‌خلوقن، ئه‌وا ئه‌وکات هه‌مان قسه‌ی منتان کردۆته‌وه که ئیمام احمد له‌ دله‌وه بروای وایه فعلی عه‌بد مه‌خلوقه له قورئان خویندنه‌وه به‌لام قورئانه‌که که‌لامی الله یه و مه‌خلوق نیه، که‌واته چۆن ئیمام احمد که‌رابیسی و هاوشیوه‌کانی

ته‌کفیر ئه‌کات و به‌جه‌همیان ئه‌زانیت و ئه‌لّی ئه‌مانه‌هه‌مان قسه‌ی جه‌هم ئه‌که‌ن،
له‌کاتی‌کدا له‌دله‌وه‌ خوۆشی بروای به‌هه‌مان ووته‌ی ئه‌وان هه‌یه‌ ؟!!!!

که‌واته‌ له‌ نه‌تیجه‌ ده‌رکه‌وت که‌که‌رابیسی و له‌فزییه‌کان مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌ نه‌بووه‌ که‌
فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، به‌لکو مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌ بووه‌ ئه‌م قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی
مه‌خلوقه‌، هه‌ر بۆیه‌ ئیمام احمد دوو دڵ نه‌بووه‌ له‌ ته‌کفیر کردنیان و به‌جه‌همی
زانیون، وه‌ ووته‌که‌ی ئه‌وانی یه‌کسان کردووه‌ به‌ ووته‌ی جه‌هم بن سه‌فوان.

ماویه‌تی

ان شاء الله پۆستی داها‌تووش هه‌ر له‌سه‌ر که‌رابیسیه‌

به‌شیخ

هه‌ر که‌سیک بَلّی من وتوو مه ته‌فسیل بدهن و ته‌نها به‌وه مه‌وه‌ستن که بَلّین (قورئان که‌لامی الله یه و مه‌خلوق نیه) به‌لکو زیاتر پروونی بکه‌نه‌وه بَلّین کاغه‌ز و حیبر و ده‌نگی عه‌بد و جوڵه‌ی زمان و لیوی مه‌خلوقه، که پرسیارتان لی‌کرا ده‌باره‌ی قورئان به‌م جوړه ته‌فسیلی پّ بدهن نه‌ک ته‌نها بَلّین (قورئان که‌لامی الله یه و مه‌خلوق نیه).

هه‌ر که‌س ئه‌م شتانه‌ی سه‌ره‌وه ئه‌داته پالَم ئه‌وا درۆی کردوو، ئه‌مه عه‌قیده‌ی منه (قورئان که‌لامی الله یه مه‌خلوق نیه له‌هیچ بارێکدا) به‌لام باسیک هاته‌ پێشه‌وه له‌سه‌ر ته‌فسیله‌که‌ی بوخاری و بابته‌ی له‌فزیه‌کان، من هاتووم ئه‌لیم ئه‌م بابته‌ کتیبی له‌سه‌ر ئه‌نوسم به‌لام بۆم نه‌گونجا کردم به‌پۆست، ئی باشه ئیستا ئه‌م بابته‌ چۆن پروون بکه‌مه‌وه ؟ نابّ بَلّیم له‌فزیه‌کان کّ بوون و عه‌قیده‌یان چی بوو ؟ نابّ روونی بکه‌مه‌وه بوخاری چی ووتوه و مه‌به‌ستی چی بووه ؟ ئه‌ی نابّ له‌سه‌ر ناوه‌رپۆکی ووته‌کانیان قسه‌ بکه‌م، ئه‌ی که‌ بوخاری ئه‌م ته‌فسیله‌ ئه‌دات و ئه‌لّی فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ کاغه‌ز مه‌خلوقه‌ حیبر مه‌خلوقه، به‌لام قورئان که‌ ئه‌بیستری و ئه‌نوسری و ئه‌خویندري و حفز ئه‌کری مه‌خلوق نیه، چی بَلّیم ؟ بَلّیم درۆی کرد فعلی عه‌بد مه‌خلوق نیه ده‌ستان خوشبّ ته‌کفیرتان کرد ؟ یان ئه‌بّ بَلّیم راسته‌ فعلی عه‌بد و

ده‌نگی عه‌بد مه‌خلوقه‌ ناكری له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ته‌كه‌فیر بكری و یه‌كسان بكری به‌ له‌فزیه‌كان كه‌ برۆایان وابوو ئه‌و قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی مه‌خلوقه‌، به‌لام ئیمام احمد ئه‌م ته‌فسیله‌ی نه‌داوه‌ چونكه‌ توشی كه‌سانیک بوو كه‌ ئه‌یان ووت ئه‌م قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی مه‌خلوقه‌ ئه‌مه‌یان به‌بابه‌تی له‌فز ده‌رئه‌بری، بوخاری توشی كه‌سانیک بوو وه‌ك خۆی باسی ئه‌كات پێیان وابوووه‌ حیبر و كاغه‌ز و ده‌نگی عه‌بد ئه‌مانه‌ هیچی مه‌خلوق نین! ئینجا به‌لگه‌یان بۆ ئه‌هیئیت له‌ قورئان و سوننه‌ت كه‌ ئه‌مانه‌ مه‌خلوقن، ئیمام احمد توشی كه‌سیك نه‌بووه‌ كه‌ بۆی ده‌نگی عه‌بد مه‌خلوق نیه‌، كه‌ بوخاری توشی كه‌سیك ئه‌بێ ئه‌ی ده‌نگی عه‌بد مه‌خلوق نیه‌ حه‌تمه‌ن وه‌لامی بوخاری وه‌ك وه‌لامی احمد نابیت چونكه‌ ره‌ددی دوو كه‌سی جیا ئه‌ده‌نه‌وه‌، ئینجا له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌مانه‌ش گه‌ر هه‌مان وه‌لامی سه‌له‌فی دا‌بوا‌یه‌وه‌ ره‌نگه‌ به‌ هه‌له‌ لێ حالی نه‌بوان و سه‌لامه‌ت‌تر بوا‌یه‌ بۆی، من هاتووم ئه‌مه‌ روون ئه‌كه‌مه‌وه‌ خۆ ئه‌بێ قسه‌ی له‌سه‌ر بكه‌م، خۆ ناكری بلیم خه‌لكینه‌ ئه‌م بابه‌ته‌تان بۆ روون ئه‌كه‌مه‌وه‌ كه‌ چۆن بووه‌، به‌م جو‌ره‌یه‌: قورئان كه‌لامی الله‌ یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، ته‌واو باسه‌كه‌ داخه‌ن و هیچی تر مه‌لێن، ئی هه‌مووتان ئه‌مه‌ ئه‌زانن ئه‌مه‌ كه‌ی روونکردنه‌وه‌یه‌ ؟ خۆ ئه‌بێ باسی ئه‌و شتانه‌ بكه‌م كه‌ ووتراون ئینجا كه‌ برۆام به‌م ته‌فسیله‌ هه‌یه‌ له‌ دله‌وه‌ مانای ئه‌وه‌ نیه‌ بلیم ئیوه‌ش هه‌میشه‌ ته‌فسیل بده‌ن و باسی بكه‌ن، به‌لام له‌ مه‌قامی روونکردنه‌وه‌ ئه‌بێ باس بكری، گه‌ر ئه‌لێن ئیمه‌ هه‌ر له‌ دلیشه‌وه‌ برۆامان به‌م ته‌فسیله‌ نیه‌ ئه‌وا گه‌ر كا‌فر نه‌بن به‌لانی كه‌م بیده‌چین، بۆیه‌ به‌یان كردنی عه‌قیده‌م له‌سه‌ر بابه‌تیک و روونکردنه‌وه‌ی ئه‌و ووتانه‌ی له‌سه‌ر بابه‌ته‌كه‌ ووتراون جیاوازه‌، ئه‌گینا كه‌ی بیستووتانه‌ من له‌ ووته‌كانم جارێك باسی ئه‌م ته‌فسیله‌ بكه‌م یان

ده‌عوه‌ی بۆ بکه‌م و خه‌لکی بۆ هانده‌م ؟ به‌لام که رووداوێک روویدا تۆ ئه‌بێ قسه‌ی له‌سه‌ر بکه‌یت و ووته‌ و مه‌به‌سته‌کان روون بکه‌یته‌وه‌.

بۆ نموونه‌ ئیستا که‌سیک ئه‌لێ کاغه‌ز و حیبر مه‌خلوق نین، تۆ چۆن وه‌لامی ئه‌ده‌یته‌وه‌ ؟ ئه‌لێ قورئان که‌لامی الله‌ یه‌ و مه‌خلوق نیه‌ ؟ ئی ئه‌ویش هه‌مان شت ئه‌لێ کی‌شه‌ی نیه‌ له‌مه‌، به‌لام ئه‌لێ کاغه‌ز و حیبر مه‌خلوق نین، چی ئه‌که‌یت ؟ بۆی روون ئه‌که‌یته‌وه‌ که‌ کاغه‌ز و حیبر مه‌خلوقن، یان ئه‌لێ باسی ناکه‌م چونکه‌ سه‌له‌ف ئه‌م ته‌فسیله‌یان نه‌داوه‌ ؟ یه‌عنی گهر پیت ووت کاغه‌ز مه‌خلوقه‌ ئینسان دروستی ئه‌کات وه‌ ئه‌وه‌ی تییدا نوسراوه‌ که‌لامی الله‌ یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، ئه‌وا تۆ ته‌فسیلت پێدا بوو‌یته‌ بیده‌چی یان کافر ؟!

ئه‌مه‌ش ده‌قی ووته‌ی خۆمه‌ که‌ له‌ پۆستی شه‌شه‌می له‌فزیه‌کان نویسومه‌ :

(وه‌ بێگومان ده‌ست گرتن به‌ ئه‌لفازی ئه‌هلی سوننه‌ و دوور بوون له‌ که‌لامیک که‌ له‌ قورئان و سوننه‌ت و ئاساری سه‌له‌ف نه‌هاتوو ئه‌ولاتره‌ و سه‌لامه‌ت‌ره‌، به‌لام تۆ به‌مه‌ زانیانی ئه‌هلی سوننه‌ ته‌کفیر بکه‌یت ئه‌مه‌ کاره‌ساته‌)

که‌واته‌ من پێشتر پوونم کردۆته‌وه‌ له‌گه‌ل ووته‌که‌ی سه‌له‌فم له‌وه‌ زیاتر و که‌متر نالیم، به‌لام که‌س له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ته‌کفیر و ته‌بدیع ناکه‌م که‌ بلێ فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ و بابه‌ته‌که‌ به‌ جو‌ریک ته‌فسیل پێ بدات که‌ هیچ ناروونیه‌ک نه‌هێلێته‌وه‌ و نه‌یکات به‌ پردیک بۆ ئه‌هلی کوفر و بیده‌، له‌ کاتی‌کدا ئه‌م ته‌فسیله‌ خودی عه‌قیده‌ی ئه‌هلی

سوننه‌یه نه‌ک دانراوی خۆی بیّت، نه‌شم زانیوه ئه‌هلی سوننه‌ برۆایان به‌ ته‌فسیلیک هه‌بیّت له‌ دله‌وه به‌لام بلّین ئه‌وه‌ی ده‌ری به‌رپیت کافره‌ یان مبتدع ! وه‌ پاشان گهر سه‌له‌ف ئه‌م ته‌فسیله‌ش به‌ ده‌م باس ناکه‌ن خۆ هیچ کام له‌ سه‌له‌ف نه‌ی ووتوه ئه‌وه‌ی بلّی کاغه‌ز و حیبر و فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ کافره‌ یان مبتدعه‌، گهر شوینکه‌وته‌ی سه‌له‌فن به‌ چ به‌لگه‌یه‌ک ئه‌هلی ئه‌م ته‌فسیله‌ ته‌کفیر و ته‌بدیع ئه‌که‌ن ؟ سه‌له‌ف وتووینه‌ نابۆ بووتری ئیمان مه‌خلوقه‌ یان غه‌یر مه‌خلوقه‌، وه‌ نابۆ بووتری له‌فرمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ یان غه‌یر مه‌خلوقه‌، چونکه‌ هه‌ردوو ووشه‌ی ئیمان و له‌فز هه‌م که‌لامی الله‌ ئه‌گریتته‌وه‌ و هه‌م فعلی عه‌بد، بۆیه‌ ئه‌م دوو ووته‌ ره‌هایه‌ بۆ هیچ کامیان نابۆ، به‌لام کوا سه‌له‌ف وتووینه‌ ئه‌وه‌ی بلّی فعلی عه‌بد و کاغه‌ز و حیبر مه‌خلوقه‌ جه‌همیه‌ ئه‌وه‌ی بلّی مه‌خلوق نیه‌ مبتدعه‌، تاكو توّ به‌مه‌ زانایان ته‌کفیر و ته‌بدیع بده‌یت، وا له‌ خه‌لک بکه‌یت که‌ نه‌زانن کاغه‌ز و حیبر و ده‌نگی خۆیان مه‌خلوقه‌ یان نا، سه‌رگه‌ردان بمینن تیایدا، ئینجا ئیمام احمد خۆشی له‌ بابه‌تی له‌فزیه‌کان ته‌فسیلیکی داوه‌ که‌ هیچ که‌س پێش ئه‌و ئه‌م ته‌فسیله‌ی نه‌داوه‌، پێشتر هه‌میشه‌ ئه‌ووترا قورئان که‌لامی الله‌ یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، له‌مه‌ زیاتر نه‌ئووترا، کاتیکی له‌فزیه‌کان په‌یدا بوون ئیمام احمد ووشه‌یه‌کی تری بۆ زیاد کرد و ته‌فسیلی پێدا تا کوفره‌که‌یان روون بکاته‌وه‌، ووتی قورئان که‌لامی الله‌ یه‌ و مه‌خلوق نیه‌ له‌ هیچ بارێکدا و له‌ هیچ حالێکدا و له‌ هیچ پرووێکدا، واتا بنوسری بخویندری بیسترێ حفر بکری له‌ هیچ کامیان نابیتته‌ مه‌خلوق و هه‌میشه‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئه‌م ووشانه‌ (له‌ هیچ بارێکدا و له‌ هیچ حالێکدا و له‌ هیچ پرووێکدا) پێشتر نه‌ ووترا بوو کاتیکی له‌فزیه‌کان په‌یدا بوون ئیمام احمد ئه‌مه‌ی ئه‌ووت، له‌ بابه‌تی واقفه‌ش پێش ئه‌وه‌ی واقفه‌ دروست

بوون خه‌لک ئه‌یان ووت قورئان که‌لامی الله یه، هه‌ر ئه‌مه‌نده هیچی تریان نه‌ئه‌ووت چونکه هه‌مووان ئه‌یانزانی مه‌خلوق نیه بۆیه باسی مه‌خلوق نه‌بوونیان نه‌ئه‌کرد، به‌لام که واقفه دروست بوون ئیمام احمد قبولی نه‌ئه‌کرد ته‌نها بڵین که‌لامی الله یه، به‌لکو ئه‌بێ بڵین مه‌خلوق نیه، بوخاریش ئه‌لێ که‌سانیک وائه‌زانن فعلی عه‌بد مه‌خلوق نیه له‌قورئان خویندنه‌وه ئیستا ئه‌بێ بۆیان باس بکری که‌فعلی عه‌بد مه‌خلوقه، گه‌ر ئه‌لین جا ئه‌مه‌چی تیدا یه‌خۆ مه‌علومه‌قورئان له‌هیچ کاتی‌کدا نابێته مه‌خلوق، با باسیش نه‌کرا بێت پێشتر به‌لام خۆ ووته‌که‌حه‌قه، وه‌خه‌لکی ئه‌زانن قورئان مه‌خلوق نیه، ئی بوخاریش ئه‌لێ ئه‌هلی سوننه‌ئه‌لین فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌منیش وائه‌لیم خۆ قسه‌یه‌کی هه‌له‌م نه‌کردوه، منیش بۆیه ئه‌مه‌م ووت تا‌کو ره‌ددی که‌سانیکی پێ بده‌مه‌وه هه‌روه‌ک چۆن ئیمام احمد ئه‌م ووشانه‌ی زیاد کرد تا ره‌ددی له‌فزیه‌کانی پێ بداته‌وه، هه‌روه‌ک چۆن ابن المبارک ووشه‌ی (حه‌د)ی زیاد کرد تا ره‌ددی جه‌همیه‌کانی پێ بداته‌وه، هه‌روه‌ک چۆن به‌شیک له‌ئه‌هلی سوننه‌ووتیان الله داده‌به‌زی به‌زاتی خۆی ووشه‌ی (زات) زیاد کرا بۆ ره‌ددانه‌وه‌ی جه‌همیه‌کان، ئی هه‌موو ئه‌هلی سوننه‌ش کۆکن که‌فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌هه‌میشه، منیش لێره‌دا ئه‌لیم فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌تا بۆ ئه‌وانه‌روونی بکه‌مه‌وه که‌پێیان وایه مه‌خلوق نیه، به‌لام کاتیک کێشه‌دروست ئه‌بوو که‌ووته‌که‌مانای جیاوازی هه‌لگرتبوا یه‌و خه‌لکانیک ئه‌م ووته‌یه‌بۆ شتی تر به‌کار به‌ین وه‌ک بابته‌ی له‌فز و ئیمان، هه‌ندی‌ک بڵین له‌فزمان به‌قورئان مه‌خلوقه‌و مه‌به‌ستیان قورئان بێ، یان بڵین ئیمان مه‌خلوقه‌و مه‌به‌ستیان لا اله الا الله بێت، گه‌ر ئه‌لین ئاخ‌ر ئه‌مانه‌ئه‌هلی سوننه‌لێیان قبول کردوون که‌س ره‌ددی نه‌داونه‌ته‌وه له‌مه‌ته‌فسیلانه، ئی خۆ بوخاریش که‌س له‌سه‌ر ئه‌وه‌ته‌کفیر و ته‌بدیعی نه‌کردوه که‌

بَلّی کاغه‌ز و حیبر و فعلی عه‌بد مه‌خلوقه، که‌س نه‌هاتوو به‌ بَلّی ئه‌وه‌ی ووتی ئه‌مانه مه‌خلوقن کافره‌یان مبتدع، به‌لّکو له‌سه‌ر ئه‌وه‌هه‌جر کرا وایان زانی له‌له‌فزییه‌کانه و ئه‌لّی له‌فزم به‌قورئان مه‌خلوقه.

وه‌دوو‌بارهی ئه‌که‌مه‌وه‌ فیلتان لّی نه‌که‌ن به‌بابه‌تی له‌فز و ئیمان، که‌سه‌له‌ف حوکمدان له‌سه‌ر ئه‌م دوو ووشه‌موجمه‌له‌یان مه‌نع‌کردوو، چونکه‌ووشه‌ی له‌فز و ئیمان ئه‌کرّی فعلی عه‌بد بگرنه‌وه‌ ئه‌کرّی که‌لامی الله‌ بگرنه‌وه‌ بۆیه‌به‌ره‌هایی ناووتری مه‌خلوقن یان مه‌خلوق نین

به‌لام فعلی عه‌بد روونه‌و هه‌مووان ئه‌یزانن که‌مه‌خلوقه، له‌م جوّره‌شتانه‌یه‌که‌ نابّی بووتری مه‌خلوقه‌و نه‌غه‌یر مه‌خلوقه، هه‌ندی‌ک که‌س بابه‌تی له‌فز و ئیمان قیاس ئه‌که‌نه‌وه‌ سه‌ر فعلی عه‌بد، که‌ئه‌مه‌هه‌له‌یه‌ چونکه‌فعلی عه‌بد روونه‌مانای چیه‌هیچ اشکالیک روونادات له‌وه‌ی بووتری مه‌خلوقه، بۆیه‌هه‌میشه‌به‌م پرسیارانه بیانگرن بَلّین که‌قورئان ئه‌خوینینه‌وه‌ کارێکمان ئه‌نجام داوه‌یان نا؟ گه‌ر ووتی نا‌هیچ کارێک بوونی نه‌یه‌به‌لّکو زاتی الله‌ قورئانه‌که‌ ئه‌خوینیته‌وه‌و ده‌نگه‌که‌هی الله‌یه‌و نه‌ک هی تو، ئه‌وا به‌م وه‌لامه‌یان ئه‌گه‌ن به‌کوفر، گه‌ر ووتیان به‌لّی ئه‌مه‌کارێکه‌ ئه‌نجامت داوه، پِی بَلّی فعله‌که‌ی من مه‌خلوقه‌یان نا؟ گه‌ر ووتی نه‌مه‌خلوقه‌و نه‌غه‌یر مه‌خلوقه‌! ئه‌وا وورپنه‌ئه‌کات و باتلی مه‌زه‌به‌که‌ی روون ئه‌بیته‌وه، گه‌ر ووتی مه‌خلوق نه‌یه‌فعله‌که‌ت ئه‌وا بیدعه‌چیه‌و بگه‌ره‌هه‌ندی‌ک له‌سه‌له‌ف ئه‌مه‌ته‌کفیر ئه‌که‌ن، گه‌ر ووتی فعله‌که‌ت باس نا‌کرّی مه‌خلوقه‌یان نا‌سه‌له‌ف ئه‌م ته‌فسیله‌یان

نه‌داوه، بۆی سه‌له‌ف له‌ باب‌ه‌تی له‌فز و ئیمان که‌ دوو ووشه‌ی موجه‌لن ئه‌مه‌یان ووتوو له‌ باب‌ه‌تی فعلی عه‌بد که‌ی ووتراوه‌ فعلی عه‌بد به‌ هیچ شتێک وه‌سف ناکرێ نه‌ مه‌خلوق نه‌ غه‌یر مه‌خلوق ؟ گه‌ر ووتی فعله‌که‌ت مه‌خلوقه‌ به‌لام به‌ ده‌م ده‌ری نابڕین ته‌نها له‌ناو دۆی خۆمان ب‌روامان وایه‌ کاتێک عه‌بد قورئان ئه‌خوینیته‌وه‌ فعله‌که‌ی مه‌خلوقه‌، ئه‌وا ئه‌وکات تۆش پێی بۆی: ئه‌مه‌ هه‌مان ووته‌که‌ی بوخاریه‌، بۆ تۆ له‌ دۆته‌وه‌ باوه‌رت پێی هه‌بۆی ئه‌هلی سوننه‌ی، به‌لام بوخاری به‌ ده‌م باسی بکات کافره‌ یان مبتدع ؟!

وه‌ هه‌میشه‌ لیان پیرسن بۆ ئیمام احمد ته‌بدیعی ئه‌وانه‌ی ئه‌کرد که‌ ئه‌لین له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوق نیه‌ ؟ ئۆ خۆ قورئان مه‌خلوق نیه‌، بۆچی دژی ئه‌م ووته‌یه‌ بوو ؟ گه‌ر ووتی له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ چونکه‌ ووشه‌ی له‌فز فعلی عه‌بدیش ئه‌گریته‌وه‌ بۆیه‌ ئیمام احمد نه‌ی ئه‌ووت له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوق نیه‌، ئه‌وا به‌م وه‌لامدانه‌وه‌ی دانی پیداناوه‌ که‌ فعلی عه‌بد بوونی هه‌یه‌ و مه‌خلوقه‌ بۆیه‌ نابۆ بووتری له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوق نیه‌.

ئینجا ئه‌وه‌ش بزانی هه‌موو زانیه‌ک له‌ سه‌له‌ف ئیمام احمد به‌ تایبه‌تی که‌ ئیمامی ئه‌هلی سوننه‌یه‌ کاتێک ئه‌لین نابۆی ئه‌م شته‌ بووتری حه‌تمه‌ن ئه‌م شته‌ قه‌ده‌غه‌ کراویکی تیدایه‌ ئه‌زانی ووته‌که‌ موجه‌له‌ و مانای تر هه‌لئه‌گرێ و تلبیس و هه‌له‌ تیگه‌یشتن تیدا روو ئه‌دات، هه‌رگیز له‌خۆیانه‌وه‌ مه‌نعی ووته‌یه‌ک ناکه‌ن له‌ هه‌واو هه‌وه‌سه‌ که‌ نه‌زانی خه‌له‌لیکی تیایه‌، بۆیه‌ که‌ من پیتان ئه‌لیم سه‌له‌ف رێگریان له‌م ووته‌یه‌ کردوو بۆتانی روون ئه‌که‌مه‌وه‌ که‌ بۆچی رێگریان لیکردوو و ووته‌که‌ مانای

چی ئەدات، ئەوانەشی که ئەلین نابێ بووتری فعلی عەبد مه‌خلوقه‌ یان غه‌یر مه‌خلوقه‌ له‌م بابەته‌، لییان پیرسن بۆچی ؟ گەر ووتیان سه‌له‌ف نه‌یان ووتوه‌، بلی خو سه‌له‌ف نه‌یان ووتوه‌ ئەوه‌ی بلی فعلی عەبد مه‌خلوقه‌ کافره‌، سه‌له‌ف له‌ بابەتی له‌فز و ئیمان ئەمه‌یان باسکردوو، هەر بۆیه‌ش من زۆر ته‌رکیزم له‌ روونکردنه‌وه‌ی مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان کرد سه‌ره‌تا تاکو بزانی ووتنی فعلی عەبد مه‌خلوقه‌ جیایه‌ له‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان.

ووشه‌ی له‌فز دوو مانا له‌خۆ ئەگرێ فعلی عەبد و که‌لامی الله بۆیه‌ ناووتری مه‌خلوقه‌ یان غه‌یر مه‌خلوق

ووشه‌ی ئیمان به‌ هه‌مان شیوه‌

به‌لام فعلی عەبد ته‌نها یه‌ک مانا له‌خۆ ئەگریت و فعلی عەبد ئەگریت ته‌وه‌ بۆیه‌ سه‌له‌ف قه‌ده‌غه‌یان نه‌کردوو بووتری فعلی عەبد مه‌خلوقه‌.

اللفظية (١١)

ئەم پۆستە ئەوادکەری پۆستی بێسۆرە بای مەزەهەبی
کەراییسی ئەکەبن.

پێشنیارم وایە پۆستی ژمارە (١٠) بخوێننەوێ ئینجا ئەم پۆستە بخوێننەوێ

لە پۆستی پێشووی بینیمان هەریەک لە ابو حاتم الرازی و ابن مندە و ابن عبدالبر و ابن حجر و ابو زرعة العراقی مەزەهەبی کەراییسیان یە کسان کرد بە مەزەهەبی ابن کلاب، کە گواهی ئەم قورئانەیی سەر زەوی حیکایەت و عیبارەتە لە کەلامی الله

بەلام هەندیک لە زانایان پێیان وایە مەزەهەبی کەراییسی لە شتیکدا جیابوووە لە مەزەهەبی ابن کلاب، کەراییسی برۆی وابوووە کە الله بە بە پیت و دەنگ قسە ئەکات، قورئانەکە ئاسمان مەخلوق نیە، بەلام ئەم قورئانەیی سەر زەوی مەخلوقە، بەلام ابن کلاب ئەگەرچی پێی وابوووە قورئانەکە سەر زەوی مەخلوقە وەک کەراییسی،

به‌لام نه‌فی ئه‌وه‌ی کردووه که الله به‌پیت و به‌دهنگ قسه‌ بکات به‌لکو الله که‌لامی نه‌فسی هه‌یه نه‌دهنگه و نه‌پیتته.

هۆکاری ئه‌م جیاکارییه‌ش له‌ نیوان مه‌زه‌به‌ی ئه‌م دووانه‌ بۆ ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر پتته‌وه که‌ یه‌که‌م که‌س ناسرا به‌ ووتنی (له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌) که‌رابیسی بوو، وه‌یه‌که‌م که‌س ناسرا به‌ ووتنی (که‌لامی نه‌فسی الله) ابن کلاب بوو، جا کاتییک ئه‌م دووانه‌ به‌ دامه‌زیننه‌ری دوو بیدعه‌ی کوفری دانه‌نرین ئه‌مه‌ مانای ئه‌وه‌یه که‌ مه‌زه‌به‌یان له‌م پرووه‌دا جیا بووه‌، به‌لام هه‌ردووکیان هاو‌پان که‌ ئه‌م قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی مه‌خلوقه‌، هه‌ر بۆیه‌ش هه‌ندییک زانایان به‌یه‌که‌وه‌ باسیان ئه‌که‌ن و به‌ خاوه‌ن یه‌ک عه‌قیده‌ باسیان ئه‌که‌ن ده‌رباره‌ی قورئان چونکه‌ هه‌ردووکیان بروایان وایه‌ ئه‌م قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی مه‌خلوقه‌.

به‌لگه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ندییک زانا جیاکاری ناکه‌ن له‌ نیوان مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان که‌ که‌رابیسی پێشه‌وايانه‌ له‌ گه‌ل مه‌زه‌به‌ی کوللابیه‌کان که‌ ابن کلاب پێشه‌وايانه‌

ابو نصر السجزي ئه‌لّی:

الفصل الخامس: في بيان أن فرق اللفظية والأشعرية موافقون للمعتزلة في كثير من مسائل الأصول وزائدون عليهم في القبح وفساد القول في بعضها.

واتا: پروونکردنەوێ ئەوێ کە فرقه لەفزی و ئەشعەرێەکان ھاوێرێ موعتەزێلەن لە زۆرێک لە بابەتە عەقیدەییەکان و زیاتریش لەوان ووتەى ناشرین و خراپیان ھەیه لە ھەندێک بابەتدا.

(الرد على من أنكر الحرف الصوت : ١٣٧)

سەیرکە فرقه لەفزیەکان کە پێشەوايە کەیان کەرابیسیە لەگەڵ فرقه ئەشعەرێەکان باس ئەکات کە ئەشعەرێەکان ھەمان عەقیدەى کوللابیان ھەیه دەربارەى قورئان، بەلام ابن کلاب ئەڵئ حیکایەت، ابو الحسن الاشعري ئەڵئ عیبارەت، چونکە ابو الحسن الاشعري پێی وایە شتێک حیکایەتى شتێک بکات ھەمان شتەکە دەرنەھێنیتەو، بۆیە خۆی ئەپاریزی لە ووشەى حیکایەت، لە برى ئەو ووشەى عیبارەت بەکارنەھێنى لەگەڵ ھەبوونی ھەمان مانا و مەبەستى ابن کلاب، واتا خێلافە کەیان لەفزیە ھەردووکیان پێیان وایە ئەم قورئانەى سەرزەوێ دەلالەتە لە کەلامە نەفسیە کەى اللہ، ئەویان ئەڵئ حیکایەتە، ئەوێ تریان ئەڵئ عیبارەتە.

السجزي ووتی ئەمانە ھاوێرێ موعتەزێلەن لە زۆر بابەتى عەقیدەیی، یەکیکیش لەو بابەتە عەقیدەییانەى کە باسی ئەکات ئەوێ کە ھەردووکیان پێیان وایە قورئان مەخلوقە، جا ئیستا پێم بڵێن ئەوانەى وتوویانە فعلى عەبد مەخلوقە لەکوێ ھاوێرێ موعتەزێلەیان کردووە دەربارەى قورئان ؟!

به‌لځه‌یه‌کی تر له جیاکاری نه‌کردن له نیوان له‌فزیه‌کان و ابن کلاب

سعد الزنجانی ده‌باره‌ی (ابن کلاب) ئه‌لئ:

بروای وایه که الله هیچ که لامی‌کی نیه بیستری لیه‌وه، وه جبریل هیچی نه‌بیستوو له الله لهو شتانه‌ی که گه‌یاندوو‌یه‌تی به پیغه‌مبه‌رانی، وه ئه‌وه‌ی که دابه‌زیوه به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ران حیکایه‌تی که لامی الله بووه، که لامی الله نه فرمانه نه نه‌هیه نه خه‌به‌ره نه پرسیاره، وه ئه‌م شتانه له الله-وه ئه‌زانری به رښگای تر، وه الله ووشه‌ی نیه و هیچ زمانیکی نیه، جا ئه‌م ئایه‌تانه‌ی قورئانی به درۆ دانا ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾، وه فه‌رمایشتی: ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾، وه ته‌حه‌ددا کردن و ئیعجازی به‌تال کرده‌وه له فه‌رمایشتی الله: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَاتَّبِعُوا بِسُورَةِ مِثْلِهِ﴾، ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَاتَّبِعُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِثْلِهِ﴾، موخاله‌فه‌ی هه‌موو ئوممه‌تی کرد به‌وه‌ی که لامی الله و کتیبی الله بوونی نیه له زه‌ویدا، وه ئه‌و و الأشعري و جگه له‌وانیش له له‌فزیه‌کان بروایان وایه که لامی الله له حه‌قیقه‌تدا نه عه‌ره‌بیه و نه نه‌صرانیه و نه عیبرانیه و نه سریانیه، وه به هیچ زمانیک له زمانه‌کان نیه، وه نا‌کری سوره‌ت و ئایه‌ت بی‌ت و جوزء و ژماردنی هه‌بی‌ت، وه نا‌کری دابه‌زی بۆ هیچ کام له پیغه‌مبه‌ران له حه‌قیقه‌تدا، وه بوونی نیه له هیچ شوینیک، نه له دلدا نه له زماندا و نه له موصحه‌فدا.

(شرح المنظومة الرائية في السنة : ١١١-١١٣)

جوان سه‌یری ئه‌و ووتانه‌ی بکه که ووتی: (ابن کلاب و ابو الحسن الأشعري و جگه له‌وانیش له له‌فزیه‌کان بروایان وایه که لامی الله له حه‌قیقه‌تدا نه عه‌ره‌بیه و نه نه‌صرانیه و نه عیبرانیه و نه سریانیه، وه به هیچ زمانیک له زمانه‌کان نیه، وه ناکرئ سورته و ئایه‌ت بیّت و جوزء و ژماردنی هه‌بیّت، وه ناکرئ دابه‌زئ بۆ هیچ کام له پیڤه‌مبه‌ران له حه‌قیقه‌تدا، وه بوونی نیه له هیچ شوینیک، نه له دڵدا نه له زماندا و نه له په‌راودا) ئه‌مه مانای چیه ؟ واته له‌فزیه‌کانیش هاو‌پای ئه‌وانن که ئه‌م قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی مه‌خلوقه، ئیمامی له‌فزیه‌کانیش که‌رابیسیه، بروایان وایه که لامی الله بوونی نیه له زه‌ویدا ئه‌وه‌ی هه‌یه حیکایه‌ت و ته‌عبیره له که‌لامه نه‌فسیه که‌ی الله که نه ده‌نگه و نه پیته، بۆیه‌ش ئیمام احمد هه‌میشه به‌م ئایه‌ته ره‌ددی ئه‌دانه‌وه (حتی یسمع کلام الله) چونکه ئه‌وان بروایان وانه‌بوو ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر زه‌وییه که لامی الله بیّت، ئه‌گینا گه‌ر کیشه‌ی ئه‌وان ئه‌وه‌بئ که بلّین فعلی عه‌بد مه‌خلوقه، ئه‌وا چ زه‌حمه‌تیه‌کی تی‌دا بوو بلّین فعلی عه‌بد مه‌خلوقه هه‌روه‌ک بوخاری ووتی ؟ ئه‌ی ئیمام احمد بۆ له ره‌ددانه‌وه‌یان هه‌میشه باسی ئه‌وه ئه‌کات ئه‌و قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی که لامی الله و قورئان مه‌خلوق نیه ؟ ئیمام احمد لی‌یان تی‌ناگات مه‌زه‌به‌یان چیه ؟ یان ئه‌وان نازانن مه‌زه‌به‌ی خو‌یان به‌یان بکه‌ن و بلّین مه‌به‌ستمان ئه‌وه‌یه فعلی عه‌بد مه‌خلوقه ؟ یان ئه‌وان ئه‌زانن چی ئه‌لّین، ئیمام احمدیش ئه‌زانئ چی ئه‌لّین، به‌لام تۆ نازانیت له‌فزیه‌کان کین، واته‌زانئ ئه‌وانه‌ن که ئه‌لّین فعلی عه‌بد مه‌خلوقه، ته‌حه‌دداتان ئه‌که‌م یه‌ک زانای ئه‌هلی سوننه به‌ینن ته‌نها یه‌ک زانا که له پی‌ناسه‌ی فرقه‌ی له‌فزیه‌کاندا بلّی: له‌فزیه‌کان ئه‌وانه‌ بوون که ئه‌یان ووت: فعلی عه‌بد و کاغه‌زو و حیبر و ده‌نگی عه‌بد مه‌خلوقه، خو زۆر زانا باسی له‌فزیه‌کانی کردووه یه‌کیک به‌ینن ئه‌م

ووتانه‌ی دابیتته پال له‌فزییه‌کان، به‌لکو هه‌رچی زانا هه‌یه له‌چوارچېوه‌ی جه‌همیه‌کان باسیان ئه‌که‌ن که مه‌به‌ستیان ئه‌وه بووه بلین قورئان مه‌خلوقه، هه‌روه‌ک له‌پۆسته‌کانی سه‌ره‌تا باس‌مان کرد ئیمام احمد ووتی جه‌همیه‌کان بوون به‌سئ به‌ش، به‌شیکیان به‌ئاشکرا ووتی قورئان مه‌خلوقه، به‌لام له‌فزییه‌کان و واقفیه‌کان ویستیان به‌فیل بلین قورئان مه‌خلوقه، بۆیه ئیمام احمد ووتی هه‌ر سیکیان هه‌مان ووته‌یان هه‌یه و هه‌ر سیکیان کافرن.

ره‌حه‌متان لیڤی هۆش بیننه‌وه به‌ر خۆتان و تیڤگه‌ن، ئیمه‌ باسی له‌فزییه‌کان ئه‌که‌ین که سه‌له‌ف ته‌کفیریان کردوون، ئه‌بئ بزاین له‌فزییه‌کان کئ بوونه و عه‌قیده‌یان چۆن بووه و ئیمامه‌که‌یان کییه، تا‌کو له‌حوکه‌ی سه‌له‌ف تیڤگه‌ین بۆ ئه‌وان کافرن، ئاخ‌ر تۆ که که‌سیک ته‌کفیر ئه‌که‌یت مه‌ناته‌کانی ته‌کفیر کردن له‌شه‌ر‌عدا دیاره، ئه‌لئی ئه‌مه‌ کافره‌ له‌به‌ر ئه‌م شته، که‌س ناتوانئ بلئ له‌خۆمه‌وه که‌سیک ته‌کفیر ئه‌که‌م به‌بئ هه‌بوونی مه‌ناتی ته‌کفیر تییدا، یان مه‌ناتیک باس بکات که له‌عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌ مه‌ناتی ته‌کفیر نه‌بئ، ئاخ‌ر وه‌ره‌ پیم بلئ مه‌ناتی ته‌کفیری له‌فزییه‌کان چیه ؟ گه‌ر ئه‌لئی ئه‌وه‌یه مه‌به‌ستیان بووه بلین قورئان مه‌خلوقه، ئه‌وا بارک الله فیک ته‌واوه، گه‌ر ئه‌لئی مه‌ناتی ته‌کفیریان ئه‌وه بووه ته‌نها بر‌وایان وابووه فع‌لی عه‌بد مه‌خلوقه له‌ده‌نگی و له‌جوله‌ی زمان و لیوی، ئه‌مه‌ کاره‌ساته، ئینجا وه‌ره‌ بزانه ئیمامه‌که‌یان چی ووتوه، یه‌ک ووت‌ه‌ی هه‌یه بلئ مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه فع‌لی عه‌بد مه‌خلوقه ؟ یه‌ک زانا ئه‌بینیت له‌وه‌سفی ئه‌م فرقه‌یه‌دا بلئ: له‌فزییه‌کان ئه‌وانه‌ بوون که ئه‌یان ووت فع‌لی عه‌بد مه‌خلوقه ؟ ئیلا ئه‌و که‌سانه‌ نه‌بن که له‌عه‌قیده‌ هینده‌ شاره‌زا نین و ده‌وریکی ئه‌وتویان نه‌بووه له‌باس‌کردن و روون‌کردنه‌وه‌ی عه‌قیده‌ی سه‌له‌ف و

تیگه‌یشتن لی، ئه‌وه‌نده‌ی که فی‌ریشی بوونه له ابن تیمیة فی‌ری بوونه، وه‌ک الذهبی به جوریک باسی که رابرسی ئه‌کات که ئیمام احمد ناشرین ئه‌کات له‌به‌رچاوی خه‌لک، به پشت به‌ستن به ریوایه‌تیک که هیچ کام له کتیبه‌کانی سه‌لف بوونی نیه به‌لکو دژه‌که‌ی بوونی هه‌یه

الذهبي ئه‌ئ:

المروزي ئه‌ئ: ووتم به باوکی عبدالله که رابرسی ئه‌ئ: له‌فزم به قورئان مه‌خلوقه، وه هه‌روه‌ها ووتی: ئه‌ئیم: قورئان که لامی الله یه و مه‌خلوق نیه له هه‌موو پرووئکه‌وه، به‌لام له‌فزم به قورئان مه‌خلوقه، وه هه‌ر که‌سیک نه‌ئ: له‌فزم به قورئان مه‌خلوقه ئه‌وا کافره.

باوکی عبدالله ووتی: به‌لکو خو‌ی کافره، قاتله الله، جا جه‌همیه‌کان چ شتیکیان ووت جگه له‌مه؟! ووتیان قورئان که لامی الله یه، پاشان ووتیان مه‌خلوقه، ئه‌م ووته‌یه سودی پیناگه‌یه‌نیت ووته‌که‌ی کو‌تایی ووته‌که‌ی سه‌ره‌تای هه‌لوه‌شانه‌وه کاتیک ووتی له‌فزم به قورئان به مه‌خلوقه.

(تاریخ الإسلام : ۸۵/۱۸)

ئه‌م ووته‌یه‌ی که الذهبی ئه‌یداته پال که رابرسی گوایه و توو‌یه‌تی قورئان که لامی الله یه و مه‌خلوق نیه له هیچ پرووئکه‌وه، ئه‌مه ووته‌یه‌کی هه‌له‌یه و هه‌له‌ی ئه‌م ووته‌یه‌ش

پروونه، چونكه ئهم ووشانه (له هه‌موو پرووېكه‌وه، له هه‌موو بارېكه‌وه، له هه‌موو
 حالېكه‌وه) سه‌له‌ف هه‌رگيز نه‌يان ووتوه تا ئه‌وكاته‌ى كه‌رابيىسى ووتى له‌فزمان به
 قورئان مه‌خلوقه، ئيمام احمد ئهم ووشانه‌ى زياد كرد بۆ په‌ددانه‌وه‌ى له‌فزيه‌كان،
 واتا قورئان بخوښدرئ و بنوسرئ و ببيسترئ و حفز بكرئ له هه‌موو حالېكيدا غه‌ير
 مه‌خلوقه به‌هؤى هه‌لسانى عه‌بدى مه‌خلوق به‌م كارانه قورئانه‌كه نايته مه‌خلوق،
 جا كه‌سيكى وه‌كو كه‌رابيىسى كه‌خؤى ئهم ووتانه به‌كارهاتوون له‌دژى خؤى بۆ
 وه‌لامدانه‌وه‌ى كوفره‌كه‌ى، چۆن خؤى هه‌مان ئهم ووتانه ئه‌لّيته‌وه كه بۆ په‌ددانه‌وه‌ى
 خؤى به‌كارهاتووه؟! مع العلم هيچ كام له‌كتيابه‌كانى سه‌له‌ف كه‌قوتابيه‌كانى ئيمام
 احمد و حه‌نبه‌ليه‌كان خاوه‌نين ئهم ووته‌يه باس ناكهن له‌كه‌رابيىسيه‌وه، الذهبي به
 حيساب ئهم ووته‌يه له‌المروذي نه‌قل ئه‌كات، كه‌چى الخلال كه‌قوتابى المروذي-ه
 راسته‌وخؤ ئهم پرووداوه له‌المروذي نه‌قل ئه‌كات باسى ئه‌وه نه‌كات كه‌كه‌رابيىسى
 قسه‌ى له‌م جوړه‌ى كردبئ، ته‌نها وتوويه‌تى له‌فزمان به قورئان مه‌خلوقه، عبدالله
 كورى ئيمام احمديش ته‌نها ئه‌مه له‌كه‌رابيىسى نه‌قل ئه‌كات كه‌وتوويه‌تى له‌فزم به
 قورئان مه‌خلوقه له‌مه‌زياتر نا، ته‌نانه‌ت ابن ابي يعلى له‌طبقات الحنابلة له‌ابو
 الحارث الصائغ و حنبل بن اسحاق و المروذي له‌هه‌ر سيكيانه‌وه نه‌قل ئه‌كات كه‌به
 ئيمام احمد ئه‌لّين كه‌رابيىسى ئه‌لّ له‌فزم به قورئان مه‌خلوقه، هيچ كام له
 حه‌نبه‌ليه‌كان ئه‌وانه‌ى ناسراون به‌ريوايه‌ت كردنى ووته‌كانى ئيمام احمد ئهم ووته‌يه
 نادانه پال كه‌رابيىسى، ته‌نانه‌ت كه‌سيان ريوايه‌تيان نه‌كردووه كه‌كه‌رابيىسى بلّ
 قورئان مه‌خلوق نيه، چ جاى ئه‌وه‌ى ريوايه‌تى بكهن كه‌كه‌رابيىسى بلّ قورئان
 مه‌خلوق نيه له‌هيچ پرووېكه‌وه، به‌لام الذهبي گه‌ر تۆزيك عه‌قلى هه‌بوايه ئه‌بوايه له

قسه کانی ئیمام احمد تیځگات که که رابیسی چی ووتوه، نه ک بللی که رابیسی ووته که ی
 حه قه به لام احمد بویه ته کفیری کرد تا کو ده رگا که دا بخت و که س له م ریځایه وه نه للی
 قورئان مه خلوقه!!! لای نه و ته کفیر کردن ئاو خوار دنه وهیه، واتا ئیمام احمد نه زانی
 ووته که ی که رابیسی حه قه به لام تا کو ووته که ی نه بیته پرد بۆ جه همیه کان که رابیسی
 ته کفیر نه کات! حیساب بکه میښی کی کوشتو وه به خه یالی دانایه ت له سهر ووتی
 حه ق خه لک ته کفیر بکات به بیانوی نه وه ی نه وه ک ووته که یان بیته فیتنه!!! نه م
 جوړه تیځه یشتنه یه که ئیمام احمد ناشرین نه کات له م بابه ته، نه مه لایه قه به پیځه ی
 ئیمام احمد خه لک له سهر ووتی حه ق ته کفیر بکات ته نها بۆ دا خستنی ده رگای فیتنه
 ؟! ئینجا خو له ووته کانی ئیمام احمد دیاره که رابیسی مه به ستی چی بو وه به لام الذهبی
 تیځا گات، ئیمام احمد نه للی جا جه همیه کان چیان ووت جگه له مه؟! ئایا جه همیه کان
 نه یان ووت قورئان مه خلوقه به راشکاوی؟ یان نه یان ووت قورئان که لامی الله یه و
 له هیچ پرووځکه وه مه خلوق نیه، به لام له فزی ئیمه مه خلوقه بویه ته کفیر کران؟
 حه تمه ن نه وه ی یه که م ووته ی جه همیه کان بوو، به لام الذهبی له مه زه به ی که رابیسی
 تیځه گه یشتو وه به م ووشه یه (له هه موو پرووځکه وه) هه لځه له تا وه یان خو ی
 هه لځه له تاندو وه، ئیمام احمد نه للی جه همیه کان ووتیان قورئان که لامی الله یه،
 پاشان ووتیان مه خلوقه، که رابیسی ش هه مان شتی نه وانی ووت، ئی ده تیځه واتا
 ووته که ی که رابیسی نه وه بو وه که قورئان مه خلوقه، خو ئیمام احمد درؤ به ده می
 ناکات، یان که سیکی هیڼده بئ باک نیه له ووته ی که سیکی دلنیا نه بیته و ته کفیری
 بکات و شتی کی بداته پال که به ریبه للی، ته نانه ت که نه للی ووته که ی کو تای ووته که ی
 سه ره تای هه لوه شانده وه، واتا نه و سه ره تا ووتی قورئان که لامی الله یه و مه خلوق نیه،

دواتر ئەلە فزمان بە قورئان مەخلوقە، ئى لەم حالەدا قورئانی سەر زەوی کرد بە مەخلوق کە بەندەکان بە لەفزی خویان دەری ئەبرن، ئیتر ووتەکەى سەرەتای هەلۆەشاندهوه.

ابن کثیر ئەویش لە الذهبی شیخی هەمان شتی وەرگرتوو و پێی هەلخەلەتاوه ئەلە قسەکەى کەراییسی حەق بوو هەمان قسەى بوخارى بوو، بەلام ئیمام احمد بۆ ئەوہى باسەکە یەکلا بکاتەوہ و بۆ ئەوہ نەچیت کە بووترى قورئان مەخلوقە کەراییسی تەکفیر کرد!!! ئاخر کابرا گەر عەقیدەى سەحیح بوو لەفزهکەى هەلە بوو پێی ئەووترى ئەم لەفزه بەکار مەهینە، چۆن تەنہا لەسەر ئەمە تەکفیر ئەکرى!!! تەنانەت رەحمەتیش بۆ کەراییسی ئەنیرى!!! ئەلە داود الأصهبانى ئەویش بە هەمان شیوہى کەراییسی بووہ!!!

بروانه (طبقات الشافعيين : ۱۳۳)

ئەوہمان بیرنەچى هەریەک لە کەراییسی و الذهبی و ابن کثیر شافعی مەزھەبن، ابن کثیر ناسراوہ بە گەورە وەسف کردنى شافعی مەزھەبەکان تەنانەت ئەوانەش کە کافرن و کوفرەکانیان ڕوونە لە ئەشعەریە شافعی مەزھەبەکان هیچ رەخنە و زەمىک ئاراستەیان ناکات تەنہا ئەوہیە خۆى وەک ئەوان تەئویلى سیفات ناکات، ئەگینا رەحمەت بۆ ابو اسحاق الشیرازی ئەنیرى و زۆر بە گەورە وەسفی ئەکات لە کاتیکدا

ابو اسحاق پښی وایه ئه وهی ئه شعهری نه بیټ کافره! ته نانه ت ره حمه ت بۆ ابن القشیری ئه نږی و مه دحی ئه کات له کاتیځ خوی ئه ئی قوتبی ئه شعهریه کان بوو

به لام الذهبی له میزان الاعتدال جه زم ناکات به وهی که که رابیسی مه به ستی چی بووه

الذهبی دهربارهی که رابیسی ئه ئی:

ئه یووت: قورئان که لامی الله یه و مه خلوق نیه، وه له فزم به قورئان مه خلوقه.

الذهبی ئه ئی: گهر مه به ستی ته له فوز بیټ (واتا فعلی عه بد) ئه و باشه، چونکه فعلی ئیمه مه خلوقه، وه ئه گهر مه به ستی ئه وه بیټ مه لفوز مه خلوقه (واتا قورئان)، ئه و ئه مه بوو که احمد و سه له ف ئینکاریان لی کرد و به جه همی بوونیان دانا.

(میزان الاعتدال : ۵۴۴/۱)

لیزه دا الذهبی دلنیا نیه که رابیسی مه به ستی چی بووه، به لام خو ئه بوایه له مه وقیفی ئیمام احمد تیځگات که که رابیسی مه به ستی چی بووه، ئه وه تا خوی ئه ئی گهر که رابیسی مه به ستی مه خلوقی قورئان بیټ ئه و ئه مه بوو که ئیمام احمد و سه له ف ئینکاریان لی کرد و به جه همی بوونیان دانا، ئی مادام ئه مه ئه زانیت خو پروونه ئیمام احمد که رابیسی به جه همی دانا و ته کفیری کرد، که واته تیځگه که که رابیسی مه به ستی مه خلوقی قورئان بووه.

ابن تيمية ئەلّی:

بوخاری نه‌ی ووتوه له‌فز مه‌خلوقه‌، وه نه‌ی ووتوه غه‌یر مه‌خلوقه‌، هه‌روه‌ک احمد نه‌هی له‌ هه‌ردووکیان کرد، وه ئەوه‌ی بوخاری وتووێه‌تی مه‌خلوقه‌ فع‌لی عه‌بد و سیفه‌ته‌کانیان، وه احمد و جگه‌ له‌ویش له‌ سه‌له‌ف نه‌یان ووتوه فع‌لی عه‌بد مه‌خلوق نیه‌، ئەگه‌رچی بێده‌نگیش بووبن لێ به‌هۆی پروون و ئاشکرای بانه‌که‌، وه له‌به‌ر ئەوه‌ش که‌ مه‌به‌ستیان بوو په‌ددی جه‌همیه‌کان بده‌نه‌وه‌، وه ئەوه‌ی احمد وتووێه‌تی مه‌خلوق نیه‌ که‌ لامی الله یه‌ نه‌ک سیفه‌تی عه‌بده‌کان، وه بوخاری نه‌ی ووتوه که‌ لامی الله مه‌خلوقه‌، به‌لام احمد مه‌به‌ستی په‌ددا نه‌وه‌ی ئەو که‌سه‌ بوو که‌ که‌ لامی الله ئەکات به‌ مه‌خلوق کاتی‌ک که‌ ئەیگه‌یه‌نیت له‌ الله-وه‌، وه بوخاری مه‌به‌ستی ئەو که‌سه‌ بوو که‌ ئەلّی: فع‌لی عه‌بده‌کان و ده‌نگه‌کانیان مه‌خلوق نین، وه هه‌ردووک مه‌به‌سته‌که‌ دروستن و دژایه‌تی نیه‌ له‌ نیوانیان.

(مجموع الفتاوى : ۳۹۲/۱۶)

بروانه‌ ئەم ووتیه‌ (به‌لام احمد مه‌به‌ستی په‌ددا نه‌وه‌ی ئەو که‌سه‌ بوو که‌ که‌ لامی الله ئەکات به‌ مه‌خلوق کاتی‌ک که‌ ئەیگه‌یه‌نیت له‌ الله-وه‌، وه بوخاری مه‌به‌ستی ئەو که‌سه‌ بوو که‌ ئەلّی: فع‌لی عه‌بده‌کان و ده‌نگه‌کانیان مه‌خلوق نین) ئەو که‌سه‌ی که‌ ئەلّی که‌ لامی الله ئەبیته‌ مه‌خلوق کاتی‌ک به‌نده‌کان ئەیگه‌یه‌نن، ئەمه‌ له‌فزیه‌کان بوون که‌ ئەیان ووت له‌فرمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، واتا کاتی‌ک ئیمه‌ ئەیگه‌یه‌نن به‌ له‌فزی خۆمان قورئانه‌که‌ش ئەبیته‌ مه‌خلوق، که‌ ئەوانه‌ی جیاوازی ئەکه‌ن له‌نیوان

مه‌زه‌به‌ی که‌رابیسی و ابن کلاب پییان وایه له‌مه‌دا جیاواز بوون، ابن کلاب نه‌فی ئه‌وه‌ی ئه‌کرد الله به‌ پیت و به‌ ده‌نگ قسه‌ بکات ئه‌یووت که‌لامی نه‌فسی هه‌یه، به‌لام که‌رابیسی نه‌فی ده‌نگ و پیتی نه‌ئه‌کرد، به‌لام ئه‌یووت که‌ به‌نده‌کان به‌ له‌فزی خۆیان قورئان ده‌رئه‌برن قورئانه‌که‌ ئه‌بیته‌ مه‌خلوق، وه‌ بوخاریش ره‌ددی ئه‌وانه‌ی ئه‌دایه‌وه‌ که‌ ئه‌لین فعلی عه‌بد و ده‌نگی عه‌بد مه‌خلوق نیه، بۆیه به‌لگه‌ی هینایه‌وه‌ بۆیان که‌ ده‌نگی عه‌بد و فعلی عه‌بد مه‌خلوقن.

هشام بن عمار ئه‌ویش له‌فزی بووه‌ ئه‌یووت قورئان به‌ له‌فزی جبریل و محمد علیهما السلام ئه‌بن به‌ مه‌خلوق، ئیمام احمد ته‌کفیری کرد، ووتی ئه‌مه‌ جه‌همیه‌ جورئه‌تی له‌ که‌رابیسی زیاتره‌، که‌رابیسی جورئه‌تی نه‌کرد باسی جبریل و محمد بکات

بروانه‌ (السنة للخلال : ۲۰۹۶)

به‌لام ریوایه‌تیک هاتووه‌ له‌ تاریخ دمشق که‌ هشام بن عمار حاشا ئه‌کات له‌وه‌ی که‌ ئه‌و له‌فزی بیته‌ و هه‌مان عه‌قیده‌ی که‌رابیسی هه‌بیته‌، جا له‌ قسه‌کانی هشام بن عمار ده‌رئه‌که‌وئ که‌ که‌رابیسی عه‌قیده‌ی چۆن بووه‌

عبدالله بن محمد بن منصور البزاز ئه‌للی:

بیستم هشام بن عمار پێیگه‌یشت که که‌سانیک ئه‌یده‌نه پال له‌فزیه‌کان، جا هشام تو‌ره‌ بوو ووتاریکی دا، تێیدا سه‌نا‌ی الله تعالی کرد، وه وه‌سفی کرد به‌ شه‌ش ئایه‌ته‌که‌ی سه‌ره‌تای سوره‌تی الح‌دید، وه‌ خویندی‌ه‌وه‌ به‌ سه‌رمان و باسی عه‌زه‌مه‌تی الله تعالی کرد به‌ جو‌ریک که‌ گو‌یگران سه‌رسام بوون پێ به‌ه‌وی جوانی ووته‌کانی، پاشان باسی قورئانی کرد ووتی: که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، وه‌ هه‌ر که‌سیک بللی قورئان یان قودره‌تی الله یان عیززه‌تی الله مه‌خلوقه‌ ئه‌وا ئه‌م که‌سه‌ له‌ کافرا‌نه‌، به‌ هشام ووترا: ئه‌ی چی ئه‌للی ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ئه‌للی له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ؟ ووتی: (قل هو الله أحد، الله الصمد، لم یلد ولم یولد) ئه‌مه‌ی که‌ خویندمه‌وه‌ که‌لامی الله یه‌، پێ ووترا: که‌سانیک له‌ بغداد باسی ئه‌وه‌ ئه‌که‌ن که‌ تو‌ نامه‌ت بۆ که‌رابیسی ناردووه‌، هشام ووتی: که‌رابیسی کییه‌ ؟ هه‌رگیز نه‌م بینیه‌وه‌، وه‌ نازانم کییه‌، والله هه‌رگیز نامه‌م بۆی نه‌نوسیوه‌.

(تاریخ دمشق : ۳۷۰/۳۲)

هشام بن عمار جه‌همیه‌ له‌ بابه‌تی سیفات ئه‌مه‌ی له‌سه‌ر چه‌سپاوه‌ گه‌ر له‌فزی‌ش بی‌ت یان نه‌بی‌ت، به‌لام له‌م رپوایه‌ته‌ بۆت ده‌رئه‌که‌وی که‌ هه‌موو خه‌لکی ئه‌زانن له‌فزیه‌کان کین، بۆیه‌ کاتی‌ک پرسیا‌ری بابه‌تی له‌فز و که‌رابیسی لی‌ئه‌که‌ن، چه‌ند ئایه‌تیکی قورئان ئه‌خوینتی‌ه‌وه‌ و ئه‌للی ئه‌م ئایه‌تانه‌ که‌لامی الله-ن، بۆ ئه‌وه‌ی بی‌سه‌لمی‌نی‌ت به‌ریه‌ له‌ له‌فزیه‌کان چونکه‌ ئه‌وان پێیان وایه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌بی‌ستری و

ئەنوسری و ئەخویندری که‌لامی الله نیه، گەر به که‌لامی الله-ش وه‌سفی بکه‌ن به مه‌جازی پی ئەلین که‌لامی الله نه‌ک به‌حه‌قیقی.

پوخته‌ی ئەم پۆسته: هه‌ریه‌ک له که‌رابیسی و ابن کلاب برۆایان وایه ئەم قورئانه‌ی سه‌ره‌وی مه‌خلوقه، جا که‌رابیسی هاو‌پای ابن کلاب بی له نه‌فی کردنی ده‌نگ و پیت یان نا، به‌لام له مه‌خلوقی قورئان هاو‌پان.

ان شاء الله له پۆستی داها‌توو با‌سی مه‌زه‌به‌ی داود الأصهبانی ئەکه‌ین که‌ قوتابی که‌رابیسی بووه

ماویه‌تی

به‌شیك

پێم خۆشه‌ موسڵمانی سوننی توند ده‌ست به‌ دینه‌که‌ی و مه‌زه‌به‌ی ئه‌هلی سوننه‌ بگه‌ڕیت و هه‌یچ شل بوونه‌وه‌یه‌کی تێدا قبول نه‌کات، له‌ هه‌مان کاتیشدا هه‌یچ توندی و زیاده‌ره‌ویه‌کی قبول نه‌کات که‌ له‌ مه‌زه‌به‌ی ئه‌هلی سوننه‌ نیه‌.

گه‌ر بینیان که‌ سیك ئه‌یه‌وێ عه‌قیده‌ی جه‌هه‌می زیندوو کاته‌وه‌ تێیاندا یان هه‌ر بیده‌یه‌کی بخاته‌ ناویانه‌وه‌ و بانگه‌شه‌ی بۆ بکات ئه‌وا ئه‌بێ شه‌قی تێه‌ڵده‌ن و په‌سه‌وا بکه‌ن و نێوانی له‌ گه‌ڵ دا‌برن و هه‌جری بکه‌ن و ته‌حزیری لێ بده‌ن، تا ئه‌وه‌کاته‌ی ته‌وبه‌ ئه‌کات، چۆن به‌ بیده‌یه‌که‌ی ناسرا ئاواش ئه‌بێ به‌ ته‌وبه‌که‌ی بناسریت و هه‌موو خه‌ڵکی بزانی ته‌وبه‌ی کردووه‌، نه‌ک سینگ ده‌ره‌په‌رێت و هاش و هوش بکات دواتر که‌ زانی هه‌ڵه‌یه‌ له‌ نێوان خۆی و الله‌ دا به‌ نه‌ینی ته‌وبه‌ بکات و بیه‌وێت هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌هلی سوننه‌ حه‌ساب بکریت.

به‌ هه‌مان شیوه‌ش که‌ سیك که‌ غلو ئه‌کات و کاریگه‌ر ئه‌بێت به‌ خه‌واره‌یه‌کان و گومرا‌کان له‌ خۆیه‌وه‌ حوکه‌ی ته‌کفیر و ته‌بدیع ئه‌دات، دواتر که‌ زانی هه‌ڵه‌ بووه‌ ئه‌بێ ئه‌مه‌ش شه‌قی تێه‌ڵدێ و په‌سه‌وا بکریت و به‌ ئه‌هلی سوننه‌ حه‌ساب نه‌کری که‌ به‌ جه‌هله‌وه‌ که‌وتۆته‌ ته‌کفیر کردن و ته‌بدیع کردنی ئه‌هلی سوننه‌

نابئ ئه‌هلی سوننه‌ ته‌نها کیشه‌یان له‌گه‌ڵ شلر‌ه‌وه‌کان هه‌بی‌ت، به‌لکو ئه‌بئ به‌هه‌مان شیوه‌ توند‌ر‌ه‌وه‌کانیش به‌ ئه‌هلی سوننه‌ نه‌زانن و دژایه‌تیان بکه‌ن، نابئ هه‌میشه‌ بۆ حوکمدان به‌ جه‌همی بوون و بیدعی بوونی خه‌لکی ئازا و بئ باک بن، به‌لام بۆ حوکمدان له‌سه‌ر غولاته‌کان که‌ له‌ مه‌زه‌به‌ی ئه‌هلی سوننه‌ حاڵی نه‌بوونه‌ به‌ جه‌هله‌وه‌ حوکم ئه‌ده‌ن به‌رامبه‌ریان شل بن و بلّین هه‌ر به‌ر‌پ‌زه‌ و ئه‌هلی سوننه‌یه‌ و نه‌یزانی و هه‌له‌ تیگه‌یشتنیکی بچووک بوو.

گه‌ر تۆ وه‌ک ئه‌هلی سوننه‌یه‌ک ته‌نها شل بوونه‌وه‌ له‌ دین به‌ بیدعه‌ و گومرایی ئه‌زانیت و دژایه‌تی ئه‌که‌یت، به‌لام زیاده‌ر‌ه‌وی و حوکم دان به‌ ته‌کفیر و ته‌بدیع به‌ جه‌هله‌وه‌ به‌لات شتیکی هینده‌ گه‌وره‌ نیه‌، گه‌ر بۆشت روون بوویه‌وه‌ ئه‌و که‌سانه‌ هه‌له‌ن هه‌یچ مه‌وقیفیکی توند ناوینی به‌رامبه‌ریان، ئه‌وا تۆ ئه‌هلی سوننه‌ی به‌ تامی خه‌وار‌یج، چونکه‌ خه‌وار‌یجه‌کان هه‌میشه‌ کیشه‌یان له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یه‌ که‌سیک کافر بوو ته‌کفیر نه‌کرئ که‌سیک مبتدع بوو ته‌بدیع نه‌کرئ، به‌لام گه‌ر که‌سیک به‌ هه‌له‌ ته‌کفیر و ته‌بدیع کرا هینده‌ به‌لایه‌نه‌وه‌ گه‌وره‌ نیه‌ و دژایه‌تی ناکه‌ن.

بۆیه‌ لی‌ره‌وه‌ ئه‌یلیم له‌م باب‌ه‌تی له‌فزه‌ و هه‌موو باب‌ه‌تیکی تر، گه‌ر بۆتان روون بوویه‌وه‌ له‌ کو‌تایی که‌ من ئه‌مه‌وی بانگه‌شه‌ بکه‌م بۆ له‌فزیه‌کان یان بۆ هه‌ر بیدعه‌یه‌ک که‌ ئه‌هلی سوننه‌ به‌ بیدعه‌ یان به‌ کوفریان زانیوه‌، ئه‌وا شه‌قم ته‌یه‌لده‌ن و ر‌پ‌سوام بکه‌ن گه‌ر به‌راستی ئه‌هلی سوننه‌ن و خه‌مخۆرن بۆ دین و عه‌قیده‌ی خو‌تان و خه‌لکی، ئه‌بئ پیم بووترئ تۆ هاتووی خه‌لکی توشی کوفر و بیدعه‌ بکه‌یت، ئیمه‌ دژایه‌تیت ئه‌که‌ین و به‌ ئه‌هلی سوننه‌ت نازانین.

وه هه‌ر كه‌سێكیش كه‌ دواتر بۆتان ڕوون بوویه‌وه كه‌ له‌ باسه‌كه‌ حالی نه‌بووه‌ له‌ خۆیه‌وه‌ ئه‌هلی سوننه‌ ته‌كفیر و ته‌بدیع ئه‌كات ئه‌وا ئه‌بێ ئه‌ویش شه‌قی ته‌ه‌لدیری و ته‌بدیع بکری و هه‌جر بکری، مادام سینگێ ده‌رپه‌راندوو و به‌ ئاشکرا بانگه‌شه‌ی کردوو بۆ عه‌قیده‌که‌ی، ئه‌بێ پێی بووتری تۆ له‌ باسه‌كه‌ حالی نه‌بوویه‌ هاتووی له‌ خۆته‌وه‌ ئه‌هلی سوننه‌ ته‌كفیر و ته‌بدیع ئه‌که‌یت و ئه‌ته‌وی خه‌لکیش وه‌کو خۆت گومرا بکه‌یت.

به‌لام ئه‌وه‌ی به‌بێ ده‌نگی دانیه‌شتوو و قسه‌ی بۆ که‌س نه‌کردوو و باسی هه‌یجی نه‌کردوو ئه‌وا له‌نیوانی خۆی و الله‌ دا ته‌وبه‌ ئه‌كات كه‌ حه‌قی بۆ روون بوویه‌وه‌، به‌لام ئه‌وانه‌ی قسه‌یان کردوو و بانگه‌شه‌یان کردوو ئه‌بێ به‌ ئاشکرا ته‌وبه‌که‌یان ئیعلان بکه‌ن بۆ خه‌لکی و پێی بناسرێن ئه‌وکات وه‌کو ئه‌هلی سوننه‌ حیساب بکری، جا من بم یان هه‌ر كه‌سێک بێت.

گه‌ر به‌ راستگۆیه‌وه‌ ئه‌هلی سوننه‌ بین ئه‌وا ئه‌مه‌یه‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌ هه‌روه‌ک چۆن دژایه‌تی شلره‌ویان کردوو ئاواش دژایه‌تی غلویان کردوو، به‌لام گه‌ر ووتت ئه‌ویان جه‌همیه‌ و مبتدعه‌، به‌لام ئه‌وی تریان برامانه‌ نه‌یزانی و هه‌له‌یه‌کی بچووک بوو كه‌ خه‌لکی ته‌كفیر و ته‌بدیع کرد، ئه‌وا تۆ ئه‌هلی سوننه‌ی به‌ تامی خه‌وارێج.

به‌شیّک

١١ پۆسته باسی کوفری له‌فزیه‌کان ئه‌که‌م

هاتوو ئه‌لّی گوايه من وتوومه: ئاساییه بَلّی له‌فزم به قورئان مه‌خلوقه مادام
مه‌به‌ستت قورئان نیه!

گهر من ئه‌مه‌م ووتوه الله ريسوام بکات

گهر نه‌م ووتوه الله ريسوات بکات

ئامین

هه‌موو پۆسته‌کانیش ماون چیم ووتوه

به‌لام نه‌خوینده‌واری ئیوه ئه‌قۆزنه‌وه

من پِشتریش ووتم فیلتان لّی نه‌که‌ن بَلّین سه‌له‌ف نه‌یان وتوو ئیمان مه‌خلوقه یان
غیر مخلوق، یان له‌فزم مه‌خلوقه یان غیر مخلوق، چونکه ئه‌مانه دوو ووشه‌ی

موجمه‌لن، به‌لام ئە‌مانه‌ هاتوون ووشه‌ پروونه‌کانیش ئە‌که‌ن به‌ موجمه‌ل، ئە‌لین نابې
 بلی کاغه‌ز مه‌خلوقه‌، نابې بلی حیبر مه‌خلوقه‌، نابې بلی ده‌نگی عه‌بد و فعلی عه‌بد
 مه‌خلوقه‌، ووته‌ روونه‌کان یه‌کسان ئە‌که‌ن به‌ ووته‌ موجمه‌له‌کان، ته‌حه‌دایان ئە‌که‌م
 یه‌ک ووته‌ی سه‌له‌ف به‌ینن که‌ بلی نابې بلی ده‌نگم مه‌خلوقه‌، نابې بلی کاغه‌ز
 مه‌خلوقه‌، نابې بلی حیبر مه‌خلوقه‌، گهر ئە‌مانه‌ت ووت کافری جه‌هی، سه‌له‌ف
 وتوویانه‌ نابې بووتری له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ تیلاوه‌م به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ قیرائه‌م
 بۆ قورئان مه‌خلوقه‌، چونکه‌ هه‌موو ئە‌مانه‌ له‌فزی موجمه‌لن ئە‌کرئ بگه‌رپنه‌وه‌ بۆ
 قورئانیش، به‌لام کوا کام سه‌له‌ف وتوویه‌تی باسی مه‌خلوقی ده‌نگی عه‌بد و فعلی عه‌بد
 و کاغه‌ز و حیبر مه‌که‌ن، وای لیه‌اتوووه‌ بلین مه‌لین ته‌له‌فزیون مه‌خلوقه‌ کاتییک که‌
 قورئانی تیدایه‌ چونکه‌ قورئانه‌که‌ له‌ ته‌له‌فزیونه‌که‌ دیته‌ ده‌ره‌وه‌، ئە‌و مۆبایله‌ی
 ده‌ستت که‌ قورئانی تیدایه‌ مه‌لێ مه‌خلوقه‌! ئینجا ئیمه‌ ووته‌ی سه‌له‌فمان هه‌یه‌ که‌
 ئە‌گه‌ر بلی فعلم مه‌خلوقه‌ به‌لام به‌ له‌فزیکی موجمه‌ل ده‌ری بریت لیت قبول ناکرئ،
 هه‌روه‌ک ابو زرعه‌ ووتی نابې بلی له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ چونکه‌ له‌فزیشم هه‌ر
 فعلی خۆمه‌، فعلی منیش مه‌خلوقه‌، ئیشکال له‌وه‌ نیه‌ بووتری فعلم مه‌خلوقه‌ به‌لام
 که‌ ووتت له‌فزم با مه‌به‌ستیشت فعلت بێ ئە‌وا ووته‌که‌ت موجمه‌له‌، هه‌روه‌ک حرب
 له‌ اسحاق بن راهویه‌ ئە‌پرسی که‌سیک ئە‌لێ تیلاوه‌م به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، چونکه‌
 تیلاوه‌ که‌لامی خۆمه‌ که‌لامی منیش مه‌خلوقه‌، اسحاق ئە‌لێ ئە‌مه‌ بیدعه‌یه‌ ئیقرار
 ناکرئ له‌سه‌ر ئە‌مه‌.

چونکه‌ تیلاوه‌م به‌ قورئان و له‌فزم به‌ قورئان و قیرائه‌م بۆ قورئان هه‌موو ئە‌مانه‌ که‌
 قورئانی له‌پال هات ئە‌کرئ مه‌خلوقیه‌که‌ بۆ قورئان بگه‌رپته‌وه‌، به‌ خیلای ئە‌وه‌ی که‌

ئەلئی فعلی عەبد مەخلوقە و قورئان کەلامی اللّە یە مەخلوق نیە ئەمە بە هیچ جوړیک مەخلوقیە کە ناگەرێتەو بۆ قورئان، وە تەحەددایان ئەکەم یە ک سه‌لف بهینن کە له‌سه‌ر ئەو خەلکی تەکفیر کردبۆ کە بلّی فعلی عەبد مەخلوقە بەلام قورئانە کە کەلامی اللّە یە و مەخلوق نیە، هەرچی حوکمی سه‌لف هەیه دەربارە ی ووشە موحەمەلەکان بوو وە ک قیرائە و تیلاو و لەفز، وە دَلنیاتان ئەکەمەو ئەوانە ی کە دەست گرتن بە سوننەت پیمان ئەفرۆشنەو عەقیدەیان لەم بابەتە پارچەیه کە لە گومرایی کە یان کافرن یان مبتدع، وە هیچ چاریان نیە لە یەکیک لەم دووانە دەرچن، تەنانەت قسەم لەگەڵ هەندیکیان کردوو عەقیدە ی لە کوفرە کە نزیکتر بوو، و تووێه‌تی من نازانم دلی ئینسان کە قورئانی تیایە کاغەز کە قورئانی تیایە حیر کە قورئانی پێ نوسراو، نازانم ئەمانە مەخلوقن یان نا، بیریشی لی ناکەمەو، واتا نە ک بلّی لە دلی خۆم ئەزانم کاغەز و دلّ و حیر مەخلوقن بەلام دەری نابرم، بەلکو ئەیووت هەر بیریشی لی ناکەمەو و نایزانم! ئی چۆن بلّی نازانم قورئان مەخلوقە یان نا کافریت، بەهەمان شیوہ بلّی نازانم شتیکی مەخلوقی وە ک کاغەز و دلی مروّف و حیر مەخلوقن یان نا، ئەوا نزیک ی لە کوفر چونکە توقف ئەکەیت لە مەخلوق بوونی شتیکی مەخلوق، بەمە ئەم شتە مەخلوقە لە زاتی اللّە و سیفەتەکانی نزیک ئەکەیتەو، گەر ئەلین ئیمە لە دلّەو ئەزانین فعلی عەبد و دەنگی و کاغەز و دلی و حیر ئەمانە مەخلوقن، بەلام بە دەم دەری نابین تەنھا لە دلّمان بروامان پێیەتی، ئەوا ئەوکات هەمان عەقیدە ی بوخاریتان هەیه لە دلّەو، بەلام بوخاری بە دەم دەری بری کافر یان مبتدع، بەلام ئیوہ کە لە دلی خۆتان شاردتانەو ئەهلی سوننەن! ئەمە رپک عەقیدە ی مونا‌فیقه‌کانە ئەوہ ی لە دلّتە بیشارەو و دەری مەبرە! گەر دەرت بری

کافری یان مبتدع ! ئەمه چ عه‌قیده‌یه‌که له دله‌وه ب‌روات پ‌ی بی‌ت ئەه‌لی سوننه‌ی به‌لام به‌ده‌م ده‌ری ب‌رپ‌ت کافریت یان مبتدع ؟!

گه‌ر ووتیان ئەم پرسیارانه دروست نین و بیدعه‌ن، ب‌ل‌ی کوا به‌لگه‌م نیشان بده، سه‌له‌ف باسی ووته موجه‌له‌کان ئەکه‌ن ئەل‌ین ناب‌ی بووترئ مه‌خلوقه‌ یان نا، خو نه‌یان ووتوه ئەوه‌ی وازحیش بی‌ت و هیچ ناروونی دروست نه‌کات هه‌ر ناب‌ی بووترئ مه‌خلوقه‌، ئەمانه‌ وایان ل‌یکردوون ته‌نها توقف مه‌که‌ن له‌ قورئان، به‌لام ئاساییه‌ توقف بکه‌یت له‌ د‌ل و کاغه‌ز و رادیو و ته‌له‌فزیوون و موبایل کاتی‌ک قورئانیان تیایه‌ ! ئ‌ی چوون توقف کردن له‌ که‌لامی الله نه‌ل‌ی مه‌خلوق نیه‌ کوفره‌، ئاواش توقف کردن له‌ شتی‌ک که‌ مه‌خلوقه‌ ب‌ل‌ی حوکمی له‌سه‌ر ناده‌م و نازانم مه‌خلوقه‌ یان نا ئەوا کافریت و ئەبیته‌ یه‌کی‌ک له‌ واقفه‌کان که‌ ئیمام احمد به‌ شکاکه‌ ناوی ئەبردن واتا شکیان هه‌یه‌ که‌لامی الله مه‌خلوقه‌ یان نا، ئ‌یوه‌ش شکتان هه‌یه‌ کاغه‌ز و حیبر و د‌ل مه‌خلوقن یان نا !

گه‌ر ئەل‌ین شکمان نیه‌ له‌ د‌لی خو‌مان ئەزانین مه‌خلوقن به‌لام به‌ده‌م ده‌ری ناب‌رین، ئەوا دانتان پ‌یناوه‌ هه‌مان عه‌قیده‌ی بوخاریتان هه‌یه‌ له‌ دله‌وه، به‌لام چونکه‌ بوخاری له‌ کت‌یب عه‌قیده‌که‌ی باسکرد کافر، ئ‌یوه‌ وه‌ک مونافیه‌کان عه‌قیده‌که‌ له‌ د‌لتان ئەشارنه‌وه‌ ب‌رواتان وایه‌ گه‌ر ده‌ری ب‌رن کافر ئەبن ! ر‌یک وه‌ک عه‌قیده‌ی منافقه‌کان کوفر‌یکتان له‌ د‌لتان شاردو‌ته‌وه‌ جورئه‌ت ناکه‌ن ده‌ری ب‌رن که‌ باوه‌رتان پ‌ییه‌تی

با زنجیره‌ پۆسته‌کان ته‌واو بن ئه‌وکات وه‌لامی ئه‌وانه‌ش ئه‌ده‌مه‌وه‌ که‌ جه‌هله‌که‌یان شاردۆته‌وه‌ له‌ژێر په‌رده‌ی ده‌ست گرتن به‌ سوننه‌ته‌وه‌، به‌لام با پۆسته‌کانیان نه‌سپه‌نه‌وه‌ یان ته‌عه‌دیلی نه‌که‌ن، له‌ ئیستاوه‌ش وینه‌ی پۆسته‌کانیان ئه‌گرم یان کوپی ئه‌که‌م.

تۆش تۆزێ ووریا با به‌ جه‌همی بوون و ده‌ست گرتن به‌ سوننه‌ت فریوت نه‌دات، والله‌ تۆزیک عاقل بیت ئه‌زانیت له‌ دوو چار زیاتری نیه‌، یان له‌ دله‌وه‌ نازانی فعلی عه‌بد و ده‌نگی و زمان و ده‌م و لیوی و دلی و کاغه‌ز و حیبر مه‌خلوقن و توقف ئه‌کات لییان، که‌ ئه‌مه‌ کوفره‌ وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ توقف بکه‌یت له‌ قورئان نه‌لیی غیر مه‌خلوقه‌، وه‌ یان ئه‌زانی ئه‌مانه‌ مه‌خلوقن به‌لام ئه‌لی ده‌ری نابرم شوینی سلف ئه‌که‌وم، ئه‌وکات دانی پیناوه‌ که‌ هه‌مان عه‌قیده‌ی بوخاری هه‌یه‌، به‌لام ئه‌م له‌ دلی ئه‌شاریته‌وه‌، وه‌ بوخاری باسی ئه‌کات، ئه‌مه‌ چ عه‌قیده‌یه‌که‌ بيشاریته‌وه‌ ئه‌هلی سوننه‌ی باست کرد کافریت و جه‌همیت! له‌ کاتی‌کدا به‌ له‌فزی‌ک باسی ئه‌که‌یت هیچ کام له‌ سلف نه‌ی ووتوه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌م له‌فزانه‌ ده‌ربړی کافره‌ یان مبتدع، به‌لام له‌خۆیه‌وه‌ هاتووه‌ ئه‌م هه‌موو شته‌ وازحانه‌ی قیاس کردۆته‌ سه‌ر شتی موجه‌ل که‌ سلف قه‌ده‌غه‌یان کردووه‌ بووتری، گهر ووتیان ئه‌ی ئیمام احمد بۆ نه‌ی ووت کاغه‌ز و حیبر و ده‌نگی عه‌بد مه‌خلوقن ؟ بلی جا کێ له‌سه‌رده‌می ئیمام احمد ئه‌مانه‌ی کردبوو به‌ غیر مخلوق یان نه‌ی ئه‌زانی مه‌خلوقن یان نا تا ئیمام احمد باسی بکات ؟ ئه‌سله‌ن کێ گومانی له‌ مه‌خلوقی ئه‌مانه‌ هه‌بوو تا‌کو باس بکړین ؟ ئه‌ی اسحاق بن راهویه‌ نالی: کێ گومان ئه‌کات له‌ مه‌خلوقی دلی ؟

مه‌به‌ستی باسکردنی ئەندامه‌کانی له‌ش نیه، له‌و کاته‌ی باسی ئەکات که دڵ قورئان
له‌خۆ ئەگریت که قورئان مه‌خلوق نیه، به‌لام که‌س گومانی نیه که دڵه‌که مه‌خلوقه،
هه‌روه‌ک ئەمه‌ ریوایه‌تیش کراوه له‌ ئیمام احمد له‌لای ابن بطّة به‌لام ئەگه‌رچی
ریوایه‌ته‌ مونکه‌ره، به‌لام که ابن بطّة له‌ کتیبکی عه‌قیده‌یی له‌ باب‌ه‌تی له‌ فزییه‌کان ئەم
ریوایه‌ته‌ ئەهینێ ئەوا مانای ئەوه‌یه که به‌لایه‌وه‌ کیشه‌ نیه بووتری زمان و دڵ و چاو و
گوێ مه‌خلوقن که قورئانی غیر مه‌خلوق ئەخوینن و حفزی ئەکه‌ن و ئەیبینن و
ئەیبیستن، هه‌روه‌ک له‌ ریوایه‌ته‌که‌ هیناویه‌تی له‌ ئیمام احمد‌ه‌وه‌.

اللفظیة (۱۲)

رودنکردنه‌وه‌ی مه‌زه‌به‌بی داود الاصبهانی قوتابه‌که‌ی که‌رابیسی
ده‌رباره‌ی قورئان

اللائی ئە ئی:

وأخبرنا عبیدالله قال أخبرنا أحمد بن کامل قال حدثني أبو عبد الله الوراق ووتی:
من کتیبه‌کانی داود الاصبهانی-م ئە‌نوسیه‌وه، جا رۆژیکیان من له‌لای داود بووم له
مه‌دخه‌لی ماله‌که‌یدا له‌گه‌ل ژماره‌یه‌ک له‌که‌سانی غه‌ریب، پرسیارى قورئانی لیکرا
داود ووتی: ئە‌و قورئانه‌ی که‌ الله فه‌رموویه‌تی: **(لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ)** وه‌فه‌رموویه‌تی:
(فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ) مه‌خلوق نیه، به‌لام ئە‌و قورئانه‌ی که‌ له‌ناوماندايه‌ له‌شگران و
ئافره‌تی خوین بینو ده‌ستی لیئه‌ده‌ن مه‌خلوقه‌.

القاضي أحمد بن کامل ووتی: ئە‌مه‌ مه‌زه‌به‌بی الناشئ-ه، وه‌ ئە‌مه‌ کوفره‌ به‌ الله-ی
العظیم.

(شرح أصول اعتقاد : ۶۱۳)

الناشی: ابو العباس الناشئ موعته‌زیله‌یه

الخطیب البغدادی هه‌ر له‌ ابو عبدالله الوراق ریوایه‌ت ئه‌کات که ئه‌ئێ:

بیستم پرسیار له‌ داود کرا ده‌رباره‌ی قورئان

داود ووتی: ئه‌و قورئانه‌ی که له‌ لوح المحفوظ-ه‌ مه‌خلوق نیه‌، به‌لام ئه‌و قورئانه‌ی که له‌نیوان خه‌لکی دایه‌ مه‌خلوقه‌.

(تاریخ بغداد : ۳۴۸/۹)

ابن أبي هاتم ئه‌ئێ:

ابو علي القوهستانی ووتی: بیستم اسحاق بن راهویه ئه‌یووت: فلان که‌س -واتا داود الأصم‌هانی- ووته‌ی سییه‌می هه‌یه‌ ده‌رباره‌ی قورئان، ووته‌یه‌کی خراپه‌، جا به‌رده‌وام پرسیار ئه‌کرا له‌ اسحاق که ووته‌که‌ی چیه‌ ؟

اسحاق ووتی: عه‌قیده‌ی له‌فزیه‌کانی ده‌رخستوو، واتا وتووێه‌تی له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌.

(شرح أصول اعتقاد : ۶۰۶)

الحسين الخزعي ئە‌ئى:

پرسیارم له‌ ابو بکر المروزي کرد ده‌باره‌ی چیرۆکی داود الأصهباني و ئە‌وه‌ی باوکی عبدالله ئینکاری لێ کردووه‌

ووتی: داود چووه‌ خوراسان بۆ‌لای اسحاق بن راهویه‌، جا قسه‌یه‌کی کرد ابو نصر بن عبدالمجید و چهند شیخێک له‌ ئە‌ه‌لی حه‌دیث شایه‌تیاندا له‌سه‌ری که‌ وتوویه‌تی: قورئان محدث-ه‌.

المروزي ئە‌ئى:

وحدثني محمد بن إبراهيم النيسابوري ووتی: اسحاق بن ابراهيم بن راهويه کاتيک ووته‌که‌ی داودی بیست له‌ مائه‌که‌ی په‌لاماری داودی دا و لییدا و ئینکاری لێ کرد، ئە‌مه‌ چیرۆکه‌که‌یه‌تی.

محمد بن الحسن بن صبيح ئە‌ئى:

بيستم داود الأصهباني ئە‌یووت: قورئان محدث-ه‌، وه‌ له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌.

ئەم سئ رِیوایه‌ته‌ی کۆتایی ابن تیمیة نه‌قلی کردوو له‌ کتیی سوننه‌ی الخلال.

بروانه (التسعينية لابن تيمية : ١ / ٣٤١-٣٤٤)

به‌لام ابن تیمیة بئ ئاگا بووه له‌ عه‌قیده‌ی داود ئەلئ پیم وابئ اسحاق بن راهویه له‌ سه‌ر ئەوه ئینکاری لئ کردوو که وتوویه‌تی له‌ فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، ئەگینا که وتوویه‌تی: قورئان محدث-ه‌ مه‌به‌ستی مه‌خلوقی قورئان نه‌بووه، له‌مه‌شدا پشتی به‌ ووته‌ی ابو الحسن الاشعري بیستوو له‌ مقالات الاسلامیین که گوایه‌ مه‌به‌ستی له‌ محدث-ی قورئان مه‌خلوقی قورئان نه‌بووه ئەویش ووته‌که‌ی صه‌ریح نیه ئەلئ پیم گه‌یشتوو که هه‌ندی‌ک فه‌قیه‌ ئەلئ قورئان محدث-ه‌ و مه‌خلوق نیه له‌وانه‌ش داود الأصهبانی، به‌لام داود خۆی به‌ صه‌ریحی ئەلئ ئەم قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی مه‌خلوقه‌ به‌لام قورئانه‌که‌ی ئاسمان غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئەم ووته‌یه‌شی له‌ سه‌ر ئەساسی عه‌قیده‌ی له‌ فزی بوون ووتوه، چونکه‌ له‌ فزیه‌کان پێیان وایه که قورئان به‌ له‌ فزی به‌نده‌کان ئەبێته مه‌خلوق.

پیشتریش هینامان که ابو حاتم الرازي که‌رابیسی و داودی له‌ پال یه‌کتر هینا ووتی ئەمانه‌ پێیان وایه ئەم قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی حیکایه‌تی که‌لامی الله یه و مه‌خلوقه‌، وه له‌ شوینیکی تریش که‌باسی سه‌یر نه‌کردنی کتیبه‌کانی که‌رابیسی ئەکات رپک به‌دوایدا ناوی داود ئەهینیت وه‌ک به‌رگریکار له‌ که‌رابیسی و قوتابی که‌رابیسی باسی ئەکات.

ان شاء الله له‌ پۆستی داهاتوو باسی عه‌قیده‌ی احمد الشراک ئەکه‌ین

ماویه‌تی

به‌شیک

ئه‌لین باسکردنی بابته‌تی له‌فزیه‌کان سودی چیه‌ خو موسلمان نه‌شی زانی‌ت هیچ زیانی
بۆی نیه‌!

ئه‌م قسه‌یه‌ی سه‌ره‌وه‌ واتا:

ئاساییه‌ به‌ هه‌له‌ له‌ بابته‌تی له‌فزیه‌کان حالی بین و به‌ سه‌دان زانا ته‌کفیر بکه‌ین و
ته‌بدیعیان بکه‌ین که له‌فزیش نه‌بوونه به‌لام به‌هۆی تیځه‌گه‌یشتن له‌ بابته‌ته‌که
کردوو مانن به‌ له‌فزی و به‌ ناحق ته‌کفیر و ته‌بدیعمان کردوون.

ئه‌مانه‌ لایان ئاساییه‌ سه‌دان زانا به‌ هه‌له‌ ته‌کفیر بکه‌ن و له‌ باسه‌که‌ تیځه‌گه‌ن و به‌
جه‌هله‌وه‌ حوکمی له‌سه‌ر بده‌ن، ته‌کفیر کردنی زانا یان ته‌بدیع کردنی لایان وه‌ک پان
کردنه‌وه‌ی می‌شووله‌ی لی هاتوو، بۆیه‌ به‌لایانه‌وه‌ زۆر کارێکی بی قیমে‌ته‌ پروونی
بکه‌یته‌وه‌ له‌فزیه‌کان کۆ بوونه و بۆ ته‌کفیر کراون.

ته‌نه‌ها ته‌رکیزیان له‌وه‌یه‌ قورئان نه‌کرێ به‌ مه‌خلوق، به‌ خه‌یالیان نایه‌ت خه‌لکی توقف
بکه‌ن له‌ شتانیکی مه‌خلوقی وه‌کو دڵ و کاغه‌ز و حیبر و ده‌نگی عه‌بد، که له‌ دلێشه‌وه‌

نه‌زانن ئه‌مانه مه‌خلوقن یا نا، یان له دڵ باوه‌ریان وابی‌ت ئه‌مانه مه‌خلوقن به‌لام قه‌ناعه‌تیان پیکردوون که له‌هه‌ر کاتی‌ک له‌کاته‌کان ئه‌م بر‌وایه‌ی دلیان ده‌رخست ئه‌بن به‌کافر، بۆیه ئه‌بێ وه‌کو مونا‌فیک له‌ناخیان هه‌شاری بده‌ن ئه‌گه‌رچی که‌سانیک کاغه‌ز بکه‌ن به‌غه‌یر مه‌خلوق بۆت نه‌بێ پێی بلی کاغه‌ز مه‌خلوقه‌.

ئه‌مه‌ ریک ووته‌که‌ی ابن قتیبه ئه‌خاته‌وه‌ یادم که هه‌ر له‌بابه‌تی له‌فزیه‌کان ئه‌م قسه‌یه ئه‌کات ئه‌لێ خه‌لکی هه‌نده هۆگری ووشه‌ی (غیر مخلوق) بوونه و هه‌نده رانه‌که‌ن له‌ووشه‌ی (مخلوق) تا‌وای لیهاتوو به‌دووری نازانم گه‌ر که‌سیک بلی عه‌رش و کورسی غه‌یر مه‌خلوقن، که‌سانیک دوا‌یان بکه‌ون له‌مه‌دا، ئه‌مرۆش به‌هۆی بابه‌تی له‌فزی وایان لیهاتوو شته هه‌ره‌وا‌حه‌کان بکه‌ن به‌غامز و بلی نازانن کاغه‌ز و حه‌یر و دڵ و زمان و ده‌م و لیوی ئینسان مه‌خلوقن یان نا له‌کاتی قورئان خویندن، که ئه‌مه‌ش هه‌یج خه‌ته‌ری له‌وه‌که‌مه‌تر نیه که‌لامی الله که غه‌یر مه‌خلوقه توقفی لێ بکه‌یت بلی نازانم مه‌خلوقه یان نا، وه هه‌ر که‌سیک توانی له‌پۆسته‌کانی من یه‌ک ووشه‌ بدۆزیته‌وه‌ من باسم کردبێ سه‌له‌ف ووتبیتیان ووتنی ئه‌م ووشه‌یه بیده‌یه یان کوفره، ئه‌وا با نیشانه‌ی بدات تا ته‌وبه‌ی لێ بکه‌م، به‌لام له‌خۆته‌وه‌ کۆمه‌لیک ووشه‌ی روون قیاس بکه‌یته سه‌ر هه‌ندیک ووشه‌ی ناروون که سه‌له‌ف قه‌ده‌غه‌یان کردوو بووترین، ئه‌وا ئه‌مه‌ قسه و حوکی خۆته نه‌ک هی سه‌له‌ف.

اللفظیة (۱۳)

رودنکردنه‌ده‌ی عه‌قیده‌ی احمد الشراک ده‌رباره‌ی قورئان

احمد الشراک له‌ سه‌رده‌ی ئیمام احمد ژیاوه‌ له‌ له‌فزیه‌کان بووه‌، ئه‌یووت له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌.

ابو طالب ئه‌ئێ:

ووتم به‌ باوکی عبدالله: نامه‌م بۆ نو‌سراوه‌ له‌ طرسوس که‌ الشراک پێی وایه‌ قورئان که‌ لامی الله‌ یه‌، به‌لام کاتییک که‌ خویندمه‌وه‌ تیلاره‌م مه‌خلوقه‌ ئیمام احمد ووتی: قاتله‌ الله‌، ئه‌مه‌ خودی ووته‌ که‌ی جه‌همه‌.

ابو طالب ئه‌ئێ ووتم: پیاویک ووتی: قورئان که‌ لامی الله‌ یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، به‌لام له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌

ئیمام احمد ووتی: هەر کهس ئەم قسه‌یه بکات ئەوا هه‌موو شتیکی ووتوه (واتا ئەوه‌ی جهمیه‌کان و توویانه ئەویش و توویه‌تی) قورئان که‌لامی الله یه له هه‌موو حالیکدا، به‌لگه‌ش له‌سه‌ری فه‌رمووده‌که‌ی ابو بکر-ه، ابو بکر ئەم ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه: ﴿الْم (۱) غُلِبَتِ الرُّومُ (۲)﴾ پێی ووترا: ئەم ووته‌یه هاوه‌له‌که‌ت هیناویه‌تی، ابو بکر ووتی: نه‌خیر والله، به‌لکو که‌لامی الله یه.

ئیمام احمد ووتی: ئەم ئایه‌ته و جگه له‌ویش که‌لامی الله یه

ابو طالب ئە‌ئ‌ی و وتم: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ ئە‌مه‌ی تازه خویندمه‌وه که‌لامی الله یه ؟

ئیمام احمد ووتی: به‌ئ‌ی والله که‌لامی الله یه، وه هەر که‌سیک ب‌ئ‌ی له‌فزم به قورئان مه‌خلوقه ئەوا هه‌موو شتیکی ووتوه، چی ئە‌مینیت‌ه‌وه کاتیکی ووتی له‌فزم؟! گەر نه‌گه‌رایه‌وه له‌م ووته‌یه خۆتی ل‌ئ‌ی بپاریزه و قسه‌ی له‌گه‌ل مه‌که، ووته‌ی ئە‌م پیاوه‌وه که ووته‌که‌ی الشراک-ه، أخزاه الله.

ابر طالب ئە‌ئ‌ی:

و وتم ئە‌ی باوکی عبدالله من به‌لگه‌م هیناوه‌ته‌وه له‌ دژی له‌فزیه‌کان به قورئان و فه‌رمووده، حه‌ز ئە‌که‌م به‌لگه‌کانت بۆ باس بکه‌م:

الله عز وجل فهرموویه تی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ نایا له محمد که لامی الله نه بیستراوه ؟

الله عز وجل فهرموویه تی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾
الله تبارک وتعالی فهرموویه تی: ﴿أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ﴾

وه فهرموویه تی: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾

وه فهرموویه تی: ﴿وَأَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ﴾

وه فهرموویه تی: ﴿وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ﴾

وه فهرموویه تی: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾

وه فهرموویه تی: ﴿فَاقْرَأْ مَا تيسَّرَ مِنْهُ﴾

له هه موو حالیکدا هه ر قورئانه.

وه پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له فهرمووده ی جابر رضی الله عنه فهرموویه تی:
(إن قریشا منعوني أن أبلغ كلام ربي)

وه پیغه مبه‌ر علیه السلام فه‌رمووی به‌ معاویة بن الحکم رضي الله عنه: (إن هذه الصلاة لا يصلح فيها شيء من كلام الآدميين إلا القرآن)

قورئان جیایه له که لامي مرؤف

وه ابو بكر الصديق رضي الله عنه ووتی: نه‌ خیر به‌ لكو که لام و ووته‌ی الله یه‌.

باوکی عبدالله پی ووتم: چه‌ند به‌ چاکی به‌ لگه‌ت له‌ دژیان هی‌ناوته‌وه‌، جبریل به‌ شتیکی مه‌خلوق هات بۆلای پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم؟! وه پیغه‌مبه‌ریش علیه السلام به‌ شتیکی مه‌خلوق هات بۆ خه‌لکی؟!

ابو طالب ئە‌ئێ ووتم: ئە‌توانم بلییم: ئە‌مه‌ ووته‌ی جه‌همه‌، وه له‌ هه‌موو حالێکدا قورئان که لامي الله عز وجل-ه‌؟

ووتی: به‌ئێ.

بروانه‌ (السنة للخلال : ٢٠٥٦)

المروزي ئە‌ئێ:

ووتم به‌ باوکی عبدالله احمد بن محمد بن حنبل: نامه‌ی ابن حباب النجار بۆمان هاتوو له‌ طرسوس، ووته‌ که‌ی الشراک-ی تیدایه‌ و شایه‌تیان داوه‌ له‌ سه‌ری.

باوکی عبدالله ووتی: ته‌ حزیری لێ ئە‌دری

المروزي ئەئى: الشراك ووتبووى: له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌.

(السنة للخلال : ٢٠٥٨)

المروزي ئەئى:

ووتم به‌ باوكى عبدالله: من به‌ ابو ثور-م ووت و پرسىارم لىيكرده‌ باره‌ى الشراك، ابو ثور ووتى: ئەمه‌ بىدعه‌يه‌

ئىمام احمد زۆر تورپه‌ بوو، ووتى: ئاوا ئەيه‌وى بلى بىدعه‌يه‌ ؟! ئەمه‌ خودى ووته‌كه‌ى جه‌همه‌.

(السنة للخلال : ٢٠٥٩)

اسحاق بن حنبل ئەئى:

نامه‌يه‌كم نيشانى باوكى عبدالله دا كه‌ له‌ طرسوس بۆم هاتبوو ده‌باره‌ى الشراك، تىيدا به‌لگه‌يان له‌ دژى هينابوويه‌وه‌ به‌ فه‌رمايشتى الله عز وجل: ﴿بَلْ هُوَ آيَتٌ بَيِّنَةٌ فِي صُذُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾، وه‌ له‌ فه‌رمووده‌ى ابو أمامة رضي الله عنه كه‌ پىغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم فه‌رموويه‌تى: (هو أشد تفصيا من صدور الرجال من النعم عن عقلها)، وه‌ فه‌رمووده‌كه‌ى ابن الأشعث الباهلي ده‌باره‌ى قورئان كه‌ تىيدا هاتوو: ئەوه‌ى له‌ سینه‌ماندا هه‌يه‌ له‌ قورئان مه‌خلوق نيه‌.

باوکی عبدالله ووتی: چه‌ند به‌چاکی به‌لگه‌یان له‌دژی هیناوه‌ته‌وه.

(السنة للخلاص : ۲۰۵۹ / أ)

سه‌یری کۆی ئه‌و به‌لگانه‌ بکه‌ که ئیمام احمد و ابو طالب و خه‌لکی طرسوس هیناویه‌تیانه‌وه له‌ دژی الشراک کاتیکی وتوویه‌تی: له‌فزم به‌قورئان مه‌خلوقه‌، ئیمام احمد له‌ شوینیک ئه‌لئ ئه‌مه‌ خودی ووته‌که‌ی جه‌همی کورپی سه‌فوانه‌، ئایا کی‌شه‌ی جه‌هم ئه‌وه‌ بوو ووته‌یه‌کی موجه‌لی به‌کار ئه‌هینا ؟ ئه‌یووت له‌فزم به‌قورئان مه‌خلوقه‌ مه‌به‌ستی له‌له‌فزی فعلی خو‌ی بوو که ئه‌یووت مه‌خلوقه‌ به‌لام قورئانی به‌مه‌خلوق نه‌ئه‌زانی ؟!!!

ئیمام احمد ئه‌لئ به‌پیی ووته‌ی له‌فزیه‌کان بی‌ت ئه‌بۆ بووتری جبریل شتیکی مه‌خلوقی هینا بۆ پیغه‌مبه‌ر علیهما الصلاة والسلام، وه پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم شتیکی مه‌خلوقی بۆ خه‌لکی هینا!

ئه‌پرسم ئایا که‌سیک مه‌به‌ستی بی‌ت بلی فعلم مه‌خلوقه‌ که ئه‌مه‌ ووته‌یه‌کی حه‌قه‌، به‌لام به‌ ووته‌یه‌کی ناروون ده‌ری به‌ری بلی له‌فزم به‌قورئان مه‌خلوقه‌، مه‌به‌ستی له‌له‌فزی فعلی خو‌ی بی‌ت نه‌ک قورئان، به‌لکو قورئان به‌غیر مه‌خلوق بزانی‌ت، ئایا بۆی روون ئه‌کریته‌وه‌ واز له‌م ووته‌یه‌ به‌ینه‌، یان پیی ئه‌ووتری: تو له‌ جه‌همیه‌کان پیستری، کافری، کۆنه‌زندیقی، ووته‌که‌ت هه‌مان ووته‌ی جه‌همه‌، پی‌ت وایه‌ قورئان مه‌خلوقه‌، پی‌ت وایه‌ جبریل به‌ شتیکی مه‌خلوق هاتوو به‌لام پیغه‌مبه‌ر علیهما الصلاة والسلام ؟! هه‌موو ئه‌م قسانه‌ی پی ئه‌ووتری و ته‌کفیر ئه‌کرئ ته‌نها له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌ ووته‌یه‌کی

ناروون عه‌قیده‌که‌ی خۆی ده‌رپړی؟! هه‌ست ناکه‌ن به‌م هه‌له‌ تیځه‌یشتنه‌تان له‌ بابه‌تی له‌فزییه‌کان و مه‌به‌ستیان ئیمام احمد زۆر ناشرین ئه‌که‌ن و له‌که‌داری ئه‌که‌ن، که‌چی وائه‌زانن زۆر توندن له‌سه‌ر سوننه‌ت و ده‌ست گرتوون پښه‌وه.

تیب‌گه‌ن رحمکم الله ئیمام احمد زۆر باش لییان تیځه‌یشتووه ئه‌زانئ چی ئه‌لین و مه‌به‌ستیان چیه، خه‌لکی تریش لییان تیئه‌گات بۆیه به‌م ئایه‌ت و فه‌رموودانه به‌لگه‌یان له‌ دژ ئه‌هیننه‌وه که‌ تیاندایا هاتووه ئه‌وه‌ی له‌ زه‌ویدا ئه‌خویندرئ و ئه‌بیسترئ و له‌ سینه‌ی خه‌لکدایه‌ که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، گه‌ر ئه‌لئی چۆن زانیان ئه‌وه‌ی بلئ له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ مه‌به‌ستی قورئانه، خو ئاگاداری دلئ نین ؟ گه‌ر ئه‌م پرسیاره‌ت کرد ئه‌وا موژده‌ت لیئی که‌ هیشتا له‌ مه‌زه‌به‌بی له‌فزییه‌کان تیئه‌گه‌یشتووی، چونکه‌ خودی ووته‌ی له‌فزییه‌کان هه‌ر ئه‌مه‌ بوو هیچی تر نه‌بوو، ئه‌یان ووت قورئان که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، به‌لام له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، مه‌به‌ستیان له‌ قورئانی یه‌که‌م قورئانی ئاسمان بوو، مه‌به‌ستیان له‌ قورئانی دووهم ئه‌وه‌ی سه‌ر زه‌وی بوو به‌ له‌فزی به‌نده‌کان ئه‌بیته‌ مه‌خلوق، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ جه‌همیه‌ پاراوه‌کان بر‌گه‌ی یه‌که‌میان نه‌ئووت ته‌نها ئه‌یان ووت له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، چونکه‌ بر‌وایان به‌ هیچ که‌لامیکی غه‌یر مه‌خلوقی الله نه‌بوو، ئه‌یان ووت الله هه‌ر که‌لامی نیه‌، موخته‌زیله‌ش به‌ هه‌مان شیوه‌، ئه‌یان ووت قورئان که‌لامی الله یه‌ و الله خه‌لقی کردووه‌، به‌لام که‌رابیسی و باقی له‌فزییه‌کانی تر و کوللابی و ئه‌شعه‌ریه‌کان ئیسباتی که‌لامیکی غه‌یر مه‌خلوقیان ئه‌کرد بۆ الله که‌ له‌ ئاسمانه‌،

به‌لام ئه‌وه‌ى زه‌وى له‌فزي به‌نده‌كانه و مه‌خلوقه، بۆيه مه‌ئى چۆن زانايان كابر
 مه‌به‌ستى قورئانه كاتيک ئه‌ئى له‌فزم به قورئان مه‌خلوقه، چونكه خودى ووته‌ى
 له‌فزيه‌كان كه به جه‌همى دانراون هه‌ر ئه‌مه بووه، ئينجا هه‌موو زانايان ئه‌ئى واقفى
 و له‌فزي پيسترن له‌و جه‌هميه‌ى كه به راشكاوى ئه‌ئى قورئان مه‌خلوقه، بۆ ؟ چونكه
 ئه‌وان فيل ئه‌كه‌ن و به ئاشكرا ده‌رى نابړن، جا كاتيک له‌فزيه‌كان به ئاشكرا وه‌ك
 مه‌خلوقيه‌كان بللن قورئان مه‌خلوقه، چ فيلليک بوونى ئه‌ميينت له ووته‌كه‌يان كه
 ئيمام احمد و زانايان باسى ئه‌كه‌ن ؟ ئه‌ى بۆ كران به سى گروپ: مه‌خلوقى و واقفى و
 له‌فزي، گه‌ر هه‌مان ووته‌يان هه‌بى ؟ حه‌تمه‌ن ووته‌ى دووانه‌كه‌ى تر جيايه و فيلى
 تيايه بۆيه به ته‌له‌كه‌باز و هه‌لخه‌له‌تينه‌ر وه‌سف كراون لاي ئيمام احمد، بۆيه هه‌ر
 كه‌س ووتى له‌فزم به قورئان مه‌خلوقه ئه‌ئى جه‌هميه، چونكه ئه‌مه ووته‌ى
 له‌فزيه‌كان بوو له‌مه زياتريان نه‌ئه‌ووت، گه‌ر بللى ئه‌ى كه‌سيك ووتى له‌فزم به
 قورئان مه‌خلوقه و مه‌به‌ستى ئه‌وانى نه‌بوو ؟ يه‌كه‌م شت ئه‌م ووته‌يه پيستر بوونى
 نه‌بووه له‌ناو خه‌لك واتا ووته‌يه‌كى ناسراو و باو نه‌بووه خه‌لك بيزانن و به مه‌به‌ستى
 تر به‌كارى به‌ينن، بۆيه ئه‌وه‌ى ئه‌م ووته‌يه ئه‌ئى دياره له‌وانه و هه‌مان مه‌به‌ستى ئه‌وانى
 هه‌يه، ئه‌مه حوكمه گشتيه‌كه‌يه هه‌ر كه‌س ووتى له‌فزم به قورئان مه‌خلوقه
 جه‌هميه، به‌لام كه‌سيك دواى بيستنى ووته‌كه‌يان بكه‌ويته داويان كه عيلمى نه‌بيت
 و له ووته‌كه‌يان تينه‌گات، بللى ئه‌مه چى تيايه بللى له‌فزم به قورئان مه‌خلوقه، خو
 مه‌به‌ستم فعلى خو‌مه، ئه‌مه‌يان راسته‌وخو ته‌كفير ناكړى، هه‌ر بۆيه‌ش ئيمام احمد
 ئه‌ئى گه‌ر ئه‌هلى كه‌لام بوو يان خاوه‌ن عيلم بوو كافره، گه‌ر جاهيل و عه‌وام بوو فير
 ئه‌كړى دواى ئيقامه حوججه كافره، خو ئه‌مه روونه و ئيمام احمد باسى كردووه كه

هه‌ندیکیان به‌ ووشه‌ی شاز ناوی ئه‌به‌ن، که‌ ئه‌مه‌ رێوایه‌تی کوره‌که‌یه‌تی له‌ باوکیه‌وه‌ له‌ سوننه‌ی عبدالله هاتوو، الخلال و جگه‌ له‌ویش ئه‌مه‌یان رێوایه‌ت کردوو، ووته‌ی شاز به‌سه‌ر ئه‌م هه‌موو پیاوه‌ گه‌وره‌یه‌ تێپه‌ر نابێت که‌ هه‌ر ئه‌مانه‌ بوون مه‌زه‌به‌ی ئیمام احمدیان ب‌لاو کرده‌وه‌، ئه‌ی هۆکاری ئه‌م جیاکارییه‌ چیه‌ بۆ عالیم و جاهیل ؟ چونکه‌ هه‌یه‌ ئه‌مه‌ ئه‌لێت و هه‌مان مه‌به‌ستی نیه‌، هه‌روه‌ک اسحاق بن راهویه‌ و ابو زرعه‌ باسی ئه‌که‌ن، ئیمام احمدیش له‌م ته‌فسیله‌دا له‌ حوکمدان له‌سه‌ر عالیم و جاهیل هه‌مان مه‌به‌ستی هه‌یه‌، هه‌روه‌ک عبدالله ی کوری له‌ سوننه‌ له‌ باوکی رێوایه‌ت ئه‌کات ئه‌لێ هه‌ر که‌س به‌ره‌و قورئان بجێت به‌ له‌فزیان به‌ غه‌یری له‌فزی مه‌به‌ستی مه‌خلوقی قورئان بێت ئه‌وا جه‌همیه‌، وه‌ زانیانی تریش ئه‌مه‌یان باسکردوو که‌ مه‌به‌سته‌که‌ قورئان بێت کافره‌ وه‌ک له‌ پۆسته‌کانی پێشوو ووته‌ی زاناکانمان هه‌ینا، به‌لام خودی ووته‌که‌ باو نیه‌ له‌ناو خه‌لک و دانراوی جه‌همیه‌کانه‌، واته‌ ووته‌یه‌کی شاعی ناو خه‌لک نیه‌ تا توقف بکری له‌ خاوه‌نی ووته‌که‌، ئه‌م ووته‌یه‌ دانراوی له‌فزیه‌کانه‌ بۆیه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌مه‌ ب‌لێ جه‌همیه‌ و کافره‌، مه‌گه‌ر ئیلا بزانری مه‌به‌ستی قورئان نیه‌ مه‌به‌ستی فعلی خۆیه‌تی ئه‌وکات کافر نیه‌، به‌لام هه‌ر ئه‌بێ واز له‌م ووته‌یه‌ به‌ینیت چونکه‌ بیدعه‌یه‌.

اسحاق بن راهویه‌ ووته‌یه‌کی هه‌یه‌ ده‌رباره‌ی قورئان روونی ئه‌کاته‌وه‌ که‌ ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی خاوه‌ن ووته‌که‌ بزانیته‌ حوکمی جیایه‌، ئه‌ویش ووشه‌ی (محدث)ه‌، واته‌ نوێ، ئه‌مه‌ش بۆ شتی مه‌خلوق به‌کاردیت هه‌موو مه‌خلوقیک محدث-ه‌، به‌لام مه‌رج

نیه هه موو محدث-یک مه خلوق بیّت، ئەم بابەتەش ئەگەر پێتەوه بۆ تهفسیری ئایەتی:
﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِّن ذِكْرِ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا أَسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ﴾ [الأنبياء: ٢]

لەم ئایەتە مەبەست لە (محدث) چیه ؟

جەهمیەکان استدلال بەم ئایەتە ئەکەن بۆ مەخلوقی قورئان، ئەلّین الله لەم ئایەتە
قورئانی بە محدث ناوبردوو، محدث-یش مەخلوقە، اسحاق پێی وایە محدث لەم
ئایەتە مانای مەخلوق نیه

حرب ئەلّی لیم پرسی ئەم ئایەتە مانای چیه ؟

ووتی: نوێیه له عەرشهوه، دوا کتیبه له عەرشهوه دابه زیوه.

حرب ئەلّی: پاشان پرسیاری ئەمەم لیکردەوه، ووتی: نوێترین کتیبه له لایەن ره حمانهوه.

(السنة لحرب : ٣٦٤)

واتا نوێیه به نسبەت ئیمهوه که پیمان ئەگات پێشتر پیمان نهگەشتوو، نهک خودی
قورئانه که مەخلوق بیّت، ههروهک ئیمام احمد ئەلّی به نسبەت پێغه مبه ر صلی الله
عليه وسلم نوێیه، پێشتر قورئانی نه زانیوه دواتر الله فیّری کردوو و بۆ ئەو نوێیه

به‌لام ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستمه‌ له‌م ریوایه‌ته‌ ئه‌مه‌یه‌:

ه‌رب ئه‌ئ بیستم اسحاق ئه‌یووت: ه‌ر که‌سیک ب‌ئ: قورئان محدث-ه‌ به‌و مانایه‌ی که‌ مه‌خلوقه‌، ئه‌وا کافره‌ به‌ الله‌ ی العظیم.

(السنة لحرب : ٣٦٤)

سه‌یرکه‌ اعتباری دانا بۆ نیه‌تی که‌سه‌که‌، گ‌ه‌ر بزانی که‌سه‌که‌ مه‌به‌ستی مه‌خلوقی قورئان نیه‌ ته‌کفیری ناکات.

ابن أبي حاتم ئه‌ئ:

پرسیار له‌ أبو زرعة کرا ده‌رباره‌ی فعلی به‌نده‌کان ؟

ووتی: مه‌خلوقه‌

پ‌ئ ووترا: له‌فزمان به‌ قورئان له‌ فعلی ئیمه‌یه‌

ووتی: ئه‌مه‌ ناووتری.

(شرح أصول اعتقاد لئلاکائی : ٥٩٧)

سه‌یرکه‌ که‌سه‌که‌ ئه‌ئ: باشه‌ گ‌ه‌ر فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، خو له‌فزیش ه‌ر فعلی خو‌مانه‌، که‌واته‌ بۆچی نه‌ئین له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ؟

سه‌یرکه لیڤه‌دا ابو زرعة که نیه‌تی که‌سه‌که ئه‌زانئ، تیئنه‌گا که مه‌به‌ستی له مه‌خلوقیه‌که قورئان نیه به‌لکو مه‌به‌ستی فعلی خۆیه‌تی، بۆیه ته‌نها نه‌هی لئ ئه‌کات ئه‌م ووته‌یه به‌کار به‌ینیت چونکه ئه‌مه ووته‌یه‌کی داهینراوه و ووته‌یه‌کی موجه‌له، له‌فه‌که ئه‌کرئ بۆ قورئان و بۆ فعلی عه‌بدیش بگه‌رپته‌وه، بۆیه ووته‌ی موجه‌ل ناووترئ، حه‌تمه‌ن گه‌ر ئه‌مه‌ی به‌کوفر زانیبوایه دوا‌ی زانینی نیه‌تی که‌سه‌که به‌م جو‌ره وه‌لامی نه‌ئه‌دایه‌وه ته‌نها بلئ (ئه‌مه ناووترئ) به‌لکو ئه‌یووت ئه‌مه‌ش کوفره ئه‌گه‌رچی مه‌به‌ستت قورئانیش نه‌بیئت و مه‌به‌ستت فعلی خۆت بیئت، چونکه خۆی ووته‌ی هه‌یه له عه‌قیده‌که‌ی له‌گه‌ل ابو حاتم الرازی هه‌ردووکیان ئه‌لین ئه‌وه‌ی بلئ له‌فزم به‌قورئان مه‌خلوقه‌ کافره

دووباره سه‌یری به‌لگه‌کان بکه‌وه که له دژی احمد الشراک به‌کارهاتوون، سه‌یرکه ئیمام احمد زۆر له ابو ثور تو‌په ئه‌بئ که ووته‌ی له‌فزیه‌کان به‌بیده‌ ناو ئه‌بات، ئه‌لئ چۆن ئه‌لئ ئه‌مه بیده‌یه! ئه‌مه خودی ووته‌ی جه‌همی کوری سه‌فوانه

ئه‌پرسم ئایا که‌سیک بلئ له‌فزم به‌قورئان مه‌خلوقه، ته‌نها مه‌به‌ستی فعلی خۆی بیئت و قورئان به‌غه‌یر مه‌خلوق بزانیئت، به‌لام به‌م ووته هه‌له‌یه مه‌به‌سته‌که‌ی ده‌رپړئ، ئایا ئیمام احمد تو‌په ئه‌بئ که پێی بووترئ بیده‌یه ؟ ئایا ئه‌لئ ئه‌مه خودی ووته‌ی جه‌همه ؟ یان تیگه‌یشتووه له‌فزیه‌کان له‌م ووته‌یه مه‌به‌ستیان چیه بۆیه ئاوا تو‌په ئه‌بیئت ؟

سه‌یری ووت‌ه‌که‌ی حنبل بن اسحاق بکه‌ ئه‌ ئی خه‌ ئکی طرسوس به‌م ئایه‌ ته‌ به‌ لگه‌یه‌ کان له‌ دژی الشراک هیناوه‌ ته‌ وه‌ ﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ ئه‌م ئایه‌ ته‌ به‌ لگه‌یه‌ له‌ سه‌ر ئه‌ وه‌ی که‌ ئه‌ وه‌ی له‌ سینه‌ی خه‌ ئک دایه‌ قورئانه‌، ئایا گه‌ر الشراک مه‌ به‌ سستی ئه‌ وه‌ بی‌ت فعلی خو‌ی مه‌ خلوقه‌ نه‌ ک قورئان، چ مانایه‌ کی هه‌یه‌ به‌م ئایه‌ ته‌ به‌ لگه‌ی له‌ دژ به‌یننه‌ وه‌؟ تیڭه‌ له‌ فزیه‌ کان ئه‌ یان ووت ئه‌م قورئانه‌ی ئه‌ خو‌یندری و ئه‌ نو‌سری و ئه‌ بی‌ستری و له‌ سینه‌ دا حفز ئه‌ کری مه‌ خلوقه‌ و له‌ فزی به‌نده‌ کانه‌، بۆیه‌ به‌م ئایه‌ تانه‌ وه‌ لامیان ئه‌ ده‌نه‌ وه‌، ئینجا سه‌یر که‌ ئیمام احمد ئه‌ ئی چه‌ند به‌ جوانی به‌ لگه‌یه‌ کان له‌ دژی هیناوه‌ ته‌ وه‌، نه‌ی ووت ئه‌م به‌ لگانه‌ په‌ یوه‌ندی چیه‌ به‌ ووت‌ه‌که‌ی الشراک.

ئینجا گه‌ر هه‌ر سووری بلی: نه‌ ته‌ی که‌ سه‌ که‌ش بزانه‌م و به‌ پرونی لی تیڭه‌م مه‌ به‌ سستی مه‌ خلوقی فعلی خو‌یه‌ تی، قورئان له‌ هه‌موو پرویکدا به‌ غه‌یر مه‌ خلوق بزانی‌ت، ئه‌وا هه‌ر کافره‌

ئه‌وا پیت ئه‌ لیم فه‌رموو مه‌ ناتی ته‌ کفیره‌ که‌ مان پ بلی له‌م حاله‌ ته‌ دیاریکراوه‌

گه‌ر ووت قورئان به‌ مه‌ خلوق ئه‌ زانی بۆیه‌ کافره‌، ئه‌وا کابرا به‌ ئاشکرا خو‌ی به‌ری ئه‌ کات ئه‌ ئی قورئان له‌ هه‌ر پرویک مه‌ خلوق نه‌یه‌، به‌ لکو مه‌ به‌ ستم فعلی خو‌مه‌ مه‌ خلوقه‌، گه‌ر ئه‌ لپی گه‌ر بشزانم مه‌ به‌ سستی مه‌ خلوقی فعلی خو‌یه‌ تی نه‌ ک قورئان ئه‌وا هه‌ر کافره‌ چونکه‌ سه‌ له‌ف ته‌ کفیریان کردوو، ئه‌وا ئه‌ پرسین پیمان بلی مه‌ ناتی ته‌ کفیره‌ که‌ی چیه‌؟ سه‌ له‌ف که‌ سیان ته‌ کفیر نه‌ کردوو به‌ ب زانی مه‌ ناتی ته‌ کفیر، خو‌ ئه‌ ب زانین بۆ ته‌ کفیریان کردوو، ناب زانین هو‌کاری ته‌ کفیره‌ که‌ چیه‌؟

ئینجا یه‌ک که‌س به‌ینه‌ که‌ بۆی فعلی خۆم مه‌خلوقه‌ به‌لام قورئان مه‌خلوق نیه‌ له‌ هیچ
روویکه‌وه‌، به‌مه‌ ته‌کفیر کرا بی‌ت له‌لایه‌ن سه‌له‌فه‌وه‌، گهر به‌لگه‌ به‌وانه‌ ئه‌هینیته‌وه‌
که‌ ووتویانه‌ له‌فزمان و تیلاره‌مان و قیرائه‌مان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ به‌لام قورئان
مه‌خلوق نیه‌، به‌مه‌ ته‌کفیر کراون له‌لای ئیمام احمد، ئه‌وا وه‌لامی ئه‌وه‌مان داوه‌ته‌وه‌
له‌م پۆسته‌دا.

ماویه‌تی

بەشیك

سەرەتاش ووتەم ئیستاش ئەیلیمەو

گەر لەم باسە تیناگەیت هەر مەخوینەو، زەخت لەخۆت مەكە بلی ئیلا ئەبی بە
جۆریك لە ووتەكان تیگەم، ئاساییە مەخوینەو، ئەترسم بە هەلە حالى بیت و
بکەویتە هەلەو، چونکە من باسی کۆمەلیك ووتە و مەزەب و بابەت ئەكەم مەرج
نیە هیئانی هەر ووتەیهك و موناقلەشە کردنی مانای ئەو بیت من موافقی ووتەكەم،
یان كە بابەتیك روون ئەكەمەو مەرج نیە مەبەستم روون کردنەو و قسە کردن
لەسەر خودی ئەم بابەتە بیت، بەلكو ئەمەوئ لە ریگای ئەم بابەتەو بۆ بابەتیکی تر
بچم كە ئەوێ سەرەتا وەك مەدخەلیك بەكار ئەهینم.

به شیخ

دوو که سی جه زائیری ئەم بابەتی له فزه و مه سه له ی بوخاریان زیندوو کرده وه
یه کیکیان له ته کفیر عامه کان بوو، که بوخاری ته کفیر کرد و هه موو ته فسلیک له م
بابه ته به کوفر ئە زانیّت ته نانه ت ته فسیله که سه له فیش نه هی لی نه کردبې و
ته فسلیکی حه ق بیّت، عمومیه کانیش هه موویان دوا ی ئەم شیخه یان که وتن له م
بابه ته دا

که سه که ی تر به حیساب عمومی نه بوو، ره ددی عمومیه کانی ئە دایه وه و زور توند
بوو له سهریان، به لام هه موو ئاموژگاریه کانی سه له فی خسته ژیر پی له وه ی که له گه ل
مبتدع دانه نیشت و قسه ی له گه ل نه کات، ئە وه بوو چوو قسه ی له گه ل شیخی
عمومیه کان کرد و هه ندیک ته نازولاتی کرد بویان و که ناله کانی سرپه وه و کتیبه کانی
پیشووی که له دژی عمومیه کان نویبووی سرپه وه و ئاموژگاری خه لکی ئە کرد
بیسرپه وه، به م کاره ی عمومیه کانی زور دلخوش کرد و ووتیان ئە ویش ته و به ی کرد و
ئاستا ته کفیری عام ئە کات، به لام تا کو ئیستاش عه قیده ی پروون نیه له م بابه ته که
به چی گه یشته وه و له سه ر چی ماوه ته وه له م بابه ته، وه له سه ر چی ته و به ی کرد وه،
که ئە مه ش مه نه جی ئە هلی سوننه نیه له گه ل سه رانی بیدعه و گومرایی دابنیشیت
له بری ئە وه ی ئە وان بینه سه ر عه قیده ی تو، تو بجیته سه ر عه قیده ی ئە وان یان له

به‌شیک له‌ بیدعه‌کانیان هاو‌پایان بیت، یان به‌ جو‌ریکی ته‌م و مژاوی باسی باب‌ه‌ته‌که‌ بکه‌یت که‌س نه‌زانیت له‌گه‌ل کام لایه‌نی و له‌چی په‌شیمانی و له‌سه‌رچی ماو‌یت.

جا ئه‌م که‌سه‌ی دووه‌م که‌ ئه‌مه‌ حالیه‌تی ئه‌و کوردانه‌ی که‌ ته‌کفیری عموم ناکه‌ن به‌لام ته‌کفیری بوخاری و هه‌ر که‌سیک ئه‌که‌ن که‌ هه‌ر ته‌فسیلیک بدات هه‌ر چه‌نده‌ حه‌قیش بی‌ت، ئه‌م عه‌قیده هه‌له‌یان له‌م که‌سه‌ وه‌رگرتوووه‌ بۆیه‌ ئه‌بینیت گه‌ر بلی کاغه‌ز و حیبر و ده‌نگی عه‌بد مه‌خلوقن به‌لام قورئان مه‌خلوق نیه‌ ئه‌وا هه‌ر له‌فزی و کافریت، جیاوازی له‌نیوان ئه‌وه‌ ناکه‌ن سه‌له‌ف نه‌هیان له‌کام ووته‌ کردوووه‌ و خاوه‌نی کام ووته‌یان به‌ له‌فزی و جه‌همی داناوه‌، له‌خۆیان‌وه‌ کۆمه‌لیک ووته‌ی تریان زیاد کردوووه‌ ئه‌لین ئه‌مانه‌ش جه‌همین له‌ کاتی‌کدا یه‌ک سه‌له‌فیان نیه‌ که‌ بلی خاوه‌نی ئه‌م ووتانه‌ جه‌همین

ئه‌مه‌ش ووته‌ی شیخه‌که‌یانه‌:

كل من تكلم في اللفظ أو التلاوة أو الصوت ومثله تفاصيل الخبر والورق والمداد ونحوها فقال مخلوق وفيها قرآن فهذه هي عين اللفظية كلها سواء حتى وإن صرح بعد ذلك أنه يعتقد أن القرآن غير مخلوق، فافهم هذه تنجو من اللفظية الجهمية نسأل الله العافية.

واتا: هه‌ر که‌سیک قسه‌ بکات له‌ له‌ فزی یان تیلاوه‌ یان ده‌نگ، وه‌ به‌هه‌مان شیوه‌ باسی ته‌ فاسیلی حیبر و کاغه‌ز و هاوشیوه‌کانیان بکات بۆ مه‌خلوقن و قورئانیان تیایه‌، ئه‌مه‌ خودی مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کانه‌، ئه‌گه‌رچی دوا‌ی ئه‌مه‌ بۆ قورئان مه‌خلوق نیه‌، له‌مه‌ تیڱه‌ رزگارت ئه‌بێ له‌ له‌فزیه‌ جه‌همیه‌کان.

سه‌له‌ف نه‌هیان له‌ ووته‌ی موجه‌ل کردووه‌ که‌ مانای حه‌ق و باتل له‌ خو‌ بگری‌ت وه‌ک ووتنی له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، تیلاوه‌م به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، که‌ لامم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، قیرائه‌م به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، چونکه‌ له‌ هه‌موو ئه‌م ووتانه‌ ئه‌کرئ مه‌خلوقیه‌ که‌ بۆ قورئانیش بگه‌رێته‌وه‌.

به‌لام کوا کام سه‌له‌ف وتوویه‌تی نابێ بۆ کاغه‌ز و حیبر مه‌خلوقه‌؟ ئاخ‌ر ووتنی ئه‌مانه‌ که‌ی ووته‌ی موجه‌له‌ تا خاوه‌نه‌که‌ی بکری به‌ جه‌همی؟

ئینجا کام له‌م ووتانه‌ له‌ پال قورئاندا هاتوون تا‌کو بۆین ئه‌مه‌ ووته‌یه‌کی موجه‌له‌ ئه‌کرئ مه‌خلوقیه‌ که‌ بگه‌رێته‌وه‌ بۆ قورئان؟

ئینجا کاتی‌ک زانیت که‌سه‌که‌ مه‌به‌ستی قورئان نیه‌، هه‌ر هیچ نه‌بێ بۆ کافر نیه‌ به‌لام ووته‌که‌ی هه‌له‌یه‌ نابێ ئه‌مانه‌ له‌ پال قورئان به‌کار به‌ی‌ندرین و به‌ مه‌خلوق وه‌سف بکری‌ن، ئاخ‌ر له‌م حا‌له‌ته‌دا ته‌کفیری ئه‌که‌یت به‌بێ بوونی کو‌فر تیایدا! هه‌روه‌ک ئه‌م که‌سه‌ بوخاری و غه‌یری ئه‌ویش ته‌کفیر ئه‌کات که‌ د‌ل‌ن‌یا‌شه‌ مه‌به‌ستی‌ان شته‌ مه‌خلوقه‌کانه‌ نه‌ک قورئان!

ئینجا هەر خوۆشی ئه‌لّی له‌ میّشکدا شته‌ مه‌خلوقه‌کان و قورئان له‌ یه‌کتر جیا ئه‌کرینه‌وه، به‌لام که‌ ده‌رت برین تیگه‌لّ ئه‌بن و جیا ناکرینه‌وه ئه‌وکات مه‌خلوقیه‌که‌ بۆ هه‌ردووکیان ئه‌گه‌رپته‌وه!

ئه‌مه‌ رِیک وه‌ک عه‌قیده‌ی مونافیه‌که‌کانه‌، چۆن مونافیه‌که‌کان کوفریان له‌ دلیان هه‌شار ئه‌دا، ئه‌یان ووت ده‌ری برین ئه‌کوژرین، ئه‌مانه‌ش فیرتان ئه‌که‌ن که‌ ئیوه‌ عه‌قیده‌یه‌کتان له‌ دَل هه‌شارداوه‌ گه‌ر بێتو له‌هه‌ر کاتیگدا عه‌قیده‌که‌تان ده‌ربرن ئه‌وا ئه‌بن به‌ کافر!!!

ئێ هه‌ر هیچ نه‌بێ بَلّی نابێ ئه‌م ته‌فسیلانه‌ بووترین، نه‌ک بَلّی ۱۰۰% بزانه‌ مه‌به‌ستی شته‌ مه‌خلوقه‌کانه‌ و قورئان به‌ غه‌یر مه‌خلوق ئه‌زانیت ئه‌وا هه‌ر کافره‌، له‌ کاتیگدا تۆش له‌ دَلّی خۆتدا هه‌مان برۆای ئه‌وت هه‌یه‌ به‌لام ده‌ری نابری!

ئینجا که‌سانیک وه‌ک بَلّی من هاتووم بوومه‌ته‌ له‌فزی و به‌ ووته‌کانی سه‌له‌ف رازی نیم، ئه‌لّین نه‌که‌ن باسی نه‌که‌ن ئه‌وه‌ بَلّین که‌ سه‌له‌ف وتووینانه‌ زیاتر نه‌لّین ئه‌مه‌ باوه‌ری منه‌ و باوه‌رم بووه‌ که‌ (قورئان که‌لامی الله‌ یه‌ و له‌ هیچ حالیگدا مه‌خلوق نیه‌) ئه‌وه‌ی سه‌له‌ف وتووینانه‌ له‌ هه‌مووی به‌ چاکتر و باشت‌ر و سه‌لامه‌تتری ئه‌زانم، به‌لام من خه‌ریکی پوونکردنه‌وه‌ی مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان و پوونی ئه‌که‌مه‌وه‌ که‌ چیان ووتوه‌ و مه‌به‌ستیان چی بووه‌، ئینجا ئه‌وه‌ پوون ئه‌که‌مه‌وه‌ که‌ هه‌ندیگ که‌س هه‌ندیگ قسه‌یان کردووه‌ هیچ په‌یوه‌ندی به‌ له‌فزیه‌که‌نه‌وه‌ نیه‌ و به‌لکو له‌فزیه‌کانیان به‌ کافر زانیوه‌، ناکرێ له‌سه‌ر ئه‌م ووتانه‌ ته‌کفیر بکری و بکری به‌ له‌فزی، یان له‌ مه‌قامی

رهددانه‌وه‌ی که‌سانیک قسانیکیان کردووه که ناحه‌ق نین، نابئ به‌مه بکرین به مبتدع له‌کاتیگدا مه‌به‌ستیان روونکردنه‌وه و رهددانه‌وه‌ی که‌سانیک بووه که به‌هه‌له له‌هه‌ندیک شت حالی بوونه، من هاتووم ئه‌مه‌ پوون بکه‌مه‌وه، به‌رگری کردن له‌و که‌سه که به ناحه‌ق ته‌کفیر کراوه مانای ئه‌وه نیه که من بانگه‌واز ئه‌که‌م بۆ ئه‌وه‌ی که ئه‌بئ ووته‌ی زیاتر و که‌متر له‌وه‌ی سه‌له‌ف بووترئ، نابئ بوه‌ستین به‌وه‌ی سه‌له‌ف باسیان کردووه، به‌لام که‌سانیک تیگه‌یشتنیان وایه که باسی ووته‌ی که‌سیک ئه‌که‌یت و به‌رگری لئ ئه‌که‌یت به‌رامبه‌ر ئه‌و ناحه‌قیانه‌ی به‌رامبه‌ری کراوه، وائه‌زانن تۆ ئه‌لئی من ووته‌کانی ئه‌وم پئ باشته‌ره له‌هی سه‌له‌ف، واز له‌ ووته‌کانی سه‌له‌ف به‌ینن و وه‌رنه‌سه‌ر ووته‌کانی ئه‌و.

له‌گه‌ل خه‌مخۆریمان بۆ به‌یان کردنی مه‌زه‌به‌ی سه‌له‌ف، ئه‌بئ له‌هه‌مان کاتدا روونی بکه‌ینه‌وه له‌م باب‌ه‌ته‌دا چ ووته‌یه‌ک کوفره و چ ووته‌یه‌ک بیدعه‌یه و چ ووته‌یه‌ک هه‌له‌یه، نه‌ک وا خه‌لکی حالی بکه‌ین ته‌نها بلّین (قورئان که‌لامی الله‌یه و مه‌خلوق نیه) ئه‌وه‌ی له‌مه‌ زیاتری ووت کافره، جا هه‌ر ووته‌یه‌ک بی‌ته‌نانه‌ت حه‌قیش بی‌ته‌ست به‌وه‌ ناکه‌ن که ئه‌مه‌ وائه‌کات له‌ داها‌توو کو‌مه‌لیک که‌س به‌ ناحه‌ق ته‌کفیر بکرین، هی‌نده‌ ترساندووین به‌وه‌ی له‌وه‌ زیاتر هی‌چ مه‌لّین، وایان لیه‌اتوو هه‌موو ووته‌یه‌ک جگه‌ له‌مه‌ به‌ کوفر ئه‌زانن ته‌نانه‌ت گه‌ر سه‌له‌فیش به‌ کوفریان نه‌زانی بی‌ته‌، جا که‌سانیک که به ناحه‌ق خه‌لکیان ته‌کفیر کرد تۆ ناچاری روونی بکه‌یته‌وه که کام ووته‌ کوفره و کامه‌ی کوفر نیه، ئه‌م روونکردنه‌وه‌یه مانای ئه‌وه نیه تۆ به‌وه ناوه‌ستی که سه‌له‌ف له‌سه‌ری وه‌ستان، ئه‌ته‌وئ شتانیکی زیاتر بلّی که ئه‌وان لئی به‌رین.

به‌شیك

سبحان الله به زۆر ئه‌یانه‌وئ شتیك بده‌نه پالم كه نه‌م ووتوه نه‌م ووتوه نه‌م ووتوه، ئیستاش ئه‌یلیمه‌وه كه‌سیك بلی كاغه‌ز و حیبر و فعلی عه‌بد مه‌خلوقه نه ته‌كفیری ئه‌كه‌م نه ته‌بدیع، تاكو به‌لگه نه‌هین له سه‌له‌ف كه خاوه‌نی ئه‌م ووته‌یه ته‌كفیر یان ته‌بدیع ئه‌كه‌ن ئه‌وا منیش ته‌كفیری ناكه‌م و ته‌بدیعی ناكه‌م، هه‌ر ته‌فسیلیکی تریش هه‌ر كه‌س باسی كردبێ گه‌ر حوكمی سه‌له‌ف له‌سه‌ر بوو ئه‌وا هه‌مان حوكم ئه‌ده‌م، گه‌ر حوكمی سه‌له‌ف له‌سه‌ر ئه‌م ووته‌یه دیاریكراوه نه‌بوو حوكمی له‌سه‌ر ناده‌م، وه‌ك غولاته‌كان كه تا ئیستاش له بابه‌ته‌كه حالی نه‌بوونه و نازانن له‌فزییه‌كان كین، له‌م رسته‌یه یه‌ك وشه زیاتر بلی جا هه‌ر وشه‌یه‌ك بی‌ت حه‌ق بی‌ت یان با‌تل رێك ئه‌تکه‌ن به له‌فزی، ئه‌م رسته‌یه (قورئان كه‌لامی الله یه و مه‌خلوق نیه)

ئیستاش ئه‌یلیمه‌وه خاوه‌نی ووته‌یه‌ك ته‌كفیر و ته‌بدیع ناكه‌م كه سه‌له‌ف نه‌یان ووتبێ خاوه‌نی ئه‌م ووته‌یه كا‌فره یان مبتدع، جا هه‌ر كه‌سیك پێ وایه مادام من ئه‌م قسه‌یه ئه‌كه‌م ئه‌وا منیش یه‌کیكم له‌وان ئه‌وا ئه‌مه زۆرداری خۆته ئه‌یسه‌پینی به‌سه‌رم، سه‌باره‌ت به حالی بوخاریش تاكو ئیستا نه‌هاتوو مه‌سه‌ر رووداوه‌كه‌ی نه‌یسا‌بور

له‌نیوان بوخاری و الذهلي، وه تاكو ئیستا نه‌هاتوومه‌ته‌ سه‌ر ووته‌کانی بوخاری له‌ کتییی خلق افعال العباد، كه‌ ئه‌مانه‌م بۆ كۆتایی هه‌لگرتوو، سبحان الله نه‌فس چه‌نده‌ زاله‌ یه‌عنی به‌ زۆر ئه‌یانه‌وئ وه‌ك زۆرانبازی لی بکه‌ن بلین تۆ ئه‌مه‌و ئه‌وه‌ت ووتوو ئیستا حاشای لی ئه‌كه‌یت چونكه‌ ئه‌زانی توش بوویت! یه‌عنی هه‌ندیك ووته‌ هه‌ر به‌ درۆ ئه‌ده‌نه‌ پالم كه‌ والله لی به‌ریمه‌ و هه‌رگیز به‌ ئاساییم نه‌زانیوه‌، سبحان الله پښان قورسه‌ بلین به‌ هه‌له‌ ته‌كفرمان كردیت یان ته‌بدیع، ئه‌یانه‌وئ به‌ زۆر وای لیبکه‌ن كه‌ كوفریان له‌ من دیوه‌ یان بیدعه‌ بۆیه‌ ته‌كفر و ته‌بدیعیان كردووم، چونكه‌ گه‌ر به‌یانی ده‌ركه‌وت بۆ خه‌لكی ئه‌وان هه‌له‌ن، كه‌س یه‌خه‌یان نه‌گرئ بلی بۆ فلانت به‌ ناحه‌ق ته‌كفر كرد یان ته‌بدیع، ئه‌یانه‌وئ هه‌ر له‌ ئیستاوه‌ ووته‌یه‌كم بده‌نه‌ پال تاكو به‌یانی بلین له‌به‌ر ئه‌م ووته‌یه‌ ته‌كفرمان كرد یان ته‌بدیع.

سبحان الله به‌ هه‌له‌ له‌ پۆسته‌كان حالی ئه‌بن به‌هۆی كه‌می ئاستی تیځه‌یشتنیان، كه‌ پرونی ئه‌كه‌یته‌وه‌ ئه‌لیی والله من مه‌به‌ستم ئه‌مه‌ و ئه‌وه‌ نه‌بووه‌، نالی باشه‌ من به‌ هه‌له‌ لی‌ت حالی بووم، ئه‌لی نه‌خیر درۆ ئه‌كه‌یت كه‌ زانیت تیكه‌وتی ووته‌كه‌ت گۆری! ئی ووته‌كانم هه‌مووی ماون، گه‌ر ئه‌لین گۆریویه‌تی ئه‌وا كه‌سانی تر كۆپیان كردوو له‌وانی وه‌ربگرن، ئیستاش ئه‌یلیمه‌وه‌ ئه‌وه‌ی بلی كاغه‌ز و حیبر و فعلى عه‌بد مه‌خلوقه‌، به‌مه‌ نه‌ ته‌كفری ئه‌كه‌م نه‌ ته‌بدیع، وه‌ له‌گه‌ل ئه‌وه‌م توسع نه‌كرئ له‌ په‌ددانه‌وه‌ی كوفر و بیدعه‌، به‌لام كه‌سیكى ئه‌هلی سوننه‌ توسع بكات له‌ په‌ددانه‌وه‌ی كه‌سانیک به‌مه‌ ته‌كفری ناكه‌م و ته‌بدیعی ناكه‌م مادام مه‌به‌سته‌كه‌ی به‌ جوانی پروون بكاته‌وه‌،

به‌لام بیگومان به‌کاره‌ینانی هه‌ندی‌ک ووته به‌هه‌له‌ئه‌زانم که سه‌له‌ف نه‌یان ووتی یان
ئه‌هلی بیدعه به‌کاری به‌ینن، که دواتر ئه‌چمه سه‌ری مه‌به‌ستم کام ووتانه‌یه، هه‌ر
بۆیه‌ش سه‌ره‌تا که یه‌که‌م پۆستم کرد ووتم که‌س وه‌لامم نه‌داته‌وه‌ تا‌کو ته‌واو ئه‌بم،
چونکه ئه‌زانم که پێش ته‌واو بوون ره‌ددیان دامه‌وه‌ شتانی‌ک باس ئه‌که‌ن که من
هیشتا باسم نه‌کردوه‌ هه‌لم گرتوه‌ بۆ کو‌تایی، جا له‌ کو‌تایی که باسم کرد ئه‌لین
ئه‌ها بۆی ده‌رکه‌وت هه‌له‌یه‌ قسه‌کانی گو‌ری.

من تا‌کو ئیستا باسی ئه‌و ووتانه‌ی بوخاریم کردوه‌ که ئه‌لێ کاغه‌ز و حیر و فعلی عه‌بد
و ده‌نگی عه‌بد و دلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، به‌لام ئه‌وه‌ی عه‌بد ئه‌ینوسی له‌ په‌راوه‌کان
که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، ئه‌وه‌ی له‌ عه‌بد ئه‌بیس‌تری که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق
نیه‌، ئه‌وه‌ی عه‌بد حفزی ئه‌کات له‌ دلی که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، ئه‌وه‌ی عه‌بد
ئه‌یخوینی که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، که بوخاری له‌ ره‌ددانه‌وه‌ی که‌سانی‌ک
ئه‌مانه‌ی ووتوه‌ که پێیان وابوو ده‌نگی عه‌بد و کاغه‌ز و حیر مه‌خلوق نین، جا
بوخاری و که‌سی تریش له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ته‌بدیع نا‌که‌م چ جای ته‌کفیر، ئه‌مه‌م چه‌ندین
جار با‌س‌کردوه‌ له‌ پۆسته‌کان ئیستاش ئه‌یلیمه‌وه‌، سه‌باره‌ت به‌وه‌ش که بوخاری ئه‌لێ
تیلاوه‌ و کیتابه‌ و قیرائه‌ فعلی عه‌بدن و مه‌خلوقن، به‌لام مه‌تلو و مه‌کتوب و مه‌قروء
که‌لامی الله-ن مه‌خلوق نین، ئه‌مه‌م له‌کاتی هینانی ووته‌که‌ی ابن کلاب با‌س‌کرد که
ئه‌ویش ئه‌لێ تیلاوه‌ فعلی عه‌بده‌ مه‌خلوقه‌، به‌لام مه‌تلو که‌لامی الله یه‌ مه‌خلوق نیه‌،
ووتم که‌سانی‌ک به‌ ووته‌که‌ی ابن حامد هه‌ل‌خه‌له‌تاون که ئه‌لێ ئیمام احمد ئه‌وانه‌ی

باسی تیلاوه و مه‌تلو بکه‌ن به‌ زندیقیان ئه‌زانئ، جا وائه‌زانن ووته‌که‌ی بوخاری و ابن کلاب هه‌مان شته‌ حوکمه‌که‌ له‌ سه‌ر بوخاریش ته‌نزیل ئه‌که‌ن، که‌چی نازانن ابن کلاب مه‌به‌ستی له‌ مه‌تلو که‌لامی نه‌فسی بوو، وه‌ مه‌به‌ستی له‌ تیلاوه فعلی عه‌بد بوو که‌ قورئان ئه‌خویننه‌وه‌، واتا ئه‌م قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی فعلی عه‌بد و مه‌خلوقه‌، که‌ بوخاری ئه‌مانه‌ ته‌کفیر ئه‌کات، هه‌ر ئه‌مه‌نده‌م باسکردوو، جارئ نه‌چوو مه‌ته‌ سه‌ر ته‌واوی ووته‌کانی له‌ خلق افعال العباد، وه‌ من ئه‌م ووته‌یه‌ش به‌ دروست نازانم که‌ بووترئ چونکه‌ ئه‌هلی کوفر هه‌مان ووته‌ به‌کار ئه‌هیننه‌وه‌ و بۆ شاردنه‌وه‌ی کوفره‌که‌یان ئه‌وه‌ی له‌ مه‌زه‌به‌ی کوللابیه‌کان تیینه‌گات وائه‌زانئ هه‌مان عه‌قیده‌ی بوخاریان هه‌بووه‌ چونکه‌ له‌ زاهیردا هه‌مان ووته‌ ئه‌لین، به‌لام ئه‌بئ ئه‌وه‌ش بزانی بوخاری هه‌میشه‌ له‌ گه‌ل ئه‌م ووتانه‌ی ئه‌یووت ئه‌وه‌ی ئه‌نوسرئ و حفز ئه‌کرئ و ئه‌خویندرئ و ئه‌بیسترئ که‌لامی الله‌ یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، ئه‌وه‌ی برۆای وانه‌بیئت کافره‌، که‌ کوللابیه‌کان ئه‌مه‌ نالین، به‌لام چه‌ند به‌شیکی ووته‌کانیان تقاطع ئه‌کات که‌ ئه‌گه‌ر هینده‌ توسع نه‌کرا بوایه‌ له‌ ره‌ددانه‌وه‌یان نه‌ئه‌گه‌یشت به‌مه‌، جا گه‌ر تۆ له‌وانه‌ی نازانی هه‌له‌ چیه‌ و بیدعه‌ چیه‌ و کوفر چیه‌ و حالئ که‌سه‌که‌ چۆنه‌ و له‌ چ مه‌قامیکه‌ و چ پالنه‌ریک وای لی‌کردوو ئه‌م قسانه‌ بکات، به‌لکو هه‌موو ووته‌یه‌ک له‌م بابته‌ به‌ کوفر ئه‌زانیت ئه‌وا کی‌شه‌ی خۆته‌، من وه‌ک تۆ نیم، وه‌ والله‌ دامناوو که‌ له‌ کو‌تایی ئه‌مه‌ باس بکه‌م که‌ هه‌ندی‌ک ووته‌ی بوخاری به‌ هه‌له‌ ئه‌زانم و له‌گه‌لئ نیم بووترئ چونکه‌ ئه‌هلی بیدعه‌ به‌کاری ئه‌هینن به‌ مه‌به‌ستی تر، به‌لام ئیستا ناچار بووم باسی بکه‌م، تا‌کو له‌ کو‌تایی که‌ ئه‌م قسانه‌م کرد که‌س نه‌لئ زانیویه‌تی هه‌له‌یه‌ ئیستا هاتوو پاشه‌کشه‌ ئه‌کات و قسه‌کانی گو‌ریوه‌، به‌لام بوخاریش له‌وه‌ تیگه‌یشتوو بۆیه‌ هه‌رکات

باسی ئەم ته‌فسیله ئەکات ته‌رکیز له‌وه ئەکات که ئەو قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی له‌ هیچ بارئیکدا مه‌خلوق نیه‌، وه ئیستاش ئەیلیمه‌وه با له‌ میشتان بچه‌سپێ، که‌سیک پێ وایت حیر و کاغه‌ز و فعلی عه‌بد غه‌یر مه‌خلوقه‌، که‌سیکیش بێت بۆی روون بکاته‌وه که ئەمانه مه‌خلوقن به‌لام که‌لامی الله له‌ هیچ حالیکدا مه‌خلوق نیه‌، ئەوا کاره‌که‌ی هیچ به‌ کوفر و بیدعه‌ و هه‌له‌ نازانم، چونکه‌ که‌سیک بێ کاغه‌ز و حیر مه‌خلوقه‌ تۆ ناتوانی به‌م ووته‌یه‌ رهددی بده‌یته‌وه (قورئان که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌) ئی ئه‌ویش هه‌مان شت ئەلێ کیشه‌ی نیه‌، به‌لام شتی مه‌خلوق ئەکات به‌ غه‌یر مه‌خلوق، خو ئەبێ بۆی روون بکه‌یته‌وه ئەم شتانه مه‌خلوقن.

به‌شیک

ئه‌وانه‌ی له‌ باب‌ه‌تی له‌فزیه‌کان تیځه‌گه‌یشتوون و قسه‌ی تیدا ئه‌که‌ن، به‌ره‌و
حالیکتان ئه‌به‌ن که‌ که‌سانیک ته‌کفیر ئه‌که‌ن گه‌ر بێتو پیتان بووتری کوفری ئه‌م
که‌سانه‌ چی بوو که‌ ته‌کفیرتان کردن ؟ ئه‌وا له‌ وه‌لامدا ئه‌لین: نازانین، یان باسی شتیک
ئه‌که‌ن که‌ خویشیان دلنیا ئه‌مه‌ کوفر نیه‌، بگره‌ خویشیان له‌ دله‌وه‌ بروایان پییه‌تی.

به‌لام هیڼده‌ زانای کافر و زندیق لیمان کراون به‌ ئیمام، ئیستا وامان له‌پاتوو
به‌لامانه‌وه‌ ئاسای بێت زانایان ته‌کفیر بکه‌ین مادام قسه‌یان له‌سه‌ره‌، ئه‌وه‌مان
بیرچوته‌وه‌ زانایان ریز و پیگه‌ی خویان هه‌یه‌ و پارێزراوه‌ و هیچی لی که‌م نابیته‌وه‌ تاکو
ئه‌و کاته‌ی به‌ یه‌قینه‌وه‌ له‌سه‌ریان ئه‌چه‌سپی کافرن یان مبتدع.

ئه‌وه‌ی مه‌وقیفی منیش لاواز ئه‌کات له‌م باب‌ه‌ته‌دا ئه‌وه‌یه‌ که‌ من له‌به‌ره‌ی ته‌کفیر نیم،
لایه‌نی تر به‌بێ هه‌بوونی کوفر خه‌لک ته‌کفیر بکات که‌س یه‌خه‌ی پێ ناگرێ چونکه‌
هه‌میشه‌ له‌ ریزی ته‌کفیری زانایان بووینه‌ و دژی ئه‌وانه‌ بووین که‌ دفاعیان کردوو

لښیان، به‌لام ئه‌وه‌ی به‌رگریه‌که ئه‌کات ناښه‌ی زنديقی جه‌همی، ئه‌ښه‌ی باسه‌که ئاوا نیه هه‌له‌ حالي بوونه، ئاخر ئیوه‌ خه‌لک ته‌کفیر ئه‌که‌ن به‌بۆ بوونی کوفر تییدا.

که‌ ئه‌م ووتانه‌ ئه‌بیستن لښت، ئه‌لښن: ئه‌مه‌ عه‌قیده‌ی شله‌، خه‌ریکی پینه‌ کردن و دفاع کردنه‌ له‌ کافران و به‌ که‌م نیشاندانی کوفره‌کانیانه‌، سه‌یری ووته‌ی ئه‌وه‌ی تر بکه‌ زۆر راشکاوانه‌ ئه‌ښه‌ی جه‌همی کافر، دیاره‌ ئه‌ویان عه‌قیده‌ی پته‌وتره‌ و شتی‌ک زیاتر ئه‌زانن، به‌لام ئه‌وه‌ی تر به‌س خه‌ریکی پینه‌ کردنه‌.

به‌شیّک

ئه‌م پرسیاره‌ بۆ هه‌ندیّک که‌سه‌ هیوادارم وه‌لامی بده‌نه‌وه‌

قاریئیک هه‌بوو له‌ سه‌رده‌می ئیمامی عمر رضي الله عنه به‌ ناوی (معاذ القارئ) به‌وه‌ ناسراو بوو که‌ ده‌نگی زۆر به‌رز بوو له‌ قورئان خویندنه‌وه‌، شه‌وان خه‌لک به‌هۆی به‌رزی ده‌نگی ئه‌و له‌ خه‌و هه‌لئه‌ستان

ئیمام عمر کاتیّک ئه‌بیستی معاذ القارئ ده‌نگی زۆر به‌رز کردۆته‌وه‌ که‌ قورئان ئه‌خوینیته‌وه‌، ئه‌لّی: (إن أنکر الأصوات لصوت الحمیر).

وسمع عمر معاذا القارئ یرفع صوته بالقرآن، فقال: (إن أنکر الأصوات لصوت الحمیر).

(خلق أفعال العباد : ۷۳)

پرسیاره‌که‌م ئه‌مه‌یه‌:

ئیمامی عمر مه‌به‌ستی چیه‌ له‌م ووته‌یه‌ ؟

گەر بڵێن مه‌به‌ستی قورئانه‌که‌یه‌ په‌نا به‌ الله‌ ئه‌وا کوفرتان داوه‌ته‌ پال ئیمام عمر، گەر
بڵێن مه‌به‌ستی ده‌نگی قاریئه‌که‌ بووه‌ نه‌ک که‌ لامی الله‌، ئه‌وا دانتان به‌و ته‌فسیله‌ داناوه‌
که‌ چه‌نده‌ها زانای له‌سه‌ر ته‌کفیر یان ته‌بدیع ئه‌که‌ن.

اللفظیة (١٤)

تِیگه‌پشتنی له مه‌زه‌به‌بی له‌فزیه‌کان و رِودنکردنه‌وه‌ی زیاتر
له‌سه‌ری

دوای ئه‌وه‌ی جه‌همیه‌کان لاواز بوون و فیتنه‌ی خلق القرآن هه‌لگیرا
جه‌همیه‌کان بویری ئه‌وه‌یان نه‌ما به‌ ئاشکرا بلّین قورئان مه‌خلوقه‌، هاتن له‌ رِیگای
تره‌وه‌ به‌ فیله‌وه‌ ئه‌مه‌یان ووت، واقفه‌ و له‌فزی دروست بوون به‌ ناراسته‌وخۆ ئه‌یان
ووت قورئان مه‌خلوقه‌، یه‌کیکیان به‌ رِیگای توقف کردن نه‌یان ئه‌ووت قورئان
مه‌خلوق نیه‌، له‌فزیه‌کانیش له‌ رِیگای له‌فز ووتیان له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌،
بۆیه ئیمام احمد ئه‌لّی ئه‌مانه‌ پیسترن له‌ جه‌همیه‌کان خه‌لک فریو ئه‌ده‌ن کاتیکی
ته‌نگاو بکرین هه‌موویان ئه‌لّین قورئان مه‌خلوقه‌، جا هه‌ر که‌سیکیش بیه‌وی فیله‌
بکات فیله‌یک ناکات که‌ هه‌موو خه‌لکی بزائن ئه‌مه‌ فیله‌، به‌لکو شتانیکی به‌کار
ئه‌هینیت تاکو خه‌لکی پّی فریو بدات، ئه‌گینا گه‌ر فاسدی و باتلی ووته‌که‌ی بۆ هه‌موو
که‌س پروون بّیت ئه‌وا ئه‌وکات هیچ فیله‌ کردنیکی بوونی نیه‌ له‌ ووته‌که‌یدا، بۆیه

له‌فزیه‌کان هاتن ووتیان له‌فزمان به‌قورئان مه‌خلوقه، خه‌لکانیك واحالی ئه‌بن مه‌به‌ستیان له‌له‌فز ووته‌ی به‌نده‌كانه‌ نه‌ك ووته‌ی الله، له‌كاتیكدان ئه‌وان مه‌به‌ستیان مه‌خلوقی قورئانه، به‌لام ووته‌یه‌کی موجه‌ل به‌كار ئه‌هینن تا‌كور ره‌واج به‌كوفره‌كه‌یان بده‌ن له‌ناو خه‌لكی چونكه‌ گهر به‌ راشكاوی بڵین قورئان مه‌خلوقه‌ ئه‌وا باتلی و پوچی ئه‌م ووته‌یان لای خه‌لكی عه‌وامیش روون ئه‌بوو، هه‌روه‌ك ابن بطه‌ باسی ئه‌وه‌ ئه‌كات كه‌ ئیمام احمد درکی به‌م فیله‌یان کرد و كوفره‌كه‌یانی بۆ خه‌لكی روون کرده‌وه.

ابن بطه‌ ئه‌ل:

بزنان ره‌حمه‌تی الله-تان لیبی كه‌ به‌شیك له‌ جه‌همیه‌کان به‌ فیلی دلیان و پیسی ره‌ئیه‌کانیان و ناشرینی ئاره‌زووه‌کانیان بر‌وایان وابوو كه‌ قورئان مه‌خلوقه، جا ناویکی تریان له‌ مه‌خلوقی قورئان نا به‌ بیده‌یه‌ك كه‌ دایان هیئا، بۆ فیل کردن و چه‌واشه‌ کردنی خه‌لكی عه‌وام، بۆ ئه‌وه‌ی كوفره‌كه‌یان بشارنه‌وه‌ و ئیلحاده‌كه‌یان شاراهه‌ و ناروون بی‌ت بۆ ئه‌و كه‌ سانه‌ی كه‌ عیلمیان كه‌مه‌ و سروشتیان لاوازه، جا ووتیان: (ئه‌و قورئانه‌ی كه‌ الله قسه‌ی پیکردوو و فه‌رموویه‌تی كه‌ لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، وه‌ ئه‌و قورئانه‌ی كه‌ ئیمه‌ ئه‌یخوینینه‌وه‌ به‌ زمانه‌كانمان و ئه‌ینوسین له‌ په‌راوه‌كانمان ئه‌و قورئانه‌ نیه‌ كه‌ كه‌ لامی الله یه‌، به‌لكو حیکایه‌ته‌ بۆ ئه‌و قورئانه‌ به‌ له‌فزی ئیمه‌، وه‌ له‌فزی ئیمه‌ش به‌ قورئان مه‌خلوقه‌) جا كوفره‌كه‌یان وورد و شاراهه‌ کرد، وه‌ فیلیان کرد بۆ ئه‌وه‌ی كوفر بخه‌نه‌ ناو خه‌لكیه‌وه‌ به‌ ناروونتین رینگا و ووردترین مه‌زه‌ب و شاراهه‌ترین جوور، به‌لام به‌ حه‌مد و منه‌ت و چاکی ته‌وفیق دانی الله ئه‌م كوفره‌ شاراهه‌

نه‌بوو بۆ زانایه‌ گه‌وره‌ و په‌خنه‌گره‌ عاقله‌کان، قیناعیان لابرد له‌سه‌ر ئه‌و کوفره‌ ناشرینه‌ی که‌ شاردبوویانه‌وه‌، جا کوفریان ده‌رکه‌وت بۆ زانیان و خه‌ڵکی عه‌وامیش، وه‌ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ئه‌مه‌ی زانی و هه‌ستی پێکرد و ناشرینه‌که‌ی ووته‌که‌یانی زانی شیخی صالح و پێشه‌وا‌ی زانا و عاقل باوکی عبدالله بوو احمد بن محمد بن حنبل رحمه‌ الله.

بروانه (الإبانه الكبرى : ٢٢٢٨)

تیبگه‌ن رحمکم الله که‌ ئه‌مه‌ ووته‌ی له‌فزیه‌کان بووه‌، هه‌یج کێشه‌یان له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ نه‌بوو بڵێن قورئان که‌ لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، به‌لام به‌ ووته‌ی دواتر قورئانیان ئه‌کرد به‌ مه‌خلوق کاتیکی ئه‌یان ووت له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، هه‌روه‌ک ابن بطه‌ باسی کرد، هه‌ر بۆیه‌ ئیمام احمد ئه‌یووت ووته‌که‌ی کۆتاییان ووته‌ی سه‌ره‌تایان هه‌له‌وه‌شینێته‌وه‌، سه‌یرم له‌ که‌سانیکی دیت تاكو ئیستاش به‌لگه‌ به‌م رێواياتانه‌ ئه‌هیننه‌وه‌ که‌ کابرا وتووێه‌تی قورئان مه‌خلوق نیه‌ به‌لام له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، که‌چی ئیمام احمد هه‌ر ته‌کفیری کردوو!

ئێ خودی کوفری له‌فزیه‌کان هه‌ر ئه‌مه‌ بوو که‌ ابن بطه‌ باسیکرد، ئه‌وانیش ئه‌یان ووت قورئان مه‌خلوق نیه‌ به‌لام له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، به‌مه‌ قورئانیان ئه‌کرد به‌ مه‌خلوق، بۆیه‌ هه‌رکه‌س بڵێ له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ جه‌همیه‌ و براهیه‌وه‌، ئیلا مه‌گه‌ر به‌ دیاریکراوی بزانی که‌سه‌که‌ مه‌به‌ستی له‌ مه‌خلوقی له‌فزم مه‌خلوقی قورئان نیه‌، به‌لکو مه‌به‌ستی مه‌خلوقی فعلى خوێه‌تی، له‌ ووته‌ی جه‌همیه‌کان تیناگات و به‌ هه‌له‌ حالی بووه‌ له‌ ووته‌که‌، ئه‌وکات ته‌کفیر ناکریت و بۆی روون ئه‌کریته‌وه‌ که‌ ئه‌بێ

واز له‌م ووته‌ دا‌ه‌ی‌ن‌راوه‌ به‌ی‌ن‌یت، بۆیه‌ ئه‌وانه‌ی که تا ئی‌ستاش له‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان
حالی نه‌بوونه‌ ئه‌لین ئه‌ها سه‌یرکه‌ن فلان که‌س ووتی قورئان مه‌خلوق نیه‌ ته‌نها ووتی
له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ که‌چی ته‌کفیر کرا!

تی‌نا‌گات له‌وه‌ی که‌ ئه‌م ووته‌یه‌ دانراوی جه‌همیه‌کان بوو بۆ ئه‌وه‌ی به‌ فی‌ل ب‌لین قورئان
مه‌خلوقه‌، بۆیه‌ له‌ ئه‌سلدا هه‌ر که‌س ووتی له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ئه‌وا جه‌همیه‌
تا ئه‌و کاته‌ی ئه‌زانری له‌م ووته‌یه‌ تی‌نا‌گات و به‌ هه‌له‌ به‌کاری ه‌ی‌ناوه‌، هه‌ر بۆیه‌ش
سه‌له‌ف له‌ حوکمدان له‌سه‌ر واقفی و له‌فزی ته‌فسیل ئه‌ده‌ن به‌لام له‌ حوکمدان
له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی که‌ ئه‌لین قورئان مه‌خلوقه‌ ته‌فسیل ناده‌ن.

الأجری که‌ مامۆستای ابن بطه‌-یه‌ له‌ کتیبی الشریعة باب‌یک‌ی داناوه‌ به‌ ناو‌ن‌یشانی:
(ذكر اللفظیة، ومن زعم أن هذا القرآن حکایة للقرآن الذي في اللوح المحفوظ، کذبوا)
واتا: باسکر‌دن‌ی له‌فزیه‌کان، وه‌ هه‌ر که‌سی‌ک‌ پ‌ی‌ وای‌ت ئه‌م قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی
حیکایه‌تی قورئانه‌که‌ی لوح المحفوظ-ه‌، ئه‌وا درۆیان کردووه‌.

الأجری ئه‌ل‌ی:

ئه‌وه‌ی ب‌ل‌ی: ئه‌م قورئانه‌ی که‌ خه‌ل‌ک ئه‌ی‌خوین‌یت‌ه‌وه‌ که‌ له‌ په‌راوه‌کاندا‌یه‌ حیکایه‌تی
قورئانه‌که‌ی لوح المحفوظ-ه‌، ئه‌وا ئه‌مه‌ ووته‌یه‌کی مونکه‌ره‌ زانایان ئینکاری ل‌ی

ئەكەن، وه به خاوهنى ئەم ووتەيه ئەووترى: قورئان به درۆت ئەخاتەوه و ووتەكەت
 رەت ئەكاتەوه، وه سوننه تيش به درۆت ئەخاتەوه و ووتەكەت رەت ئەكاتەوه.

اللَّهُ تَعَالَى فهِ رَمُوهِي تِي: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ
 ٱللَّهِ﴾ [التوبة: ٦]، اللّٰه تَعَالٰی هِه وَاٰلِیْدَا کِه خِه لْکِی کِه لَامِی اللّٰه تَعَالٰی ئِه بِیْسْتَن،
 نِه یِفِه رَمُو: حِیْکَا یِه تِی کِه لَامِی اللّٰه.

اللّٰهُ تَعَالٰی فہ رموویہ تی: ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْءَانُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ [الأعراف: ۲۰۴]، اللّٰہ ہہ والیدا کہہ گوئگر کہہ لامی اللّٰہ ئہ بیستی، نہ یفہ رموو: حیکایہ تی کہہ لامی اللّٰہ.

اللَّهُ تَعَالَى فهُ رَمُوهِ تِي: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْءَانَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾ [الإسراء: ٩].

اللَّهُ تَعَالَى فَهَرَمُوِيهِتِي: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ (٢٩) قَالُوا يَقَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ (٣٠)﴾ [الأحقاف: ٢٩-٣٠].

اللہ تعالیٰ فرمادیا: ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا (۱) يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۖ (۲)﴾ [الجن: ۱-۲]، نہی فرمایا: حکایہ کی قورئان نہ بیستن، وہ جنہ کان نہ یان ووت: ئیمہ حکایہ کی قورئانمان بیست، وہ کہ ئہ وانہ کی بیدعہ کی گومرایان داهینا ووتیان، کہ پیچہ وانہ کی قورئان و سوننہت و ووتہ کی ئیماندارانہ۔

الله تعالی فه‌رموویه‌تی: ﴿فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ [المزمل: ۲۰].

بروانه (الشريعة: ۲۳۲)

سه‌یری ئه‌و ئایه‌تانه‌ بکه که الاجری هی‌ناویه‌تی بۆ ره‌ددانه‌وه‌یان، ابو طالب که قوتابی ئیمام احمد بوو به‌شیک له‌م ئایه‌تانه‌ی هی‌نابووویه‌وه له‌ دژی له‌فزیه‌کان، که ئیمام احمد ئایه‌ته‌کانی بیست ووتی: چه‌ند به‌ چاکی به‌لگه‌ت له‌ دژیان هی‌ناوه‌ته‌وه.

عبدالله کوری ئیمام احمد ئه‌ی:

پرسیارم له‌ باوکم کرد ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که ئه‌ی: له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ؟
ووتی: به‌ خاوه‌نی ئه‌م ووته‌یه‌ ئه‌ووتری: لا إله إلا الله مه‌خلوقه‌ ؟ له‌م ووته‌یه‌یدا مولزه‌م
ئه‌بی‌ت که‌وا بلی‌ت.

وه پێی ئه‌ووتری: له‌فزی جبریل به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ؟ وه له‌فزی محمد به‌ قورئان
مه‌خلوقه‌ ؟

عبدالله ئه‌ی باوکم ووتی: ئه‌مه‌ ووته‌یه‌کی پیس و خراپه‌، ئه‌مه‌ ووته‌ی جه‌همیه‌کانه‌.
وه ووتی: وه پیم گه‌یشتوووه له‌فزیه‌کان نعیم (واتا نعیم بن حماد) ئه‌ده‌نه‌ پال ئه‌م
ووته‌یه‌، وه درۆیان کرد به‌ ده‌می نعیم، نازانین نعیم کتیبی‌کی دانا بی‌ت و بی‌خوینی‌ته‌وه
به‌سه‌ر خه‌لک، دانانی ئه‌م کتیبانه‌ بیدعه‌یه‌.

(السنة للخلال: ۲۰۶۷)

ئیمام احمد له‌فزییه‌کان مولزه‌م ئەکات به‌وه‌ی که بڵین لا إله إلا الله مه‌خلوقه

باشه‌ گهر له‌فزییه‌کان مه‌به‌ستیان له‌م ووته‌یه مه‌خلوقی فعلی خو‌یان بی‌ت نه‌ک قورئان، ئەوکات ئەم ئیلزام کردنه‌ی ئیمام احمد بۆیان چ مانایه‌کی ئەبی‌ت؟! به‌ پێی تېگه‌یشتنی ئیوه له‌فزییه‌کان نالین قورئان مه‌خلوقه ته‌نها ئەلین فعلی عه‌بد مه‌خلوقه، که‌واته بۆچی ئیمام احمد مولزه‌میان ئەکات به‌وه‌ی که بڵین لا إله إلا الله مه‌خلوقه؟! خو‌ ئەوکاتیش هه‌مان وه‌لام ئەده‌نه‌وه و ئەلین ده‌نگی عه‌بده‌که مه‌خلوقه و ئەوه‌ی عه‌بد ده‌ری ئەبرئ مه‌خلوق نیه، که‌واته ئیمام احمد سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو له ئیلزام کردنه‌که‌ی، به‌ شتیک ئەیه‌وئ بیانگرئ که ئەوان وه‌لامیان بۆی حازره!

گهر له‌م باب‌ه‌ته تېبگه‌ن وه‌ک خو‌ی ئەوا ئەزانن ئیمام احمد چه‌نده بلیمه‌ت بووه له‌ ره‌ددانه‌وه‌یان، به‌لام که وه‌ک خو‌ی تی ناگه‌ن وا خه‌لکی و خو‌شتان حالئ ئەکه‌ن که ئیمام احمد به‌ شتانی‌ک ره‌ددیان ئەداته‌وه هه‌یچ په‌یوه‌ندی به‌ باسه‌که نیه! هه‌میشه له‌ ره‌ددانه‌وه‌یان ئەلئ نه‌خیر قورئان مه‌خلوق نیه، ئی باشه‌ ئەوان ئەیان ووت قورئان مه‌خلوق نیه به‌لام له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه، ئەم وه‌لامه‌ی ئیمام احمد چ مانایه‌کی هه‌یه؟! بیر بکه‌نه‌وه

المرزبي ئەلئ:

باوکی عبدالله پێی ووتم: پیم گه‌یشتوو هه‌که نعیم ئەیووت: له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه، گهر ئەمه‌ی ووتبئ ئەوا الله له‌ گو‌ره‌که‌یدا لئ خو‌ش نه‌بی‌ت.

(السنة للخلال : ٢٠٦٨)

مۆمل بن اهاب ئه‌ئى:

ووتم به‌ نعيم بن حماد: چى واى لى‌كردیت بلى: له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ؟

ووتى: والله ئه‌مه‌م نه‌وتوووه‌ ته‌نها بۆ به‌لگه‌ هه‌نانه‌وه‌ له‌ دژيان نه‌بیت.

ووتم: مه‌گه‌رئوه‌ بۆ ووتنى ئه‌م ووته‌يه‌.

ووتى: من داواى لى‌خوشبوون له‌ الله ئه‌كه‌م له‌ ووتنى، مه‌به‌ستم هه‌يچ نه‌بووه‌ له‌ ووتنى
جگه‌ له‌ ره‌ددانه‌وه‌ و به‌لگه‌ هه‌نانه‌وه‌ له‌ دژيان.

(السنة للخلال : ٢٠٦٩)

ئه‌م دوو رى‌وايه‌ته‌ بۆ روونکردنه‌وه‌ى عه‌قيده‌ى نعيم بن حماد هه‌ننام رحمه‌ الله

يعقوب بن ابراهيم الدورقي ئه‌ئى:

ووتم به‌ احمد بن حنبل: چى ئه‌لى دهرباره‌ى ئه‌و كه‌سه‌ى كه‌ پى وايه‌ له‌ فزى به‌ قورئان
مه‌خلوقه‌ ؟

ووتى: ئه‌مانه‌ له‌ لاى من خراپترن له‌ جه‌هميه‌كان، ئه‌وه‌ى پى وابيت له‌ فزى به‌ قورئان
مه‌خلوقه‌ ئه‌وا پى وايه‌ پىغه‌مبه‌رمان صلى الله عليه وسلم قسه‌ى به‌ شتىكى مه‌خلوق

کردوووه (تکلم بمخلوق) وه جبریل به شتیکی مه‌خلوق هاتوووه بۆلای پیغه‌مبه‌رمان،
 ئەمانه‌ له‌لای من خراپترن له‌ جه‌همیه‌کان، قورئان که‌لامی الله و غه‌یر مه‌خلوقه‌ له‌
 هه‌موو پروویک و له‌ هه‌موو حالیکدا، هه‌رگیز نابیته‌ مه‌خلوق (لا یكون مخلوقا أبدا)
 الله تبارک وتعالی فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ
 کَلِمَ اللَّهِ﴾ [التوبة: ۶]، نه‌یفه‌رموو: تا‌کو که‌لامی تو ئە‌بیستی ئە‌ی محمد (ولم یقل: حتی
 یسمع کلامک یا محمد).

بروانه (السنة للخلال : ۲۰۷۲)

با هه‌لوه‌سته‌یه‌کی وورد بکه‌ین له‌سه‌ر ئە‌م ریوایه‌ته‌
 پرسیار له‌ ئیمام احمد ئە‌که‌ن ده‌رباره‌ی ئە‌و که‌سه‌ی که‌ ئە‌لێ له‌فزم به‌ قورئان
 مه‌خلوقه‌

- ئیمام احمد ئە‌لێ ئە‌مانه‌ خراپترن له‌ جه‌همیه‌کان.

ئایا ئە‌و که‌سه‌ی بۆ قورئان که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌ به‌لام فعلى عه‌بد مه‌خلوقه‌،
 ئە‌و که‌سه‌ خراپتره‌ له‌ جه‌همیه‌کان که‌ ئە‌لێن قورئان مه‌خلوقه‌ ؟ یان ئیمام احمد
 ئە‌زانێ له‌فزیه‌کان به‌ شاراوه‌یی و ناراسته‌وخۆ ئە‌لێن قورئان مه‌خلوقه‌ وه‌کو ژه‌هر به‌
 شاراوه‌یی کوفره‌که‌یان ئە‌خه‌نه‌ ناو خه‌لکیه‌وه‌ بۆیه‌ ئە‌لێ خراپترن له‌ جه‌همیه‌کان ؟

- ئیمام احمد ئە‌لێ ئە‌وه‌ی پێی وابیت له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، پێی وایه‌ پیغه‌مبه‌ر
 صلی الله علیه وسلم قسه‌ی به‌ شتیکی مه‌خلوق کردوووه (تکلم بمخلوق).

ئەم ووتەيەى ئىمام احمد زۆر روونە كە لەفزيەكان ئەيان ووت ئەو قورئانەى كە بەندەكان بە لەفزي خۇيان دەرى ئەبىر نەخلوقە، ئەگىنا بۇ ئەللى پىيان وايە پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم قسەى كردووە بە شتىكى مەخلوق ؟ خۇ گەر مەبەستى لەفزيەكان ئەو بوايە فعلى عەبد مەخلوقە كەلامى الله مەخلوق نىە، ئەوا ئەم ووتەيەى ئىمام احمد ناراست دەرئەچوو كە دەربارەى لەفزيەكان ووتى، وە ناتوانى بە هيچ جۆرىك مولزەميان بكات بەم ووتەيە، چونكە بە گوڤرەى فەهەى ئىوہ لەفزيەكان نەيان ووتوہ قورئان مەخلوقە تەنہا وتوويانە فعلى عەبد مەخلوقە، لە نەتىجەدا ئەبى بووترى ئىمام احمد لە ووتەى لەفزيەكان حالى نەبووہ بۆيە ئەم قسانەى كردووە ؟!!! لە كاتىكدا ئىمام احمد خۇى ئوستازى ئەم بابەتەنە بووہ و كەس وەك ئەوہى ئاگادارى ووتەى جەهەميەكان نەبووہ، بۆيە تەنہا لەو كاتەدا ووتەكەى ئىمام احمد راست دەرئەچى دەربارەيان كە ئەوان مەبەستيان لەم ووتەيە مەخلوقى قورئان بىت.

- ئىمام احمد ئەللى لەفزيەكان مولزەم ئەبن كە بلىن جبرىل شتىكى مەخلوقى بۇ پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم هیناوە، واتا قورئان، ئايا لەفزيەكان گەر مەبەستيان مەخلوقى قورئان نەبى ئىمام احمد بۇ مولزەميان ئەكات بەمە، خۇ بە گوڤرەى فەهەى ئىوہ بى لەفزيەكان ئەللىن: ئەو قورئانەى كە جبرىل هیناويەتى مەخلوق نىە، بەلام دەنگى جبرىل و فعلى جبرىل مەخلوقە ئەگىنا قورئانەكە مەخلوق نىە، بە پى فەهەى

ئێوه بۆ ديسان له نه‌تیجه‌ واده‌رئه‌كه‌وئ ئیمام احمد تیڤنه‌گه‌یشتوو له‌ له‌فزیه‌کان، به‌ شتانیک مولزه‌میان ئه‌کات که له‌ ئه‌سه‌له‌وه‌ ئه‌وان لێ به‌رین.

- ئیمام احمد ئه‌لئ قورئان که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌ له‌ هیچ بار و حالیکدا، قورئان هه‌رگیز نابیتته‌ مه‌خلوق.

سه‌یری ئه‌م ووتیه‌ به‌که‌ قورئان هه‌رگیز نابیتته‌ مه‌خلوق، له‌ په‌ددا نه‌وه‌ی له‌فزیه‌کان ئه‌م قسه‌یه‌ ئه‌کات، ئایا ئه‌مه‌ مانای ئه‌وه‌ نیه‌ که له‌فزیه‌کان ئه‌یان ووت: کاتیک به‌ له‌فزی خو‌مان قورئان ده‌رئه‌به‌رین قورئان ئه‌بیتته‌ مه‌خلوق؟ ئه‌گینا چ مانایه‌کی هه‌یه‌ ئیمام احمد بۆ قورئان هه‌رگیز نابیتته‌ مه‌خلوق؟ تیڤگه‌ واتا له‌فزیه‌کان له‌ حالیک له‌ حاله‌کان قورئان ئه‌که‌ن به‌ مه‌خلوق، ئه‌ویش ئه‌و کاته‌یه‌ که به‌نده‌کان به‌ له‌فزی خو‌یان ده‌ری ئه‌به‌رن، بۆیه‌ ئیمام احمد ئه‌لئ هه‌رگیز قورئان نابیتته‌ مه‌خلوق، سه‌یرکه‌ به‌ هیچ جو‌ریک باسی فعلی عه‌بد ناکات، که ئێوه‌ پیتان وایه‌ له‌فزیه‌کان مه‌به‌ستیان فعلی عه‌بد بووه‌ نه‌ک قورئان.

- ئیمام احمد ديسان به‌لگه‌ به‌م ئایه‌ته‌ ئه‌هینیتته‌وه‌ له‌ دژی له‌فزیه‌کان (حتی یسمع کلام الله) تا‌کو که‌لامی الله ئه‌بیستئ، ئایه‌ته‌که‌ به‌لگه‌یه‌ که ئه‌م قورئانه‌ی ئه‌خویندرئ که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، گه‌ر کابرای له‌فزی مه‌به‌ستی مه‌خلوقی فعلی عه‌بد بیت په‌ددا نه‌وه‌ی به‌م ئایه‌ته‌ مانای چیه‌؟

ئینجا ئیمام احمد ئەلّی الله فەرمووی که لامی الله ئەبیسئی، نه‌یفه‌رموو که لامی محمد ئەبیسئی، ئەم ووتیه‌ی ئیمام احمد له‌ رەددانەوه‌ی له‌فزیه‌کان مانای ئەوه‌یه که له‌فزیه‌کان قورئان ئەکه‌ن به‌ مه‌خلوق کاتیکی به‌ له‌فزی خویان ده‌ری ئەبرن.

إن شاء الله له‌ پۆسته‌کانی داها‌توو له‌ نموونه‌ی ئەم ریوایه‌تانه‌ پۆست ئەکه‌م، له‌به‌ر درێژ بوونه‌وه‌ به‌مه‌نده‌ وازم هی‌نا له‌م پۆسته‌، وه‌ له‌و کاته‌وه‌ی من ده‌ستم کردوو به‌م زنجیره‌ پۆسته‌ چه‌ندی‌ن ریوایه‌تی له‌م جو‌ره‌م پۆست کردوو، بۆیه به‌وه‌ هه‌لتان نه‌خه‌له‌تین بڵین ئەمانه‌ ریوایه‌تی شاز و ده‌گمه‌ن ئەهین، وازیان له‌ ریوایه‌ته‌ زۆر و باوه‌کان هی‌ناوه‌، به‌لکو به‌ عه‌کسه‌وه‌ گه‌ر هه‌موو ریوایه‌ته‌کان کۆ بکریته‌وه‌ ده‌رئه‌که‌وی کامه‌ی روونه‌ و باوه‌، وه‌ کامه‌ی شازه‌ و ناروونه‌.

ماویه‌تی

به‌شیك

الغزالي (هـ ٥٠٥) ئه‌لّی:

كه‌لامی الله نوسراوه له په‌راوه‌كاندا، حیفز كراوه له دله‌كاندا، ئه‌خویندریته‌وه به زمانه‌كان، به‌لام كاغه‌ز و حیبر و نوسین و پیت و ده‌نگ هه‌موویان مه‌خلوقن.

ابن أبي الخير العمراني (هـ ٥٥٨) ده‌رباره‌ی ئه‌م ووته‌یه‌ی الغزالي ئه‌لّی:

سه‌باره‌ت به ووته‌كه‌ی كه كاغه‌ز و حیبر مه‌خلوقن، ئینكاری له‌مه‌ناكری، پیت بریتی نیه له خودی حیره‌كه و خودی كاغه‌زه‌كه، به‌لام ووته‌كه‌ی كه قورئان نوسراوه له په‌راوه‌كاندا و حیفز كراوه له دله‌كاندا و ئه‌خویندریته‌وه به زمانه‌كان، گهر مه‌به‌ستی له‌م ووته‌یه قورئان بی‌ت كه كه‌لامی الله یه به‌هه‌قیقی، ئه‌وا ئه‌لّیین ئه‌مه‌دروسته، وه پوچه‌ل بۆته‌وه كه الله كه‌لامیكه‌ی هه‌بی‌ت له زاتی خۆیدا لّی جیا نه‌بی‌ته‌وه، وه ئه‌مه‌ش ووته‌ی ئه‌هلی هه‌دیته، وه ئه‌گهر مه‌به‌ستی له‌م ووته‌یه عیباره‌تی ئه‌و قورئانه بی‌ت كه له زاتی الله دایه، ئه‌وا ئه‌م ووته‌یه‌ی ووته‌یه‌کی به‌تاله‌هیچ مانایه‌کی نیه جگه له خۆداپۆشین به ووته‌ی ئه‌هلی هه‌دیته، وه ئه‌م ووته‌یه‌ی به‌لگه‌یه له‌سه‌ری كه ووتی قورئان نوسراوه له په‌راوه‌كاندا، چونكه گهر ئه‌و به راشكاوی بلی قورئان نه‌نوسراوه

له‌ په‌راوه‌کاندا به‌ لۆکو ئه‌وه‌ی نوسراوه‌ ده‌لاله‌ت ئه‌کات له‌ قورئان، ئه‌وکات ووته‌که‌ی موخالفی ئه‌وه‌ ئه‌بوو که‌ پێشه‌وايانی موسلمانان له‌سه‌رینه‌، به‌لام ووته‌که‌ی داپۆشیوه‌.

بروانه (الانتصار في الرد على المعتزلة القدرية : ٢ / ٥٩٤-٥٩٥)

الغزالي (٥٠٥ هـ) ئه‌لّی:

سێ ووشه‌ هه‌یه‌: قیرائه و مه‌قروء و قورئان، مه‌قروء که‌ لامی الله یه‌ که‌ له‌ زاتی الله دایه‌، به‌لام قیرائه عیباره‌تی قاریئه‌، وه‌ قورئان ناویکی هاوبه‌شه‌ سیفه‌تی الله ئه‌گریته‌وه‌ که‌ که‌ لامه‌، هه‌ر ئه‌مه‌ش مه‌به‌ستی سه‌له‌ف بوو که‌ ئه‌یان ووت قورئان مه‌خلوق نیه‌، وه‌ قیرائه‌تیش ئه‌گریته‌وه‌ که‌ بریتیه‌ له‌ فعلی قاریئه‌که‌ که‌ مه‌خلوقه‌.

ابن أبي الخیر العمراني (٥٥٨ هـ) ده‌باره‌ی ئه‌م ووته‌یه‌ی الغزالي ئه‌لّی:

دانت پێدانا که‌ قورئان بریتیه‌ له‌و سوره‌ت و ئایه‌تانه‌، وه‌ بانگه‌شه‌ کردنت بۆ ئه‌وه‌ی که‌ مه‌قروء که‌ لامیکه‌ له‌ زاتی الله دا، ئه‌م ووته‌یه‌ سه‌لیم نیه‌ و به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نیه‌ نه‌ له‌ قورئان و نه‌ له‌ سوننه‌ت و نه‌ ئیجماع، ... (ئینجا ئه‌لّی) به‌لام قیرائه‌تی قاری جولاندنی ئاله‌تی قسه‌ کردنیه‌تی و فعلی قاریئه‌، وه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌یبیستین و تی ئه‌گه‌ین قورئانه‌ که‌ ئیجماعی له‌سه‌ره‌.

بروانه (الانتصار في الرد على المعتزلة القدرية : ٢ / ٥٩٦)

له‌ باسیک که وه‌ک خۆی تیینه‌گه‌یشتووی تازه‌ خه‌ریکه‌ تی ئه‌گه‌یت، ئه‌مه‌ له‌ کاتی‌کدا
پیشتر (واتا‌ پیش ئه‌وه‌ی له‌ باسه‌ که‌ حالی‌ بیت) حوکمت داوه‌ له‌ سه‌ر خه‌لک، که‌ ئیستا
خه‌ریکه‌ له‌ باسه‌ که‌ ئه‌گه‌یت ئه‌مه‌ ئه‌بێ راتچله‌ کی‌نی بلی من هیچ حوکمی‌ک ناده‌م له‌م
بابه‌ته‌ له‌ سه‌ر که‌س چونکه‌ من پیشتر به‌ هه‌له‌ له‌م باسه‌ حالی‌ ببوم، ئیستا خه‌ریکه‌
بۆم‌ پروون ئه‌بیته‌وه‌، ئه‌و حوکمانه‌ی پیشتر داومه‌ له‌ سه‌ر هه‌ر که‌سیک بی‌ت ئه‌وا
له‌ سه‌ر ئه‌ساسی هه‌له‌ تیگه‌یشتنه‌ که‌م داومه‌، دووباره‌ پید‌اچوونه‌وه‌ و خویندنه‌وه‌
ئه‌که‌م به‌ باسه‌ که‌، گه‌ر ئه‌لی من ئه‌هلی گه‌ران و خویندنه‌وه‌ نیم‌ بۆ ئه‌م باسه‌، ئی
والله‌ ئه‌هلی ئه‌وه‌ش نیت حوکم‌ بده‌یت له‌ سه‌ر که‌س له‌م باسه‌.

به‌لام‌ دوا‌ی ئه‌مانه‌ش هه‌ر وازت نه‌هینا و سوور بووی قسه‌ بکه‌یت له‌ باسه‌ که‌ و
حوکم‌ له‌ سه‌ر ئه‌م و ئه‌و بده‌یت، ئه‌وا بیرت ئه‌هینمه‌وه‌ له‌ الله‌ بترسه‌، ئه‌مه‌ دینه‌ دین.

پیشیک

گوئی لہمہ بگرن

پۆستی داھاتوومان لەسەر ئەم دەنگە یە

<https://t.me/Huud1/180>

<https://t.me/Lafziakan001/89>

ئەم دەنگەى سەرەوھ شىخى ەمومىيەكانە كابرەى جەزائىرى كە ەز ناكەم ناوى بىەم
 ەەرگىز، ئەئى: ابن عباس كە ئەئى اللە تعالى لوح المحفوظ ى دروست كرد، ئەمە
 ئاسايىيە كە لوح المحفوظ بە مەخلوق وەسف بكړئ، چونكە ئەمە پيش نوسىنى
 كەلامى اللە يە لە لوح المحفوظ، بەلام دواى نوسىنى كەلامى اللە لە لوح نابى بووترئ
 لوح مەخلوقە!

چونکہ بہ پئی مہ زہہ بی خوئی ھہ موو ئہ م ووتانہ لہ ووتہ ی لہ فزیہ کانن گہر ووت
حیبر و کاغہ زیش مہ خلوقن ئہ وا ئہ بیتہ لہ فزی و جہ ھمی ! بۆیہ دوای نویسنی کہ لامی
اللہ لہ لوح، نابی لوح بہ مہ خلوق وەسف بکری، بہ لام پیش نویسنی کہ لامی اللہ تییدا
ئاسایہ!

ئه‌مه‌ ووته‌که‌ی ابن عباس-ه‌ که‌ باسی دروستکردنی لوح‌ المحفوظ ئه‌کات
(خَلَقَ اللَّهُ اللَّوْحَ الْمَحْفُوظَ كَمَسِيرَةِ مِائَةِ عَامٍ فَقَالَ لِلْقَلَمِ: قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ الْخَلْقَ اكْتُبْ
عَلَيَّ فِي خَلْقِي فَجَرَى بِمَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ)

جا شیخی عمومیه‌کان ئه‌لێ:

ئه‌م ووته‌یه‌ی ابن عباس باسی سه‌ره‌تای دروستکردنی لوح‌ ئه‌کات ئه‌وکات که‌ لامی الله
ی تیدا نه‌نوسرا بوو، به‌لام دوا‌ی نویسنی که‌ لامی الله له‌ لوح، نابێ لوح به‌ مه‌خلوق
وه‌سف بکری!

باشه‌ خو‌ کاتی‌ک ابن عباس ئه‌م قسه‌یه‌ی کرد و له‌وحی به‌ مه‌خلوق وه‌سف کرد،
ئه‌وکات که‌ لامی الله له‌ لوح نوسرا بوو.

گه‌ر ئه‌لێن ابن عباس باسی سه‌ره‌تای دروستکردنی لوح‌ ئه‌کات پێش نویسنی که‌ لامی
الله تیدا، به‌لام دوا‌ی نویسنی که‌ لامی الله تیدا نابێ بووتری لوح مه‌خلوقه‌!

ئه‌پرسم:

گه‌ر من له‌ سالی ٢٠٢٠ چهند په‌ره‌ کاغه‌زێک دروست بکه‌م له‌ لۆکه‌، له‌ سالی ٢٠٢١
قورئانی تیدا بنوسمه‌وه‌، ته‌نها بۆم هه‌یه‌ له‌ سالی ٢٠٢٠ ئه‌م په‌رانه‌ که‌ ده‌ستکردی

خۆمه‌ بَلیم مه‌خلوقه‌ ؟ له‌ سالی ۲۰۲۱ بۆم نیه‌ بَلیم ئەم په‌رانه‌ من دروستم کردوون
له‌ لۆکه‌ ؟

یه‌ عنی ئاساییه‌ له‌ سالی ۲۰۲۱ به‌ که‌سیک بَلیم: ئەم په‌رانه‌ من دروستم کرد له‌ لۆکه‌
سالی پار

ئەویش پیم بَلی: واتا ئەم په‌رانه‌ دروست کراون ؟

منیش بَلیم: نا‌وامه‌ئ، مه‌ئ دروستکراون، ئیستا قورئانی تیدا نوسراوه‌، ئەب بَلی ئەم
په‌رانه‌ تۆ دروست کردوون له‌ سالی ۲۰۲۰

واتا له‌ سالی ۲۰۲۱ مه‌ئین ئەم په‌رانه‌ دروستکراون له‌ لایه‌ن هود، به‌لکو بَلین: هود
سالی ۲۰۲۰ ئەم په‌رانه‌ی دروست کرد، چونکه‌ سالی ۲۰۲۰ پيش کاتی نوسینی قورئانه‌
تیدا، بۆیه‌ دوا‌ی سالی ۲۰۲۰ ناب بوتری مه‌خلوقه‌ !!!

ئێوه‌ پته‌وی عه‌قیده‌ ته‌نها له‌وه‌ ئه‌بیننه‌وه‌ قورئان نه‌کری به‌ مه‌خلوق، به‌لاتانه‌وه‌
گرنگ نیه‌ شتانی مه‌خلوق بخړینه‌ پیزی الله و سیفه‌ته‌کانی به‌ غه‌یر مه‌خلوق وه‌سف
بکړین، یان توقف بکړی له‌ وه‌سف کردنیان به‌ مه‌خلوق، ئی باشه‌ سه‌له‌ف توقف
ئه‌که‌ن له‌ ووته‌ موجه‌له‌کان که‌ که‌لامی الله و فعلی عه‌بد ئه‌گریته‌وه‌، نه‌ به‌ مه‌خلوق
و نه‌ به‌ غه‌یر مه‌خلوق وه‌سفیان ناکه‌ن، به‌لام ئێوه‌ بۆ ئه‌و شتانه‌شی بۆ زیاد ئه‌که‌ن
که‌ پروونه‌ مه‌خلوقن ؟

ئەى ئەم عەقیدەیه مولزەمتان ناکات بەوہى کہ توقف بکەن لە وەسف کردنى ئینسانى موسلمان بە مەخلوق ؟

چونکہ هەموو ئینسانىكى موسلمان قورئان لە سینەیدا هەیه، حافز قورئانەکان قورئان بە کاملى لە سینەیاندا هەیه، ئەى بۇ بە مەخلوق وەسفیان ئەکەن ؟ ئەى مۆبایلى هەموومان قورئانى تیدا نیە ئەیخوینینەو، بۆچی توقف ناکەن لە مەخلوقى مۆبایل ؟

الکرهى القصاب (٣٦٠ هـ) ئەلئى:

قوله: ﴿بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَّجِيدٌ (٢١) فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ (٢٢)﴾ [البروج: ٢١-٢٢]

لە قیرائەکاندا (محفوظ) بە مجرور هاتوو، واتا مەحفوز ئەبیتە وەسفى لەوح، بەلام لە قیرائەى نافع و ابن محیصن (محفوظ) بە رەفع هاتوو، ئەبیتە وەسفى قورئان، بەلام ئەم قیرائەتە هیچ وەجھىكى نیە تەنھا ئەو نەبیت کە بلیین محفوظ واتا مکتوب، مانای ئایەتەکە وای لیدییت: ئەمە قورئانىكى مەجیدە نوسراوہ لە لەوح، چونکہ لەوح مەخلوقە حفزى پاراستنى بۇ بەکاردییت، بەلام قورئان حفزى پاراستنى بۇ بەکار نایەت.

قال الكرهي القصاب:

قوله: ﴿بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَّجِيدٌ (٢١) فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ (٢٢)﴾ [البروج: ٢١-٢٢]

وجه القراءات فيه الخفض على أن يكون من نعت اللفظ، ليصير اللوح هو المحفوظ، وأما قراءة نافع، وابن محيصن (في لوح محفوظ)، برفع " الظاء " على أن يكون نعتا للقرآن، فلا وجه له إلا أن يجعل المحفوظ في معنى المكتوب أي هو قرآن مجيد مكتوب في لوح، لأن اللوح مخلوق تقع عليه حفظ الحراسة، والقرآن لا يقع عليه حفظ الحراسة.

(النكت : ٤ / ٥٠٣-٥٠٤)

گەر له ووتەکه‌ی الکرجی القصاب حالی نابن به کورتی ئەمە بزانی

بل هو قرآنٌ مجید - فی لوحٍ محفوظ

قورئان زەممە‌ی لە‌سەرە بە مەرفوعی هاتوو

له‌وح که‌سره‌ی له‌ژێره‌ بە مە‌جروری هاتوو

گەر محفوظ زەممە‌ی لە‌سەر بیّت و مەرفوع بیّت ئەوا ئە‌بیّته‌ وه‌سفی قورئان

وه‌ ئە‌گەر محفوظ که‌سره‌ی له‌ژێر بیّت و مە‌جرور بیّت ئەوا ئە‌بیّته‌ وه‌سفی له‌وح

واتا ماناکه‌ له‌نیوان ئە‌م دووانه‌یه‌

قورئان مە‌حفوزه‌ یان له‌وح مە‌حفوزه‌

له‌ هە‌موو قیرائە‌کان محفوظ بە مە‌جرور هاتوو بۆته‌ وه‌سفی له‌وح، تە‌نها له‌ قیرائە‌ی

نافع بە مەرفوعی هاتوو بۆته‌ وه‌سفی قورئان

الطبري ئەڤ هه‌ردووک قیرائه‌که دروستن، به‌لام الکرجي القصاب پئی وایه نابئ
قورئان به مه‌حفوز وه‌سف بکری چونکه شتی مه‌خلوق پیویستی به پاراستنه نه‌ک
قورئان که که‌لامی الله یه و مه‌خلوق نیه، بۆیه له قیرائه‌ی نافع محفوظ ته‌ئویل نه‌کات
ئه‌ڤ به مانای مکتوب بی‌ت نه‌وکات ماناکه گونجاو نه‌بی‌ت!

به‌لام دوور له ووته‌کانی ئه‌و بۆ توجیه کردنی ئه‌م قیرائه‌ته که راسته یان هه‌له‌یه،
ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستمه لی‌ره‌دا وه‌سف کردنی له‌وحه به مه‌خلوق.

اللفظیة (١٥)

تَیگه‌پشتنی له مه‌زه‌به‌بی له‌فزیه‌کان و رَودنکردنه‌وه‌ی زیاتر
له‌سه‌ری

ابر داود ئه‌ئێ:

پرسیارم کرد له احمد و وتم: ئه‌وانه‌ی ئه‌لێن له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌؟
ووتی: ئه‌م ووته‌یه خراپ‌تره له ووته‌ی جه‌همیه‌کان، هه‌ر که‌سیک پێی وابێت له‌فزی به
قورئان مه‌خلوقه ئه‌وا پێی وایه جبریل علیه السلام شتیکی مه‌خلوقی هیناوه، وه
پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم قسه‌ی کردووه به شتیکی مه‌خلوق.

(السنة للخالل : ٢٠٧٣)

جبریل شتیکی مه‌خلوقی هیناوه، وه پێغه‌مبه‌ر قسه‌ی کردووه به شتیکی مه‌خلوق
عليهما الصلاة والسلام، یه‌کسان کردنی ئه‌مه به ووته‌ی له‌فزیه‌کان، ر‌وونی ئه‌کاته‌وه

كە لەفزيەكان ئەيان ووت قورئان بە لەفزی بەندەكان ئەيىتە مەخلوق، ئەگينا گەر لەفزيەكان مەبەستيان ئەو بەيىت فعلى عەبد لە دەم جولاندنى مەخلوقە و قورئانەكە غەير مەخلوقە، ئەوا ئىمام احمد بە ھەلە داچوو ھەم ووتەيەى و تېنەگەيشتوو ھەم عەقىدەى لەفزيەكان، بۆيە ھيىندە خۆتان بە ئىمام احمد ھەلمەواسن ئەو ھەتا خەرىكە ناشرىنى ئەكەن بە جوړيک باسى ئەكەن كە لە بابەتەكە ھالى نەبوو ھەم خۆيەو ھەم قسەى كردوو ھەم ھيچ پەيوەندى بە لەفزيەكانەو ھەم نىە!

عبداللہ كرى ئىمام احمد ئەلئ:

پرسیارم لە باوکم كرد ووتم: كەسانىك ئەلئ: لەفزمان بە قورئان مەخلوقە ؟
ووتى: ئەوانە جەھەمین، ھەم خراپترن لەو كەسەى كە توقف ئەكات، ھەم ووتى: ئەمە ھەم ووتەى جەھەمە.

عبداللہ ئەلئ: باوکم ئەم ووتەيەى بەلامەو ھەم زۆر گەورە بوو، ھەم ووتى: اللہ عز وجل فەرموویەتى: **{وإن أحد من المشركين استجارك فأجره حتى يسمع كلام الله}** [التوبة: ٦]، ھەم رسول اللہ صلى اللہ عليه وسلم فەرموویەتى: (حتى أبلغ كلام ربي)، ھەم فەرموویەتى: (إن هذه الصلاة لا يصلح فيها شيء من كلام الناس).

(السنة للخلال : ٢٠٧٥)

سهیرکه ئیمام احمد ئە ئی له فزم به قورئان مه خلوقه ووتهی جه همی کورپی سه فوانه، ئایا جه هم ئە یووت قورئان مه خلوقه یان ئە یووت فعلی عه بد مه خلوقه ؟ ئینجا سهیری ئایهت و فه رمووده کان بکه به لگهن له سه رچی ؟ به لگهن له سه ر ئە وهی که ئەم قورئانهی بهنده کان ئە یخویننه وه که لامی الله یه نه ک که لامی مروّف، جا که به لگهی لایه نیکت زانی ئە بئ تیبگهی لایه نی به رامبه ر چ عه قیده یه کی هه بووه تا لایه نه که ی تر به م به لگانه وه لامی بداته وه، حه تمه ن به گویره ی فه همی ئیوه بۆ عه قیده ی له فزییه کان ئەم به لگانه هیچ په یوه ندییان به باسه که وه نیه!

عبدالله بن عبدالمکک ئە ئی:

پیاویک وه ستا له لای نعیم بن حماد، ووتی: ئە ی باوکی عبدالله چی ئە ئی دهرباره ی که لامی الله ؟

نعیم ووتی: غه یر مه خلوقه.

ووتی: ئە ی که لامی جبریل ؟

نعیم ووتی: ئە وه ی که لامی فریشته بئ مه خلوقه، جا کاتییک فریشته که وه چی هه لگرت ئە وا که لامیکی غه یر مه خلوق ئە دا ئە کات.

ووتی: ئە ی که لامی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم ؟

نعیم ووتی: مه‌خلوقه، جا کاتیکی قسه‌ی کرد به قورئان ئەوا که لامیکی غه‌یر مه‌خلوقی ئەدا کردوووه.

پاشان نعیم ووتی: (بسم الله الرحمن الرحيم) ئەمه که لامیکی غه‌یر مه‌خلوقه، جا کاتیکی وه‌حی به کۆتا هات له‌نیوانمان ئەوا قسه‌ت له‌گه‌ڵ ئەکه‌ین به که لامیکی مه‌خلوق.

پیاوه‌که ووتی: ئەه‌ی باوکی عبدالله به‌لگه‌ی ئەم ووتانه له‌کوێه ؟

نعیم ووتی: چونکه پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (صلاتنا هذه لا یصلح فیها شیء من کلام الناس) ئەو که لامه‌ی ئەیلێن قورئانه.

(السنة للخلال : ٢٠٧٦)

الخلال ئەم ریوایه‌ته‌ی نعیم-ی هیناوه له‌رهددانه‌وه‌ی ئەوانه‌ی که ئەلێن له‌فزمان به قورئان مه‌خلوقه، نعیم ئەلێ که لامی مروّف و فریشته هه‌مووی مه‌خلوقه، به‌لام مروّف و فریشته کاتیکی قورئان ئەخویننه‌وه ئەوا که لامیکی غه‌یر مه‌خلوق ئەدا ئەکه‌ن، باشه ئەوانه‌ی واحالی بوونه که له‌فزیه‌کان ئەلێن: فعلى عهد مه‌خلوقه به‌لام ئەو قورئانه‌ی که عهد ئەخوینێ غه‌یر مه‌خلوقه، پیم بلێن جیاوازی ووته‌که‌ی ئەوان و نعیم چیه ؟ خو به پێی فه‌همی ئێوه بێت بۆ مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان ئەوا نعیم به هه‌مان ووته‌ی خوێان رهددیان ئەداته‌وه !!! الخلال تینه‌گه‌یشتوووه له مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان بۆیه به ووته‌یه‌ک رهددیان ئەداته‌وه که هه‌مان ووته‌ی خوێانه ؟! یان هه‌مووان ئەزانن له‌فزیه‌کان ئەیان ووت قورئان به له‌فزی به‌نده‌کان ئەبێته مه‌خلوق

بۆیه سه‌له‌ف به‌م ئایه‌ت و فه‌رموودانه‌یه‌ ر‌ه‌ددیان ئه‌دانه‌وه‌ که تییدا هاتوو ه‌وه‌ی
مرؤف ئه‌دای ئه‌کات که لامي الله یه و مه‌خلوق نیه ؟ بیر بکه‌ره‌وه‌.

پیشتریش باسم کرد ه‌هر که‌سیک ووته‌ی که‌سیک نه‌قل بکات و بیگه‌یه‌نیّت و ئه‌دای
بکات ئه‌وا ووته‌که‌ ووته‌ی که‌سی یه‌که‌مه‌ نه‌ک که‌سی دووهم، به‌هۆی گه‌یاندنی
ووته‌که‌ له‌لایان که‌سی دووهم ووته‌که‌ نابیته‌ هی که‌سی دووهم، ه‌ه‌روه‌ک من گه‌ر
په‌یامتان بۆ بنیّرم به‌ که‌سیک به‌ناوی ابراهیم، ئیوه‌ له‌ ده‌می ابراهیم ووته‌که‌ی من
ئه‌بیستن، به‌لام ه‌ه‌مووتان ئه‌لّین ئه‌مه‌ ووته‌ی هوده‌، که‌س نالّی ئه‌مه‌ ووته‌ی ابراهیمه‌
چونکه‌ له‌ ابراهیممان بیست، به‌ه‌مان شیوه‌ که‌لامی الله غه‌یر مه‌خلوقه‌، کاتیکی
جبریل که‌لامی الله ئه‌گه‌یه‌نیّت به‌ پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ئه‌وا که‌لامه‌که‌ ه‌هر
که‌لامی الله یه و مه‌خلوق نیه ئه‌گه‌رچی جبریل و که‌لامی جبریل مه‌خلوق بیّت، به‌
ه‌مان شیوه‌ کاتیکی رسول الله صلی الله علیه وسلم که‌لامی الله به‌ ئوممه‌ته‌که‌ی
ئه‌گه‌یه‌نیّت ئه‌وا که‌لامیکی غه‌یر مه‌خلوق ئه‌گه‌یه‌نیّت ئه‌گه‌رچی که‌لامی خو‌ی
مه‌خلوق بیّت

حنبل بن اسحاق ئه‌لّی:

بیستم به‌ باوکی عبدالله ووترا: که‌سیک بلّی له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، قسه‌ی
له‌گه‌ل ئه‌کرئ ؟

ووتی: جا چی ماوه‌ته‌وه؟! ئەم که‌سه‌سه‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ ناکرێ، وه نوێژ ناکرێ له‌ دوا‌ی ئەو که‌سه‌ی که‌ ئە‌ئێ قورئان مه‌خلوقه‌، وه له‌ دوا‌ی ئەو که‌سه‌ش ناکرێ که‌ توقف ئە‌کات، وه له‌ دوا‌ی ئەو که‌سه‌ش ناکرێ که‌ ئە‌ئێ له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، وه ئە‌گه‌ر نوێژی کرد له‌ دوا‌ی یه‌کیک له‌وان و نه‌یزانی، پاشان زانی، ئە‌وا نوێژه‌که‌ی دووباره‌ ئە‌کاته‌وه.

حنبل ئە‌ئێ: پاشان باوکی عبدالله ووتی: جا چی ماوه‌ته‌وه که‌ توقف-ی کرد و گومانی هه‌بوو که‌ لامی الله غه‌یر مه‌خلوقه‌؟! یان ووتی له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌؟! ئە‌ی چۆن نوێژ ته‌واو ئە‌بی‌ت پێ؟! نوێژ ته‌واو نابی‌ت به‌ شتیکی مه‌خلوق.

(السنة للخلال : ٢٠٧٧)

ئیمام احمد که‌ ئە‌ئێ: جا چی ماوه‌ته‌وه؟!!

واتا خاوه‌نی ووته‌که‌ شتیکی یه‌کجار گه‌وره‌ و خراپی ووتوه‌، واتا وتوویه‌تی قورئان مه‌خلوقه‌ بۆیه‌ هیچ نه‌ماوه‌ته‌وه‌، جه‌همیه‌کانیش هه‌ر ئە‌مه‌یان ئە‌ووت، ئە‌گینا که‌ سیک ته‌نها بۆی فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ که‌ لامی الله مه‌خلوق نیه‌، که‌ ئە‌مه‌ عه‌قیده‌ی ئیمام احمد و هه‌موو ئە‌هلی سوننه‌یه‌، به‌مه‌ ته‌کفیر ناکریت و ناووتری نوێژی له‌ دوا مه‌که‌ن، گه‌ر حالیتان نه‌زانی دواتر بۆتان ده‌رکه‌وت نوێژه‌که‌ دووباره‌ بکه‌نه‌وه‌، ئە‌وپه‌ری ئیمام احمد نه‌هی ئە‌کرد له‌ ووتنی ئە‌م ووته‌یه‌ گه‌ر کێشه‌ی ئە‌وان ته‌نها ده‌برینی مه‌به‌ستیان بووایه‌ به‌ ووته‌یه‌کی موجه‌ل، چونکه‌ وه‌ک ئە‌وه‌ی ئیوه‌ باسی ئە‌که‌ن که‌ له‌ فزیه‌کان مه‌به‌ستیان بووه‌ بۆی فعلی عه‌بد که‌ مه‌خلوقه‌ نه‌ک قورئان،

به پێی ئەمه بیّت له‌فزییه‌کان زۆر زیاتر له‌ خه‌واریج و مورجیئه و به‌شیک له‌ قه‌ده‌ریه‌کان و به‌شیک له‌ شیعه‌ شایه‌نی ئەوه‌ بوون ته‌کفیر نه‌کرین، ئەمانه‌ ته‌کفیر نه‌کراون له‌گه‌ڵ ئەم هه‌موو عه‌قیده‌یه‌ی که هه‌یانه‌ موخالفی ده‌قی صه‌ریحی قورئان و سوننه‌ته‌، به‌لام له‌فزییه‌کان ته‌نها ووتیان فعلى عه‌بد مه‌خلوقه و قورئان مه‌خلوق نیه‌ ئیمام احمد به‌مه‌ ته‌کفیری کردن و ووتی ئەمانه‌ له‌ جه‌همیه‌کان خراپ‌ترین و هه‌مان ووته‌ی جه‌همی کورپی سه‌فوان ئەلّینه‌وه‌ !!! بیر بکه‌ره‌وه‌، تیبگه‌ باسه‌که‌ شتیکی تره‌ به‌لام تۆ لیّ حالی نه‌بووی.

ووته‌که‌ی کۆتایی ئیمام احمد پشت شکینه‌ره‌ بۆتان، یان ئەبێ دان به‌وه‌ بنیّن به‌ هه‌له‌ له‌ عه‌قیده‌ی له‌فزییه‌کان حالی بوونه‌، بلیّن ئیستا بۆمان ده‌رکه‌وت له‌فزییه‌کان مه‌به‌ستیان له‌ ووتنی (له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌) مه‌خلوقی قورئان بوو، وه‌ یان ئەبێ ئیمام احمد بده‌نه‌ پال بیده‌عه‌چیه‌کان.

ئیمام احمد له‌ کۆتایی ریوایه‌ته‌که‌ ئەلّی: که‌ ووتی له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ئەه‌ی چۆن نوێژی پێ ته‌واو ئەبیّت ؟ نوێژ به‌ شتی مه‌خلوق ته‌واو نابیّت

ئەم ووته‌یه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌ له‌فزییه‌کان ئەیان ووت قورئان به‌ له‌فزی به‌نده‌کان ئەبیّته‌ مه‌خلوق، بۆیه‌ ئیمام احمد ئەلّی نوێژ به‌ شتیکی مه‌خلوق ته‌واو نابیّت، چونکه‌ وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌دا هاتوو نوێژ نابێ قسه‌ی خه‌لکی تییدا بیّت، ئەمه‌ پروونی ئەکاته‌وه‌ که‌ ئەوان پێیان وابوو قورئان به‌ له‌فزی ئیمه‌ ئەبیّته‌ مه‌خلوق.

گهر دانتان به‌مه نا ئه‌وا باشه، ئه‌گینا ئه‌چینه سه‌ر ئه‌گه‌ری دووهم که ناچار ئه‌بن ئیمام احمد بده‌نه پال بیده‌چیه‌کان.

گهر ئه‌لین نه‌خیر له‌فزیه‌کان مه‌به‌ستیان ئه‌وه نه‌بوو قورئان مه‌خلوقه، به‌لکو برۆیان وابوو قورئان غه‌یر مه‌خلوقه، به‌لام پێیان وابوو فعلی عه‌بد مه‌خلوقه له‌ده‌م جوڵاندن و ده‌نگی و زمانی، بۆیه که ئه‌یان ووت له‌فرمان به‌ قورئان مه‌خلوقه مه‌به‌ستیان فعلی خۆیان بوو

لێره‌دا مولزه‌م ئه‌بن که بلین ئیمام احمد پێی وایه‌ فعلی عه‌بد له‌ده‌م جوڵاندن و ده‌نگی ئه‌مانه مه‌خلوق نین، چونکه ئیوه‌ پێتان وایه ئیمام احمد ره‌ددی ئه‌وه‌یان ئه‌داته‌وه که ووتویه‌ فعلی عه‌بد مه‌خلوقه، ئی ئیمام احمد ووتی نوێژ ته‌واو نابیت به‌ شتی مه‌خلوق، گهر ره‌ددی ئه‌وه‌یان بداته‌وه که‌واته ئیمام احمد پێی وایه له‌ناو نوێژدا فعلی عه‌بد مه‌خلوق نیه! ئیوه‌ش زۆرینه‌تان گهر نه‌لیم هه‌مووتان برۆاتان وایه له‌ دلی خۆتاندا که فعلی عه‌بد له‌ده‌م و لێو جوڵاندن و ده‌نگی مه‌خلوقه، به‌لام به‌ده‌م ده‌ری نابرن پێتان وایه گهر به‌ده‌م ده‌رتان بری ئه‌وا تیکه‌ل بوون روو ئه‌دات و مه‌خلوقیه‌که بۆ قورئانیش ئه‌گه‌رپێته‌وه، به‌لام به‌ پێی ئه‌گه‌ری دووهم ئیمام احمد پێی وایه فعلی عه‌بد له‌ناو نوێژدا مه‌خلوق نیه، نابێ له‌ دلیشه‌وه به‌ مه‌خلوقی بزانیته، چونکه ئه‌حکامی شه‌رعی له‌سه‌ر حه‌قیقه‌تی شته‌کان ئه‌دری نه‌ک له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خه‌لکی چۆن شته‌که ده‌رئه‌برن، تو گهر له‌ناو دلی خۆت برۆات وایه فعلی عه‌بد مه‌خلوقه ئه‌وا ئیمام احمد ئه‌لێ نابێ نوێژ شتی مه‌خلوقی تیدا بووتری وه‌ک له‌فه‌رمووده‌که هاتوو (لا

یصلح فیها شيء من کلام الناس) که‌واته ئیمام احمد ئە ئی فعلی عەبد لە‌ناو نوێژدا
مه‌خلوق نیه!!!

گەر ئە‌لین نا ئیمام احمد مه‌به‌ستی فعلی عەبد نیه مه‌به‌ستی ئە‌وه‌یه قورئان نابێته
مه‌خلوق به‌ له‌فزی به‌نده‌کان، به‌م ووتیه‌یه رەددی له‌فزیه‌کان ئە‌داته‌وه که برۆیان
وابوو قورئان به‌ له‌فزی به‌نده‌کان ئە‌بێته مه‌خلوق، بۆیه به‌م فەرمووده‌یه رەددیان
ئە‌داته‌وه

ئە‌وا ئە‌وکات گەر‌اونه‌ته‌وه بۆ ئە‌گه‌ری یه‌که‌م و دانتان به‌وه ناوه که له‌فزیه‌کان ئە‌یان
ووت قورئان مه‌خلوقه نه‌ک بۆ‌ین فعلی عەبد مه‌خلوقه.

ماویه‌تی

ئە‌م پۆسته‌ی کۆتایی که‌ بۆته سێ پۆست زۆر به‌ ووردی بیخویننه‌وه چونکه‌ رەنگه‌
تیگه‌یشتنی ئالۆز بێت بۆ هه‌ندیکتان به‌ تایبه‌تی به‌شی کۆتاییه‌که‌ی

ئە‌مه‌ش بۆیه باس ئە‌که‌م چونکه‌ ئە‌بینم خاوه‌ن که‌ناله‌کان هه‌ندیکیان هیشتا له‌
ناوه‌رۆکی باسه‌که‌ حالی نه‌بوونه که‌ له‌فزیه‌کان کێ بوون، ئە‌ی ئە‌و خه‌لکه‌ی چاوی
له‌سه‌ر ئە‌م که‌ناله‌یه‌ چاوه‌رێ ئە‌کات دوو شت فێر بێت لێ‌یانه‌وه ئە‌بێ ئە‌وان چۆن له‌
باسه‌که‌ حالی بن ؟!

اللفظية (١٦)

تېښته له مذهبې له فزیه کان وړوند نه ده زیاتره
له بهرې

حنبل بن اسحاق ؒ:

بیستم باوکی عبدالله باسی فہرموودہی معاویۃ بن الحکم السلمي کرد، ووتی: ئەم فہرموودہیہ بە لڳە ی تێدایە کہ کہ لامی اللہ عز وجل مەخلوق نیە، وە نوێژ دروست و تەواو ئەبێت بە کہ لامی اللہ، وە کہ لامی بە نی ئادەم ناکرێ لە نوێژدا بووتری، رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم جیاکاری کرد لە نیوان قسە کردن بە قورئان و قسە کردن بە غەیری قورئان لە نوێژدا کاتیەک فہرمووی: (لا یصلح فیہا شیء من کلام الادمیین).

گهر بهم جوړه بوايه ټه‌وا نوږى پيوه دروست و ته‌واو نه‌ټه‌وو، هه‌روه‌ک چوڼ نوږ
دروست و ته‌واو نابيت به غه‌يرى قورئان له که‌لامى خه‌لکى، جا پروونى کرده‌وه
قىرائه‌تى قورئان و که‌لامى خه‌لک جياوازن، نوږ دروست و ته‌واو نابيت ته‌ن‌ها به
قىرائه‌ى قورئان نه‌بيت، وه قىرائه‌ى به‌نى ئاده‌م له نوږدا وه‌ک قسه‌ کردنيان نيه به

غه‌یری قورئان، پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم نوێژی به‌ دروست و ته‌واو دانا به‌ قسه‌ کردنیان به‌ قورئان، وه‌ قسه‌ کردنیان به‌ غه‌یری قورئان نوێژیان دروست و ته‌واو ناکات.

وه‌ پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رمووی: (إنما هي التسبیح والتکبیر وقراءة القرآن) پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم له‌م فه‌رمووده‌دا ڕوونی کرده‌وه‌ که نوێژ دروست و ته‌واو ئه‌بی‌ت به‌ قیرائه‌تی قورئان، وه‌ به‌ غه‌یری قورئان دروست و ته‌واو نابێت، وه‌ لا اله الا الله و سبحان الله له‌ قورئاندا هه‌ن و نوێژیان پێ دروست و ته‌واو ئه‌بی‌ت.

حنبل ئه‌لّی: پاشان باوکی عبدالله ووتی: حه‌ز ناکه‌م بچمه‌ ناو ئه‌م باسه‌، وه‌ حه‌ز ناکه‌م قسه‌ی تیدا بکه‌م.

(السنة للخلال : ٢٠٧٩)

فه‌رمووده‌ی معاویة بن الحکم السلمي ئه‌وه‌یه‌ که ئه‌م هاوه‌له‌ له‌ناو نوێژدا ئه‌بیستی که‌سیک ئه‌پژمێ، ئه‌ویش پێی ئه‌لّی: یرحمک الله، پاشان دوا‌ی ته‌واو بوونی نوێژه‌که‌ پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فی‌ری ئه‌کات که له‌ناو نوێژدا نابێ خه‌لکی قسه‌ بکه‌ن، به‌لکو ته‌نها ته‌کبیر و ته‌سبیح و خویندنی قورئانه‌.

سه‌ره‌تا له‌ ووته‌که‌ی کۆتایی ئیمام احمد ده‌ست پێ ئه‌که‌م که ووتی: حه‌ز ناکه‌م باسی ئه‌م باب‌ه‌ته‌ بکه‌م و قسه‌ی تیدا بکه‌م، به‌لام کاتی‌ک که‌سانیک ده‌ست ئه‌که‌ن به‌ گومرا کردن و چه‌واشه‌ کردنی خه‌لک ناچار ئه‌بی‌ت قسه‌ی تیدا بکات و ڕوونی بکاته‌وه‌ و به‌

شتانی‌ک به‌لگه‌یان بۆ به‌یشتیه‌وه که وه‌ک مانگه شه‌و له شه‌وی ساما‌لدا پروونن، به‌لام که که‌سانی‌ک به‌ئه‌نقه‌ست خۆیان له‌م حه‌قیقه‌تانه‌ بدزنه‌وه و مه‌به‌ستیان کوفر بۆ، یان به‌هۆی نه‌فامی و جه‌هله‌وه‌ تیینه‌گه‌ن تۆ ناچاری هه‌ندی‌ک شتیان بۆ باس بکه‌یت که چاوه‌رپێت نه‌ئه‌کرد رۆژنیک له‌ رۆژان پێویست بکات پروونکردنه‌وه‌ی له‌سه‌ر بده‌یت و باسی بکه‌یت، ئه‌گینا والله منیش هه‌رگیز حه‌زم نه‌کردوه‌ هه‌یج کاتی‌ک قسه‌ له‌م بابته‌ بکه‌م و زیندووی بکه‌مه‌وه، به‌لام که ئه‌بینم که‌سانی‌ک په‌یدا بوونه به‌ناوی ده‌ست گرتن به‌ مه‌نه‌جی سه‌له‌ف و پته‌وی عه‌قیده‌وه‌ حوکمی ته‌کفیر ئه‌ده‌ن له‌سه‌ر هه‌ر که‌سی‌ک که‌ بۆ کاغه‌ز و حه‌یر و فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ و قورئان که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، هه‌موو جوهره‌ قسه‌ کردنی‌ک له‌م باسه‌ به‌ کوفر ئه‌زانن له‌ کاتی‌کدا سه‌له‌ف قسه‌یان له‌سه‌ر بابته‌ی له‌ف‌ز و تیلاوه‌ و قیرائه‌ کردوه‌ که ئه‌مانه‌ له‌ف‌زی موجه‌لن به‌ مه‌خلوق و غه‌یر مه‌خلوق وه‌سف نا‌کرین له‌ پال قورئان، که‌چی ئه‌مانه‌ هاتوون شته‌ پروونه‌کانیشیان قیاس کردۆته‌ سه‌ری به‌بۆ ئه‌وه‌ی یه‌ک سه‌له‌فیان هه‌بێت له‌مه‌دا، ئینجا جاهیلی واهه‌یه‌ ئه‌لێ ئه‌ی بۆ ئیمام احمد نه‌یووت کاغه‌ز مه‌خلوقه‌؟! ئاخ‌ر له‌ سه‌رده‌می ئه‌ودا چ ئه‌حه‌مه‌قێک گومانی هه‌بوو له‌ مه‌خلوقی کاغه‌ز تا ئیمام احمد بۆی پروون بکاته‌وه‌ و باسی بکات ؟ هه‌یانه‌ ئه‌لێ له‌ دلێشه‌وه‌ نازانم کاغه‌ز و حه‌یر دل و سینه‌ی مرۆف و فعله‌کانی له‌ کاتی قورئان خویندنه‌وه‌ مه‌خلوقن یان نا !!! هه‌یانه‌ ئه‌لێ له‌ دل‌ه‌وه‌ ئه‌زانم مه‌خلوقن به‌لام به‌ زمان ده‌ری نابرن، هه‌ر که‌س به‌ زمان ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ ده‌رپړی که‌ له‌ دل‌ه‌وه‌ بروام پێیه‌تی ئه‌وا له‌فزیه‌کی جه‌همیه‌ و کافره‌ !!! سبحان الله عه‌قیده‌که‌ت له‌ناو دل‌ت حه‌شارده‌ی ئه‌هلی سوننه‌ی، له‌کاتی روونکردنه‌وه‌ که‌ پێویستی کرد عه‌قیده‌که‌ت به‌ زمان ده‌رپړی ئه‌وا ئه‌بیته‌ جه‌همی

له‌لای ئه‌وان !!! خۆزگه‌ ئه‌مزانی چۆن زانیتان ئه‌م شتانه‌ مه‌خلوقن که له‌ناو دلی خۆتان به‌ مه‌خلوقی ئه‌زانن ؟ ئایا له‌ ده‌می زانیان بیستان یان به‌ وه‌حی خرایه‌ ناو دلتان به‌بێ ده‌ربڕینی به‌ زمان ؟ وه‌ خۆزگه‌ ئه‌مزانی گهر توشی که‌سیک بن بلی: (قورئان که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، وه‌ ده‌نگی عه‌بد و فعلی عه‌بد و کاغه‌ز و حیبر ئه‌وانیش مه‌خلوق نین) به‌ چ به‌لگه‌یه‌ک و به‌ چ ووته‌یه‌ک وه‌لامی ئه‌م که‌سه‌تان ئه‌دایه‌وه‌ ؟ ئه‌تان ووت قورئان که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌ ؟ ئی ئه‌ویش هه‌مان شت ئه‌لی کیشه‌ی نیه‌، به‌لام فعلی عه‌بد و کاغه‌ز و حیبر ئه‌کات به‌ غه‌یر مه‌خلوق، به‌ چ به‌لگه‌یه‌ک بۆی ئه‌سه‌لمینن که‌ ئه‌مانه‌ مه‌خلوقن ؟ یان وازی لیده‌هینن و ئه‌لین مادام ئیمام احمد قسه‌ی تیدا نه‌کردوه‌ ئیمه‌ش وه‌لامی ناده‌ینه‌وه‌!

ئاخر گهر ئیوه‌ له‌سه‌ر ووتنی حیبر و کاغه‌ز مه‌خلوقه‌ خه‌لک ته‌کفیر و ته‌بدیع نه‌که‌ن ئیمه‌ بۆچی باسی بابه‌تیکی له‌م جووره‌ ئه‌که‌ین ؟

ئاخر گهر ئیوه‌ هه‌مان بیروباوه‌ری که‌سیکتان هه‌بێ له‌ دله‌وه‌ و ئه‌م شتانه‌ به‌ مه‌خلوق بزانی به‌لام ئه‌وه‌ی له‌کاتی پێویست ده‌ری بپری به‌ زمان بۆ ڕوونکردنه‌وه‌ی باسه‌که‌ بۆ که‌سانیک که‌ به‌ هه‌له‌ حالی بوونه‌، به‌مه‌ ته‌کفیر یان ته‌بدیعی بکه‌ن، ئیمه‌ چۆن بیده‌نگ بین و هه‌له‌ کانتان بۆ ڕاست نه‌که‌ینه‌وه‌ ؟

ئاخر گهر ئیوه‌ جیاوازی نه‌که‌ن له‌ نیوان مه‌زه‌به‌ی ابن کلاب که‌ ئه‌یووت تیلاوه‌ فعلی عه‌بد و مه‌خلوقه‌، به‌لام مه‌تلو که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، مه‌به‌ستی له‌ تیلاوه‌ قورئانی سه‌ر زه‌وییه‌ و مه‌به‌ستی له‌ مه‌تلو که‌لامی نه‌فسی الله یه‌ که‌ بێ پیت و بێ ده‌نگه‌ له‌لای ئه‌و، جیاوازی ئه‌م عه‌قیده‌یه‌ نه‌که‌ن له‌گه‌ڵ مه‌زه‌به‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که‌

ئەلێ تیلاوە فعلی عەبدە و مەخلوقە، بەلام مەتلو ئەوەیە کە ئەخویندریتەو و کەلامی
 اللّە یە مەخلوق نیە، ئەوەی ئەیبیستین و ئەینوسین و حیفزی ئەکەین لە سینەدا و
 ئەخوینین کەلامی اللّە یە و مەخلوق نیە، گەر تۆ نەتزانێ مەزەهەبی ابن کلاب چیه
 هاتی حوکمی ئەو کەسە و حوکمی ابن کلاب-ت یە کسان کرد و هەردووکیان تە کفیر
 کرد و وت هەمان ووتەیان هەیه بەهۆی جەهلتهو بە عەقیدە ی فرقه‌کان، بە
 جەهلتهو کەسانیک تە کفیر کرد بە حیسابی خۆت هەمان حوکمی سەلف لەسەر
 ابن کلاب تەنزێل ئەکەیتە سەری، لەولاو کەسیک کە ئەبینێ لەخۆتەو خەلکی
 تە کفیر ئەکەیت و لە کرۆکی باسە کە حالی نەبوویتەو، ئەویش دیت بۆت روون
 ئەکاتەو ئەلێ هەلێ حالی بووی، ابن کلاب ئەمە مەزەهەبە کە ی بوو، بەلام ئەم کەسە
 مەزەهەبی وانیە تۆ بە هەلێ لە باسە کە حالی بووی، کە ئەو ئەلێ تیلاوە فعلی عەبدە و
 مەخلوقە، مەتلو کەلامی اللّە یە و مەخلوق نیە، ووتە کە ی تەواو پێچەوانە ی ابن
 کلاب-ه بگرە تە کفیری هەر کەسیک ئەکات کە بیروباوەری ابن کلاب-ی هەبێ، کەچی
 تۆ هیئەدە جاهیلی ئەو کەسەش تە کفیر ئەکەیت کە باسە کەت بۆ روون ئەکاتەو،
 ئەلێ ئەویش تەفسیلیدا و بوو لەفزی، ئاخر کە جاهیلەکان بە هەلێ لە باسە کە
 حالی بوون و نەیانزانی راست چیه و هەلێ چیه و بیدعە چیه و کوفر چیه، هەموو
 قسە کردنیک لەم باسە بە کوفر یان بیدعە بزانی، تۆ ناچاری پوونکردنەو بەدەیت
 کە کامە ی کوفرە و کامە ی بیدعە یە و کامە ی هەلێ یە و کامە ی راستە، بەلام هیئەدە
 ئەحمەقن روونکردنەو تۆ بۆ راستکردنەو هەلێ خۆیان ئەویش بە تەفسیلی
 بیدعی و کوفری ئەزانی، ئەتکەن بە مبتدع یان کافر، لایان گرنگ نیە لە باسە کە حالی
 نەبن وەکو خۆی و بە هەلێ خەلک تە کفیر بکەن و تەبديع بکەن، ئەلێ تەنها بلین

قورئان که‌لامی الله یه و مه‌خلوق نیه، ئیتر هه‌رکه‌سیک جگه له‌مه یه‌ک شتی تری ووت هه‌مووی کافره، هه‌ر که‌سی‌کیش هات روونکردنه‌وه‌یدا که هه‌موو قسه‌کردنیک له‌م باسه‌کوفر نیه، ده‌ره‌جاتی هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌خه‌نه ناو بازنه‌که‌وه ته‌کفیری ئه‌که‌ن یان ته‌بدیع، ئاخ‌ر گه‌ر جاهیلانیکی وه‌کو ئیوه به‌هه‌له له‌م باسه‌حالی نه‌بن ئیمه‌بۆ دین قسه‌له‌م باسه‌ئه‌که‌ین و روونکردنه‌وه ئه‌ده‌ین له‌سه‌ری؟ ئیمه‌ش وه‌ک سه‌له‌ف ئه‌لین قورئان که‌لامی الله یه مه‌خلوق نیه، چ پ‌یویست ئه‌کات روونکردنه‌وه له‌سه‌ر مه‌خلوقی ئه‌و شتانه‌به‌هین که‌روونن مه‌خلوقن؟ به‌لام که‌سیک ئه‌م شته‌مه‌خلوقانه به‌مه‌خلوق ناو بیات، تۆش ووته‌که‌ی یه‌کسان بکه‌ی به‌ووته‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ئه‌ل قورئان مه‌خلوقه، هه‌مان حوکم به‌ده‌یت له‌سه‌ر هه‌ردووکیان، ئه‌وکات ئیمه‌ناچار ئه‌بین ئه‌حه‌مه‌قیکی وه‌ک تۆ تیب‌گه‌یه‌نین که‌کاغه‌ز و حیبر و فعلی عه‌بد مه‌خلوقن له‌سه‌ر ئه‌م شتانه‌خه‌لک ته‌کفیر ناکرئ، گه‌ر ئه‌حه‌مه‌قی تۆ نه‌بوایه ئیمه‌ش نه‌ئه‌چووینه ناو ئه‌م باسانه‌وه و قسه‌مان تیدا نه‌ئه‌کرد

که‌ئه‌لیم (تۆ) مه‌به‌ستم که‌سیکی دیاریکراو نیه، مه‌به‌ستم هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌یه که هه‌مان بیروباوه‌ریان هه‌یه له‌م باب‌ه‌ته

ئینجا ئیستا ئه‌چه‌مه‌سه‌ر ریوایه‌ته‌که‌که وه‌ک باقی ریوایه‌ته‌کانی تر سودی لی ئه‌بینین بۆ تیگه‌یشتن له‌مه‌زه‌ه‌بی له‌فزیه‌کان

ئیمام احمد ووتی: (ئه‌م فه‌رمووده‌یه به‌لگه‌ی تیدا‌یه که‌که‌لامی الله عز وجل مه‌خلوق نیه)

سه‌یرکه‌ن دووباره و ده‌باره ئیمام احمد له‌ رهددانه‌وه‌ی له‌فزیه‌کان باسی ئه‌وه‌ ئه‌کات که ئه‌وه‌ی که‌سی نوێژکه‌ر به‌ ده‌می دادیت له‌ نوێژدا که‌لامی الله یه و مه‌خلوق نیه، ئه‌لێ فه‌رمووده‌که‌ به‌لگه‌ی تیدایه که که‌لامی الله مه‌خلوق نیه، ئێ ده‌ تیځه‌ که له‌فزیه‌کان ئه‌یان ووت که‌لامی الله مه‌خلوقه که عه‌بد به‌ له‌فزی خۆی ده‌ری ئه‌برئ، بۆیه ئیمام احمد به‌م فه‌رمووده‌یه رهددیان ئه‌داته‌وه، که‌ر له‌فزیه‌کان مه‌به‌ستیان مه‌خلوقی قورئان نه‌بوايه، ئه‌م فه‌رمووده‌یه چۆن ئه‌بووه به‌لگه له‌ دژیان ؟

ئینجا با بێین ئه‌م فه‌رمووده‌یه بکه‌ین به‌ به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی که ئه‌لێن فعلی عه‌بد مه‌خلوقه به‌لام که‌لامی الله که عه‌بد ئه‌یخوینئ و ئه‌ینوسی و ئه‌بیستی و حیفری ئه‌کات مه‌خلوق نیه، بزانیان فه‌رمووده‌که ئه‌بیته به‌لگه له‌ دژیان ؟

فه‌رمووده‌که باسی ئه‌وه‌ ئه‌کات ئه‌وه‌ی که‌سی نوێژکه‌ر له‌ نوێژدا ئه‌یلئت که‌لامی الله یه و مه‌خلوق نیه

ئێ ئه‌م جه‌ماعه‌ته‌ش هه‌مان شت ئه‌لێن، که‌واته ئه‌م فه‌رمووده‌یه به‌ هیچ جوړیک نابیته به‌لگه له‌ دژیان

ئینجا ئیستا وه‌ک پۆستی پێشوو استدلال کردن به‌ ووته‌که‌ی ئیمام احمد پێچه‌وانه ئه‌که‌ینه‌وه له‌ دژی ئه‌وانه‌ی که خۆیان به‌ ئیمام احمد هه‌لئه‌واسن و کوێرانه هه‌موو که‌سیک ته‌کفیر ئه‌کات که هه‌ر قسه‌یه‌کی کردبێ له‌م باسه

ئیمام احمد ئه‌لێ: (که‌ر به‌م جوړه‌ بوايه ئه‌وا نوێژی پێوه دروست و ته‌واو نه‌ئه‌بوو)

لێره‌دا ره‌ددی له‌فزییه‌کان ئه‌داته‌وه ئه‌لّی گهر به‌و جووره بیّت که ئیوه باسی ئه‌که‌ن
قورئان به‌ له‌فزی به‌نده‌کان ببیته مه‌خلوق، ئه‌وا نوێژ دروست و ته‌واو نه‌ئه‌بوو به
قورئان خویندنه‌وه، چونکه له‌و کاته‌دا عه‌بد شتیکی مه‌خلوقی ئه‌خویند

به‌لام گهر به‌ پێی فه‌همی ئیوه بۆ مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کان له‌م ووته‌یه‌ی ئیمام احمد
بروانین ئاوا ده‌رئه‌چی:

له‌فزییه‌کان نه‌یان ئه‌ووت قورئان مه‌خلوقه، به‌لکو ئه‌یان ووت فعلی عه‌بد مه‌خلوقه
که قورئانه‌که ئه‌خوینیته‌وه، به‌لام قورئانه‌که که لامی الله یه و مه‌خلوق نیه

که‌واته ووته‌که‌ی ئیمام احمد له‌ ره‌ددانه‌وه‌ی له‌فزییه‌کان که ووتی: (گهر به‌م جووره
بوایه ئه‌وا نوێژی پێوه دروست و ته‌واو نه‌ئه‌بوو) ئاوا لیدیّت:

ئیمام احمد پێی وایه له‌ نوێژدا فعلی عه‌بد مه‌خلوق نیه، گهر فعلی عه‌بد مه‌خلوق
بوایه ئه‌وا نوێژی پێوه دروست و ته‌واو نه‌ئه‌بوو!!!

له‌ نه‌تیجه‌دا ئیمام احمد پێی وایه فعلی عه‌بد له‌ نوێژا غه‌یر مه‌خلوقه، ئه‌وه‌ی بلی
فعلی عه‌بد مه‌خلوقه ئه‌وا ئیمام احمد به‌م فه‌رمووده‌یه ره‌ددی ئه‌داته‌وه که مه‌خلوق
نیه!!!

گەر ئه‌لّین نا، ئیمام احمد به‌ هیچ جوړیك باسی فعلی عه‌بد ناکات به‌ لّکو باسی قورئان
ئه‌کات که نابیته‌ مه‌خلوق، فه‌رمووده‌که‌ش هه‌ر باسی قورئان ئه‌کات نه‌ک فعلی
عه‌بد، ئه‌وکات دووباره‌ و ده‌باره‌ دانتان به‌وه‌ داناوه‌ که له‌فزیه‌کان ئه‌یان ووت قورئان
مه‌خلوقه‌ نه‌ک بلّین فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، بۆیه‌ نابّ ئه‌وه‌ی بلّی فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌
هه‌مان حوکمی له‌فزیه‌کانی له‌سه‌ر بدریّت.

ماویه‌تی

به‌شیخ

هه‌ندیك شت هه‌یه زۆر ڕوونه به‌لام الله هیدایه‌ت نه‌دات بۆی ئه‌وا وه‌ك كوێر
ئه‌وه‌ستی له‌ ئاستیدا، له‌به‌رده‌میشت بێت نایینیت

بۆ نموونه:

كاتیك له‌فزییه‌كان ده‌ركه‌وتن ووتیان (له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه) له‌ په‌نای ئه‌م
ووته فیلاویه‌وه ئه‌یان ووت قورئان مه‌خلوقه

له‌ به‌رامبه‌ردا ووته‌یه‌ك هه‌یه زۆر باوه كه ئیمام احمد و سه‌له‌ف له‌ دژی له‌فزییه‌كان
به‌كاری دین، كه پێش په‌یدا بوونی له‌فزییه‌كان ئه‌م ووته‌یه بوونی نه‌بوو، ئه‌ویش ئه‌م
ووته‌یه: (قورئان مه‌خلوق نیه له‌ هیچ بارێكدا و له‌ هیچ حالێكدا)

كه‌سیك الله هیدایه‌تی دابێت هه‌ر ته‌نها سه‌یری وه‌لامی سه‌له‌ف بكات بۆ له‌فزییه‌كان
ده‌ست به‌جێ تێه‌گات كه مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌كان چی بووه، سه‌له‌ف كه هه‌میشه له
په‌ددانه‌وه‌ی له‌فزییه‌كان ئه‌یان ووت قورئان مه‌خلوق نیه له‌ هیچ بارێكدا و له‌ هیچ
حالێكدا، واتا له‌فزییه‌كان ئه‌یان ووت قورئان له‌ بارێك له‌ باره‌كاندا ئه‌بێته مه‌خلوق،
ئه‌ویش ئه‌وكاته‌یه كه به‌نده‌كان به‌ له‌فزی خۆیان ده‌ری ئه‌برن.

به‌شیّک

یه‌کیّک له‌هۆکاره‌هه‌ره‌دیاره‌کان که‌وائه‌کات‌گه‌ران و به‌ح‌ث به‌دوای به‌به‌تیّک عیله‌ی ده‌رنه‌چیت ئه‌وه‌یه‌که‌سه‌کان به‌به‌ته‌کان ئه‌به‌ستنه‌وه‌به‌که‌سیّکی دیاریکراو، له‌بری ئه‌وه‌ی سه‌ره‌تا له‌به‌به‌ته‌که‌تیّب‌گات چۆنه‌، له‌حوکمدان له‌سه‌ر که‌سه‌که‌ئه‌پرواته‌ناو به‌به‌ته‌که‌، هیّنده‌ی به‌لایه‌وه‌گرنگه‌حوکه‌ی که‌سه‌که‌بزانیّت هیّنده‌به‌لایه‌وه‌گرنگ نیه‌له‌باسه‌که‌تیّب‌گات وه‌کو‌خۆی، نازانیّت که‌حوکمدان له‌سه‌ر که‌سه‌کان به‌گویره‌ی تیگه‌یشتن له‌به‌به‌ته‌که‌ئه‌دری، گه‌ر به‌دروستی له‌به‌به‌ته‌که‌تیّنه‌گه‌یشتن حوکمیش به‌هه‌له‌ئه‌ده‌ن.

بۆ‌نموونه‌ئه‌م به‌به‌تی له‌فزیه‌

زۆرینه‌ی له‌حوکمدان له‌سه‌ر بوخاری داخیلی به‌به‌ته‌که‌بوونه‌، ئه‌م به‌سه‌یان به‌ستۆته‌به‌بوخاری، هیّنده‌ی به‌لایانه‌وه‌گرنگه‌حوکه‌ی بوخاری بزانه‌هیّنده‌به‌لایانه‌وه‌گرنگ نیه‌له‌باسه‌که‌تیّب‌گه‌ن

هر ٻويه من ۱۶ پوڻه باسي له فزيه کان ٿه ڪم ٿاڪو ٿيڻا له يه ڪ پوڻيڻ ووتيه ڪي بوخاريم نه هيڻاوه له ڪٽيه ڪهي، چونڪه ٿه ٻي سه رها تيڙگهين ٿم بابهي له فزيه چونه و له فزيه کان ڪيڻ و ٻو ته ڪفير ڪراون، ٿينجا بزانيڻ ووتهي سهلف چي بووه له سه ر ٿم بابهي ته و ليڪه وته ڪاني، ٿينجا دواتر وهره باسي ٿه وه بڪه بوخاري يان هر ڪه سيڪي تر چي ووتوه، وه ڪوڪي ٿم ووتيه چيه له لاي سهلف، ٿاخر ڪه ٿو هيڻا له باسه ڪه حالي نه بوويته چيت داوه له ڪوڪي ٿم و ٿه و، ده وهره سه رها له باسه ڪه تيڙگه به دروستي ٿينجا وهره ڪوڪم به سه ر ٿم و ٿه و بده.

اللفظیة (۱۷)

تِیگه‌یشتنی له مه‌زه‌به‌یی له‌فزیه‌کان و رِودنکردنه‌وه‌ی زیاتر
له‌سه‌ری

محمد بن مسلم ئە‌ئێ:

پرسیارم له‌ باوکی عبدالله احمد بن حنبل کرد ده‌رباره‌ی له‌فزیه‌کان ؟

ووتی: ئە‌وان خراپ‌ترین له‌ واقفه‌کان، فیل له‌ خه‌لک ئە‌که‌ن و فریویان ئە‌ده‌ن، الله عز
وجل فه‌رموویه‌تی: (حتى یسمع کلام الله)، وه‌ فه‌رموویه‌تی: (یسمعون کلام الله ثم
یحرفونه)، له‌ کێی ئە‌بیستن ؟

محمد بن مسلم ئە‌ئێ: احمد پێی ووتم: قورئان چۆن ته‌سه‌روفی پێ بکری که‌لامی الله
یه، وه‌ له‌فزیه‌کان جه‌همین.

محمد بن مسلم ئە‌ئێ ووتم: ئایا زانیویه‌ یه‌کیک له‌ جه‌همیه‌کان ووتبێتی له‌فزم به
قورئان مه‌خلوقه‌ ؟

ووتی: پیم گه‌یشتووهر المریسی ئەمه‌ی ئەه‌ووت.

(السنة للخلال : ٢٠٨٠)

ئیمام احمد باسی فیّ و فریوی له‌فزیه‌کانی کرد که خه‌لک هه‌لئه‌خه‌له‌تینن، فیّله‌که‌شیان ئەمه‌یه که ئەلین له‌فرمان به‌قورئان مه‌خلوقه‌خه‌لکی وائه‌زانن باسی فعلی عه‌بد ئەکه‌ن، که‌چی مه‌به‌ستیان ئەه‌ویه‌قورئان به‌له‌فزی به‌نده‌کان ئەبیته مه‌خلوق، هه‌ر بۆیه ئیمام احمد له‌گه‌لیدا ئەم دوو ئایه‌ته ئەه‌ینن که هه‌ردووکیان باسی ئەه‌وه ئەکه‌ن ئەه‌وه‌ی خه‌لکی ئەبیستن له‌قورئان بریتیه له‌که‌لامی الله، به‌ده‌برینی که‌سیکی مه‌خلوق که‌لامی الله نابيته مه‌خلوق.

وه ئیمام احمد باسی ئەه‌وه‌ی کرد که پئی گه‌یشتووهر بشر المریسی ئەه‌ووت له‌فزم به‌قورئان مه‌خلوقه، هه‌رچه‌نده بشر المریسی زۆر به‌پوون و راشکاوی ئەه‌ووت قورئان مه‌خلوقه و ده‌وریکی گرنگی هه‌بوو له‌فیتنه‌ی خلق القرآن، به‌لام دیاره به‌م شیوازه‌ش کوفره‌که‌ی ده‌برپوه، یان ره‌نگه له‌سه‌ره‌تا وای ووتی هه‌روه‌ک ئیمام احمد له‌پروایه‌تیک ئەل پیم گه‌یشتووهر جه‌م بن صفوان له‌سه‌ره‌تادا ئەه‌ووت له‌فزم به‌قورئان مه‌خلوقه.

وه عثمان بن سعید الدارمی ووته‌ی قوتابیه‌که‌ی بشر المریسی نه‌قل کردووهر و داویه‌تیه پال له‌فزیه‌کان له‌شوینیکدا، که له‌کتیبی (النقض) ره‌ددی قوتابیه‌که‌ی ئەداته‌وه و هه‌میشه به‌(المعارض) ناوی ئەبات

عَمَانُ بْنُ سَعْدِ الدَّارِمِيِّ لَهُ رَهْدَدِي قُوتَابِيه كَهِي بَشَرِ الْمَرِيْسِيِّ ئَهْ لِي:

سه‌باره‌ت به‌ ووته‌كه‌ت كه‌ ئه‌لِي: (القراءة والقارئ والمقروء هه‌ر يه‌كێك له‌مانه‌ مانایه‌کی جیای هه‌یه‌) ئه‌م ووته‌یه‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌كانه‌، نازانین له‌ کوێ ئه‌م ووته‌یه‌ت دۆزیه‌وه‌ و به‌رچاوت كه‌وت و چۆن ته‌قلیدت کرده‌وه‌، جارێکیان تۆ جه‌همی، وه‌ جارێکیان واقفی، وه‌ جارێکیان له‌فزی، وه‌ ئه‌گه‌ر کتێبه‌که‌ درێژ نه‌بوایه‌وه‌ ئه‌وا بابه‌تی القارئ والقراءة والمقروء-مان بۆت پروون ئه‌کرده‌وه‌.

(النقض : ٣٤٨)

ئه‌وانه‌ی له‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کان تی‌نه‌گه‌یشتوون وائ‌ه‌زانن ته‌نها به‌ باسکردنی فعلی قورئان خوێنه‌که‌ و قورئانه‌که‌ ئه‌وا بوو‌یته‌ته‌ له‌فزی، ئه‌لِي ئه‌وه‌تا ئه‌م كه‌سه‌ ته‌نها باسی ئه‌وه‌ی کرد كه‌ قیرائه‌ جیایه‌ له‌ مه‌قروء، فعلی عه‌بد جیایه‌ له‌ قورئانه‌که‌، ته‌نها به‌م ووته‌یه‌ الدارمی به‌ له‌فزی ناوی برد، ووتی ئه‌مه‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌كانه‌، جا هه‌ر كه‌سێك باسی ئه‌م ته‌فسیله‌ بكات له‌فزییه‌ و كافر!

له‌ کاتی‌کدا گه‌ر بێتو ووته‌که‌ی الدارمی وه‌کو خۆی نه‌قل بکه‌ن ئه‌وا ئه‌بێت ئه‌ویش بکه‌ن به‌ له‌فزی، چونکه‌ الدارمی خۆی ئه‌لِي گه‌ر له‌به‌ر درێژ بوونه‌وه‌ی کتێبه‌که‌ نه‌بێت ئه‌وا بۆتی پروون ئه‌که‌مه‌وه‌ القراءة والقارئ والمقروء چیه‌، ئی حه‌تمه‌ن هه‌ر پروونکردنه‌وه‌یه‌ک بدات له‌م بابه‌ته‌ ئه‌وا جو‌ریکه‌ له‌ ته‌فسیل دان به‌م بابه‌ته‌، ئینجا پاشان تۆ ئه‌بێ بزانی‌ت ئه‌م كه‌سه‌ کێیه‌ که‌ الدارمی ره‌ددی ئه‌داته‌وه‌ و چ عه‌قیده‌یه‌کی هه‌یه‌ ده‌رباره‌ی قورئان، بروانه‌ لاپه‌ره‌کانی (٣٤٥ - ٣٤٦ - ٣٤٧ - ٣٤٨) الدارمی ووته‌ی

ئەم کەسە نەقل ئەکات کە بە پروونی ئەڤی: (قورئان مەخلوقە، وە هەر کەسێک بۆ قورئان غەیر مەخلوقە ئەوا کافرە)

بەلام کاتێک تەنە چەند شتێک لەملا و ئەولا کۆپی ئەکەیت بەبۆ ئەوەی بە تەواوی بابەتە کە بخوینیتەو وائەزانی ئەم کەسە کێشە تەنە ئەو بوو کە ئەیووت فعلی عەبد جیا یە لە کەلامی اللّٰه، ئینجا هەر کەس هەمان قسە ئەو بکات رێک ئەیدەیتە پال لە فزییەکان بە بەلگە ئەوەی الدارمی تەنە بەم ووتە یە ئەم کەسە دایە پال لە فزییەکان ئەگینا خۆ ئەم کەسە نە ی ووتبوو قورئان مەخلوقە!!! کە شتەکان ناخوینیتەو تەنە چەند دیرێک نەقل ئەکەیت لە کتێبەکان هەر ئەمە یە نەتیجە کە ی، ئەگینا گەر تەواوی بابەتە کە بخوینیتەو ئەزانیت ئەم کەسە چ عەقیدە یە کە هەبوو

هارون بن عبداللّٰه البزار ئەڤی:

ووتەم بە باوکی عبداللّٰه: کەسانێک ئەڤین لە فزمان بە قورئان مەخلوقە ؟

بە تورەییەو ووتی: ئەمە ووتە یە کە خراپ و پیسە.

ووتەم: ئایا نالین قورئان کەلامی اللّٰه یە غەیر مەخلوقە لە هەموو حالێکدا و لە هەموو روویکدا ؟

ووتی: بەڤی:

بەروانە (السنة : ٢٠٨١)

دووباره و ده‌باره سه‌یرکه به چ ووتیه‌ک ره‌ددی له‌فزیه‌کان ئه‌داته‌وه، ئه‌وان ئه‌لین له‌فزمان به‌قورئان مه‌خلوقه، ئه‌ویش له‌وه‌لامدا ئه‌لێ قورئان له‌هه‌موو بارێکدا غه‌یر مه‌خلوقه، واتا له‌فزیه‌کان ئه‌یان ووت ئه‌وکاته‌ی به‌له‌فزی خو‌مان ده‌ری ئه‌برین ئه‌بێته‌مه‌خلوق.

حنبل بن اسحاق ئه‌لێ:

بیستم باوکی عبدالله ئه‌یووت: ئه‌وانه‌ی ووتیان له‌فزمان به‌قورئان مه‌خلوقه، ئه‌مه‌ ووته‌ی جه‌همیه‌کانه.

(السنة للخلال : ۲۰۸۵)

احمد بن الحسین ئه‌لێ:

الطالقانی به‌باوکی عبدالله-ی ووت: چی ئه‌لێ ده‌باره‌ی له‌فزیه‌کان ؟
باوکی عبدالله ووتی: جه‌همین هیچ گومانی تێدا نیه.

بروانه (السنة للخلال : ۲۰۸۷)

تا ئیستا بیستووته‌زانایه‌کی سه‌له‌ف بلێ: هه‌ندیک که‌س هه‌ن بروایان وایه‌قورئان که‌لامی الله‌یه‌و مه‌خلوق نیه، به‌لام هه‌ر جه‌همین ؟ مه‌به‌ستم بابه‌تی قورئانه‌به‌ته‌ها نه‌ک سیفه‌ته‌کانی تری الله، چونکه‌ئه‌م بابه‌ته‌تایبه‌ته‌به‌قورئان، هه‌یه‌له‌سیفاتی تر

جههمیه به لّام برّوای وایه قورئان که لّامی الله یه و مه خلوق نیه، به لّام له بابته تی له فز
باسه که باسی قورئانه، هیچ زانیه ک وتوویه تی فلان که س دهرباره ی قورئان برّوای
وایه که لّامی الله یه و مه خلوق نیه به لّام هه ر جههمیه ؟ ئاخر گه ر له فزییه کان نه لّین
قورئان مه خلوقه چۆن ته نها به باسکردنی ئه وه ی فعلی عه بد مه خلوقه بوون به
جههمی و ته کفیر کران و یه کسان کران به و که سه ی که ئه لّی قورئان مه خلوقه ؟!!!

که سی ئاواش هه یه تا کو ئیستا له مه زه به ی له فزییه کان حالی نه بووه ئه لّی ئه ها فلان
ووتی قورئان که لّامی الله یه و مه خلوق نیه، به لّام له فزم به قورئان مه خلوقه، له سه ر
ئه م ووته یه به جههمی دانرا!

ئاخر گه ر تیڱه یت له فزییه کان کئ بوون هه رگیز ئه م قسه یه ناکه یت، چونکه
له فزییه کانیش هه ر ئه مه یان ئه ووت، له فزییه کانیش ئه یان ووت قورئان که لّامی الله
یه و مه خلوق نیه، به لّام له فزمان به قورئان مه خلوقه

جعفر بن محمد ئه لّی:

ووتم به باوکی عبدالله چۆنی ئه بینی من ئه لّیم هه ر که س بلی له فزم به قورئان
مه خلوقه کافره ؟

ووتی: ئه مه ووته ی جههمه، ئه مه ووته ی جههمه، ئه مه ووته ی جههمه، وه
جههمیه کان ته کفیر ئه کرین.

(السنة للخلال : ۲۰۸۹)

سه‌یرکه له‌فزییه‌کان کۆ بوون و چ عه‌قیده‌یه‌کیان هه‌بووه، ئایا جه‌همی کۆری سه‌فوان ئه‌یووت فع‌لی عه‌بد مه‌خلوقه، وه‌ قورئان که‌لامی الله‌ یه و مه‌خلوق نیه ؟ بۆیه ئیمام احمد ووته‌ی له‌فزییه‌کان یه‌کسانیان ئه‌کات به‌ ووته‌ی جه‌همی کۆری سه‌فوان ؟ یان له‌فزییه‌کان وه‌کو جه‌هم بر‌وایان وابوو قورئان مه‌خلوقه به‌لام به‌ جوړیکی تر ده‌ریان ئه‌بری ؟

اس‌حاف ئه‌ئ:

بیستم باوکی عبدالله ئه‌یووت: هه‌ر که‌سیک پێی وابێت له‌فزی به‌ قورئان مه‌خلوقه ئه‌وا کافره.

وه‌ ووتی: که‌ جبریل هاته‌ لای پێغه‌مبه‌ر ص‌لی الله‌ علیهما قورئانی به‌سه‌ردا خوێنده‌وه، ئایا تیلاوه‌ی جبریل به‌ قورئان به‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر ص‌لی الله‌ علیه وسلم مه‌خلوق بوو ؟!
(السنة للخلال : ۲۰۹۰)

ووته‌که‌ی ئیمام احمد پروونه که‌ له‌فزییه‌کان ئه‌یان ووت قورئان به‌ له‌فزی به‌نده‌کان ئه‌بێته مه‌خلوق، بۆیه ئه‌ئ: ئایا کاتیکی جبریل قورئانی به‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر ص‌لی الله‌ علیه وسلم خوێنده‌وه مه‌خلوق بوو ؟

جا لێره‌دا ناچار ئه‌بن که‌ ب‌لێن ئیمام احمد باسی قورئان ئه‌کات نه‌ک فع‌لی جبریل، چونکه‌ گه‌ر ب‌لێن ئیمام احمد ره‌ددی ئه‌و که‌سانه ئه‌داته‌وه که‌ ئه‌لێن فع‌لی عه‌بد

مه‌خلوقه، ئه‌وکات ئه‌بێ بَلّین ئیمام احمد پّی وایه فعلی عه‌بد مه‌خلوق نیه وه‌ک له
ووته‌که‌ی دیاره ئینکاری له‌وه ئه‌کات که تیلاوه‌ی جبریل به‌ قورئان مه‌خلوق بّیت، وه
ئه‌گهر ئه‌لّین نه‌خیر ئیمام احمد ره‌ددی ئه‌وانه ئه‌داته‌وه که ئه‌یان ووت قورئان به
له‌فزی به‌نده‌کان ئه‌بّیته مه‌خلوق، ئه‌وا ئه‌وکات هه‌مان قسه‌ی ئیمه‌تان کردووه
ده‌رباره‌ی له‌فزیه‌کان، وه تیگه‌یشتوون که له‌فزیه‌کان ئه‌یان ووت قورئان ئه‌بّیته
مه‌خلوق به‌ له‌فزی به‌نده‌کان.

ماویه‌تی

اللفظية (١٨)

تیگه یشتنی له مهزهه بی له فزیه کان و رۆد نکرده دهی زیاتر
له سهری

يعقوب بن بختان ئە ئی:

بیستم باوکی عبداللّٰه ئە یووت: جههمیه کان بوون به چه ند چینیک، باسی له فزیه کانی
کرد پاشان ووتی: اللّٰه عز وجل فه رموویه تی: ﴿فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ﴾
[مریم: ٩٧].

يعقوب ئە ئی: پیّم ووت: فه رمایشتی اللّٰه عز وجل: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ
فَأَجْرُهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ [التوبة ٦]، که لامی اللّٰه عز وجل-یان له پیغه مبه ر صلی
اللّٰه علیه وسلم بیست ؟

ووتی: به ئی.

(السنة للخلال : ٢٠٩٣)

سه‌یرکه له رهددانه‌وه‌ی له‌فزییه‌کان باسی ئه‌وه ئه‌کات که ئه‌وه‌ی بیستیان له پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم که لامي الله بوو.

له‌خۆت پیرسه ئه‌و که سه‌ی که ئه‌ی قورئان که لامي الله یه و مه‌خلوق نیه، به‌لام فعلی عه‌بد مه‌خلوقه، ئه‌م ئایه‌ته و استدلال کردن پێی چ رهددیکی تیدا یه بۆ ئه‌و که سه؟! ئایا هیچ په‌یوه‌ندی به‌و هه‌یه؟ به‌لام ئه‌ی ئه‌و که سه‌ی که ئه‌ی: ئه‌وه‌ی ئه‌بیستن له‌به‌نده‌کان مه‌خلوقه و که لامي الله نیه، ئایه‌ته که ئه‌بیته رهد بۆی؟ به‌ی بیگومان، بۆیه ئیمام احمد زۆربه‌ی جار به‌م ئایه‌ته رهددی له‌فزییه‌کانی ئه‌دایه‌وه

يعقوب بن بختان ئه‌ی:

ووتم به‌باوکی عبدالله: عبدوس الرازي ووتی: کاتیک قورئانم خویند مه‌به‌ستم پێی نوێژ و پاداشت بوو ئه‌وا مه‌خلوقه، وه کاتیک قورئانم خویند مه‌به‌ستم پێی الله بوو ئه‌وا مه‌خلوق نیه.

باوکی عبدالله ووتی: لا فرج الله عن هذا، ئه‌مه ووته‌یه‌کی خراپه.

(السنة للخلال : ۲۰۹۴)

پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: له نوێژدا ناکرێ که لامي خه‌لکی تیدا بیته، به‌لکو ته‌نها ته‌کبیر و ته‌سبیح و قورئان خویندنه‌وه‌یه

ئیمام احمد ئەم فەرمووده‌یه‌ی ئەکرده به‌لگه‌ له‌ دژی له‌فزیه‌کان، ئەه‌یووت ئەم فەرمووده‌یه‌ به‌لگه‌ی تێدایه‌ که‌ ئەوه‌ی نوێژکه‌ر له‌ناو نوێژدا ئەیلێ که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم پوونی کردۆته‌وه‌ که‌ نوێژ به‌ شتی مه‌خلوق دروست و ته‌واو نابێت، که‌چی عبدوس الرازی ئەلێ: که‌ قورئان ئەخوینم له‌ناو نوێژدا یان بۆ پاداشت وه‌رگرتن ئەخوینم له‌و کاتانه‌دا قورئانه‌که‌ مه‌خلوقه‌، به‌لام کاتی که‌ به‌ نسه‌ت الله قورئان ئەخوینم ئەوکات قورئان که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، واتا ئەویش له‌فزیه‌ قورئانه‌که‌ به‌ له‌فزی به‌نده‌کان ئەکات به‌ مه‌خلوق، به‌لام به‌ نسه‌ت الله غه‌یر مه‌خلوقه‌، بۆیه‌ ئەم ریاویه‌ته‌م هێنا تاکو که‌س نه‌یکات به‌ به‌لگه‌ وابزانێ ئەم پیاوه‌ ئەلێ: قورئان خویندنی من فعلی منه‌ و مه‌خلوقه‌، به‌لام قورئان که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، نه‌خێر وانایی، ئەلێ قورئان مه‌خلوقه‌ کاتی که‌ من ئەخوینم له‌ نوێژدا

الحسین بن عبدالله‌ ئەلێ:

پرسیارم له‌ ابو بکر المروزی کرد ده‌باره‌ی چیڕۆکی هشام بن عمار، ووتم باوکی عبدالله ئینکاری چ شتیکی لیکرد ؟

ووتی: نامه‌یه‌کم بۆ هات له‌ دمشق تێیدا هاتبوو: پرسیارمان بۆ بکه‌ له‌ باوکی عبدالله که‌ هشام بن عمار وتووێه‌تی: له‌فزی جبریل و محمد علیهما السلام به‌ قورئان مه‌خلوقه‌.

منیش پرسیارم له‌ باوکی عبدالله کرد ده‌باره‌ی نامه‌که‌یان.

ووتی: قاتله‌ الله، الکرا بیسی جورئه‌تی نه‌کرد باسی جبریل و محمد صلی الله علیهما بکات، ئەمه‌ بۆته‌ جه‌هی، قاتله‌ الله.

(السنة للخلال : ۲۰۹۶)

سه‌یرکه‌ ئیمام احمد له‌ گه‌ڵ ووته‌ که‌ی هشام باسی که‌رابیسی ئەکات، که‌رابیسی ته‌ن‌ها ئەیووت له‌ فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، به‌لام هشام باسی له‌ فزی جبریل و محمد صلی الله علیهما کرد، واتا هه‌ر به‌ پروونی ئە‌ئ: جبریل به‌ شتیکی مه‌خلوق دابه‌زیوه‌ بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم، وه‌ پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم شتیکی مه‌خلوقی هیناوه‌ بۆ ئوممه‌ته‌که‌ی، جورئه‌تی زیاتر بوو له‌ که‌رابیسی، به‌لام کوفره‌که‌ی که‌رابیسی شاره‌تر بوو ته‌ن‌ها ئەیووت له‌ فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌.

به‌لام رپوايه‌تییک هاتوو هه‌شام بن عمار حاشا ئەکات له‌وه‌ی که‌ ئەو له‌ فزی بی‌ت و هه‌مان عه‌قیده‌ی که‌رابیسی هه‌بی‌ت، جا له‌ قسه‌کانی هشام بن عمار ده‌رئه‌که‌وی که‌ که‌رابیسی عه‌قیده‌ی چۆن بووه‌

عبدالله بن محمد بن منصور البزاز ئە‌ئ:

بیستم هشام بن عمار پیگه‌یشت که‌ که‌سانیک ئەیده‌نه‌ پال له‌ فزیه‌کان، جا هشام توپه‌ بوو ووتاریکی دا، تییدا سه‌نای الله تعالی کرد، وه‌ وه‌سفی کرد به‌ شه‌ش

ئایه‌ته‌که‌ی سه‌ره‌تای سوره‌تی الحدید، وه‌ خویندیه‌وه‌ به‌سه‌رمان و باسی عه‌زه‌مه‌تی الله‌ تعالی‌ کرد به‌ جوړیک که‌ گوڤگران سه‌رسام بوون پێ به‌هۆی جوانی ووته‌کانی، پاشان باسی قورئانی کرد ووتی: که‌لامی الله‌ یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، وه‌ هه‌ر که‌سیک بلی قورئان یان قودره‌تی الله‌ یان عیززه‌تی الله‌ مه‌خلوقه‌ ئه‌وا ئه‌م که‌سه‌ له‌ کافرانه‌، به‌ هشام ووترا: ئه‌ی چی ئه‌لێ ده‌باره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ئه‌لێ له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ؟ ووتی: (قل هو الله‌ أحد، الله‌ الصمد، لم یلد ولم یولد) ئه‌مه‌ی که‌ خویندمه‌وه‌ که‌لامی الله‌ یه‌، پێ ووترا: که‌سانیک له‌ بغداد باسی ئه‌وه‌ ئه‌که‌ن که‌ تۆ نامه‌ت بۆ که‌رابیسی ناردوو، هشام ووتی: که‌رابیسی کییه‌؟ هه‌رگیز نه‌م بینویه‌ و نازانم کییه‌، والله‌ هه‌رگیز نامه‌م بۆی نه‌نوسیوه‌.

(تاریخ دمشق : ۳۲/۳۷۰)

سه‌یرکه‌ ئایه‌تی قورئان ئه‌خوینتیته‌وه‌ پاشان ئه‌لێ ئه‌وه‌ی خویندمه‌وه‌ که‌لامی الله‌ یه‌، تاكو بۆیان به‌سه‌لمیخی ئه‌و له‌فزی نیه‌ و هه‌مان عه‌قیده‌ی که‌رابیسی نیه‌، تیڤگه‌ بۆچی به‌م ووته‌یه‌ به‌ری بوونی خۆی نیشان ئه‌دات له‌ که‌رابیسی و له‌فزیه‌کان ؟ واتا که‌رابیسی و له‌فزیه‌کان ئه‌یان ووت قورئان به‌ له‌فزی به‌نده‌کان ئه‌بیته‌ مه‌خلوق، ووته‌که‌ی هشام وه‌ک ووته‌ی ئیمام احمده‌ کاتییک به‌ ئایه‌تی (حتى یسمع کلام الله‌) ره‌ددی له‌فزیه‌کانی ئه‌دایه‌وه‌، ئه‌یووت که‌لامی الله‌ ئه‌بیستن له‌ پێغه‌مبه‌ر صلی الله‌ علیه‌ وسلم، چونکه‌ له‌فزیه‌کان پێیان وابوو کاتییک عه‌بد قورئان ئه‌خوینتی قورئانه‌که‌ وه‌ک که‌لامی ئینسان وایه‌ که‌ قسه‌ ئه‌کات، که‌لامی ئینسانیش مه‌خلوقه‌ بۆیه‌ قورئانه‌که‌ش مه‌خلوقه‌ به‌ له‌فزی عه‌بد، به‌لام که‌ الله‌ قسه‌ی به‌ قورئان کردوو

ئەوکات مەخلوق نیە، بۆیە ئەیان ووت لە‌فزمان بە‌ قورئان مەخلوقە، واتا کاتی‌ک
عەبد قورئان دەرئە‌برئ قورئانە‌که ئە‌بیته مەخلوق.

ماویە‌تی

اللفظية (۱۹)

تېگەيشتنى لە مەزھەبى لەفزیەکان و رەد نەکردنە دەى زياتر
لەسەرى

ابو داود ئەلئ:

پارچە کاغەزىکم نوسى و ناردم بۆ باوکی عبدالله کە ئەوکات خۆى حەشاردا بوو، ووتىم:
پیاویک ئەلئ: تىلاوہ مەخلوقە، وە لەفزمان بە قورئان مەخلوقە، وە قورئان مەخلوق
نیە، رات چىە لەسەر خۆپاراستن لئى و ھەجر کردنى ؟ وە ئایا پىئ ئەووترى مبتدع ؟
وە بیروباوەرى دئ لەسەرچى دائە مەزرى دەربارەى تىلاوہ و لەفز ؟ وە وەلام چۆنە لەم
بابەتەدا ؟

ووتى: ئەم کەسە ھەجر ئەکرى، وە ئەم کەسە لە سەر ووی مبتدعە، پىم وانیە ئىللا
جەھى بىت، وە ئەمە ووتەى جەھمیەکانە، قورئان مەخلوق نیە.

عائشة ووتی: پښه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ئەم ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ﴾ [آل عمران: ۷]، پښه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رمووی: (کاتیځ بینیت که‌سانیځ شوینی ئایه‌ته‌ موته‌شابه‌ه‌کان ئەکه‌ون ئەوا خو‌تانیان لښی بپاریزن، ئەوانه‌ ئەو که‌سانه‌ن که‌ الله عز وجل باسی کردوون) قورئان مه‌خلوق نیه‌.

(الإبانة الكبرى لابن بطّة : ۲۲۴۰)

ئەلښ ئەها کابرا ووتی قورئان مه‌خلوق نیه‌، به‌لام له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، واتا کابرا مه‌به‌ستی فعلی خو‌ی بووه‌ مه‌خلوقه‌ که‌ ئەیووت له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، مه‌به‌ستی مه‌خلوقی قورئان نه‌بووه‌، چونکه‌ ووتی قورئان مه‌خلوق نیه‌، که‌چی ئیمام احمد به‌ جه‌همی دانا، که‌واته‌ که‌سیځ بلی قورئان مه‌خلوق نیه‌ ته‌نها بلی فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ ئەوا جه‌همیه‌، چونکه‌ ئەم کابرایه‌ش مه‌به‌ستی هه‌ر فعلی خو‌ی بووه‌ نه‌ک قورئان!!!

ئەمه‌ ووته‌ی که‌سانیځ که‌ هیشتا تیڤه‌گه‌یشتوون له‌ عه‌قیده‌ی له‌فزیه‌کان، وائه‌زانن له‌فزیه‌کان که‌ ئەیان ووت له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، مه‌به‌ستیان ئەوه‌ بوو فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ نه‌ک قورئان، بۆیه‌ ئەوه‌ی بلی فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ ئەوا له‌فزیه‌ و جه‌همیه‌!

هیشتا له‌وه حائی نه‌بوونه که له‌فزیه‌کان مه‌به‌ستیان له‌م ووته‌یه مه‌خلوقی قورئان بوو، له‌هه‌مان کاتیشدا ئه‌یان ووت قورئان که‌لامی الله‌یه و مه‌خلوق نیه، به‌لام که عه‌بد به‌له‌فزی خوی قورئان ده‌رئه‌برئ قورئانه‌که ئه‌بیته مه‌خلوق، بۆ روونکردنه‌وه‌ی ئه‌مه‌ش چه‌نده‌ها به‌لگه‌مان خستۆته‌روو له‌پۆسته‌کانی پښوو، که پیم باش نیه‌لی‌ره‌دووباره‌یان بکه‌مه‌وه، نامه‌وی پۆسته‌کان ببن به‌دووباره، ئه‌مه‌وی له‌هه‌ر پۆستیک قسه‌له‌سه‌ر ریوایه‌تی نوی بکه‌م، له‌م ریوایه‌ته‌شدا دووباره و ده‌باره‌روونی ئه‌که‌ینه‌وه که له‌فزیه‌کان مه‌به‌ستیان مه‌خلوقی قورئان بوو.

ابو داود به‌ئیمام احمد ئه‌ئ: کابرا ئه‌ئ قورئان مه‌خلوق نیه، به‌لام له‌فزم به‌قورئان مه‌خلوقه

که‌چی ئیمام احمد له‌وه‌لامدا ئه‌ئ: ئه‌مه‌ووته‌ی جه‌همیه‌کانه، قورئان مه‌خلوق نیه، پاشان فه‌رمووده‌که ئه‌هینیت دوا‌ی فه‌رمووده‌که دیسان ئه‌ئ قورئان مه‌خلوق نیه! باشه ئیمام احمد له‌قسه‌تیناگات؟ نازانی مه‌سه‌له‌چیه‌له‌خویه‌وه‌قسه‌فرئ ئه‌دات؟ ابو داود ووتی کابرا ئه‌ئ قورئان مه‌خلوق نیه، که‌چی ئیمام احمد له‌وه‌لامدا دوو جار ئه‌ئ قورئان مه‌خلوق نیه!!!

ئ‌باشه کابرا خوی ئه‌ئ قورئان مه‌خلوق نیه، ئیمام احمد ئه‌وه‌تۆ باسی چی ئه‌که‌یت؟ نامه‌که‌ت به‌هه‌له‌خویندۆته‌وه؟ یان له‌نامه‌که‌تینه‌گه‌یشتووی له‌خۆته‌وه‌وه‌لامت داوه‌ته‌وه؟ ئه‌مه‌چ وه‌لامیکه ئه‌یده‌یته‌وه؟

ئه‌مه‌ وه‌کو ئه‌وه‌ وایه‌ که‌ سی‌ک بلی: الله له‌سه‌ر عه‌رشه‌، تۆش بلی نه‌ خیر، ئه‌مه‌ قسه‌ی
جه‌همیه‌ کانه‌، الله له‌سه‌ر عه‌رشه‌، الله له‌سه‌ر عه‌رشه‌!!!

ئێ باشه‌ ئه‌ویش هه‌ر ووتی الله له‌سه‌ر عه‌رشه‌، ئیتر بۆ جه‌همیه‌ ؟

هیوادارم تیځه‌ن که‌ ئه‌و که‌ سانه‌ی که‌ خۆیان به‌ ئیمام احمد هه‌لواسیوه‌ لافی ئه‌وه‌
لێئه‌ده‌ن که‌ شوینکه‌وته‌ی ئه‌ون و به‌ توندی ده‌ستیان گرتووه‌ به‌ مه‌زه‌به‌که‌ی و
دژایه‌تی بیدعه‌ ئه‌که‌ن و توندن له‌سه‌ر سوننه‌ت، ئه‌م جووره‌ که‌ سانه‌ جگه‌ له‌ ناشرین
کردنی ئیمام احمد هیچی تر ناکه‌ن له‌م بابه‌ته‌، چونکه‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بابه‌ته‌که‌ت به‌
هه‌له‌ تیئه‌گه‌یه‌نن نازانی له‌ فزییه‌کان کین، که‌ دواتر وه‌لامه‌کانی ئیمام احمد ئه‌بینیت
و به‌راوردی ئه‌که‌یت له‌گه‌ڵ تیځه‌یشتنه‌که‌ت بۆت ده‌رئه‌که‌وئ که‌ ووته‌کانی ئیمام
احمد هیچ په‌یوه‌ندی به‌م باسه‌وه‌ نیه‌، په‌ددی که‌ سانی‌ک ئه‌داته‌وه‌ به‌وه‌ی که‌ قورئان
مه‌خلوق نیه‌، که‌ چی که‌ سه‌که‌ خۆی ئه‌لێ قورئان مه‌خلوق نیه‌، به‌م فه‌همه‌ هه‌له‌یه‌وه‌
بۆ بابه‌ته‌که‌ ئیمام احمد ناشرین ئه‌که‌ن، به‌لام گه‌ر بێتو له‌ بابه‌ته‌که‌ تیځه‌ن وه‌کو
خۆی ئه‌وکات ئه‌زانن که‌ ئیمام احمد وه‌لامه‌کانی زۆر وورد بووه‌ و به‌ باشی له‌ مه‌به‌ستی
جه‌همیه‌کان حالی بووه‌ ئه‌زانئ چی ئه‌لێن و ئه‌زانئ چۆن وه‌لامیان ئه‌داته‌وه‌، بۆیه‌ ئه‌لێ
قورئان مه‌خلوق نیه‌، هه‌روه‌ک له‌ پۆسته‌کانی پێشوو روونمان کردۆته‌وه‌ که‌ ئیمام
احمد ئه‌لێ خه‌لکی هه‌لئه‌خه‌له‌تی‌نن به‌م ووته‌یه‌ مه‌به‌ستیان مه‌خلوقی قورئانه‌ که‌
ئه‌لێن له‌فرمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، بۆیه‌ش له‌م ریوایه‌ته‌دا دوو جار ئه‌لێ قورئان
مه‌خلوق نیه‌.

ابو داود که ئەلّی ئەوکات ئیمام احمد خۆتی حەشاردابوو، مەبەستی سەردەمی خەلیفە ی عەباسی الواثق-ه، چونکە ئەو بە ئیمام احمدی ووتبوو لەهەر شوێنێک بتبینم ئەتکوژم، بۆیە ئیمام احمد خۆی حەشاردابوو لە دەستی الواثق

يعقوب بن ابراهيم الدورقي ئەلّی:

احمد بن حنبل پێی ووتم: لە‌فزیه‌کان لە دەوری ووتە ی جە‌ه‌م ئە‌خولێنه‌وه، پێیان وایه جبریل شتیکی مە‌خلوقی هێناوه بۆ مە‌خلوقێک.

(الإبانة الكبرى لابن بطّة : ٢٢٤١)

ووتە ی جە‌ه‌می کۆری سە‌فوان ئە‌وه‌ بوو که قورئان مە‌خلوقه، که ئە‌لّی لە‌فزیه‌کان لە دەوری ووتە ی ئە‌و ئە‌خولێنه‌وه واتا مە‌بە‌ستیان مە‌خلوقی قورئانه، پاشان ئە‌لّی لە‌فزیه‌کان پێیان وایه جبریل شتیکی مە‌خلوقی هێناوه بۆ مە‌خلوقێک واتا بۆ پێغه‌مبەر‌ صلی‌ الله‌ علیه‌ وسلم، الله‌ گەر‌ کوێری نه‌‌کردبیت له‌ ئاست‌ حە‌قدا ئە‌وا ئە‌بێ‌ تی‌ب‌گ‌ه‌یت که لە‌فزیه‌کان مە‌بە‌ستیان مە‌خلوقی قورئان بوو، ئە‌و که‌سه‌ی که ئە‌لّی قورئان که‌لامی‌ الله‌ یه‌ و مە‌خلوق نیه‌ به‌لام‌ فعلى‌ عە‌بد مە‌خلوقه، ئە‌م که‌سه‌ له‌‌کۆی پێی وایه جبریل شتیکی مە‌خلوقی هێناوه بۆ پێغه‌مبەر‌ صلی‌ الله‌ علیه‌ وسلم ؟ ئە‌م ووتە‌یه‌ی ئیمام احمد تە‌نها ئە‌وانه ئە‌گرێته‌وه که ئە‌لّی قورئان به‌ لە‌‌فزی به‌نده‌کان ئە‌بێته‌ مە‌خلوق.

احمد بن ابراهیم ئەلّی:

پرسیارم له احمد بن حنبل کرد، ووتم: ئەوانه‌ی که ئەلّین له‌فزمان به‌قورئان مه‌خلوقه‌؟

ووتی: ووته‌ی ئەوانه خراپ‌تره‌ له‌ ووته‌ی جه‌همیه‌کان، هه‌ر که‌سیک پێی وابێت له‌فزی به‌قورئان مه‌خلوقه‌ ئەوا پێی وایه جبریل شتیکی مه‌خلوقی هێناوه‌، وه‌ پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم قسه‌ی کردووه‌ به‌ شتیکی مه‌خلوق.

(الإبانة الكبرى لابن بطّة : ۲۲۴۲)

ئیمام احمد ئەلّی ئەوه‌ی بۆ له‌فزم به‌قورئان مه‌خلوقه‌ ئەوا پێی وایه جبریل شتیکی مه‌خلوقی هێناوه‌ و پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم قسه‌ی کردووه‌ به‌ شتیکی مه‌خلوق، ئەمه‌ زۆر پروونه‌ که‌ له‌فزیه‌کان پێیان وابوو قورئان به‌ له‌فزی به‌نده‌کان ئەبێته‌ مه‌خلوق، بۆیه‌ ئەلّی پێیان وایه‌ پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم قسه‌ی کردووه‌ به‌ شتیکی مه‌خلوق، وه‌ ئەوانه‌ی که‌ ئەلّین فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ به‌ پروونی باسی ئەوه‌ ئەکه‌ن که‌ ئەوه‌ی عه‌بد ئەینوسی و ئەیخوینی و ئەیبیستی و حفزی ئەکات که‌ لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، به‌لام فعلی عه‌بد که‌ مه‌خلوقه‌، بۆیه‌ ووته‌که‌ی ئیمام احمد هه‌رگیز ئەوان ناگرێته‌وه‌

يعقوب الدورقي ئە‌ئى:

ووتم به احمد بن حنبل: ئە‌وانه‌ى كه ئە‌ئىن له‌فزمان به قورئان مه‌خلوقه ؟

ووتى: قورئان له هه‌ر پرويكددا بىت هه‌رگيز نابىته مه‌خلوق، الله تعالى فه‌رموويه‌تى:

﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ [التوبة: ٦]،

نه‌يفه‌رموو: (حتى يسمع كلامك يا محمد) تاكو كه لامى تو ئە‌بيستى ئە‌ى محمد.

يعقوب ئە‌ئى ووتم: ئە‌مانه له ده‌ورى ابطال و تعطيل ئە‌خولينه‌وه ؟

ووتى: به‌ئى، وه ووتى: له‌عنه‌تى الله-يان له‌سه‌ر بىت.

(الإبانة الكبرى لابن بطه : ٢٢٤٤)

سه‌يرى ئە‌م ووته‌يه بكه (قورئان له‌هه‌ر پرويكددا بىت هه‌رگيز نابىته مه‌خلوق) واتا

قورئان بنوسرى و بخوينرى و حيفز بكرى و ببيسترى هه‌ر كه لامى الله يه و مه‌خلوق

نيه، به فعلى عه‌بد كه ئە‌مانه ئە‌نجام ئە‌درين قورئانه‌كه نابىته مه‌خلوق، باشه ئيمام

احمد بۆ له‌ره‌ددى له‌فزيه‌كان ئە‌م قسه‌يه ئە‌كات گه‌ر له‌فزيه‌كان مه‌به‌ستيان ئە‌وه

نه‌بىت كه قورئان به له‌فزي عه‌بد ئە‌بىته مه‌خلوق ؟!

سه‌يرى ووته‌كه‌ى ئيمام احمد بكه دواى هيئانى ئايه‌ته‌كه كه به‌لگه‌يه له‌سه‌ر ئە‌وه‌ى

خه‌لكى كه لامى الله ئە‌بيستن له‌پيغه‌مبه‌ر نه‌ك كه لامى خوى، بۆيه ئيمام احمد ئە‌ئى:

الله فه‌رمووى: (حتى يسمع كلام الله)، نه‌يفه‌رموو: (حتى يسمع كلامك يا محمد)، واتا

له‌فزيه‌كان ئە‌يان ووت عه‌بد كه به له‌فزي خوى قورئان ده‌رئه‌برى قورئانه‌كه ئە‌بىته

که‌لامی عه‌بده‌که، وه‌که‌لامی عه‌بدیش مه‌علومه‌که مه‌خلوقه، بۆیه‌قورئان به‌له‌فزی عه‌بد مه‌خلوقه.

ماویه‌تی

به‌شیک

قال أبو الشيخ الأصمهاني:

حَدَّثَنَا أَبُو بَشْرِ مُحَمَّدُ بْنُ عِمْرَانَ بْنِ الْجُنَيْدِ، حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِسْحَاقَ الدَّشْتُكِيُّ، حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ يَعْنِي ابْنَ سُلَيْمَانَ، حَدَّثَنَا أَبُو سِنَانٍ قَالَ: أَقْرَبُ الْخَلْقِ مِنَ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى اللَّوْحُ، وَهُوَ مُعَلَّقٌ بِالْعَرْشِ، فَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُوحِيَ بِشَيْءٍ كَتَبَ فِي اللَّوْحِ، فَيَجِيءُ اللَّوْحُ حَتَّى يَقْرَعَ جَهَّةَ إِسْرَافِيلَ، وَإِسْرَافِيلُ قَدْ غَطَّى وَجْهَهُ بِجَنَاحِهِ أَوْ جَنَاحَيْهِ، لَا يَرْفَعُ بَصَرَهُ إِعْظَامًا لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَيَنْظُرُ فِيهِ، فَإِنْ كَانَ إِلَى أَهْلِ السَّمَاءِ دَفَعَهُ إِلَى مِيكَائِيلَ، وَإِنْ كَانَ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ دَفَعَهُ إِلَى جِبْرِيلَ، فَأَوَّلُ مَا يُحَاسَبُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ اللَّوْحُ، يُدْعَى بِهِ، تَرَعْدُ فَرَائِصُهُ، فَيُقَالُ لَهُ: هَلْ بَلَغْتَ؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ، فَيَقُولُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى: مَنْ يَشْهَدُ لَكَ؟ فَيَقُولُ: إِسْرَافِيلُ، فَيُدْعَى إِسْرَافِيلُ تَرَعْدُ فَرَائِصُهُ، فَيُقَالُ لَهُ: هَلْ بَلَغْتَ اللَّوْحُ؟، فَإِذَا قَالَ إِسْرَافِيلُ: نَعَمْ، فَيَقُولُ اللَّوْحُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانِي مِنْ سُوءِ الْحِسَابِ.

(العظمة : ٢ / ٧٠٤-٧٠٥)

ریوایه‌ته‌که هه‌مووی ناکه‌م به‌کوردی، ته‌ن‌ها ئه‌و به‌شه‌م مه‌به‌سته‌که ابو سنان تییدا له‌وحی مه‌حفوز به‌مه‌خلوق وه‌سف ئه‌کات، ئه‌ی: (له‌وح نزیکترین دروستکراوه له‌الله تبارک و تعالی).

وه‌لێره‌دا باسی سه‌ره‌تای دروست بوونی له‌وح ناکات، وه‌ک ئه‌و جاهیلانه‌ی که ئه‌لێن دروسته‌ باسی سه‌ره‌تای دروست بوونی له‌وح بکه‌یت، به‌لام دوا‌ی نویسنی که‌لامی الله تییدا نابێ بووتری له‌وح مه‌خلوقه‌، گهر ووتت ئه‌وا جه‌همی، که‌چی ابو سنان دوا‌ی ئه‌وه‌ش هه‌ر به‌مه‌خلوق وه‌سفی ئه‌کات به‌گشتی باسی ئه‌کات که ئه‌ی نزیکترین دروستکراوه له‌الله تعالی، پێشتریش له‌الکرجی القصاب نه‌قلمان کرد که له‌وح به‌مه‌خلوق وه‌سف ئه‌کات، ئینجا خۆزگه‌ ئه‌زانم چ زانایه‌کی ئه‌هلی سوننه‌ وتوویه‌تی کوفره‌ دوا‌ی نویسنی که‌لامی الله بلی له‌وح مه‌خلوقه‌، ته‌ن‌ها سه‌ره‌تای دروست بوونی بۆت هه‌یه‌ بلی مه‌خلوقه‌ ؟!!! جگه‌ له‌ شیخه‌ ئه‌حمه‌قه‌که‌ی عمومیه‌کان که‌خۆی و اتباعه‌کانی وه‌ک شوان و میگه‌له‌ مه‌ر دینه‌ به‌رچاوم، بیه‌وی بیانبات بۆ هه‌ر شاخ و ده‌شت و کیۆیک ئه‌وا به‌ئاسانی ئه‌یانبات، جا یه‌کیک له‌وانه‌ی که‌ دوا‌ی ئه‌م شیخه‌ ئه‌حمه‌قه‌که‌وتوو هه‌یچ ووته‌یه‌کی پینه‌بوو له‌سه‌له‌ف که‌ بلی نابێ بووتری له‌وح مه‌خلوقه‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌لامی الله ی تییدا نوسراوه‌، ئه‌زانێ ته‌ن‌ها ووته‌ی شیخه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌ له‌م بابه‌ته‌ هاتبوو ئه‌مه‌ی قیاس ئه‌کرده‌ سه‌ر شتیکی تر که‌ هه‌یچ ده‌ست نه‌که‌وت له‌مه‌دا جگه‌ له‌وه‌ی خۆی کرد به‌گالته‌جار

ئه‌یووت: سه‌ره‌تا له‌وح که دروستکرا که‌لامی الله ی تیدا نه‌نوسرابوو، له‌م کاته‌دا ئاساییه‌ بلی له‌وح مه‌خلوقه‌ ئه‌مه‌ مه‌رحه‌له‌ی سه‌ره‌تایه‌، دواتر که که‌لامی الله نوسرا له‌ له‌وح له‌مه‌ به‌دواوه‌ نابی که‌س له‌وح به‌ مه‌خلوق وه‌سف بکات هه‌رکه‌س به‌ مه‌خلوقی وه‌سف بکات جه‌همیه‌!!!

بۆ روونکردنه‌وه‌ی ووته‌که‌ سه‌یره‌که‌ی قیاسی ئه‌کرده‌ سه‌ر شتیک که‌ خۆی کرد به‌ گالته‌جار، ئه‌یووت: پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (الله پیش ئه‌وه‌ی مه‌خلوقات دروست بکات له‌ عماء دابوو، ژیره‌وه‌ و سه‌ره‌وه‌ی هه‌وا بووه‌)

جا ئه‌م که‌سه‌ ئه‌یووت: الله سه‌ره‌تا له‌ عماء دابوو، ئایا ئه‌کرێ ئیستاش بلیین الله له‌ عماء دایه‌؟ نه‌خیر ئیستا الله له‌ سه‌رووی عه‌رشه‌، له‌وحیش به‌ هه‌مان شیوه‌ سه‌ره‌تا که‌ دروستکرا که‌لامی الله ی تیدا نه‌بوو ئه‌ووتر مه‌خلوقه‌، دواتر که که‌لامی الله ی تیدا نوسرا کوفره‌ بلی له‌وح مه‌خلوقه‌!!!

سه‌یری ئه‌م قیاسه‌؟! ئه‌مه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ ئه‌لین: (هات کل بدات له‌ چاوی تا جوانی بکات، که‌چی کوپری کرد)

سه‌یاره‌که‌ مه‌خلوقه‌

سه‌یاره‌که‌ له‌ جاده‌ وه‌ستاوه‌

سه‌یاره‌که‌ له‌ باخچه‌ وه‌ستاوه‌

سه‌یاره‌که‌ له‌لای فیته‌ره‌

سه‌یاره‌که له‌غه‌سه‌

شوینی سه‌یاره‌که گۆرا، به‌لام سه‌یاره‌که هه‌ر مه‌خلوقه و هه‌رگیز وه‌سفی مه‌خلوقی
له‌سه‌ر لاناچیت

ئه‌م ئه‌حمه‌قه هاتوو ه‌یه‌وی گۆرینی شوینی سه‌یاره‌که قیاس بکاته سه‌ر ئه‌وه‌ی که
ئه‌کرئ چۆن سه‌یاره‌که شوینی گۆرا، ئاواش وه‌سفی مه‌خلوق بوون له‌ده‌ست بدات
و بگۆرئ!!!

ئایا سه‌یاره‌که که له‌باخچه‌وه‌ چوو بۆ فیه‌ر، به‌مه‌ سه‌یاره‌که سیفه‌تی مه‌خلوقی له‌
ده‌ستدا؟!

الله تعالی پّیش دروستکردنی عه‌رش و دوا‌ی دروستکردنی عه‌رش هه‌ر خالق-ه‌

مه‌خلوقاتیش له‌هه‌موو کات و شوینی‌کدا هه‌ر مه‌خلوقن

والله‌ گه‌ر ووت‌ه‌ی سه‌له‌فت به‌ده‌سته‌وه‌ بوا‌یه‌ ئه‌وا نه‌ئه‌هاتی ئه‌م قیاسه‌ سه‌قه‌ته‌
بکه‌یت و خۆت بکه‌یت به‌گالته‌جا‌ر، وه‌ ئه‌گه‌ر ووت‌ه‌ی سه‌له‌فت به‌ده‌سته‌وه‌ بوا‌یه‌ که
بلی‌ن هه‌رکه‌س ووتی له‌وح مه‌خلوقه‌ دوا‌ی نویسنی که‌لامی الله‌ تییدا ئه‌وا کافره‌، خیرا
نه‌قلت ئه‌کرد ناچار نه‌ئه‌بووی بۆ پینه‌کردنی و‌رینه‌ی شیخه‌ ئه‌حمه‌قه‌که‌ت خۆت
بکه‌یته‌ گالته‌جا‌ر .

ئینجا بۆقه‌له‌میش هه‌مان شت، ئه‌ئێ ئه‌و قه‌له‌مه‌ی که‌که‌لامی الله‌ ی پّی نوسراوه‌ له‌
له‌وح، ئه‌ویش که‌ له‌فه‌رمووده‌ هاتوو الله‌ قه‌له‌می دروست کرد، ئه‌مه‌ مه‌رحه‌له‌ی

سه‌ره‌تا بووه ئاساییه به مه‌خلوق وه‌سف بکری، به‌لام دوای نویسنی که‌لامی الله له
له‌وح به‌م قه‌له‌مه، دوای ئەمه نابێ قه‌له‌م به مه‌خلوق وه‌سف بکری ئەگینا کافریت!!!
ئێ باشه فه‌رمووده‌ی سه‌حیح هه‌یه باسی دروستکردنی قه‌له‌م ئەکات و زۆر
مه‌شه‌وره، هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی دروستکردنی له‌وحیش ر‌یوایه‌ت هاتوو له‌سه‌حابه و
تابعین که‌باس ئەکه‌ن الله تعالی له‌وحی له‌چی دروستکردوو.

تۆ ئەلێ ئەمه سه‌ره‌تایه‌ پێش نویسنی که‌لامی الله، دوای نویسنی که‌لامی الله بلی له‌وح
و قه‌له‌م مه‌خلوقن کافریت

گریمان قسه‌ی تۆ بێت

ئێ خۆ ئەبوایه‌ زانیانی ئەه‌لی سوننه له‌ ر‌یوایه‌ت کردنی ئەم فه‌رمووده و ئا‌ثارانه که
باسی مه‌خلوقی له‌وح و قه‌له‌م ئەکه‌ن وه‌کو شیخه‌که‌ت خه‌مخۆر بوان بۆ دینی
خه‌لک، ر‌وونیان کردبوایه‌وه که‌ نابێ ئیستا که‌سمان له‌وح و قه‌له‌م به مه‌خلوق
وه‌سف بکه‌ین ئەمه کوفره، یه‌عنی باسه‌که‌تان والێکردوو زاهیری فه‌رمووده و
ئا‌ثاره‌کان کوفر به‌دوای خۆیان ئەه‌ین گه‌ر روونکردنه‌وه نه‌دری له‌سه‌ریان، چونکه
له‌لای هه‌ر که‌سیکی عه‌وام ئەو فه‌رمووده و ئا‌ثارانه باس بکه‌یت که‌ الله له‌وح و
قه‌له‌می دروستکردوو ر‌ێک خه‌لکه‌که ئەچێته می‌شکیان که‌ له‌وح و قه‌له‌م
مه‌خلوقن، ئەبێ پێیان بووتری ئەمه پێش نویسنی که‌لامی الله بووه له‌ له‌وح، دوای
نوسینه‌که نابێ بووتری مه‌خلوقن ئەگینا کافر ئەبین!

سبحان الله ئەم کوفره وورده که خه لکێکی زۆر توشی ئەبن به هۆی هه له تیڱه یشتن له فهرمووده و ئااره کان، هیچ زانییه کی سه له ف نه هات به یانی بکات ته نها شیخه ئە حمه قه که ی ئیوه نه بیّت!

ئینجا شیخه که یان ئە وکاته ئەم روونکردنه وه یهیدا که که سانیک و احالی بیون ئیستاش ئە کری بووتری له وح مه خلوقه، ئینجا شیخه که هات روونکردنه وه ییدا ووتی که سانیک وائه زانن من وتوو مه له وح مه خلوقه، ئە مه له سه ره تادا بووه پیش نویسی که لامی الله تییدا، دوا ی نویسن نابۆ بووتری مه خلوقه!

واتا خووشی ئە زانی که زاهیری ئەم فهرمووده و ئاارانه به ره و کوفریان ئە بات گهر ئەم روونکردنه وه گرنگه یان بۆ نه درئ، که ئەم عه للامه یه ئەم گه وره ییه ی پۆ به خشرا له ناو زانیانی ۱۵ سه ده هات ئە مه ی روونکردنه وه و خه لکی نه جاتدا له م کوفره!!!

ئینجا قوتابییه کی ئەم شیخه ئە ویش پۆستی کرد بوو نویسیبووی تیبینیه کی زۆر گرنگ ئاگادارب، له پۆسته که ی وا دیار بوو که خووشی بروای وابوو که ئیستاش له وح مه خلوقه له سه ر زاهیری ئااره کان، به لام شیخ بو ی روونکردنه وه که ئیستا نابۆ بووتری له وح مه خلوقه! نه جاتی بوو له م کوفره!

مه زه به به بۆگه نه که تان تانه دانه له فهرمووده و ئاار به ناراسته وخۆ، جه هل و لووتبه ری ئیوه ی گه یاندوو به م حاله، وائه زانن که به خه لکیتان ووت زندیق و جه همی ئیتر ئیوه میراتی سه له فن بۆ ئەم خه لکه ماونه ته وه، که س وه ک ئیوه پته و نیه له سوننه ت و دژایه تیکردنی کوفر و بیدعه، ئەم حوکمانه جنیو نین له گه ل هه موو هه لچوونیکی بۆن به ده متان، که ئیوه به خه لک ئە لۆن جه همی و زندیق ئە وانیش

ناتوان هه‌مان شتتان پێ بِلێن مانای ئه‌وه نیه ئیوه به‌ه‌لگه و حوججه زāl بوونه به‌سه‌ریان، به‌لکو شه‌هوه‌تی ته‌کفیر زāl به‌سه‌ر ئه‌حمه‌قی وه‌ک ئیوه، خه‌لکی تر له‌ الله ئه‌ترسی ئه‌زانێ کوفر هه‌یه، له‌ ژیریوه بیدعه هه‌یه، له‌ ژیریوه تاوان و هه‌له‌ هه‌یه، نه‌ک ئه‌وه‌ی سه‌ری به‌رز کرده‌وه به‌رامبه‌رمان هه‌مووی زندق و جه‌همی بی‌ت، به‌دروستکردنی هاش و هوش و گالته‌کردن و هه‌را دروستکردن و ناوبردنی خه‌لک به‌ جه‌همی به‌مه ئه‌توانی سه‌رنجی گه‌مژه‌کان رابکێشیت و سیناریۆ دروست بکه‌یت وابزانن که‌سی به‌رامبه‌ر که‌وتۆته ناو کوفریکی زۆر زه‌قه‌وه بۆیه تۆ ئاوا ده‌نگت به‌رزه و سنگت ده‌رپه‌راندووه، به‌لام که‌سیک که‌ الله هیدایه‌تی داوه و شوینی به‌ه‌لگه ئه‌که‌وی نه‌ک سیناریۆی خو‌فش کردنه‌وه، ئه‌وا ئه‌زانیت ئیمه چی ئه‌لێن و ئیوه‌ش چی ئه‌لێن، به‌ه‌لگه‌ی ئیمه چیه و به‌ه‌لگه‌ی ئیوه چیه.

اللفظیة (٢٠)

تِیگه‌یشتنی له مه‌زه‌به‌یی له‌فزیه‌کان و رِودنکردنه‌وه‌ی زیاتر
له‌سه‌ری

ابو اسحاق الرهاوی ئە‌ئ‌ی:

پرسیارم کرد له‌ باوکی عبدالله احمد بن حنبل، ووت‌م: گەر پِیان ووتین: قورئان به‌ له‌فزمان مه‌خلوقه‌، ئایا پِیان ئە‌ئ‌یین: قورئان به‌ له‌فزمان مه‌خلوق نیه‌، یان بۆ ده‌نگ ئە‌بین ؟

ووتی: گوێ بگره‌ چیت پِ ئە‌ئ‌یم، قورئان له‌ هه‌موو روویکه‌وه‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌.

ابو اسحاق ئە‌ئ‌ی: پاشان باوکی عبدالله ووتی: جبریل کاتی‌ک قورئانی ووت به‌ پِغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ئایا قورئان له‌ جبريله‌وه‌ مه‌خلوق بوو ؟! وه‌ پِغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم کاتی‌ک قورئانی ووت ئایا قورئان له‌ پِغه‌مبه‌ره‌وه‌ مه‌خلوق بوو ؟! ئە‌مه‌ له‌ پِست‌رین و خراپ‌ترین ووته‌کانه‌.

ابو اسحاق ئەلئ: پاشان باوکی عبدالله ووتی: پیم گه‌یشتوو له‌ جه‌همه‌وه که له‌ سه‌ره‌تادا ئەمه‌ی ئەووت.

(الإبانة الكبرى لابن بطة : ۲۲۵۰)

سه‌یرکه‌ن ئیمام احمد له‌ رهددی له‌فزیه‌کان ئەلئ: ئایا کاتیکی جبریل قورئانی به‌ پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ووت قورئان له‌ جبریله‌وه مه‌خلوق بوو ؟ وه کاتیکی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم قورئانی ووت قورئان له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه مه‌خلوق بوو ؟ ئینکاری له‌وه ئەکات که مه‌خلوقات قورئان ده‌رپرن به‌ له‌فزی خویان قورئانه‌که بپیته مه‌خلوق، که ئەمه‌ عه‌قیده‌ی له‌فزیه‌کان بوو قورئان کاتیکی به‌ له‌فزی به‌نده‌کان ده‌رئه‌بردري مه‌خلوقه‌، هه‌ر بۆیه ئیمام احمد هه‌میشه له‌ رهددی له‌فزیه‌کان ئەلئ قورئان مه‌خلوق نیه‌، ته‌نانه‌ت که له‌فزیه‌کان ئەلئ قورئان که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌ به‌لام له‌فرمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، ئیمام احمد له‌ رهددی ئەمه‌دا هه‌ر ئەلئ قورئان مه‌خلوق نیه‌، هه‌ر بۆیه داود الأصهبانی که ئەویش ئەیووت له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ که قوتابی که‌رابیسی بوو به‌ راشکاوی ئەلئ قورئانه‌که‌ی اللوح المحفوظ مه‌خلوق نیه‌ به‌لام ئەم قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی مه‌خلوقه‌، پئی وایه قورئان ته‌نها نسه‌ت به‌ الله تعالی مه‌خلوق نیه‌ که الله قسه‌ی پئی کردوو، به‌لام که مه‌خلوقات ده‌ری ئەبرن یان ئەینوسن و ئەیبیستن ئەپیته مه‌خلوق، هه‌ر بۆیه ابو حاتم الرازي ئەلئ: مه‌زه‌به‌ی جه‌هم و که‌رابیسی و داود ئەوه‌یه ئەم قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی حیکایه‌تی قورئانه‌که‌ی له‌وحی مه‌حفوزه‌، هه‌روه‌ک له‌ پۆسته‌کانی پێشتر نه‌قلم

کرد، وه به درێژی مه‌زه‌به‌که‌یانم باسکرد که پێویست ناکات لێره‌دا دووباره‌ی بکه‌مه‌وه‌ ئه‌توانن بگه‌رێنه‌وه‌ بۆی.

گه‌ر که‌سیک بۆی له‌فزییه‌کان مه‌به‌ستیان ته‌نها ئه‌وه‌ بوو فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ ئه‌گینا قورئانه‌که‌ که‌ عه‌بد ده‌ری ئه‌برێ و ئه‌ینوسی و ئه‌یبیستی و حفزی ئه‌کات مه‌خلوق نیه‌، ته‌نها له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ته‌کفیر کران که‌ فعلی عه‌بدیان له‌کاتی نوسین و خویندنی قورئان به‌ مه‌خلوق ناوئه‌برد نه‌ک قورئانه‌کانه‌!!!

ئه‌وا دووباره‌ و ده‌باره‌ ووته‌که‌ی ئیمام احمد ئه‌م فه‌همه‌یان هه‌لئه‌وه‌ شینیتته‌وه‌ که‌ له‌ چه‌ندین پۆست به‌ ریوایه‌تی جیا جیا ئه‌وه‌مان روون کرده‌وه‌ که‌ هه‌رگیز وه‌لامه‌کانی ئیمام احمد له‌گه‌ڵ فه‌همی ئیوه‌ بۆ مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کان یه‌ک ناگریتته‌وه‌.

ئیمام احمد بۆ هه‌رده‌م له‌ رهددی له‌فزییه‌کان ئه‌لێ قورئان مه‌خلوق نیه‌ ؟ بۆ جارێک له‌ رهددی له‌فزییه‌کان نه‌یووت: نابێ فعلی عه‌بد له‌کاتی قورئان خویندنه‌وه‌ به‌ مه‌خلوق وه‌سف بکری ؟ خۆ گه‌ر ئه‌مه‌ ووته‌ و مه‌به‌ستی له‌فزییه‌کان بوایه‌ ئه‌وا ئه‌ولاتر بوو ئیمام احمد له‌ رهددانه‌وه‌یان باسی ئه‌مه‌ بکات، که‌چی بۆ یه‌ک جارێش باسی ئه‌مه‌ ناکات بۆی: نابێ فعلی عه‌بد له‌کاتی خویندن و نوسینی قورئان به‌ مه‌خلوق وه‌سف بکری، هه‌میشه‌ له‌ رهددی ئه‌واندا ئه‌یووت قورئان مه‌خلوق نیه‌ له‌ هیچ روویکدا

له م ريوايه ته دا ئيمام احمد ئه ځي کاتيک جبريل قورئاني به پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم ووت ئايا قورئان له جبريله وه مه خلوق بوو ؟

سهيركه نائى ئايا فعلى جبريل مه خلو ق بوو ؟ به لكو ئه لئى ئايا قورئانه كه له جبريله وه مه خلو ق بوو، گهر مه به ستى له فزييه كان ئه وه بو ايه كه فعلى جبريل مه خلو ق بو وه قورئانه كه غه ير مه خلو قه، ئه وا ئه م ووته يه ي ئيمام احمد نا گونجى ببيت ه ر ه د بويان، چونكه ئيمام احمد له ووت ه كه يدا به روونى دياره كه قورئانه كه له جبريله وه مه خلو ق نه بو وه كه وتوويه تى، بويه وه كو ئينكار كردن ئه پرسى ئايا مه خلو ق بوو ؟! واتا نه خير مه خلو ق نه بوو، كه وابى گهر ر ه د دى ئه وان بداته وه كه وتوويانه فعلى عه بد مه خلو قه ئه وا ووت ه كه ي ئيمام احمد ئاواي ليدىت: ئايا فعلى جبريل مه خلو ق بوو كاتيك قورئانى گه ياند ؟ نه خير مه خلو ق نه بوو، كه واته ئيمام احمد پيى وايه فعلى عه بد له كاتى قورئان خويندنه وه مه خلو ق نيه! كه ئه مه مه زه به بى ئه وان ه يه كه ئه لپن له فز مان به قورئان مه خلو ق نيه بگره له و يش خراپتره، كه حاشا ئه مه مه زه به بى ئه م ئيمامه بيت، بويه ووت ه كه ي زور روونه كه باسى قورئانه كه ئه كات نه ك فعلى عه بد ه كه، هه ر وه ك له چه ندين ريو ايه تى تر ئه لئى ئه وه ي بلئى له فز م به قورئان مه خلو قه ئه وا پيى وايه جبريل به شتيكى مه خلو ق هاتو وه .

وہ لہ پؤستیڳدا ووتہی ئیمام احمد-مان هیئا کہ استدلال بہ فہرموودہی پیغہمبہر
صلی اللہ علیہ وسلم کہ فہرموویہ تی: (نوئژ نابیت قسہی خہ لکی تیڊا بیت، بہ لکو
تہنہا تہ کبیر و تہ سبیح و قورئان خویندنہ) ووتہی ئیمام احمد لہ سہر ئہم
فہرموودہیہ روونی ئہ کاتہ وہ کہ لہ فزییہ کان مہ بہ ستیان چی بوو لہ ووتہ کہ یان، وہ

هه‌رگیز ووته‌ی ئیمام احمد له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یه‌ک ناگرێته‌وه‌ که بووتری له‌فزیه‌کان ته‌نها
ئه‌یان ووت فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، ئه‌گینا ئه‌بێ ئیمام احمد بده‌نه‌ پāl ئه‌وانه‌ی که
ئه‌یان ووت له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوق نیه‌، بگره‌ ئه‌بێ بیده‌نه‌ پāl ئه‌وه‌ی که پێی
وابووہ فعلی عه‌بد غه‌یر مه‌خلوقه‌، وه‌ من له‌سه‌رمه‌ به‌لگه‌کان بخه‌مه‌ روو، ئه‌وه‌ی
تاقه‌تی نیه‌ بخوینیته‌وه‌ یان ناگه‌رێته‌وه‌ بۆ پۆسته‌کانی پێشوو، یان پۆسته‌کانی پێشوو
له‌ می‌شکیدا وه‌ک به‌نزین به‌هه‌وا دانه‌چیت و نازانی باسی چی کراوه‌ ئه‌وا هه‌موو
ئه‌مانه‌ کێشه‌ی خۆیه‌تی.

ماویه‌تی

اللفظیة (٢١)

اللفظیة المبتة

دوای ئەوێ ئیمام احمد زۆر ره‌ددی ئەوانه‌ی دایه‌وه‌ که ئەیان ووت له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، وه‌ کوفره‌که‌یانی بۆ خه‌لکی به‌یان کرد، وه‌ ووته‌کانی له‌ زۆربه‌ی شار و وولاتان ب‌لاو بوویه‌وه‌ که له‌فزیه‌کان جه‌همین، دوای ئەمانه‌ جارێکیان ابو طالب که قوتابی ئیمام احمد بوو ئایه‌تی: (قل هو الله أحد) ئەخوینیته‌وه‌ له‌لای ئیمام احمد، ئیمام احمد پێی ئە‌ئێ: ئەوێ خویندته‌وه‌ مه‌خلوق نیه‌

ابو طالب واحا‌ئێ ئە‌بی‌ت له‌ ووته‌که‌ی ئیمام احمد که له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوق نیه‌، جا نامه‌ بۆ خه‌لکی (نصیبین) ئە‌نیریت و پێیان ئە‌ئێ له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوق نیه‌، ئینجا که ئەم هه‌وا‌له‌ ئە‌گاته‌وه‌ به‌ ئیمام احمد زۆر تو‌ره‌ ئە‌بی‌ت له‌ ابو طالب و تو‌ره‌یی به‌ رو‌خساریه‌وه‌ دیار ئە‌بی‌ت، به‌ ابو طالب ئە‌ئێ بۆ خه‌لکی روون بکه‌وه‌ که من شتی ئاوام نه‌ووتوه‌، وه‌ ئەم ووته‌یه‌ بس‌ره‌وه‌، ئەم ووته‌یه‌ بیدعه‌یه‌ نه‌م بیستوه‌ هه‌یج زانایه‌ک ب‌ئێ له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوق نیه‌، ابو طالب له‌ ترسان ئە‌له‌رزێ له‌ به‌رده‌م

ئیمام احمد، ئە ئی ئیمام احمد وه‌ک شیر په‌لاماری دام، وه‌ ابو طالب ئە ئی گهر له‌ به‌ر ئە وه‌ نه‌ بی‌ت که‌ که‌ز ناکه‌م نیوانم دابریم له‌ گه‌ل موسلمان ئە وه‌ا قسه‌م له‌ گه‌لت نه‌ئه‌ کرد.

دواتر ابو بکر المروزي که‌ قوتابی نزیکي ئیمام احمد بوو کتیب ئە‌نوسیت بۆ پروونکردنه‌ وه‌ی ئە‌ وه‌ی که‌ ئیمام احمد به‌ری بووه‌ له‌ وه‌ی که‌ بلی له‌ فزمان به‌ قورئان مه‌ خلوق نیه‌، هه‌روه‌ک چۆن ئە‌وانه‌ی به‌ جه‌ه‌می داناوه‌ که‌ ئە‌یان ووت له‌ فزمان به‌ قورئان مه‌ خلوقه‌، ئە‌وانه‌شی به‌ مبتدع داناوه‌ که‌ ئە‌یان ووت له‌ فزمان به‌ قورئان مه‌ خلوق نیه‌، وه‌ الخلال له‌ کتیبی السنة به‌ شیکی تایبه‌ت کردووه‌ به‌ ره‌ددا نه‌ وه‌ی ئە‌وانه‌ی که‌ ئە‌لین: له‌ فزمان به‌ قورئان مه‌ خلوق نیه‌، تییدا به‌ شیک له‌ ریوايه‌ ته‌ کانی کتیبه‌ که‌ی المروزي هیناوه‌ که‌ تییدا هاتووه‌ ئیمام احمد له‌ فزییه‌ مه‌ خلوقیه‌ کانی به‌ جه‌ه‌می داناوه‌، وه‌ له‌ فزییه‌ غه‌یر مه‌ خلوقیه‌ کانی به‌ مبتدع داناوه‌

جیگای خۆیه‌تی پیرسین بۆچی ئیمام احمد ریگای نه‌ داوه‌ بووتری له‌ فزمان به‌ قورئان غه‌یر مه‌ خلوقه‌ ؟

هه‌روه‌ک له‌ پۆسته‌ کانی سه‌ره‌تا دا پروونمان کرده‌ وه‌ که‌ ووشه‌ی (لفظ) ووشه‌یه‌کی موجه‌ له‌، بۆ فعل به‌ کار دیت، وه‌ بۆ مه‌ فعولیش به‌ کار دیت، که‌ فعله‌ که‌ فعلی مروّقه‌ و مه‌ فعوله‌ که‌ش که‌ لامی الله‌ یه‌ که‌ عه‌بد ئە‌یخوینی، به‌ هه‌مان شیوه‌ ووشه‌ی (تلاوة و قراءة) هه‌ردووکیان به‌ مانای فعل و به‌ مانای مه‌ فعولیش دین له‌ زمانی عه‌ره‌بی، بۆیه‌ ئیمام احمد نه‌ ئە‌یووت له‌ فزم به‌ قورئان مه‌ خلوقه‌، نه‌ ئە‌یووت له‌ فزم به‌ قورئان

غەیر مەخلوقە، چونکە ووتە کە مۆجمە لە ئەکری فەلی عەبد بگریته‌وه و ئەکری قورئانیش بگریته‌وه، کە ووترا مەخلوقە قورئانە کەش ئەگریته‌وه، کە ووترا غەیر مەخلوقە فەلی عەبدیش ئەگریته‌وه، تیلاوه و قیرائەش بە هەمان شیوه، جا لەبەر ئەوهی فەلی عەبدە کە مەوجودە بۆیه نابێ بووتری تیلاوه‌م بە قورئان و قیرائە‌م بە قورئان و لەفزم بە قورئان غەیر مەخلوقە

ابو بکر بن زههريه ئەلئ:

بیستم احمد بن حنبل ئەیووت: هەر کەسیک بلی: لەفزم بە قورئان مەخلوقە ئەوا جەهمیه، وه هەر کەسیک بلی: لەفزم بە قورئان مەخلوق نیه ئەوا بیدعە چیه قسه‌ی له‌گه‌ڵ ناکری.

(السنة للخلال : ۲۱۲۲)

الخلال ئەلئ:

له‌ هه‌موو هاوه‌لانی ئیمام احمد چه‌سپاوه کە ئیمام احمد ئینکاری کردووه له‌وه کەسه‌ی کە ئەمه‌ بلی (واتا بلی له‌فزم بە قورئان غەیر مەخلوقە) وه فرمانی کردووه هه‌جر بکری.

(السنة للخلال : ۲۱۲۷)

المروزي ئە ئی:

بیستم علي بن شعيب -هاوه‌ئى شعيب بن حرب- ئە‌یووت: قورئان که‌لامى الله یه و مه‌خلوق نیه، وه هه‌ر که‌سیک بلى قورئان مه‌خلوقه ئە‌وا کافره، وه له‌فز نه به مه‌خلوق و نه به غه‌یر مه‌خلوق ئە‌زانین (واتا نه ئە‌لین له‌فزمان به قورئان مه‌خلوقه، وه نه ئە‌لین له‌فزمان به قورئان غه‌یر مه‌خلوقه) وه هه‌ر که‌سیک بلى له‌فزم به قورئان مه‌خلوق نیه قسه‌ی له‌گه‌ل ناکه‌ین و هه‌جرى ئە‌که‌ین.

المروزي ئە‌ئى پیم ووت: به هیچ یه‌کیک له‌ زانایان گه‌یشتووی که‌ بلى: له‌فزم به قورئان غه‌یر مه‌خلوقه، یان ده‌نگم به قورئان غه‌یر مه‌خلوقه ؟
ووتی: په‌نا به الله!

(السنة للخلال : ۲۱۳۶)

سه‌یرکه ئە‌ئى نه‌م بیستوو ه‌که‌ زانا بلى ده‌نگم به قورئان غه‌یر مه‌خلوقه، په‌نا به الله که‌ زانایان ئە‌مه‌ بلی.

له‌ به‌رامبه‌ریشدا هیچ ووته‌یه‌کی سه‌له‌فمان نیه که‌ بلی: ئە‌وه‌ی بلى ده‌نگم به قورئان مه‌خلوقه جه‌همیه، بۆ ؟ چونکه ده‌نگه‌که‌ وازه ووته‌یه‌کی روونه که‌ ده‌نگی عه‌بده، خه‌لکی به‌ ده‌نگی من و تو که‌لامى الله ئە‌بیستن نه‌که‌ به‌ ده‌نگی الله بییستن، به‌لام ووشه‌ی (له‌فز و تیلاوه و قیرائه) ووتمان موجه‌لن ئە‌کرئ فعلى عه‌بد بگرنه‌وه، وه ئە‌کرئ قورئانه‌که‌ش بگرنه‌وه، هه‌ر بۆیه‌ش نابینین هیچ کام له‌ له‌فزیه‌کان بلی: ده‌نگمان به قورئان مه‌خلوقه، ته‌نها ئە‌یان ووت له‌فز و قیرائه و تیلاوه‌مان به قورئان

مه‌خلوقه، چونکه فیله‌که‌یان له‌گه‌ل ئه‌م ووشه‌ موجه‌لانه ئه‌چوو ه‌سه‌ر، به‌لام له‌گه‌ل ووشه‌ی پروون ناچیت ه‌سه‌ر و مه‌رامه‌که‌یان نایه‌ته‌ دی له‌گه‌لیدا.

المروزی ئه‌ل:

پرسیار له‌ ابو السائب کرا ده‌باره‌ی که‌سانیک که‌ پێیان وایه: له‌فه‌ز ه‌کانیان و ده‌نگه‌کانیان که‌ قورئانی پێ ئه‌خوینن غه‌یر مه‌خلوقه‌.

ابو السائب به‌ خه‌تی خۆی نوی: ئه‌مه‌ بیدعه‌یه، وه‌ ئه‌مین نیم له‌وه‌ی که‌ ئه‌م ووته‌یه له‌ بیدعه‌ش زیاتر بێت (واتا بگات به‌ کوفر)، وه‌ قورئان که‌ لامی الله‌ یه‌ و مه‌خلوق نیه‌.

(السنة للخلال : ۲۱۴۸)

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی اللفظیة المثبتة له‌ کۆتایی ژبانی ئیمام احمد سه‌ری هه‌لدا، وه‌ سه‌ره‌لدانه‌که‌ی له‌لایه‌ن هه‌له‌ تیگه‌یشتنی قوتابیه‌که‌ی بوو نه‌ک فرقه‌یه‌کی دیاریکراو هه‌بن له‌ سه‌رده‌می ئیمام احمد ئه‌مه‌ بلین، بۆیه ئه‌بینین ئیمام احمد که‌مترین ووته‌ی هه‌یه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وانه‌ی که‌ ئه‌لین له‌فزمان به‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌، به‌ پێچه‌وانه‌ی اللفظیة المنفیة که‌ ئیمام احمد له‌گه‌لایان ژبا بۆ ماوه‌ی ۷ سأل، زۆرتین ره‌ددی دانه‌وه‌، هه‌یج زانایه‌ک نیه‌ له‌ دنیا وه‌ک ئیمام احمد باسیان بکات و قسه‌یان له‌ سه‌ر بکات.

به‌لگه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی که ووتنی (له‌فزم به‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌) له‌ کۆتایی ته‌مه‌نی ئیمام احمد روویدا.

کاتی‌ک ئیمام احمد پێی ئه‌گاته‌وه‌ که ابو طالب نامه‌ی بۆ که‌سانیک ناردووه‌ نوسیویه‌تی له‌فزم به‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئه‌مه‌ش دراوه‌ته‌ پāl ئیمام احمد خه‌لکی وائه‌زانن ووته‌ی ئه‌وه‌، ئیمام احمد به‌ ابو طالب ئه‌لێ: نامه‌ بنوسه‌ بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که نامه‌ت بۆ ناردوون، پێیان بلێ که من ئه‌م شته‌م به‌ تۆ نه‌ووتوه‌.

بروانه (السنة للخلال : ۲۱۱۰)

لێره‌دا ئیمام احمد به‌ ابو طالب ئه‌لێ چۆن نامه‌ت بۆ خه‌لکی نصیبین نارد به‌ هه‌له‌ ئه‌م شته‌ت پێ ووتن، ئاواش نامه‌یان بۆ بنێره‌ که من شتی ئاوام به‌ تۆ نه‌ووتوه‌

فران ئه‌لێ:

ابو طالب به‌ خه‌تی خۆی بۆ خه‌لکی نصیبین-ی نوسی دوا‌ی مردنی باوکی عبدالله، پێی راگه‌یاندن که باوکی عبدالله نه‌هی کردووه‌ بووتری له‌فزم به‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌.

زکریا بن الفرج ئەلّی:

چووم بۆ لای عبدالوهاب الوراق کاغه‌زه‌که‌ی وه‌رگرت و خویندی‌یه‌وه، پێی ووتم: کێ ئەمه‌ی پێ ووتوی له‌ احمد‌ه‌وه ؟ (واتا کێ ئەم ووتیه‌ی نه‌قل کردووه له ئیمام احمد‌ه‌وه بۆت)

پێم ووت: فوران

عبدالوهاب ووتی: فوران سيقه‌یه، جیگای متمانه‌یه له‌ گه‌یاندنی ووته‌کانی احمد زکریا ئەلّی: پێش ئەمه‌ش ابو بکر المروزي ئەمه‌ی به‌ عبدالوهاب راگه‌یاند بوو (واتا پێی ووتبوو ئیمام احمد نه‌ه‌ی له‌م ووتیه‌ کردووه) جا به‌مه‌ بوو به‌ دوو شایه‌ت له‌ لای عبدالوهاب (واتا فوران و المروزي).

بروانه (السنة للخلال : ۲۱۱۱)

سه‌یرکه‌ن ئیمام احمد زۆر توڤه‌ بوو له‌ ابو طالب، پێی ووت که‌ بۆ خه‌لکی نصیبین نامه‌ بنیڤیت که‌ من نه‌م ووتوه‌ له‌ فزم به‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌، که‌چی فوران که‌ قوتابی ئیمام احمد ئەلّی: ابو طالب دوا‌ی مردنی ئیمام احمد نامه‌ی بۆ خه‌لکی نصیبین نوسی که‌ ئیمام احمد به‌ریبه‌ له‌م ووتیه‌، ئەمه‌ش به‌لگه‌یه‌ که‌ ئەم رووداوه‌ له‌ کو‌تایی ژیا‌نی ئیمام احمد روویداوه‌، ته‌نانه‌ت عبدالوهاب الوراق که‌ قوتابی نزیک‌ی ئیمام احمد که‌چی له‌ ئیمام احمد‌ه‌وه‌ نه‌بیستوو که‌ نه‌ه‌ی بکات له‌م ووتیه‌، بۆیه‌ فوران و المروزي پێی رانه‌گه‌یه‌نن و شایه‌تی ئەده‌ن که‌ ئیمام احمد ئەمه‌ی ووتوه‌ و فرمانی به‌ ابو طالب کردووه‌ که‌ خه‌لکی ئاگادار بکاته‌وه‌، جا گه‌ر ئەم رووداوه‌ له‌

سه‌رده‌می ئیمام احمد بوایه‌ ئه‌وا عبدالوهاب ناچار نه‌ئه‌بوو له‌ فوران و المروزی ته‌ئکید بکاته‌وه‌ ئایا ئه‌مه‌ راسته‌ یان نا، به‌ئکو راسته‌وخۆ له‌ ئیمام احمدی ئه‌پرسی، به‌لام ئه‌وکات ئیمام احمد مردبوو.

المروزی ئه‌ئ:

نامه‌که‌ی ابو طالب-م بینی که به‌ خه‌تی خۆی نویسووی بۆ خه‌ئکی نصیبین دوا‌ی مردنی باوکی عبدالله، پێی راگه‌یاندن که باوکی عبدالله نه‌هی کردوو بووتری له‌فزم به‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌.

(السنة للخلال : ٢١٠٩ / ج)

ئه‌م ریوایه‌تانه‌ ئه‌وه‌ ده‌رئه‌خات که ماوه‌یه‌کی کورت دوا‌ی ده‌رکه‌وتنی ئه‌م هه‌له‌یه‌ له‌ ابو طالب ئیمام احمد وه‌فاتی کردوو، مه‌به‌ستیشم له‌ روونکردنه‌وه‌ی ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ بوو که بۆچی ئیمام احمد ووته‌ی که مته‌ له‌ سه‌ریان به‌ به‌راورد له‌ گه‌ل اللفظیة المنفیة که قسه‌ی زۆر له‌ سه‌ر کردوون، بێگومان گه‌ر ئیمام احمد ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ گه‌لیان ژیا‌بوایه‌ و له‌ سه‌رده‌می ئه‌و ئه‌م ووته‌یه‌ ته‌شه‌نه‌ی کردبوایه‌ له‌ ناو خه‌ئکی بلاوه‌ی کردبوایه‌ ئه‌وکات قسه‌ی زۆر له‌ سه‌ر ئه‌کرد و زۆر لایه‌نی ئه‌م باسه‌ روون ئه‌بوویه‌وه‌ بۆمان که ئیستا به‌هۆی که‌می ووته‌کانی ئیمام احمد له‌ رهددانه‌وه‌ی ئه‌وان وای له‌هاتوو به‌ مه‌خلوق دانانی شتانێکی مه‌خلوق به‌ کوفر بزانی!!!

الخلال هەر له‌م به‌شهی که تایبه‌تی کردوو به‌ رهددانه‌وه‌ی اللفظیة المثبتة چهند ریوایه‌تیک ئه‌هینیت که مانای ریوایه‌ته‌کان ئاماژه به‌وه ئه‌دهن فعلى عه‌بد که مه‌خلوقه مه‌وجوده له‌ قورئان خویندنه‌وه، بۆیه نابێ بووتری له‌فزم به‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه

ابر دارد السهمستانی ئه‌لی:

بیستم یحیی بن حبیب بن عربی ووتی: ووتم به‌ معتمر بن سلیمان: ئیماممیکى قه‌ده‌ریمان هه‌یه، ئایا نوێژی له‌دوا بکه‌م ؟

ووتی: هەر که‌ سی‌ک پێی وابیت که‌ لامی به‌نده‌کان مه‌خلوق نیه، وه‌کو ئه‌و که‌ سه‌یه که‌ پێی وایه ئاسمان مه‌خلوق نیه، وه‌ زه‌وی مه‌خلوق نیه، نوێژ له‌دوای ئه‌مه‌ ناکرێ.

(السنة للخلال : ۲۱۰۷)

مسدد ئه‌لی:

من له‌لای یحیی بن سعید القطان بووم، یحیی بن اسحاق بن توبة العنبري هات، یحیی بن سعید پێی ووت: بۆ مسدد بگێژه‌وه‌ حماد بن زید چی ووت ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی که‌ لیت پرسى

یحیی بن اسحاق ووتی: پرسیارم له حماد بن زید کرد دهرباره ی ئه و که سه ی که ئه ئی: قسه ی خه ئکی مه خلوق نیه ؟

حماد بن زید ووتی: ئەمە ووتە ی ئەهلی کوفەرە.

یحیی بن اسحاق ووتی: پرسیارم له معتمر بن سلیمان کرد دهرباره ی ئه و که سه ی که
ئه ئی: قسه ی خه ئکی مه خلوق نیه ؟

معتمر بن سلیمان ووتی: ئەمە کوفرە.

(السنة للخلال : ٢١٠٨)

هیچ کام له حماد بن زید و معتمر بن سلیمان به بابہ تی له فزییہ کان نہ گہ یشتوون،
 به لکو به فیتنہ ی خلق القرآن-یش نہ گہ یشتوون کہ له سہ رده می مه ئمون سہری
 هه لدا، لیژدها ووتہ ی هه ردووکیان دہربارہ ی کہ لامی خه لکه کہ قسہ ئه کهن دوور له
 بابہ تی قورئان، ووتہ کہ یان رهدده بو قه دہریہ کان.

بەلام لەخۆت پێرسە بۆ الخلال ئەم رێوايەتە ئەهينيت لە رەد دانەوهی ئەوانەي کە ئەلێن لەفزمان بە قورئان غەير مەخلوقە ؟!

خۆ کاتیگ عەبد قورئان ئە خوینی که لامی عەبد بوونی نیه، که لامه که که لامی الله یه
 عەبد ئە یگه یه نیی، که لامی عەبد بوونی نیه ته نهها فعلی عەبد بوونی هه یه که
 قورئانه که ئە خوینی ته وه، ئە وانه ی که ئە لئین فعلی عەبد مه خلوقه به لام له کاتی
 قورئان خوئنده وه باسی فعلی عەبد ناکه یین و نالیین مه خلوقه، ئە بی چۆن تیبگه ن

له‌م ریوایه‌ته‌ که‌ الخلال له‌ رهددانه‌وه‌ی اللفظیة المثبتة ریوایه‌ت ئه‌هیئێ که‌ ئه‌ئێ: ئه‌وه‌ی بۆی که‌لامی عه‌بد مه‌خلوقه‌ کافره‌؟! خۆ حه‌تمه‌ن حماد و معتمر و جگه‌ له‌وانیش له‌ ئه‌هلی سوننه‌ له‌لایه‌ن براوه‌ته‌وه‌ که‌ عه‌بد به‌خۆی و قسه‌ و کرداره‌کانی هه‌مووی مه‌خلوقن، بۆیه‌ ئه‌لێن ئه‌وه‌ی بۆی که‌لامی عه‌بد مه‌خلوق نیه‌ کافره‌، مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌ نیه‌ که‌ نابۆی که‌لامی عه‌بد به‌ مه‌خلوق وه‌سف بکری، وه‌ نابۆی به‌ غه‌یر مه‌خلوق وه‌سف بکری، جا الخلال بۆچی ئه‌م ریوایه‌ته‌ ئه‌هیئیت له‌ بابه‌تی له‌فز به‌ قورئان؟ خۆ ئه‌گه‌ر الخلال وه‌کو ئیوه‌ توقف بکات له‌ فعلی عه‌بد له‌کاتی قورئان خویندنه‌وه‌ نه‌ به‌ مه‌خلوق و نه‌ به‌ غه‌یر مه‌خلوق وه‌سفی بکات ئه‌وا هیئانی ئه‌م ریوایه‌ته‌ له‌م بابه‌ته‌دا کێشه‌ دروست ئه‌کات بۆ خودی الخلال، چونکه‌ ئیوه‌ پێتان وایه‌ الخلال و جگه‌ له‌ویش له‌ ئه‌هلی سوننه‌ توقف ئه‌که‌ن له‌ فعلی عه‌بد له‌کاتی قورئان خویندنه‌وه‌، به‌لام حماد و معتمر و هه‌موو ئه‌هلی سوننه‌ش توقف ناکه‌ن له‌ که‌لامی عه‌بد کاتییک قسه‌ ئه‌کات به‌لکو به‌ دُنیا‌یی‌یه‌وه‌ به‌ مه‌خلوقی ئه‌زانن بۆیه‌ ته‌کفیری ئه‌وه‌ که‌سه‌ ئه‌که‌ن که‌ به‌ مه‌خلوقی نه‌زانیت، که‌واته‌ هیئانی ئه‌م ریوایه‌ته‌ خزمه‌ت ناکات به‌ عه‌قیده‌که‌ی ئیوه‌ و الخلال حه‌سه‌ب فه‌هی ئیوه‌، بگره‌ حه‌سه‌ب فه‌همه‌ سه‌قه‌ته‌که‌تان بۆ تیگه‌یشتن له‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان ئه‌بۆی بلیین که‌ هیئانی ئه‌م دوو ریوایه‌ته‌ له‌لایه‌ن الخلال خزمه‌ت به‌ عه‌قیده‌ی اللفظیة المنفیة ئه‌کات، چونکه‌ ئیوه‌ پێتان وایه‌ اللفظیة المنفیة که‌ ئه‌یان ووت له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ته‌نها مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌ بوو فعلی عه‌بده‌که‌ مه‌خلوقه‌ که‌ قورئانه‌که‌ ئه‌خوینیته‌وه‌ ئه‌گینا قورئانه‌که‌ که‌ له‌ عه‌بده‌که‌ ئه‌بیستری مه‌خلوق نیه‌، ئی الخلال-یش له‌ باسی

له‌فزیه‌کان ئه‌م دوو ریوایه‌ته‌ ئه‌هیڤی، مانای دوو ریوایه‌ته‌که‌ به‌ جوړیڤک له‌ جوړه‌کان مه‌زه‌بی ئه‌وان به‌هیڤ ئه‌کات!

که‌سیش فه‌لسه‌فه‌ لیڤه‌دات بلی حماد و معتمر باسی که‌لامی عه‌بد ئه‌که‌ن که‌ قسه‌ ئه‌کات، باسی ئه‌وه‌ ناکه‌ن که‌ عه‌بد قورئان ئه‌خوینیته‌وه‌، خوڤم له‌بری جارپک دوو جار ئه‌مه‌م باسکرد، چه‌واشه‌کار زۆر بوونه‌ بۆیه‌ ناچارم ته‌ئکیدى لى بکه‌مه‌وه‌، نه‌خوینده‌واریش زۆرن، جا چه‌واشه‌کار و نه‌خوینده‌وار به‌یه‌کتر بگه‌ن ئیتر الله‌ ره‌حم بکات، نه‌خوینده‌واره‌که‌ خوڤى ناخوینیته‌وه‌ هه‌موو سه‌رچاوه‌ی وه‌رگرتنى ئه‌بیته‌ ووته‌ی چه‌واشه‌کاره‌که‌ که‌ له‌سه‌ریه‌ک په‌نجه‌ عه‌قلی ئه‌سوړینی.

ماویه‌تی

اللفظية (۲۲)

المروزي ئەلئ:

ووتەم بە باوکی عبداللە: پیاویک لەم ناوچە یە قسە یەکی کردوووە خەلکی دانیشتون قسە و باس ئەکەن لەسەر ووتەکە ی، وە چوونە بۆلای عبدالوهاب پرساریان لێیکردوووە، عبدالوهاب وتووێت: برۆن بۆلای باوکی عبداللە، وە چوونە بۆلای چەند شێخێکی شەنە یانزانێوە چی بڵێن، وە ووتەکە ی ئەم کەسە یان بۆلای تۆ هێناوە تاکو نیشانە بدەن لەم کاغەزە دایە، باوکی عبداللە ووتی: کاغەزە کەم پێ بدە، منیش پێم دا، لە کاغەزە کە دا هاتبوو: (اللہ عز وجل عەقلى بۆ دروست کردووین، خێر و شەری نیشانداوین، وە پێگای راستی بۆ دیاری کردووین، وە واجبی کردوووە کە شوکرانە ی بکەین لەسەر ئەو نەعمە تانە ی کە پێ داوین، جا پیاویک پێ ووت: بەم جوړە ئیمانمان مەخلوقە و نوێژەکانمان مەخلوقە ؟ ئەویش ووتی: بەلێ، ئیمان مەخلوقە، وە ئیمانیش قەول و عەمەلە، زیاد ئەکات و کەمیش ئەکات، وە نیەت و شوێنکەوتنی سوننەتە، وە من ووتەم ئیمان مەخلوقە لە پرووی جوڵە و فعلەووە، لەم پرووەدا مەخلوقە نەک لە پرووی ووتەووە مەخلوق بێت، هەر کەسێک بڵێ: ئیمان مەخلوقە، مەبەستی ووتنی شایەتمان بێت ئەوا کافرە، وە دوا ی ئەمە ووتەکانم نیشانی باوکی

عبداللە ئەدری، گەر هەڵە بێت ئەوا لێی پەشیمانم و تەوبە ئەکەم بۆ لای اللە، گەر راستیش بێت ئەوا الحمد للە

المروزي ئەلێ: ابو عبداللە کاغەزەکە ی خۆیندەووە تاكو گەشت بەم ووتەیه: (من که ووتم ئیمان مەخلوقە مەبەستم ئەوەیە لە پرووی جوڵە و فعلەووە مەخلوقە)، باوکی عبداللە کاغەزەکە ی فرێدا لە دەستی، وە زۆر توپە بوو، پاشان ووتی: ئەم کەسە شایستە ی ئەوەیە تەحزیری لێ بدری و قسە ی لەگەڵ نەکرێ، ئەمە خودی ووتە ی جەهمە، ئەلێ ووتم ئیمان مەخلوقە لە پرووی جوڵەووە! ئەمە وەکو ووتەکە ی کەرابیسیە پێی وابوو جوڵەکان مەخلوقن، ئەمە ووتە ی جەهمە، هاوار بە حالی، کە ووتی ئیمان مەخلوقە ئێتر چ شتێک ئەمینیتەووە؟! پێغەمبەر صلی اللە علیہ وسلم فەرموویەتی: (ئیمان شایەتیدانی لا إله إلا الله یه) ئایا لا إله إلا الله مەخلوقە؟! ئەم پیاووە لە کوێیە؟ وە لە لای کێ ماوەتەووە؟ وە لە گەڵ کێ دائەنیشیت؟

المروزي ئەلێ ووتم: کەسیکی غەریبە

ووتی: تەحزیری لێ بدەن، ئەهلی کەلام سەرفراز نابن، پاشان زۆر توپە بوو، وە فرمانی کرد خۆمانی لێ بپاریزین، پاشان باوکی عبداللە ووتی: سەیرکە چۆن تەوبە ی پێش ووتەکە ی خستوووە، ئەلێ گەر باوکی عبداللە ئینکاری لێکردم تەوبە ئەکەم! بۆچی ئەیهوێ قسە یە ک بکات کە ئینکاری لێ ئەکەم؟!

(الإبانة الكبرى لابن بطة : ٢٥٣٦)

اسحاق بن عیسیٰ البزاز ئه‌ڵێ:

پیاویک له‌ (صور) هات بۆ لامان، ناسراو بوو به‌ الصوري متکلم، شیوه‌ی رێک و جوان بوو وه‌ک بَلّی زاهید و له‌خوا ترس بوو، پێی سه‌رسام بووین، پاشان چه‌ند شتیکی باسکرد پێمانی ئه‌وت: ئیمان مه‌خلوقه‌، زه‌کات مه‌خلوقه‌، حه‌ج مه‌خلوقه‌، جه‌هاد مه‌خلوقه‌، ئیمه‌ش نه‌مان ئه‌زانی چۆن وه‌لامی بده‌ینه‌وه‌، چووین بۆلای عبدالوهاب الوراق چیرۆکه‌که‌یمان بۆ گێڕایه‌وه‌، عبدالوهاب ووتی: نازانم ئه‌مه‌ چیه‌، برۆن بۆلای باوکی عبدالله احمد بن حنبل ئه‌و شاره‌زا و لی‌زانی ئه‌م بابه‌تانه‌یه‌، ئیمه‌ش چووین بۆلای باوکی عبدالله ئه‌و شتانه‌مان پێ ووت که‌ به‌ عبدالوهاب-مان ووت، باوکی عبدالله پێی ووتین: ئه‌مانه‌ بابه‌تی جه‌همی کو‌ری سه‌فوانن، حه‌فتا بابه‌ته‌، برۆن ئه‌م که‌سه‌ به‌ده‌ر نین له‌لای خۆتان.

(السنة للخلال : ١٦٨٦)

ابن بطّة ئه‌ڵێ:

بیستم ابو بکر النجاد ئه‌یووت: له‌ فرقه‌ له‌ناو چووه‌کان که‌سانێک شتیکیان داهینا که‌ زانایان ئینکاریان لێ کرد، وه‌ باسی ئه‌وه‌ی کرد که‌ الصوري چووه‌ بغداد له‌لای راستی بغداد مایه‌وه‌، واخۆی ده‌رخست که‌ زاهید و دونیا نه‌ویسته‌، وه‌ له‌ هه‌ندیک له‌ ووته‌کانی ووتی: (ئیمان مه‌خلوقه‌، وه‌ من مه‌به‌ستم جو‌له‌یه‌)، جا خه‌لکیش قسه‌ و باسیان له‌سه‌ری کرد، که‌سانێک پشتیوانیان ئه‌کرد و که‌سانیکیش ئینکاریان لێ

ئه‌کرد، پرسیاریان له‌ عبدالوهاب و هارون الحمال کرد، ئه‌وانیش ووته‌که‌یان نیشانی احمد بن حنبل دا.

(الإبانة الكبرى لابن بطة : ٢٥٣٥)

هه‌ر سێ رِیوایه‌ت باسی هه‌مان که‌س ئه‌کات که‌ به‌ پیاویک به‌ الصوري ناسراو بووه‌ و توویه‌تی ئیمان مه‌خلوقه‌، وه‌ که‌ ئه‌لّییم ئیمان مه‌خلوقه‌ مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه‌ فعل و جوڵه‌ مه‌خلوقه‌ نه‌ک ووته‌ که‌ شایه‌تمان.

جا دوو جه‌زائیریه‌که‌ و جه‌ماعه‌ته‌که‌یان ئه‌لّین ئه‌وته‌تا له‌فزییه‌کانیش که‌ ئه‌یان ووت له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ته‌نها مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌ بوو فعلى عه‌بد مه‌خلوقه‌ نه‌ک قورئان، پێیان بۆ به‌لگه‌تان چیه‌ ؟ رِیک ئه‌م رِیوایه‌ته‌ی ابن بطة ئه‌هینن که‌ ئیمان احمد ئه‌لّ: ئه‌مه‌ ووته‌که‌ی وه‌ک ووته‌ی که‌رابیسیه‌ پێی وایه‌ حه‌ره‌کات مه‌خلوقه‌، که‌واته‌ که‌رابیسیش مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بوو فعلى عه‌بد مه‌خلوقه‌ نه‌ک قورئانه‌که‌ عه‌بد ئه‌یخوین، بۆیه‌ ئه‌وه‌ی بۆ فعلى عه‌بد مه‌خلوقه‌ کاتیکی قورئان ئه‌خوین ئه‌وا له‌فزییه‌ و کافره‌ ئه‌گه‌رچی بۆ قورئانه‌که‌ی که‌ ئه‌یخوینم غه‌یر مه‌خلوقه‌!

بۆیه‌ ئه‌لّیم دوو جه‌زائیریه‌که‌ چونکه‌ له‌ دونیادا که‌س ناناسم به‌م جوّره‌ له‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کان تیگه‌یشتی جگه‌ له‌م دوو جه‌زائیریه‌ گومرایه‌ و کلکه‌کانیان، الله‌ له‌ناویان ببات

ئەم پیاو هاتوو ئە ئی فعل مه‌خلوقه، مادام فعل مه‌خلوقه ئیمانیش قه‌ول و
عه‌مه‌له، که‌واته ئە ئیم ئیمان مه‌خلوقه، واتا ئەم ووتیه‌ی ووت که ئیمام احمد
خه‌لکی له‌سه‌ر به‌ جه‌می دائه‌نا، ئەوه‌ی بلی ئیمان مه‌خلوقه جه‌میه، ئەوه‌ی بلی
ئیمان مه‌خلوق نیه مبتدعه، ئاخر که تۆ ووتت ئیمان مه‌خلوقه یه‌که‌م شت
شایه‌تمانی لا اله الا الله ئە گرێته‌وه، واتا لا اله الا الله ئە که‌یت به‌ مه‌خلوق.

ابن بطه‌ ئە ئی:

قسه‌ له‌م بابته ئە وه‌یه که ئەه‌لی عیلم له‌سه‌ری بوونه و ته‌سلیم ئە بین به‌وه‌ی که
ئەوان وتووینا، هه‌ر که‌سیک بلی: ئیمان مه‌خلوقه ئەوا کافره به‌ الله‌ العظیم، چونکه
ئەسلی ئیمان و لووتکه‌که‌ی بریتیه له‌ شایه‌تیدانی لا اله الا الله، وه‌ هه‌ر که‌سیک بلی:
ئیمان مه‌خلوق نیه ئەوا مبتدعه، چونکه قه‌ده‌رییه‌کان ئە ئین: فعل و جو‌له‌ی
به‌نده‌کان مه‌خلوق نین.

(الإبانة الكبرى : ٣/٢٤٦)

جالیکچوونی ووتیه ئەم که‌سه و که‌رابیسی له‌وه‌دا بوو که ئەم پیاو ئە ئی مادام فع‌لی
عه‌بد مه‌خلوقه ئەوا ئە ئیم ئیمان مه‌خلوقه، که‌رابیسیش ئە یووت مادام که‌لامی
عه‌بد و فع‌لی عه‌بد هه‌مووی مه‌خلوقه، قورئانیش مادام عه‌بد ده‌ری ئە بری و قسه‌ی
پئ ئە کات ئەوا وه‌ک که‌لامی عه‌بد ئە بیته مه‌خلوق، بۆیه ئە یووت له‌فزم به‌ قورئان
مه‌خلوقه، قورئان له‌لای له‌فزییه‌کان ته‌نها به‌ نسه‌ت الله‌ غه‌یر مه‌خلوقه، ئە گینا که‌

عه‌بد به‌ له‌ فزی خۆی ده‌ری به‌ری وه‌ک که‌ لامی خۆی وایه‌، هه‌ر بۆیه‌ هه‌میشه‌ ئیمام احمد له‌ ره‌ددی له‌ فزیه‌کان ئەم ئایه‌ته‌ی ئەه‌ینایه‌وه‌ (حتی یسمع کلام الله) ئیمام احمد ئەه‌یووت: الله‌ فه‌رمووی: که‌ لامی الله‌ ئەه‌یستی، نه‌یفه‌رموو که‌ لامی محمد ئەه‌یستی، خو‌ گه‌ر له‌ ره‌دده‌که‌ی ئیمام احمد تیڱه‌یت ئەوا ئەبێ بزانیته‌ مه‌زه‌به‌ی ئەوان چی بووه‌ که‌ ئیمام احمد به‌م ووته‌یه‌ ره‌ددیان ئەداته‌وه‌، ئینجا ژماره‌یه‌ک زانا له‌ ره‌ددی له‌ فزیه‌کان ئەه‌ینیت شیعی شاعیریکی کۆن ئەه‌ینن به‌ له‌ فزیه‌کان ئەلین: گه‌ر تۆ ئیستا ئەم شیعه‌ر به‌خوینیته‌وه‌ شیعه‌ر که‌ هه‌ر هی شاعیره‌که‌یه‌ نابێته‌ هی تۆ، تۆ ته‌نها گه‌یانده‌وته‌، ئەمه‌ پروونه‌ له‌ فزیه‌کان ئەیان ووت مادام که‌ لامی عه‌بد مه‌خلوقه‌ که‌ قورئانه‌که‌ ئەگه‌یه‌نیت قورئانه‌که‌ له‌سه‌ر زمانی عه‌بد وه‌ک که‌ لامی عه‌بدی لیدیته‌ و ئەبێته‌ مه‌خلوق، ئینجا پێشتریش باسی مه‌زه‌به‌ی که‌رابیسی و احمد الشراک و داود الاصه‌بانی و له‌ فزیه‌کانم کردووه‌ که‌ چیان ووتوه‌ و زانایان چۆن باسیان کردوون و به‌چی ره‌ددیان داونه‌ته‌وه‌، احمد الشراک که‌ له‌ طرسوس ووتی تیلاوه‌م به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، خه‌لکی طرسوس به‌م ئایه‌ته‌ ره‌ددیان دایه‌وه‌ ﴿بَلْ هُوَ ءَايَتٌ بَيِّنَةٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ ئیمام احمد که‌ ئەمه‌ی بیست ووتی: چه‌ند به‌ چاکی ره‌ددیان داوه‌ته‌وه‌، سه‌رسام بوو به‌ وه‌لامه‌که‌، ئاخ‌ر تیڱه‌ گه‌ر احمد الشراک مه‌به‌ستی ته‌نها ئەوه‌ بێته‌ فعلی خۆی مه‌خلوقه‌ بۆچی خه‌لک به‌م ئایه‌ته‌ ره‌ددی ئەده‌نه‌وه‌ که‌ ئەلین: ئەوه‌ی له‌ سینه‌ی خه‌لکی دایه‌ قورئانه‌ ؟ ئاخ‌ر ئەوانه‌ی که‌ ئەلین فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ و قورئانه‌که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌ خۆیان ئەم ئایه‌ته‌ ئەه‌یننه‌وه‌، گه‌ر هه‌مان مه‌زه‌به‌یان هه‌بێ چۆن ئایه‌تیک که‌ له‌ دژیان به‌کار هاتووه‌ خۆیان ئەه‌یننه‌وه‌ ؟! ئەم احمد الشراک-ه‌ که‌ له‌ سه‌رده‌می المتوکل رایکرد بۆ عبادان له‌وێش به‌ زه‌بری

هېڅی ده‌سه‌لات ده‌ریان کرد، که‌رابیسی چونکه‌ هاو مه‌زه‌بی بوو ئه‌یووت: احمدی داماویان ده‌رکرد له‌ عبادان و ده‌سه‌لاتیان هیڼایه‌ سه‌ری، ئه‌مانه‌ کافرن له‌ یه‌هود و نه‌صارا کافرترن، هه‌روه‌ک پېش‌تریش ووتبووی ئه‌وه‌ی نه‌ئې له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ کافره‌، داود الاصه‌باني که‌ ئه‌ویش له‌فزی بوو قوتابی که‌رابیسی بوو به‌ ئاشکرا ئه‌یووت: قورئانه‌که‌ی لوح‌ المحفوظ مه‌خلوق نیه‌، به‌لام قورئانه‌که‌ی زه‌وی مه‌خلوقه‌، هه‌روه‌ها موسی بن‌ عقبه‌ ئه‌یووت: ئه‌وه‌ی پې وایت قورئان له‌ سینه‌ی دایه‌ ئه‌وا پې وایه‌ به‌شېک له‌ الله‌ له‌ سینه‌ی دایه‌!!! ئه‌مانه‌ بروایان وابوو که‌ نابې عه‌بدی مه‌خلوق که‌ خۆی و هه‌موو شته‌کانی مه‌خلوقه‌ که‌لامیکی غه‌یر مه‌خلوق ئه‌دا بکات یان بینوسی یان حفزی بکات، هه‌موو ئه‌مانه‌ که‌ له‌ عه‌بد به‌دی ئه‌کرېن مه‌خلوقن، جا دوو فاقی ئه‌مانه‌ له‌وه‌ دایه‌ ووته‌ی الذهلي ده‌رباره‌ی بوخاری وهرئه‌گرن که‌ ئه‌ئې بوخاری له‌فزیه‌ که‌ بوخاری خۆی حاشا له‌مه‌ ئه‌کات و ئه‌ئې درۆیه‌، به‌لام ووته‌ی ابو حاتم الرازي ده‌رباره‌ی که‌رابیسی وهرناگرن که‌ ئه‌ئې جه‌هم و که‌رابیسی و داود الاصه‌باني هه‌مان عه‌قیده‌یان هه‌بوو پېیان وابوو ئه‌م قورئانه‌ی که‌ جبریل هیڼاویه‌تی حیکایه‌تی قورئانه‌که‌ی له‌وحی مه‌حفوزه‌.

ئینجا با بېین سه‌یر بکه‌ین ئه‌م هه‌موو زانایه‌ له‌ سه‌لف و خه‌لف که‌ هاتوون باسی له‌فزیه‌کانیان کردووه‌، کامه‌یان وتوویه‌تی له‌فزیه‌کان فرقه‌یه‌ک بوون ئه‌یان ووت فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ به‌لام قورئانه‌که‌ که‌ عه‌بد ئه‌یخوینئ غه‌یر مه‌خلوقه‌؟ ئاخ‌ر گه‌ر ئه‌مه‌ مه‌زه‌بیان بوایه‌ دنیا پر ئه‌بوو له‌ نه‌قل کردنی ئه‌م ووته‌یه‌ و ره‌ددانه‌وه‌ی،

که‌چی که‌سیان به‌م جوّره‌ باسیان ناکه‌ن، ته‌نانه‌ت ابن بطة که‌ئه‌م ریوایه‌ته‌ی هی‌ناوه‌ ئایا وه‌کو ئیوه‌ له‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان حاڵی بووه‌؟ سه‌یری ئه‌و باب‌ه‌ بکه‌ن که‌ تایبه‌تی کردووه‌ بۆ له‌فزیه‌کان بزانه‌ چۆن باسیان ئه‌کات، له‌ پۆستی پینجه‌می له‌فزیه‌کان هی‌نامان لی‌ره‌ش

دوو‌باره‌ی ئه‌که‌مه‌وه‌ به‌هیوای ئه‌وه‌ی که‌سیک بیخوینێته‌وه‌

ابن بطة ئه‌لّی:

بزانن ره‌حمه‌تی الله-تان لی‌بی که‌ به‌شی‌ک له‌ جه‌همیه‌کان به‌ فی‌لی دلیان و پی‌سی ره‌ئیه‌کانیان و ناشرینی ئاره‌زووه‌کانیان بر‌وایان وابوو که‌ قورئان مه‌خلوقه‌، جا ناوی‌کی تریان له‌ مه‌خلوقی قورئان نا به‌ بیدعه‌یه‌ک که‌ دایان هی‌نا، بۆ فی‌ل کردن و چه‌واشه‌ کردنی خه‌لکی عه‌وام، بۆ ئه‌وه‌ی کوفره‌که‌یان بشارنه‌وه‌ و ئیلحاده‌که‌یان شاراوه‌ و ناروون بی‌ت بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ عیلمیان که‌مه‌ و سروشتیان لاوازه‌، جا ووتیان: (ئه‌و قورئانه‌ی که‌ الله قسه‌ی پیکردووه‌ و فه‌رموویه‌تی که‌ لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، وه‌ ئه‌و قورئانه‌ی که‌ ئی‌مه‌ ئه‌یخوینینه‌وه‌ به‌ زمانه‌کانمان و ئه‌ینوسین له‌ په‌راوه‌کانمان ئه‌و قورئانه‌ نیه‌ که‌ که‌ لامی الله یه‌، به‌ل‌کو حیکایه‌ته‌ بۆ ئه‌و قورئانه‌ به‌ له‌فزی ئی‌مه‌، وه‌ له‌فزی ئی‌مه‌ش به‌ قورئان مه‌خلوقه‌) جا کوفره‌که‌یان وورد و شاراوه‌ کرد، وه‌ فی‌لیان کرد بۆ ئه‌وه‌ی کوفر بخه‌نه‌ ناو خه‌لکیه‌وه‌ به‌ ناروونت‌رین رَیگا و وورد‌ترین مه‌زه‌ب و شاراوه‌ترین جوّ، به‌لام به‌ حه‌مد و منه‌ت و چاکی ته‌وفیق دانی الله ئه‌م کوفره‌ شاراوه‌ نه‌بوو بۆ زانیه‌ گه‌وره‌ و ره‌خنه‌گره‌ عاقله‌کان، قیناعیان لابرد له‌سه‌ر ئه‌و کوفره‌

ناشرینه‌ی که شاردبوویانه‌وه، جا کوفریان ده‌رکه‌وت بۆ زانایان و خه‌لکی عه‌وامیش، وه ئه‌و که‌سه‌ی که ئه‌مه‌ی زانی و هه‌ستی پێکرد و ناشرینه‌که‌ی ووته‌که‌یانی زانی شیخی صالح و پێشه‌وای زانا و عاقل باوکی عبدالله بوو احمد بن محمد بن حنبل رحمه الله، وه رپوونکردنه‌وه‌ی کوفره‌که‌یان رپوون و ئاشکرایه له کتیبی الله عز وجل و سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی محمد صلی الله علیه وسلم، قورئان و سوننه‌ت به درۆی خستوونه‌ته‌وه به حه‌مدی الله، الله عز وجل فه‌رموویه‌تی: **{وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ}** [التوبة: ٦]، نه‌یفه‌رموو: (حتى يسمع حكاية كلام الله)، وه الله تعالى فه‌رموویه‌تی: **{وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا}** [الأعراف: ٢٠٤]، الله هه‌والیدا که گوینگر گوئی له قورئان ئه‌گرئ، نه‌یفه‌رموو: گوئی له حیکایه‌تی قورئان ئه‌گرئ، وه الله تعالى فه‌رموویه‌تی: **{وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا}** [الإسراء: ٤٥]، وه الله عز وجل فه‌رموویه‌تی: **{وَإِذَا صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ}** [الأحقاف: ٢٩]، وه الله تعالى فه‌رموویه‌تی: **{قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ}** [الجن: ٢]، وه نه‌یفه‌رموو: (إنا سمعنا حكاية قرآن عجيب) ئیمه حیکایه‌تی قورئانیکی سه‌یرمان بیست، وه الله تعالى فه‌رموویه‌تی: **{فَاقْرَأُوا مَا تيسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ}**، وه الله تعالى فه‌رموویه‌تی: **{وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ}** [الإسراء: ٤٦]، وه الله تعالى فه‌رموویه‌تی: **{وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ}** [الإسراء: ٨٢]، وه نه‌یفه‌رموو: ئیمه له حیکایه‌تی قورئان دائه‌به‌زینین.

(ئینجا دوای هینانی به‌لگه له فه‌رمووده‌وه که ئه‌مه‌ی له‌سه‌ر زه‌وییه قورئانه نه‌ک حیکایه‌تی قورئان بی‌ت) پاشان ابن بطه‌ئه‌ی:

ئەم بە‌لگانه و هاوشیوه‌کانیان له قورئان و سوننه‌ت و ووته‌ی هاوه‌لان و تابعین و فوقه‌های موسلمانان به‌لگه‌یه بۆ که‌سی عاقل له‌سه‌ر درۆی ئەم کۆمه‌له‌یه له جه‌همیه‌کان ئەوانه‌ی که فیلیان کرد و وورد بوونه‌وه له ووتنی: قورئان مه‌خلوقه.

ب‌روانه (الإبانه الکبری : ۲۲۲۸)

سه‌یرکه‌ن ئەمه پیناسه و وه‌سفی ابن بطه‌ بوو بۆ له‌فزیه‌کان و مه‌زه‌به‌که‌یان به‌ پرونی ئەلّی مه‌به‌ستیان مه‌خلوقی قورئان بوو به‌لام ناویکی تریان له‌م کوفره‌ نا ووتیان له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ تا کوفره‌که‌یان شاره‌وه بیّت له‌ خه‌لک، سه‌یرکه‌ بزانه‌ باسی ئەوه ئەکات له‌فزیه‌کان پینان وابوو فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ کاتیکی قورئان ئەخوینیته‌وه، له‌ به‌رامبه‌ردا ئەه‌لی سوننه‌ ووتیان ئەمه‌ کوفره‌ نابّی له‌کاتی قورئان خویندنه‌وه بووتری فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌؟! ئایا شتیکی له‌م جوهری باسکرد؟ یان باسی مه‌خلوقی قورئان و حیکایه‌تی قورئانی کرد؟ ئایا ووتی له‌فزیه‌کان مه‌به‌ستیان ئەوه بوو فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ به‌لام نه‌یانزانی گهر ئەمه‌ بلّین ئەوا قورئانه‌که‌ش ئەبیته‌ مه‌خلوق؟! شتی له‌م جوهری باسکرد که ئیوه باسی ئەکه‌ن؟ باشه‌ ابن بطه‌ خو‌ی ریوایه‌ته‌که‌ی (الصوري) هی‌ناوه‌ که ئیوه دلتان پّی خو‌شه‌، ئە‌ی بۆ وه‌کو ئیوه باسی له‌فزیه‌کانی نه‌کرد؟!

ئینجا الاجري که مامۆستای ابن بطه‌ یه‌ ئە‌ویش له‌ کتیبی شه‌ریعه‌ به‌شیکی تایبه‌ت کردووه به‌ له‌فزیه‌کان به‌هه‌مان جوهر باسیان ئەکات

ئیمام احمد به ووته‌که‌ی ابو بکر الصدیق رهددی له‌فزیه‌کانی ئه‌دایه‌وه، ئه‌یووت به‌لگه‌ له‌ دژیان ووته‌که‌ی ابو بکره‌ کاتیکی ئایه‌تی (غلبت الروم) ی بۆ کافرانی قوره‌یش خوینده‌وه، ووتیان: ئه‌مه‌ که‌لامی هاوڕێکه‌ته‌ (واتا محمد صلی الله علیه وسلم) ابو بکر له‌ وه‌لامدا ووتی: نه‌خێر، نه‌که‌لامی منه‌ و نه‌ که‌لامی هاوڕێکه‌مه‌، به‌لکو که‌لامی الله یه‌.

وه‌ره‌ پێم بۆ گهر له‌فزیه‌کان نه‌لێن قورئان له‌سه‌ر زمانی عه‌بد وه‌ک که‌لامی عه‌بد وایه‌ ئه‌بیته‌ مه‌خلوق، ئه‌م ووته‌یه‌ی ابو بکر چۆن ئه‌بیته‌ رهددیان بۆیان ؟ یان ووته‌که‌ی ئه‌وان و کافرانی قوره‌یش گهر هه‌مان شت نه‌بن ئیمام احمد چۆن استدلالی پێ ئه‌کات ؟!

ئینجا وه‌ره‌ سه‌ر بوخاری، بوخاری له‌ سه‌رده‌می له‌فزیه‌کان ژیاوه ۱۱ سالی دوای که‌رابیسی مرد، وه‌ ۱۵ سالی دوای ئیمام احمد مرد، مه‌حاله‌ بوخاری تیغه‌گه‌یشتی مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان چی بووه‌ که‌ خۆی له‌ سه‌رده‌می ئه‌وان ژیاوه، له‌ کتێبه‌که‌ی باسی له‌فزیه‌ مه‌خلوقیه‌کان و له‌فزیه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان ئه‌کات، ئه‌لێ هه‌ردووکیان خۆیان ئه‌ده‌نه‌ پال ئیمام احمد و له‌ مه‌زه‌به‌ی احمد تیغه‌گه‌یشتوون، ئینجا خۆی ئه‌لێ ئه‌وه‌ی بۆ من وتوو مه‌ له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ درۆی کردوو، من وتوو مه‌ فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، ئاخر گهر مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان ئه‌وه‌ بیته‌ که‌ ئیوه‌ باسی ئه‌که‌ن گوايه‌ ته‌نها مه‌به‌ستیان مه‌خلوقی فعلی عه‌بد بووه‌ ئه‌ی بوخاری چۆن قسه‌یه‌کی له‌م جوهره‌ ئه‌کات ؟!!! یه‌عنی له‌یه‌ک کاتدا ئه‌لێ من له‌فزی نیمه‌ و له‌فزیشم ؟ چونکه‌ له‌لای ئیوه‌ ئه‌وه‌ی بۆ من وتوو مه‌خلوقه‌ له‌فزیه‌، ئی بوخاری ئه‌لێ من نه‌م ووتوه‌ له‌فزم

بە قورئان مەخلوقە، وتوو مە فعلی عەبد مەخلوقە، قسەکەى وهک حەسەن
 کەچەل و کەچەل حەسەن وایە بە گوێرەى فەهەى ئیو! ئەچیتە عەقلەوه خۆى
 باسى هەردووک فرقه‌کە بکات و خۆیان لى بەرى بکات و لە کتیبەکەى رەددى
 هەردووکیان بداتەوه کەچی نەشزانیت مەزەه‌بیان چی بووه ؟! وهک ئەوهى دوو
 جەزائیریه ئەحمەقه‌کە باسى ئەکەن ئەلین بوخارى نەئەزانی مەزەه‌بى لەفزیەکان
 چیه!!! سبحان الله له کتیبەکەى بە هەمان ئەم ئایەت و فەرموودانە رەددى
 لەفزیەکان ئەداتەوه کە ئیمام احمد استدلالی پى ئەکرد، کەچی تینەگە‌یشتوو
 مەزەه‌بیان چیه ؟!!! نەخیر دوو جەزائیریه ئەحمەقه‌کە و کلکەکانیان لە مەزەه‌بى
 لەفزیەکان تینەگە‌یشتوون.

اللالکائی له کتیبى (شرح اصول اعتقاد اهل السنة والجماعة) بەشیکی تایبەت
 کردوو بە لەفزیەکان، لە زۆر زانا ریوایەت ئەهینى و ووتەکانیان نەقل ئەکات و
 ئەداتە پالیان کە ئەوهى بلن لەفزم بە قورئان مەخلوقە جەهەمیه وهک ئەوه وایە بلن
 قورئان مەخلوقە، مەحاله بووترى اللالکائی نەیزانیوه مەزەه‌بى لەفزیەکان چیه، ئى
 دەى هەر اللالکائی بۆ ئیسبات کردنى ئەوهى کە بوخارى بەرى بووه لە لەفزیەکان
 ئەم ریوایەتە ئەهینى:

ابو عمرو الخفاف ئەلئ:

رۆژئیکیان ئیمە لەلای ابو اسحاق القرشي بووین، محمد بن نصر المروزي-ش لەگەڵمان بوو، جا باسی بوخاری کرا، محمد بن نصر ووتی: بیستم بوخاری ئەیووت: هەر کەسیک پێی وابێت من وتوومە لەفزم بە قورئان مەخلوقە ئەوا درۆزنە، من ئەم قسەیهەم نەکردوو.

ابو عمرو الخفاف ئەلئ ووتم: باوکی عبدالله (باوکی عبدالله کونیەى محمد بن نصر المروزي-ه) خەلک قسە و باسی زۆر لەسەر ئەکەن لەم بابەتە محمد بن نصر ووتی: هیچ شتێک نیە جگە لەوەی کە ئەیلیم و بۆتی ئەگێرمەووە لە بوخاریەو.

ابو عمرو الخفاف ئەلئ: جا چوومە لای بوخاری مونا زەرەى هەندیک فەرموودەم لەگەڵ کرد تاكو دلی خووش بوو، ئینجا پیم ووت: ئەى باوکی عبدالله (باوکی عبدالله کونیەى بوخاریە) لێردا پیاویک هەیه لە تۆوە ئەگێریتەووە کە ئەم قسەیهەت کردوو (واتا وتووتە لەفزم بە قورئان مەخلوقە)

بوخاری ووتی: ئەى ابو عمرو حفزی بکە ئەوەى پیتی ئەلیم، هەر کەسیک لە خەلکی نيسابور وقومس والري وهمذان وحلوان وبغداد والكوفة والمدینة ومكة والبصرة پێی وابێت من وتوومە لەفزم بە قورئان مەخلوقە، ئەوا درۆزنە، من ئەم قسەیهەم نەکردوو، تەنها وتوومە فعلى بەندەکان مەخلوقە.

(شرح أصول اعتقاد : ٦١١)

سەیرکە مەوزوع مەوزوعى ئەوھىيە کە بوخارى وتوویەتی لەفزم بە قورئان مەخلوقە، محمد بن نصر المروزي بە ابو عمرو ئەلّ بوخارى پيى ووتوھ من شتی ئاوام نەووتوھ درۆیە بۆم دروست کراوھ، ابو عمرو بۆ ئەوھى تەئکید ییتەوھ ئەچیت خوئى لە بوخارى ئەپرسى کە ئایا راستە تۆ وتووتە لەفزم بە قورئان مەخلوقە، بوخارى ئەلّ درۆیە من وام نەووتوھ، تەنھا وتوومە فعلى عەبد مەخلوقە.

ئى خۆ حەتمەن بوخارى و المروزي و ابو عمرو و خەلکى ئەوکاتیش و اللالكائي-ش ئەبى بزائن مەزھەبى لەفزیەکان چى بووھ، گەر مەزھەبى لەفزیەکان ئەوھ ییت وەک ئەوھى ئیوھ باسى ئەکەن گوايە تەنھا وتوویانە فعلى عەبد مەخلوقە قورئانەکە مەخلوقە نیە، ئى بوخارى لیژەدا ئەلّ من نەم ووتوھ لەفزم بە قورئان مەخلوقە، تەنھا وتوومە فعلى عەبد مەخلوقە، گەر مەزھەبى لەفزیەکان بەم جوړە ییت کە ئیوھ باسى ئەکەن ئەوا ابو عمرو الخفاف بە بوخارى ئەووت: تۆ تەواوى؟! ئەم قسە قۆرە چیه ئەیکەى؟! ئەلّ من لەفزی نیم تەنھا وتوومە فعلى عەبد مەخلوقە، ئى لەفزیەکانیش ھەر ئەمەیان ئەووت، کەواتە ئەم قسە قۆرە چیه تۆش ھەر لەوانى و جیاوازیت نیە بەلّ ئەبوایە وابلّ گەر مەزھەبى لەفزیەکان بەپى فەھى ئیوھ حالى بوایە.

ئینجا اللالكائي ئەم ریوایەتەى هیئاوھ بۆ ئەوھى بیسەلمیئى کە بوخارى بەریە لە لەفزیەکان، بۆچى اللالكائي نەيووت ئەم قسەیه دەرى ئەخات بوخاریش لەفزی بووھ ؟ بۆ نەى ووت ئەمە ھەمان قسەى لەفزیەکانە ؟!!!

ئینجا هەر ئه‌مه‌ش نا، ریوایه‌تی تر هه‌یه‌ روونی ئه‌کاته‌وه‌ که خه‌لکی واحالی بوونه‌ که بوخاری هه‌مان عه‌قیده‌ی ابن کلاب و له‌فزیه‌کانی هه‌یه‌، بۆیه‌ دژایه‌تیان کردووه‌، نه‌ک ته‌نها له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بایی فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌

ابراهیم بن محمد ئه‌لی:

من هه‌لسام به‌ ناشتی ته‌رمی بوخاری کاتیکی له‌ (خرتنک) مرد، جا کاتیکی ته‌واو بووم له‌ ناشتی گه‌رامه‌وه‌ بۆ ئه‌و ماله‌ی که تییدا بووم، خاوه‌نی کۆشکه‌که‌ پێی ووتم: دوینی پرسیارم له‌ بوخاری کرد ووتم: باوکی عبدالله چی ئه‌لیی ده‌رباره‌ی قورئان ؟

ووتی: که‌لامی الله‌ یه‌ و مه‌خلوق نیه‌

پیم ووت: خه‌لکی وائه‌زانن که‌ تو ئه‌لیی: له‌ موصحه‌فدا قورئان بوونی نیه‌، وه‌ له‌ سینه‌ی خه‌لکیدا قورئان بوونی نیه‌

ووتی: استغفر الله‌ له‌وه‌ی که‌ شایه‌تیم له‌سه‌ر بده‌یت به‌ شتیکی که‌ له‌ منت نه‌بیستوو، من ئه‌وه‌ ئه‌لیم هه‌روه‌ک الله‌ تعالی فه‌رموویه‌تی: (والطور وکتاب مسطور)، ئه‌لیم: له‌ موصحه‌فه‌کاندا قورئان هه‌یه‌، وه‌ له‌ سینه‌ی خه‌لکیدا قورئان هه‌یه‌، هه‌ر که‌ سیک جگه‌ له‌مه‌ بایی ئیستیتابه‌ ئه‌کری، گه‌ر ته‌وبه‌ بکات باشه‌ ئه‌گینا هه‌مان حوکمی کافرانی هه‌یه‌ (واتا ئه‌کوژری).

(شرح أصول اعتقاد : ٦١٠)

سه‌یرکه نائی خه‌لکی وائه‌زانی تۆ وتووته فعلی عه‌بد مه‌خلوقه که قورئان
 ئه‌خوینیته‌وه، ئه‌لئ خه‌لکی وائه‌زانی تۆ پیت وایه قورئان له موصحه‌ف و سینه‌ی
 خه‌لکدا نیه، ئه‌مه‌ پروونی ئه‌کاته‌وه که مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان چی بووه، وه ئه‌مه
 ره‌ددیکه بۆ ئه‌وانه‌ی که هیشتا مه‌زه‌به‌ی کوللابیه‌کان و بوخاری له یه‌کتر جیا
 ناکه‌نه‌وه، ئه‌لئ بوخاری وتوویه‌تی تیلاوه مه‌خلوقه و مه‌تلو غه‌یر مه‌خلوقه، سه‌له‌ف
 وتوویانه ئه‌وه‌ی وابلئ زندیقه، نازانی که سه‌له‌ف مه‌به‌ستیان له‌م حوکمه
 کوللابیه‌کان بوو شوینکه‌وتووانی ابن کلاب که سالیک پيش ئیمام احمد مردووه،
 ئه‌یووت قیرائه و تیلاوه مه‌خلوقن، وه مه‌قروء و مه‌تلو غه‌یر مه‌خلوقن، مه‌به‌ستی له
 قیرائه و تیلاوه قورئانه‌که‌ی سه‌ر زه‌وی بوو، وه مه‌به‌ستی له مه‌قروء و مه‌تلو که لامی
 نه‌فسی الله بوو که بئ ده‌نگ و بئ پیت له‌لای کوللابیه‌کان، له‌لای ئه‌وان قورئان
 له سه‌ر زه‌وی بوونی نیه ته‌نها تیلاوه و قیرائه بوونی هه‌یه ئه‌ویش فعلی عه‌بده‌ حیکایه‌ته
 له که لامی نه‌فسی الله، هه‌روه‌ک له پۆسته‌کانی پيشوو له پروونکردنه‌وه‌ی عه‌قیده‌ی
 ابن کلاب به دريژي باس‌مان کرد به به‌لگه‌وه، ئیمه مانگیک زیاتره ئه‌مه‌مان
 روونکردۆته‌وه که چی عمومیه‌کان تازه هاتوون ووته‌ی ابن حامد ئه‌هینن که ئه‌لئ
 (ئیمام احمد ئه‌وانه‌ی به زندیق ئه‌زانی که جیاوازی ئه‌که‌ن له نیوان تیلاوه و مه‌تلو،
 وه له‌فز و مه‌لفوز، وه ئه‌وانه‌ی که باسی حیکایه‌ت و حیکایه‌ت کراو ئه‌که‌ن)، ئیمه
 مانگیک ئه‌بی‌ت ئه‌مه‌مان پۆست کردووه و باس‌مان کردووه که مه‌به‌ستی کوللابیه‌کانه
 له‌م ووته‌یه.

ابن القیم ئە‌ئ:

مه‌زه‌بی کوللابیه‌کان که شوینکه‌وته‌ی عبدالله بن سعید بن کلاب-ن، قورئان مانایه‌که له‌ زاتی الله دا په‌یوست نیه به‌ قودرته و مه‌شیئه‌تی الله، لازمی زاتی په‌روه‌ردگاره وه‌ک سیفه‌تی حیات و عیلم که لازمی زاتی الله-ن (واتا که لامیش سیفه‌تیکی زاتیه فعلی نیه، الله هه‌رکات بیه‌وی قسه‌ ناکات)، وه نابیسترئ به‌ حه‌قیقی، وه پیته‌کان و ده‌نگه‌کان بریتین له‌ حیکایه‌تی ئە‌م که لاهمه نه‌فسیه و ده‌لاله‌تی لیئه‌که‌ن که ئە‌ویش مه‌خلوقه، وه ئە‌و مانا قه‌دیمه‌ی که له‌ زاتی الله دا هه‌یه نابیسترئ، وه ئە‌و مانایه بریتیه له‌ المتلو و المقروء که ئە‌ویش مه‌خلوق نیه، وه ده‌نگه‌کان و پیته‌کان تیلاوه‌ی به‌نده‌کانن که ئە‌ویش مه‌خلوقه.

(مختصر الصواعق المرسله : ۱۳۰۹-۱۳۱۰)

سه‌یرکه ابن کلاب ئە‌ئ: المتلو و المقروء مه‌خلوق نین، به‌لام تیلاوه و قیرائه مه‌خلوقن، که سه‌یری زاهیری ووته‌که‌ی ئە‌که‌ی هه‌مان ووته‌ی بوخاریه، به‌لام له‌ مانا و مه‌به‌ستدا ته‌واو جیاوازن، بگره‌ بوخاری ئە‌ئ ئە‌وه‌ی ئە‌م عه‌قیده‌یه‌ی هه‌بیّت کافره، به‌لام ئە‌مانه‌ی که له‌ مه‌زه‌بی کوللابیه‌کان حائی نه‌بوونه ووته‌که‌ی ابن حامد ته‌نزیل ئە‌که‌نه سه‌ر بوخاری، بوخاری که ئە‌یووت مه‌تلو و مه‌قروء مه‌خلوقن نین مه‌به‌ستی قورئان بوو، که ئە‌یووت تیلاوه و قیرائه مه‌خلوقن مه‌به‌ستی فعلی عه‌بد بوو، عمومیه‌ک هاتوو دئی به‌م ووته‌یه‌ی ابن حامد خو‌شکردوو ه‌گوایه مه‌به‌ستی بوخاریه ئە‌سله‌ن ناوه‌که‌شی نه‌زانیوه بنوسی نویویه‌تی ابو حامد! سه‌ره‌تا ووتم ره‌نگه له‌

دهستی ده‌رچوو بی‌ت به‌لام بینیم دوو جار نویسیویه‌تی ابو حامد! برۆ سه‌ره‌تا ناوه‌که‌ی
 فی‌ربه و عه‌قیده‌ی بزانه ئینجا وه‌ره استدلال به‌ووته‌که‌ی بکه، ئینجا پاشان ئه‌زانی که
 ابن حامد خۆی له‌ اللفظیة المثبته بوو ئه‌یووت له‌فزم به‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه؟!
 ئاخر بۆ دڵ به‌فه‌هی که‌سیک خۆش ئه‌که‌ی بۆ ووته‌ی ئیمام احمد که‌خودی ئه‌م
 که‌سه له‌ مه‌زه‌هبی ئیمام احمد حالی نه‌بووه؟! ابن حامد و ابو یعلی که‌قوتابی ابن
 حامد بووه هه‌ردووکیان له‌وانه‌ن که‌ ئه‌لّین له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوق نیه، تیلاره
 و مه‌تلوه هه‌ردووکیان یه‌ک شتن و غه‌یر مه‌خلوقن، وه‌کو ابو حاتم الرازی و ابن منده
 و السجزي و غه‌یری ئه‌وانیش، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که‌سیان به‌هۆی ئه‌م ووتانه ته‌بدیع
 ناکه‌ین چونکه‌ ئه‌زانین هه‌موویان که‌ ئه‌مه‌یان ئه‌ووت مه‌به‌ستیان خودی قورئانه‌که
 بوو نه‌ک فعلی عه‌بده‌که‌ش بکه‌ن به‌ غه‌یر مه‌خلوق، ئیوه به‌م هه‌موو جه‌له‌تانه‌وه
 جورئه‌ت ناکه‌ن بَلّین فعلی عه‌بد غه‌یر مه‌خلوقه، جا چۆن ئه‌مانه جورئه‌تی ئه‌مه‌یان
 هه‌یه، وه‌ لێره‌دا ته‌نها باسی ئه‌م بابه‌ته ئه‌که‌م باسی ئه‌وه ناکه‌م هه‌له‌ی تریان هه‌بی‌ت
 له‌ بابه‌تی تر، ئینجا پاشان سه‌یرکه‌ اللفظیة المثبته له‌ به‌رامبه‌ر کئ دروست بوون؟
 به‌رامبه‌ر اللفظیة المنفیة دروست بوون که‌ ئه‌یان ووت له‌فزمان به‌ قورئان
 مه‌خلوقه، ئه‌وانیش هاتن ووتیان تیلاره و مه‌تلوه، قیرائه و مه‌قروء، له‌فز و مه‌لفوز
 یه‌ک شتن و غه‌یر مه‌خلوقه، تۆ گه‌ر له‌ مه‌زه‌هبی له‌فزییه مه‌خلوقیه‌کان تیگه‌یشتی
 ئه‌زانی ره‌ددی له‌فزییه غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان بۆ کئیه و مه‌به‌ستیان چیه له‌ ووته‌که‌یان،
 ئینجا ئیمام احمد له‌ هه‌ردووکیان به‌رییه نه‌ ئه‌لّی تیلاره مه‌خلوقه و مه‌تلوه غه‌یر
 مه‌خلوقه به‌و مانایه‌ی که‌ له‌فزییه مه‌خلوقیه‌کان ئه‌یان ووت، وه‌ نه‌ ئه‌لّی تیلاره و
 مه‌تلوه هه‌ردووکیان یه‌ک شتن و غه‌یر مه‌خلوقه، گه‌ر ئیمام احمد بَلّی تیلاره و مه‌تلوه،

قیرائه و مه‌قروء، له‌فز و مه‌لفوز یه‌ک شتن و غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئه‌وا زۆر به‌ ئاسانی ئه‌یووت له‌فزم به‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌، وه‌ که‌سی ته‌بدیع نه‌ئه‌کرد له‌سه‌ر ئه‌م ووته‌یه‌.

ابو الحسن الاسعری ئه‌ی:

عبدالله بن کلاب بروای وایه‌ ئه‌وه‌ی ئیمه‌ که‌ له‌ قورئان خوینانی ئه‌بیستین که‌ ئه‌یخویننه‌وه‌ عیبارته‌ له‌ که‌لامی الله عز وجل، وه‌ مانای فه‌رمایشتی الله: ﴿فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَمَ اللَّهِ﴾ [التوبة: ٦]، ماناکه‌ی ئه‌مه‌یه‌: (حتى يفهم كلام الله) تاكو له‌ که‌لامی الله تیئه‌گات.

ابو الحسن ئه‌ی: وه‌ ده‌کرێ به‌ گوێره‌ی مه‌زه‌به‌که‌ی ئه‌و ماناکه‌ی ئه‌مه‌ بی‌ت: (حتى يسمع التالین يتلونه) تاكو ئه‌بیستی خویننه‌ران ئه‌یخویننه‌وه‌.

بروانه (مقالات الإسلاميين : ٤٢٢/٢)

ئیمام احمد که‌ باسی له‌فزییه‌کان ئه‌کرا له‌لای زۆربه‌ی جار به‌م ئایه‌ته‌ی سوره‌تی التوبة ره‌ددی ئه‌دانه‌وه‌ (حتى يسمع كلام الله) واتا ئه‌و قورئانه‌ی له‌سه‌ر زه‌وییه‌ که‌لامی الله یه‌ که‌ مرۆفه‌کان ئه‌یخویننه‌وه‌ و ئه‌ینوسن و حفزی ئه‌که‌ن و گوێ بیستی ئه‌بن، نه‌ک حیکایه‌ت و عیبارته‌ بێ له‌ که‌لامی الله یان به‌ له‌فزی عه‌بد بی‌ته‌ مه‌خلوق، جا بروانه‌ ابو الحسن ووتی که‌ ابن کلاب ئه‌م ئایه‌ته‌ی ته‌ئویل کرد، ووتی: مانای که‌لامی الله ئه‌بیستی نه‌ک که‌لامی الله بیستی، چونکه‌ لای ئه‌و که‌لامی الله ده‌نگ و پیت نیه‌ تا

بیستراو بیّت، ته‌نانه‌ت ابو الحسن ووتی: ئه‌کرێ به‌ گوێره‌ی مه‌زه‌به‌که‌ی ابن کلاب مانا‌که‌ی ئه‌مه‌ بیّت: تا‌کو ئه‌بیستی خوێنه‌ران ئه‌یخویننه‌وه، واتا ئه‌مه‌ که‌لامی الله نیه به‌لکو له‌فزی خوێنه‌رانه‌ که‌ که‌لامی نه‌فسی الله ده‌رئه‌برن، یان مانای که‌لامی نه‌فسی الله یه‌ که‌ خوێنه‌ران ده‌ری ئه‌برن.

سەر الزههانی ده‌باره‌ی (ابن کلاب) ئه‌ی:

بروای وایه‌ که‌ الله هیچ که‌لامی‌کی نیه‌ بیستی لێیه‌وه، وه‌ جبریل هیچی نه‌بیستوو وه‌ الله له‌و شتانه‌ی که‌ گه‌یاندوو‌یه‌تی به‌ پیغه‌مبه‌رانی، وه‌ ئه‌وه‌ی که‌ دابه‌زیوه‌ به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ران حیکایه‌تی که‌لامی الله بووه، که‌لامی الله نه‌ فرمانه‌ نه‌ نه‌هیه‌ نه‌ خه‌به‌ره‌ نه‌ پرسیاره، وه‌ ئه‌م شتانه‌ له‌ الله-وه‌ ئه‌زانری به‌ رینگای تر، وه‌ الله ووشه‌ی نیه‌ و هیچ زمانیکی نیه‌، جا ئه‌م ئایه‌تانه‌ی قورئانی به‌ درۆ دانا ﴿قُلْ لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾، وه‌ فه‌رمایشتی: ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾، وه‌ ته‌حه‌ددا کردن و ئیعجازی به‌تال کرده‌وه له‌ فه‌رمایشتی الله: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ﴾، ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِّثْلِهِ﴾، موخاله‌فه‌ی هه‌موو ئوممه‌تی کرد به‌وه‌ی که‌لامی الله و کتییی الله بوونی نیه‌ له‌ زه‌ویدا، وه‌ ئه‌و و الأشعري و جگه‌ له‌وانیش له‌ له‌فزیه‌کان بر‌وایان وایه‌ که‌لامی الله له‌ حه‌قیقه‌تدا نه‌ عه‌ره‌بیه‌ و نه‌ نه‌صرانیه‌ و نه‌ عیبرانیه‌ و نه‌ سریانیه‌، وه‌ به‌ هیچ زمانیک له‌ زمانه‌کان نیه‌، وه‌ نا‌کرێ سوره‌ت و ئایه‌ت بیّت و جوزء و ژماردنی

هه‌بێت، وه‌ ناکرێ دابه‌زی بۆ هه‌یچ کام له‌ پێغه‌مبه‌ران له‌ حه‌قیقه‌تدا، وه‌ بوونی نیه‌ له‌ هه‌یچ شوێنێک، نه‌ له‌ دڵدا نه‌ له‌ زماندا و نه‌ له‌ موصحه‌فدا.

(شرح المنظومة الرائية في السنة : ١١١-١١٣)

سه‌یرکه‌ ابن کلاب و ابو الحسن الاشعري له‌ پāl له‌ فزیه‌کان باسکرد.

ماویه‌تی

اللفظیة (٢٣)

له پۆستی پێشوو باسمان کرد گهر بێتو له جه‌ماعه‌تی دوو جه‌زائیره‌که پیرسیت به‌لگه‌تان چیه که له‌فزییه‌کان ته‌نها مه‌به‌ستیان ئه‌وه بوو فعلی عه‌بد مه‌خلوقه قورئانیان به مه‌خلوق نه‌ئەزانی کاتی‌ک عه‌بد ده‌ری ئه‌برئ ؟

ئه‌وا رێک ریوایه‌ته‌که‌ی پێشووی ابن بطه‌ ئه‌هینن ده‌رباره‌ی (الصوري) که ئیمام احمد ووتی ئه‌مه وه‌ک ووته‌که‌ی که رابیسیه پێی وابوو حه‌ره‌کات مه‌خلوقه، سبحان الله له‌م هه‌موو ووته‌یه‌ی ئیمام احمد ده‌رباره‌ی له‌فزییه‌کان هیچت ده‌ست نه‌که‌وئ بیکه‌یت به‌ به‌لگه‌ ته‌نها له‌ ریوایه‌تێکدا رسته‌یه‌ک ده‌ره‌ینیت و عه‌قیده‌تی له‌سه‌ر دابمه‌زینیت بۆ تیگه‌یشتن له‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کان! ئاخر گهر ئه‌مه مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کان بوایه ته‌نها پێیان وابوایه فعلی عه‌بد مه‌خلوقه هیچی تر نا، ئه‌وه زۆرێک له‌ زانا‌کان ئه‌مه‌یان باس ئه‌کرد هه‌روه‌ک چۆن عه‌قیده‌ی هه‌موو فرقه‌یه‌کی تر باسکراوه که چیان ووتوه، مه‌حاله‌ تۆ له‌ تیگه‌یشتن له‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کان ته‌نها به‌هۆی رسته‌یه‌ک تیگه‌یت له‌ ریوایه‌تێکدا، یه‌ک زانا‌ش نه‌بیت به‌ صه‌ریحی بلیت له‌فزییه‌کان ئه‌وانه‌ بوون که ئه‌یان ووت فعلی عه‌بد مه‌خلوقه، ئینجا ئیمه‌ پروونمان کرده‌وه ئیمام احمد که مه‌به‌ستی چیه له‌م ووته‌یه که ئه‌لئ ووته‌ی الصوري وه‌ک ووته‌ی که رابیسى وایه، که رابیسى

ئە‌یووت مادام که‌لام و فعلی عە‌بد مە‌خلوقە که‌ قورئانە‌که‌ش عە‌بد بە‌ له‌فزی خۆی دە‌ری ئە‌برپت ئە‌ویش ئە‌بیته مە‌خلوق چونکه‌ ئی‌مه‌ له‌ عە‌بدی ئە‌بیستین، ئە‌وه‌ی له‌ عە‌بدیش دا‌هە‌یه‌ هە‌مووی مە‌خلوقە، بە‌لام بە‌ ن‌سبە‌ت الله که‌ ق‌سە‌ی کردووه‌ بە‌م قورئانە‌ ئە‌وا قورئان که‌لامی الله یه‌ و غە‌یر مە‌خلوقە، که‌واته‌ مادام فعلی عە‌بد مە‌خلوقە ئە‌لیم له‌فزم بە‌ قورئان مە‌خلوقە، الص‌وری هات ووتی منیش ئە‌لیم مادام ئیمان قە‌ول و فعله‌، فعلی عە‌بدیش مە‌خلوقە، ئە‌وا ئە‌لیم ئیمان مە‌خلوقە، ئە‌مه‌ لیک‌چوونه‌ که‌یانە‌ که‌ له‌بەر لقی‌کی مە‌خلوق هاتن بنه‌رته‌ که‌یان کرد بە‌ مە‌خلوق

ئیمان بنه‌رته‌

دوو لقی هە‌یه‌: قە‌ول و فعل

قە‌ول له‌ ئیماندا شایه‌تمان‌ی لا اله الا الله یه‌ که‌ غە‌یر مە‌خلوقە

فعله‌کان‌ی عە‌بد که‌ ئە‌نجام‌ی ئە‌دات ئە‌ویش له‌ ئیمانە‌، ئە‌ه‌لی سوننه‌ ئە‌لین فعلی عە‌بد مە‌خلوقە بە‌ب‌ استثناء

له‌فز بە‌ قورئان بنه‌رته‌

دوو لقی هە‌یه‌: قورئان و فعلی عە‌بد

قورئان که‌لامی الله یه‌ و مە‌خلوق نیه‌

فعلى عه‌بدیش مه‌خلوقه

تۆ نابیت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی یه‌کیک له‌م دوو لقه‌ مه‌خلوقه‌ بنه‌رته‌که‌ش به‌ مه‌خلوق
وه‌سف بکه‌یت، وه‌ نابیت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی یه‌کیک له‌م دوو لقه‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌
بنه‌رته‌که‌ش به‌ غه‌یر مه‌خلوق وه‌سف بکه‌یت

هه‌ر بۆیه ئیمان احمد نه‌ ئه‌یووت ئیمان مه‌خلوقه‌ و نه‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌، وه‌ نه‌ ئه‌یووت
له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ و غه‌یر مه‌خلوقه‌، چونکه‌ ئه‌مانه‌ ووشه‌یه‌کی تیگه‌لن شتی
مه‌خلوق و غه‌یر مه‌خلوق له‌خۆ ئه‌گرن

هه‌روه‌ک ابن بطه‌ ووتی: ناووتری ئیمان مه‌خلوقه‌ چونکه‌ ئه‌سلی ئیمان و لووتکه‌که‌ی
بریتیه‌ له‌ شایه‌تمانی لا اله الا الله، وه‌ ناووتری ئیمان غه‌یر مه‌خلوقه‌ چونکه‌
قه‌ده‌ریه‌کان ئه‌لین فعلى عه‌بد غه‌یر مه‌خلوقه‌.

بۆیه ئیمان هه‌یچ کام له‌م دوو وه‌سفه‌ وه‌رناگریت چونکه‌ ئیمان شتی مه‌خلوق و شتی
غه‌یر مه‌خلوق له‌خۆ ئه‌گریت.

به‌لام الصوري له‌به‌ر مه‌خلوقی یه‌کیک له‌ لقه‌کان بنه‌رته‌که‌شی ئه‌کرد به‌ مه‌خلوق،
وه‌ که‌رابیسی له‌به‌ر مه‌خلوقی لقیکیان لقه‌که‌ی تریش که‌ غه‌یر مه‌خلوق بوو له‌گه‌ل
بنه‌رته‌که‌ش هه‌ردووکیانی ئه‌کرد به‌ مه‌خلوق

وه سه‌له‌ف به‌ ره‌هایی ئه‌یان ووت فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، گهر بزانی ئه‌م ووته‌یه به‌ ره‌هایی کیشه‌ی تیئه‌که‌وئ حه‌تمه‌ن استثنائی تیئه‌که‌ن به‌لام تییان نه‌کردوو به‌ ره‌هایی ئه‌لین فعلی عه‌بد هه‌مووی مه‌خلوقه‌، به‌لام گه‌مژه‌کان پییان وایه له‌ سه‌له‌ف زیره‌کترن ئه‌بۆ ئه‌م استثنائه‌ زیاد بکه‌ن بلین له‌کاتی قورئان خویندن ناووتری فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌! کوا سه‌له‌فتان له‌م استثنائه‌ ؟ سه‌له‌ف ئه‌مه‌یان نه‌ئه‌زانی ئیوه زانیان ؟!

پاشان ئیمه‌ که‌ باسی دوو لقه‌که‌مان کرد که‌ یه‌کیکیان مه‌خلوقه‌ و ئه‌وی تریان غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئیوه‌ بۆچی به‌وپه‌ری دنیایی ئه‌لین قورئان مه‌خلوق نیه‌ و لا اله الا الله مه‌خلوق نیه‌ هیچیش ناترسن به‌م ووته‌یه له‌فزمان به‌ قورئان ببیته‌ غه‌یر مه‌خلوق یان ئیمان ببیته‌ غه‌یر مه‌خلوق یان فعلی عه‌بد ببیته‌ غه‌یر مه‌خلوق ؟ به‌لام بۆچی که‌سیک لقه‌که‌ی تر که‌ مه‌خلوقه‌ به‌ مه‌خلوقی وه‌سف بکات ته‌کفیری ئه‌که‌ن ئه‌لین به‌م ووته‌یه لقه‌که‌ی تریش ئه‌که‌یت به‌ مه‌خلوق و بنه‌رته‌که‌ش ئه‌که‌یت به‌ مه‌خلوق ؟! به‌راستی ئه‌مه‌ زۆر سه‌یره‌!

هه‌موو ئه‌مانه‌ی له‌ بابه‌تی له‌فز و ئیمان قسه‌ ئه‌که‌ن سه‌ره‌رای جیاوازی عه‌قیده‌یان هه‌موویان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ کوکن که‌ ناووتری ئیمان مه‌خلوقه‌ یان غه‌یر مه‌خلوقه‌، چونکه‌ ئیمان لا اله الا الله ئه‌گرێته‌وه‌ که‌ مه‌خلوق نیه‌ و فعلی عه‌بدیش ئه‌گرێته‌وه‌ که‌ مه‌خلوقه‌، بۆ له‌فزیش هه‌مان شت ئه‌کرئ و وشه‌ی له‌فز وه‌کو فعل بیته‌ و ئه‌کرئ وه‌کو مه‌فعول بیته‌، بۆیه‌ ئیمان و له‌فز به‌ قورئان نه‌ به‌ مه‌خلوق و نه‌ به‌ غه‌یر مه‌خلوق وه‌سف ناکرین

عبدالغنی المقدسی ئە‌ئێ:

ریوایه‌ت کراوه له ئیمامه‌که‌مان احمد که وتووێه‌تی: هه‌ر که‌سی‌ک ب‌ئێ ئیمان مه‌خلوقه‌ ئە‌وا کافره‌، وه‌ هه‌ر که‌سی‌ک ب‌ئێ ئیمان قه‌دیمه‌ (واتا غه‌یر مه‌خلوقه‌) ئە‌وا م‌بتدعه‌.

عبدالغنی المقدسی ئە‌ئێ: ئیمام احمد ئە‌و که‌سه‌ی ته‌کفیر کرد که ئە‌ئێ

ئیمان مه‌خلوقه‌، چونکه‌ نوێژ له‌ ئیمان، وه‌ نوێژ خوێندنێ قورئان و ته‌سبیح و زیکری الله عز وجل له‌ خۆ ئە‌گرێت، هه‌ر که‌سی‌کیش ب‌ئێ ئە‌مه‌ مه‌خلوقه‌ ئە‌وا کافره‌، وه‌ نوێژ هه‌‌لسان و دانێشتن و جو‌له‌ و سکون له‌ خۆ ئە‌گرێت، هه‌ر که‌سی‌ک ب‌ئێ ئە‌مه‌ قه‌دیمه‌ (واتا غه‌یر مه‌خلوقه‌) ئە‌وا بیدعه‌ی کردووه‌.

(ذیل طبقات الحنابلة لابن رجب : ٥٥/٣)

بروانه‌ به‌ صه‌ریحی باسی ئە‌وه‌ی کرد که ئیمان شتی مه‌خلوق و غه‌یر مه‌خلوق له‌ خۆ ئە‌گرێت بۆیه‌ به‌ هیچ کامیان وه‌سف ناکرێت.

ابن بطه‌ ئە‌ئێ:

قسه‌ له‌م باب‌ه‌ته‌ ئە‌وه‌یه‌ که ئە‌ه‌لی عیلم له‌ سه‌ری بوونه‌ و ته‌سلیم ئە‌بین به‌وه‌ی که ئە‌وان وتووێانه‌، هه‌ر که‌سی‌ک ب‌ئێ: ئیمان مه‌خلوقه‌ ئە‌وا کافره‌ به‌ الله العظیم، چونکه‌ ئە‌س‌لی ئیمان و لووتکه‌که‌ی بریتیه‌ له‌ شایه‌تیدانی لا اله الا الله، وه‌ هه‌ر که‌سی‌ک ب‌ئێ:

ئیمان مه‌خلوق نیه ئه‌وا مبتدعه، چونکه قه‌ده‌رییه‌کان ئه‌لّین: فعل و جولّه‌ی به‌نده‌کان مه‌خلوق نین.

(الإبانة الكبرى : ۳۴۶/۲)

سه‌یرکه ئه‌لّی نابّ بووتری ئیمان مه‌خلوقه چونکه ئه‌سلی ئیمان لا اله الا الله یه که مه‌علومه غه‌یر مه‌خلوقه، وه نابّ بووتری ئیمان غه‌یر مه‌خلوقه چونکه فعلی عه‌بدیه‌کان مه‌علومه الله خه‌لقی کردوو به‌خیلافی قه‌ده‌رییه‌کان که پێیان وایه الله فعلی عه‌بدیه‌کانی خه‌لق نه‌کردوو.

ئێ ئه‌وه‌تا ابن بطة له‌باسی ئیماندا که هاوشیوه‌ی باسی له‌فزه به‌پاشکاوی باسیکرد له‌به‌ر ئه‌وه‌ی لا اله الا الله مه‌خلوق نیه نابّ بووتری ئیمان مه‌خلوقه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ش که فعلی عه‌بد مه‌خلوقه نابّ بووتری ئیمان غه‌یر مه‌خلوقه، باشه بۆ ابن بطة له‌بابه‌تی ئیمان باسی مه‌خلوقی فعلی عه‌بد بکات نه‌چۆته ناو ته‌فسیل و جه‌همی نیه، به‌لام بوخاری له‌بابه‌تی له‌فز باسی مه‌خلوقی فعلی عه‌بد بکات ئه‌وا بۆته جه‌همی !!!؟

جه‌ماعه‌تی دوو جه‌زائیره‌که و کلکه‌کانیان ئه‌لّین ئه‌مه‌راسته ئیمان ئه‌م دوو شته له‌خۆ ئه‌گریت که یه‌کیکیان مه‌خلوقه و ئه‌وی تریان غه‌یر مه‌خلوقه، که من وه‌کو نزیک کردنه‌وه‌ی بابه‌ته‌که و ئاسانکردنی تیگه‌یشتن ئیمانم به‌بنه‌رته‌ ناوبرد، شته مه‌خلوق و غه‌یر مه‌خلوقه که م به‌دوو لقی ئه‌م بنه‌رته‌ ناوبرد

جه‌ماعه‌تی دوو جه‌زائیره‌که ئه‌لین:

ئاساییه‌ لقه‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌که که که‌لامی الله‌ یه‌ به‌ غه‌یر مه‌خلوق وه‌سف بکه‌یت، چونکه‌ مه‌علومه‌ که‌لامی الله‌ مه‌خلوق نیه‌

گه‌ر پئی بلی: ئه‌م ووته‌یه‌ت نابیته‌ هو‌ی ئه‌وه‌ی لقه‌که‌ی تریش بیته‌ غه‌یر مه‌خلوق که‌ فعلی عه‌بده‌ ؟ ئه‌لێ نه‌خیر دوو شتی جیاوازن

گه‌ر پئی بلی: ئه‌م ووته‌یه‌ت نابیته‌ هو‌ی ئه‌وه‌ی بنه‌رته‌که‌ش بیته‌ غه‌یر مه‌خلوق که‌ ئیمانه‌ ؟ ئه‌لێ نه‌خیر، خو‌ من لقه‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌که‌م به‌ غه‌یر مه‌خلوق وه‌سف کردووه‌، نه‌هاتووم بنه‌رته‌که‌ به‌ غه‌یر مه‌خلوق وه‌سف بکه‌م که‌ ئیمانه‌

منیش ئه‌لیم زۆر باشه‌ قسه‌که‌تان ته‌واوه‌

ئیمه‌ش ئه‌لین: گه‌ر که‌سانیکیش هاتن لقه‌ مه‌خلوقه‌که‌یان به‌ مه‌خلوق وه‌سف کرد که‌ فعلی عه‌بده‌، به‌م ووته‌یه‌ لقه‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌که‌ ناکه‌ن به‌ مه‌خلوق که‌ که‌لامی الله‌ یه‌، چونکه‌ دوو لقی جیاوازن، وه‌ بنه‌رته‌که‌ش ناکه‌ن به‌ مه‌خلوق که‌ ئیمانه‌، ته‌نها باسی لقه‌ مه‌خلوقه‌که‌ ئه‌که‌ن به‌بێ باسکردنی شتیکی تیکه‌ل و ئاویته‌

جه‌ماعه‌تی دوو جه‌زائیره‌که ئه‌لین: نه‌خیر، گه‌ر لقه‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌که‌ به‌ غه‌یر مه‌خلوق وه‌سف بکه‌یت نه‌ لقه‌ مه‌خلوقه‌که‌ ئه‌بیته‌ غه‌یر مه‌خلوق، نه‌ بنه‌رته‌که‌ش ئه‌بیته‌ غه‌یر مه‌خلوق، به‌لام گه‌ر لقه‌ مه‌خلوقه‌که‌ به‌ مه‌خلوق وه‌سف بکه‌یت ئه‌وا لقه‌که‌ی تریش ئه‌بیته‌ مه‌خلوق و بنه‌رته‌که‌ش ئه‌بیته‌ مه‌خلوق!!!

منیش ئەلّیم الله هیدایه‌تیان بدات ئەگینا له‌ناوتان ببات.

ماویه‌تی

اللفظیة (٢٤)

ابو احمد الاسدي ئەڵی:

ووتم به باوکی عبدالله: له‌فزم به قورئان مه‌خلوقه‌ یان غه‌یر مه‌خلوقه‌ ؟
ووتی: قورئان له‌ پینج لایه‌ نه‌وه‌ بوونی هه‌یه‌: حیفز کردن به‌ دڵ و خویندن به‌ زمان و
بیستن به‌ گوێ و بینین به‌ چاو و نوسین به‌ ده‌ست.

ابو احمد الاسدي ئەڵی: له‌ ووته‌ که‌ی حاڵی نه‌بووم، به‌ سه‌رگه‌ردانی مامه‌وه‌ تێیدا.
باوکی عبدالله پێی ووتم: دڵ مه‌خلوقه‌ و ئەوه‌ی به‌ دڵ حفز ئەکرێ غه‌یر مه‌خلوقه‌،
زمان مه‌خلوقه‌ و ئەوه‌ی به‌ زمان ئەخویندرێ غه‌یر مه‌خلوقه‌، گوێ مه‌خلوقه‌ و ئەوه‌ی
به‌ گوێ ئەبیسترێ غه‌یر مه‌خلوقه‌، چاو مه‌خلوقه‌ و ئەوه‌ی به‌ چاو سه‌یر ئەکرێ غه‌یر
مه‌خلوقه‌.

ابو احمد الاسدي ئەڵی ووتم: باوکی عبدالله چاو سه‌یری ره‌شی حه‌یر ئەکات له‌ کاغه‌زدا
؟

باوکی عبدالله پێی ووتم: بێده‌نگ به‌ ئه‌وه چی ئه‌ڵێ! سه‌حیحت‌ترین شت له‌م باب‌ه‌ته‌دا فه‌رمووده‌که‌ی نافع عن ابن ابن عمر-ه که پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (سه‌فه‌ر مه‌که‌ن به‌ قورئانه‌وه بۆ خاکی دوژمن)، پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم باسی حیبر و کاغه‌زی نه‌کرد.

ابو احمد الاسدي ئه‌ڵێ: پاشان باوکی عبدالله له‌گه‌ڵم گه‌رایه‌وه بۆ به‌رده‌رگای ماڵه‌که‌ی و قسه‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌کردم ده‌رباره‌ی ئه‌مه، له‌و کاته‌دا ئافره‌تێک هات بۆلای که پیاویکی له‌گه‌ڵ بوو، پیاوه‌که‌ ووتی: ئه‌ی باوکی عبدالله ئه‌م ئافره‌ته‌ چووه‌ بۆلای عبدالوهاب وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی نه‌داوه‌ته‌وه، هه‌ز ئه‌کات له‌ تۆی پرسی

باوکی عبدالله به‌ ئافره‌ته‌که‌ی ووت: پرسیاره‌که‌ت چیه‌ ؟

ووتی: می‌رده‌که‌م سویندی خوارد به‌ ته‌لاق که قسه‌ له‌گه‌ڵ دراوسییه‌کی نه‌کات بۆ ماوه‌ی سائیک، دوا‌ی چه‌ند رۆژیک به‌لای دراوسییه‌که‌ی تیپه‌ری ئه‌ویش قورئانی ئه‌خویند و هه‌له‌ی تیدا کرد، ئه‌ویش هه‌له‌که‌ی بۆ راست کرده‌وه، ئایا ئافره‌ته‌که‌ی لێی هه‌رام بووه‌ ؟

ووتی: نه‌خێر، برۆ سوینده‌که‌ت نه‌که‌وتوو، چونکه‌ تۆ به‌ که‌لامی خالق قسه‌ت له‌گه‌ڵی کردوو نه‌ک به‌ که‌لامی مه‌خلوقه‌کان.

(الإبانه الكبرى لابن بطه : ٢٢٥٣)

له‌م ریوایه‌ته‌دا ئیمام احمد ته‌فسیل ئه‌دات ئه‌لّی: دَلْ مه‌خلوقه‌ و ئه‌وه‌ی له‌ دَلْدا حیفز کراوه‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌، زمان مه‌خلوقه‌ و ئه‌وه‌ی زمان ئه‌یخوینئ غه‌یر مه‌خلوقه‌، ده‌ست مه‌خلوقه‌ و ئه‌وه‌ی ده‌ست ئه‌ینوسی غه‌یر مه‌خلوقه‌.

دوو جه‌زائیره‌که‌ و کلکه‌کانیان ئه‌م ته‌فسیله‌ به‌ کوفر ئه‌زانن که‌ له‌م ریوایه‌ته‌دا هاتوو، ئه‌ی ئه‌بّی چی بکه‌ن به‌رامبه‌ر ئه‌م ریوایه‌ته‌ ؟

جاریک ئه‌لّین زه‌عیفه‌ راوی مه‌جه‌ولی تیدایه‌

جاریک ئه‌لّین مه‌تنه‌که‌ی مونکه‌ره‌ ئیمام احمد له‌ هیچ ریوایه‌تیکی تردا باسی ئه‌م ته‌فسیله‌ی نه‌کردوو، وه‌ خودی چیرۆکه‌که‌ ووته‌ی مونکه‌ری تیدایه‌ ابو احمد الاسدی ئه‌لّی پرسیارم له‌ ئیمام احمد و وتم له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ یان غه‌یر مه‌خلوق ؟ وه‌لامی نه‌دامه‌وه‌، پاشان چووم بۆ مه‌که‌که‌، له‌ مه‌که‌که‌ الله‌ عز‌ وجل هاته‌ خه‌ونم، لیم پرسى: خویندنه‌وه‌م بۆ که‌لامی تۆ غه‌یر مه‌خلوقه‌ ؟ الله‌ عز‌ وجل فه‌رمووی: به‌لّی!

چۆن الله‌ عز‌ وجل قیرائه‌ به‌ قورئان به‌ غه‌یر مه‌خلوق ناو ئه‌بات، له‌ کاتیکیدا ئه‌هلی سوننه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ عه‌قیده‌یان جیگیر بووه‌ که‌ نه‌ ئه‌لّین قیرائه‌ به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ و نه‌ ئه‌لّین غه‌یر مه‌خلوقه‌!

ئینجا جگه له ابن بطّة که‌سی تر ئەم ریوایه‌ته‌ی نه‌هیناوه، هه‌موو ئەمانه‌ش ئەوه ده‌رنه‌خه‌ن که ئەم ریوایه‌ته‌ مونکهره و راست نیه ئیمام احمد قسه‌ی له‌م جوهری کردبۆ.

به‌لام جه‌زائیره‌کان ه‌یشتا له‌م ته‌نگزه‌یه نازانن چۆن ده‌رچن که پروبه‌پروویان ئەبێته‌وه، ئەویش ئەمه‌یه: ابن بطّة چۆن ریوایه‌تیکی کوفری له ئیمام احمد‌وه ئەگیرێته‌وه و لێ بێده‌نگ ئەبێت !!!

مه‌حاله ابن بطّة ریوایه‌تیک له ئیمام احمد‌وه به‌یئیت کوفر بێت که‌چی ه‌یچ قسه‌ی له‌سه‌ر نه‌کات، نه‌ئێ ئەمه‌ درۆیه دراوه‌ته پāl احمد، احمد به‌ریه له‌م کوفره، ته‌نانه‌ت ابن بطّة ئەم ریوایه‌ته‌ی بۆ ره‌ددانه‌وه‌ی له‌فزیه‌کان ه‌یناوه، گهر ابن بطّة وه‌ک جه‌زائیره‌کان له مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان حāl ببوایه ئەوا ئەیووت: ئەم ووته‌یه خودی مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کانه و کوفره، ئەمه‌ درۆیه دراوه‌ته پāl احمد، منیش بۆیه ریوایه‌تم کرد تا‌کو ئەم درۆیه روون بکه‌مه‌وه که دراوه‌ته پāl احمد، به‌لام ابن بطّة ه‌یچ قسه‌یه‌کی له‌م جوهره ناکات، وه ئەوه‌ی ئاگاداری مه‌زه‌به‌ی زانایانی سه‌له‌ف بێت له‌ کتێبه‌ عه‌قیده‌یه‌کان ه‌یچ ریوایه‌تیک ناهینن ئیلا برۆایان به مه‌تنه‌که‌ی هه‌یه و قبولیان نه‌که‌رچی سه‌نه‌ده‌که‌ی زه‌عیف بێت.

عبدالله کریمی ئیمام احمد ئەلّی:

حدثني وهب بن بقية الواسطي ووتی:

بیستم وکیع بن الجراح ده‌یووت: قورئان که لامی الله عز وجل-ه، مه‌خلوق نیه.

عبدالله ئەلّی: وهب بن بقية ووتی: ئەمه‌م بیست له‌ وکیع و له‌ کتیبه‌مدا نوسیمه‌وه،
که‌ر ئەم ووته‌یه‌ی وکیع ره‌ئی منیش نه‌بوایه‌ ئەوا نه‌م ده‌گیرایه‌وه.

(السنة لعبدالله : ۱۳۴)

ئەمه‌ نیشانه‌ی ئەوه‌یه‌ که‌ زانایانی سه‌له‌ف ئەو رپوایه‌تانه‌ی ئەیه‌ین له‌ کتیبه‌کانی
عه‌قیده‌ برپوایان پێیه‌تی و مه‌تنه‌که‌یان قبوله‌، ئەکه‌رچی سه‌نه‌ده‌کانی کیشه‌یان هه‌ب
له‌ رووی سه‌حیحیه‌وه .

زانایه‌کی گه‌وره‌ بۆ رهندانه‌وه‌ی کافران و گومراکان فه‌رمووده‌یه‌ک یان ئەه‌ریک
رپوایه‌ت ناکات که‌ پێی وابیت مه‌تنه‌که‌ی قبولکراو نیه‌، چ جایی ئەوه‌ی مه‌تنی
رپوایه‌ته‌که‌ کوفر له‌خۆ بگریّت و لێی بێده‌نگ بێت! وه‌ک ئەوه‌ی ئەم دوو جه‌زائیره‌ و
کلکه‌کانیان پێیان وایه‌ ئەم رپوایه‌ته‌ کوفره‌ به‌لام ابن بطه‌ رپوایه‌تی کردووه‌ و لێی
بێده‌نگ بووه‌!!! یه‌کیک له‌ جه‌زائیره‌کان ئەلّی: الله له‌ ابن بطه‌ خوش بێت چۆن له‌م
رپوایه‌ته‌ بێده‌نگ بووه‌!!!

سه‌باره‌ت به‌وه‌ش که سه‌نه‌ده‌که‌ی زه‌عیفه‌ که‌سانی مه‌جه‌ولی تی‌دایه‌، ئه‌وا هی‌نده تش‌دد نا‌کرئ له‌م جو‌ره‌ ری‌وایه‌تانه‌ ئی‌للا ئه‌و که‌سانه‌ تش‌دد ئه‌که‌ن که‌ به‌ کو‌فری ئه‌زانن، حه‌تمه‌ن تۆ به‌ته‌وئ ره‌خنه‌ له‌ ری‌وایه‌تی‌ک ب‌گ‌ری‌ت که‌ دژی عه‌قیده‌که‌ته‌ ئه‌وا بی‌انوو زۆره‌ بۆ ره‌خنه‌ لی‌گرتنی، بۆ نموونه‌ برۆ سه‌ر ری‌وایه‌ته‌کانی ته‌فسیر گه‌ر به‌ته‌وئ بی‌انوو ب‌گ‌ری‌ت هه‌ر ری‌وایه‌تی‌ک به‌ دل‌ت نه‌بوو ره‌تی ب‌که‌یه‌ته‌وه‌ ئه‌وا بی‌انوو زۆره‌ چون‌که‌ زۆربه‌ی ری‌وایه‌ته‌کانی ته‌فسیر را‌وی زه‌عیفی تی‌دایه‌ به‌لام سه‌له‌ف هی‌نده‌ توند نین له‌ قبول‌ کردنی ئه‌م ری‌وایه‌تانه‌ به‌لام تۆ که‌ عه‌قیده‌که‌ت جو‌ری‌کی تره‌ حه‌تمه‌ن به‌ نسه‌به‌ت تۆ ری‌وایه‌ته‌که‌ مون‌که‌ره‌ چون‌که‌ عه‌قلی تۆ له‌سه‌ر شتی‌کی تر به‌رمه‌جه‌ کراوه‌ له‌لایه‌ن شی‌خه‌که‌ت، ئه‌گینا وه‌رن با بزانی‌ن چ زانیه‌ک هه‌بووه‌ له‌ ئوممه‌ت به‌ سه‌له‌ف و خه‌له‌فه‌وه‌، به‌ هه‌موو فرقه‌کانه‌وه‌، یه‌کی‌کیان وه‌ک ئی‌وه‌ بۆ ئه‌م ری‌وایه‌ته‌ مون‌که‌ره‌ و ئی‌مام احمد به‌ری‌یه‌ له‌م کو‌فره‌، ئه‌م ری‌وایه‌ته‌ کو‌فره‌ هه‌مان مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کانه‌ ؟ که‌س نه‌بوو له‌ ئوممه‌ت ئه‌مه‌ روون ب‌کاته‌وه‌ بۆ خه‌ل‌ک ج‌گه‌ له‌م دوو جه‌زایی‌یه‌ ؟ خو حه‌تمه‌ن گه‌ر ووته‌ی یه‌ک زان‌تان له‌ ده‌ست بوایه‌ که‌ بۆ ئه‌م ری‌وایه‌ته‌ کو‌فره‌ یان بی‌دعه‌یه‌ ئه‌وا نه‌قل‌تان ئه‌کرد ئه‌گه‌رچی زاناکه‌ به‌ کافریش بزانی‌ن، چون‌که‌ له‌کاتی په‌له‌قاژه‌دا په‌نا بۆ ووته‌ و ری‌وایه‌تی هه‌موو که‌س ئه‌به‌ن، به‌لام له‌م ری‌وایه‌ته‌دا ووته‌ی که‌ستان ده‌ست نا‌که‌وئ که‌ بۆ ئه‌م ری‌وایه‌ته‌ کو‌فره‌ یان بی‌دعه‌یه‌، یان بۆ ئه‌مه‌ هه‌مان مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کانه‌

الخلال له السنة کتیبی (الرد علی الزنادقة والجهمية) که کتیبی ئیمام احمده ریوايه ت
 ئەکات له که‌سیکه‌وه که مه‌جهوله، که‌چی هه‌موو حه‌نابيله ئەم کتیبه‌یان قبول
 کردوو هه‌ره‌رای مه‌جهولی ئەم که‌سه، ئەمه له کاتیکدا ووته‌کانی ناو ئەم کتیبه‌ زۆر
 جیاوازه له باقی ووته‌کانی تری ئیمام احمد، ئیمام احمد به‌وه ناسراو بووه که جگه له
 قورئان و سوننه‌ت و ئاساری سه‌لف به هیچ شتیک رهددی فرقه و که‌سه‌کان
 ناداته‌وه، که‌چی له‌م کتیبه به‌ زۆر به‌لگه‌ی عه‌قلی رهددی جه‌همیه‌کان ئەداته‌وه که
 ئسلوبی قسه‌کانی هیچ له‌و ئسلوبه‌ی ئیمام احمد ناچێ که پێی ناسراوه، له‌گه‌ڵ
 ئەوه‌شدا هه‌موو حه‌نابيله به‌ متقدمین و متأخرین ئەم کتیبه ئەده‌نه پال ئیمام احمد،
 که ره‌نگه به‌ ماناوه ووته‌کانی ئیمام احمد نه‌قل کرا بی‌ت له‌م کتیبه نه‌ک رێک به‌ هه‌مان
 ده‌قی خۆی، جا له ئیسبات کردنی کتیبیک بۆ ئیمام احمد چاوپۆشی له مه‌جهولی راوی
 بکری‌ت چ جای بۆ ریوايه‌تیک که هیچ کێشه‌یه‌کی تیدا نیه به‌لام له‌لای دوو
 جه‌زائیره‌که حه‌تمه‌ن کوفره و کێشه‌یه‌ بۆیه ئەبێ ره‌ت بکری‌ته‌وه

سه‌باره‌ت به‌وه‌ش که خه‌ونه‌که ووته‌ی مونکه‌ری تیدا‌یه الله عز وجل فه‌رموویه‌تی
 قیرائه‌تی تۆ به قورئان غه‌یر مه‌خلوقه، به‌ئێ ئەمه مونکه‌ره ره‌نگه هه‌له‌که له ابن بطه
 بی‌ت چونکه ابن بطه سه‌ره‌رای ئەوه‌ی ئیمامه له سوننه‌ت به‌لام هی‌نده پته‌و نیه له
 حیفزدا و به هه‌له ناسراوه له ریوايه‌ت کردن، ئەمه‌ی ئەوه‌ش به‌هێز ئەکات که
 به‌سه‌ره‌اتی ئەم خه‌ونه مونکه‌ر بی‌ت ئەوه‌یه که جگه له ابن بطه که‌سانی تری‌ش ئەم
 ریوايه‌ته‌یان هی‌ناوه که‌سیان باسی ئەم خه‌ونه ناکه‌ن ته‌نها ابن بطه باسی خه‌ونه‌که‌ی

کردوو، جگە لە مەش کەسیان ئەم بە سەرھاتە لە ابو احمد الاسدي رىوايەت ناکەن بە لکۆ لە ابراهيم بن يحيى المقرئ رىوايەتى ئەکەن ئەمەش ئەو بە ھێز ئەکات کە ابن بطّة يان يەکیک لە راويەکانى سەنەدەکەى ھەلەيان کردبى لە گێرانیەو ھى چىرۆکە کە ھەکو خۆى، بە لام باقى چىرۆکە کە ھەمووى ھەک يە کە.

واتا کەسانى تریش جگە لە ابن بطّة رىوايەتیان کردوو لە ئىمام احمد کە ئەم تەفسیلە بدات ؟ بە ئى ھەيە، نەک تەنھا يە ک کەس، سى کەسى تر ھەمان ئەم رىوايەتەيان کردوو لە ئىمام احمد.

ابن المصّب الصامت المنبلي:

دواى ھینانی رىوايەتەکەى ابن بطّة بە سەنەدەو لە ابو احمد الاسدي، لە کوۆتايى رىوايەتەکە ئەئى:

تابعه ابو بكر الخلال عن احمد بن عبدالرحمن البصري عن ابي علي الحسن بن احمد المروزي سمعه بالبصرة عن ابراهيم بن يحيى المقرئ عن احمد.

بروانه (صفات رب العالمين : ٩٦٢)

سەيرکە ابن المحب ئەئى: (تابعه ابو بكر الخلال) ئینجا سەنەدەکەى الخلال-یش ئەھینئیت، کە الخلال لە ابراهيم بن يحيى المقرئ ئەم چىرۆکە ئەگێرئیتەو نەک لە ابو احمد الاسدي، مەحالیشە ھەمان چىرۆک بە سەر ھەردووکیان ھاتبى بە نەفسى

وورده‌کارییه‌وه، ته‌نانه‌ت ابراهیم بن یحیی له‌کو‌تایی چیرۆکه‌که ئه‌ویش باسی ئه‌وه ئه‌کات که ژن و پیاویک هاتنه‌ لای ئیمام احمد پرسیاری که‌وتنی ته‌لاقه‌که‌یان لیکرد، وه چیرۆکه‌که‌ی ابراهیم باسی خه‌ونه‌که‌ی تیدا نیه، ئه‌مه‌ش ئه‌وه به‌هێز ئه‌کات که ابن بطه‌ هه‌له‌ی کردبۆ له‌ناوی خاوه‌ن

چیرۆکه‌که و گیرانه‌وه‌ی خه‌ونه‌که‌ی، هه‌ر بۆیه‌ش که ابن المحب ریوايه‌ته‌که‌ی ابن بطه ئه‌هینۆ به‌سه‌ره‌اتی خه‌ونه‌که‌ ناهینۆت

گه‌ر بووترۆ کوا‌ الخلال له‌ کتییی السنه بۆ ئه‌م ریوايه‌ته‌ی نه‌هیناوه ؟

ئه‌م کتیبه‌ی السنه که له‌به‌ر ده‌ست دایه به‌شیکه له‌ سۆ به‌شی کتیبه‌که، دوو به‌شی تری ماوه وون بووه، محقق عادل آل حمدان ئه‌لۆ: ئه‌وه‌ی ته‌حقیقم کردووه له‌ السنه ی الخلال یه‌ک کتیبه دوو کتیبی تری ماوه وون بووه، زۆر زاناش هه‌یه ریوايه‌ت له سوننه‌ی الخلال نه‌قل ئه‌که‌ن که ئیستا له سوننه‌ی الخلال بوونی نیه، له‌و به‌شه‌یه که به‌رده‌ست نه‌ماوه و وون بووه، ئینجا ابن المحب باسی ئه‌وه‌ش ناکات بۆی الخلال دوا‌ی هینانی ئه‌م ریوايه‌ته‌ باسی کردبۆ که ئه‌م ریوايه‌ته‌ مونکه‌ره و احمد لۆ به‌رییه، ئه‌م ریوايه‌ته‌ ته‌فسیلی کوفری و بیدعی تیدایه، یان بۆی هه‌مان مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کانه، ئه‌وه‌تا الخلال که کوکه‌ره‌ی عیله‌ی ئیمام احمد هه‌مان ریوايه‌ت ئه‌هینۆ که جه‌زائیریه‌کان به‌ کوفری ئه‌زانن، که‌چی الخلال لۆ بیده‌نگ ئه‌بۆت! ئه‌ویش نه‌یزانی کوفره‌ یان زانی کوفره به‌لام لۆ بیده‌نگ بوو ؟ که الخلال وه‌کو ابن بطه هیناوه‌تی لۆ

بێده‌نگ بووه‌ واتا ئه‌ویش ماناکه‌ی له‌ لا قبوله‌ و به‌ کوفر و بیده‌ی نه‌ زانیوه‌، مه‌ حاله‌ کوفر و بیده‌ بداته‌ پال احمد و لێ بێده‌نگ بێت

هه‌روه‌ها البیه‌قی له‌ کتیی مناقب الإمام احمد هه‌مان ریوایه‌ت ئه‌هیئێ وه‌کو الخلال له‌ ابراهیم بن یحیی المقرئ نه‌ک له‌ ابو احمد الاسدی، وه‌ ریوایه‌ته‌که‌ی ئه‌ویش باسکردنی خه‌ونه‌که‌ی تیدا نیه‌، گه‌ر ئیستا ته‌نها البیه‌قی ئه‌مه‌ی هی‌نابوایه‌ ئه‌یان ووت البیه‌قی ئه‌شعه‌ریه‌ لێ قبول ناکه‌ین، ئه‌ی چی له‌ الخلال ئه‌که‌ن ؟

ابن المصّب الصامت المنبلی :

دوای باسکردنی ریوایه‌ته‌که‌ی الخلال ئه‌لێ:

وقال ابو بکر البیه‌قی فی مناقب احمد: وجدت فی کتاب رفیقی محمد بن یوسف القطان رحمه‌الله بخطه‌ فیما أخبرهم شیخنا ابو سهل احمد بن محمد بن ابراهیم المهرانی: أخبرنا ابو الحسین محمد بن احمد بن حامد بن محمود بن غالب العطار قال: سمعت محمد بن جعفر بن محمد بن صالح البغدادي یقول: سمعت معن بن عیسی‌ البجلي حدثنا عبدالله بن عبدالرحمن عن ابراهیم بن یحیی بن ابي اسحاق المقرئ ووتی: چووم بۆلای باوکی عبدالله احمد بن حنبل، پرسیارم لێ کرد ده‌باره‌ی له‌ فز، پیم ووت: ئه‌م بابه‌ته‌ له‌ شاره‌که‌مان ده‌رکه‌وتوو وه‌ پرسیاریان لێکردووم، تۆ چی ئه‌لێ ده‌باره‌ی ؟

ووتی: قورئان له پینج لایه‌نه‌وه بوونی هه‌یه

ابراهیم بن یحیی ئه‌لّی ووتم: لایه‌نه‌کان چین ؟

ووتی: حیفز کردن به دَل و خویندن به زمان و بیستن به گوئ و بینین به چاو و نوسین به ده‌ست.

ابراهیم بن یحیی ئه‌لّی: منیش مانای ئه‌م ووته‌یه‌م لّی پرسى

پّی ووتم: دَل مه‌خلوقه و ئه‌وه‌ی به دَل حیفز کراوه‌ غه‌یر مه‌خلوقه، زمان مه‌خلوقه و ئه‌وه‌ی به زمان ئه‌خویندری غه‌یر مه‌خلوقه، بیستن مه‌خلوقه و ئه‌وه‌ی به گوئ ئه‌بیسترئ غه‌یر مه‌خلوقه، ده‌ست مه‌خلوقه و ئه‌وه‌ی به ده‌ست ئه‌نوسری غه‌یر مه‌خلوقه، چاو مه‌خلوقه و ئه‌وه‌ی به چاو سه‌یر ئه‌کرئ غه‌یر مه‌خلوقه ... (ئینجا پاشان ابراهیم بن یحیی چیرۆکی ژن و پیاوه‌که ئه‌گیرته‌وه که هاتن پرسىارى که‌وتنى ته‌لاقیان له ئیمام احمد کرد).

بروانه (صفات رب العالمین : ۹۶۳)

ئینجا نه‌ک هه‌ر ئه‌مانه‌ش به‌لکو ابو نصر السجزي که ئه‌یووت له‌فزم به قورئان غه‌یر مه‌خلوقه و زۆر توند بوو له‌م باب‌ه‌ته، ئه‌ویش ئه‌م به‌سه‌رهاته به سه‌نه‌ده‌وه ریوايه‌ت ئه‌کات له ئیمام احمد به‌لام له رِیگای ابراهیم الحربي که قوتابی ئیمام احمد بووه، به‌لام نه‌ک پرووداوه‌که له نیوان ابراهیم الحربي و ئیمام احمد روو بدات، به‌لکو ابراهیم الحربي ئه‌لّی که سیّک هات پرسىارى له ئیمام احمد کرد ده‌رباره‌ی له‌فز به قورئان ئه‌ویش به‌م جوّره وه‌لامی دایه‌وه، وا ده‌رئه‌که‌وئیت ئه‌و که‌سه‌ی که ابراهیم

الحربي باسی ئەكات ھەر ابراهيم بن يحيى بۆت چونكە ابراهيم بن يحيى لە سەرھەتاي
ريوايەتەكە ئەللى بە ئىمام احمد م ووت: لە شارەكەمان بابەتلى لە فز دەرکەوتووھ تۆ چى
ئەللى ؟

له ريوایه تی ابو نصر السجزي ابراهيم الحربي ئە ئی: پیاویک پرسیری له احمد بن حنبل کرد، ووتی: له لای ئیمه که سانیک هه ن پیاان وایه له فزیان به قورئان مه خلوقه، تۆ چی ئە ئی؟

ئەمەش ئەو دەرنەخات كە ابراهيم الحربي لەلای ئىمام احمد بوو كاتىك ابراهيم بن يحيى هاتوو ئەم پرسىارەى لىكردوو، ھەروەھا ابراهيم الحربي ئەڤى لە مەجلىسە كە بووم كە ژن و پیاو كە هاتن پرسىارى تەلاقىان كرد لە ئىمام احمد، ئىستاش رىواتە كە ئەھىنین لەلای ابو نصر السجزي كە ھەر ابن المحب الصامت الحنبلى نەقلى كردوو.

ابو نصر السجزيّ ته لى:

أخبرنا اسماعيل بن سلمة بن ابي الجوع وهو المالكي -عرضا- وأخبرني بها عنه ابو القاسم عبد الجبار بن احمد المقرئ هو الشافعي -قراءة عليه- قال: قرأت على ابراهيم بن غالب التمار قال: قرأت على جعفر بن ادريس القزويني بمكة ووتى: بيستم ابراهيم الحربي له به غداد ثيووت: پياويك پرسيارى له باوكى عبدالله احمد بن حنبل كرد،

پێی ووت: له‌لای ئێمه‌ که‌سانیک هه‌ن پێیان وایه‌ له‌فزیان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، توو چی ئه‌لێ؟

باوکی عبدالله ووتی: قورئان له‌ عه‌به‌ده‌وه‌ بۆ الله ئه‌چیت به‌ پێنج لایه‌نه‌وه‌، وه‌ پێنج شتیش غه‌یر مه‌خلوقه‌: حیفز کردن به‌ دڵ و خویندن به‌ زمان و سه‌یرکردن به‌ چاو و نوسین به‌ ده‌ست و بیستن به‌ گوێ، دڵ مه‌خلوقه‌ و ئه‌وه‌ی به‌ دڵ حیفز ئه‌کرێ غه‌یر مه‌خلوقه‌، بینین مه‌خلوقه‌ و ئه‌وه‌ی سه‌یر ئه‌کرێ غه‌یر مه‌خلوقه‌، زمان مه‌خلوقه‌ و ئه‌وه‌ی به‌ زمان ئه‌خویندرێ غه‌یر مه‌خلوقه‌، ده‌ست مه‌خلوقه‌ و ئه‌وه‌ی به‌ ده‌ست ئه‌نوسرێ غه‌یر مه‌خلوقه‌، بیستن مه‌خلوقه‌ و ئه‌وه‌ی به‌ گوێ ئه‌بیسترێ غه‌یر مه‌خلوقه‌، ده‌ست مه‌خلوقه‌ و ئه‌وه‌ی به‌ ده‌ست ئه‌نوسرێ غه‌یر مه‌خلوقه‌.

ابراهیم الحری ئه‌لێ: من له‌و مه‌جلیسه‌دا دانیشتبووم پیاویک هات ژنیکی له‌گه‌ڵ بوو، پیاوه‌که‌ ووتی: ئه‌ی باوکی عبدالله ئه‌مه‌ ژنه‌که‌مه‌، سویندم خواردوو به‌ ته‌لاقی ئه‌و که‌ بۆ ماوه‌ی سالتیک قسه‌ له‌گه‌ڵ که‌سیک نه‌که‌م، منیش جارێک بیستم ئه‌م که‌سه‌ قورئان ئه‌خوینی و هه‌له‌ی تیدا کرد، منیش بۆم راست کرده‌وه‌؟

باوکی عبدالله ووتی: قسه‌ت کردوو به‌ که‌لامی خالق هیچ که‌لامیکی مه‌خلوقی تیدا نیه‌، هیچت له‌سه‌ر نیه‌.

بروانه (صفات رب العالمین : ۹۶۴)

هه‌روه‌ها نامیلکه‌یه‌ک هه‌یه‌ به‌ ناوینشانی (رسالة في أن القرآن غير مخلوق) دراوه‌ته‌ پāl ابراهیم الحری به‌ حیساب ئه‌و نویسیویه‌تی، له‌م نامیلکه‌یه‌شدا ابراهیم الحری

هه‌مان چیرۆک ریوایه‌ت ئه‌کات له‌ ئیمام احمد، به‌لام ئه‌ووتری نه‌چه‌سپاوه‌ که ئه‌م نامیلکه‌یه‌ هی ابراهیم الحری بی‌ت، هه‌رچه‌نده‌ ابن‌القیم له‌ (الصواعق) ریوایه‌ته‌که‌ی ابراهیم الحری هی‌ناوه‌ و پشتی پێ به‌ستوووه‌ و سه‌ری خستوووه‌ و هیچ ئینکاری لێ نه‌کردوووه‌.

به‌لام ئه‌وه‌تا ابو نصر السجزی به‌ سه‌نه‌ده‌وه‌ هه‌مان چیرۆکی له‌ ابراهیم الحری ریوایه‌ت کردوووه‌، له‌ کاتی‌کدا السجزی له‌ له‌فزیه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کانه‌ به‌لام ئه‌م ریوایه‌ته‌ی به‌لاوه‌ کیشه‌ نه‌بووه‌ بۆ ئه‌مه‌ کوفره‌یان مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌ مه‌خلوقیه‌کانه‌، به‌لکو خودی ئه‌م ریوایه‌ته‌ به‌لگه‌یه‌ له‌ دژی له‌فزیه‌ مه‌خلوقیه‌کان به‌لام ئه‌وه‌ی له‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان تی‌نه‌گه‌یشتی نازانی چی بکات له‌م ریوایه‌ته‌ و وه‌کو شه‌رمه‌زاری وایه‌ له‌ نیوچه‌وانیدا به‌ تایبه‌تی که‌ ئه‌بینی هه‌موو ئه‌مانه‌ ریوایه‌تیان کردوووه‌ و ره‌تیان نه‌کردۆته‌وه‌ و نه‌یان ووتوه‌ ئه‌مه‌ کوفره‌ و لێ بێده‌نگ بوونه‌.

گه‌ر له‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان حالی بن‌ئ‌ه‌زانن ئه‌م ریوایه‌ته‌ ره‌دده‌ بۆیان بۆیه‌ ابن‌بطه‌ و السجزی له‌ ره‌ددی له‌فزیه‌ مه‌خلوقیه‌کان ئه‌م ریوایه‌ته‌ ئه‌هینن، له‌فزیه‌ مه‌خلوقیه‌کان ئه‌لین مادام که‌لامی عه‌بد و فعله‌کانی مه‌خلوقه‌، عه‌بد هه‌ر شتی‌ک ئه‌نجام بدات ده‌رباره‌ی قورئان ئه‌بیته‌ مه‌خلوق، قورئان بخوینی عه‌بد خویندوو‌یه‌تی قورئانه‌که‌ ئه‌بیته‌ مه‌خلوق، قورئان بنوسی عه‌بد نویویه‌تی قورئانه‌که‌ ئه‌بیته‌ مه‌خلوق، قورئان حیفز بکات عه‌بد حیفزی ئه‌کات قورئانه‌که‌ ئه‌بیته‌ مه‌خلوق، به‌لام به‌نسبه‌ت الله‌ قورئان که‌لامی الله‌ یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، به‌لام به‌نسبه‌ت عه‌بد چونکه‌

هه‌موو شتیکی عه‌بد مه‌خلوقه‌ هه‌رچی بکات به‌رامبه‌ر قورئان قورئانه‌که‌ش ئه‌بیته مه‌خلوق، جا ئه‌م ریوايه‌ته‌ ره‌دده‌ بۆیان ئیمام احمد ئه‌ی زمان مه‌خلوقه‌ به‌لام ئه‌وه‌ی به‌ زمان ئه‌خویندری غه‌یر مه‌خلوقه‌، دڵ مه‌خلوقه‌ ئه‌وه‌ی به‌ دڵ حیفز ئه‌کرئ غه‌یر مه‌خلوقه‌، ده‌ست مه‌خلوقه‌ ئه‌وه‌ی به‌ ده‌ست ئه‌نوسری غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئه‌م شته مه‌خلوقانه‌ی عه‌بد قورئانه‌که‌ ناکه‌ن به‌ مه‌خلوق.

جگه‌ له‌مانه‌ش هه‌ندی‌ک زانای تریش که‌ ئه‌لین تیلاوه‌ و مه‌تلو، قیرائه‌ و مه‌قروء و له‌فز و مه‌لفوز هه‌ردووکیان یه‌ک شتن و غه‌یر مه‌خلوقن، که‌ ئیمام احمد به‌رییه‌ له‌م ووتانه‌، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئه‌م زانایانه‌ که‌ قسه‌کانیان وه‌ک قسه‌ی له‌فزییه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کانه‌ که‌چی ئه‌م ریوايه‌ته‌ی ئیمام احمد ئه‌هینن بۆ ره‌ددانه‌وه‌ی له‌فزییه‌ مه‌خلوقیه‌کان و هه‌یج به‌ مونکه‌ری نازانن، سه‌یرکه‌ ئه‌وان ئه‌م ریوايه‌ته‌ به‌ په‌د ئه‌زانن بۆ له‌فزییه‌ مه‌خلوقیه‌کان، ئیوه‌ش ئه‌م ریوايه‌ته‌ به‌ هه‌مان مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌ مه‌خلوقیه‌کان ئه‌زانن!!! جیاوازییه‌کی یه‌کجار زۆر هه‌یه‌ له‌ نیوان فه‌همه‌کان

ابن البناء المنبلی ئه‌ی:

ابو احمد الاسدي ووتی: چوومه‌ لای باوکی عبدالله احمد بن حنبل، پرسیارم لێی کرد: له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ یان غه‌یر مه‌خلوقه‌ ؟

ووتی: قورئان حیفز ئه‌کرئ به‌ دڵ، ئه‌خویندری به‌ زمان، ئه‌بیستری به‌ گوێ، ئه‌بینری به‌ چاو، ئه‌نوسری به‌ ده‌ست، دڵ مه‌خلوقه‌ و ئه‌وه‌ی به‌ دڵ حیفز ئه‌کرئ غه‌یر

مه‌خلوقه، زمان مه‌خلوقه و ئه‌وه‌ی به‌ زمان ئه‌خویندری غه‌یر مه‌خلوقه، گوئی مه‌خلوقه و ئه‌وه‌ی به‌ گوئی ئه‌بیستری غه‌یر مه‌خلوقه، بینین مه‌خلوقه و ئه‌وه‌ی سه‌یر ئه‌کری به‌ چاو غه‌یر مه‌خلوقه، ده‌ست مه‌خلوقه و ئه‌وه‌ی به‌ ده‌ست ئه‌نوسری غه‌یر مه‌خلوقه.

بروانه (الرد على المبتدعة : ۱۳۵)

ابن البناء الحنبلي له‌وانه‌یه که بروای وایه له‌فز به‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه و کیتابه و مه‌کتوب و قیرائه و مه‌قروء و له‌فز و مه‌لفوز هه‌مان شته و غه‌یر مه‌خلوقه، که‌چی به‌لگه به‌م ریوایه‌ته ئه‌هینیت‌ه‌وه له‌ دژی له‌فزییه مه‌خلوقیه‌کان، که‌چی ئیوه پیتان وایه ئه‌م ریوایه‌ته کوفره و هه‌مان مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه مه‌خلوقیه‌کانه!!!

قوام السنة الاصبهانی ئه‌ئی:

احمد بن حنبل رحمه الله وتوویه‌تی: قورئان له‌ پینج لایه‌نه‌وه ته‌سه‌روفی پێ ئه‌کری: به‌ چاوه‌کانمان ئه‌یبینین، چاوه‌کان مه‌خلوقن و ئه‌وه‌ی ئه‌یبینین غه‌یر مه‌خلوقه، وه ئه‌خوینین به‌ زمانه‌کانمان، زمانه‌کان مه‌خلوقن و ئه‌وه‌ی به‌ زمانه‌کان ئه‌خویندری غه‌یر مه‌خلوقه، وه ئه‌ییبیستین به‌ گوئییه‌کانمان، گوئییه‌کان مه‌خلوقن و ئه‌وه‌ی به‌ گوئییه‌کان ئه‌بیستری غه‌یر مه‌خلوقه، وه ئه‌ینوسین به‌ ده‌سته‌کانمان، ده‌سته‌کان مه‌خلوقن و ئه‌وه‌ی به‌ ده‌سته‌کان ئه‌ینوسین غه‌یر مه‌خلوقه، وه حیفزی ئه‌که‌ین به‌ دله‌کانمان، دله‌کان مه‌خلوقن و ئه‌وه‌ی به‌ دله‌کان حیفز ئه‌کری غه‌یر مه‌خلوقه.

(الحجة في بيان المحجة : ٢ / ٤٤٨-٤٤٩)

قوام السنة الأصهباني یه‌کیکه له‌وانه‌ی که چه‌ن‌دین جار له‌م کتیبه‌دا باسی ئه‌وه ئه‌کات قیرائه به‌قورئان و قورئان هه‌ردووکیان یه‌ک شتن و غه‌یر مه‌خلوقه‌، له‌فز به‌قورئان و قورئان هه‌ردووکیان یه‌ک شتن و غه‌یر مه‌خلوقه‌، تیلاوه و مه‌تلوش هه‌ردووکیان یه‌ک شتن و غه‌یر مه‌خلوقه‌، ته‌نانه‌ت کاتیکی ئه‌م ووتیه‌ له‌ ابو حاتم الرازی ر‌یوایه‌ت ئه‌کات ه‌یچ ره‌خنه‌ی لێ ناگرێ، وه‌ له‌م کتیبه‌یدا له‌ زۆر شوینی جیاواز ر‌ه‌ددی له‌فزییه‌ مه‌خلوقیه‌کان ئه‌داته‌وه بۆ یه‌که‌جاریش ر‌ه‌ددی له‌فزییه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان ناداته‌وه، که‌چی له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌مانه‌شدا ر‌یوایه‌ته‌که‌ی ئیمام احمد نه‌قل ئه‌کات بۆ ر‌ه‌ددانه‌وه‌ی له‌فزییه‌ مه‌خلوقیه‌کان، مانا‌که‌ی به‌ باطل نازانی‌ت و احتجای پێ ئه‌کات له‌م بابه‌ته‌دا له‌فزی مه‌خلوقی و له‌فزی غه‌یر مه‌خلوقی هه‌یه‌، که‌ له‌فزییه‌ مه‌خلوقیه‌کان جه‌همین، له‌ به‌رامبه‌ردا له‌فزییه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان غلویان کردوو له‌ ر‌ه‌ددانه‌وه‌یان، له‌م ن‌یوانه‌شدا ئه‌ه‌لی سوننه‌ هه‌ن که‌ ئیمام احمد پ‌یشه‌وایانه‌ که‌ ووتیه‌ ه‌یچ کام له‌م دوو فرقه‌یه‌ نال‌ینه‌وه، که‌چی ئه‌بینین له‌فزییه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان ئه‌م ر‌یوایه‌ته‌ی ئیمام احمد نه‌قل ئه‌که‌ن و استدلالی پێ ئه‌که‌ن بۆ ر‌ه‌ددانه‌وه‌ی له‌فزییه‌ مه‌خلوقیه‌کان، که‌چی جه‌ماعه‌تی دوو جه‌زائیریه‌ که‌ خ‌ویان به‌ ئه‌ه‌لی سوننه‌ ئه‌زانن و ئه‌ل‌ین ئ‌یمه‌ له‌ن‌یوانی ئه‌م دوو فرقه‌یه‌ داین به‌لام ئه‌م ر‌یوایه‌ته‌ی ئیمام احمد به‌ کوفر ئه‌زانن و ئه‌ل‌ین هه‌مان مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌ مه‌خلوقیه‌کانه‌!!!

سبحان الله

جگه له هه‌موو ئه‌مانه‌ش الذهبي ریوايه‌تیکی نه‌قل کردوو ه له کتییی تاریخ نیسابوری الحاکم که ریوايه‌تیکی مونکه‌ره که به‌شیکی ریوايه‌ته‌که پشتراستی ئه‌م ریوايه‌ته ئه‌کاته‌وه.

الحاکم ئه‌ئ:

حدثنا الأصم سمعت محمد بن إسحاق الصغاني ووتی: بیستم فوران هاوه‌ئیی ئیمام احمد ئه‌یووت: الأثرم و أبو عبدالله المطيعي داوايان لی‌کردم که داوا له باوکی عبدالله بکه‌م کاتیکی دیاری بکات به ته‌نها قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌م، پرسیاریی لی بکه‌م ده‌رباره‌ی ئه‌و هاوه‌لانه‌مان که جیاوازی ئه‌که‌ن له نیوان اللفظ و المحكي (واتا له‌فزو مه‌لفوز)، منیش پرسیارم لی کرد

ووتی: قورئان چۆن ته‌سه‌رونی پی بکری له‌ووته و له‌کردار ئه‌وا هه‌ر غه‌یر مه‌خلوقه، به‌لام فعلى ئیمه مه‌خلوقه.

فوران ئه‌ئ ووتم: باوکی عبدالله له‌فزیه‌کان به‌جه‌همی دائه‌نییت ؟

ووتی: نه‌خیر، جه‌همیه‌کان ئه‌وانه‌ن که ووتیان قورئان مه‌خلوقه.

(سیر أعلام النبلاء : ۲۹۱/۱۱)

ئەم ریوایەتە لە پرووی سەنەدەووە سەحیحە هیچ کێشە‌ی تێدا نیە، لە نیوان الحاکم و ئیمام احمد سێ کەس هەن کە هەر سێکیان سێقەن، وە ئەو بە‌شە‌ی سەرە‌تا کە ئیمام احمد ئە‌ڤ قورئان لە هە‌موو بارێ‌کدا غە‌یر مە‌خلوقە بە‌لام فع‌لی ئی‌مه مە‌خلوقە پش‌تراستی ئە‌م ریوایە‌تە ئە‌کاتە‌ووە کە الخلال و ابن بط‌ة و الس‌جزي و البیه‌قي ریوایە‌تیان کردووە، بە‌لام بە‌شە‌کە‌ی کۆتایی بە‌ دُنیا‌ییە‌ووە مونکەرە و هە‌ڵە‌یە، ئیمام احمد لە‌م هە‌موو ریوایە‌تە زۆرە‌ی هاو‌ه‌ڵە‌کانی ئە‌ڤ لە‌فزییە‌کان جە‌ه‌مین، چۆن لی‌ره‌دا ئە‌ڤ جە‌ه‌می نین؟! بێ‌گومان لە‌بەر ریوایە‌تی‌کی الحاکم واز لە‌م هە‌موو ریوایە‌تە زۆرە‌ی هاو‌ه‌ڵە‌کانی نا‌ه‌ی‌نین ئە‌گەرچی سە‌نە‌دە‌کە‌شی سە‌حیح بێ‌ت.

ماویە‌تی

اللفظیة (٢٥)

اللالکائی دواى ئەوهی ئەیداته پال زیاتر له ٥٠ زانا که وتووایانه ئەوهی بلی له‌فزم به‌قورئان مه‌خلوقه‌ وه‌ک ئەوه‌ وایه‌ بلی قورئان مه‌خلوقه‌، پاشان ووته‌ی ١٥ زانا نه‌قل ئەکات ده‌باره‌ی له‌فزیه‌کان، پاشان اللالکائی ئەلی:

ووته‌ی ئەم پێشه‌وايانه‌ رضي الله عنهم بۆ ئەوه‌ گه‌رايه‌وه‌ که‌ قورئان به‌ حه‌قیقی له‌ الله‌ بیستراوه‌، وه‌ کاتی‌ک قورئان‌خوین ئەخوینیت قورئان له‌ له‌فزی قورئان‌خوینه‌ که‌ وه‌ک که‌لامی خه‌لکی نیه‌ کاتی‌ک ده‌ری ئەبرئ تا ببیته‌ مه‌خلوق، که‌لامی الله‌ له‌ که‌لامی مه‌خلوقه‌کان ناچیت چونکه‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌.

(شرح أصول اعتقاد : ٣٥٣-٣٥٤)

سه‌یرکه‌ له‌ ره‌ددی له‌فزیه‌کان باسی ئەوه‌ ئەکات کاتی‌ک عه‌بد قورئان ئەخوینیت قورئانه‌ که‌ له‌سه‌ر زمانی عه‌بد وه‌ک که‌لامی ئاسایی خه‌لک نیه‌ کاتی‌ک قسه‌ ئەکه‌ن تا ببیته‌ مه‌خلوق، تیبگه‌ که‌ له‌فزیه‌کان ئەیان ووت مادام هه‌موو شتیکی عه‌بد مه‌خلوقه‌ کاتی‌ک قورئانیش ئەخوینیت قورئانه‌ که‌ له‌سه‌ر زمانی عه‌بد وه‌ک که‌لامی

عه‌بد وایه و مه‌خلوقه، به‌لام به‌نسبه‌ت الله قورئان که‌لامی الله یه و مه‌خلوق نیه، هه‌ر بۆیه ئیمام احمد به‌م ئایه‌ته ره‌ددی له‌فزیه‌کانی ئه‌دایه‌وه (حتی یسمع کلام الله) واتا ئه‌وه‌ی ئه‌بیستری له‌قورئان که‌لامی الله یه که‌لامی ئه‌و که‌سه نیه که قورئانه‌که ئه‌خوینی‌ت تا‌کو بووتری مه‌خلوقه.

اللائئی له محمد بن أسلم الطوسي نه‌قل ئه‌کات که وتوویه‌تی:

هه‌ر که‌سیک بلی قورئان ئه‌بیته مه‌خلوق به‌له‌فز، ئه‌وا پئی وایه قورئان مه‌خلوقه.

(شرح أصول اعتقاد : ۵۸۸)

محمد بن أسلم الطوسي ئیمامیکی گه‌وره‌ی ئه‌هلی سوننه‌یه، سالیکی دوا‌ی ئیمام احمد وه‌فاتی کردووه.

سه‌یرکه ئه‌لی هه‌ر که‌سیک پئی واییت (قورئان ئه‌بیته مه‌خلوق به‌له‌فز)

له‌م ووته‌یه‌ی ناو که‌وانه‌که وورد به‌وه تیئه‌گه‌یت مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان چی بووه، که ئه‌یان ووت له‌فزمان به‌قورئان مه‌خلوقه مه‌به‌ستیان ئه‌وه بوو قورئان له‌سه‌ر له‌فزی ئیمه ئه‌بیته مه‌خلوق، هه‌موو ره‌ددی ئه‌هلی سوننه‌ش بۆ له‌فزیه‌کان له‌و پرووه‌دا بوو که کاتیکی ئینسان ووته‌ی که‌سیکی تر ئه‌گه‌یه‌نی‌ت ووته‌که هه‌ر هی خاوه‌نه‌که‌یه‌تی هی که‌سه گه‌یه‌نه‌ره‌که نیه، که‌لامی الله-ش غه‌یر مه‌خلوقه کاتیکی عه‌بدی مه‌خلوق که‌لامی الله ئه‌گه‌یه‌نی‌ت که‌لامه‌که نابیته مه‌خلوق ئه‌گه‌رچی که‌لامی عه‌بد مه‌خلوق

بیت، چونکه عه‌بد که لامي الله ئەگه‌یه‌نیت که لامي خۆی نیه، نه‌فامي واش هه‌یه به
حیساب عه‌ره‌بی ئەزانم ئەلّی له‌فزییه‌کان ئەیان ووت تلاوتي للقرآن مخلوقة، تلاوة
مؤنث-ه، مخلوقة مؤنث-ه، قورئان صیغه‌ی مذکر-ه، گهر له‌فزییه‌کان مه‌به‌ستیان
مه‌خلوقی قورئان بوايه ئەیان ووت مخلوق، به صیغه‌ی مذکر، نه‌یان ئەووت
مه‌خلوقة، به صیغه‌ی مؤنث!!!

ئهمه به حساب خۆی فش ئەکاته‌وه عه‌ره‌بی ئەزانیت، به‌لام سوننه‌تی الله وابوو
هه‌رکه‌س بیه‌وی خۆی فش بکاته‌وه الله به پێچه‌وانه‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی ئەگه‌یه‌نیت و
پیسوای ئەکات، ئەمه‌ش به حساب زۆر بلیمه‌ته له عه‌ره‌بی هاتوووه صیغه‌ی مؤنث و
مذکر فی‌ری خه‌لک ئەکات که ئەمه منالی سه‌ره‌تاییش ئەیزانیت، وائەزانی هاتوووه
شتیکی زۆر موهیمی کردوووه به‌لام له‌م کاره‌یدا ده‌رکه‌وت هینده جاهیله نه له مه‌زه‌به‌ی
له‌فزییه‌کان حالی بووه، نه له ووته‌ی منیش حالی بووه که چی ئەلّیم، له سه‌ره‌تایی ترين
شتی ئەم بابەته کێشه‌ی هه‌یه و حالی نه‌بووه وه‌ک شیخه‌ گه‌مژه‌که‌ی که وه‌ک مه‌ری
لێکردوون هه‌رجاره و له ده‌شت و کێویک ئەیانله‌وه‌پێتی، ئاخر نه‌فامي جاهیله که‌س
هه‌یه نه‌زانیت له‌فزییه‌کان ئەیان ووت له‌فزمان به قورئان مه‌خلوقه ؟! جاهیله‌ترین
که‌س که هه‌یچ له‌م بابەته نازانیت ئەزانی له‌فزییه‌کان چیان ئەووت، که‌س هاتوووه بلی
له‌فزییه‌کان ئەیان ووت قورئان مه‌خلوقه نه‌ک له‌فزمان ؟ تا‌کو تۆ بییت فه‌لسه‌فه‌ی
بده‌یت باسی مذکر و مؤنث بکه‌یت ؟! ئاخر گهر له‌فزییه‌کان به ئاشکرا و راشکاوی
بلی قورئان مه‌خلوقه ئەوکات چ فی‌لّیک بوونی ئەبوو له ووته‌که‌یان ؟ بۆچی
جه‌همیه‌کان کران به سێ فرقه: ١- ئەوانه‌ی ئەیان ووت قورئان مه‌خلوقه، ٢-
ئەوانه‌ی توقف-یان ئەکرد، ٣- ئەوانه‌ی ئەیان ووت له‌فزمان به قورئان مه‌خلوقه،

ئاخر گهر له‌فزیه‌کانیش وه‌ک فرقه‌ی یه‌که‌م به‌ ئاشکرا و راشکاوی بَلّین قورئان مه‌خلوقه‌ بۆ به‌ فرقه‌یه‌کی تری جه‌همیه‌کان دائه‌نران و جیا ئه‌کرانه‌وه‌ له‌ فرقه‌ی یه‌که‌م ؟ تیڱه‌ که‌ ئه‌وان ووتیه‌کی فیلاوییان داهینا بۆ شاردنه‌وه‌ی کوفره‌که‌یان که‌ مه‌خلوقی قورئان بوو، تیڱه‌ بۆچی ئیمام احمد ئه‌یووت له‌فزیه‌کان له‌ جه‌همیه‌کان خراپترن، بۆ ئه‌یووت له‌فزیه‌کان فیلّ له‌ خه‌لک ئه‌که‌ن ؟ بۆ ئه‌یووت کاتیڱ ته‌نگاویان ئه‌که‌یت ئه‌لّین قورئان مه‌خلوقه‌ ؟ ئاخر گهر به‌ ئاشکرا بَلّین قورئان مه‌خلوقه‌ چ فیلیڱ بوونی ئه‌بوو له‌ ووتیه‌که‌یان ؟ بۆ جیا ئه‌کرانه‌وه‌ له‌وانه‌ی که‌ ئه‌یان ووت قورئان مه‌خلوقه‌ ؟ سه‌یرکه‌ ابن بطّة له‌ باسکردنی له‌فزیه‌کان ئه‌لّی چی:

بزانن ره‌حمه‌تی الله-تان لیڱی که‌ به‌شیڱ له‌ جه‌همیه‌کان به‌ فیلی دلیان و پیسی ره‌ئیه‌کانیان و ناشرینی ئاره‌زووه‌کانیان بروایان وابوو که‌ قورئان مه‌خلوقه‌، جا ناویڱی تریان له‌ مه‌خلوقی قورئان نا به‌ بیدعه‌یه‌ک که‌ دایان هیئا، بۆ فیلّ کردن و چه‌واشه‌ کردنی خه‌لکی عه‌وام، بۆ ئه‌وه‌ی کوفره‌که‌یان بشارنه‌وه‌ و ئیلجاده‌که‌یان شاراهه‌ و ناروون بیّت بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ عیلمیان که‌مه‌ و سروشتیان لاوازه‌، جا ووتیان: (ئه‌و قورئانه‌ی که‌ الله قسه‌ی پیکردوو و فه‌رموویه‌تی که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، وه‌ ئه‌و قورئانه‌ی که‌ ئیمه‌ ئه‌یخوینینه‌وه‌ به‌ زمانه‌کانمان و ئه‌ینوسین له‌ په‌راوه‌کانمان ئه‌و قورئانه‌ نیه‌ که‌ که‌لامی الله یه‌، به‌لکو حیکایه‌ته‌ بۆ ئه‌و قورئانه‌ به‌ له‌فزی ئیمه‌، وه‌ له‌فزی ئیمه‌ش به‌ قورئان مه‌خلوقه‌) جا کوفره‌که‌یان وورد و شاراهه‌ کرد، وه‌ فیلیان کرد بۆ ئه‌وه‌ی کوفر بخه‌نه‌ ناو خه‌لکیه‌وه‌ به‌ ناروونتین رَیگا و ووردترین مه‌زه‌ب و شاراهه‌ترین جوړ. (الإبانة الكبرى)

گەر له‌م ووتیه‌ی ابن بطة تیگه‌یت ئه‌زانی ئه‌م قسه‌ قۆرانه‌ی که کردووته ده‌رباره‌ی مؤنث و مذکر هیچ نیه‌ جگه‌ له‌ خۆ فش کردنه‌وه‌یه‌کی منالانه‌، که ده‌ری خست نه‌ له‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان تیگه‌یشتووی که مه‌به‌ستیان چی بووه‌ له‌م ووتیه‌، نه‌ له‌ پۆسته‌کانی منیش حالی بووی که باسی چی ئه‌که‌م، من هه‌میشه‌ له‌ پۆسته‌کان وتوومه‌: له‌فزیه‌کان که ئه‌یان ووت له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ مه‌به‌ستیان مه‌خلوقی قورئان بوو، سه‌یرکه‌ ئه‌لیم (مه‌به‌ستیان) واتا ئه‌و قسه‌یه‌ی که ئه‌یکه‌ن مه‌به‌ستیکی تری له‌ پشته‌ که مه‌خلوقی قورئان بووه‌، که ئه‌مه‌ی منیش وتوومه‌ هه‌مان ووتیه‌ی ابن بطة یه‌ له‌فزیه‌کان هاتن به‌ فی‌ل ناویکی تریان له‌ مه‌خلوقی قورئان نا، ووتیان له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، که مه‌به‌ستیان مه‌خلوقی قورئانه‌که‌ بوو تا‌کو کوفره‌که‌یان شاره‌وه‌ بی‌ت، ئیوه‌ش پیتان وایه‌ له‌فزیه‌کان ته‌نها ئه‌یان ووت فعلى عه‌بد مه‌خلوقه‌ قورئانه‌که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌! جا وهرن ووتیه‌ی خۆتان و ووتیه‌ی من به‌راورد بکه‌ن له‌گه‌ل ووتیه‌ی ابن بطة که باسی له‌فزیه‌کانی کرد، بزانی ووتیه‌ی کاممان له‌گه‌ل ووتیه‌که‌ی ابن بطة یه‌ک ئه‌گریته‌وه‌، حه‌قه‌که‌ روونه‌ بۆ که‌سیک که بخوینیته‌وه‌ و شوینی سه‌له‌ف بکه‌وئ نه‌ک شوینی ئه‌م و ئه‌و بکه‌وئ بۆ تیگه‌یشتن له‌ مه‌نه‌ه‌جی سه‌له‌ف

ئینجا ئه‌م دوو جه‌زائیره‌ و کلکه‌کانیان به‌ حیسابی خۆیان له‌ کوفری له‌فزیه‌کان رانه‌که‌ن و لێ به‌رین و به‌ توندی دژایه‌تی ئه‌که‌ن، که‌چی ئاگایان له‌خۆیان نیه‌ ته‌س‌دیقی مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان ئه‌که‌ن به‌هۆی جه‌هل و تینه‌گه‌یشتنیان له‌ باسه‌که‌

له‌فزیه‌کان ئه‌یان ووت مادام فعلی عه‌بد و که‌لامی عه‌بد مه‌خلوقه‌ ئه‌وا عه‌بد قورئانیش بخوښت و بنوسیت هه‌ر مه‌خلوقه‌ چونکه‌ عه‌بد خوښدووویه‌تی و نوسیویه‌تی، که‌واته‌ خوښراو و نوسراوه‌که‌ش مه‌خلوقه‌ که‌ قورئانه‌.

دوو جه‌زائیره‌که‌ و کلکه‌کانیان هاتن به‌ له‌فزیه‌کانیان ووت: ئیوه‌ راست ئه‌که‌ن قسه‌که‌تان ته‌واوه‌، که‌ر بلیین فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ قورئانیش ئه‌بیته‌ مه‌خلوق، قسه‌که‌تان هیچ هه‌له‌یه‌کی تیدا نیه‌ له‌و پرووه‌ی که‌ ئه‌لین مادام فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ که‌واته‌ قورئانیش ئه‌بیته‌ مه‌خلوق

ئه‌ی چی بکه‌ین تا‌کو ئیمه‌ش نه‌بین به‌ له‌فزی؟

یه‌ک که‌ل هه‌یه‌، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ نه‌لین فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، به‌م توقف کردنه‌ له‌ فعلی عه‌بد خو‌مان ئه‌پاریزین له‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان، ئه‌گینا بلیین فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ رڼک ئیمه‌ش ئه‌بین به‌ له‌فزی، چونکه‌ هه‌ر بلیی فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ راسته‌وخۆ قورئانه‌که‌ش ئه‌بیته‌ مه‌خلوق!

ئه‌مه‌یه‌ تیځه‌یشتنیا‌ن بۆ با‌سه‌که‌ به‌هۆی سه‌قه‌تی فه‌مه‌که‌یا‌ن به‌ حیساب هاتن خو‌یا‌ن له‌ له‌فزیه‌کان به‌ دوور بگرن که‌ چی هاتن له‌ لایه‌نیکی تره‌وه‌ ته‌س‌دی‌قی مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کانیا‌ن کرد به‌بۆ ئه‌وه‌ی تیځه‌ن

له پۆستی پێشوو ریوایه‌تی ئیمام احمد-مان هینا که باسی ئه‌وه ئه‌کات ئه‌وه‌ی له عه‌بد دایه قورئانی پێ ئه‌خوینێ و ئه‌نوسی و ئه‌بیستی و حیفز ئه‌کات و ئه‌بینی هه‌مووی مه‌خلوقه، به‌لام قورئانه‌که له هه‌موو ئه‌م بارانه‌دا غه‌یر مه‌خلوقه، که الخلال و ابن بطة و السجزي و ابن البناء الحنبلي و قوام السنة الأصمہاني هه‌موویان ئه‌م ریوایه‌ته‌یان هینابوو بۆ ره‌ددانه‌وه‌ی له‌فزیه‌کان، که چی ئیوه هینده گه‌مژن پیتان وایه ئه‌م ریوایه‌ته کوفره و خودی مه‌زهه‌بی له‌فزیه‌کانه، ئاخ‌ر والله مرؤف نازانی چی بکات به‌رامبه‌ر که‌سانیک که ریوایه‌تیک به کوفر ئه‌زانن و ئه‌لین مه‌زهه‌بی له‌فزیه‌کانه که چی زانایان استدلال به‌م ریوایه‌ته ئه‌که‌ن بۆ ره‌ددانه‌وه‌ی له‌فزیه‌کان!

له یه‌کیک له پۆسته‌کانی پێشوو باسم کرد که ئیمان شتی مه‌خلوق و غه‌یر مه‌خلوق له‌خۆ ئه‌گریت، بۆیه ئیمان نه به مه‌خلوق نه به غه‌یر مه‌خلوق وه‌سف ئه‌کری، ووته‌ی ابن بطة و عبدالغني المقدسي هینا ده‌رباره‌ی ئه‌مه، ابن بطة ووتی: ناووتری ئیمان مه‌خلوقه چونکه ئه‌سلی ئیمان شایه‌تمانی لا اله الا الله یه، وه ناووتری ئیمان غه‌یر مه‌خلوقه چونکه قه‌ده‌ریه‌که‌کان ئه‌لین فعلى عه‌بد مه‌خلوق نیه، واتا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی لا اله الا الله که‌لامی الله یه و مه‌خلوق نیه ناووتری ئیمان مه‌خلوقه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ش فعلى عه‌بد مه‌خلوقه ناووتری ئیمان غه‌یر مه‌خلوقه، سه‌یرکه‌ لێره‌دا ابن بطة باسی مه‌خلوقی فعلى عه‌بد ئه‌کات که له‌به‌ر ئه‌مه‌یه ناووتری ئیمان غه‌یر مه‌خلوقه، باشه بۆ گه‌ر بلیین: (قه‌وله‌که که لا اله الا الله یه غه‌یر مه‌خلوقه) به‌م ووته‌یه ئیمان نابیته غه‌یر مه‌خلوق، وه فعلى عه‌بدیش نابیته غه‌یر مه‌خلوق، به‌لام گه‌ر ووتمان

(فعلى عهد مه‌خلوقه) به‌م ووتیه ئیمان ئه‌بیته مه‌خلوق و قه‌وله‌که‌ش ئه‌بیته مه‌خلوق؟! ئاخر ئیوه به‌م مه‌زه‌به‌تان ئه‌بێ ابن بطة به‌جه‌هی بزائن چونکه ئه‌و باسی ئه‌وه ئه‌کات

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی فعلى عهد مه‌خلوقه نابێ بووتری ئیمان غه‌یر مه‌خلوقه، ئی ئه‌وه‌تا ئه‌ویش باسی فعلى عهدی کرد، به‌م ووتیه‌ی نه‌ لا اله الا الله ئه‌کاته مه‌خلوق و نه‌ ئیمانیش ئه‌کاته مه‌خلوق، هه‌روه‌ک چۆن که ئه‌لّی لا اله الا الله غه‌یر مه‌خلوقه نه‌ ئیمان ئه‌بیته غه‌یر مه‌خلوق و نه‌ فعلى عهد ئه‌بیته غه‌یر مه‌خلوق، ئه‌م بابه‌ته‌ی ئیمانیش وه‌ک بابه‌تی له‌فزه که دوو شت له‌خۆ ئه‌گریت یه‌کیکیان مه‌خلوقه و ئه‌وی تریان غه‌یر مه‌خلوقه، به‌لام داخه‌که‌م چی بکه‌م له‌گه‌ڵ ئه‌م فه‌همه‌ی ئیوه

احمد بن الحسن الترمذی ئه‌لّی:

پرسیارم له‌ احمد کرد، ووتم: ئه‌ی باوکی عبدالله ئه‌وه‌ی پرویدا ده‌باره‌ی قورئان پرویدا، گه‌ر پرسیارم لیکرا ده‌باره‌ی قورئان چی بلییم؟

پێی ووتم: ئایا تو مه‌خلوق نیت؟

ووتم: به‌لّی

ووتی: ئایا هه‌موو شتیک له‌تۆدا مه‌خلوق نیه؟

ووتم: به‌لّی

ووتی: ئەهێ قسه کردنت ئەویش له تۆ نیه و مه خلوق نیه ؟

ووتم: به ئێ

ووتی: ئەهێ که لامی الله عز وجل ئایا له الله نیه ؟

ووتم: به ئێ

ووتی: ئایا شتێک ههیه له الله دا مه خلوق بێت ؟!

(السنة للخلال : ١٨٣٧)

به گوێرهی فههمی دوو جه زائیره که و کلکه کانیاں بێت ئیمام احمد رێک هه مان قسه ی له فزییه کانی کردوو له م ریوایه ته دا، ئەوان پێیان وایه له فزییه کان ته نها ئەیان ووت فعلی عه بد مه خلوقه، ئەگینا قورئانه که غه یر مه خلوقه، ئێ ئەوه تا ئیمام احمدیش به م پیاوه ئە ئێ: هه موو شتێک له تۆدا مه خلوقه، واتا تۆ هه رچی بکه یت هه مووی مه خلوقه، به لام قورئان که لامی الله یه و مه خلوق نیه، پێم بلێن به پێی فههمی ئێوه بۆ باب ته که ووته ی ئیمام احمد و له فزییه کان جیاوازی چیه ؟

پاشان به پێی فههمی ئێوه بێت ئەم وه لامه ی ئیمام احمد فیتنه یه بۆ ئەم پیاوه، جوړیکه له گومرا کردنی پیاوه که، که حاشا له ئیمام احمد کاری له م جوړه بکات به لام به پێی فههمی ئێوه ئاوا ی لێدیت، ئەزانن چۆن ؟

چونکه پیاوه که پرسیا ری قورئان ئە کات له ئیمام احمد، ئیمام احمد ئە بێ وه لامێکی بداته وه دوور بێت له ووته ی هه موو فرقه کافره کان، نابێ وه لامێکی گومانای بداته وه

نزیك بښت له ووتە‌ی هیچ فرقه‌یه‌کی کافر، یان وه‌لامه‌که به جوړیك بښت كه سه‌كه به هه‌له لږی حالی بښت و توشی كوفری بكات، گهر مه‌زه‌به‌بی له‌فزییه‌كان نه‌وه بښت كه ئیوه باسی نه‌كه‌ن گوايه ته‌ن‌ها نه‌یان ووت فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه، نه‌وا نه‌به‌بوايه ئیمام احمد به‌م جوړه وه‌لامی پیاوه‌که بداته‌وه، چونکه وه‌لامه‌که‌ی مه‌زه‌به‌بی له‌فزییه‌كان به‌هیز نه‌کات، به‌لکو هه‌ر هه‌مان وه‌لامی نه‌وانه به گویره‌ی فه‌می ئیوه! چۆن ئیمام احمد وه‌لامی‌کی له‌م جوړه‌ی نه‌داته‌وه له کاتی‌کدا پیاوه‌که پرسیا‌ری لږ نه‌کات ده‌رباره‌ی قورئان، نه‌ی ئیوه نالږی که باسه‌که هاته‌ سه‌ر قورئان نابښ باسی فعلی عه‌بد بکری؟ نه‌ی نه‌وه‌تا ئیمام احمد له باسی قورئاندا به پیاوه‌که نه‌لږ تو مه‌خلوقی و هه‌موو شتی‌ک له تۆدا مه‌خلوقه، خو نه‌به‌بوايه له‌به‌ر مه‌زه‌به‌بی له‌فزییه‌كان بلږی ناگاداربه له کاتی قورئان خویندن و قورئان نوسین ناووتری هه‌موو شتی‌کی عه‌بد مه‌خلوقه، گهر نه‌مه مه‌زه‌به‌بی له‌فزییه‌كان بوايه نه‌به‌بوايه ئیمام احمد نه‌م قه‌یده‌ی تی‌بخات به‌ په‌های نه‌لږ هه‌موو شتی‌ک له تۆدا مه‌خلوقه، هه‌ر واز له‌م ریوايه‌ته‌ش به‌ینن گهر ئیستا كه‌سی‌ک بښت نه‌م پرسیا‌ره له ئیوه بكات، كه‌ستان جورئه‌ت نه‌كه‌ن بلږی: هه‌موو شتی‌ک له تۆدا مه‌خلوقه، وه قورئانی‌ش كه‌لامی الله‌یه و مه‌خلوق نیه؟ نه‌خیر جورئه‌ت ناكه‌ن، چونکه پښتان وایه خودی نه‌م وه‌لامه‌هه‌مان مه‌زه‌به‌بی له‌فزییه‌كانه، كه‌چی ئیمام احمد كه پرسیا‌ری لږ نه‌كه‌ن ده‌رباره‌ی قورئان به‌م وه‌لامه‌ گوماناوییه وه‌لام نه‌داته‌وه، كه په‌نگه‌ کابرا توشی گومپایی بكات!!! به گویره‌ی فه‌می ئیوه بۆ مه‌زه‌به‌بی له‌فزییه‌كان، ئینجا وه‌ك ووتمان نه‌هلی سوننه به په‌های نه‌لږن فعلی عه‌بد مه‌خلوقه به‌بښ استثناء، گهر بزنان نه‌م ووتە‌یه به په‌های کوفر له‌خو نه‌گریت نه‌وا قه‌یدیان تی‌ئه‌کرد، نه‌یان ووت فعلی عه‌بد هه‌مووی

مه‌خلوقه‌ ته‌ن‌ها له‌ کاتی قورئاندا نابۆ بووتری فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، ئه‌سه‌له‌ن هه‌ر نه‌ئه‌بوو بۆلین فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ چونکه‌ له‌ کاتی قورئان خویندن و قورئان نویسنیش فعلی عه‌بد بوونی هه‌یه‌ واتا ئه‌ویش ئه‌بێته‌ مه‌خلوق، له‌ نه‌تیجه‌ ئه‌بێته‌ هه‌مان مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان! بۆیه‌ نابۆ هه‌ر بووتری فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ له‌ هیچ کاتی‌کدا به‌ گوێره‌ی تیځه‌یشتنی ئیوه‌ بۆ مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان.

جا که‌سانیک ئه‌مه‌ فه‌همیان بێت بۆ باب‌ه‌ته‌که‌ نازانیت چیان له‌گه‌ڵ بکه‌یت، له‌گه‌ڵ ئه‌م جه‌هله‌شیان هیشتا ئه‌وان به‌ زندق و جه‌همی ناوت ئه‌به‌ن، نه‌خوینده‌واره‌کانیش که‌ هیچ له‌ باسه‌که‌ نازان به‌م حوکمانه‌ چه‌واشه‌ ئه‌بن ئه‌لین ئه‌ها سه‌یرکه‌ چه‌ند به‌ ئازایی و بۆ دوو دلی پێی ئه‌لین زندق جه‌همی، وادیاره‌ کوفرێکی گه‌وره‌یان له‌ ووته‌کانی بینیه‌ به‌لام ئیمه‌ تیناگه‌ین، سه‌یر ئه‌که‌ن منیش به‌ که‌سیان نالیم زندق و جه‌همی ئیتر ئه‌لین دیاره‌ ئه‌وان هیچ کیشه‌یان نیه‌ بۆیه‌ ته‌کفیریان ناکات، خو ئیمه‌ شه‌ره‌ جنیو ناکه‌ین تاكو ئه‌وان چیان ووت منیش هه‌مان وه‌لامم هه‌بێت بۆیان، ئاخ‌ر قه‌بر و قیامه‌ت هه‌یه‌ چۆن له‌خۆمه‌وه‌ به‌ که‌سیک بلیم جه‌همی که‌ جه‌همی نیه‌، ئه‌وانه‌شی که‌ به‌ من ئه‌لین جه‌همی

ئه‌زانم له‌ چ ئاستی‌کدا بۆیه‌ قسه‌ی هه‌موویانم خستۆته‌ ژیر پیم، الحمدلله‌ له‌ عه‌قیده‌ی خۆم دلنایام ئه‌وه‌ی نویسومه‌ له‌سه‌ر ئه‌م باب‌ه‌ته‌ ۹۵% ووته‌ی ئیمام احمد بووه‌، نه‌هاتوو مه‌ له‌خۆمه‌وه‌ شتیک به‌ینم، نه‌بوومه‌ ته‌ کلکی که‌سیش به‌ فه‌همی ئه‌م و ئه‌و له‌ کتیبه‌کانی سه‌له‌ف تیبگه‌م، ئه‌م‌رۆ زۆرینه‌ی خه‌لک که‌سیکیان کردوو به‌

شیخی خۆیان به‌فه‌می ئەوان له‌کتیبه‌کانی سه‌لف تیئه‌گه‌ن و ناویان لیئاوه
مه‌نه‌جی سه‌لف، وه‌ئەوانه‌ی له‌م باب‌ه‌ته‌ به‌کافرمان ئەزانن هه‌موویان کلکی دوو
جه‌زائیره‌که‌ن که‌ ئیستا هه‌ردووکیان عمومین، وه‌هیچ که‌س له‌م ئوممه‌تدا به‌م
جووره‌باسی مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کانی نه‌کردوو هه‌جگه‌ له‌م دوو جه‌زائیره‌ نه‌بی‌ت که‌ گومرا
و مبتدعن هیچ قیমে‌تیکیان نیه‌ له‌لام چ‌ جای کلکه‌کانیان که‌ هه‌مان ووته‌ی ئەوان
دووباره‌ ئەکه‌نه‌وه‌ وه‌کو رۆبۆت.

ماویه‌تی

به‌شیخ

هاتوو ه پینج پۆستی له‌سه‌ر کردووم

له‌م پینج پۆسته‌دا به‌هه‌مووی ۱۹ ووته و ریوایه‌تی داناوه که به‌شیکیان په‌یوه‌ستن به
کرۆکی باب‌ه‌ته‌که، ئه‌وانی تری هامشن

به‌لام ئه‌زانن له‌م پینج پۆسته‌دا ۱۴۲ جار قسه‌ی پیم ووتوه ؟

جا یان وتووێه‌تی کافر، یان جه‌همی، یان زندیق، زندیق وه‌ک لمی بیابانه‌ پرپه‌تی، یان
وتووێه‌تی ئه‌ولیا‌ی شه‌یتان، یان زه‌رناقوت، یان گیل، یان گه‌مزه، یان پیس و چه‌په‌ل،
یان کوپی ما‌که‌ر (که ئه‌مه شاعیره‌کانی کۆن که هه‌جوی یه‌کتریان ئه‌کرد به‌کاریان
ئه‌هینا)، زۆر قسه‌ی تری ناشرین، که هیچ به‌سه‌ر من نایه‌ت به‌م قسانه‌ی ئه‌وته‌ها
ئه‌وه‌یه ئه‌خلاق خۆی نیشانمان ئه‌دات، وه‌ والله هیچ به‌لامه‌وه سه‌یر نیه ئه‌م جووره
قسانه بیستم له‌ عمومیه‌کان چونکه عمومیه‌کان به‌بێ ئه‌ده‌بی و زمان پیسی ناسراون
ئه‌وه‌ی تۆزیک شاره‌زایان بێت ئه‌مه باش ئه‌زانیت، وه‌ من پیم وایه ئه‌م ووتانه هیچ نین
له‌ چاو ئه‌و ووتانه‌ی که لی‌مان دیون له‌ چات و کۆمینتدا کاتی‌ک که ده‌فع ئه‌بن و

جەویان ئەگیرى چۆن بە دایک و خوشكى خەلک ھاتوونەتە خوارەو، وە من نالیم ئەوھى یەکیک لەوان ئەمە بکات ئەوا ھەموویان ئەگریتەو بەلام بە عام ئەم گروپە بە دوو شت ناسراون: ۱- کەم تەمەنى، زۆرینەیان خوار ۲۰ سائىن، بە دەگمەنیان ھەيە گەشتوون بە سەرووی بیست، بەراستی زۆر قورسە کەسیک بدۆزیتەو لەم تۆرە کۆمەلایەتیانە پیاویکی کامل و تەواو بێت و عومومیش بێت، ئەوھى دیومانە لییان زۆرینەیان ھەرزە بوونە، ۲- زمان پیسی و بێ ئەدەبى، بەراستی لە تۆرە کۆمەلایەتیەکان لەگەڵ ھەبوونی ئەم ھەموو گروپە جیاوازە نەبێراو وەک ئەوان زمان پیس و بێ ئەدەب، کە ئەمەش نموونەيەکی بچووکە بۆم باسکردن، ئەمانە ھێندە زمانیان بە جێو راھاتوو گەر پێیان شەرم بێت جێو بدەن ووشەى زندق و کافر و جەھى وەک جێو بەکارئەھێنن، بەجۆریک پێت ئەلێن جەھى ھەست ناکەیت حوکمیکی شەریعە ئەیدات بەسەرت بەلکو ھەست ئەکەى جێوت پێ ئەدات، ئینجا جار جار ئەچنەو سەر رێچکەى خویان و تەحەمولیان نامێنێ لە پال زندق و جەھمیەکە ھەندیک جێویشی تیئەخەن.

جا ئەم خەلکەش ھێندە داماو و نەخویندەوارە زۆرینەى بەم ھاش و ھوشە ھەلئەخەلئەتێ، ئەلێ سەیرکە دوو دێر جارێک پێ ئەلێ زندق، ئەم زندقە وەکو کۆرسى لێھاتوو دوو دێر جارێک ئەبێ بووتریتەو، ئەلێ دیارە ئەمە کافرێکی زۆر پیسە بۆیە ئاوا پێیدا ھاتۆتە خوارەو، لە ترسى ئەم ووشانە بیرى لای بەلگەکان نامینیت ئیمە چیمان ووتو و بەلگەمان چی بوو، ئەوانیش باسى چیان کردوو، ئینجا ئیستا

پېيان بلى بۆ وائەكەن ؟ ئەلېن ئىوہ جاھیلن بە كتیبەكانى سەلەف، برۆن سەيركەن
بزائن سەلەف چيان بە جەھمىيەكان ووتوہ!

ئاخر ھىچ زانايەكى سەلەف ھەبووہ لە يەكك لە كتیبەكانيدا ۱۴۲ قسەى
جۆراوجۆر بە كەسك بلى، چ جاي لە پىنج پۆستدا ؟

اللفظیة (٢٦)

عثمان بن سعید الدارمی له‌ پهددانه‌وه‌ی واقفه‌کان که توقف ئه‌که‌ن له‌ قورئان ئه‌ئ: بینیمان هه‌موو شته‌کان دوو جوړن: خالق به‌ هه‌موو سیفه‌ته‌کانیه‌وه‌، وه‌ مه‌خلوقه‌کان به‌ هه‌موو سیفه‌ته‌کانیانه‌وه‌، خالق به‌ هه‌موو سیفه‌ته‌کانیه‌وه‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌، وه‌ مه‌خلوق به‌ هه‌موو سیفه‌ته‌کانیه‌وه‌ مه‌خلوقه‌، جا سه‌یری قورئان بکه‌ن گهر له‌لای ئیوه‌ قورئان سیفه‌تی مه‌خلوقه‌کانه‌ ئه‌وا پِیویست ناکات گومان بکه‌ن له‌ مه‌خلوقه‌کان و له‌ که‌لامیان و له‌ سیفاتیان که‌ هه‌مووی مه‌خلوقه‌ هیچ گومانی تیدا نیه‌.

(الرد علی الجهمیة : ١٧٥-١٧٦)

سه‌یرکه‌ الدارمی ئه‌ئ هیچ گومان نیه‌ له‌وه‌ی که‌ مه‌خلوقات هه‌موو شتیکیان مه‌خلوقه‌، هه‌موو شتیکی به‌بِ استثناء کردن، ئه‌م ووته‌یه‌ له‌ په‌ددی فرقه‌یه‌کی جه‌هی باس ئه‌کات، گهر مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کان ئه‌وه‌ بی‌ت فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ ئه‌وا الدارمی به‌م ووته‌یه‌ی مه‌زه‌به‌ی ئه‌وانی پشتراست ئه‌کرده‌وه‌، گهر ئه‌مه‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کان بوایه‌ ئه‌وا الدارمی هینده‌ بِ ئاگا نه‌ئبوو ئاوا به‌ په‌های ئه‌م قسه‌یه‌ بکات

و هیچ قه‌یدیکی تێنه‌خات، چونکه سه‌له‌ف زۆر وورد بوونه له ده‌ربڕینی ووته‌کان، قسه‌یه‌ک ناکه‌ن ئه‌هلی بیدعه و کوفر ده‌ستی پێوه بگرن یان مه‌زه‌به‌ی ئه‌وان به‌هێز بکات .

عثمان بن سعید الدارمی له په‌ددانه‌وه‌ی قوتابیه‌که‌ی بشر المریسی که سیفه‌تی (وجه = روخسار) ی الله ته‌ئویل ئه‌کات ئه‌ی (وجه ربك) واتا ئه‌و کرده‌وه چاکانه‌ی که به‌نده ئه‌نجامی ئه‌دات به‌هۆیه‌وه به‌ره‌و په‌روه‌ردگار ئه‌چیت، ئینجا الدارمی له په‌ددی ئه‌م ته‌ئویله‌ی جه‌همیه‌که‌ ئه‌ی:

بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ت کرد (وجه الله) که الله روخساری خۆی به‌ الجلال و به‌ الإکرام وه‌سف کردووه مه‌خلوقه، چونکه بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ت کرد (وجه الله) کرده‌وه‌ی مه‌خلوقه به‌نده پێی به‌ره‌و په‌روه‌ردگار ئه‌چیت، وه‌ نیعمه‌ت و ئیحسانه، وه‌ کرده‌وه‌کان هه‌مووی مه‌خلوقن هیچ گومانی تێدا نیه، جا روخساری په‌روه‌ردگارت به‌ پێی بانگه‌شه‌که‌ی تۆ مه‌خلوقه.

بروانه (النقض : ٢٧١)

اللائئی :

بابیکی داناوه به‌ ناوێشانی: (سياق ما فسر من الآيات في كتاب الله عز وجل وما روي من سنة رسول الله صلى الله عليه وسلم في إثبات القدر، وما نقل من إجماع الصحابة

والتابعين والخالفين لهم من علماء الأمة: أن أفعال العباد كلها مخلوقة لله عز وجل طاعاتها ومعاصيها).

(شرح أصول اعتقاد : ٥٣٤)

سه‌یرکه به ره‌های فعلی عه‌بده‌کان به مه‌خلوق ناو ئه‌بات به‌بێ استثناء

هه‌ر ئه‌م الالکائی-ه له ره‌ددی له‌فزییه‌کان و کوللابیه‌کان ئه‌ئێ:

قورئان له میحرابه‌کان خوینراوه، له موصحه‌فه‌کان نوسراوه، له سینهی پیاوان حیفز کراوه، نه‌حیکایه‌ت و نه‌عیباره‌تی قورئانه، یه‌ک قورئانه مه‌خلوق نیه مه‌جعول نیه مه‌ربوب نیه، به‌لکو سیفه‌تیکه له سیفه‌ته‌کانی زاتی الله، الله له ئه‌زه‌له‌وه قسه‌ی کردووه، وه هه‌ر که‌سیک جگه له‌مه بێ ئه‌وا کافره گومرپایه گومرپاکه‌ره مبتدعه موخالفی مه‌زه‌بی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌یه.

(ئینجا الالکائی به ژماره‌یه‌ک ئایه‌ت ره‌ددیان ئه‌داته‌وه، یه‌کیک له ئایه‌ته‌کان ئه‌مه‌یه: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ که ئیمام احمد زۆربه‌ی کات به‌م ئایه‌ته‌ره‌ددی له‌فزییه‌کانی ئه‌دایه‌وه).

بروانه (شرح أصول اعتقاد : ٣٣٠)

قوام السنة الأصهبانی:

فه صلیکی داناوه به ناویشانی: (فی بیان أن أفعال العباد كلها مخلوقة، واللّه تعالی خلقها بقدرته، وليس للعباد فيها خلق).

(الحجة فی بیان المحجة : ٢/٤١٤)

الطبري که باسی له فزی به نده کان به قورئان ئە کات ئە ئی: نازانین هیچ ئە ئه ریک هه بیئت له هاوه لّان و تابعین باسی ئە مه یان کردبێ ته نه ا ووته ی که سیکمان لایه ده رباره ی ئە م باسه ووته ی ئە ویش وه ک ووته ی پێشه وایانی سه ره تای ئوممه ت وایه، له شوینکه وتنی ئە و هیدایه ت هه یه ئە ویش ئیمام احمد ه که ووته ی ئە ومان هه بیئت بێ پێویست ئە بین له که سانی تر، له زۆریک له هاوه لّه کانم بیستوو ه که له احمد بن حنبل ریوایه ت ئە که ن وتوو یه تی: ئە وه ی بلی له فزم به قورئان مه خلوقه جه همیه، وه ئە وه ی بلی له فزم به قورئان غه یر مه خلوقه مبتدعه، وه به م ئایه ته ره ددی له فزیه کانی داوه ته وه (حتی یسمع کلام الله)، وه دروست نیه هیچ قسه یه ک بکه ین له م باسه جگه له قسه که ی ئە و نه بیئت چونکه هیچ ئیمام یکمان نیه شوینی بکه وین له م بابه ته جگه له احمد بن حنبل نه بیئت، وه ووته ی ئە و به سه بۆمان.

(صریح السنة : ٥٠) بتصرف

سه یرکه ن لی ره دا الطبري احمد بن حنبل ئە کات به ئیمامی خو ی له م بابه ته دا، ئە ئی ئیمه ش هیچ قسه یه ک نا که ین جگه له قسه ی ئە و، چونکه ئە و ئیمامی ئیمه یه و

قسه‌ی ئه‌و به‌سه‌ بۆ ئیمه‌، وه‌ ته‌نانه‌ت له‌ ږه‌دده‌که‌ی ئیمام احمد تیځه‌یشتووه‌ که‌ به‌ ئایه‌تی (حتی یسمع کلام الله) ږه‌ددی داونه‌ته‌وه‌، واتا ئه‌وه‌ی ئه‌بیستری له‌ عه‌بد که‌ لامی الله یه‌ نه‌ک ببیته‌ که‌ لامی عه‌بد مادام عه‌بد له‌سه‌ر زمانی خو‌ی ده‌ری ئه‌بري.

ئینجا الطبري خو‌شی ږه‌ددی له‌فزیه‌کان ئه‌داته‌وه‌ به‌ هه‌مان ږه‌ددی زانیانی تری ئه‌هلی سوننه‌، بروانه‌ ئه‌م ووته‌یه‌ی خواره‌وه‌

الطبري ئه‌ی:

قورئان که‌ لامی الله یه‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌، چۆن بنوسی و له‌هه‌ر کاتی‌ک بخوینری، وه‌ له‌هه‌ر جی‌گایه‌ک بخوینری، له‌ ئاسماندا بی‌ت له‌ زه‌ویدا حیفز بکری، له‌ له‌وحی مه‌حفوز نوسرا بی‌ت، له‌ له‌وحی ته‌خته‌ی منالان نوسرا بی‌ت، له‌ به‌رددا نه‌خش کرا بی‌، له‌ کاغه‌زدا نوسرا بی‌ت، یان له‌ دلدای حیفز کرا بی‌ت، وه‌ به‌ زمان ده‌رپرا بی‌ت، هه‌ر که‌سی‌ک جگه‌ له‌مه‌ بلی‌ت یان بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ بکات قورئانی‌ک له‌ زه‌وی هه‌یه‌ یان له‌ ئاسمان هه‌یه‌ جگه‌ له‌مه‌ قورئانه‌ که‌ به‌ زمانه‌کانمان ئه‌یخوینینه‌وه‌ و له‌ په‌راوه‌کانماندا ئه‌ینوسین، یان ئه‌م بیروباوه‌ری هه‌بی‌ت له‌ دلدای یان له‌ ناخی خویدا حه‌شاری بدات یان به‌ زمانی خو‌ی ئه‌م بیروباوه‌ری ده‌رپریت و پروای پي بی‌ت، ئه‌وا ئه‌م که‌سه‌ کافره‌ به‌ الله و خوینی حه‌لاله‌، به‌ریبه‌ له‌ الله، الله-ش له‌و به‌ریبه‌ به‌م ووته‌یه‌ی الله عز وجل: ﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ - فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ﴾ [البروج: ۲۱-۲۲]، وه‌ الله عز وجل

فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ [التوبة: ٦]، الله جل ثناؤه هه‌واڵیدا که قورئان له له‌وحی مه‌حفوزدا نوسراوه، وه له زمانی محمد صلی الله علیه وسلم بیستراوه، هه‌ر یه‌ک قورئانه له محمد صلی الله علیه وسلم بیستراوه، له له‌وحی مه‌حفوز نوسراوه، وه به هه‌مان شیوه له سینهدا حیفز کراوه، به زمانی پیر و گه‌نجه‌کان خوینراوه، جا هه‌ر که‌سیک له ئیمه‌ رپوایه‌ت بکات یان له ئیمه‌ بگێڕێته‌وه یان درۆ به ده‌ممانه‌وه بکات و بلی ئیمه‌ شتیکی ترمان ووتوه جگه‌ له‌مه، ئە‌وا له‌عنه‌ت و غه‌زه‌بی الله ی له‌سه‌ر بی‌ت، وه له‌عنه‌تی له‌عنه‌ت که‌ران و فریشته‌کان و هه‌موو خه‌لکی له‌سه‌ر بی‌ت.

(صريح السنة : ٢٩-٣١)

سه‌یرکه‌ لێ‌رده‌دا رهددی الطبري بۆ له‌فزیه‌کان هه‌مان رهددی زانایانی تری ئە‌هلی سوننه‌یه، باسی ئە‌وه ئە‌کات قورئانه‌که له هه‌موو بارێکدا هه‌ر غه‌یر مه‌خلوقه بنوسری بخوینری و حیفز بکری بیستری، ته‌نانه‌ت به هه‌مان ئایه‌ت رهددیانی ئە‌داته‌وه که ئیمام احمد رهددی پێ ئە‌دانه‌وه (حتی یسمع کلام الله) وه ته‌کفیری له‌فزیه‌کان ئە‌کات و خوینیان هه‌لال ئە‌کات، مه‌حاله بووتری: الطبري نه‌یزانیوه مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان چیه، لی‌یان تی‌نه‌گه‌یشتوووه له‌خۆیه‌وه ته‌کفیریان ئە‌کات هه‌ر نازانی له‌فزیه‌کان کین و چیان ووتوه، مه‌حاله ئە‌مه چونکه به هه‌مان شیوه‌ی ئیمام احمد رهددیانی ئە‌داته‌وه، ده‌ی سه‌یرکه‌ن هه‌ر الطبري بزانی چی ئە‌لی له‌خواره‌وه

الطبری ئه‌ئ:

هیچ گومان نیه له‌وه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی پێ واییت که‌لامی الله به‌ تیلاوه‌ی ئه‌و کاتیکی ئه‌یخوینیته‌وه، وه به‌ حیفزی ئه‌و کاتیکی حیفزی ئه‌کات، یان به‌ نویسی ئه‌و کاتیکی ئه‌ینوسی، ئه‌گۆریت بۆ شتیکی تازە و مه‌خلوق، ئه‌وا ئه‌م که‌سه‌ کافره به‌ الله -تعالی ذکره-.

(لێره‌دا باسی ئه‌وه‌ ئه‌کات قورئان به‌ خویندنه‌وه‌ی له‌ لایه‌ن خه‌لکی یان به‌ حیفز کردنی له‌ لایه‌ن خه‌لکی یان به‌ نویسی له‌ لایه‌ن خه‌لکی نابیته مه‌خلوق، ئه‌وه‌ی پێ واییت له‌م کاتانه‌دا قورئان ئه‌بیته مه‌خلوق ئه‌وا کافره)

پاشان ئه‌ئ:

وه به‌ هه‌مان شیوه‌ گه‌ر گومانی هه‌بیت که‌ که‌لامی الله غه‌یر مه‌خلوقه، به‌ خویندراوی بیت یان به‌ حیفزکراوی بیت یان به‌ نوسراوی بیت، هه‌روه‌ک چۆن گه‌ر که‌سیک بێ: به‌دیینه‌ری شته‌کان به‌ باسکردنی من، یان به‌ ناسینی من، یان به‌ نویسی من، ئه‌گۆریت بۆ دروستکراو نه‌ک دروستکه‌ر بیت، ئه‌وا گومان نیه له‌ کوفره‌که‌ی.

(لێره‌دا باسی ئه‌وه‌ ئه‌کات هه‌ر که‌سیک گومانی هه‌بیت له‌ غه‌یر مه‌خلوقی که‌لامی الله کاتیکی ئه‌خوینری یان حیفز ئه‌کرێ یان ئه‌نوسری ئه‌وا کافره، به‌ هه‌مان شیوه‌ ئه‌و که‌سه‌ش کافره که‌ پێ وایه خالق به‌ باسکردنی له‌ لایه‌ن مه‌خلوق ئه‌بیته مه‌خلوق)

پاشان ئه‌ئێ:

وه به‌ هه‌مان شیوه‌ گهر گومان بکات له‌وه‌ی که‌ الله‌ ئه‌گۆرێت له‌و سیفه‌تانه‌ی که‌ هه‌یه‌تی به‌ باسکردنی الله‌ له‌لایه‌ن که‌سیک، یان به‌ عیلم هه‌بوونی که‌سیک پێی، یان به‌ نویسی نی ناوی الله‌ له‌لایه‌ن نوسه‌ریک، ئه‌وا کافره‌.

(لێره‌دا باسی ئه‌وه‌ ئه‌کات هه‌ر که‌سیک گومان بکات له‌وه‌ی که‌ الله‌ سیفه‌ته‌کانی ئه‌گۆرێت به‌ باسکردنی یان به‌ نویسی نی یان به‌ عیلم هه‌بوونی پێی ئه‌وا کافره‌، واته‌ گهر بلی نازانم کاتی که‌ من باسی ئه‌که‌م یان ناوی ئه‌نوسم سیفه‌ته‌کانی ئه‌گۆرێن یان نا، گومانته‌ هه‌بێ لێ ئه‌وا کافری، به‌لکو ئه‌بێ یه‌قینته‌ هه‌بێ که‌ الله‌ به‌ خۆی و سیفه‌ته‌کانی هه‌رگیز ناگۆرێن ئه‌گه‌رچی که‌سیکی مه‌خلوق ناوی الله‌ ببات یان بینوسیته‌ یان ئاشنا بیته‌ به‌ الله‌ و به‌ سیفه‌ته‌کانی)

پاشان ئه‌ئێ:

وه به‌ هه‌مان شیوه‌ گهر پێی وابیته‌ سیفه‌تی که‌ له‌ سیفه‌ته‌کانی الله‌ ئه‌گۆرێت به‌ باسکردنی له‌لایه‌ن که‌سیکه‌وه‌، یان به‌ زانی نی له‌لایه‌ن که‌سیکه‌وه‌، یان به‌ نویسی نی نوسه‌ریک، یان گومانی هه‌بیته‌ له‌وه‌ی که‌ نابیته‌ گۆران به‌سه‌ر سیفه‌ته‌که‌دا بیته‌ که‌ الله‌ -تعالی ذکره‌- له‌ ئه‌زه‌له‌وه‌ پێی وه‌سف کراوه‌.

(لێره‌دا باسی ئه‌وه ئه‌کات هه‌ر که‌سیک پێی وابێ سیفه‌تێک له‌ سیفه‌ته‌کانی الله ئه‌گۆرێت کاتیک سیفه‌ته‌که له‌لایه‌ن که‌سیکه‌وه باس ئه‌کرێت یان که‌سیک سیفه‌ته‌که ئه‌ناسێت یان سیفه‌ته‌که ئه‌نوسیێت، یان گومانی هه‌یه نازانیێت سیفه‌ته‌کانی الله ئه‌گۆرێن یان نا، ئه‌وا ئه‌ویش به‌هه‌مان شیوه‌ کافره‌، چونکه‌ ئه‌بێ به‌یه‌قینه‌وه بزانیێ که‌ الله به‌خۆی و سیفه‌ته‌کانی هه‌رگیز ناگۆرێن له‌هیچ بارێکدا نابن به‌مه‌خلوق)

پاشان ئه‌لێ

هه‌روه‌ک چۆن نابێت که‌لامی الله عز وجل بگۆرێت بۆ مه‌خلوق به‌خوێندنه‌وه‌ی قورئانخوێنێک، یان به‌نوسینی نوسه‌رێک، یان به‌حیفز کردنی حافزێک، یان دروستکه‌ر بگۆرێت بۆ دروستکراو، یان غه‌یر مه‌خلوق ببێته مه‌خلوق به‌هۆی باسکردنی له‌لایه‌ن مه‌خلوقیکی دروستکراو، به‌هه‌مان شیوه‌ش ناکرێ قیرائه‌ی قورئانخوێن یان تیلاوه‌ی یان حیفزکردنی قورئان ببێته قورئان یان ببێته که‌لامی الله -تعالی ذکره‌- به‌لکو قورئانه‌که ئه‌خوێنرێ و ئه‌نوسرێ و حیفز ئه‌کرێ، هه‌روه‌ک چۆن الرب جل جلاله ئه‌په‌رسترێ و یاد ئه‌کرێ، وه شوکر کردنی به‌نده بۆ په‌روه‌ردگاری بریتیه له‌عیباده‌ت کردنی بۆی، وه زیکر کردنی به‌نده بۆ الله جیایه له‌الله، وه ئه‌وه‌ی گومانی له‌مه هه‌بێت گومان نیه له‌کوفره‌که‌ی.

(لِیژدها باسی ئەوه ئەکات ههروهک چۆن قورئان نابێته مه خلوق کاتیکی عه بدییکی مه خلوق ئەخوینییت و حیفزی ئەکات و ئەینوسییت، به هه مان شیوه فعلی عه بده که ش نابێته قورئان و جیا به له قورئانه که)

پاشان ئەئی:

جا ههروهک چۆن ئەمه ئاوا بوو، به هه مان شیوه ئەو که سه ی که پئی وایه شتیکی له فعلی به نده کان یان جگه له ویش له شته مه خلوقه کان غه یر مه خلوقن، یان دروست نه بوونه به دروستکردنیان له لایه ن الله جل ثناؤه، ئەوا ئەم که سه کافره.

(لِیژدها به پروونی باسی مه خلوقی فعلی عه بد ئەکات، ئەم ووتانه ی الطبری هه مووی له پال یه کتردا هاتوو هه بابته ی جیاواز نین، هه مووی یه ک بابته له دوو لاپه ردا باسی کردوو به یه که وه، به لام بۆیه به ش به شم کرد تا کو له ووته کانی تیڱه ن، ئەگینا ووته کانی هه مووی به یه که وه هاتوو به دوا ی یه کتر)

(التبصیر فی معالم الدین : ۱۵۰-۱۵۱)

مه حاله قه ناعه ت به خۆت بکه یت که الطبری هاتوو ته کفیری له فزییه کان ئەکات و خوینیان هه لال ئەکات، که چی خویشی هاتوو هه مان قسه ی ئەوان دوو باره ئەکاته وه! ئەمه وه کو ئەوه وایه مه دخه لیه کان له سه ر شتیکی ته کفیر بکه یت و خوینیان هه لال بکه یت که چی خویش هه مان ئەو شته بکه یت که مه دخه لیه کانت له سه ر ته کفیر کردوو !!!

گەر مه‌زه‌بی له‌فزیه‌کان به‌م جوړه‌ بیټ که من باسم کردوو له‌ پوسته‌کان، ئه‌وا ئه‌م ووته‌یه‌ی الطبري هیچ کښه‌یه‌ک و دژبه‌یه‌ک بوونی تیدا نیه، له‌فزیه‌کان ته‌کفیر ئه‌کات و پيشی وایه‌ فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ له‌ هه‌موو کاتیځ، به‌لام گەر مه‌زه‌بی له‌فزیه‌کان به‌و جوړه‌ بیټ که دوو جه‌زائیره‌که‌ باسی ئه‌که‌ن ئه‌وا ئه‌بی بلیین: الطبري خوینی له‌فزیه‌کانی حه‌لال کرد پاشان خو‌ی هه‌مان قسه‌ی له‌فزیه‌کانی کرد!!! چونکه‌ دوو جه‌زائیره‌که‌ پشيان وایه‌ له‌فزیه‌کان ته‌ن‌ها ئه‌یان ووت فعلی عه‌بده‌که‌ مه‌خلوقه‌ کاتیځ قورئان ئه‌خوینی قورئانه‌که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌ که عه‌بد ئه‌دای ئه‌کات! ئی که‌واته‌ الطبري هات ته‌کفیری کردن له‌سه‌ر ئه‌مه‌، پاشان هه‌ر خو‌ی هه‌مان قسه‌ی ئه‌وانی کردوو!!! ئه‌مه‌ ئه‌چیته‌ عه‌قله‌وه‌؟! الطبري و اللالکائي و قوام السنة و ابن البناء الحنبلي و السجزي و ابن بطة و الخلال و غه‌یری ئه‌وانیش ته‌کفیری له‌فزیه‌کان بکه‌ن که‌چی هه‌ر خو‌یان هه‌مان کوفری له‌فزیه‌کان دووباره‌ بکه‌نه‌وه‌ یان بیده‌نه‌ پال ئیمام احمد؟! یان باسه‌که‌ به‌م جوړه‌ نیه‌ که ئیوه‌ تیځه‌یشتوون به‌لکو مه‌به‌ستی له‌فزیه‌کان مه‌خلوقی قورئان بوو کوفره‌که‌یان له‌ په‌نای ئه‌م ووته‌یه‌ حه‌شار ئه‌دا وه‌ک ابن بطة باسیکرد، بۆیه‌ ولله‌ الحمد ئه‌وه‌ی من باسم کردوو ده‌راره‌ی مه‌زه‌بی له‌فزیه‌کان رڼک ده‌قاو ده‌ق هه‌مان باسکردنی ابن بطة‌یه‌ بۆ مه‌زه‌بی له‌فزیه‌کان، به‌لام دوو جه‌زائیره‌که‌ جورئته‌ ناکه‌ن ووته‌که‌ی ابن بطة‌ به‌ینن که‌ چو‌ن باسی له‌فزیه‌کان ئه‌کات چونکه‌ فه‌می ابن بطة‌ بۆ مه‌زه‌بی له‌فزیه‌کان ته‌واو جیاوازه‌ له‌ فه‌می دوو جه‌زائیره‌که‌

عَمَانُ بْنُ سَعِيدٍ الدَّارِمِيُّ نَهَى:

الله عز وجل فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾ [الكهف: ۱۰۹]، وه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ﴾ [لقمان: ۲۷]، الله راستی کرد، وه‌ رسول الله صلى الله عليه وسلم گه‌یاندی، گه‌ر ئاوی ده‌ریاکانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و کانیاوه‌کانی کۆ بکرینه‌وه، وه‌ داره‌کانی زه‌وی به‌پرڤرین و بکرین به‌ قه‌له‌م، ئه‌وا ئاوه‌کان ته‌واو ئه‌بوون و قه‌له‌مه‌کان ئه‌شکان پێش ئه‌وه‌ی ووته‌کانی الله ته‌واو بی‌ت، چونکه‌ ئاوه‌کان و داره‌کان مه‌خلوقن، الله له‌ناو چوونی له‌سه‌ر نویسه‌وه‌ له‌ کاتی ته‌واو بوونی کاته‌که‌ی، وه‌ الله حی-ه‌ نامری‌ت، وه‌ ووته‌کانی ته‌واو نابن، وه‌ به‌رده‌وام قسه‌ ئه‌کات دوا‌ی دروستکردنی مه‌خلوقات هه‌روه‌ک چۆن

له‌ ئه‌زه‌لیشه‌وه‌ قسه‌ی کردووه‌ پێش دروستکردنی مه‌خلوقات، جا مه‌خلوقی‌کی له‌ناو چوو که‌لامی خالق‌ی باقی ته‌واو ناکات که‌ پچرانی بۆ نیه‌ له‌ دنیا و ئاخیره‌تدا.

(الرد على الجهمية : ۱۴۲)

الله تعالى لهم دوو ئایه‌ته‌دا باسی ئه‌وه‌ ئه‌کات گه‌ر هه‌رچی ئاوی زه‌وی هه‌یه‌ بکری‌ت به‌ حه‌یر، وه‌ هه‌رچی دار هه‌یه‌ له‌ زه‌وی بکری‌ت به‌ قه‌له‌م، پاشان به‌م حه‌یرانه‌ و قه‌له‌مانه‌ که‌لامی الله تعالى بنوسنه‌وه‌ ئه‌وا حه‌یره‌کان و قه‌له‌مه‌کان ته‌واو ئه‌بن به‌لام که‌لامی الله هه‌رگیز ته‌واو نابی‌ت، جا لی‌ره‌دا الدارمی که‌ باسی ئه‌م دوو ئایه‌ته‌ ئه‌کات ئه‌ی بۆیه‌ ئاوه‌کان که‌ کراون به‌ حه‌یر، وه‌ داره‌کان که‌ کراون به‌ قه‌له‌م ته‌واو ئه‌بن چونکه‌

مه‌خلوقن الله له‌سه‌ری نویسون که له‌ناو ئه‌چن، پاشان ئه‌ی: شتیکی مه‌خلوقی له‌ناو چوو که لامی خالق ته‌واو ناکات که باقیه، که مه‌به‌ستی له‌مه‌خلوقه له‌ناو چوو که هیبره‌کان و قه‌له‌مه‌کانه، سه‌یرکه دوا‌ی نویسنی که لامی الله به‌م هیبر و قه‌له‌مانه به‌مه‌خلوق وه‌سفیان ئه‌کات، چونکه هه‌تمه‌ن تا‌کو نویسنیان پێ نه‌کرئ ته‌واو نابن، ئه‌گه‌ر ئه‌م ووتیه کوفر بی‌ت که هیبر و قه‌له‌می‌ک که لامی الله ی پێ بنوسرئ بلی ئه‌م هیبر و قه‌له‌مه مه‌خلوقه، ئه‌وا نابیت له‌کاتی ئه‌گه‌ریشدا ئه‌م کوفره بکه‌یت، ئه‌گه‌رچی ئایه‌ته‌که ئه‌گه‌ره به‌هه‌قیقی ئه‌مه‌رووی نه‌داوه به‌لام گه‌ر پرووبدات به‌و جو‌ره ده‌رئه‌چی که الله با‌سی‌کردوو، جا الدارمی وا با‌سی ئه‌کات که ئه‌گه‌ره که پرویداوه که چی به‌مه‌خلوق وه‌سفی ئه‌کات دوا‌ی ئه‌وه‌ی که لامی الله ی پێ بنوسراوه، به‌پێ عه‌قیده‌ی دوو جه‌زائیره‌که بی‌ت الدارمی له‌کتی‌بی (الرد علی الجهمیة) خو‌ی بووه‌ته‌وه جه‌همی و کوفر ئه‌کات ئه‌مه به‌حی‌ساب ره‌ددی جه‌همیه‌کان ئه‌داته‌وه!

اللائئی ئه‌ی:

فه‌رمایشتی الله: ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ﴾ مه‌خلوقات هه‌موویان ته‌واو ئه‌بن و له‌ناو ئه‌چن، وه‌ووته‌کانی الله له‌ناو ناچن.

الله ئه‌فه‌رمووی: گه‌ر داره‌کانی زه‌وی قه‌له‌م بوونایه، وه‌له‌گه‌ل ده‌ریاکانی زه‌وی هه‌وت ئه‌وه‌نده‌ی تریش ده‌ریا ببوان به‌هیبر، ئه‌وا قه‌له‌مه‌کان ئه‌شکان و ده‌ریاکان ته‌واو

ئەبوون پێش ئەوەی شتە سەیره‌کانی پەروەردگار و حیکمەتی و ووتەکانی و عیلمی تەواو بێت.

بەروانە (شرح أصول اعتقاد : ۲۲۰)

قَرام السَّنة الاَصْبَهَانِيَّةُ ئه‌لّی:

پێغه‌مبەر صلی اللّٰه علیہ وسلم فەرموویەتی: (هاو‌ه‌له‌کانم وەک ئەستێره‌ وان، هەر کامێکیان بکەن بە پێشه‌نگ و شوێنی بکەون هیدایەت وەرئەگرن)، کەسانێک وازیان هێنا لە شوێنکەوتن و سیفەتەکانی اللّٰه-یان قیاس کردە سەر شتی تر بە عەقڵی خۆیان، جا گومرا بوون و خەڵکیشیان گومرا کرد، یەکیک لە ووتەکانیان کە بە کەم عەقڵی خۆیان و قیاسە باطلەکانیان وتوویانە ئەمەیه: (هەروەک چۆن اللّٰه تعالی لە دنیادا نیە، بە هەمان شیوه سیفەتەکانی لە دنیادا نیە)، مەبەستیان ئەوەیه موصحەفەکان قورئانیان تێدا نیە، وە ئەو قورئانە ی کە ئەینوسین تەنها حەبەرێکە کاغەزی سپی پێ پەش ئەکەین.

وە ووتیان: (هەروەک چۆن اللّٰه تعالی لە دڵماندا نیە، بە هەمان شیوه سیفەتی اللّٰه لە دڵماندا نیە)، مەبەستیان ئەوەیه قورئان لە سینەدا نیە، وە ئەوەی کە ئەخوێنین قورئان نیە بە‌لکو عیبارەت و حیکایەتی قورئانە، وە هەر کەسێک ئەمە بۆ ئەوا بە راشکاوی وتوویەتی قورئان دانەبەزیوه.

وه مه‌زه‌به‌ی ئه‌ه‌لی سوننه ئه‌مه‌یه: الله تعالی که لامی‌کی غه‌یر مه‌خلوقی بۆ گوێگران ده‌رخستوو له‌ زمانی مه‌خلوقه‌وه و فعلی مه‌خلوقه‌وه که بریتیه له‌ جوڵه‌ی زمانه‌کان، وه به‌ هه‌مان شیوه له‌ حه‌یرێکی مه‌خلوق و کاغه‌زێکی مه‌خلوق و قه‌له‌می مه‌خلوقه‌وه که لامی‌کی غه‌یر مه‌خلوق ده‌رئه‌خات به‌بێ چۆنیه‌تی.

وه ووتیان: ئیمه هه‌ندیک جار ده‌نگی‌کی خوش ئه‌بیستین، وه هه‌ندیک جار ده‌نگی‌کی ناخوش ئه‌بیستین، وه هه‌ندیک جار ده‌نگی‌کی به‌رز ئه‌بیستین، وه هه‌ندیک جار ده‌نگی‌کی نزم ئه‌بیستین، پێیان ئه‌ووتری: الله له‌ زمانی مه‌خلوق و جوڵه‌ی مه‌خلوقه‌وه قورئانی غه‌یر مه‌خلوقی ده‌رخستوو، وه به‌ هه‌مان شیوه له‌ حه‌یرێکی مه‌خلوق و فعلی مه‌خلوقه‌وه که لامی غه‌یر مه‌خلوقی ده‌رخستوو به‌بێ چۆنیه‌تی، الله تعالی صیفه‌ته‌کانی ده‌رئه‌خات له‌هه‌ر شوێنێک بیه‌وێت، چۆنی بویت، به‌و جوهری که بیه‌وێت.

(الحجة في بيان المحجة : ٢ / ٤٤٦-٤٤٧)

قوام السنة له‌م کتێبه‌یدا له‌ چه‌ندین شوێنی جیاواز په‌ددی له‌فزییه مه‌خلوقیه‌کان ئه‌داته‌وه و ته‌کفیریان ئه‌کات، وه له‌ هه‌یج شوێنێک باسی له‌فزییه غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان ناکات چونکه خۆشی له‌وانه وه‌ک پێشتر باسم کرد، ئه‌م کهسه له‌ ١٤ شوێنی کتێبه‌که‌ی په‌ددی له‌فزییه‌کان ئه‌داته‌وه به‌لام به‌ پێی فه‌ه‌می دوو جه‌زائیره‌که و کلکه‌کانیان، (نا چیتەر نالیم کلکه‌کانیان چونکه ئه‌وان فه‌همیان نیه ته‌نها فه‌ه‌می شێخه‌کانیان وه‌ک توتی دوو باره ئه‌که‌نه‌وه بۆیه چیتەر باسی کلکه‌کانیان ناکه‌م) جا به‌ گوێره‌ی فه‌ه‌می دوو جه‌زائیره‌که بۆ مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کان ئه‌م قوام السنة یه‌ خۆی

شین و مۆر کردۆته‌وه هاتوو هه‌دیان ئه‌داته‌وه و کتیبه‌که‌ی پر کردوو له
 په‌دانه‌وه‌ی له‌فزیه‌کان، که‌چی فری به‌سه‌ر مه‌وزوعه‌که‌وه نیه نازانی له‌فزیه‌کان کۆ
 بوونه و چیان ووتوه، ئه‌وه‌تا هاتوو هه‌مان ووته‌ی له‌فزیه‌کانی دووباره کردۆته‌وه،
 یه‌عنی ١٤ جار هاتوو په‌دیان ئه‌داته‌وه که‌چی ناشزانی مه‌زهه‌بیان چی بووه
 له‌خۆیه‌وه قسه‌ ئه‌کات له‌سه‌ریان!!! به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی هاتوو هه‌مان قسه‌ی ئه‌وانی
 دووباره کردۆته‌وه! ئی به‌گویره‌ی فه‌هی دوو جه‌زائیره‌که‌ بی‌ت وای لیدیت، چونکه
 له‌لای ئه‌وان مه‌زهه‌بی له‌فزیه‌کان ئه‌وه نیه که‌ ابن بطه‌ و غه‌یری ئه‌ویش باسیان
 کردوو، به‌لکو مه‌زهه‌بی له‌فزیه‌کان ئه‌وه بوو ئه‌یان ووت فعلى عه‌بد مه‌خلوقه
 کاتیک قورئان ئه‌خوینی، وه قورئانه‌که‌ غه‌یر مه‌خلوقه، ئه‌ی که‌واته‌ گهر ئه‌مه
 مه‌زهه‌بیان بووه چۆن قوام السنه‌ ته‌کفیریان ئه‌کات و که‌چی هه‌مان قسه‌ی ئه‌وانیش
 دووباره ئه‌کاته‌وه؟! یه‌عنی که‌س تینه‌گه‌یشت له‌ مه‌زهه‌بی له‌فزیه‌کان جگه‌ له‌م دوو
 جه‌زائیره‌ نه‌بی‌ت؟ پاشان ئه‌وان ئه‌لین گهر ووتت حیر و کاغه‌ز مه‌خلوقه‌ ئه‌وا وه‌کو
 ئه‌شعه‌ریه‌کان کافریت قورئانت کردوو به‌ مه‌خلوق، سبحان الله قوام السنه‌ له‌م
 کتیبه‌دا خۆی په‌ددی ئه‌م کوفره‌ی ئه‌شعه‌ریه‌کان ئه‌داته‌وه که‌ باسی حیکایه‌ت و
 عیباره‌تی قورئان ئه‌که‌ن، ئه‌لێ به‌ قسه‌که‌ی ئیوه‌ بی‌ت موسحه‌ف هیچی تیدا نیه جگه
 له‌ حیر و کاغه‌ز، به‌ راستی سه‌یره‌ خۆی په‌ددی ئه‌شعه‌ریه‌کان ئه‌داته‌وه و ته‌کفیریان
 ئه‌کات که‌چی هه‌ر خۆی هه‌مان قسه‌ی ئه‌وان ئه‌کاته‌وه؟! ئایا یه‌ک زانا وتوو یه‌تی
 ئه‌شعه‌ریه‌کان له‌به‌ر ئه‌وه کافر بوون چونکه‌ ئه‌یان ووت کاغه‌ز و حیره‌که‌ مه‌خلوقه
 ؟ یان له‌به‌ر ئه‌وه ته‌کفیر کران چونکه‌ ئه‌یان ووت ئه‌م قورئانه‌ی زه‌وی عیباره‌ته‌ له
 که‌لامی نه‌فسی الله ؟ له‌ نه‌تیجه‌ قسه‌که‌یان وای لیدیت ئه‌وه‌ی له‌ موسحه‌ف دایه

کاغه‌ز و حیبر و که‌لامی ئینسانه‌ که‌ عیبارته‌ له‌ که‌لامی نه‌فسی الله، که‌واته‌ قورئان مه‌خلوقه‌، ئایا کی‌شه‌ی ئه‌هلی سوننه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌شاعیره‌ له‌سه‌ر مه‌خلوقی کاغه‌ز و حیبره‌که‌ بوو یان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بوو ئه‌یان ووت ئه‌وه‌ی له‌ موسحه‌ف دایه‌ که‌لامی الله نیه‌ به‌لکو عیبارته‌ له‌ که‌لامی نه‌فسی الله؟ والله‌ گه‌ر به‌ مه‌خلوقی کاغه‌ز و حیبر کافر بیت ئه‌وا زانایانی ئه‌م ئوممه‌ته‌ خیانه‌تیا‌ن کردوو‌ه چونکه‌ دوو سڼ زانا هه‌لنه‌که‌وتوو‌ه به‌ راشکاوی بڵین: هه‌ر که‌س بڵی کاغه‌ز و حیبر و فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ له‌کاتی قورئانخویندن و نوسین ئه‌وا کافره‌، ئاخ‌ر خه‌لکی به‌ ده‌ستی خو‌یان کاغه‌ز و حیبر دروست ئه‌که‌ن یه‌عنی هه‌ر بیدائی له‌ می‌شکیان چه‌سپاوه‌ که‌ ئه‌مه‌ دروستکراوی ده‌ستی خو‌یانه‌، گه‌ر دوا‌ی نوسینی قورئان به‌م حیبره‌ له‌م کاغه‌زه‌دا کو‌فر بڼ بڵی حیبر و کاغه‌زه‌که‌ مه‌خلوقن ئه‌وا زانایان دونیا‌یان پ‌ر ئه‌کرد له‌ بلا‌وکردنه‌وه‌ی ئه‌مه‌ و ئاگادارکردنه‌وه‌ی خه‌لک لی، که‌چی نابینین دوو زانا له‌ هه‌موو سه‌له‌ف و خه‌له‌ف هه‌بن که‌ بڵین دوا‌ی نوسینی که‌لامی الله‌ کو‌فره‌ بووتری حیبره‌که‌ مه‌خلوقه‌ یان کاغه‌زه‌که‌ مه‌خلوقه‌، یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌موو خه‌لکی عه‌وام وه‌ک ناوی خو‌یان باش ئه‌زانن کاغه‌ز و حیبره‌که‌ پ‌یایان ناووتری مه‌خلوق بۆیه‌ یه‌ک زانا باسی ئه‌مه‌ی نه‌کردوو‌ه، ته‌نها دوو جه‌زائیریه‌ نه‌فامه‌که‌ نه‌بیت که‌ ره‌نگه‌ جه‌ماعه‌ته‌که‌یان به‌ مجددی ئه‌م سه‌ده‌یه‌ی بزائن، ته‌نها ووته‌ی الذهلي-ان به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌لّی ئه‌وه‌ی باسی حیبر و کاغه‌ز و ده‌نگی عه‌بد بکات بیدعه‌یه‌، ئه‌وه‌شی بڵی قورئانه‌که‌ مه‌خلوقه‌ جه‌همیه‌، خو‌ الذهلي ئه‌لّی ئه‌وه‌ی باسی ئه‌م ته‌فسیلانه‌ بکات بیدعه‌یه‌، وه‌ هه‌رکات ووتی قورئان مه‌خلوقه‌ ئه‌وا جه‌همیه‌، واته‌ به‌م ته‌فسیله‌ ته‌کفیر ناکات به‌لکو ته‌بدیع ئه‌کات به‌لام که‌ ووتی قورئانه‌که‌ مه‌خلوقه‌ ئه‌وکات جه‌همیه‌ و کافره‌، به‌لام ئه‌مانه‌

هینده‌ه‌زی ته‌کفیر به‌سه‌ریاندا زاله‌گه‌ران و سو‌ران ووته‌ی یه‌ک زانایان نه‌دۆزیه‌وه
 خزمه‌ت به‌بیده‌که‌یان بکات که‌بڵین به‌م ووتانه‌ ته‌کفیری خه‌لک ئه‌که‌ین هاتن
 ده‌ستیان گرت به‌م ووته‌یه‌ی الذهلی که‌باسی ته‌بدیع ئه‌کات نه‌ک ته‌کفیر، ئینجا
 ئیستا له‌خۆیان‌وه‌ ئه‌لّین ئه‌م بیده‌یه‌ موکه‌فیره‌یه‌ که‌الذهلی باسی کردووه‌، ئاخ‌ر له‌
 ووته‌که‌یدا دیاره‌ ئه‌م دووانه‌ دوو شتی جیاوازن لازمی یه‌کتر نین، ئه‌وان ئه‌لّین که‌ ووت
 کاغه‌ز و حیر مه‌خلوقه‌ ئه‌وا قورئانه‌که‌ش ئه‌بیته‌ مه‌خلوق، که‌چی الذهلی ئه‌لّی ئه‌وه‌ی
 باسی حیر و کاغه‌ز بکات بیده‌یه‌، وه‌ هه‌ر که‌س بۆ قورئان مه‌خلوقه‌ ئه‌وا
 جه‌همیه‌، که‌ر مه‌خلوقی حیر و کاغه‌ز یه‌کسان بیته‌ به‌ مه‌خلوقی قورئان ئه‌وا الذهلی
 ئه‌یووت هه‌ر که‌سیک بۆ کاغه‌ز و حیر مه‌خلوقه‌ ئه‌وا وتووێه‌تی قورئان مه‌خلوقه‌،
 به‌لام الذهلی به‌جیا باسیان ئه‌کات بۆ ئه‌وه‌ی یه‌که‌م ته‌بدیع به‌کار‌دێنی بۆ هی دووهم
 ته‌کفیر، ئه‌مه‌ له‌ کاتی‌کدا‌یه‌ که‌ ووته‌که‌ی الذهلی خۆی کێشه‌ی تێدا‌یه‌، وه‌ الذهلی
 یه‌کیک بووه‌ له‌وانه‌ی که‌ دراوه‌ته‌ پال له‌فزییه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان، که‌ له‌ پۆسته‌کانی
 دواتر ان شاء الله‌ ئه‌چمه‌ سه‌ر ووته‌که‌ی الذهلی ئیشکالی ووته‌که‌ی و سه‌قه‌تی
 تیگه‌یشتنی ئه‌م جاهیلانه‌ ئه‌خه‌مه‌ روو که‌ استدلال به‌م ووته‌یه‌ ئه‌که‌ن.

ماویه‌تی

به‌شیك

گهر تۆ قورئان بخوینیت

كه‌سیك پیت بلی: ده‌نگت ناخۆشه

منیش لیٔ پیرسم: ئەم كه‌سه مه‌به‌ستی قورئانه‌كه بوو كه ووتی ناخۆشه، یان
مه‌به‌ستی ده‌نگی تۆ بوو ؟

ئەوا بیگومان ئەلی: مه‌به‌ستی ده‌نگی من بوو نه‌ك قورئانه‌كه

ده‌ی لی‌ره‌دا قورئانه‌كه هه‌ر به‌ ده‌نگی تۆ بیستراوه، چۆن ده‌نگی خۆت و قورئانه‌كه‌ت
له‌ یه‌كتر جیا‌كرده‌وه له‌ وه‌لامی پرسیاره‌كه‌م، ئاواش له‌ یه‌كتری جیا بکه‌وه کاتیك
ئه‌ووتری عه‌بد به‌ ده‌نگه‌ مه‌خلوقه‌كه‌ی خۆی كه‌لامی الله ئه‌گه‌یه‌نیٔ كه‌ غه‌یر
مه‌خلوقه

یه‌عنی كه‌ ئه‌ووتری ده‌نگی عه‌بد مه‌خلوقه و كه‌لامی الله غه‌یر مه‌خلوقه عه‌بد به‌
ده‌نگی خۆی ئە‌دای ئە‌كات، چاوه‌ڕێ مه‌كه‌ ده‌نگه‌كه و كه‌لامه‌كه وه‌كو دوو شتی
مه‌لموس بخه‌مه‌ ناو ده‌ستی راست و چه‌پم، بلیم ئە‌وه‌ی ناو ده‌ستی راستم كه‌لامی الله
یه و مه‌خلوق نیه، ئە‌وه‌ی ناو ده‌ستی چه‌پم ده‌نگی عه‌بد و مه‌خلوقه! په‌نا به‌ الله،

نه‌فامی وا‌هه‌یه‌ تاکو ئیستا له‌ حه‌قیقه‌تی سیفه‌تی که‌لام تیڭه‌گه‌یشتوو‌ه که‌ وجودی که‌لام چۆنه‌، ئه‌لێ کوا نیشانم بده‌ کامه‌ی ده‌نگی عه‌بده‌که‌یه‌ و مه‌خلوقه‌، وه‌ کامه‌ی که‌لامی الله‌یه‌ و غه‌یر مه‌خلوقه‌!!! ئی ئه‌مه‌ قسه‌ی که‌سیکه‌ هه‌ر له‌ حه‌قیقه‌تی که‌لام تیڭه‌گه‌یشتوو‌ه بۆیه‌ ئه‌م قسه‌یه‌ ئه‌کات، ئه‌یه‌وێ که‌لام وه‌کو دار و به‌رد بخه‌یته‌ ناو ده‌ستت نیشانی بده‌یت بلی ئه‌مه‌ که‌لامه‌که‌یه‌!

گه‌ر ئیستا من ووته‌ی شاعیرێک بخوینمه‌وه‌ به‌ ده‌نگی خۆم، خه‌لکی بلین به‌پراستی ده‌نگت زۆر ناخۆشه‌، ئه‌م وه‌سفه‌ی خه‌لک ته‌نها ده‌نگی من ئه‌گرێته‌وه‌ نه‌ک که‌لامی شاعیره‌که‌ که‌ به‌ ده‌نگی من بیستراوه‌

وه‌ ئه‌گه‌ر من ووته‌ی که‌سیکتان پێ بگه‌یه‌نم به‌ ده‌نگی خۆم، ئیوه‌ش رِقتان له‌ ووته‌که‌ بی‌ت و به‌هه‌له‌ی بزانی، بلین: ئه‌مه‌ ووته‌یه‌کی زۆر هیچ و بێ مانایه‌، ئه‌وا ئه‌م وه‌سفه‌ی ئیوه‌ ته‌نها که‌لامی که‌سه‌که‌ ئه‌گرێته‌وه‌ نه‌ک ده‌نگی من

وه‌ ئه‌وه‌ی من باسم کرد‌ پروونه‌ لای هه‌موو که‌سیکی عاقل، یه‌عنی ته‌نها عه‌قلی سه‌لیم بی‌ت به‌سه‌ بۆی که‌ له‌مه‌ تیڭگات

جا کاتی‌ک له‌م نموونه‌ تیڭه‌یشتی توانیت که‌لامی که‌سه‌که‌ و ده‌نگی گه‌یه‌نه‌ره‌که‌ له‌ یه‌کتر جیا بکه‌یته‌وه‌ به‌پێ ئه‌وه‌ی له‌ واقعه‌دا دوو شتی مه‌لموسی جیاواز له‌ناو ده‌ستت بی‌ت و بلی ئه‌مه‌یان که‌لامی که‌سه‌که‌یه‌ و ئه‌مه‌شیان ده‌نگی گه‌یه‌نه‌ره‌که‌یه‌، گه‌یانندی که‌لامی الله‌-ش به‌ ده‌نگی عه‌بد هه‌ر هه‌مان شته‌، ده‌نگه‌که‌ی تۆ مه‌خلوقه‌ که‌لامی الله‌-ی پێ ئه‌گه‌یه‌نیت که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌، هه‌روه‌ک چۆن گویت مه‌خلوقه‌ و که‌لامی غه‌یر مه‌خلوقی الله‌ ئه‌بیستی، وه‌ دلت مه‌خلوقه‌ و که‌لامی غه‌یر مه‌خلوقی الله‌ حیفز

ئەکات، وه ده‌ستت مه‌خلوقه و که‌لامی غه‌یر مه‌خلوقی الله ئه‌نوسی، وه چاوت مه‌خلوقه و که‌لامی غه‌یر مه‌خلوقی الله ئه‌بینی، ئاواش ده‌نگت مه‌خلوقه و که‌لامی غه‌یر مه‌خلوقی الله ئه‌گه‌یه‌نی، که هه‌ر ئه‌مه‌ش ته‌فسیله‌که‌ی ئیمام احمده که له پۆستی ژماره (٢٤) باسم کرد، که الخلال و ابن بطه و جگه له‌وانیش ریوایه‌تیان کردوو و لێ بێده‌نگ بوونه، ته‌نانه‌ت له‌ ره‌ددانه‌وه‌ی له‌فزیه‌کان ریوایه‌تیان کردوو چ جایی ئه‌م ته‌فسیله به‌ کوفر بزانی و به‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کانیانی بزانی!!!

به‌لام که‌سانیک هه‌بن پێیان وابێت الخلال و ابن بطه کوفر ریوایه‌ت ئه‌که‌ن له‌ ئیمام احمد پاشان لێ بێده‌نگ ئه‌بن و هیچ نالین به‌لکو استدلالی پێ ئه‌که‌ن بۆ ره‌ددانه‌وه‌ی له‌فزیه‌کان! ئه‌وا به‌ راستی هیچ ناووتری له‌گه‌لیان.

ته‌نانه‌ت ئه‌و زانایانه‌ش که باسی مه‌خلوقی فعلی عه‌بد و ده‌نگی عه‌بد و حه‌یر و کاغه‌ز ئه‌که‌ن، ئه‌لین: ئه‌وه‌ی پێی وابێت که‌لامی الله که ئه‌بیستری له‌ به‌نده‌کان مه‌خلوقه، وه که‌لامی الله که ئه‌نوسری له‌ موسحه‌ف مه‌خلوقه، وه که‌لامی الله که حه‌یفز ئه‌کرێ له‌ دڵ مه‌خلوقه، وه که‌لامی الله که ئه‌خوینری مه‌خلوقه، ئه‌وا ئه‌م که‌سه‌ کافره.

به‌ قسه‌ی ئه‌م نه‌فامانه‌ بێت ئه‌م زانایانه‌ ئاگیان له‌خۆیان نه‌بووه چیان ووتوه، قسه‌یه‌کی بێ مانا و دژبه‌یه‌کیان کردوو! ته‌نانه‌ت خودی ریوایه‌ته‌که‌ی ئیمام احمد له‌لای ئه‌وان ووتیه‌کی قوڕ و بێ مانا و دژبه‌یه‌که‌! به‌لام نازانم بۆ الخلال و ابن بطه له‌م قسه‌ قوڕ و بێ مانایه بێده‌نگ بوون که پرپه‌تی له‌ زنده‌قه‌ وه‌ک خۆیان باسی ئه‌که‌ن!!!

بۆ مه‌علوماتیش یه‌ک ووته‌ نه‌هاتوو له‌ سه‌له‌ف که‌ بڵین: هه‌ر که‌ سی‌ک بۆ ده‌نگم به‌
قورئان مه‌خلوقه‌ ئه‌وا جه‌همیه‌، باسی له‌فز و قیرائه‌ و تیلاوه‌ کراوه‌ به‌لام باسی ده‌نگ
نه‌کراوه‌.

به‌شیخ

له‌ حه‌قیق رائه‌که‌ن که به کوفری ئه‌زانن، که‌چی به‌ره‌و کوفریکی تر ئه‌رۆن و نازانن، هه‌روه‌ک الله تعالی فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ﴾ [یونس: ۳۲]، له‌ دوا‌ی حه‌ق چ شتیکی تر هه‌یه جگه‌ له‌ گومرایی؟

ئه‌لێن گه‌ر بلی: من به‌ ده‌نگی مه‌خلوقی خۆم که‌لامی الله ئه‌گه‌یه‌نم که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئه‌وا ئه‌م ووته‌یه کوفره‌، چونکه‌ که‌لامه‌که‌ به‌ ده‌نگه‌که‌ ئه‌گات و هه‌ردووکیان تیکه‌لن، ئه‌و که‌سه‌ی که‌لامی الله ئه‌بیستی به‌ ده‌نگی تۆ ئه‌بیستی، گه‌ر ووت ده‌نگم مه‌خلوقه‌ که‌لامه‌که‌ش ئه‌بیته مه‌خلوق!

ئه‌ی حه‌ل چیه‌؟

حه‌ل ئه‌وه‌یه ئه‌لێین: که‌لامی الله غه‌یر مه‌خلوقه‌، وه‌ ده‌نگی عه‌بد که‌ که‌لامی الله ئه‌گه‌یه‌نیت نه‌ ئه‌لێین مه‌خلوقه‌ و نه‌ ئه‌لێین غه‌یر مه‌خلوقه‌!

سه‌یرکه‌ن چۆن له‌ کوفر رایکرد به‌ زه‌عی خۆی، که‌چی به‌ره‌و کوفر رۆیشت، ئه‌لێ ده‌نگه‌که‌ و که‌لامه‌که‌ تیکه‌لن له‌یه‌کتر جیا ناکرێنه‌وه‌، بلی ده‌نگه‌که‌ مه‌خلوقه‌ که‌لامه‌که‌ش ئه‌بیته مه‌خلوق! ئاخ‌ر نه‌فام ئه‌م قسه‌یه‌ت که‌ دانراوی خۆته‌ توشی گێژاوت ئه‌گات و به‌ پێ مه‌زه‌به‌ی خۆت ئه‌تگه‌یه‌نێ به‌ کوفر، تۆ نالێ ده‌نگ و که‌لام

تیڱه ئن له یه کتر جیا ناکرینه وه بۆیه نابۆ بووتری دهنگ مه خلوقه، ئی که واته هه ر به پئی مه زهه بی خۆت مه ئی که لامی الله غه یر مه خلوقه چونکه ئه م که لامه له دهنگ جیا ناکرینه وه و تیڱه ئن به یه که وه ئه بیسترین، گه ر ووتت که لامه که غه یر مه خلوقه ئه وا دهنگه که ش ئه که یته غه یر مه خلوق ئه وکات کوفرت کردوو، له نه تیجه به پئی مه زهه بی خۆت تا کو له م کوفره ده رباز بیت ئه بی توقف بکه یت له که لامی الله نه بلیی مه خلوقه و نه بلیی غه یر مه خلوقه، چونکه که ووتت غه یر مه خلوقه دهنگه که ش ئه بیته غه یر مه خلوق که دهنگی عه بده ئه وکات کوفرت کردوو ههروهک خۆت ئه لیی دهنگ و که لام تیڱه ئن و به یه که وه به ستراون له یه کتر جیا ناکرینه وه، گه ر بلیی که ووتم که لامه که غه یر مه خلوقه و دهنگه که ش توقف-ی لیئه که م هیچ نالییم، ئه وا پیت ئه لیین: تۆ خۆت ووتت دهنگه که و که لامه که له یه کتر جیا ناکرینه وه و به یه که وه ن، ئیتر چۆن له یه کتر جیا کردنه وه ووتت که لامه که غه یر مه خلوقه و دهنگه که ش توقف ئه که م لیی نه مه خلوقه نه غه یر مه خلوق ؟!

ئه مه ی تۆ ئه یکه ی عه نته ریاته نه دین نه عه قل قبولی ناکات، ئه ئی گه ر ووتت دهنگ مه خلوقه که لامه که ش ئه بیته مه خلوق چونکه ئه م دووانه به یه که وه ن و جیا ناکرینه وه، به لام گه ر بلیی که لامه که غه یر مه خلوقه دهنگه که نابیته غه یر مه خلوق ئه وکات ئه توانری که لام و دهنگ له یه کتر جیا بکرینه وه!!!

ئه‌مه‌ عه‌نته‌ریاته، بۆ تۆ نابیت به‌لام بۆ من ئه‌بیت، دوو شتی تیکه‌ل هه‌یه‌ من ناتوانم جیای بکه‌مه‌وه، گهر جیام کردنه‌وه له‌یه‌کتر ئه‌وا کوفرم کردووه، به‌لام هه‌ر هه‌مان ئه‌م دوو شته‌ ئه‌و ئه‌توانی جیایان بکاته‌وه به‌بێ ئه‌وه‌ی توشی کوفر بیت!!!

والله‌ هه‌یج هه‌لیکت نیه‌ له‌م گێژاوه‌ ده‌رچیت که‌ خۆت بۆخۆت دروست کردووه ئیلا به‌ دوو رینگا نه‌بیت.

١/ ئه‌بێ بلی توقف ئه‌که‌م له‌ که‌لامی الله‌ کاتیک به‌ ده‌نگی عه‌بد ئه‌یبیستم، چونکه‌ گهر ووتم که‌لامی الله‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌ ئه‌وا ده‌نگی عه‌بده‌که‌ش ئه‌بیته‌ غه‌یر مه‌خلوق چونکه‌ که‌لامه‌که‌ به‌ ده‌نگی عه‌بد ئه‌یبیستم، وه‌ پێشتر وتوو مه‌ حاله‌ ده‌نگه‌که‌ و که‌لامه‌که‌ له‌یه‌کتر جیا بکړینه‌وه، ئیستاش ئه‌بێ له‌سه‌ر قسه‌ی خۆم بم له‌یه‌کتریان جیا نه‌که‌مه‌وه، ئینجا مه‌زه‌به‌ی ئه‌هلی سوننه‌ ئه‌وه‌یه‌ له‌ شته‌ تیکه‌له‌کان نه‌ ئه‌لین مه‌خلوق نه‌ ئه‌لین غه‌یر مه‌خلوق، وه‌ک ئیمان مادام شتی مه‌خلوق و غه‌یر مه‌خلوق له‌خۆ ئه‌گریت نه‌ ئه‌ووتری ئیمان مه‌خلوقه‌ و نه‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئیستاش ئه‌بێ وابکه‌یت به‌پێی مه‌زه‌به‌ی خۆت مادام ئه‌لێ ده‌نگ و که‌لام تیکه‌لن که‌لامه‌که‌ به‌ ده‌نگ ئه‌بیستری له‌یه‌کتر جیا ناکړینه‌وه، که‌واته‌ توقف بکه‌ له‌ که‌لامی الله‌ مه‌لێ غه‌یر مه‌خلوقه‌ نه‌وه‌ک ده‌نگی عه‌بده‌که‌ش ببیته‌ غه‌یر مه‌خلوق! توقف کردنیش له‌ که‌لامی الله‌ کوفره‌

٢/ ئه‌بێ بَلّی ده‌نگی عه‌بده‌که‌ش غه‌یر مه‌خلوقه‌، هه‌روه‌ک چۆن ووتم که‌لامه‌که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌ ده‌نگی عه‌بده‌که‌ش له‌ که‌لامه‌که‌ جیا ناکرێته‌وه‌ ئه‌ویش ئه‌بێته‌ غه‌یر مه‌خلوق، وه‌ پێشتر خۆت ووتت بَلّی ده‌نگه‌که‌ مه‌خلوقه‌ که‌لامه‌که‌ش ئه‌بێته‌ مه‌خلوق چونکه‌ جیا ناکرێنه‌وه‌ له‌یه‌کتر، ئی ده‌که‌واته‌ که‌ ووتت که‌لامه‌که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌ ئه‌وا ده‌نگه‌که‌شت کردوو به‌ غه‌یر مه‌خلوق چونکه‌ جیا ناکرێنه‌وه‌، وه‌ پێم وایه‌ ئه‌مه‌ عه‌قیده‌ی زۆرینه‌یانه‌ له‌ ناخه‌وه‌ به‌لام به‌ ده‌م ده‌ری نابرن نه‌وه‌ک که‌شف بن، ئه‌گینا بینومه‌ له‌ ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته‌ (حتى یسمع کلام الله) وتووێه‌تی: (الله ده‌نگی عه‌بده‌که‌ی به‌ که‌لامی خۆی ناوبردا!) ئی که‌ ده‌نگی عه‌بده‌که‌ که‌لامی الله یه‌، سویند به‌ الله هیچ چارێکی تری نه‌یه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ بَلّی ده‌نگی عه‌بده‌که‌ش غه‌یر مه‌خلوقه‌، چونکه‌ گومان له‌وه‌دا نه‌یه‌ که‌لامی الله غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئه‌وکاتیش که‌ ووتت ده‌نگی عه‌بد غه‌یر مه‌خلوقه‌ ئه‌وا کوفرت کردوو هه‌روه‌ک خالی یه‌که‌م

بۆ ده‌رچوون له‌م دوو کوفره‌ش که‌ هیچ چارێ نه‌یه‌ به‌ پێی مه‌زه‌به‌که‌ت ئه‌بێ یه‌کیکیان هه‌لبژێری، ئه‌بێ بَلّی ته‌وبه‌ ئه‌که‌م له‌م مه‌زه‌به‌م که‌ دامه‌پێناوه‌ یه‌ک سه‌له‌فم نه‌یه‌ که‌ بَلّین (هه‌ر که‌سێک بَلّی ده‌نگم مه‌خلوقه‌ که‌ قورئان ئه‌خوینم ئه‌وا کافره‌) دان به‌وه‌ ئه‌نیم که‌ ده‌نگی عه‌بد جیا یه‌ له‌ که‌لامی الله، عه‌بد به‌ ده‌نگه‌ مه‌خلوقه‌که‌ی خۆی که‌لامی الله ئه‌گه‌یه‌نیته‌ که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئه‌وکات دێته‌ سه‌ر هه‌مان مه‌زه‌به‌ی من که‌ به‌ کوفر و زه‌نده‌قه‌ی ئه‌زانی

هه‌روه‌ک چۆن که قورئان ئه‌خوینی که سیک پیت ئه‌ئی: ده‌نگت ناخۆشه، ئه‌م وه‌سفه
← (ناخۆشه) ته‌نها ئه‌که‌وێته سه‌ر ده‌نگی تۆ، ناکه‌وێته سه‌ر قورئانه‌که، به‌هه‌مان
شیوه که ئه‌ئی: ده‌نگم مه‌خلوقه که قورئان ئه‌خوینم به‌لام قورئان که لامی الله یه
مه‌خلوق نیه، ئه‌وا وه‌سفی ← (مه‌خلوقه) ته‌نها ئه‌که‌وێته سه‌ر ده‌نگی تۆ، ناکه‌وێته
سه‌ر قورئانه‌که.

به‌شیخ

بره‌ه‌ل‌کردنه‌ده‌ی مه‌ند درۆیه‌کی به‌ند بێژه ده‌م شه‌ جه‌نیو
فرۆشه‌که

ئه‌ئێ تۆ به‌لگه‌ ئه‌ه‌ینیته‌وه به‌ خه‌ونیکی درۆ!

مه‌به‌ستی ریوایه‌ته‌که‌ی ابو احمد الاسدی-ه‌ که له‌ پۆستی ژماره‌ (٢٤) ه‌ینام، من له‌ پۆسته‌که‌دا که ریوایه‌تی ابن بطه‌-م ه‌ینا خه‌ونه‌که‌م باسنه‌کرد، هه‌روه‌ک ابن المحب الصامت الحنبلي ئه‌ویش که ریوایه‌ته‌که‌ی ابن بطه‌ نه‌قل ئه‌کات ئه‌ویش باسی خه‌ونه‌که‌ ناکات، وه‌ باسم کرد ئه‌م خه‌ونه‌ ووته‌ی مونکه‌ری تێدایه‌ خیلای عه‌قیده‌ی ئه‌ه‌لی سوننه‌یه‌، وه‌ ووتم غه‌یری ابن بطه‌ سێ که‌سی تر هه‌مان چیرۆکیان ریوایه‌ت کردووه‌ به‌لام که‌سیان خه‌ونه‌که‌یان نه‌ه‌یناوه‌ ئه‌مه‌ش نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه‌ ابن بطه‌ هه‌له‌ی کردووه‌ له‌م ریوایه‌ته‌، وه‌ ابن بطه‌ حیفزی زۆر باش نیه‌ و هه‌له‌ی هه‌یه‌، خالێکی تریشم باسکرد که ئه‌وه‌بوو الخلال و السجزي و البیهقي هه‌ر سێکیان ئه‌م

چیرۆکه‌یان له ابراهیم بن یحیی المقرئ رێوایەت کردووە، تەنها ابن بطة ئەم چیرۆکە ی له ابو احمد الاسدي رێوایەت کردووە، مەحاله هەمان چیرۆک بە هەمان تەفاسیلەوه بۆ ابراهیم بن یحیی و ابو احمد روو بدات، کەواتە ئەمە ئەوه بەهێز ئەکات ابن بطة هەلە ی کردووە تەنانەت له ناوی خاوەن چیرۆکە کەش، بەلام تەفاسیلی چیرۆکە کە ئیمام احمد تییدا تەفاسیلی داوه له نیوان شتە مەخلوقەکانی عەبد و کەلامی الله ئەم تەفاسیلە له هەر چوار رێوایەتە کە وه‌کو یه‌ک هاتووه، کە ئەمە کەرۆکی باسە کە مانە نه‌ک خەونە کە ی ابو احمد، وه ئەم تەفاسیلە ی ئیمام احمد له‌م چیرۆکە دا هیچ دژی ووتە‌کانی تری ئیمام احمد نیه‌ وه‌ک ئەوه‌ی جەماعەتی دوو جەزائیریە کە باسی ئەکەن، چونکە ئەوه‌ی مەشهوره له ئیمام احمد هەمیشە ئەیووت: قورئان له هەموو حالێکدا هەر غەیر مەخلوقە هەرگیز نابێتە مەخلوق، ئی ئەم رێوایەتە شدا ئیمام احمد باسی پێنج شتی مەخلوقی عەبدی کرد له هەر پێنج حالە کە دا قورئانی هەر به‌ غەیر مەخلوق وه‌سف کرد و له هیچ حالێکدا نه‌یکرد به‌ مەخلوق، کەواتە ئەمە بۆ دژی رێوایەتە‌کانی تریه‌تی؟!

پاشان رێوایەت کردنی ئەم تەفاسیلە ی ئیمام احمد له‌ لایەن الخلال له‌ کتێبی السنة، وه رێوایەت کردنی له‌ لایەن ابن بطة له‌ کتێبی الإبانة الکبری ئەمە درکێکە له‌ قورگی دوو جەزائیریە کە و جەماعەتە‌کانیان نازانن چۆن قبوڵی ئەوه‌ بکەن کە چۆن الخلال و ابن بطة رێوایەتی کوفری ئەدەنه‌ پال ئیمام احمد و لێی بێدەنگ ئەبن، تەنانەت له‌ رەددی له‌ فزییەکان ئەم رێوایەتە ئەهینن؟ ئایا نه‌یانزانیه‌وه‌ مەزه‌بی له‌ فزییەکان چی بووه‌؟ یان زانیویه‌نه‌ و بێدەنگ بوونه‌ له‌ کوفره‌ کە؟ ئەمە بۆتە درکێک له‌ قورگیان کە بۆیان قوت نادری، مەعلومیشە زانیانی سەلف له‌ کتێبه‌ عەقیده‌یه‌کان ئەم

ریوایه‌تانه ئه‌هینن که بروایان به ده‌قه‌که‌ی هه‌یه و قبولیان، مه‌حاله‌ کوفر له ئیمامیک نه‌قل بکه‌ن و لێ بیده‌نگ بن، بۆیه ئه‌مه گه‌وره‌ترین به‌لگه‌یه که فه‌هی الخلال و ابن بطه بۆ مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان زۆر جیا‌یه له فه‌هی دوو جه‌زائیره‌که، پاشان السجزي-ش ریوایه‌تی کردووه که السجزي خۆی له له‌فزیه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کانه، ئینجا جه‌ماعه‌تی دوو جه‌زائیره‌که ئه‌لین: السجزي له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی ئه‌هلی سوننه‌ نیه له‌م بابه‌ته خۆی له له‌فزیه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کانه چۆن استدلال به السجزي ئه‌که‌یت!!! به‌راستی ئه‌م قسه‌یه زۆر سه‌یره، ئه‌وه‌ی تۆزیک عه‌قلی هه‌بیّت ئه‌م قسه‌یه ناکات، من که هاتووم استدلال به السجزي و ابن البناء الحنبلي و قوام السنة الاصبهاني ئه‌که‌م له ئیوه باشت‌ر ئه‌زانم ئه‌مانه له‌م بابه‌ته هه‌له‌یان هه‌یه ره‌نگه ئیوه وه‌ک من عه‌قیده‌شیان نه‌زان، به‌لام که ئه‌مانه له‌فزی غه‌یر مه‌خلوقین ئه‌م ته‌فسیله‌ی ئیمام احمد به کوفر و بیدعه‌ نازان به‌لکو استدلالی پینئه‌که‌ن له دژی له‌فزیه‌ مه‌خلوقیه‌کان، ئیتر چۆن ئیوه ئه‌م ریوایه‌ته به کوفر ئه‌زان!!! خو ئه‌مانه به غلو کردن ناسراون له‌م بابه‌ته به‌وه‌ی که ووتیان له‌فز و مه‌لفوز و قیرائه و مه‌قروء و تیلاوه و مه‌تلوه‌هر سیکیان هه‌مان شتن و غه‌یر مه‌خلوقن، سه‌ره‌رای غلو کردنیان له‌م بابه‌ته ئه‌م ریوایه‌ته به کوفر نازان و استدلالی پینئه‌که‌ن، که چی ئیوه به‌حساب خۆتان به‌فرقه‌ی ناوه‌ند ئه‌زان و ئه‌لین ئیمه ئه‌هلی سوننه‌ین که چی ئه‌م ریوایه‌ته به کوفر ئه‌زان، تکایه تۆزیک ئاستی تیڭگه‌یشتنتان به‌رز بکه‌نه‌وه به‌راستی قورسه بۆ من هینده‌شتی ساده و ساکار روون بکه‌مه‌وه، هه‌ر چه‌نده له پۆستی ژماره (٢٤) باسم کرد له‌فزیه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان سه‌ره‌رای غلو کردنیان له‌م بابه‌ته استدلال به‌م

ریوایه‌ته‌ ئه‌که‌ن که‌چی ئیوه‌ به‌ کوفری نه‌زانن، گهر ههر تیئاگه‌ن استدلال کردنی من به‌وان بۆ چیه‌ با روونتري بکه‌مه‌وه‌.

له‌ بابته‌ی ئیمان مورجیئه‌ و خه‌واریج هه‌ن، ههر یه‌کیکیان سه‌ریکی باسه‌که‌ی گرتوو، به‌لام ئه‌هلی سوننه‌ له‌ ناوه‌راستدان، نه‌ شلی مورجیئه‌یان هه‌یه‌ نه‌ غلوی خه‌واریج، گهر بابته‌یک هه‌بیته‌ خه‌واریج به‌ کوفری نه‌زانن، جه‌نابیشه‌ که‌ خۆت به‌ ئه‌هلی سوننه‌ نه‌زانیت بابته‌که‌ به‌ کوفر نه‌زانی! من دیم پیت ئه‌لیم: تۆ چی تۆ چ به‌شه‌ریکی؟ خه‌واریج سه‌ره‌رای غلو کردنیان له‌ ته‌کفیر ئه‌م بابته‌ به‌ کوفر نازانن، که‌چی تۆ خۆت به‌ ئه‌هلی سوننه‌ نه‌زانیت هاتووی ئه‌مه‌ت کردوو به‌ کوفر!

بۆ بابته‌ی له‌فزیه‌ هه‌مان شه‌ت، له‌فزیه‌ مه‌خلوقیه‌کان جه‌ه‌می بوون، له‌فزیه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان هاتن غلویان کرد له‌ ره‌ددا نه‌وه‌یان به‌ ووته‌ی داهینراو ره‌ددیان داناوه‌، له‌م نیوانه‌دا ئه‌هلی سوننه‌ هه‌یه‌ که‌ به‌ریه‌ له‌ هه‌ردووکیان، له‌م بابته‌ توندترین فرقه‌ له‌فزیه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان، گهر نه‌وان ریوایه‌ته‌که‌ به‌ کوفر نه‌زانن و استدلالی پێبکه‌ن، ئه‌ی ئیوه‌ چۆن به‌ کوفری نه‌زانن؟

له‌م پرووه‌ دایه‌ به‌لگه‌ هینانه‌وه‌ی من به‌ ووته‌ی له‌فزیه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان، بۆیه‌ که‌س فه‌لسه‌فه‌ لینه‌دات بلی ئه‌مانه‌ له‌فزی غه‌یر مه‌خلوقین، هود ئه‌هلی سوننه‌ی ده‌ست ناکه‌وی استدلال به‌ له‌فزیه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان ئه‌کات! نموونه‌

هینانه‌وه‌که‌ش به‌خه‌واریج و مورجیئه‌ته‌ن‌ها بۆ تیځه‌یشتن بوو نه‌ک ئه‌م باب‌ه‌ته‌ریک
قیاس بکړیته‌سه‌ر ئه‌و له‌هه‌موو پرووځکه‌وه.

سه‌باره‌ت به‌وه‌ش که‌ئ‌ه‌ئ‌ی: تۆ درۆ به‌ده‌ممان ئه‌که‌یت، ئه‌ئ‌ی: ئه‌مانه‌نالین فعلی عه‌بد
مه‌خلوقه‌!

ئ‌ه‌مه‌ درۆیه‌من قسه‌ی ئاوام بۆ دروست نه‌کردوون، ئه‌زانم ئیوه‌ئ‌ه‌ئ‌ین فعلی عه‌بد
مه‌خلوقه‌به‌لام که‌باسه‌که‌هاته‌سه‌ر قورئان و که‌لامی الله‌فعلی عه‌بد به‌مه‌خلوق
و غه‌یر مه‌خلوق وه‌سف ناکه‌ن، ئ‌ه‌مه‌م ده‌یان جار له‌پوسته‌کان باس‌کردووه‌، ده‌یان
جار نه‌ک یه‌ک جار و دوو جار، وه‌هه‌میشه‌خه‌ریکی ره‌ددانه‌وه‌ی بوومه‌، چه‌ندین جار
وتوو مه‌سه‌یرکه‌ن فلان زانا ئ‌ه‌ئ‌ی فعلی عه‌بد هه‌مووی مه‌خلوقه‌به‌ب‌ی استثناء، وتوو مه‌
ئ‌ه‌ی بۆ استثنائی تیځه‌کرد که‌ر له‌کاتی قورئان خویندن فعلی عه‌بد به‌مه‌خلوق وه‌سف
نه‌کړی! ئ‌ه‌مه‌ ده‌ری ئ‌ه‌خات که‌له‌وته‌ی ئیوه‌تیځه‌یشتووم و ئ‌ه‌زانم ره‌ددی ک‌ی
ئ‌ه‌ده‌مه‌وه‌، ئ‌ه‌گینا که‌ر پیم وابوایه‌ئ‌یوه‌به‌موتله‌قی فعلی عه‌بد به‌مه‌خلوق وه‌سف
ناکه‌ن ئ‌ه‌وا بۆ یه‌ک ساتیش نه‌ئ‌ه‌وه‌ستم له‌ته‌کفیر کردنتان، به‌لام من دوو مانگه‌
باسی ئ‌ه‌م باب‌ه‌ته‌ئ‌ه‌که‌م، خه‌لک ئ‌ه‌زانن چی ئ‌ه‌لیم و باسی چی ئ‌ه‌که‌م، هه‌موو ئ‌ه‌زانن
باسه‌که‌باسی له‌فز و قورئانه‌، که‌ر له‌شوینیک ئ‌ه‌لیم: ئیوه‌نالین فعلی عه‌بد
مه‌خلوقه‌، من ئ‌ه‌لیم فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، هه‌موو خه‌لک ئ‌ه‌ب‌ی تیځات که‌مه‌به‌ستم
له‌فعلی عه‌بد کاتی قورئان خویندن نه‌ک فعلی عه‌بد به‌موتله‌قی، چونکه‌خیلاfi ئ‌یمه‌

له‌سه‌ر ئه‌وه نیه تا‌کو با‌سی بکه‌ین، بۆیه من درۆم به ده‌متانه‌وه نه‌کردوو‌ه ئه‌مه سه‌قه‌تی فه‌همی خۆته که ئاوا حا‌لی بو‌ویته لێم، وه ئه‌وه‌ی ده‌ری خست بۆم که ئاستی تیگه‌یشتنت زۆر نزمه ئه‌وه بوو کاتی‌ک ووت‌م: جه‌زائیره‌کان ته‌سدیقی مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه مه‌خلوقیه‌کانیان کرد ووتیان ئیوه قسه‌که‌تان راسته‌ گه‌ر بلیین فع‌لی عه‌بد مه‌خلوقه قورئانیش ئه‌بیته مه‌خلوق

هاتبوو ئه‌یووت: ئه‌مه درۆیه، بۆ درۆ به ده‌ممان ئه‌که‌یت ئیمه قسه‌ی ئاوامان نه‌کردوو‌ه!!!

یه‌عنی که‌سی‌ک کتییی دوو زانای خویندبیته‌وه له‌ بابه‌تی ره‌ددانه‌وه ئه‌بێ زۆر به‌ روونی تی‌بگات له‌م ووته‌یه که ئه‌مه ئیلزام کردنی به‌رامبه‌ره به‌ پێی مه‌زه‌به‌ی خو‌یان، که‌چی ئه‌یووت کوا ئیمه قسه‌ی ئاوامان نه‌کردوو‌ه بۆ درۆ ئه‌که‌یت به‌ ده‌ممان!!!

درۆیه‌که‌ی تری که له‌ زۆربه‌ی پۆسته‌کانی دووباره ئه‌بیته‌وه ئه‌وه‌یه که ئه‌لێ: ئه‌مه مه‌زه‌به‌ی سه‌له‌فه، ئه‌مه ئیجماعی زانایانه، هه‌موو زانایان له‌سه‌ر ئه‌مه کو‌کن، که‌چی نابینیت یه‌ک به‌لگه‌ش دابنیت بۆ ووته‌که‌ی، پۆسته‌که‌ی پرپه‌تی له‌ جنیو و زندیق زندیق زندیق، که‌چی عه‌قیده گومراکه‌ی خۆی که له‌ شیخه جه‌زائیره‌که‌ی وه‌رگرتوو‌ه به‌ ئیجماعی سه‌له‌ف ناو ئه‌بات به‌بێ ئه‌وه‌ی یه‌ک به‌لگه‌ش دابنیت له‌سه‌ر ئه‌م خه‌یالاتانه‌ی

سه‌له‌ف به‌وه خه‌لکیان ته‌کفیر ئه‌کرد که بَلّین: له‌فزمان به‌قورئان مه‌خلوقه.

به‌لام لای دوو جه‌زائیره‌که و جه‌ماعه‌ته‌که‌یان گهر بَلّی: حیبر مه‌خلوقه، کاغه‌ز مه‌خلوقه، له‌وحی مه‌حفوز مه‌خلوقه، فعلی عه‌بد له‌کاتی قورئان خویندن و قورئان نوسین مه‌خلوقه، ده‌نگی عه‌بد مه‌خلوقه که قورئان ئه‌خوینئ، به‌لام قورئان له‌هه‌موو ئه‌م بارانه‌غه‌یر مه‌خلوقه چ به‌خویندراوی یان بیستراوی یان حیفز کراوی یان نوسراوی بَلّیت هه‌میشه‌غه‌یر مه‌خلوقه، ئه‌وا به‌م ووتانه ته‌کفیرت ئه‌که‌ن

گهر پَییان بَلّی: ئیجماعم ناوئ ته‌نها ووته‌ی یه‌ک زانای سه‌له‌فم بۆ به‌ینن که بَلّی: ئه‌وه‌ی ئه‌م قسانه‌ی سه‌ره‌وه‌بکات کافره
ناتوانن به‌ینن و ده‌سته‌وه‌ستان ئه‌بن

درۆیه‌کی تری که له‌م پۆسته‌ی کۆتاییم ئیلامم کرد به‌دوو کوفر یان ته‌وبه‌کردن، ئه‌یووت من باوه‌رم به‌عه‌قیده‌ی تۆ نیه‌تاکو مولزه‌مم بکه‌یت پَی!!!
ئه‌وه‌ی پۆسته‌که بخوینیت‌وه ئه‌زانئ که به‌پَی عه‌قیده‌که‌ی خۆت مولزه‌مم کردووی به‌کوفر نه‌ک به‌پَی عه‌قیده‌ی خۆم

درۆیه‌کی تری کاتیکی باسی مه‌خلوقی له‌وحم کرد، ووتم له‌ئه‌ثر هاتوو که له‌وح مه‌خلوقه و الله له‌چی دروستی کردوو، وه‌چهند زانیه‌ک له‌وحيان به‌مه‌خلوق وه‌سف کردوو دواي نوسینی که‌لامی الله‌ تئیدا، گهر وه‌سف کردنی له‌وح به‌مه‌خلوق کوفر بی‌ت ئه‌وا زانیه‌ک ههر ئه‌بوو که‌بلێ: ئه‌وه‌ی بلێ له‌وح مه‌خلوقه‌ کافره، زۆربه‌ی خه‌لکی که‌ ئاساره‌کانی دروستکردنی له‌وح ئه‌بیستن له‌ می‌شکیان ئه‌وه‌ دروست ئه‌بن که‌ له‌وح مه‌خلوقه، ئه‌بوو زانیان زۆر گرنگی به‌م خا‌له‌ بده‌ن چونکه‌ جی‌گای شوبه‌یه‌کی به‌هیزه‌ بۆ چوون به‌ره‌و کوفر، به‌لام یه‌ک زاناش نیه‌ بلێ ئه‌وه‌ی ووتی له‌وح مه‌خلوقه‌ کافره، ئایا ئه‌م کوفره‌ وورده‌ی که‌ ئیوه‌ باسی ئه‌که‌ن به‌ درێژایی ۱۵ سه‌ده‌ یه‌ک زانا نه‌بوو له‌ ئوممه‌ت ئه‌م کوفره‌ روون بکاته‌وه‌ بۆ خه‌لک تا‌کو شیخه‌که‌ی ئیوه‌ هات بۆ خه‌لکی روون کرده‌وه‌ که‌ ووتنی: له‌وح مه‌خلوقه‌ کوفره‌ ؟!

سه‌یرکه‌ن من باسی چی ئه‌که‌م

ئه‌ویش هاتبوو ئه‌یووت: هود عه‌قیده‌که‌ی ئیمه‌ که‌ له‌ سه‌له‌فمان وه‌رگرتوو به‌ کوفری ئه‌زانیت!!!

من ئه‌لیم گهر مه‌خلوقی له‌وح کوفر بی‌ت بۆ یه‌ک زانا ئه‌م کوفره‌ وورده‌ی بۆ خه‌لک روون نه‌کرده‌وه‌ تا‌کو لێ پارێزراو بن ؟

ئه ویش ئه ئی سه یرکه ن عه قیده که ی ئیمه به کوفر ناو ئه بات که له سه له فمان
وه رگرتوو ه!!! حه تمه ن سه له فه که شت شیخه جه زائیره که ته.

ئه مه ئه وه ده رئه خات که له من تیئاگات باسی چی ئه که م به لام ره ددیشم ئه داته وه!

ئینجا هاتبوو به هۆی جه هله که یه وه منی ئیلزام ئه کرد به وه ی که بلیم موسحهف
مه خلوقه مادام ئه لیم له وح مه خلوقه!!! ئینجا هات له وحی قیاس کرده سه ر
موسحهف ئه یووت دروسته سویند به له وح بخورئ ههروهک چۆن سویند به
موسحهف ئه خورئ چونکه ههردووکیان که لامی الله ی تیدا نوسراوه! من زانام دیوه
سویندی خواردوو به (رب اللوح) به پهروهردگاری له وح، که ئه م سوینده مانای
مه خلوقی له وحه له وحی کردوو به مریوب، ئینجا پئی وابوو ئه م ئیلزامه ی زۆر به هیزه
هیچ چارم نیه ئیلا ئه بئ بلیم موسحهفیش مه خلوقه وهک له وح ئه وکات کوفره که م
بۆ هه مووتان روون ئه بوو!!!

والله چاک بزانه ده میکه وه لامی ئه مه م حازر کردوو به بۆت، به لام هه لم گرتوو به بۆ کاتی
خۆی نامه وی تیکه ئی بکه م له گه ل ئه م زنجیره باسه ی له فز ئه وکات الله ته مه ن بدات
خۆت ئه بینیته وه که چیت به سه ردئ، وهک ئه م پۆسته ی کۆتاییت که هاتوو ی ره ددی
ئیلزامه کانی من ئه ده یته وه به لام خالیه له به لگه ته نها گالته کردن و خۆ دزینه وه و

سیناریۆ(*) دروستکردن و بانگه‌شه‌کردنی درۆ و خۆ‌هه‌ئواسینه به سه‌له‌فه‌وه به‌بێ بوونی به‌لگه، ئە‌ئێ مه‌زه‌به‌ی من هه‌مان مه‌زه‌به‌ی سه‌له‌فه، که‌واته سه‌له‌فیش مولزه‌م بکه به کوفر، ئاخر کوا کام سه‌له‌ف هه‌مان قسه‌ی تۆیان کردووه، والله گهر یه‌ک سه‌له‌فت هه‌بوايه می‌شکت کون ئە‌کردین هی‌نده ووته‌که‌یت دووباره ئە‌کرده‌وه.

(*) سیناریۆ دروستکردن

مه‌به‌ستم له‌م ووتیه‌یه ئە‌مه‌یه، ئە‌بو حه‌نیفه قوتابیه‌کانی فێر کردبوو کاتی‌ک له‌ مونا‌زه‌ره‌ که‌سی به‌رامبه‌ر زāl ئە‌بێ به‌سه‌ریان به‌به‌لگه، زه‌رده‌خه‌نه بکه‌ن و پێ‌بکه‌ن، واخۆتان نیشان بده‌ن که‌سی به‌رامبه‌ر قسه‌کانی زۆر پوچه و گالته‌تان پێ دی‌یت، واتا واخۆتان ده‌رخه‌ن ئێ‌وه زāl بوونه به‌سه‌ریان

والله ئە‌م که‌سه‌ش رێک هه‌مان شت ئە‌کات له‌ پۆسته‌کانی، له‌ چه‌ندین لاوه داغم کردووه به‌به‌لگه‌وه، که‌چی به‌ دروستکردنی هه‌را و پێ‌که‌نین و گالته‌کردن و جێ‌پێ‌دان و زندق زندق خۆی ئە‌په‌رینیته‌وه، سیناریۆیه‌کت بۆ دروست ئە‌کات که‌ که‌سی خوێنه‌ر واهه‌ست بکات من له‌ کوفردا غه‌رق بوومه‌ هی‌نده کوفر زۆره ئە‌و نازانی‌ت ره‌ددی کامه کوفرم بداته‌وه، بۆ نموونه‌ش سه‌یری ئە‌و پۆسته‌م بکه‌ن که‌ ئێ‌لزامم کرد به‌ دوو کوفر، ئینجا سه‌یری پۆسته‌که‌ی ئە‌ویش بکه‌ن که‌ ره‌ددی دوو ئێ‌لزام کردنه‌ی منی داوه‌ته.

دوو درؤی تریشی که بیرم چوو بینوسم

ئه‌ئۆ تو دینت له مجله‌ی به‌یان وه‌رگرتوو!

هه‌ر نازانم مجله‌ی به‌یان چیه‌ و باسی چی تیډا ئه‌کری، ئاگاداری ئه‌م مجله‌یه‌ نیم
نازانم چ لایه‌نیکی و وولاتیک ده‌ری ئه‌کات

بۆ ئه‌بۆ درؤ بکه‌یت ؟ ئه‌توانی ره‌ددم بده‌يته‌وه‌ به‌ به‌لگه‌وه‌ به‌بۆ جنیودان و گالته
کردن و درؤ کردن به‌ ده‌مم

درؤیه‌کی تری ئه‌ئۆ: تو سه‌رگه‌رم ئه‌که‌یت به‌ دیار نه‌شیده‌وه‌، ئینجا ناوی چه‌ند
نه‌شیدیکی نویسه‌وه‌!

ئاخر چ پښووست ئه‌کات ئه‌م درؤیانه‌ ؟

من دوورترین که‌سم له‌ نه‌شید، والله‌ گه‌ر به‌ به‌لگه‌ ره‌ددم بده‌يته‌وه‌ هیچ ناچار نیت
په‌نا بۆ ئه‌م درؤیانه‌ به‌ریت

ئامۆژگاریت ئه‌که‌م بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆته که ره‌ددی هه‌ر که‌سیک ئه‌ده‌یته‌وه‌ با زۆرتیرینی ووته‌کانت به‌لگه‌ بێت، دوور که‌ره‌وه‌ له‌ جنیودان و گالته‌ کردن و قسه‌ی پرو پوچ که‌ هیچ ناکات جگه‌ له‌ سوک کردنی خۆت، با ئه‌و که‌سه‌ی که‌ پۆسته‌کانت ئه‌خوینیته‌وه‌ بۆ به‌راستی که‌سیکی زیره‌ک و خاوه‌ن به‌لگه‌ بوو، هه‌موو ئه‌و قسه‌یه‌ی ئه‌یکات به‌لگه‌ی بۆ هه‌بوو، نه‌ک بۆ قسه‌کانی پر بوون له‌ جنیو و گالته‌ و زندیق زندیق، ئاخ‌ر مانای چیه‌ له‌ ٦ پۆستدا زیاتر له‌ ١٠٠ جار به‌ من ئه‌لێ زندیق ؟ والله‌ خۆشت و هه‌موو ئه‌وانه‌ی تیلیگرام حیسابی پوشیک بۆ حوکمه‌کانتان ناکه‌م که‌ پۆستم له‌سه‌ر ئه‌که‌ن، ئه‌بێ له‌ قیامه‌تیش سزای ئه‌م تاوانه‌ گه‌وره‌یه‌ بده‌نه‌وه‌ که‌ ته‌کفیری ناحه‌قه‌، به‌لام هه‌ر بۆ خۆت واجوانتره‌ واز بێنه‌ له‌م هه‌را دروست کردنه‌، به‌ ئارامی شت بنوسه‌، دوو دێر جارێک مه‌لێ زندیق ته‌واو هه‌موو خه‌لک زانیان من زندیقم به‌ زه‌عی تۆ، له‌ بابه‌تی ته‌کفیر عامیش هه‌ر ئه‌مه‌ ئه‌خلاق‌تانه‌ که‌سیک ناتوانێ دوو قسه‌تان له‌گه‌ڵ بکات رێک پێیدا دینه‌ خواره‌وه‌ جه‌ه‌می جه‌ه‌می زندیق زندیق له‌عنه‌ت لی‌بێ کافری زندیق جه‌ه‌می له‌ جه‌ه‌می کوری سه‌فوان کافرتر ... هتد

والله‌ ئه‌م هه‌را دروستکردنه‌ هه‌موو که‌س پێ ئه‌کرێ، تۆزیک بزانی چۆن قسه‌ له‌گه‌ڵ خه‌لک ئه‌که‌ن ئیوه‌ به‌ حیسابی خۆتان ئه‌تانه‌وێ حه‌ق به‌ خه‌لک بگه‌یه‌نن و لی‌تانی وه‌ربگرن بۆ ئه‌بێ هه‌میشه‌ زندیق و جه‌ه‌می و جنیو له‌سه‌ر زمانتان بێ ؟

ئینجا هه‌زی جنیوه‌کانیان له‌ په‌نای سه‌له‌ف ئه‌شارنه‌وه‌ ئه‌گه‌ر پێ و ئه‌سورپێ بزانی سه‌له‌ف چ قسه‌یه‌کیان به‌ که‌سیک ووتوه‌ هه‌مان قسه‌ ئه‌که‌نه‌وه‌، تاکو پاشان بۆ

ئه وه تا ئه و جنیوهی ئیمه سه له ف به کاری هیناوه، ماشاء الله هینده شوینکه وتهی
سه له فن هینده ئه ئه رین ته نانه ت له جنیویش شوینی سه له ف ئه که ون!

ئاخر تۆ سه یری الدارمی بکه له کتیبی النقض که ره ددی که سیکی دیاریکراو ئه داته وه
بزانه چه ند جار پی ئه ئی زندیق و کافر، وه چه ند جاریش به لگه له دژی ئه هیئیته وه،
سه دان به لگه ئه هیئیته وه له ئایه ت و فه رمووده و ئاسار، که چی تۆش له ٦ پۆستدا
تا کو ئیستا ١٠ به لگه ت دانه ناوه بۆ بابه تی له فز، له به رامبه ردا زیاتر له ١٠٠ جار پیت
وتووم زندیق!

به‌شیخ

پېشنیاریکی برایانه بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ عمومی نین به‌لام به‌هۆی بابته‌ی له‌فر ته‌کفیر یان ته‌بدیعی منیان کردووه.

هه‌روه‌ک پروونه به‌شیکتان سه‌ره‌رای برایه‌تی نیوانمان و هه‌بوونی بۆتی که‌نالته‌که‌ که‌ ئه‌تان توانی له‌ رېنگای بۆتی که‌نالته‌که‌ نامه‌م بۆ بنیڤن و ئاگادارم بکه‌نه‌وه له‌ کوفر یان بیدعه‌ که‌ پیتان وایه‌ من توشی بوومه‌، به‌لام به‌ داخه‌وه که‌ستان نامه‌ی نه‌نارد بۆم، هه‌مووی له‌ جیگای خۆیه‌وه به‌بێ ئاگادار کردنه‌وه پۆستی له‌سه‌ر کردم، خۆ ئیوه‌ منتان به‌ برا و به‌ ئه‌هلی سوننه‌ ئه‌زانی چی تیئه‌چوو نامه‌یه‌ک بنیڤن بلین برا ئه‌مه‌ی تۆ باسی ئه‌که‌یت ئیمه‌ له‌گه‌ڵی نین سه‌یرکه‌ به‌لگه‌مان لایه‌ ئه‌مه‌ ئاوا و ئاوايه‌، یان پرسیارتان کردبوايه‌ ئه‌رئ برا تۆ ئه‌م بابته‌ باس ئه‌که‌یت به‌لگه‌ت چیه‌، موناقه‌شه‌یه‌کی عیلمی برایانه‌مان ئه‌کرد، وه‌ دلنیاشم ئه‌گه‌ر ۱۰۰% نه‌گه‌یشبواين به‌ ئه‌نجام ئه‌وا به‌شیکی زۆری خیلافه‌کانی نیوانمان بوونی نه‌ئهما و باسه‌که‌ پروون ئه‌بوویه‌وه، به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش که‌ که‌ستان نامه‌یه‌کی دل‌سۆزانه‌تان بۆم نه‌نارد، من خۆم هاتم نامه‌م بۆ به‌شیخ له‌و که‌سانه‌ نارد که‌ پۆستیان له‌سه‌ر کردووم، الحمدلله‌ که‌ قسه‌ کردنمان به‌یه‌که‌وه ئه‌نجامی زۆر باشی هه‌بوو، ئیستاش هه‌ر برایه‌ک له‌م بابته‌ که‌ من به‌ کافر یان مبتدع ئه‌زانئ ئاماده‌م قسه‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌م،

ئەو گویم بۆ بگری و من گوپی بۆ بگرم دوور له جدال، به‌لام به‌و مه‌رجه‌ی عمومی نه‌بیت چونکه‌ قسه‌ کردن له‌گه‌ڵ عمومی به‌بۆ سودی ئەزانم، جا گهر خۆتان ئاماده‌ییتان تیدا‌یه‌ نامه‌ بنیژن بۆم با قسه‌ بکه‌ین، گهر ناتانه‌وی خۆتان نامه‌ بنیژن ته‌نها ئاماده‌ی نیشان بده‌ن له‌ رّیگای که‌سانی تره‌وه‌ ئەوکات خۆم نامه‌تان بۆ ئەنیرم، والله‌ ئەمه‌ش بۆیه‌ باس ئەکه‌م چونکه‌ حه‌ز ناکه‌م پۆست له‌سه‌ر هیچ کامتان بکه‌م، من لیژه‌ به‌دواوه‌ سی رۆژ مۆله‌ت ئەده‌م به‌ هه‌مووتان گهر هه‌ر بیده‌نگ بوون ئیتر من له‌مه‌ودوا هه‌روه‌ک چۆن ر‌ه‌ددی عمومیه‌کان ئەده‌مه‌وه‌ ناچارم ر‌ه‌ددی ئیوه‌ش بده‌مه‌وه‌، جا ئەوکات نه‌لّین هود هات فیتنه‌ی دروست کرد و دووبه‌ره‌کی دروست کرد به‌م باب‌ه‌ته‌، چونکه‌ هه‌روه‌ک چۆن ئەوان به‌وپه‌ری دّنیاییه‌وه‌ ته‌کفیر و ته‌بدیع‌م ئەکه‌ن، منیش به‌وپه‌ری دّنیاییه‌وه‌ ئەزانم له‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان تیڭه‌گه‌یشتوون.

وه‌لامدانه‌وه‌ی که‌سی درۆزن و چه‌واشه‌کار به‌راستی زۆر زه‌حمه‌ته

هه‌م به‌درۆ خه‌لک هه‌لئه‌خه‌له‌تیئ

هه‌م چه‌واشه‌ی راستیه‌کان ئه‌کات

به‌هۆی ووردی ئه‌م بابه‌ته‌ و جه‌هلی زۆربه‌ی خه‌لک به‌م بابه‌ته‌، ئه‌م دووانه‌ هۆکارن
که‌ بتوانرێ زۆرتین درۆ و چه‌واشه‌ کردن به‌ ئاسانی ئه‌نجام بدرێ له‌م بابه‌ته‌.

اللفظیة (٢٧)

الکره‌ی القصاب ئە‌ئێ:

فه‌رما‌یشتی الله: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ [القیامة: ١٦]، پروونترین به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی که ئە‌و قورئانه‌ی بیستراوه‌ له‌ زمانی به‌نده‌کان که لامی الله یه مه‌خلوق نیه، وه نه‌بۆته له‌فز و حیکایه‌ت، به‌ساف و پاراوی قورئانه که الله قسه‌ی پیکردووه، به‌نده‌کان هیچ له‌فزیکیان تییدا نیه، به‌لکو ته‌نها حه‌ملی قورئانه‌کیان کردووه و ئە‌دایان کردووه، هه‌روه‌ک چۆن نوسه‌ر حه‌ملی ئە‌کات به‌ نوسینه‌که‌ی بۆ ئە‌وه‌ی له‌فزی خۆی تیکه‌لی بکات، وه ئە‌م شته‌ پروونه پێویست ناکات تیگه‌یشتنی ئە‌مه‌ وورد و ناروون بێت له‌لای که‌سیک که دان به‌وه ئە‌نێت که لامی الله مه‌خلوق نیه، جا پێویست ناکات گومان بکات له‌ له‌فز و حیکایه‌ت، چونکه قورئانخوین و نوسه‌ری قورئان و حافزی قورئان و گوئیگری قورئان هیچ کرده‌وه‌یه‌کیان نیه له‌ له‌فز و له‌ حیکایه‌ت، وه هه‌ر که‌سیک گومان بکات له‌ له‌فز و حیکایه‌ت وادابنێ که ئە‌ویش له‌فزی تییدا هه‌یه کاتیک قورئان ئە‌دا ئە‌کات، وه به‌ ئە‌دا کردنی ئە‌و قورئانه که ئە‌بێته حیکایه‌ت، ئە‌وا ئە‌م که‌سه له‌م ووته‌یه‌ی هه‌لگه‌رایه‌وه که ئە‌یووت که لامی الله

مه‌خلوق نیه، وه‌یه‌کسان بووه‌له‌گه‌ل ئه‌و که‌سه‌ی که‌ئه‌ئێ قورئان مه‌خلوقه‌، وه‌ کوفری کردووه‌ کوفریکی ڕوون و ئاشکرا، چونکه‌ له‌فز نا‌کری له‌یه‌ک کاتدا له‌لایه‌ن دوو که‌سه‌وه‌ ده‌ربهری، وه‌ نا‌کری که‌لام له‌یه‌ک کاتدا له‌لایه‌ن یه‌ک که‌سه‌وه‌ حیکایه‌ت و حیکایه‌ت‌کراو بی‌ت، چونکه‌ بی‌گومان ئه‌بێ یه‌کیکیان بوونی نه‌بی‌ت به‌ بوونی ئه‌وی تریان، جا کاتی‌ک قسه‌که‌ر ناتوانی ده‌ست بکات به‌ ووتنی که‌لامیک که‌ پێش ئه‌و قسه‌ی پێکراوه‌ ئه‌ویش بی‌ته‌ قسه‌که‌ری یه‌که‌م پێی هه‌روه‌ک چۆن که‌سی یه‌که‌م یه‌که‌مجار قسه‌ی پێکردووه‌، جا که‌ قورئانی خویند که‌ الله‌ سه‌ره‌تا قسه‌ی پێکردووه‌ ئه‌وا که‌لامه‌که‌ ته‌نها هی الله‌ یه‌، وه‌ ئه‌و که‌لامه‌ بوونی هه‌بووه‌، وه‌ که‌لامی قورئان‌خوینه‌که‌ که‌ له‌فزیه‌کان پێیان وایه‌ که‌لامی قورئان‌خوینه‌که‌یه‌ به‌یه‌قینه‌وه‌ هیچ بوونیکی نیه‌، چونکه‌ نا‌کری که‌لامی الله‌ بوونی نه‌بی‌ت کاتی‌ک مه‌خلوق ئه‌دای ئه‌کات به‌ ئاله‌تی خۆی، وه‌ ئاله‌ت که‌لام نیه‌، وه‌ الله‌ هه‌موو خه‌لکی بێ هیوا کردووه‌ له‌وه‌ی که‌ بتوانن که‌لامیک به‌ینن وه‌کو ئه‌م قورئانه‌ بی‌ت، الله‌ فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿قُلْ لِّیْنَ اَاجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْءَانِ لَا یَأْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ ۚ وَلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیْرًا﴾ ئایا ئه‌و که‌سه‌ی که‌ پێی وایه‌ ئه‌توانی له‌فزی قورئان به‌ی‌نی‌ت ئه‌وا پێی وانیه‌ به‌ ته‌نها خۆی هه‌مان قورئانی هیناوه‌ به‌بێ ئه‌وه‌ی که‌سیش یارمه‌تی بدات ؟ وه‌ ووته‌که‌ی الله‌ جل جلاله‌ به‌ درۆ داناوه‌، وه‌ شایه‌نی کوشتنه‌.

(نکت القرآن : ٤ / ٤٥٢-٤٥٤)

رحمک الله‌ وورد به‌ له‌ ووته‌کانی الکرجی القصاب که‌ تییدا ره‌ددی له‌فزیه‌کان ئه‌داته‌وه‌، ئایا بزانه‌ ئه‌ئێ: نابێ فع‌لی عه‌بد به‌ مه‌خلوق وه‌سف بکری له‌کاتی قورئان

خویندن چونکه گهر ووتمان فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ قورئانه‌که‌ش ئه‌بیته‌ مه‌خلوق ؟
یان ئه‌لّی: کاتییک عه‌بد قورئان ئه‌خوینئ قورئانه‌که‌ که‌لامی الله یه‌ هیچی که‌لامی عه‌بد
نیه‌، وه‌ عه‌بد هیچ له‌فزیکی نیه‌ له‌م که‌لامه‌دا ته‌نها ئه‌دای که‌لامه‌که‌ی کردووه‌ به‌
ئاله‌تی خو‌ی ؟

کامه‌یانی باسکرد له‌ ر‌ه‌ددی له‌فزیه‌کان ؟

ئیه‌ ئه‌لّین له‌فزیه‌کان ئه‌یان ووت فعلی عه‌بده‌که‌ مه‌خلوقه‌ کاتییک قورئان ئه‌خوینئ،
به‌لام قورئانه‌که‌ غه‌یر مه‌خلوق که‌ عه‌بد ئه‌خوینئ

منیش ئه‌لّیم: له‌فزیه‌کان ئه‌یان ووت هه‌روه‌ک چۆن فعل و که‌لامی عه‌بد مه‌خلوقه‌،
کاتییک عه‌بد قورئانیش ئه‌خوینئ قورئانه‌که‌ ئه‌بیته‌ مه‌خلوق له‌سه‌ر زمانی
عه‌بده‌که‌، وه‌کو که‌لامی عه‌بده‌که‌ وایه‌، به‌لام به‌نسبه‌ت الله قورئان که‌لامی الله یه‌
کاتییک قسه‌ی پیکردووه‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌، به‌لام عه‌بد که‌ ده‌ری ئه‌برئ ئه‌بیته‌
مه‌خلوق، هه‌ر بۆیه‌ سه‌له‌ف له‌ ر‌ه‌ددی له‌فزیه‌کان ئه‌یان ووت قورئان له‌ هیچ باریکدا
نابیته‌ مه‌خلوق.

پیشتریش به‌لگه‌ی زۆرم داناوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌مه‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان بووه‌
قورئانه‌که‌یان ئه‌کرد به‌ مه‌خلوق له‌سه‌ر زمانی عه‌بد، له‌م پۆسته‌شدا باسی
ووته‌که‌ی الکرجی القصاب ئه‌که‌ین، له‌ ر‌ه‌ددی زاناکان بۆ له‌فزیه‌کان تیئه‌که‌ین که‌

مه‌زه‌بیان چی بووه، با بزانیڤ ده‌دی الکرجی القصاب بۆ له‌فزیه‌کان له‌گه‌ل فه‌هی
من یه‌ک ئه‌گریته‌وه یان فه‌هی ئیوه ؟

الکرجی القصاب ووتی:

(فه‌مایشتی الله: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ [القیامة: ۱۶]، پروونتین
به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌و قورئانه‌ی بیستراوه له‌ زمانی به‌نده‌کان که لامی الله یه
مه‌خلوق نیه، وه نه‌بۆته له‌فز و حیکایه‌ت، به‌ساف و پاراوی قورئانه که الله قسه‌ی
پیکردوو، به‌نده‌کان هیچ له‌فزیکیان تییدا نیه، به‌لکو ته‌نها حه‌ملی قورئانه‌که‌یان
کردوو و ئه‌دایان کردوو، هه‌روه‌ک چۆن نوسه‌ر حه‌ملی ئه‌کات به‌ نوسینه‌که‌ی بۆ
ئه‌وه‌ی له‌فزی خۆی تیکه‌لی بکات).

باسی ئه‌وه ئه‌کات قورئان له‌سه‌ر زمانی به‌نده‌کان ته‌نها که لامی الله یه و مه‌خلوق نیه،
وه به‌نده‌کان هیچ له‌فزیکیان نیه له‌م که لامه‌دا به‌لکو ته‌نها ئه‌دایان کردوو به
خویندن و به‌ نوسین، به‌بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌ی خۆیانی تیکه‌ل بکه‌ن

الکرجی القصاب ووتی:

(هه‌ر که‌سیک گومان بکات له‌ له‌فز و حیکایه‌ت وادابنێ که ئه‌ویش له‌فزی تییدا هه‌یه
کاتیک قورئان ئه‌دا ئه‌کات، وه به‌ ئه‌دا کردنی ئه‌و قورئانه‌که ئه‌بیته حیکایه‌ت، ئه‌وا
ئه‌م که‌سه له‌م ووته‌یه‌ی هه‌لگه‌رایه‌وه که ئه‌یووت که لامی الله مه‌خلوق نیه، وه

یه‌کسان بووه له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌سه‌ی که ئه‌ڤی قورئان مه‌خلوقه، وه کوفری کردوه کوفریکی پروون و ئاشکرا، چونکه له‌فز نا‌کری له یه‌ک کاتدا له‌لایه‌ن دوو که‌سه‌وه ده‌ربهری).

سه‌یرکه ئه‌ڤی پئی وابیت ئه‌ویش له‌فزی هه‌یه له قورئانه‌که، وه به ئه‌دا کردنی ئه‌و قورئانه‌که ئه‌بیته حیکایه‌ت، وه پاشان ئه‌ڤی نا‌کری له‌فز له یه‌ک کاتدا له‌لایه‌ن دوو که‌سه‌وه ده‌ربهری، قورئان یان که‌لامی الله یه تو ئه‌دای ئه‌که‌یت، یان ئه‌ڤی قورئان که‌لامی منه په‌نا به الله، نا‌کری له یه‌ک کاتدا قورئان که‌لامی الله بی‌ت و که‌لامی تۆشی له‌گه‌ڵ بی‌ت! تو هیچ که‌لامی‌کت نیه کاتی‌ک قورئان ئه‌خوینی، قورئانه‌که که‌لامی الله یه تو ته‌نها ئه‌دای ئه‌که‌یت به ئاله‌ته‌کانی خۆت، وه الکرجی القصاب که ئه‌ڤی له‌فز هیچ بوونی نیه مه‌به‌ستی که‌لامه نه‌ک فعل چونکه هیچ که‌سی‌کی عاقل نا‌ڤ کاتی‌ک عه‌بد قورئان ئه‌خوینی فعلی عه‌بد هیچ بوونی نیه، به به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی الکرجی القصاب خۆی ئه‌ڤی عه‌بد ته‌نها ئه‌دای ئه‌کات واتا ئیسباتی فعلی عه‌بده‌که ئه‌کات، به‌لام نه‌فی ئه‌وه ئه‌کات که‌لامی عه‌بد بوونی هه‌بی‌ت کاتی‌ک قورئان ئه‌خوینی، له ووته‌ی دواتری ئه‌مه به پروونی ده‌رئه‌که‌وی

الکرمی القصاب ووتی:

(کاتیکی قسه‌که‌ر ناتوانی ده‌ست بکات به‌ ووتنی که‌لامیک که‌ پیش نه‌و قسه‌ی پیکراوه‌ نه‌ویش ببیته‌ قسه‌که‌ری یه‌که‌م پئی هه‌روه‌ک چۆن که‌سی یه‌که‌م یه‌که‌مجار قسه‌ی پیکردوو، جا که‌ قورئانی خویند که‌ الله‌ سه‌ره‌تا قسه‌ی پیکردوو نه‌وا که‌لامه‌که‌ ته‌ن‌ها هی الله‌ یه‌، وه‌ نه‌و که‌لامه‌ بوونی هه‌بووه‌، وه‌ که‌لامی قورئانخوینه‌که‌ که‌ له‌فزیه‌کان پێیان وایه‌ که‌لامی قورئانخوینه‌که‌یه‌ به‌ یه‌قینه‌وه‌ هیچ بوونیکی نیه‌، چونکه‌ ناکرئ که‌لامی الله‌ بوونی نه‌بیته‌ کاتیکی مه‌خلوق نه‌دای نه‌کات به‌ ئاله‌تی خو‌ی "واتا ئاله‌تی قسه‌کردن که‌ زمان و لیو و ده‌مه‌" وه‌ ئاله‌ت که‌لام نیه‌).

سه‌یرکه‌ن باسی نه‌وه‌ نه‌کات قورئان که‌لامی الله‌ یه‌ کاتیکی مه‌خلوق نه‌دای نه‌کات، مه‌خلوق نابیته‌ خاوه‌نی که‌لامه‌که‌، وه‌ ناتوانی ببیته‌ قسه‌که‌ری یه‌که‌م به‌ که‌لامه‌که‌، الله‌ قسه‌که‌ری یه‌که‌م بووه‌ به‌م که‌لامه‌، وه‌ که‌لام ته‌ن‌ها نه‌دریته‌وه‌ پال که‌سی یه‌که‌م ناکرئ له‌ یه‌ک کاتدا که‌لامی که‌سی یه‌که‌م و که‌سی گه‌یه‌نه‌ریش بیته‌، یان ببیته‌ که‌لامی که‌سی گه‌یه‌نه‌ر کاتیکی نه‌دای نه‌کات جا که‌لامه‌که‌ ببیته‌ مه‌خلوق، وه‌ مه‌خلوق به‌ ئاله‌تی خو‌ی قورئانه‌که‌ نه‌دا نه‌کات ئاله‌تیش که‌لام نیه‌ تا قورئان ببیته‌ مه‌خلوق له‌سه‌ر زمانی مه‌خلوقه‌کان

الکرهی القصاب ووتی:

(الله هه‌موو خه‌لکی بۆ هیوا کردوو له‌وه‌ی که بتوانن که لامیک بهینن وه‌کو ئه‌م قورئانه‌ی، الله فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ لِّیْنَ اَاجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْءَانِ لَا یَأْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ ۚ وَلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیْرًا﴾ ئایا ئه‌و که سه‌ی که پێ وایه‌ ئه‌توانی له‌فزی قورئان به‌ینیت ئه‌وا پێ وایه‌ به‌ ته‌ن‌ها خۆی هه‌مان قورئانی هه‌یناوه به‌بۆ ئه‌وه‌ی که سیش یارمه‌تی بدات ؟ وه‌ ووته‌که‌ی الله جل جلاله‌ به‌ درۆ داناوه، وه‌ شایه‌نی کوشتنه‌).

سه‌یرکه‌ن له‌ ره‌ددی له‌فزیه‌کان ئه‌لێ الله خه‌لکی بۆ هیوا کردوو به‌توانن که لامیک وه‌کو ئه‌م قورئانه‌ به‌ینن، ئایا که‌سیک پێ وابێ ئه‌توانی هه‌مان له‌فزی قورئان به‌ینیت ئه‌وا پێ وایه‌ که به‌ ته‌ن‌ها خۆی قورئانی هه‌یناوه و ئه‌و ته‌حه‌ددایه‌ی شکاندوو که الله ته‌حه‌ددای کافرانی پێکردوو، وه‌ ئایه‌ته‌که‌ی به‌ درۆ داناوه که ته‌حه‌ددایان ئه‌کات

ئه‌م ووتانه‌ له‌ ره‌ددی له‌فزیه‌کان چ مانایه‌کی هه‌یه ؟ ئایا ئه‌مه‌ هه‌مان ئه‌و ووتانه‌ نیه که من باسی ئه‌که‌م ده‌رباره‌ی مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان ؟ که ئه‌لێم پێیان وابوو مادام فعل و که‌لامی عه‌بد مه‌خلوقه‌ ئه‌وا قورئانه‌که‌ش ئه‌بێته مه‌خلوق له‌سه‌ر زمانیان وه‌ک که‌لامی عه‌بد وایه، سه‌یرکه‌ الکرهی له‌فزیه‌کان مولزه‌م ئه‌کات به‌وه‌ی که ئیوه به‌م عه‌قیده‌یه‌تان پێتان وایه هه‌مان قورئانتان هه‌یناوه به‌ له‌فزی خۆتان و ره‌ددی ئایه‌ته‌که‌تان داوه‌ته‌وه، ئه‌لێ که‌لامی قورئانخوینه‌که‌ هه‌یج بوونی نیه که ئه‌وان پێیان وایه بوونی هه‌یه له‌ کاتی قورئان خویندن، مه‌حاله قورئان بێته مه‌خلوق کاتی که مه‌خلوق ئه‌دای ئه‌کات به‌ ئاله‌تی خۆی

ئەم ووتانەى الكرجي بۆ رەدەدى لە‌فزییه‌کان لە‌گەڵ ئە‌وه یە‌ک ئە‌گرێتە‌وه کە لە‌فزییه‌کان بڵێن تە‌نها فعلی عە‌بدە‌کە مە‌خلوقە ئە‌گینا قورئانە‌کە غە‌یر مە‌خلوقە کە عە‌بد دە‌ری ئە‌برپێت ؟ ئە‌سلە‌ن الكرجي هەر‌ با‌سی فعلی عە‌بدی کرد بە‌ هیچ جو‌ری‌ک ؟ چ‌ جای ئە‌وهی بڵێ فعلی عە‌بد مە‌خلوقە بە‌لام لە‌ کاتی قورئان خوێندن با‌سی فعلی عە‌بد ناکە‌ین وە‌کو لە‌فزییه‌کان!!!.

ماویە‌تی

به‌شیخ

مه‌ند ئامۆزگاریه‌ک

١/ مه‌رج نیه له هه‌موو باسیک تیڭه‌یت، هه‌ندیک باس هه‌یه له ئاستی تۆدا نیه، که ئه‌یخوینیته‌وه ئه‌زانی لێ تیڭه‌یت ئه‌وا لێیگه‌رێ، ئه‌وه‌نده به‌س بێت بۆت که قورئان به‌که‌لامی الله ئه‌زانیت و ئه‌لێ غه‌یر مه‌خلوقه له هه‌موو بارێکدا و هه‌رگیز نابێته مه‌خلوق.

٢/ که له بابه‌تی تیڭه‌یشتی مانای ئه‌وه نیه که تۆ توانات هه‌بێ له‌م بابه‌ته مونا‌زه‌ره بکه‌یت یان په‌ددی شو‌به‌ه‌کان بده‌یته‌وه، ئاساییه عه‌قیده‌ت دروست بێت له بابه‌تی‌کدا به‌لام نه‌توانی په‌ددی شو‌به‌ه‌کان بده‌یته‌وه ده‌رباره‌ی ئه‌م بابه‌ته، هه‌یه ئه‌لێ تا نه‌توانم په‌ددی هه‌موو شو‌به‌ه‌یه‌ک بده‌مه‌وه قسه‌ ناکه‌م، ئایا زانا‌کانی سه‌له‌ف هه‌موویان په‌ددی هه‌موو شو‌به‌ه‌کانیان داوه‌ته‌وه ؟ ئایا هه‌موویان له یه‌ک ئاستدا بوون له په‌ددانه‌وه ؟ که زانایه‌ک نه‌یتوانیوه په‌ددی شو‌به‌ه‌ بده‌ته‌وه ئه‌مه بۆته رێگر له به‌رده‌می که حه‌قه‌که نه‌لێت و باسی نه‌کات ؟ سه‌یرکه‌ن کاتی‌ک الصو‌ری ووتی: ئیمان

مه‌خلوقه، نوێژ مه‌خلوقه، زه‌کات مه‌خلوقه، پرسیاریان له‌ عبدالوهاب الوراق و چه‌ند شیخیک کرد ده‌رباره‌ی ئەم ووتانه، که‌سیان نه‌یانزانی وه‌لام بده‌نه‌وه، عبدالوهاب ووتی برۆن له‌ ئیمام احمد پیرسن ئەو شاره‌زای ئەو باب‌ه‌تانه‌یه، جا گهر عبدالوهاب له‌م باسه‌دا وه‌لامی پێ نه‌بی‌ت ئیمه‌ زۆر ئە‌ولاتره له‌ کۆمه‌لێک باسدا نه‌توانین قسه‌ی تیدا بکه‌ین یان نه‌زانین وه‌لامی شوبه‌ه‌کان بده‌ینه‌وه، بۆیه‌ وامه‌زانه گهر نه‌توانی ره‌ددی شوبه‌ه‌کان بده‌یت‌وه‌ ئە‌وا تۆ له‌سه‌ر باطلی، چونکه‌ له‌سه‌ر حه‌ق بوون و وه‌لامدانه‌وه‌ی شوبه‌ه‌ ئە‌م دوو شته‌ لازمی یه‌کتر نین، وه‌ مه‌رج نیه‌ هه‌ر باب‌ه‌تیک فی‌ربوویت پێک بجیت موناقه‌شه‌ و جیدالی پێ بکه‌یت له‌گه‌ڵ خه‌لکی.

٣/ که‌ عه‌قیده‌ت دامه‌زراند له‌سه‌ر شتیک و د‌ل‌نیایی حه‌قه‌که‌ به‌تۆیه‌ ئە‌وا با ته‌کفیری هیچ که‌سیک ترس و د‌ل‌ه‌راوکی نه‌خاته د‌ل‌ته‌وه‌، خه‌وارێج هه‌ر وابوونه‌ بیدعه‌یه‌ک دائه‌ه‌ینن ئە‌وه‌ی له‌سه‌ر ئە‌م بیدعه‌یه‌ هاو‌پایان نه‌بی‌ت ته‌کفیری ئە‌که‌ن، خو ئە‌مه‌ یه‌که‌م جاریان نیه‌، له‌سه‌ر ته‌کفیر ئە‌سلی دینه‌ یان نا ته‌کفیری موخالف ئە‌که‌ن، له‌سه‌ر ته‌کفیری عام ته‌کفیری موخالف ئە‌که‌ن، له‌م باب‌ه‌ته‌ش له‌ فه‌ه‌می شیخه‌که‌یان ده‌رچیت ته‌کفیرت ئە‌که‌ن، که‌سی واهه‌یه‌ باب‌ه‌ته‌که‌ی بۆ باس ئە‌که‌م ئە‌لێ ته‌واوه‌ حه‌قه‌، ئە‌روا پۆستی ئە‌کات له‌ کۆم‌ینت یان له‌ چات عمومیه‌ک بۆی ئە‌نوسی هه‌ی زندیقی جه‌ه‌می، ئە‌ویش پێک له‌ ترسان پۆسته‌که‌ ئە‌سر‌یت‌وه‌ ئە‌لێ نه‌وه‌ک ب‌ب‌م به‌ جه‌ه‌می! گهر له‌ باسه‌که‌ به‌ ته‌واوی تینه‌گه‌یشتووی پۆستی مه‌که‌ با له‌ د‌لی خۆتدا بی‌ت، گهر به‌ ته‌واوی تیگه‌یشتووی هه‌ر که‌س پێ ووتی جه‌ه‌می قسه‌که‌ی

بخه ژیر پیت، وه خۆشت بپارێزه له جیدال کردن، من یه‌قینم هه‌یه له‌وه‌ی که باسی
ئه‌که‌م بۆیه ئه‌وانه‌ی پۆستم له‌سه‌ر ئه‌که‌ن و کردوو‌یانه ته‌کفیرم ئه‌که‌ن یان ته‌بدیع
هه‌موو حوکمه‌کانیان ئه‌خه‌مه ژیر پیم و گالته‌م پێ دیت، وه ئه‌وانه‌ی تا‌کو ئیستا
بیده‌نگن و پۆستیان له‌سه‌ر نه‌کردووم له‌مه‌ودوا ئه‌وانیش پۆستم له‌سه‌ر بکه‌ن و
ته‌کفیرم بکه‌ن هه‌ر گالته‌م پێ دیت و به‌رده‌وام ئه‌بم (والله‌ ئه‌مه به ته‌که‌بوره نالیم
به‌لکو د‌ل‌نیام له‌عه‌قیده‌که‌ی خۆم و دروستی تیگه‌یشتنم له‌بابه‌ته‌که‌ بۆیه وائ‌ه‌لیم).

اللفظية (٢٨)

الترجى القصاب ئەللى:

فهرمایشتی الله: ﴿ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ (۲۳) فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ (۲۴) إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ (۲۵)﴾ [المدر: ۲۳-۲۵]

هه موو شو به و ناروونيه کي لابر د له سهر ته وهی که قورئان که لامی الله یه مه خلوق نیه، وه له فز به قورئانیش مه خلوق نیه، چونکه الله هه ره شهی له الولید بن المغیره کرد کاتی که قورئانی دایه پال ووتهی مرؤف، جا که قورئان ووتهی مرؤف نه بیته ته وای بیگومان ووتهی خالقه، نه گهر چی مرؤفیش بیخوینیتته وه هه ر نابیتته ووتهی مرؤف، به لکو ووتهی ته و که سه یه که سه ره تا قسه ی پیکرد و وه که ته ویش الله-یه جل جلاله، قورئان به خویندنه وهی جبریل له سهر پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم نه بو وه مه خلوق، وه جبریل مه خلوقه، وه به خویندنه وهی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له سهر ها وه له کانی نه بو وه مه خلوق، وه پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم مه خلوقه، وه به خویندنه وهی قورئان خوینان تا کو رپوژی قیامت قورئان هه ر نابیتته مه خلوق نه گهر چی قورئان خویننه کان مه خلوق بن، وه پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم

فه‌رموو‌یه‌تی: (ده‌مه‌كانتان رێگان بۆ قورئان، جا ده‌مه‌كانتان پاك بكه‌نه‌وه به‌ سیواک)، ده‌مه‌کان مه‌خلوقن، وه‌ ده‌مه‌کان ئه‌دای قورئان ئه‌که‌ن، جا قورئانه‌که‌ نابێته مه‌خلوق، پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رمووی: (رێگان بۆ قورئان) هه‌روه‌ک ئه‌یبینی، نه‌یفه‌رموو: (رێگان بۆ حیکایه‌تی قورئان)، جا قورئان نابێته له‌فزی به‌نده‌کان، وه‌ نابێته حیکایه‌ت کردنی به‌نده‌ بۆ که‌لامی غه‌یری خۆی هه‌رگیز، چونکه‌ ئه‌م قورئانه‌ خودی ئه‌و که‌لامه‌یه‌ که‌ الله جل جلاله‌ قسه‌ی پێکردوو هه‌ر چۆنیک حه‌مل بکریت و هه‌ر چۆنیک ئه‌دا بکریت، وه‌ نازانم چۆن ئه‌م بابه‌ته‌ تیکه‌ڵ و ناروون بووه‌ بۆ له‌فزیه‌کان و ئه‌وانه‌ی ئه‌لێن قورئان حیکایه‌تی ئێمه‌یه‌ ؟!

(نکت القرآن : ٤ / ٤٣٧-٤٣٩)

بروانه‌ رحمک الله الکرجی القصاب ووتی: له‌فزه‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌، واتا الکرجی القصاب له‌ له‌فزیه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کانه‌، ئه‌گه‌رچی زۆربه‌ی له‌فزیه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان که‌ ئه‌یان ووت له‌فزه‌ و قیرائه‌ و تیلاوه‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌ یان ئه‌یان ووت کیتابه‌ و مه‌کتوب یه‌ک شتن، له‌ هه‌موو ئه‌مانه‌دا ته‌نها مه‌به‌ستیان خودی قورئانه‌که‌ بوو نه‌ک بڵێن فعلى عه‌بده‌که‌ هه‌مان فعلى الله یه‌ و غه‌یر مه‌خلوقه‌ په‌نا به‌ الله، مه‌حاله‌ که‌ سیکی وه‌کو ابو حاتم الرازی و محمد بن داود المصیصی و ابن منده‌ و السجزي و ابن حامد و به‌شیکی تر له‌ موته‌ ئه‌خیری حه‌نابیه‌ و به‌شیکی له‌ خوراسانیه‌کان ئه‌مه‌ عه‌قیده‌یان بووبێت که‌ بڵێن فعلى عه‌بده‌که‌ش هه‌ر هه‌مان فعلى الله یه‌ و غه‌یر مه‌خلوقه‌ بۆیه‌ ئه‌لێن له‌فرمان به‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌! به‌لکو له‌م ووته‌یه‌دا ته‌نها مه‌به‌ستیان قورئانه‌که‌ بوو، وه‌ ئه‌وه‌ی بزانی له‌فزیه‌ غه‌یر

مه‌خلوقیه‌کان له‌ په‌ددی کۆ ئەم قسه‌یان کردوو ته‌ئیه‌گات مه‌به‌ستیان چی بووه‌ له‌م ووته‌یه‌، له‌فزییه‌ مه‌خلوقیه‌کان ئەیان ووت قورئان به‌ نسه‌ت الله‌ که‌لامی الله‌ یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، به‌لام کاتیکی ئیمه‌ ده‌ری ئەبرین به‌ زمانی خو‌مان ئەبیته‌ مه‌خلوق، بۆیه ئەیان ووت له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ واتا قورئان له‌سه‌ر زمانی ئیمه‌ ئەبیته‌ مه‌خلوق، له‌ به‌رامبه‌ردا له‌فزییه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان ووتیان له‌فزمان به‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌، واتا کاتیکی ئیمه‌ش قورئان ئەخوینین قورئانه‌که‌ هه‌ر غه‌یر مه‌خلوقه‌ به‌ له‌فزی ئیمه‌ نابیته‌ مه‌خلوق، ئەمه‌ مه‌به‌سته‌که‌یان بوو نه‌ک مه‌به‌ستیان ئەوه‌ بیته‌ فعلی عه‌بدیه‌که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌ و هه‌مان فعلی الله‌ یه‌، که‌ر ئەمه‌ عه‌قیده‌یان بوایه‌ ئەوا ئیمام احمد و غه‌یری ئەویش نه‌ئه‌وه‌ستان له‌ ته‌کفیر کردنیان، به‌لام ووته‌که‌یان بیده‌ بوو بۆیه‌ ته‌بدیع کران، ئەمه‌ش ئەوه‌ ده‌رئه‌خات که‌ ئیمام احمد حیسابی بۆ مه‌به‌ستی که‌سه‌کان کردوو له‌م ووتانه‌ی که‌ ده‌ری ئەبرن ئەگینا هه‌ر که‌سیک بلی فعلی عه‌بد مه‌خلوق نیه‌ هه‌روه‌ک چۆن فعلی الله‌-ش مه‌خلوق نیه‌ ئەوا بیگومان کافره‌، جا هه‌روه‌ک چۆن له‌فزییه‌ مه‌خلوقیه‌کان که‌ ئەیان ووت له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ مه‌به‌ستیان مه‌خلوقی قورئانه‌که‌ بوو، به‌ هه‌مان شیوه‌ له‌فزییه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان که‌ ئەیان ووت له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوق نیه‌ مه‌به‌ستیان غه‌یر مه‌خلوقی قورئان بوو، سه‌باره‌ت به‌وه‌ش که‌ ئەلیم له‌فزییه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان مه‌به‌ستیان هه‌ر قورئانه‌که‌ بووه‌ ئەمه‌ شتیکی نیه‌ له‌خۆمه‌وه‌ بیلیم یان بۆ موحامه‌له‌ کردنی ئەم زانایانه‌ وابلیم که‌ له‌م باسه‌ تیکه‌وتوون، به‌لکو هه‌ر که‌سیک ووته‌ی له‌فزییه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان بخوینیته‌وه‌ به‌ پروونی له‌وه‌ تیئه‌گات که‌ مه‌به‌ستیان غه‌یر مه‌خلوقی قورئان بووه‌ له‌ ووته‌که‌یان نه‌ک غه‌یر مه‌خلوقی فعلی عه‌بد، دیارترین

نموونهش قوام السنة كه له فزييه كي غەير مه خلوقيه به لام به پروونی ئە ئی فعلی عەبد و جولەى زمانى و دەنگى له کاتى قورئان خویندن مه خلوقه، ئی گەر ئەمه هه مان عەقیدهى لەفزييه مه خلوقيه كان بێت كه قوام السنة باسى ئەكات ئەى چۆن هەر خۆى لەفزييه مه خلوقيه كان ته کفیر ئەكات ؟ له سەرچی ته کفیریان ئەكات گەر خۆشى هه مان عەقیدهى ئەوانى هه بوو بێت ؟!

جا ئەم پێشهکیه بۆ ئەوه باسکرد دواى ئەوهى عمومیه کم مولزەم به دوو کوفر ئەیووت بهم قسەیهى تۆ بێت ئەبێ لەفزييه غەير مه خلوقيه کانیش ته کفیر بکهیت! بهم قسەیهى دەرى خست ههروهک چۆن له مه زهه بى ئەهلى سوننه حالى نه بووه لهم بابەته، وه ههروهک چۆن له مه زهه بى له فزييه مه خلوقيه كان حالى نه بووه، ئاواش له مه زهه بى له فزييه غەير مه خلوقيه كان حالى نه بووه، چونکه له فزييه مه خلوقيه كان ئەم قسەیهى تۆ ناکەن تا مولزەم بکړن پێ، وه من دلنiam له وهى كه عەقیدهى دوو جه زائیره كه و جه ماعه ته كه يان زۆر پيستره له عەقیدهى لەفزييه غەير مه خلوقيه كان به جوړيک كه ئەتوانين له چه ندين لاوه دوو جه زائيره كه و شوینكه وتوانيان مولزەم بکهين به کوفر

ئىستاش ئەچينه سەر ووتە كهى الكرجي القصاب، الكرجي ئە ئی له فز به قورئان غەير مه خلوقه كه چى له گەل ئەوه شدا كه باسى لەفزييه كان ئەكات به و ئايه ته رەددیان ئەداتە وه كه دەر بارهى ووتە كهى الوليد بن المغيرة دابه زى، پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم قورئانى بۆ كافرانى قورەيش ئەخويندە وه الوليد ئەیووت ئەم قورئانه كه لامى

مرۆڤه (إن هذا إلا قول البشر) تیځه‌ بۆچی ئه‌بی‌ت‌ الکرجی ئه‌م ئایه‌ته به‌رامبه‌ر له‌فزیه‌کان به‌کاره‌ی‌نی‌ت‌ گه‌ر مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان وه‌ک ئه‌وه نه‌بی‌ت‌ که من باسم کردووه له‌ پۆسته‌کان ؟ له‌فزیه‌کان ئه‌یان ووت‌ قورئان له‌سه‌ر زمانی مرۆڤ وه‌کو که‌لامی مرۆڤ وایه و مه‌خلوقه به‌لام به‌نسبه‌ت‌ الله که‌لامی الله یه و مه‌خلوق نیه، ئایا الولید ئه‌یووت‌ فعلى پیغه‌مبه‌ر صلى الله علیه وسلم مه‌خلوقه که قورئان ئه‌خوینی به‌لام قورئانه که غه‌یر مه‌خلوقه ؟! یان ئه‌یووت‌ قورئانه مه‌خلوقه و ووته‌ی مرۆڤه ؟

ئینجا سه‌یری ووته‌کانی تری الکرجی بکه تا باشت‌ر تیځه‌یت له‌فزیه‌کان عه‌قیده‌یان چۆن بووه، ئایا ئه‌یان ووت‌ قورئان له‌سه‌ر زمانی عه‌بد ئه‌بی‌ته مه‌خلوق یان ئه‌یان ووت‌ فعلى عه‌بده‌که مه‌خلوقه قورئانه که غه‌یر مه‌خلوقه ؟

الکرجی ئه‌م شتانه‌ی باسکرد:

- مرۆڤ کاتی‌ک قورئان ئه‌خوینی قورئان نابی‌ته ووته‌ی مرۆڤ

- جبریل مه‌خلوقه به‌لام که جبریل قورئانی خوینی به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر صلى الله علیه وسلم قورئانه که نه‌بووه مه‌خلوق

- پیغه‌مبه‌ر صلى الله علیه وسلم مه‌خلوقه به‌لام که قورئانی خوینی به‌سه‌ر هاوه‌لانی‌دا قورئانه که نه‌بووه مه‌خلوق

- قورئانخوینان مه‌خلوقن به‌لام تا قیامه‌تیش قورئان بخوینن قورئان هه‌ر نابیته مه‌خلوق

- ده‌مه‌کان مه‌خلوقن رِیگای ده‌رچوونی قورئانن، وه قورئانه‌که غه‌یر مه‌خلوقه‌که ده‌م ئه‌دای ئه‌کات

- قورئان که‌لامی الله یه، الله قسه‌ی پیکردوه یه‌که‌م جار، قورئان نابیته که‌لامی عه‌بد هه‌ر چۆنیک ئه‌دای بکات و حه‌ملی بکات، وه نابیته‌هیکایه‌ت

دوای هه‌موو ئه‌مانه‌ش الکرجی ووتی: نازانم چۆن ئه‌م شتانه‌ناروون و تیکه‌ل بوونه بۆ له‌فزیه‌کان و ئه‌وانه‌ی باسی هیکایه‌ت ئه‌که‌ن؟!

ئه‌م ووتانه‌ی الکرجی بخوینه‌وه ده‌رباره‌ی له‌فزیه‌کان، ئینجا به‌راوردی بکه‌له‌گه‌ل ووته‌کانی من ده‌رباره‌ی له‌فزیه‌کان که‌ئه‌لیم: له‌فزیه‌کان ئه‌یان ووت قورئان له‌سه‌ر زمانی عه‌بد ئه‌بیته مه‌خلوق وه‌ک که‌لامی عه‌بد وایه، وه به‌راوردی بکه‌له‌گه‌ل ووته‌ی دوو جه‌زائیریه‌که و جه‌ماعه‌ته‌که‌یان که‌ئه‌لین: له‌فزیه‌کان ئه‌یان ووت فعلی عه‌بده‌که مه‌خلوقه‌که قورئان ئه‌خوینن به‌لام قورئانه‌که غه‌یر مه‌خلوقه، بزانه ووته‌که‌ی الکرجی له‌گه‌ل تیگه‌یشتنی کامه‌مان یه‌ک ئه‌گریته‌وه، له‌کاتی‌که‌دا الکرجی له‌له‌فزیه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کانه واتا غلوی هه‌یه له‌م بابه‌ته‌نه‌ک شل بێت و به‌لای جه‌همیه‌کاندا بچیت.

ماویه‌تی

به‌شیخ

ئیمان ئەکەن به‌ کوفر بۆ ده‌رهوون له‌ ده‌نگه‌یه‌ی بۆ خۆیان
دروست کردوه!

دوای ئەوه‌ی ریوایه‌تی ئیمام احمدم هینا له‌ لای ابن بطه له‌ الإبانة الکبری که‌ الخلال-
یش هه‌مان ریوایه‌تی هیناوه له‌ السنة، وه‌ ووتم گهر ئەم ریوایه‌ته‌ کوفر بی‌ت و
مه‌زه‌به‌ی له‌ فزییه‌کان بی‌ت ابن بطه و الخلال چۆن ریوایه‌تی ئەکەن و لێ بی‌ده‌نگ
ئەبن ؟ ئایا ئەکرێ ئەم دوو زانا گه‌وره‌یه‌ له‌ کتیی عه‌قیده‌ی کوفر له‌ ئیمام احمد
ریوایه‌ت بکه‌ن و لێ بی‌ده‌نگ بن ؟ بی‌گومان مه‌حاله‌، ئەمه‌ش ئەوه‌ ده‌رئه‌خات که‌
ووته‌کانی ئیمام احمد کوفر نیه‌ و مه‌زه‌به‌ی له‌ فزییه‌کان که‌ له‌م ریوایه‌ته‌دا هاتووه‌، وه‌
ابن بطه و الخلال ئەم ریوایه‌ته‌یان قبوله‌ و ماناکه‌ی به‌ دروست ئەزانن.

جا کابرای عمومی هاتووه‌ بۆ به‌تال کردنه‌وه‌ی ئەم ریوایه‌ته‌ ئەلێ: ابن بطه مه‌نه‌جه‌ی
وايه له‌ کتیی الإبانة الکبری که‌ ریوایه‌تی کوفریش به‌ینیت لێ بی‌ده‌نگ ئەبی‌ت، بۆیه
ریوایه‌ته‌که‌ ئەهینێ تاکو بۆ خه‌لکی پروون بکاته‌وه‌ که‌ ئەم ریوایه‌ته‌ مونکه‌ره‌ و باطله‌،
به‌لام هه‌یج قسه‌ی له‌ سه‌ر ناکات خه‌لک ئەبێ خۆیان بزانی که‌ ریوایه‌ته‌که‌ باطله‌!!! له‌

کتیځی عه‌قیده‌یی ریوایه‌تی کوفری ئه‌هیځیت و لږی بڼه‌نگ ئه‌بیټ، خه‌لکیش ئه‌بڼ
 خویان بزانی ریوایه‌ته‌که باطله و کوفره به‌بڼ ئه‌وه‌ی ابن بطه‌ هیچ قسه‌یه‌ک بکات!!!
 زانایانی فه‌رمووده به‌ تایبه‌تی بوخاری و مسلم مه‌نه‌جیان وایه که ژماره‌یه‌ک ریوایه‌ت
 ئه‌هیځن دواتر ریوایه‌تیکی تر به‌ دوایدا ده‌هیځن که به‌شیک له‌ مه‌تنه‌که‌ی جیايه‌یان
 سه‌نه‌ده‌که‌ی جیايه‌ مرفوع کراوه به‌ موقوف یان موقوف کراوه به‌ وقف، جا
 ریوایه‌ته‌که جیايه‌که ئه‌هیځنم تاكو ده‌ری بخه‌ن که ئه‌م ریوایه‌ته‌مه‌ حفوز نیه ئه‌وانی
 تر مه‌حفوزن، ئه‌مه‌ش ده‌رنابرن به‌لکو ئه‌بڼ خۆت تی بگه‌یت، ئه‌مه‌ له‌ هه‌ندیک
 کتځبه‌کانی فه‌رموودو هه‌ندیک زانا ئه‌م مه‌نه‌جه په‌یره‌و ئه‌که‌ن که دیارترینیان
 بوخاری و مسلم-ه، به‌لام زانایان له‌ کتځبه‌ عه‌قیده‌یه‌کان ریوایه‌تی کوفری به‌یځن و لږی
 بڼه‌نگ بن بلڼ با خه‌لک بۆخۆی بزانی که ئه‌مه‌ کوفره ئیمه‌ باسی ناکه‌ین! ئه‌مه‌ بوونی
 نیه له‌ کتځبه‌ عه‌قیده‌یه‌کان، به‌لکو ئه‌وه‌ی مه‌شه‌وره له‌لای زانایانی عه‌قیده‌ له‌
 سه‌له‌ف ئه‌وه‌یه که هه‌ر ریوایه‌تیکی به‌یځن مه‌تنه‌که‌یان قبوله‌ بۆیه ئه‌هیځن،

جا کابرای عمومی بۆ ئه‌وه‌ی بیسه‌لمځیت مه‌نه‌جه‌ی ابن بطه‌ ئاوايه‌ که کوفر ریوایه‌ت
 ئه‌کات و لږی بڼه‌نگ ئه‌بیټ، هات دوو ریوایه‌تی ده‌ره‌یځناوه له‌ کتځبی الإبانة الکبری به‌
 حیسابی خۆی ئه‌م دوو ریوایه‌ته‌ کوفریان تیډایه که چی ابن بطه‌ لږی بڼه‌نگ بووه،
 ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌ره‌خات که ئاساییه ابن بطه‌ به‌ هه‌مان شیوه ریوایه‌ته‌که‌ی ئیمام
 احمد ده‌رباره‌ی ته‌فسیله‌که به‌ کوفر بزانیټ به‌لام لږی بڼه‌نگ بیټ هه‌روه‌ک ئه‌م دوو
 ریوایه‌ته‌!

باشه با بزانی دوو ریوایه‌ته‌که کامه‌ن که کابرای عمومی به کوفری ئه‌زانیت و ابن بطه لئی بیده‌نگ بووه ؟

ریوایه‌تی یه‌که‌م :

ابو عمران المصاصی ئه‌لێ:

بیستم پیاویک له ئه‌هلی شام پرسیری له باوکی عبدالله احمد بن حنبل ئه‌کرد، پئی ووت: ئه‌ی باوکی عبدالله که‌سانیک له‌لای ئیمه ئه‌لین: که‌لام و ناو و صیفاتی الله مه‌خلوقن.

احمد بن حنبل ووتی (۱) : الله تبارک و تعالی هیچ شتیک له سیفه‌ته‌کانی و که‌لامی و ناوه‌کانی مه‌خلوق نین.

ووتی (۲) : له‌سه‌ر زمانی مه‌خلوقه‌کانیش مه‌خلوقن نین.

ووتی (۳) : ئه‌ی چ شتیک مه‌خلوقه ؟

ووتی (۴) : هه‌موو شتیک له‌سه‌ر زمانی مه‌خلوقه‌کان مه‌خلوقه.

(الإبانة الكبرى : ۲۳۰۲)

له‌هه‌ردوو چاپی الإبانة الكبرى به‌ته‌حقیقی عادل و به‌ته‌حقیقه‌کۆنه‌که که‌چه‌ند که‌سیک به‌شدار بوونه‌تییدا ئه‌م ریوایه‌ته‌به‌م جووره‌هاتوو، چوار جار (ووتی)

هاتووه، به‌لام له جاري دووهم و سیه‌م و چوارهم دیاری نه‌کردووه که کي خواوه‌نی ووته‌که‌یه، احمد یان خواوه‌نی پرسیاره‌که ؟ به‌لام له سیاقی ریوايه‌ته‌که به پروونی دیاره که ووتی یه‌که‌م و ووتی چوارهم ووته‌ی ئیمام احمد، وه ووتی سیه‌م ووته‌ی خواوه‌نی پرسیاره‌که‌یه، نه‌وه‌ی نه‌میښته‌وه ووتی دووهمه‌ ئایا ووته‌ی ئیمام احمد یان ووته‌ی خواوه‌ن پرسیاره‌که ؟ له ته‌حقیقی عادل آل حمدان ووتی دووهمیش به ووته‌ی ئیمام احمد دانراوه، به‌لام له ته‌حقیقه‌که‌ی تر ووتی دووهم به ووته‌ی خواوه‌ن پرسیاره‌که دانراوه، چونکه دواي ووته‌که هیڼای پرسیاریان داناوه (؟) واتا ووته‌ی خواوه‌ن پرسیاره، وه دانه‌رانی کتیبی (الجامع لعلوم الإمام أحمد : ۳/۵۶۹) نه‌وانیش ووته‌ی دووهمیان به ووته‌ی ئیمام احمد داناوه، وه مه‌علومه دانانی نیشانه‌ی پرسیار و یان هیڼای سه‌رسورمان و دانانی خال له‌کوټای و ژماره دانان بۆ ریوايه‌ته‌کان هه‌موو نه‌مانه‌کاری محققه‌کانه نه‌ک خواوه‌نی کتیبه‌که، چونکه له سه‌رده‌می ابن بطه‌ نه‌م شتانه نه‌بووه، جا محقق به‌پي فه‌می خوی بۆ ده‌قه‌کان فاريزه و خال و هیڼای پرسیار و سه‌رسورمان دانه‌نیټ.

با ئیستا بیینه سه‌ر ریوايه‌ته‌که ئایا سیاقه‌که‌ی وائه‌خوای ووته‌ی دووهم هی کامیان بیټ ؟

ووته‌ی یه‌که‌م ږوونه‌ی ئیمام احمده‌ که‌ ئه‌ئێ: هیچ شتی‌ک له‌ که‌لام و ناو و سیفه‌ته‌کانی الله‌ مه‌خلوقن نین

ووته‌ی سییه‌م ږوونه‌ی ڤرسیارکه‌ره‌ که‌ ئه‌ئێ: ئه‌ی چ شتی‌ک مه‌خلوقه‌ ؟

بۆ تیڱه‌یشتن له‌ سیاق ئه‌بێ بگه‌رپینه‌وه‌ بۆ سابق و لاحق تا‌کو له‌ سیاقه‌که‌ تیڱه‌ین، واتا ئه‌بێ ووته‌ی پێش و پاشتری وه‌ر‌ب‌گرین تا‌کو بزانی‌ن ووته‌که‌ی ناوه‌راست با‌سی چی ئه‌کات یان ووته‌ی کێیه‌

له‌ ووته‌ی یه‌که‌م ئیمام احمد ئه‌ئێ هیچ شتی‌ک له‌ که‌لام و ناو و سیفه‌ته‌کانی الله‌ مه‌خلوق نین

ووته‌ی دووهم ئه‌ئێ له‌سه‌ر زمانی مه‌خلوقه‌کانیش مه‌خلوق نیه‌

ووته‌ی سییه‌م ئه‌ئێ ئه‌ی چ شتی‌ک مه‌خلوقه‌ ؟

ناکړئ کابرا له‌ ووته‌ی دووهم ږرسیار له‌ ئیمام احمد بکات ب‌ئێ: له‌سه‌ر زمانی مه‌خلوقه‌کانیش مه‌خلوق نیه‌ ؟ ئینجا هیشتا ئیمام احمد وه‌لامی ږرسیاره‌که‌ی نه‌داوته‌وه‌ ږنک ږرسیاریکی تری ئی بکات به‌ ووته‌ی سییه‌م!

گه‌ر ووته‌ی دووهم ووته‌ی کابرا بی‌ت و ږرسیار بکات له‌ ئیمام احمد ئه‌وا ئه‌بێ چاوه‌ر‌ږی وه‌لامی ئه‌و بکات ئینجا ږرسیاریکی تر بکات، نه‌ک دوو ږرسیار له‌ دوا‌ی یه‌کتر بکات به‌ب‌ئێ وه‌وه‌ی وه‌لامی ږرسیاری یه‌که‌م وه‌ر‌ب‌گرئ

جا به‌ پێ عه‌قیده‌ی ئیمام احمد و تیڱه‌یشتنی ابن بطه‌ و سیاقی ریوایه‌ته‌که‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ وانه‌خوای‌ی که‌ ووته‌ی دووهم ووته‌ی ئیمام احمده‌ نه‌ک ږرسیاری کابرا بی‌ت،

ئه‌مه‌ له‌ کاتی‌کدا پرس‌یاری پیاوه‌که‌ په‌یوه‌ندی هه‌یه‌ به‌ وه‌لامه‌که‌ی ئیمام احمد، ئیمام احمد ئه‌ ئی هه‌یچ شتی‌ک له‌ که‌لام و ناو و سیفه‌ته‌کانی الله مه‌خلوق نین، وه‌ له‌سه‌ر زمانی مه‌خلوقه‌کانیش مه‌خلوق نین، ئینجا کابرا ئه‌ ئی: ئه‌ی چ شتی‌ک مه‌خلوقه‌ ؟ ئه‌مه‌ ئه‌گونجی له‌ که‌ل سیاقه‌که‌، نه‌ک کابرا بل‌ی: له‌سه‌ر زمانی مه‌خلوقه‌کانیش مه‌خلوق نین ؟ ئه‌ی چ شتی‌ک مه‌خلوقه‌ ؟ هه‌شتا وه‌لامی پرس‌یاری یه‌که‌می وه‌رنه‌گرت چۆن پرس‌یاری دووه‌م ئه‌کات له‌ کاتی‌کدا پرس‌یاری دووه‌م په‌یوه‌ندی به‌ وه‌لامه‌که‌ی ئیمام احمد هه‌یه‌ که‌ ووتی له‌سه‌ر زمانی مه‌خلوقه‌کانیش که‌لام و ناو و سیفه‌ته‌کانی الله مه‌خلوق نین، کابراش ئه‌ ئی: ئه‌ی چ شتی‌ک مه‌خلوقه‌ ؟ ئینجا ئیمام احمد له‌ ووته‌ی چواره‌م و کو‌تایی وه‌لامی ئه‌داته‌وه‌ ئه‌ ئی هه‌موو شتی‌ک له‌سه‌ر زمانی مه‌خلوقه‌کان مه‌خلوقه‌، که‌ پ‌یشت‌ر پ‌یی وتوو که‌لامی الله و ناو و سیفه‌ته‌کانی له‌سه‌ر زمانی مه‌خلوقات نابن به‌ مه‌خلوق، به‌لام شته‌کانی تر له‌ که‌لامی خویان هه‌مووی مه‌خلوقه‌ له‌سه‌ر زمانیان.

ئه‌م ریوایه‌ته‌ش هاوشی‌وه‌ی ریوایه‌تی احمد بن الحسن الترمذی وایه‌ که‌ پ‌یشت‌ر پ‌ۆستم الخلال له‌ السنة هه‌یناویه‌تی

ئیمام احمد به‌ احمد بن الحسن الترمذی ئه‌ ئی: ئایا تۆ مه‌خلوق نیت ؟

ئه‌ ئی: به‌ ئی

پ‌یی ئه‌ ئی: ئایا هه‌موو شتی‌ک له‌ تۆدا مه‌خلوق نیه‌ ؟

ئه‌ ئی: به‌ ئی

پیی ئه‌ئێ: ئه‌ی قسه‌ کردنت ئه‌ویش له‌ تۆ نیه‌ و مه‌خلوق نیه‌ ؟

ئه‌ئێ: به‌ئێ

پیی ئه‌ئێ: ئه‌ی که‌لامی الله عز وجل ئایا له‌ الله نیه‌ ؟

ئه‌ئێ: به‌ئێ

پیی ئه‌ئێ: ئایا شتێک هه‌یه‌ له‌ الله دا مه‌خلوق بێت ؟!

(السنة للخلال : ١٨٣٧)

موتنه‌ئەخیری حەنابیلە خیالیان تیگه‌وت که‌ ئایا پیته‌کان مه‌خلوقن یان غه‌یر مه‌خلوقن، هه‌ندیکیان ووتیان غه‌یر مه‌خلوقن، وه‌ ئه‌وانی تر ووتیان: دوو جوړ پیت هه‌یه‌ پیتیکیان مه‌خلوقه‌ و پیتیکیان غه‌یر مه‌خلوقه‌.

ابن تیمیة ئه‌ئێ: ئه‌وانه‌ی که‌ ئه‌یان ووت پیته‌کان مه‌خلوق نین ده‌ستیان گرتبوو به‌م رِیوایه‌ته‌ی احمد که‌ کاتیک السري السقطي ئه‌ئێ: الله پیته‌کانی دروستکرد، احمد ووتی ئه‌مه‌ کوفره‌، وه‌ ئه‌وانی تر که‌ ئه‌یان ووت پیت دوو جوړه‌ یه‌کیکیان مه‌خلوقه‌ و ئه‌وی تریان غه‌یر مه‌خلوقه‌ ده‌ستیان به‌و ووتیه‌ی احمد گرتبوو که‌ ئه‌ئێ: هه‌موو شتێک له‌ مه‌خلوقه‌کان له‌سه‌ر زمانی مه‌خلوقه‌کان مه‌خلوقه‌، وه‌ ده‌ستیان گرتبوو به‌و ووتیه‌ی احمد که‌ ئه‌ئێ: گهر بابته‌که‌ به‌و جوړه‌ بێت که‌ له‌فزییه‌کان باسی ئه‌که‌ن ئه‌وا نوێژ دروست و ته‌واو نه‌ئهبوو به‌ قورئان هه‌روه‌ک چۆن دروست و ته‌واو نابێت به‌ غه‌یری قورئان له‌ که‌لامی خه‌لک، وه‌ ده‌ستیان گرتبوو به‌ ووته‌که‌ی احمد

که به احمد بن الحسن الترمذی ئەڤی: ئایا تۆ مه‌خلوق نیت ؟ ئەویش ئەڤی به‌ڤی، احمد ئەڤی: ئایا هه‌موو شتیکی له‌ تۆدا مه‌خلوق نیه ؟ ئەڤی به‌ڤی، احمد ووتی: که‌لامی تۆش هه‌ر له‌ تۆیه و مه‌خلوقه‌.

ئینجا ابن تیمیة ئەڤی: ئەوه‌ی احمد وتووێه‌تی له‌م باب‌ه‌ته‌دا سه‌وابه‌، هه‌ندیکیان پشتراستی ئەوی تریان ئەکه‌نه‌وه‌، له‌ ووته‌کانیدا دژبه‌یه‌کی بوونی نیه‌، احمد ئینکاری له‌سه‌ر ئەو که‌سه‌ کرد که‌ ئەڤی: الله‌ پیته‌کانی دروستکرد، چونکه‌ هه‌ر که‌سیک بڤی پیته‌کان مه‌خلوقن ئەوا ووته‌که‌ی ئەوه‌ ئەگریته‌وه‌ که‌ الله‌ قسه‌ی نه‌کردوو به‌ قورئانی عه‌ره‌بی، وه‌ قورئانی عه‌ره‌بی مه‌خلوقه‌، وه‌ احمد ووتی که‌ که‌لامی ئاده‌میزاد مه‌خلوقه‌ هیچ شتیکی له‌ که‌لامی ئاده‌میزاد نه‌کرده‌ غه‌یر مه‌خلوق، وه‌ هه‌موو ئەمانه‌ دروستن.

ب‌روانه‌ (مجموع الفتاوی : ۱۲ / ۸۳-۸۵)

ئینجا ابن تیمیة باسی ئەوانه‌ ئەکات که‌ ئەیان ووت پیت دوو جووره‌ یه‌کیکیان مه‌خلوقه‌ و ئەوی تریان غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئەڤی ئەمه‌ عه‌قیده‌ی ابن حامد و ابو یعلی و ابن عقیل بووه‌، که‌ دواتر ابو یعلی له‌ کوۆتایی ته‌مه‌نی له‌م عه‌قیده‌یه‌ په‌شیمان بوته‌وه‌ و باسی کردوو که‌ ووته‌کانی احمد هه‌ردووک ووته‌که‌ له‌ خو ئەگریت، ابن حامد و ابو یعلی هه‌ردووکیان له‌ له‌فزیه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کانن که‌ وتووێانه‌ پیت دوو جووره‌ یه‌کیکیان مه‌خلوقه‌ و ئەوی تریان غه‌یر مه‌خلوقه‌ پشتیان به‌و ریوایه‌ته‌ به‌ستوو که‌

احمد ئە ئی که‌لامی الله هه‌مووی غه‌یر مه‌خلوقه‌ له‌سه‌ر زمانی مه‌خلوقه‌کانیش هه‌ر
 غه‌یر مه‌خلوقه‌، وه‌

که‌لامی مه‌خلوقات هه‌مووی مه‌خلوقه‌ له‌سه‌ر زمانیان، گه‌ر ئەم ریوایه‌ته‌ کوفر بی‌ت
 وه‌ک تۆ باسی ئە‌که‌یت هه‌مان مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان بی‌ت، چۆن به‌شی‌ک له‌ له‌فزیه‌
 غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان ده‌ستی پێوه‌ ئە‌گرن و ئە‌یکه‌ن به‌ به‌لگه‌ بۆ مه‌زه‌به‌که‌یان ؟
 که‌سی‌کی وه‌کو ابن حامد چۆن نائی ئە‌مه‌ کوفره‌ و مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کانه‌ ؟ ئە‌ی ابن
 تیمیه‌ چۆن ووته‌که‌ی احمد به‌ حه‌ق ئە‌زانیت و به‌ کوفری نازانیت ؟ خۆ گه‌ر
 ریوایه‌ته‌که‌ به‌و جووره‌ بی‌ت که‌ تۆ باسی ئە‌که‌یت ئە‌وا منیش و ابن تیمیه‌-ش به‌ کوفری
 ئە‌زانین، هه‌ر که‌سی‌ک بلی هه‌موو شتی‌ک له‌سه‌ر زمانی مه‌خلوقات ئە‌بی‌ته‌ مه‌خلوق
 ته‌نانه‌ت قورئانیش ئە‌وا گومانمان نیه‌ ئە‌م که‌سه‌ کافره‌ و له‌فزیه‌، ابن تیمیه‌-ش پێ
 کافره‌ وه‌ک له‌ عه‌قیده‌که‌ی دیاره‌، ئە‌وه‌نده‌ش به‌س بی‌ت بۆت که‌ له‌فزیه‌ غه‌یر
 مه‌خلوقیه‌کان استدلال ئە‌که‌ن به‌م ریوایه‌ته‌ بۆ مه‌زه‌به‌ی خۆیان ده‌رباره‌ی پیته‌کان،
 تا‌کو بزانی‌ت ئە‌مه‌ لای حه‌نابیه‌ کوفر نه‌بووه‌ له‌ سیاقه‌که‌ تیڭه‌یشتوون به‌لام چونکه‌
 تۆ ئیشت به‌وه‌یه‌ کوفر بخه‌یته‌ ناو کتیبه‌که‌ی ابن بطه‌ به‌ زۆریش بی‌ت ریوایه‌ته‌که‌
 ئە‌که‌یت به‌ کوفر، وه‌ دل‌نیام گه‌ر بی‌تو پێشتر من ئە‌م ریوایه‌ته‌م هی‌نابوایه‌ ئە‌وا پۆستت
 ئە‌کرد له‌سه‌رم ئە‌ت ووت ئە‌مه‌ جاهیه‌له‌ عه‌ره‌به‌ی تی‌ناگات ئە‌مه‌ درۆ ئە‌کات به‌ناوی
 سه‌له‌فه‌وه‌، ئیمام احمد مه‌به‌ستی ووته‌ی مه‌خلوقه‌کانه‌ که‌ له‌سه‌ر زمانیان
 مه‌خلوقن نه‌ک که‌لامی الله، ئیتر له‌م جووره‌ قسانه‌ت ئە‌کرد، به‌لام ئیستا ئیشت

به‌وه‌يه كوفر بخه‌يته ناو كتيبه‌ي ابن بطه بويه به زور ريوايه‌ته‌كه ئه‌كه‌يت به كوفر
 ئه‌گه‌رچى ئه‌و مانايه‌شى نه‌ييت، له‌ كاتيكا ابن بطه ئه‌م ريوايه‌ته‌ي له‌ ژير بابيكا
 هي‌ناوه‌ كه باسى ئه‌وه ئه‌كات قورئان كه‌لامى الله يه و مه‌خلوق نيه، هه‌موو
 ريوايه‌ته‌كانى ترى بابه‌كه ده‌باره‌ي ئه‌مه‌ن، بۆچى له‌ناو ئه‌م ريوايه‌تانه‌دا ريوايه‌تيكى
 كوفرى ئه‌هيئييت ؟ گه‌ر ريوايه‌ته‌كه كوفر بوايه يان نه‌ي ئه‌هيئا، يان ئه‌هيئا تاكو ره‌تي
 بكاته‌وه و باطلى ريوايه‌ته‌كه بخاته‌وو.

ئىستاش ئه‌چينه سه‌ر ريوايه‌تي دووه‌م كه ئه‌م عموميه به كوفرى ئه‌زانيت، ئه‌لى ابن
 بطه ريوايه‌تي كردوو و لىي بيده‌نگ بووه، بۆ ئه‌وه‌ي بيسه‌لمينييت له‌ مه‌نه‌جى ابن بطه
 ئاساييه كوفر ريوايه‌ت بكه‌يت و لىي بيده‌نگ بيت!

ريوايه‌تي دووه‌م :

ابن بطه ئه‌لى:

حدثنا إسماعيل بن محمد الصفار، وأبو محمد الحسن بن علي بن زيد بن حميد
 العسكري، قالا: حدثنا الحسن بن عرفة، قال: حدثنا خلف بن خليفة، عن حميد
 الأعرج عن عبد الله بن الحارث عن ابن مسعود قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم:
 (كلم الله موسى يوم كلمه عليه جبة صوف وكساء صوف، وبرنس صوف، ونعلان من
 جلد حمار غير ذكي، فقال: من ذا العبراني الذي يكلمني من الشجرة ؟ قال: أنا الله).

له‌م ریوایه‌ته‌دا هاتوو ه‌پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (ئه‌و رۆژه‌ی که الله قسه‌ی له‌گه‌ڵ موسی کرد، موسی جلیکی صوفی له‌به‌ر بوو، وه‌ دوو نه‌علی له‌ پێدا بوو که له‌ پێستی گوێدریژی مرداره‌وه‌ بوو دروست کرابوون، جا موسی ووتی: ئه‌م عیبرانیه‌ کێیه‌ که له‌لای ئه‌م داره‌وه‌ قسه‌م له‌گه‌ڵ ئه‌کات ؟ الله فه‌رمووی: من الله-م). کابرای عمومی قسه‌یه‌کی کرد به‌ راستی کاره‌ساتیکی زۆر گه‌وره‌یه‌، هات ووتی: ئه‌م ریوایه‌ته‌ کوفره‌، به‌تال کردنه‌وه‌ی سیفه‌تی که‌لامه‌ بۆ الله، هه‌روه‌ها ئیسبات نه‌کردنی ئه‌و فه‌زیله‌ته‌یه‌ که به‌ موسی علیه‌السلام دراوه‌ الله راسته‌وخۆ قسه‌ی له‌گه‌ڵ کردوو به‌ئێ وه‌حی!!!

بۆچی کوفره‌ ؟ بۆ ئیسباتی سیفه‌تی که‌لام و فه‌زیله‌ته‌که‌ی موسای تیدا نیه‌ ؟

چونکه‌ له‌م ریوایه‌ته‌دا هاتوو که الله له‌ رِیگای داره‌که‌وه‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ موسی کردوو! واتا الله خۆی قسه‌ی له‌گه‌ڵ نه‌کردوو به‌لکو داره‌که‌ی به‌ قسه‌ هێناوه‌، ووته‌که‌ ووته‌ی داره‌که‌یه‌ به‌ پێی ئه‌م ریوایه‌ته‌، که‌واته‌ ریوایه‌ته‌که‌ سیفه‌تی که‌لام بۆ الله به‌تال ئه‌کاته‌وه‌ و فه‌زیله‌ته‌که‌ی موساش بوونی نامیئت!!!

چه‌ند هه‌لوه‌سته‌یه‌ک ئه‌که‌ین له‌سه‌ر هه‌له‌کانی ده‌باره‌ی ئه‌م ریوایه‌ته‌، که‌ نه‌ له‌ پرووی زانستی فه‌رمووده‌وه‌ له‌ باسه‌که‌ تیگه‌یشتوو، نه‌ له‌ پرووی عه‌قیده‌یه‌وه‌ که مانای ریوایه‌ته‌که‌ چیه‌

کابرای عمومی ئە ئی:

ئەم سه‌نه‌ده حمید الأعرج ی تیدایه که ریوایه‌ته‌کانی مونکه‌رن، وه ئەم ریوایه‌ته‌ش مونکه‌ره و کوفری تیدایه تیدا هاتوو که الله خوی قسه‌ی له‌گه‌ل موسی نه‌کردوو به‌لکو له‌ رینگای داره‌که‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل کردوو! ابن بطه‌ بویه هیناویه‌تی تا روونی بکاته‌وه ئەم ریوایه‌ته‌ مونکه‌ره، که لێ بیده‌نگ بووه مانای ئەوه نیه مه‌تنه‌که‌ی له‌لا قبوله‌!

منیش ئە لیم:

به‌ ئی حمید الأعرج که سیکی لاوازه و فه‌رمووده‌کانی مونکه‌ره، حمید بن عطاء الأعرج یان حمید بن علي الأعرج خیلاف هه‌یه له‌ ناوی باوکی، جیایه له‌ حمید بن قیس الأعرج که سیقه‌یه

مه‌نا ئە ئی:

پرسیارم له‌ احمد کرد ده‌باره‌ی فه‌رمووده‌ی: خلف بن خلیفه عن حمید الأعرج عن عبدالله بن الحارث عن عبدالله بن مسعود عن النبي صلى الله عليه وسلم: (كلم الله موسى وعليه جبة من صوف) ؟

احمد ووتی: مونکه‌ره سه‌حیح نیه، فه‌رمووده‌کانی حمید عن عبدالله بن الحارث مونکه‌رن.

(المنتخب من علل الخلال : ١٦٥)

سه‌یرکه‌ن مه‌نا الشامي پرسیارى ئەم فه‌رمووده‌یه له ئیمام احمد ئەکات ئەویش ئەلئ
 مونکه‌ره و سه‌حیح نیه، وه‌ ریوایه‌ته‌کانی حمید الأعرج له‌ عبدالله بن الحارث هه‌مووی
 مونکه‌ره، ئەم فه‌رمووده‌یه‌ش وه‌ک ئەیبینن حمید الأعرج له‌ عبدالله بن الحارث
 ریوایه‌تی کردوو، وه‌ له‌ هه‌موو دونیادا ئەم فه‌رمووده‌یه‌ ریوایه‌ت نه‌کراوه‌ ته‌ن‌ها به‌م
 رَیگایه‌ نه‌بیّت (حمید الأعرج عن عبدالله الحارث عن ابن مسعود عن النبي صلى الله
 عليه وسلم) هه‌موو دونیا بگه‌رئ جگه‌ له‌م رَیگایه‌ هه‌یچ رَیگایه‌کی تری نیه‌ ئەم
 فه‌رمووده‌یه، که‌واته‌ بیگومان فه‌رمووده‌که‌ مونکه‌ره و سه‌حیح نیه، چونکه‌ سه‌له‌ف
 زۆر تشدد ئەکه‌ن له‌ فه‌رمووده‌ی مه‌رفوع، له‌ گه‌ل ئەوه‌شدا که‌ فه‌رمووده‌که‌ مونکه‌ره
 و سه‌حیح نیه‌ له‌ پَیغه‌مبه‌ره‌وه‌ صلى الله عليه وسلم به‌لام زۆرئیک له‌ زانایانی سه‌له‌ف
 له‌ کتیبه‌ عه‌قیده‌یه‌کان ریوایه‌تیان کردوو، وه‌ک: حرب له‌ مسائله‌کانی، عبدالله له‌
 السنة، ابو بکر النجاد له‌ الرد على من يقول القرآن مخلوق، النجاد قوتابی عبدالله
 یه، الآجری له‌ الشریعة، ابن بطة له‌ الإبانة الکبری، وه‌ زۆرئیک تر ریوایه‌تیان کردوو
 به‌لام من ته‌ن‌ها باسی کتیبه‌ عه‌قیده‌یه‌کان ئەکه‌م.

به‌لام هه‌ر هه‌موویان که‌ ریوایه‌تیان کردوو له‌ رَیگای حمید الأعرج عن عبدالله بن
 الحارث عن ابن مسعود عن النبي صلى الله عليه وسلم ته‌ن‌ها ئەمه‌نده‌یان ریوایه‌ت
 کردوو: (کلم الله موسى يوم كلمه‌ عليه جبة صوف وكساء صوف، وبرنس صوف،

ونعلان من جلد حمار غیر ذکی). به‌بێ ئەو زیاده‌یه‌ی کۆتایی که موسی ئە‌ئێ: (ئەو عیبرانیه‌ کێیه‌ له‌لای ئەم داره‌وه‌ قسه‌م له‌گه‌ڵ ئە‌کات ؟ الله-ش ئە‌فه‌رمووی: من الله-م).

ئەو زیاده‌یه‌ی کۆتایی که ئەم عمومیه‌ به‌ کوفری ئە‌زانیت به‌ فه‌می خۆی، ئەم زیاده‌یه‌ له‌ دنیا‌دا که‌س ریوایه‌تی نه‌کردووه‌ جگه‌ له‌ ابن بطه‌، واتا هه‌موو زانایان که ئەم ریوایه‌ته‌ ئە‌هینن تا‌کو ئەم به‌شه‌ ریوایه‌تیان کردووه‌ (من جلد حمار غیر ذکی) ته‌نها ابن بطه‌ به‌شه‌که‌ی کۆتایی زیاد کردووه‌ که ئەم عمومیه‌ به‌ کوفری ئە‌زانیت، جا عمومیه‌که‌ ئە‌ئێ ابن بطه‌ بۆیه‌ ریوایه‌تی کردووه‌ تا‌کو روونی بکاته‌وه‌ ریوایه‌ته‌که‌ مونکه‌ره‌! به‌لام به‌هۆی جه‌هلیه‌وه‌ به‌ زانستی فه‌رمووده‌ بێ ئاگایه‌ له‌وه‌ی که ئەو زیاده‌یه‌ی که ئەو به‌ کوفری ئە‌زانیت ابن بطه‌ خۆی زیادی کردووه‌ نه‌ک حمید الأعرج

الترمذی

ابو یعلی الموصلي

سعید بن منصور

حرب الكرمانی

عبدالله بن الإمام أحمد

ابو بكر النجاد

الآجري

ابن بطة

البزار

ابن شاهين

الحسن بن عرفة

الطبري

ابن حبان

العقيلي

ابن عدي

البيهقي

الحاكم

الخطيب البغدادي

ابن عبد البر

هه‌موو ئه‌مانه‌ فه‌رمووده‌كه‌يان ريوایه‌ت کردوو له‌ رێگای (خلف بن خلیفه‌ عن حمید
الأعرج عن عبد الله بن الحارث عن ابن مسعود عن النبي صلى الله عليه وسلم) به‌بێ

هه‌ینانی ئەم زیاده‌یه‌ی کۆتایی که ابن بطة هه‌یناویه‌تی، گه‌ر بووتری ئە‌ی ناکری هه‌له‌که له شیخی ابن بطة بی‌ت و‌اتا اسماعیل بن محمد الصفار، یان له شیخی شیخه‌که‌ی بی‌ت و‌اتا الحسن بن عرفة ؟ ئە‌لێین نه‌خێر، چونکه هه‌ریه‌که له الخطیب البغدادي و ابن حجر العسقلانی ئە‌م فه‌رمووده‌یان ر‌یوایه‌ت کردووه له ر‌ینگای اسماعیل بن محمد الصفار عن الحسن بن عرفة، به‌ب‌ی هه‌ینانی ئە‌م زیاده‌یه‌، ته‌نانه‌ت الحسن بن عرفة جوزئیکی هه‌دی‌ی هه‌یه اسماعیل بن محمد الصفار هه‌مان فه‌رمووده‌ی ل‌ی ر‌یوایه‌ت ئە‌کات به‌ب‌ی ئە‌م زیاده‌یه‌، ب‌ۆیه ب‌ی شک و گومان ئە‌م زیاده‌یه هه‌له‌ی ابن بطة یه له‌لای ئە‌و زیاد کراوه نه‌ک هه‌له‌ی حمید الأعرج ب‌ی زیادکراوه‌که، و‌اتا سه‌ره‌رای مونه‌که‌ری فه‌رمووده‌که به‌ه‌وی حمید الأعرج ابن بطة ئە‌م به‌شه‌ی کۆتایی‌شی زیاد کردووه که وه‌همی خ‌ۆیه‌تی و ته‌نها خ‌ۆی ئە‌م به‌شه‌ی ر‌یوایه‌ت کردووه له دونیادا، ئە‌مه‌ش له‌لای زانایان روونه ته‌نها ابن الجوزي جه‌همی نه‌بی‌ت ئە‌ل‌ی: ئە‌م زیاده‌یه‌ی کۆتایی سه‌حیح نیه، که‌لامی الله له که‌لامی مه‌خلوقات ناچ‌ی، وه حمید الأعرج تۆمه‌ت‌باره به‌م هه‌له‌یه‌، به‌لام الذهبی و ابن حجر وه‌لامیان داوه‌ته‌وه که خه‌لکانی تر ئە‌مه‌یان ر‌یوایه‌ت کردووه له حمید الأعرج که‌س ئە‌م زیاده‌یه‌ی کۆتایی نه‌هه‌یناوه جگه له ابن بطة ته‌نانه‌ت شیخی ابن بطة له‌م سه‌نه‌ده ئە‌ویش ر‌یوایه‌تی کردووه هه‌ر نه‌هه‌یناوه، و‌اتا هه‌موو ته‌به‌قه‌کانی سه‌نه‌د له ابن بطة تا‌کو ئە‌گات به مه‌دار‌ی فه‌رمووده‌که که خلف بن خلیفه‌-یه که‌سیان ئە‌م زیاده‌ی نه‌هه‌یناوه جگه له ابن بطة

جا لێره‌دا به‌هۆی جه‌ه‌لی کابرای عمو‌می به‌ زانستی فه‌رمووده‌ ده‌رکه‌وت که‌ ئه‌و زیاده‌یه‌ی ئه‌و به‌ کوفری ئه‌زانێ ابن بطه‌ ریوایه‌تی نه‌کردوو‌ه تا‌کو مونکه‌ری ریوایه‌ته‌که‌ ده‌رب‌خات به‌ لکو‌ خۆی هه‌له‌ی کردوو‌ه و ئه‌م به‌شه‌ی زیاد کردوو‌ه، نه‌ک بزانی هه‌له‌یه به‌ ئه‌نقه‌ست ریوایه‌تی بکات بۆ ده‌رخستنی مونکه‌ریه‌که‌ی، وه‌ مه‌علومیشه‌ ابن بطه‌ حیفزی زۆر باش نیه‌ له‌ فه‌رمووده‌ به‌ تایبه‌تی مه‌رفوعه‌کان هه‌موو ئه‌وانه‌شی که‌ ریوایه‌تیان کردوو‌ه هه‌موویان له‌و باشت‌رن له‌ حیفزدا که‌ که‌سیان ئه‌م زیاده‌یه‌ی نه‌ه‌یناوه‌.

جه‌ه‌لیکی تری ئه‌م عمو‌میه‌ به‌ زانستی فه‌رمووده‌ هاتوو‌ه ته‌زعیف کردنی زانایان بۆ فه‌رمووده‌که‌ نه‌قل ئه‌کات، به‌لام بێ ئاگایه‌ زانا‌کان که‌ ئه‌لێن ئه‌مه‌ مونکه‌ره‌ و حمید الأعرج ی تێدایه‌ مه‌به‌ستیان فه‌رمووده‌که‌یه به‌بێ زیاده‌که‌ی ابن بطه‌، واتا ئه‌وان کێشه‌یان له‌گه‌ڵ ئه‌سلی فه‌رمووده‌که‌ هه‌یه به‌بێ زیاده‌که‌ی ابن بطه‌، مه‌علومه‌ ئیمام احمد پێش له‌ دایکبوونی ابن بطه‌ و هێنانی زیاده‌که‌ ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی ته‌زعیف کردوو‌ه، الترمذی و غه‌یری ئه‌ویش به‌ هه‌مان شیوه‌، به‌لام تۆی عمو‌می کێشه‌ت له‌گه‌ڵ زیاده‌که‌یه که‌ به‌ کوفری ئه‌زانیت واش ئه‌زانی زانایان وه‌کو تۆ ئه‌م زیاده‌یه به‌ کوفر ئه‌زانن بۆیه‌ ته‌زعیفیان کردوو‌ه، نازانی که‌ زانایان هه‌ر ئه‌سلی فه‌رمووده‌که‌ به‌ زه‌عیف ئه‌زانن پێش ئه‌وه‌ی ابن بطه‌ به‌شه‌که‌ی کو‌تایی زیاد بکات .

به‌لام المعلي پێی وایه‌ ئه‌م زیاده‌یه‌ی کو‌تایی مدرج-ه نه‌ک به‌شی‌ک بێت له‌ فه‌رمووده‌که‌، واتا ابن بطه‌ که‌ فه‌رمووده‌که‌ی ریوایه‌ت کردوو‌ه وه‌کو خۆی ریوایه‌تی

کردوو، دوا‌ی ته‌واو بوونی ر‌یوا‌یه‌ته‌که هاتوو‌ه ئه‌م قسه‌یه‌ی کردوو‌ه وه‌کو شه‌رح‌یک بۆ فه‌رمووده‌که و زیاده‌یه‌کی روونکردنه‌وه، نه‌ک وه‌ک به‌ش‌یک له‌ فه‌رمووده‌که ه‌ینابی‌تی، واتا المع‌لم‌ی پ‌ی‌ی وایه‌ ئه‌م به‌شه (ف‌قال: من ذا الع‌برانی الذ‌ی ی‌ک‌لم‌نی من الش‌جره‌ ؟ قال: أنا الله) قسه‌ی ابن ب‌ط‌ة یه‌، نه‌ک وه‌ک به‌ش‌یک له‌ فه‌رمووده‌که ر‌یوا‌یه‌تی کردب‌، ئه‌مه‌ش پ‌ی‌ی ئه‌ووتر‌ی (م‌درج) کاتی‌ک قسه‌ی راوی‌یه‌که داخی‌لی ناو فه‌رمووده‌که ئه‌کر‌ی وه‌ک به‌ش‌یک له‌ فه‌رمووده‌که ح‌ی‌ساب ئه‌کر‌ی، هه‌ر چه‌نده ئه‌م ره‌ئیه‌ی المع‌لم‌ی لاوازه‌ چونکه‌ خود‌ی ووته‌که له‌وه ناچ‌یت قسه‌ی ابن ب‌ط‌ة ب‌یت وه‌ک ته‌عل‌ی‌قدان له‌سه‌ر ر‌یوا‌یه‌ته‌که به‌ل‌کو هه‌ر له‌ چوارچ‌ی‌وه‌ی ر‌یوا‌یه‌ته‌که زیاده‌ی کردوو‌ه ابن ب‌ط‌ة، به‌لام المع‌لم‌ی ئه‌مه‌ی له‌ ره‌دد‌ی الک‌وثر‌ی جه‌مه‌ی ووتوه‌، چونکه‌ الک‌وثر‌ی ئه‌ل‌ی: ابن ب‌ط‌ة م‌وشه‌به‌یه‌کی در‌وژنه‌، ئه‌م در‌و‌یه‌ی زیاده‌کردوو‌ه تا‌کو مه‌زه‌به‌ی خو‌ی پ‌ی‌ سه‌رب‌خات، وه‌ ابن الج‌وز‌ی جه‌مه‌ی ئه‌ویش ئه‌م زیاده‌یه‌ به‌ ته‌ش‌به‌ ئه‌زان‌یت، سه‌یره‌که له‌وه‌دایه‌ جه‌همیه‌کان ئه‌م زیاده‌یه‌ی ابن ب‌ط‌ة به‌ کوفر و ته‌ش‌به‌ ئه‌زانن، که‌چی کا‌برای ع‌مو‌می ئه‌م زیاده‌یه‌ به‌ جه‌همیه‌ت و نه‌ف‌یکردنی سی‌فه‌تی که‌لام ئه‌زان‌یت!!!

گه‌ر بووتر‌ی که‌ ر‌یوا‌یه‌ته‌که مون‌که‌ره‌ ئه‌ی ب‌و‌چی ح‌رب الک‌رمان‌ی و عب‌دالله و ابو ب‌کر الن‌جاد و الآج‌ری و ابن ب‌ط‌ة ر‌یوا‌یه‌تیان کردوو‌ه له‌ کت‌یبه‌ عه‌قیده‌یه‌کان ؟

له‌به‌ر ئه‌وه‌یه سه‌ره‌تای فه‌رمووده‌که ئیسبات کردنی ئه‌وه‌ی تێدایه که الله قسه‌ی له‌گه‌ڵ موسی کردووه، هه‌روه‌ک له سه‌ره‌تای مه‌تنه‌که‌دا هاتووه، مه‌نه‌جی زانایانی سه‌له‌فیش وابوو که فه‌رمووده‌ی زه‌عیف ریوایه‌ت ئه‌که‌ن له کتێبه‌کانیان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مه‌تنه‌که‌ی دروسته و پشت‌راست که‌ره‌وه‌ی عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌یه، نه‌ک وه‌ک ئه‌م عمومیه جاهیله که ئه‌ڤی زاناکانی سه‌له‌ف هه‌ندیکیان له کتێبه عه‌قیده‌ییه‌کان هه‌موو جووره ریوایه‌تیک ئه‌هی‌ن ته‌نانه‌ت ریوایه‌تی موخالفی ئه‌هلی سوننه‌ش ئه‌هی‌ن و لێ بێده‌نگ ئه‌بن، کاتیکیش هات نمونه‌ی هی‌نایه‌وه دوو نمونه‌ی هی‌نایه‌وه که سه‌قه‌تی فه‌همی خو‌ی ده‌رخست به تایبه‌ت ریوایه‌تی دووهم هه‌ر کاره‌ساته که ئیستا باسی ئه‌که‌م.

کابرای عمومی ئه‌ڤی: ئه‌م به‌شه‌ی ریوایه‌ته‌که که موسی ئه‌ڤی (ئه‌م عیبرانیه کییه له‌لای داره‌که قسه‌م له‌گه‌ڵ ئه‌کات ؟ پاشان الله ئه‌فه‌رمووئ: من الله-م) ئه‌م به‌شه کوفره نه‌فیکردنی سیفه‌تی که‌لامه بۆ الله، واته الله قسه‌ی له‌گه‌ڵ موسی نه‌کردووه، هه‌روه‌ها نه‌فیکردنی فه‌زیله‌ته‌که‌ی موسایه که الله راسته‌وخۆ قسه‌ی له‌گه‌ڵ کردووه، چونکه ئه‌م ریوایه‌ته ئه‌ڤی الله له رِیگای داره‌که‌وه قسه‌ی له‌گه‌ڵ موسی کردووه نه‌ک خو‌ی قسه له‌گه‌ڵ موسی بکات!!!

به‌م فه‌همه سه‌قه‌ته‌ی خو‌ی و به‌هو‌ی جه‌هلی خو‌ی به قورئان و ته‌فسیری سه‌له‌ف هاتوو ئیمان ئه‌کات به کوفر، جاهیل ئه‌م به‌شه زیاده که ابن بطه‌ زیادی کردووه ئه‌گه‌رچی له رووی سه‌حیحیه‌وه ئیسبات نه‌بووه له‌م ریوایه‌ته‌دا به‌لام هه‌مان مانا له

قورئان و ته‌فسیری سه‌له‌ف هه‌یه، ئه‌م زیاده‌یه پشتراست که‌ره‌وه‌ی هه‌یه له‌ قورئان و ته‌فسیری سه‌له‌ف، نه‌ک کوفر بی‌ت وه‌ک ئه‌وه‌ی تۆی جاهیل به‌هۆی نه‌زانی و تی‌نه‌گه‌یشتنت باسی ئه‌که‌ی.

سه‌یری قورئان بکه‌ کاتی‌ک الله یه‌که‌م جاری قسه‌کردنی خۆی له‌گه‌ل موسی باس ئه‌کات کاتی‌ک موسی ئه‌روات ئاگر به‌ی‌نی‌ت بۆ ژن و مناله‌که‌ی

عن قتادة قوله: ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِي الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ﴾ قال: نودي من عند الشجرة ﴿أَنْ يَأْمُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾.

(تفسير الطبري)

قَتَادَة ئه‌لێ: له‌لای داره‌که‌وه‌ الله موسای بانگ کرد.

واتا موسی ده‌نگه‌که‌ی له‌لای داره‌که‌وه‌ بیست، نه‌ک داره‌که‌ قسه‌ بکات به‌ناوی الله- وه، یان الله که‌لامی‌ک دروست بکات له‌ داره‌که‌دا، بی‌گومان کاتی‌ک تۆ ده‌نگی‌ک ئه‌بیستی هه‌ر له‌لایه‌کی‌ک یان له‌ چه‌ند لایه‌ک ده‌نگه‌که‌ ئه‌بیستی، موساش ده‌نگی الله ی بیست له‌لای داره‌که‌، نه‌ک داره‌که‌ قسه‌ بکات و الله قسه‌ نه‌کات

عن عبد الله قال: رأيت الشجرة التي نودي منها موسى عليه السلام.

(تفسير الطبري)

ابن مسعود ئەلئ: دارەكەم بینى كە لە لایەو موسی علیە السلام بانگ كرا.

عَنْ أَبِي بَكْرٍ الثَّقَفِيِّ قَالَ: فَنُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِي الْأَيْمَنِ - قَالَ: عَنْ يَمِينِ الشَّجَرَةِ - يَا مُوسَى. فَاسْتَأْنَسَ بِالصَّوْتِ، فَقَالَ: أَيْنَ أَنْتَ، أَيْنَ أَنْتَ؟ قَبْلَ الصَّوْتِ، أَنَا فَوْقَكَ. قَالَ: رَبِّي؟ قَالَ: نَعَمْ.

(تفسير ابن أبي حاتم)

ابو بكر الثقفی ئەلئ: لە لای راستی دۆلەكە لە لای راستی دارەكەو بانگ كرا: ئەو موسی، موساش دئی كرایەو بە دەنگەكە، جا موسی ووتی: تۆ لە كوئی؟ تۆ لە كوئی؟ پرووی لە شوینی دەنگەكە ئەكرد و ئەمەو ئەووت، ووتی: من لە سەر ووی تۆم، موسی ووتی: تۆ پەرەردگارمى؟ اللہ فەرمووی: بەلئ.

عَنْ نُوفٍ الْبِكَالِيِّ: أَنَّ مُوسَى لَمَّا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِي الْأَيْمَنِ قَالَ: وَمَنْ أَنْتَ الَّذِي تُنَادِي؟ قَالَ: أَنَا رَبُّكَ الْأَعْلَى.

(تفسير ابن أبي حاتم)

نرف البکالی ئەلئ: کاتیک موسی بانگ کرا لەلای راستی دۆلەکەو، موسی ووتی: تۆ کئی بانگم ئەکەى ؟ فەرمووی: من پەرەردگاری بەرزتم.

موسى لەلای دارەکەو دەنگەکەى بیستوو، ئەمە یەکەم جارە اللّە قسەى لەگەل ئەکات، کاتیک بۆ یەکەم جار دەنگی اللّە ئەبیستی نازانی دەنگەکە هی کئیە، وە دەنگەکە لەلای دارەکەو دیت، نەک دارەکە قسە بکات یان اللّە کەلامی خۆی لە دارەکە دروست بکات و دارەکە دەری بپریت، ئەمە چ کوفریکی تیدایە هەى جاھیل کە تۆ باسى ئەکەیت ؟ لە قورئانیش باسى دارەکە کراو کە لەلای دارەکە موسی بانگ کراو، ئینجا کە موسی نازانی ئەم دەنگە هی کئیە زۆر ئاساییە، چونکە ئەمە جار یەکەمینە کە اللّە قسەى لەگەل بکات، کئ بیرى بۆ ئەو ئەچیت کە یەکەم جار لە ژيانى دەنگیک بیستی بلئ ئەم دەنگە دەنگی اللّە یە ؟ موساش یەکەم جارە ئەم دەنگە ئەبیستی ئەلئ تۆ کئی ؟ ئەمە کوفرە ؟

وَأُخْرِجَ عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، وَابْنُ الْمُنْذِرِ، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ

عَنْ أَبِي صَالِحٍ قَالَ: كَانَ النِّدَاءُ مِنْ أَيْمَنِ الشَّجَرَةِ، وَالنِّدَاءُ مِنَ السَّمَاءِ.

(تفسیر ابن ابی حاتم و عبد بن حمید و ابن المنذر)

أبو صالح ئە‌ئێ: بانگ کردنه‌که له‌لای راستی داره‌که بوو، وه بانگ کردنه‌که له ئاسمان بوو.

واتا الله له ئاسمان موسای بانگ کرد، به‌لام موسی له زه‌ویدا له‌لای راستی داره‌که وه ده‌نگه‌که‌ی بیست

وَأُخْرِجَ عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، وَابْنُ الْمُنْذِرِ
عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: نُودِيَ عَنْ يَمِينِ الشَّجَرَةِ.

(تفسیر عبد بن حمید و ابن المنذر)

قَتَادَةُ ئە‌ئێ: موسی له‌لای راستی داره‌که وه بانگ کرا.

قال البغوي: ﴿مِنَ الشَّجَرَةِ﴾ مِنْ نَاحِيَةِ الشَّجَرَةِ.

(تفسیر البغوي)

البغوي ئە‌ئێ: (من الشجرة) واتا له‌لای داره‌که وه بانگ کرا.

قال يحيى بن سلام: وقال قتادة: نودي عن يمين الشجرة، أي: الأيمن من الشجرة.
(تفسير يحيى بن سلام)

يحيى بن سلام نه‌ئى:

قتادة وتوويه‌تى: موسى له‌لاى راستى داره‌كه‌وه بانگ كرا.

وهب بن منبه چيرۆكى موسى له‌و كاته‌دا به دريژى باسكردوو، به‌لام من ته‌نها نه‌و به‌شه‌ى نه‌هيئىم كه كارمان پييه‌تى له‌م بابه‌ته‌دا، وه ريوايه‌ته‌كه‌ش ئىمام احمد هيئاويه‌تى له‌كتيبي (الزهد)

قال وهب بن منبه:

فلما بلغ موسى الكرب، واشتد عليه الهول، وكاد أن يخالط في عقله في شدة الخوف لما يسمع ويرى، نودي من الشجرة، فقيل: يا موسى، فأجاب سريعا، وما يدري من دعاه؟ وما كان سرعة إجابته إلا استئناسا بالأنس، فقال: لبيك، مرارا إني أسمع صوتك، وأوجس وجسك، ولا أرى مكانك، فأين أنت؟ فقال: أنا فوقك ومعك وأمامك وأقرب إليك منك، فلما سمع هذا موسى علم أنه لا ينبغي ذلك إلا لربه جل وعز، فأيقن به، فقال: كذلك أنت يا إلهي، فكلامك أسمع أم رسولك؟ قال عز وجل: بل أنا الذي أكلمك.

(الزهد للإمام أحمد : ٣٤٢)

وهب بن منبه ئەلئ:

دوای ئەوهی موسی شتی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ی زۆر بیانی له‌ داره‌که‌، زۆر ترسا خه‌ریک بوو عه‌قلی تێک بچیت به‌هۆی ئەو دیمه‌نانه‌ی ئەیبینی و ئەیبیست، جا له‌لای داره‌که‌ بانگ کرا ووترا: ئەه‌ی موسی.

موساش به‌ خێرای وه‌لامی دایه‌وه‌، وه‌ نه‌یزانی کێیه‌ بانگی ئەکات، وه‌ له‌به‌ر ئەوه‌ به‌ خێرای وه‌لامی دایه‌وه‌ چونکه‌ به‌ ده‌نگه‌که‌ دلی کرایه‌وه‌ و ترسی له‌سه‌ر لاچوو، موسی چه‌ند جارێک ووتی: لبیک، من ده‌نگت ئەیبیستم و هه‌ست به‌ ده‌نگت ئەکه‌م، به‌لام شوینت نابینم تۆ له‌ کوێ ؟

ووتی: من له‌ سه‌رووی تۆم و له‌گه‌لتم و به‌رامبه‌رتم و نزیکترم له‌ تۆ وه‌ک له‌خۆت، جا کاتێک موسی ئەمه‌ی بیست زانی که‌ ئەم وه‌سفانه‌ بۆ هیچ که‌سێک نابیت جگه‌ له‌ په‌روه‌ردگاری جل و عز، جا دڵنیا بوو که‌ ئەمه‌ په‌روه‌ردگاریه‌تی، موسی ووتی: ئیلاهم تۆ ئاوی که‌ باست کرد، به‌لام ئەمه‌ ده‌نگی تۆیه‌ ئەیبیستم یان ده‌نگی فریشته‌یه‌کی نێردراوته‌ ؟ الله عز وجل فه‌رمووی: به‌لکو خۆمم قسه‌ت له‌گه‌ل ئەکه‌م.

ابن بطه‌ له‌ زیادکراوه‌ زه‌عیفه‌که‌یدا ئەلئ: موسی ووتی ئەو عیبرانیه‌ کێیه‌ له‌لای داره‌که‌ بانگم ئەکات ؟ الله فه‌رمووی: من الله-م.

ئهم ووتیه چ کوفریکی تیدایه ؟ ماناکه‌ی له قورئان و ته‌فسیری سه‌له‌فدا هه‌یه بۆ کوفره ؟ هه‌موو ئه‌و زانایانه ته‌فسیریان کرد که‌سیان نه‌یانزانی کوفره ؟ ئه‌ی چی له ئایه‌ته‌که‌ ئه‌که‌ی که‌ باسی داره‌که‌ ئه‌کات ؟

﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوَسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ [القصص: ۳۰]

له ئایه‌ته‌که‌دا هاتوو که‌ موسی‌ علیه‌السلام بانگ کرا له‌لایه‌ن الله، موسی‌ ده‌نگه‌که‌ی بیست له‌لای راستی داره‌که‌وه له‌ دۆله‌که‌، وه‌یه‌که‌م جار بوو الله قسه‌ی له‌گه‌ل بکات موسی‌ نازانیت کییه‌ قسه‌ی له‌گه‌ل ئه‌کات، وه‌ ده‌نگه‌که‌ له‌لای داره‌که‌وه ئه‌بیستی، وه‌ الله به‌ زمانی موسی‌ قسه‌ی له‌گه‌ل موسی‌ کردوو که‌ زمانی عیبریه‌.

هه‌ر ئه‌مه‌شه‌ که‌ ابن بطه‌ باسی کرد که‌ سه‌له‌فیش له‌ ته‌فسیری ئایه‌ته‌که‌ باسیان کردوو موسی‌ نه‌یزانی کییه‌ بانگی ئه‌کات، وه‌ ده‌نگه‌که‌ی له‌لای داره‌که‌وه بیستوو، نه‌ک داره‌که‌ بیته‌ قسه‌ کردن و قسه‌ بکات، یان الله که‌لامیک له‌ داره‌که‌ دروست بکات و قسه‌ی پێ بکات له‌گه‌ل موسی‌

ئهمه‌ فه‌همه‌که‌ته‌ ریوایه‌تیک به‌ کوفر ئه‌زانی که‌ قورئان و ته‌فسیری سه‌له‌ف پشتراستی ئه‌که‌نه‌وه، تۆش به‌هۆی جه‌هل و تینه‌گه‌یشتنت و بێ ئاگاییت له‌ قورئان و ته‌فسیری سه‌له‌ف هاتوو ریوایه‌ته‌که‌ به‌ کوفر ئه‌زانیت!!! له‌ کاتی‌که‌دا ابن بطه‌ ئهم

ریوایه‌ته‌ی هی‌ناوه له ژیر بابی‌ک که نه‌ئێ: هه‌ر که‌س ئینکاری نه‌وه بکات الله قسه‌ی له‌گه‌ڵ موسی کردووه نه‌وا کافره، به‌لام تو چونکه ئی‌فلاست کردووه له به‌لگه نه‌ته‌وئ به زور بیسه‌لمی‌ئێ که ابن بطه کوفر ریوایه‌ت نه‌کات و لێ بی‌ده‌نگ نه‌بی‌ت!!! تا‌کو به‌م هۆیه‌وه ریوایه‌تی ته‌فسیله‌که‌ش به کوفر ناو به‌هیت بلی ئاساییه ابن بطه له کوفر بی‌ده‌نگ نه‌بی‌ت، وه نه‌م کاره‌ت ده‌رگایه‌کی فراوان نه‌کاته‌وه بۆ کوفر و زهنده‌قه وای لی‌دی‌ت له‌مه‌ودوا ره‌ددی هه‌ر فرقه‌یه‌ک بده‌ینه‌وه به ریوایه‌تی‌کی کتیی‌ی الإبانة الکبری، رڤک فرقه‌که وه‌ک تو نه‌لێن: مه‌نه‌ه‌جی ابن بطه وایه که کوفر ریوایه‌ت نه‌کات و لێ بی‌ده‌نگ نه‌بێ، نه‌م ریوایه‌ته‌ش کوفره به‌لام ابن بطه لێ بی‌ده‌نگ بووه، ئیتر ده‌رگایه‌ک نه‌کرێته‌وه بۆ کوفر هه‌ر مه‌پرسه‌!

نه‌مه‌ش ووته‌ی عمومیه‌که‌یه له خواره‌وه هی‌ناومه که هاتووه زاهیری ئایه‌ته‌که و ته‌فسیری سه‌له‌ف به کوفر ناو نه‌بات به‌هۆی تی‌نه‌گه‌یشتنی له ریوایه‌ته‌که و سه‌قه‌تی فه‌همه‌که‌ی و جاهیلی به‌قورئان و ته‌فسیر و زمانی عه‌ره‌بی

ووته‌ی عمومیه‌که‌:

نه‌م نه‌سه‌ره ده‌لێت الله عز وجل کاتی‌ک قسه‌ی له‌گه‌ڵ موسادا کردوه موسی علیه السلام نه‌ی زانیوه کی‌یه قسه‌ی له‌گه‌ڵ نه‌کات چونکه له‌رڤگه‌ی دارێکه‌وه قسه‌ی

له‌گه‌ڵ کردوه و موسا فه‌رمویه‌تی: [ئه‌وه ئه‌و عیبرانیه‌ کێیه که له داره‌که‌وه قسه‌م له‌گه‌ڵ ده‌کات ئه‌وجا الله فه‌رمویه‌تی منم الله].

که‌وايه الله عز وجل له‌رێڭه‌ی داریکه‌وه قسه‌ی له‌گه‌ڵ موسادا کردوه که ئه‌مه کوفره و درۆیه به‌ناوی رسول الله علیه الصلاة والسلام، وه کوفره و باوه‌ر نه‌بونه به سیفه‌تێکی الله و فه‌زیه‌تێک بۆ موسی علیه السلام.

ببورن ئه‌م پۆسته‌ی کۆتایی زۆر درێژه‌ بۆته‌ جه‌وت پۆست، به‌لام جه‌هلی عمومیه‌که زۆر گه‌وره‌ بوو، هاتبوو ئیمانی کردبوو به‌ کوفر بۆ سه‌رخستنی مه‌زه‌به‌که‌ی، بۆیه درێژه‌م دا به‌ روونکردنه‌وه‌ی بابه‌ته‌که، که تییدا دوو ریوایه‌تی کتییی الإبانة الکبری به‌ کوفر ناو ئه‌بات، روونم کردۆته‌وه‌ که کوفر نیه به‌لام به‌هۆی جه‌هله‌وه‌ لای ئه‌و بووه‌ته کوفر.

به‌شیخ

هه‌لوه‌سته‌یه‌ک له‌سه‌ر ئه‌م ریوایه‌ته‌:

ئیمامی بوخاری ده‌فه‌رمو‌یت: وتم به‌ باوکی عبدالله ئه‌حه‌دی کو‌ری حه‌نبه‌ل، من که‌سی‌کم توشی تاقی‌کردنه‌وه‌ بووم ، وه‌ تاقی‌کراومه‌وه‌ که‌ به‌ تۆ نه‌لیم به‌لام ده‌یلیم گه‌ر شتی‌ک وانه‌بوو و به‌دلت نه‌بوو پیم بلی:

قورئان له‌ سه‌ره‌تاوه‌ تا کو‌تایی وته‌ی خوای گه‌وره‌یه‌ هه‌چ شتی‌کی قورئان دروست‌کراو نییه‌، وه‌ هه‌رکه‌سی‌ک بلیت: قورئان دروست‌کراوه‌ یا شتی‌ک له‌ قورئان دروست‌کراوه‌ ئه‌وا کافره‌، وه‌ هه‌رکه‌سی‌ک پێی وابی له‌فه‌که‌ی به‌ قورئان - وتنی قورئان - دروست‌کراوه‌ ئه‌وا جه‌همییه‌ کافره‌.

ئیمامی ئه‌حه‌مه‌د فه‌رمو‌وی: به‌لێ ته‌واوه‌.

قال محمد بن إسماعيل البخاري قلت: لأبي عبد الله أحمد بن حنبل:

أنا رجل مبتلى قد أبتليت أن لا أقول لك ولكن أقول فإن أنكرت شيئاً فردني عنه:

القرآن من أوله إلى آخره كلام الله ليس شيء منه مخلوق ، ومن قال: إنه مخلوق أو شيء منه مخلوق فهو كافر ، ومن زعم أن لفظه بالقرآن مخلوق فهو جهمي كافر .

قال: نعم.

طبقات الحنابلة | ۱/۲۷۸ - ۲۷۹ |

له‌م رۆژانه که‌سیک ئە‌مه‌ی پۆست کردوو له‌ بۆ ئە‌وه‌ی ئیسباتی بکات که‌ بوخاری له‌ فزی نه‌بووه و حالی خۆی بۆ ئیمام احمد باس‌کردوو، ئە‌ویش ئیقراری کردوو له‌ سه‌ر عه‌قیده‌که‌ی بوخاری وه‌ک له‌ ریوایه‌ته‌که‌ دیاره‌،

جا هه‌ندیک وایان‌زانیوه‌ که‌ من ئە‌م پۆسته‌م کردوو! سبحان الله نه‌خوینده‌واری و ئاست نزمی که‌سانیک گه‌شتۆته‌ هه‌ددیک که‌ من پۆستی‌کم نه‌کردوو وائه‌زانن من کردوو‌مه‌، ئی برۆن سه‌یری که‌ناله‌که‌م بکه‌ن بزائن پۆسته‌که‌ی تیدا‌یه‌ یان نا، ئە‌م پۆسته‌ که‌سیکی تر کردوویه‌تی و له‌ که‌ناله‌که‌ی مه‌وجوده‌، وه‌ من ده‌می‌که‌ ئە‌زانم که‌ ئە‌م ریوایه‌ته‌ دروست نیه‌ و نه‌چه‌سپاوه‌، ابن أبي يعلى به‌بێ سه‌نه‌د هیناویه‌تی به‌ معلق له‌ بوخاریه‌وه‌، ته‌نانه‌ت هاوینی را‌بردوو که‌سیک ئە‌مه‌ی پۆست کرد پیم ووت بیسره‌وه‌ سه‌حیح نیه‌.

به‌لام با بیین هه‌لوه‌سته‌یه‌ک له‌ سه‌ر ئە‌و که‌سه‌ بکه‌ین که‌ ئە‌م ریوایه‌ته‌ بێ سه‌نه‌ده‌ی هیناوه‌ که‌ ئە‌ویش ابن أبي يعلى یه‌ که‌ وه‌ک ابو يعلى ی باوکی هه‌ردووکیان له‌ له‌ فزیه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کانن، بیگومان ابن أبي يعلى کتیبی (خلق أفعال العباد) ی بوخاری بینیه‌ و ئاگاداریه‌تی، بوخاری له‌م کتیبه‌دا ده‌یان جار باسی مه‌زه‌به‌ی خۆی ئە‌کات که‌

فعلی عه‌بد و ده‌نگی و نوسین و حیفز کردنی هه‌مووی مه‌خلوقه‌ به‌لام قورئانه‌که‌
 غه‌یر مه‌خلوقه‌، که‌ دوو جه‌زائیره‌که‌ له‌سه‌ر ئه‌مه‌ بوخاری ته‌کفیر ئه‌که‌ن و به‌
 له‌فزی ئه‌زانن، باشه‌ گه‌ر ئه‌وه‌ی بوخاری له‌ کتیبه‌که‌ی باسی کردووه‌ که‌ فعلی عه‌بد
 مه‌خلوقه‌ ئه‌مه‌ هه‌مان مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان بی‌ت و کوفر بی‌ت، ئه‌ی چۆن ابن اُبی یعلی
 که‌ خۆی له‌فزیه‌کی غه‌یر مه‌خلوقیه‌ واز له‌م کتیبه‌ی بوخاری ئه‌هینیت و به‌هۆی ئه‌م
 کتیبه‌وه‌ ته‌کفیری ناکات، که‌ چی ده‌ست ئه‌گرێ به‌ ریوايه‌تیکی بۆ سه‌نه‌د ؟!

ئایا بۆ نه‌یووت بوخاری له‌ کتیبه‌که‌ی به‌ پروونی بۆی سه‌لماندین که‌ له‌فزیه‌ و جه‌همیه‌
 ؟!

جگه‌ له‌مه‌ش ابن اُبی یعلی به‌ سه‌نه‌ده‌وه‌ له‌ بوخاری ریوايه‌ت ئه‌کات که‌ ئه‌لّی: هه‌ر
 که‌ سی‌ک بَلّی من وتوومه‌ له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ئه‌وا درۆ ئه‌کات، من ته‌نها وتوومه‌
 فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌.

بروانه (طبقات الحنابلة : ١ / ٢٧٧-٢٧٨)

که‌ ئه‌مه‌ الالکائی-ش ریوايه‌تی کردووه‌ له‌ شرح أصول اعتقاد

باشه‌ ئیوه‌ ئه‌لّین له‌فزیه‌کانیش ته‌نها ئه‌مه‌یان ووتوه‌، وتوویانه‌ فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌
 که‌ قورئانه‌که‌ ئه‌خوینێ ئه‌گینا قورئانه‌که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئی باشه‌ گه‌ر ئه‌مه‌
 مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان بی‌ت که‌واته‌ بوخاریش له‌فزی بووه‌ به‌ پێی فه‌هی ئیوه‌، که‌ چی

ابن أبي يعلى که خۆی له‌فزییه‌کی غه‌یر مه‌خلوقیه‌ ئه‌م ریوایه‌ته‌ی هیناوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی
بیه‌سه‌لمینێ بوخاری به‌ری بووه‌ له‌ له‌فزییه‌کان، ئایا ئه‌ویش نه‌یزانیوه‌ له‌فزییه‌کان کێ
بوون و چیان ووتوه‌ و مه‌زه‌ه‌بیان چی بووه‌ ؟!

جا ئیمه‌ پشت به‌م ریوایه‌ته‌ بۆ سه‌نه‌ده‌ی ابن أبي يعلى نابه‌ستین که ئه‌م که‌سه‌ پۆستی
کردووه‌، وه‌ پیمان وایه‌ باطله‌ و ئه‌سلی نیه‌، به‌لام هینانی ئه‌م ریوایه‌ته‌ و ئه‌وه‌ی تر
له‌لایه‌ن ابن أبي يعلى مانای ئه‌وه‌ ئه‌دات ئیوه‌ی جه‌ماعه‌تی دوو جه‌زائیره‌ که به‌
پێچه‌وانه‌ی هه‌موو خه‌ڵکی له‌ مه‌زه‌ه‌بی له‌فزییه‌کان تیگه‌یشتوون.

اللفظیة (٢٩)

کرین و فروشتنی موسحه‌ف

ژماره‌یه‌ک له زانایانی سه‌له‌ف کرین و فروشتنی موسحه‌فیان پێ باش نه‌بووه و ئیزنیان نه‌داوه، هۆکاری ئه‌مه‌شیان بۆ ئه‌وه‌ گه‌راندۆته‌وه‌ که که‌لامی الله نابیت کرین و فروشتنی پێ بکریت و بازرگانی پێ بکریت، وه‌ هه‌ندی‌ک له سه‌له‌ف رینگه‌یان داوه موسحه‌ف بکریت به‌لام نه‌یفرۆشیت چونکه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌یکرێ پاره‌ی داوه بۆ که‌لامی الله، به‌لام ئه‌وه‌ی ئه‌یفرۆشێ که‌لامی الله ی فروشتوو به‌رامبه‌ر پاره‌، وه‌ هه‌ندی‌کیش له سه‌له‌ف رینگه‌یان داوه که موسحه‌ف بکریت و بیفرۆشیت هه‌ردووکیان به‌لاوه ئاسایی بووه.

پیش ئه‌وه‌ی ووته‌کان به‌ینم ئه‌مه‌وێ بزانی که هه‌ر ووته‌یه‌ک دامناوه ته‌نها ژماره‌ی له‌گه‌له‌ به‌بێ ناوه‌ینانی کتێبه‌که‌، ئه‌وه‌ له‌ کتێبی (المصاحف لابن أبي داود) بوونی هه‌یه

ئه‌وانه‌ی کرین و فروشتنی موسحه‌ف به‌ جائیز نازانن، یان پییان مه‌کروهه (جا که راهه‌تی ته‌حریم بۆ یان ته‌نزیه‌)

ئیمامی عمر: نه‌هیکردوو له‌ کرین و فروشتنی موسحه‌ف. (۵۳۳ ، ۵۳۵)

ابن مسعود: به‌لایه‌وه که راهه‌تی هه‌یه موسحه‌ف بکریت و بیفرۆشیت. (۵۳۷)

هابر بن عبدالله: به‌لایه‌وه مه‌کروه بووه فروشتن و کرینی موسحه‌ف. (۵۵۲)

أبو الضمى نعلی: مسروق و عبیده و شریح و عبدالله بن یزید الأنصاري پییان
مه‌کروه بوو کرین و فروشتن به‌ موسحه‌ف بکری، وه‌ ووتیان: پاره‌ وه‌رناگرین له‌ سه‌ر
کتیبی الله. (۵۶۴)

عاصم الاصول نعلی: أبو العالیة ووتی: حه‌ز ئه‌که‌م ئه‌وانه‌ی موسحه‌ف ئه‌کرین
لێیان بدری.

عاصم ئه‌لّی ووتم: له‌ سه‌ر فروشتنی حه‌قتره‌ لێیان بدری.

أبو العالیة ووتی: گهر ئه‌وان نه‌یکرن ئه‌وانیش نایفرۆشن. (۵۹۶)

علقمة: نه‌هی کردوو له‌ کرینی موسحه‌ف. (۵۷۱ تا ۵۷۳)

که‌ کرینی به‌ جائیز نه‌زانی، فروشتنی به‌ جائیز نازانی به‌ پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی که‌
هه‌ندیکیان کرینی به‌ جائیز ئه‌زانن به‌لام فروشتنی به‌ جائیز نازانن، هه‌روه‌ها حکم
بن عتیبة ریوایه‌تی کردوو له‌ علقمة که‌ پێی مه‌کروه بووه موسحه‌ف بکپردری و
بفرۆشری. (۵۷۵ تا ۵۷۸)

ابن سیرین: کرین و فروشتنی موسحه‌فی پئ مه‌کروه بووه. (٥٧٩)

ابراهيم النخعي له هاوه‌له‌کانی ریوایه‌ت ئەکات که کرین و فروشتنی موسحه‌فیان
پئ مه‌کروه بووه. (٥٨٣)

هاوه‌له‌کانی ابراهيم النخعي قوتابی ابن مسعود بوون

ابراهيم النخعي: کرین و فروشتنی موسحه‌فی به‌لاوه مه‌کروه بووه. (٥٣١ ، ٥٩٣)

ئه‌وانه‌ی فروشتنی موسحه‌ف به‌ جائیز نازانن، یان به‌ مه‌کروهی

ئه‌زانن:

سعید بن المسیب و الحسن البصری: فروشتنی موسحه‌ف به‌ مه‌کروه ئه‌زانن.
(٥٣٠)

ابن عمر: که به‌لای ئه‌وانه‌ی تیئه‌په‌ری که موسحه‌ف ئه‌فروشن، ئه‌یووت: خراپترین
بازرگانیه. (٥٣٢ ، ٥٤١)

ابن عمر ئه‌لئ: خۆزگه ئه‌خوایم ده‌سته‌کان بپرن له‌سه‌ر فروشتنی موسحه‌ف. (٥٤٢
تا ٥٤٩)

سالم کوری ابن عمر ئە ئی: خراپترین بازرگانی فرۆشتنی موسحه‌فه. (۵۵۰)

سالم کوری ابن عمر ئە ئی: خراپترین فرۆشتن فرۆشتنی موسحه‌فه. (۵۵۱)

عبدالله بن حقیق تابعی: فرۆشتنی موسحه‌ف به مه‌کروه ئەزانی، وه ئە ئی: هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فرۆشتنی موسحه‌فیان به شتیکی گه‌وره ئەزانی. (۵۵۳)

الزهري: پێ مه‌کروه بووه موسحه‌ف بفرۆشری. (۶۰۱)

ابو مه‌لحه: رینگای نه‌داوه به فرۆشتنی موسحه‌ف. (۶۴۷)

ئه‌وانه‌ی کړینی موسحه‌ف به جائیز ئەزانی و فرۆشتنی به جائیز نازانی:

ابن عباس ئە ئی: موسحه‌ف بکړه و مه‌یفرۆشه. (۶۲۱ تا ۶۳۶)

جابر بن عبدالله ئە ئی: موسحه‌ف بکړه و مه‌یفرۆشه. (۶۳۷)

سعید بن المسیب ئە ئی: موسحه‌ف بکړه و مه‌یفرۆشه. (۶۳۸ تا ۶۴۰)

سعید بن جبیر ئە ئی: موسحه‌ف بکړه و مه‌یفرۆشه. (۶۴۱ تا ۶۴۴)

أبو سہاب ئە ئی: ووتم به سعید بن جبیر موسحه‌ف بکړم ؟

ووتی: به ئی. (۶۴۵)

ئیمام احمدیش له‌وانه‌یه‌ که رَیگای داوه به‌کرپنی موسحه‌ف به‌لام رَیگای نه‌داوه به‌
فرۆشتنی

عبدالله کوری ئیمام احمد ئەلّی: پرسیارم له‌ باوکم کرد ده‌باره‌ی فرۆشتنی
موسحه‌ف ؟

ووتی: چه‌ز ئە‌که‌م نه‌یفرۆشیّت، ابن عمر و ابن عباس پێیان مه‌کروه بووه‌ بفرۆشری.

عبدالله ئەلّی: پرسیارم له‌ باوکم کرد ده‌باره‌ی فرۆشتنی موسحه‌ف ؟

ووتی: بکره‌ و مه‌یفرۆشه‌، وه‌ ووتی: بۆ فه‌رمووده‌ی ابن عباس و جابر ئە‌رۆم.

(مسائل الإمام أحمد رواية عبدالله : ١٠٥٩-١٠٦٠)

هه‌ریه‌ک له‌ جابر بن عبدالله و ابن عباس دوو ریوایه‌تی جیاوازیان لێوه‌ هاتوو،
ریوایه‌تێک له‌ جابر هاتوو که‌ کرپن و فرۆشتن هه‌ردووکیان به‌ جائیز نازانیّت، وه‌
ریوایه‌تێکی تری لێوه‌ هاتوو که‌ کرپن به‌ جائیز ئە‌زانیّت و فرۆشتن به‌ جائیز نازانیّت،
که‌ ئیمام احمد له‌ سه‌ر ریوایه‌تی دووه‌می رۆشتوو، ابن عباس-یش دوو ریوایه‌تی لێوه‌
هاتوو له‌ یه‌کیکیان کرپن به‌ جائیز ئە‌زانیّت و فرۆشتن به‌ جائیز نازانیّت، له‌
ریوایه‌تێکی تر که‌ دواتر ئە‌یه‌ینم کرپن و فرۆشتن هه‌ردووکیان به‌ جائیز ئە‌زانیّت، که‌
ئیمام احمد له‌ سه‌ر ریوایه‌تی یه‌که‌می رۆشتوو

ئیمام احمد ئەلّی: پیم مه‌کروهه‌ فرۆشتنی موسحه‌ف، وه‌ کرپنی ئاسانتره‌ له‌ لام وه‌ک له‌ فرۆشتنی.

(مسائل الإمام أحمد رواية عبدالله : ۱۰۸۳)

الکوسج ئەلّی: پرسیم له‌ احمد ده‌رباره‌ی فرۆشتنی موسحه‌ف ؟

ووتی: نازانم هیچ یه‌ کێک له‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم رێگه‌یان داییت، وه‌ کرپنی ئاسانتره‌.

الکوسج ئەلّی: اسحاق بن راهویه‌ ووتی: سوننه‌ت وایه‌ بیکرپت و نه‌یفرۆشیت.

(مسائل أحمد و إسحاق : ۱۸۲۵)

سێ رِیوایه‌ت هاتوو له‌ ئیمام احمد ده‌رباره‌ی فرۆشتنی موسحه‌ف:

۱/ جائیز نیه‌ فرۆشتنی، که‌ ئە مه‌ قه‌ولی مه‌زه‌به‌

۲/ جائیزه‌ فرۆشتنی به‌ لام که‌ راهه‌تی هه‌یه‌

۳/ به‌ ره‌های جائیزه‌ فرۆشتنی، ئەم رِیوایه‌ته‌ ته‌نها ابو الخطاب الكلواذاني هیناویه‌تی

ئەوانەى فروشتنى موسحەف بە جائیز ئەزانن ھەروەك كړینی بە جائیز ئەزانن:

سعيد بن جبیر: پېشتەر ریوایەتم ھینا کە رېځگای داوہ بە کړینی موسحەف بە لام رېځگای نہ داوہ بە فروشتنى، بە لام ریوایەتى لیوہ ھاتوہ کە رېځگای داوہ بە فروشتنىشى، رەنگە پى مە کروہ بوو بىت فروشتنى بە لام لە کاتى پىويستى رېځگای دابىت.

ابو سہاب ئەلئى: چوومە لای سعید بن جبیر کە لە مائە کەیدا بوو لە مە ککە، وہ موسحەفیكى لە تەنیشتەوہ بوو، جا ووتى: گەر ئەتەوئ موسحەف بکړیت ئەوا خاوەنانى ئەم موسحەفە پىويستیان بە فروشتنى ئەم موسحەفە ھەيە، وہ ھەرچى سەقط ھەيە لە موسحەفە کە چاکم کردۆتەوہ. (٦٤٩ ، ٦٥٠)

سعبة ئەلئى: الحکم بن عتیبە کړین و فروشتنى موسحەف فى بە لاوہ ئاسایى بوو. (٦٧٦)
مالک بن دینار ئەلئى: عکرمة موسحەفیكى خوى فروشت، وہ الحسن البصري فروشتنى موسحەف فى بە لاوہ ئاسایى بوو. (٦٥٢)

خالد الحذاء ئەلئى: الحسن البصري موسحەفیكى فروشت. (٦٦٠)

الحسن البصري ئەلئى: ئاسایىہ فروشتن و کړینی موسحەف. (٦٥٣ تا ٦٦٥)

الحسن البصري سەرەتا رېځگای نہ ئەدا بە فروشتنى موسحەف بە لام دواتر رېځگای دا عرف ئەلئى: الحسن البصري بە لایەوہ ئاسایى بوو موسحەف بفروشرى، وہ ابن سیرین ئەيووت: کتیبى الله لەوہ بە نرخترە کە بفروشرى.

وێ عوف لەسەر ووتەى ابن سیرین ئەروێشت. (٦٥٩)

مطر الراف ئەلئ: گوئی پێنادهم چی ئەلئ دەربارەى فروشتنی موسحەف، دواى ووتەى دوو فەقێهەکەى عیراق: الحسن و الشعبي، ئەم دووانە لەلایان ئاسایى بوو موسحەف بفرۆشرى و بکەردى. (٦٦٢)

وەک دیارە ئەوانەى کە فروشتنی موسحەف بە جائیز نازانن یان بەلایانەو مەکروهە هۆکارەکەى بۆ ئەو ئەگەر پێننەو کە کتیبى الله نابى فروشتنی پێو بکرى و بازرگانى پى بکرى، هەر وەک تابعیهکانى کوفە کە قوتابى ابن مسعود بوونە وتووینە نابى پارە وەرگیریت لەسەر کتیبى الله، هەر وەک ابن سیرین-یش باسى کرد.

و ئەوانەى کە فروشتنی موسحەف بە جائیز ئەزانن بۆ موخالیفەکانیان پروون ئەکەنەو کە بۆچى جائیزە و کێشەى تێدا نیە، بە موخالیفەکانیان ئەلئ: ئێو ئەلئ نابى کتیبى الله بفرۆشرى! ئێمەش ئەلئ ئەمە فروشتنی کتیبى الله نیە، بەلکو فروشتنی کاغەز و حىبر و کارى دەستى خۆیەتى کە ئەم قورئانەى بە دەستى خۆى نویو ئە بەرامبەردا دەست حەقى کارەکەى وەرئەگرى

السَّعْبِ ئەلئ: والله ئەوان کتیبى الله نافروشن، بەلکو تەنها کاغەز و کارى دەستیان ئەفروشن. (٦٦٦)

السَّعْبِ ئەلئ: کتیبى الله نافروشن، بەلکو تەنها کاغەز و حىبر ئەفروشن. (٦٦٧)

السَّعْبِيَّ ئه‌ئى: ئاساییه‌ فرۆشتنی موسحه‌ف، کاغه‌ز و کارى ده‌ستى ئه‌فرۆشئ. (٦٦٨)
داود بن أبی هَند ئه‌ئى: الشعبي به‌لایه‌وه‌ ئاسایی بوو فرۆشتنی موسحه‌ف، وه‌
ئه‌یووت: کاغه‌ز و کارى ده‌ستى ئه‌فرۆشئ. (٦٦٩)

صالح کورى ئیمام احمد ئه‌ئى:

حدثني أبي قال حدثنا عبد المؤمن عن داود ووتى: پرسیارم له‌ أبو العالیة کرد ده‌باره‌ی
فرۆشتی موسحه‌ف ؟

ووتى: گهر ئه‌وان پیتی نه‌فرۆشن ئه‌وا تو نایکړی.

به‌لام الشعبي ووتى: ده‌ست حه‌قى کاره‌که‌یان و کاغه‌زه‌که‌ت پئ ئه‌فرۆشن، کتیبی الله
نافرۆشن.

(مسائل الإمام أحمد رواية صالح : ١٠٨١)

اسماعيل بن وردان ئه‌ئى: پرسیار کرا له‌ ابن الحنفیة ده‌باره‌ی فرۆشتنی
موسحه‌ف ؟

ووتى: ئاساییه‌، ته‌نها کاغه‌زه‌که‌ ئه‌فرۆشئ. (٦٤٨)

ابن الحنفیة کورى ئیمام علي-ه‌

سعد بن جبیر ئه‌لئ: پرسیار کرا له ابن عباس ده‌رباره‌ی فروشتنی موسحه‌ف ؟

ووتی: ئاساییه، پاره‌ی ده‌ست حه‌قیان وه‌رئه‌گرن. (٦٤٦)

سعد بن جبیر ئه‌لئ: ابن عباس ده‌رباره‌ی فروشتنی موسحه‌ف ووتی: ئه‌وان وینه‌کی‌شن کاری ده‌ستیان ئه‌فروشن.

(خلق أفعال العباد : ٢٥١)

وینه‌کی‌شن: واتا ئایه‌ته‌کان ئه‌نوسن و شیوه‌یان ده‌رئه‌هینن

زیاد مولى سعد ئه‌لئ: پرسیارم له ابن عباس کرد ده‌رباره‌ی فروشتنی موسحه‌ف ؟

ووتی: پیمان دروست نیه بیکه‌یت به بازرگانی، به‌لام ئه‌وه‌ی به ده‌ستی خۆت ئه‌نجامت داوه ئاسایی بی‌فروشی‌ت.

(خلق أفعال العباد : ٢٤٧)

ئه‌مه ئه‌وه ده‌رئه‌خات که ابن عباس گهر رښگاشی دابیت بۆ فروشتن ئه‌وا بۆ کاتی پښووست رښگای داوه، نه‌ک بکری‌ت به پیشه و بازرگانی پښ بکری، وه زیاد له‌و که‌سانه بوو که موسحه‌ف ئه‌نوسی و ئه‌یفروشت

مجاهد ئەلّی: ابن عباس پێی ئاسای بوو موسحه‌فێک بفرۆشیت و موسحه‌فێکی تر بکڕیت به‌ نرخه‌که‌ی که‌ باشتر بێت له‌ موسحه‌فه‌که‌ی تر.

(خلق أفعال العباد : ۲۴۸)

سحنون ئەلّی:

عن أنس بن عیاض عن بکیر بن مسمار عن زیاد مولى سعد ووتی: پرسیارم له‌ ابن عباس و مروان بن الحکم کرد ده‌باره‌ی فرۆشتنی موسحه‌ف و بازرگانی کردن تییدا؟ هه‌ردووکیان ووتیان: به‌ دروستی نازانین بیکه‌یت به‌ بازرگانی، به‌لام ئەوه‌ی به‌ ده‌ستی خۆت ئەنجامت داوه‌ ئاساییه‌ فرۆشتنی.

سحنون ئەلّی: وه‌ مالک ده‌باره‌ی فرۆشتن و کڕینی موسحه‌ف وتوویه‌تی: ئاساییه‌.

(المدونة الكبرى : ۳/۴۳۰)

سحنون ئەلّی:

به‌ ابن القاسم-م ووت: ئایا دروسته‌ موسحه‌ف به‌ کڕی بگێریت و تییدا بخویندریته‌وه‌؟ ووتی: ئاساییه‌ ئەمه‌.

سحنون ئەلّی ووتم: بۆچی مالک به‌ جائیزی زانیوه‌ ؟

ووتی: چونکه مالک وتوویه تی: فرۆشتنی موسحه ف ئاساییه، جا کاتیک مالک فرۆشتنی موسحه فی به جائیز زانی ئەوا به کرێدانیشی جائیزه.

(المدونة الكبرى : ٤٢٩/٣)

سهنوت ئە ئی:

ابن وهب عن ابن لهيعة و يحيى بن أيوب عن عمارة بن غزية عن ربيعة وتوويه تی: فرۆشتنی موسحه ف ئاساییه، ته نه کاغه ز و حیبر و کاری دهستی ئە فرۆشی.

(المدونة الكبرى : ٤٢٩/٣)

ربیعة بن فروخ تابعیه و مامۆستای ئیمام مالک بووه، ئیمام مالک ئە ئی که ربیعة مرد ئیتر چیژی فقه بوونی نه ما

ابن وهب ئە ئی:

پیاوانیك له ئە هلی عیلم پیاوان راگه یاندم له یحیی بن سعید و مکحول و جگه له وانیش له تابعین که پیاوان ئاسای بووه موسحه ف بفرۆشی.

(المدونة الكبرى : ٤٢٩/٣)

عبدالملك بن حبيب ئەلئ:

بە کرێ گرتنی کەسێک بە پارە بۆ فیڕکردنی قورئان بریتیه لە بە کرێ گرتنی لاشە کە کە خەریک ئەبێت بەم کارە، نە ک نرخ بێت بۆ قورئانە کە، هەروەک چۆن فرۆشتنی موسحەف تەنھا بریتیه لە فرۆشتنی کاغەزەکان و نوسینە کە و پیشە کە، فرۆشتنی ئەو شتە نیه کە لە ناو موسحەف دایە (واتا قورئانە کە).

(الرسالة المفصلة لأحوال المتعلمين للقباسي : ١٠٧)

عبدالملك بن حبيب قوتابی قوتابیەکانی ئیمام مالک بوو، لە گەڵ اسحاق بن راهویه لە هەمان سالددا وەفاتیان کردوو، زانای ئەندەلوس بوو

جا ئەو هی مەبەستمە لێردا ئەو نیه کە فەتوای کامەیان سەوابە و بە هیژترە دەربارە ی کرپن و فرۆشتنی موسحەف، ئەو هی لێردا مەبەستمە ئەو هیە کە ئەوانە ی نە هیان کردوو لە سەلف و توویانە نابێ کتیبی الله بفرۆشرێ، وە ئەوانە ی کە بە جائیزیان زانیو لە سەلف و توویانە کتیبی الله نافروشن بە لکو تەنھا کاغەز و حیر و کاری دەستیان ئەفروشن و دەست حەقی کارەکیان وەرئەگرن، کە کارەکیان بریتیه لە نوسینی قورئانە کە، ئەمەش ووتە ی ابن عباس و الشعبي بوو کە سفیان بن عیینة ئەلئ: ابن عباس زانترینی سەردەمی خۆی بوو، وە الشعبي زانترینی سەردەمی خۆی بوو، ابن عباس ووتی ئەوان وینەکیشن کاری دەستیان ئەفروشن و دەست حەقی خویان وەرئەگرن، الشعبي بە هەمان شیو ووتی کاغەز و حیر و کاری دەستیان

ئه‌فرۆشن نه‌ک قورئانه‌که‌ که ئیمام احمدیش ئه‌مه‌ی ریوایه‌ت کردوو له‌ الشعبي وه‌ک هینامان له‌ مسائلی صالح واتا ئاگاداری ووته‌که‌یه‌تی و ئه‌م جیاکارییه‌ به‌ مه‌حال نازانی‌ت، کوری ئیمامی عه‌لی جیاکاری کرد، عبدالملك بن حبيب به‌ هه‌مان شیوه‌ جیاکاری کرد له‌ نیوان نویسه‌که‌ و کاغه‌زه‌که‌ و قورئانه‌که‌، ووتی ئه‌وان نویسه‌که‌ و پیشه‌که‌یان ئه‌فرۆشن له‌ گه‌ڵ کاغه‌زه‌که‌ نه‌ک قورئانه‌که‌.

به‌لام لای دوو جه‌زائیریه‌که‌ و کلکه‌کانیان نا‌کری کاغه‌ز و حیر و فعلی عه‌بده‌که‌ جیا بکری‌نه‌وه‌ له‌ قورئانه‌که‌، هه‌روه‌ک کابرای عمومی به‌ منی ئه‌ووت: وه‌ره‌ زندیق پیمان بلی که‌ کاغه‌ز و حیر و فعلی عه‌بده‌که‌ که‌ نویسه‌ مه‌خلوق بن، ئه‌ی کوا قورئانه‌که‌ که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌ ؟ که‌ ووتت ئه‌مانه‌ مه‌خلوقن قورئانه‌که‌ش ئه‌بیته‌ مه‌خلوق!!! که‌ ئه‌مه‌ عه‌قیده‌ی حلولیه‌کانه‌ که‌ پیمان وایه‌ خودی دروستکراوه‌کان زاتی الله-ن، الله تیکه‌ڵ بووه‌ به‌ مه‌خلوقات، ئه‌مانه‌ش پیمان وایه‌ خودی کاغه‌ز و حیر و فعلی عه‌بده‌که‌ که‌ لامی الله یه‌!!! بۆیه‌ ئه‌لین: گه‌ر ووتت کاغه‌ز و حیر و فعلی عه‌بده‌که‌ مه‌خلوقن ئیتر کوا قورئانه‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌که‌ ؟

ده‌فه‌رموون به‌ ابن عباس و الشعبي و کوری ئیمامی عه‌لی و عبدالملك بن حبيب بلین: هه‌ی زندیقی جه‌همی ئه‌م قسه‌ بئ مانایه‌ چیه‌ ئه‌یکه‌ن که‌ ئه‌لین: کتییی الله نافروشی، ته‌نها کاغه‌ز و حیر و کاری ده‌ستی ئه‌فرۆشی!!!

ابن عباس و الشعبي و کوری ئیمامی عه‌لی و عبدالملك وه‌رن پیمان بلین: گه‌ر حیر و کاغه‌ز و کاری مروّفه‌که‌ لابه‌رین که‌ نویسه‌، چ شتی‌ک ئه‌می‌نیته‌وه‌ که‌ بووتری ئه‌مه‌

که لامي الله یه ؟ چۆن کاری مروّقه که و کاغه ز و حیره که جیا ئه که نه وه له که لامي الله ؟

هیوادارم چۆن به فکری خۆتان وائەزانن منتان مولزەم کردوو به کوفریکی زۆر گه وره که ده رچوون لی مه حاله به عه قلی خۆتان، ئاواش ابن عباس و الشعبي و کوری ئیمامی عه لی و عبد الملك و غه یری ئه وانیش مولزەم بکه ن به م کوفره که دانراوی که م عه قلی و جاهیلی خۆتانه، که به هوئی تی نه گه یشتن له حه قیقه تی که لام و چۆنیه تی وجودی توشی ئه م جه هله گه وره یه بوونه.

ماویه تی

بەشيک

درۆى ئاوا ئەكەن بە دەمى منەو، هێندە بە متمانەو درۆكە دروست ئەكەن، والله
جارى واھەيە ئەكەومە گومانەو ئەلیم تۆ بلی من قسەيەكى ئاوام كردبى و ئاگام
لەخۆم نەبوو بىت؟! ئەچم دووبارە سەیری پۆستەكانم ئەكەمەو ئەبینم شتى ئاواى
تیدا نیە.

به‌شېك

بۆ تېگه‌پشتن له بۆستى زماره (٢٩) د سېى كړنده‌وى هه‌ندېك
له درو و جه‌دانه كارپه‌كان

كه ئه‌لېين: حېبر و كاغه‌ز و فعلى عه‌بد مه‌خلوقه كه نوسينه، وه نوسراوه‌كه كه لامى
الله يه و مه‌خلوق نيه

جه‌ماعه‌تى دوو جه‌زائيره‌كه ئه‌لېين: ئه‌م جيا كارپه مه‌حاله، كه ووت حېبر و كاغه‌ز
و فعلى عه‌بدكه مه‌خلوقن ئېتر قورئانه‌كه ش ئه‌بېته مه‌خلوق، ناتوانرئ قورئانه‌كه
جيا بكريته‌وه له حېبر و كاغه‌ز و فعلى عه‌بدكه

منيش ئه‌لېم: ئه‌ى چۆن كه هه‌نديك له سه‌لف ده‌رباره‌ى فروشتنى موسحه‌ف
ووتيان: نابئ كه لامى الله بفروشرئ، له به‌رامبه‌ردا ابن عباس و الشعبي و ابن الحنفية
و عبدالمك بن حبيب و غه‌يرى ئه‌وانيش كه پېيان جائزه موسحه‌ف بفروشرئ ئه‌لېين:
فروشتنى موسحه‌ف فروشتنى كه لامى الله نيه، به‌لكو فروشتنى حېبر و كاغه‌ز و فعلى
عه‌بدكه‌كه يه كه نوسينه ؟!

هه‌ردووک بابەت هاوشیۆه‌ن ئیلا مه‌گه‌ر خۆتان گیل بکه‌ن یان به‌هۆی قوڵی
جه‌هله‌وه‌ تی نه‌گه‌ن

ئێوه‌ ئه‌لین مه‌لێ حیه‌ر و کاغه‌ز و فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، چونکه‌ ئه‌م وه‌سفه‌
قورئانه‌ که‌ش ئه‌گرێته‌وه‌، ئی ده‌فه‌رموون به‌ سه‌له‌فیش بلین: نابێ موسحه‌ف
بفرۆشری، چونکه‌ کاغه‌ز و حیه‌ر و فعلی عه‌بده‌که‌ له‌ قورئانه‌که‌ جیا ناگرینه‌وه‌، که‌
ئه‌مانه‌ت فرۆشت ئیتر که‌لامی الله-شت فرۆشتووه‌، هه‌روه‌ک چۆن به‌ من ئه‌لین که‌ر
ووتت ئه‌مانه‌ مه‌خلوقن که‌لامی الله-ش ئه‌که‌یته‌ مه‌خلوق، به‌ سه‌له‌فیش بلین که‌
ئه‌مانه‌ت فرۆشت ئه‌وا که‌لامی الله-ش فرۆشراوه‌

کاغه‌زی فرۆشتووه‌

حیه‌ری فرۆشتووه‌

فعلی خۆی فرۆشتووه‌

که‌لامی الله ی نه‌فرۆشتووه‌

به‌لاتانه‌وه‌ ئاساییه‌ ئه‌م جیاکارییه‌ بکری له‌کاتی فرۆشتن، ئه‌لین کیشه‌مان نیه‌ له‌مه‌دا

ئە‌ی گەر بڵین:

کا‌غه‌ز مه‌خلوقه‌

حیبر مه‌خلوقه‌

فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌

که‌لامی الله‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌

جه‌ماعه‌تی دوو جه‌زائیری‌ه‌ که‌ ئە‌لین: نا، ئە‌مه‌ نابیت، که‌ ووتت ئە‌مانه‌ مه‌خلوقن ئیتر کامه‌یه‌ قورئانه‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌ که‌؟ حه‌تمه‌ن ئە‌و‌یشت کردوو‌ه به‌ مه‌خلوق.

به‌لام که‌ سه‌له‌ف ئە‌لین: کا‌غه‌ز و حیبر و فعلی خۆی فرۆشتوو‌ه که‌ نوسینه‌، که‌لامی الله‌ ی نه‌فرۆشتوو‌ه، جه‌ماعه‌تی دوو جه‌زائیری‌ه‌ که‌ جورئەت ناکه‌ن به‌ سه‌له‌ف بڵین: که‌ ووتتان ئە‌مانه‌ی فرۆشتوو‌ه ئیتر کوا که‌لامی الله‌ کامه‌یه‌ که‌ نه‌یفروشتوو‌ه؟

جا هه‌روه‌ک چۆن جیاکاری سه‌له‌ف له‌نیوان فعلی عه‌بده‌که‌ و کا‌غه‌ز و حیبره‌که‌ له‌گه‌ڵ قورئانه‌که‌ به‌ ئاسایی ئە‌زانن و کیشه‌تان لی نیه‌، ئە‌لین: فرۆشتنه‌که‌ کا‌غه‌ز و حیبر و فعله‌که‌ ئە‌گریته‌وه‌ نه‌ک قورئانه‌که‌، ئاواش بڵین: ئاساییه‌ بووتری کا‌غه‌ز و حیبر و فعله‌که‌ مه‌خلوقن، ئە‌م مه‌خلوقه‌ قورئانه‌که‌ نا‌گریته‌وه‌ هه‌روه‌ک چۆن فرۆشتنه‌که‌ قورئانه‌که‌ی نه‌گرته‌وه‌

گەر بِلَین: که ووتت ئەم سییانە مەخلوقن بێگومان قورئانە‌کەش ئەبێتە مەخلوق، ئە‌وا درۆتان لە‌گە‌ڵ خۆتان کردوو‌ه که ئە‌لَین ئەم سییانە بفرۆشیت قورئانە‌کە‌ی نە‌فرۆشتوو‌ه، بۆ لە‌کاتی فرۆشتن ئە‌توانن سێ شتە‌کە جیا بکە‌نە‌وه لە قورئانە‌کە بە‌لام لە‌کاتی‌ک که ئە‌ووتری ئەم سییانە مەخلوقن ناتوانن قورئانە‌کە جیا بکە‌نە‌وه؟!

ئە‌مە‌ش هە‌روه‌ک بابە‌تی دە‌نگ وایە

که که‌سی‌ک قورئان ئە‌خوینئ، پێی ئە‌لَی دە‌نگت ناخۆشە، وه‌سفی (ناخۆشە) تە‌نها دە‌نگی که‌سه‌که ئە‌گریته‌وه قورئانە‌که ناگریته‌وه که به دە‌نگی ئەم که‌سه بیستراوه. به هە‌مان شێ‌وه که که‌سی‌ک قورئان بخوینئ پێی بِلَی: دە‌نگت مە‌خلوقە، وه‌سفی (مە‌خلوقە) تە‌نها دە‌نگی که‌سه‌که ئە‌گریته‌وه نە‌ک قورئانە‌که

گەر کێ‌شه‌ت لە‌گە‌‌ڵ نموونه‌ی یه‌که‌م نه‌بێت به‌لام لە‌گە‌‌ڵ نموونه‌ی دووهم کێ‌شه‌ت هە‌بێت ئە‌‌وا لە‌ دژبه‌یه‌ک بوون دایت، جیا‌وا‌زیت له‌نی‌وان دوو شتی هاوشێ‌وه کردوو‌ه که که‌سی‌ک به‌ ده‌ست و خه‌تی خۆی ئایه‌تیکی قورئان ئە‌نوسی، تۆش سه‌یری ئایه‌ته‌که ئە‌که‌یت ئە‌لَی: ده‌ست و خه‌تت ناشرینه، هه‌موو ئینسانێکی عاقل ئە‌زانێت که وه‌سفی (ناشرینه) تە‌نها ده‌ست و خه‌تی که‌سه‌که ئە‌گریته‌وه که فعلی خۆیه‌تی نه‌ک ئایه‌ته‌که، له‌ کاتی‌کدا ده‌ست و خه‌تی که‌سه‌که هه‌ر لە‌گە‌‌ڵ ئایه‌ته‌که‌دا ئە‌بینیت، جا له‌م حا‌له‌دا چۆن ئە‌توانن فعلی نوسه‌ره‌که جیا بکە‌نە‌وه له‌ ئایه‌ته‌که،

بَلّین ده‌ست و خه‌تی نوسه‌ره‌که ناشرینه به‌لام نوسراوه‌که که‌لامی الله یه و به‌رز و پیرۆزه، به‌همان شیوه له‌هموو باره‌کانیدا تردا فعلی عه‌بده‌که جیا بکه‌نه‌وه له قورئانه‌که

ئه‌وانه‌شی ئه‌لّین ئایا سه‌له‌ف جاهیل بوون ئه‌م شتانه‌یان نه‌ئه‌زانی بۆ قسه‌ی له‌م جوهره‌یان نه‌کردوو ه ؟

ئه‌لّیم سه‌له‌ف کیشه‌یان هه‌رگیز له‌سه‌ر ئه‌م شتانه نه‌بووه ئه‌سله‌ن تا‌کو باسی بکه‌ن، ئه‌مه براوه‌ته‌وه مه‌خلوقات هه‌ر مه‌خلوقن و فعلی عه‌بد هه‌مووی مه‌خلوقه به‌بّ استثناء، ئه‌مانه‌ فایرۆسی دوو جه‌زائیره‌که لّی داوون وائه‌زانن کیشه‌ی سه‌له‌ف له‌گه‌ل جه‌همیه‌کان ئه‌وه بووه ئایا له‌کاتی خویندن و نوسینی قورئان فعلی عه‌بده‌که به‌مه‌خلوق وه‌سف ئه‌کرئ یان نا!

به‌راستی سه‌یرم پّیتان دّیت که‌قه‌ناعه‌تتان به‌خۆتان هی‌ناوه‌که‌لامی الله له‌خودی خۆیدا نا‌کرئ غه‌یر مه‌خلوق بّیت ئیلا به‌توقف کردن له‌فعلی عه‌بد ئه‌بّته‌غه‌یر مه‌خلوق، کئ فی‌ری کردوون گه‌ر توقف نه‌که‌ن له‌فعلی عه‌بد ئه‌وا که‌لامی الله ئه‌بّته مه‌خلوق ؟

باشه‌گه‌ر که‌لامی الله به‌نده به‌فعلی عه‌بده‌وه ده‌فه‌رموون بَلّین فعلی عه‌بد غه‌یر مه‌خلوقه تا که‌لامی الله-ش ببّته‌غه‌یر مه‌خلوق، ئه‌م مه‌زه‌به‌گه‌ونجاوتره‌بوّتان له

توقف کردنه که، تا کو ئیستاش نازانم بۆ گهر بلیی فعلی عه بد مه خلوقه قورئانه که ش
ئه بیته مه خلوق به لام گهر توقف له فعلی عه بد بکهیت ئه و توقف-ت نه کردوو له
قورئان؟!

ئه ی ئیوه نالیین فعلی عه بد که و قورئانه که له یه کتر جیا ناکرینه وه بویه نابی بووتری
فعلی عه بد مه خلوقه چونکه قورئانه که ش ئه بیته مه خلوق ؟ ئی ده که واته توقف
مه که ن له فعلی عه بد نه وه که ئه مه بیته هو ی توقف کردن له قورئانه که ش، خیره
له کاتی توقف کردن فعلی عه بد که و قورئانه که جیا ئه که نه وه له یه کتر ئه لیین بۆ
فعله که نالیین مه خلوقه یان غهیر مه خلوقه، قورئانه که ش غهیر مه خلوقه، به لام
کاتی که ئه ووتری فعلی عه بد مه خلوقه، ئه لیین به م ووتیه قورئانه که ش بووه مه خلوق
چونکه ئه م دووانه جیا ناکرینه وه، تۆ بۆ حوکم له سه ر قورئانه که بدهیت به غهیر
مه خلوقی فعلی عه بد که نابیته غهیر مه خلوق ؟ تۆ بۆ حوکم له سه ر فعلی عه بد که
نه دهیت و توقف بکهیت ئه و توقف-ت نه کردوو له قورئانه که ؟ به لام گهر من بلییم
فعلی عه بد مه خلوقه و قورئانه که غهیر مه خلوقه ئه و قورئانه که م کردوته وه
مه خلوق ؟! خیره تۆ فعلی عه بد که و قورئانه که له یه کتر جیا ئه که یته وه و دوو
حوکه ی جیاواز ئه دهیت له سهریان، به لام من بۆم نه بیته جیا یان بکه مه وه و دوو
حوکه ی جیاواز بدهم له سهریان !!!

ئینجا خه‌لکیان باش گه‌وجاندوو به‌ ووشه‌ی (ته‌فسیل) ته‌فسیل مه‌ده، ته‌فسیل مه‌ده، ده‌ست به‌وه‌ بگره‌ که سه‌له‌ف وتووایانه، ته‌فسیل مه‌ده، ئینجا له‌لای ئه‌وان ته‌فسیل ته‌ن‌ها ئه‌وه‌یه‌ بلیّی فعلی عه‌بدیه‌ که مه‌خلوقه‌ و قورئانه‌ که غه‌یر مه‌خلوقه‌، به‌لام گه‌ر ووتت توقف ئه‌که‌م له‌ فعلی عه‌بدیه‌ که و قورئانه‌ که ش غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئه‌وا ته‌فسیلت نه‌داوه‌ !!!

ئه‌مه‌ گه‌وجاندنی خه‌لکه‌ وایان حالّی کردوون ته‌ن‌ها ووشه‌ی (مه‌خلوق) به‌کار به‌یخی ته‌فسیلت داوه‌ ووشه‌ی تر ته‌فسیل نیه‌، ئه‌ی ئیوه‌ش ئه‌وه‌ نیه‌ ته‌فسیل ئه‌ده‌ن و دوو حوکمی جیا بۆ فعله‌ که و قورئانه‌ که دائه‌نن، ئه‌مه‌ی ئیوه‌ ته‌فسیل نیه‌ که فعله‌ که و قورئانه‌ که جیا ئه‌که‌نه‌وه‌ و دوو حوکمی جیاواز ئه‌ده‌ن له‌سه‌ریان، به‌لام ئه‌وه‌ی من ته‌فسیله‌ که هه‌مان شتی ئیوه‌ ئه‌که‌م به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وتوومه‌ فعله‌ که مه‌خلوقه‌ بۆیه‌ ته‌فسیله‌، ئه‌مه‌ چ عه‌قلیه‌تی که دوو شتی جیاواز له‌یه‌ کتر جیا بکه‌یته‌وه‌ و دوو حوکمی جیاواز بده‌یت له‌سه‌ریان نه‌بیته‌ ته‌فسیل، به‌لام که ووتت یه‌کیکیان مه‌خلوقه‌ ئه‌بیته‌ ته‌فسیل !!!

ئینجا ئه‌و کوفره‌ی که منی پئ مولزه‌م ئه‌که‌ن به‌هۆیه‌وه‌ خۆیان به‌ دوو کوفر مولزه‌م ئه‌که‌ن که پیشتر باسم کرد

مادام ئه‌لین ووتت فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ قورئانه‌ که‌ش ئه‌بیته‌ مه‌خلوق چونکه‌ ئه‌م دووانه‌ جیا ناکرینه‌وه‌، که‌واته‌ گهر بلیین قورئانه‌ که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌ ئه‌وکات فعلی عه‌بده‌ که‌ش ئه‌بیته‌ غه‌یر مه‌خلوق چونکه‌ خو‌تان ئه‌لین ئه‌م دووانه‌ جیا ناکرینه‌وه‌، ئینجا سه‌له‌ف فی‌ری کردوون که‌ شتی‌ک دوو شتی جیاوازی له‌ خو‌ گرتبوو وه‌ک ئیمان ئه‌وا نه‌ حوکم ئه‌دری به‌ مه‌خلوقی و نه‌ به‌ غه‌یر مه‌خلوقی، گهر ئیمان قیاس ئه‌که‌نه‌ سه‌ر ئه‌م باب‌ه‌ته‌ ئه‌وا مولزه‌م ئه‌بن که‌ بلیین: نه‌ ئه‌لین قورئانه‌ که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌، وه‌ نه‌ ئه‌لین فعلی عه‌بده‌ که‌ مه‌خلوقه‌، چونکه‌ ئه‌م دووانه‌ جیا ناکرینه‌وه‌، که‌ ئه‌مه‌ش کوفره‌ و توقف کردنه‌ له‌ قورئان

ئه‌گه‌ریش ئه‌لین: ئه‌م دووانه‌ جیا ناکرینه‌وه‌ هه‌ر حوکمی‌ک بدری له‌ سه‌ر یه‌کی‌کیان ئه‌وی تریشیان ئه‌گرته‌وه‌، ئه‌وا کاتی‌ک که‌ ئه‌لین قورئانه‌ که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌ فعلی عه‌بدیشتان کردۆته‌ غه‌یر مه‌خلوق، چونکه‌ خو‌تان ئه‌لین جیا ناکرینه‌وه‌.

گهر ئه‌لین ئیمه‌ ئه‌توانین دوو حوکمی جیاواز بده‌ین له‌ سه‌ر فعلی عه‌بده‌ که‌ و قورئانه‌ که‌، ئه‌وا منیش هه‌ر ئه‌مه‌م کردووه‌ دوو حوکمی جیاوازم داوه‌ له‌ سه‌ر هه‌ردووکیان، به‌لام هی من بۆیه‌ ته‌فسیله‌ چونکه‌ ئه‌لیم فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، هی ئیوه‌ ته‌فسیل نیه‌ چونکه‌ ووشه‌ی مه‌خلوق به‌ کار ناهین!!!

موسلمانان هيڼده هه‌ستيار مه‌بن له‌گه‌ل ووشه‌ى ته‌فسيل، نه‌و ته‌فسيله‌ى نه‌وان باسې نه‌كه‌ن و خه‌لكې له‌سه‌ر ته‌كفير نه‌كه‌ن خوښيان باسې ته‌فسيله‌كه‌ نه‌كه‌ن به‌لام به‌وه چاوبه‌ستې ئېوه نه‌كه‌ن نه‌لېن هود نه‌لې فعلى عه‌بد مه‌خلوقه، توش بلي توقيف نه‌كه‌م له‌ فعلى عه‌بد و قورئانه‌كه‌ش غه‌ير مه‌خلوقه، نه‌مه‌ش هه‌ر ته‌فسيله دوو شتت له‌يه‌كتر جيا كړدو ته‌وه دوو حوكمې جياوازت له‌سه‌ر داوون، بويه هيڼده هه‌ستيار مه‌بن به‌ ته‌فسيل، به‌وه هه‌ستيار بن كه‌ شتيك بووترى سه‌لف لې به‌رى بن و باسيان نه‌كړدې، گه‌ر نه‌لېن نه‌ى كوا سه‌لف باسې نه‌مانه‌ى كړدووه ؟ نه‌سله‌ن سه‌لف هېچ كيښه‌يان نه‌بووه له‌م باسانه‌ تاكو باسې بكه‌ن، يه‌كيك له‌ سه‌لف نه‌هاتووه بلي جه‌هميه‌كان نه‌يان ووت حېبر و كاغز و له‌وح مه‌خلوقه، ئينجا سه‌لف بېن رهدديان بده‌نه‌وه، هه‌موومان نه‌زانين عه‌بد به‌خوې و فعله‌كاني مه‌خلوقه، كه‌ نه‌لېم فعلى عه‌بد مه‌خلوقه نه‌وا سه‌لف وتوويانه فعلى عه‌بد هه‌مووي مه‌خلوقه به‌بې استثناء، مه‌لې كوا سه‌لف وتوويانه نه‌مه و نه‌وه مه‌خلوقه، مه‌لې نه‌مه ته‌فسيله، سه‌لف وتوويانه فعلى عه‌بد هه‌مووي مه‌خلوقه گه‌ر بليم نه‌مه‌ش فعلى عه‌بد و مه‌خلوقه نه‌مه چ ته‌فسيليكه‌ ؟

ئېوه له‌سه‌رتانه بېپېن كه‌ سه‌لف استثناء نه‌كه‌ن وتوويانه له‌كاتي قورئان خوښندن و نوسين نابې بووترى فعلى عه‌بد مه‌خلوقه، نه‌ك من بوټاني بسه‌لمېنم فعلى عه‌بد مه‌خلوقه، ئېوه بانگه‌شه‌ى شتيكي تر نه‌كه‌ن و له‌ ووتنه‌ رهاكاني سه‌لف ده‌رته‌چن ئېوه له‌سه‌رتانه بېسه‌لمېن كه‌ له‌م كاتانه ناووترى فعلى عه‌بد مه‌خلوقه، نه‌گينا سه‌لف وتوويانه فعلى عه‌بد هه‌مووي مه‌خلوقه، پاشان بۆ حېبر و كاغز و له‌وح هه‌موومان نه‌زانين نه‌مانه مه‌خلوقن، نه‌سل وايه مه‌خلوق هه‌ر مه‌خلوقه، ئېوه نه‌لېن

دوای نویسنی که لای الله کوفره بووتری حیر و کاغەز و قەلەم و لەوح مەخلوقن، که واتە ئیوه لە سه‌رتانه به‌لگه بهینن ئەم ووتانه کوفرن، ئەسل وایه هەر به مەخلوقی بمینن تاكو ئیوه به‌لگه ئەهینن که دوای نویسنی که لای الله کوفره بووتری ئەمانه مەخلوقن، که واتە ئیوه بانگه‌شە شتیکی زیاد ئەکەن که لە سه‌رتانه بیسه‌لمینن، نه‌ک من بێم له‌خۆمه‌وه شتی زیاد دروست بکه‌م و دایه‌بینم، که به‌لگه‌م له‌چه‌ند زانایه‌که‌وه هیناوه حیر و کاغەز و قەلەم و لەوح به مەخلوق ناو ئەبه‌ن دوای ئەوه‌ی که لای الله نوسراوه، سه‌بارەت به‌و ریوایه‌ته‌ش که الخلال هیناویه‌تی گوايه ابن نوح له‌لای ئیمام احمد وتوویه‌تی: حیر و کاغەز و کتاب مەخلوقن، ئیمام احمدیش ئینکاری ئی نه‌کردوه! ئیمام احمد ووتی: درۆیه تازه ئەمه بیستم

ده‌قه‌که ئاوايه: (الورق والحبر والكتاب مخلوق)

کابرای عمومی بۆ چه‌واشه‌کردن ئاوا وه‌ری گیراوه بۆ کوردی: (وه‌ره‌قه‌و حیر و کتێبه‌که که قورئانی تیا نوسراوه مەخلوقه)

سه‌یرکه‌ن الکتاب به‌وه ته‌رجه‌مه ئەکات مانای کتێبه‌که‌یه که قورئانی تیدا نوسراوه! به‌پێی ته‌رجه‌مه‌که‌ی ئەو الکتاب هەر کاغەزه‌کان ئەگرێته‌وه که قورئانی تیدا نوسراوه! چه‌واشه‌کاریه‌که‌ی روونه، چونکه کابرا خۆی ئەلێ وه‌ره‌قه‌و حیر و کیتاب مەخلوقن، سه‌ره‌تا باسی وه‌ره‌قه‌ی کرد بۆ دیسان باسی بکاته‌وه ؟ وه‌ره‌قه‌که قورئانی تیدا نوسراوه، ئەه‌ی ئەم کتێبه‌چیه که تۆ باسی ئەکه‌یت قورئانی تیدا نوسراوه ؟

یه‌عنی کابرا وتووێه‌تی کاغەز و حێبر و کاغەز مەخلوقن؟! دوو جار کاغەزە‌که‌ی دووبارە کردۆته‌وه‌؟

الکتاب و‌اتا خودی قورئانە‌که‌ نە‌ک کاغەزە‌که‌ که‌ قورئانی تیدا نوسراوه‌، الله تعالی هینده‌ زۆر له‌ قورئاندا قورئانی به‌ الکتاب ناوبردوو‌ه ناتوانم بیژمێرم، هه‌روه‌ها ئینجیل و‌ ته‌ورات و‌ باقی کتیبه‌کانی تری هه‌ر به‌ الکتاب ناوبردوو‌ه، ته‌نانه‌ت له‌ زمانی عه‌ره‌بی هینده‌ی ئه‌ووتری کتاب الله هینده‌ ناووتری قورئان، زۆربه‌ی کات ناوی قورئان که‌ له‌ پال سوننه‌تدا ئه‌هینری ئه‌ووتری: الکتاب والسنة، به‌ر له‌وه‌ی کتیبی الله بنوسریته‌وه‌ له‌لایه‌ن خه‌لکه‌وه‌ الله قورئانی هه‌ر به‌ کتیب ناوبردوو‌ه، ته‌نانه‌ت له‌ زمانی عه‌ره‌بی الکتاب به‌ مانای المکتوب-یش دیت و‌اتا نوسراوه‌که‌ که‌ قورئانە‌، بۆیه‌ کابرا ئه‌لێ کاغەز و‌ حێبر و‌ نوسراوه‌که‌ش مەخلوقن، که‌ ئه‌مه‌ ووتە‌ی له‌فزیه‌کان و‌ کوللابیه‌کان بوو نوسراوه‌که‌یان به‌ مەخلوق ئه‌زانی، بۆیه‌ سه‌له‌ف له‌ رە‌ددی ئه‌وان ئه‌یان ووت ئه‌وه‌ی له‌ موسحه‌فدا نوسراوه‌ که‌ لامی الله یه‌ و‌ مەخلوق نیه‌

ئینجا ئه‌لێ تۆ به‌لاته‌وه‌ ئاساییه‌ بووتری موسحه‌ف مەخلوقه‌!

ئه‌مه‌ درۆیه‌، من هه‌رگیز قسه‌ی له‌م جوهره‌م نه‌کردوو‌ه و‌ نایکه‌م، موسحه‌ف له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا و‌اتا کۆمه‌لێک په‌راو له‌پال یه‌کترن نوسراویان تیدایه‌، به‌لام له‌ناو موسلمانان وا رۆیشتوو‌ه موسحه‌ف بۆ قورئان به‌کارئه‌هینن، که‌ به‌ ره‌های ووترا

موسحه‌ف واتا قورئان، ئه‌گینا له‌رووی زمانه‌وه دروسته به هه‌موو کۆمه‌له‌ په‌راویکی نوسراو که له‌پال یه‌کتر دانراون بووتری موسحه‌ف، ئه‌پرسم: ئایا گهر ٦٠٤ لاپه‌ری سپی به‌ینم هیچی تیدا نه‌نوسرا بی‌ت، که‌س پێی ئه‌لێ موسحه‌ف ؟ بی‌گومان نه‌خیر، ئه‌وکاته ناوی لێ ئه‌نری موسحه‌ف که که‌لامی الله ی تیدا ئه‌نوسری، به‌ نوسراوه‌که‌وه ئه‌بیته موسحه‌ف، جا کاتیکی له‌ عورفی موسلمانان ووشه‌ی موسحه‌ف بۆ قورئان به‌کار هی‌نرا، هه‌روه‌ک له‌ فه‌رمووده‌ش پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم موسحه‌فی به‌ قورئان ناو بردوو که فه‌رموویه‌تی: (به‌ قورئانه‌وه سه‌فه‌ر مه‌که‌ن بۆ خاکی دوژمن) که مه‌به‌ستی موسحه‌فه قورئانی تیدا یه، بۆیه موسلمانان به‌ شتیکی نالین موسحه‌ف گهر قورئانی تیدا نه‌بی‌ت، هه‌ر بۆیه‌ش به‌ شتیکی له‌ فوکه‌هه‌ رَیگه‌یان داوه سویند بخوری به‌ موسحه‌ف چونکه ئه‌زان خه‌لکه‌که مه‌به‌ستیان قورئانه‌که‌ی ناویه‌تی نه‌ک سویند خواردن به‌ کاغه‌ز و حیره‌که، په‌نا به‌ الله زانایانی ئیسلام به‌ دروستی بزانی سویند به‌ شتیکی بخوری که مه‌خلوقه، یان نه مه‌خلوقه و نه‌ غه‌یر مه‌خلوقه (به‌ پێی مه‌زه‌به‌ی ئیوه‌ ده‌رباره‌ی حیره‌ و کاغه‌ز)

جا گهر پیم ئه‌لین ئایا کاغه‌ز و حیره مه‌خلوقه ؟ ئه‌لیم به‌لێ

گهر ئه‌لین موسحه‌ف مه‌خلوقه ؟

ئاوا نالیم به‌لێ، چونکه به‌ په‌راویکی ئه‌ووتری موسحه‌ف که که‌لامی الله ی تیدا نوسراوه، به‌بێ که‌لامی الله ئه‌م ناوه‌ی لێ نانری له‌لای موسلمانان، به‌ خیلافی له‌وح پێش نویسی که‌لامی الله و دوا‌ی نویسی که‌لامی الله هه‌ر له‌وحه، واتا بابه‌ته‌که ته‌نها په‌یوه‌سته به‌ زمان و ووشه‌که‌وه، هه‌روه‌ک چۆن ئه‌لیم له‌وح مه‌خلوقه ئه‌وه‌ی تیدا

نوسراوه‌ی غه‌یر مه‌خلوقه، ئاواش ئه‌لیم کاغه‌ز مه‌خلوقه ئه‌وه‌ی تییدا نوسراوه‌ی غه‌یر مه‌خلوقه، به‌لام ووشه‌ی

موسحه‌ف له‌ عورفی موسلمانان بۆ قورئان به‌کار دیت هه‌ر بۆیه‌ش هه‌ندیك سویند به‌ موسحه‌ف ئه‌خۆن، ئه‌مه‌ش وه‌لامیکی کورته‌ بۆ ئه‌وانه‌ی که مولزه‌میان کردبووم بلیم موسحه‌ف مه‌خلوقه‌ی مادام ئه‌لیم له‌وح مه‌خلوقه‌! وه‌ سه‌باره‌ت به‌ له‌وح و موسحه‌ف پۆستیکی درێژم ئاماده‌ کردووه‌ هه‌لم گرتووه‌ بۆ کاتی خۆی، به‌لام لیڤه‌دا به‌ کورتی باسم کرد.

اللفظیة (٣٠)

هه‌روه‌ک له پۆسته‌کانی پِیشتر باس‌مان کرد که باب‌ه‌تی ئیمان هاوشیوه‌ی باب‌ه‌تی له‌فز به‌ قورئانه، ناووتری ئیمان مه‌خلوقه و ناووتری ئیمان غه‌یر مه‌خلوقه، له‌به‌ر هه‌مان هۆکار، چونکه ئیمانیش دوو شتی مه‌خلوق و غه‌یر مه‌خلوق له‌خۆ نه‌گریت بۆیه به‌ هیچ کامیان وه‌سف ناکریت.

ابو یعلیٰ دوا‌ی هینانی ریوايه‌ته‌که‌ی الصوري و ئینکار کردنی ئیمان احمد لیٰ که الصوري ووتی: ئیمان مه‌خلوقه، نوێژ مه‌خلوقه، وه‌ مه‌به‌ستم نه‌وه‌یه فعله‌که مه‌خلوقه نه‌ک ووته، پاشان ابو یعلیٰ نه‌ی:

ده‌ست و خه‌تی ابن شاقلا-م بینی له‌سه‌ر کتیبی السنة ی الخلال نویسووی: دروست نیه بووتری ئیمان مه‌خلوقه چونکه پِیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (ئیمان بریتیه له‌ شایه‌تمانی لا اله الا الله)، وه‌ نوێژیش له‌ ئیمان‌ه و قورئانی تیدا نه‌خوینری، جا نه‌و که‌سه‌ی بلی ئیمان مه‌خلوقه کافر ده‌بی‌ت، وه‌ دروست نیه بووتری ئیمان غه‌یر مه‌خلوقه، چونکه پِیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (نزمترین

به‌شی ئیمان لابرَدنی کۆسپه‌ له‌سه‌ر رَیگا)، جا هه‌ر که‌سیک بۆ لابرَدنی کۆسپ له‌سه‌ر رَیگا غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئه‌وا پێ وایه‌ که‌ فعلی عه‌بده‌کان غه‌یر مه‌خلوقه‌، هه‌ر که‌سیکیش ئه‌مه‌ بۆ ئه‌وا کافره‌، جا دروست نیه‌ بووتری ئیمان مه‌خلوقه‌، وه‌ دروست نیه‌ بووتری ئیمان غه‌یر مه‌خلوقه‌، چونکه‌ زانیانی پێش خۆمان ئه‌مه‌یان نه‌ووتوه‌.

ابو یعلیٰ ئه‌لی: ابن شاقلا به‌ راشکاوی ووتی که‌ فعله‌کان مه‌خلوقن، وه‌ نه‌ فی ئه‌وه‌ی کرد که‌ ووته‌کان مه‌خلوق بن، به‌لام توقف‌ی کرد که‌ به‌ ره‌هایی بووتری ئیمان مه‌خلوقه‌ نه‌ به‌ موجه‌لی و نه‌ به‌ ته‌فصیلی.

بروانه‌ (المسائل العقدیة من کتاب الروایتین والوجهین : ٨٦-٨٧)

ابن شاقلا (٣٦٩ هـ) قوتابی غلام الخلال بووه‌

بروانه‌ به‌ پروونی باسی ئه‌وه‌ ئه‌کات که‌ فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ به‌ بێ استثناء، هه‌ر له‌به‌ر مه‌خلوقی فعلی عه‌بده‌ که‌ ناووتری ئیمان غه‌یر مه‌خلوقه‌، گه‌ر فعله‌که‌ش به‌ مه‌خلوق وه‌سف نه‌کریت ئیتر چی ئه‌مینیته‌وه‌؟! که‌ ابن بطه‌ و عبدالغنی المقدسی و غه‌یری ئه‌وانیش باسی ئه‌وه‌یان کردووه‌ لا اله الا الله غه‌یر مه‌خلوقه‌ بۆیه‌ ناووتری ئیمان مه‌خلوقه‌، وه‌ فعلی عه‌بدیش مه‌خلوقه‌ بۆیه‌ ناووتری ئیمان غه‌یر مه‌خلوقه‌، گه‌ر ئه‌ووتری ئه‌ی الصوري ووتی: ئیمان مه‌خلوقه‌ و نوێر مه‌خلوقه‌، وه‌ مه‌به‌ستم مه‌خلوقی فعله‌ نه‌ک ووته‌، ئیمام احمد هه‌ر ئینکاری لیکرد، بۆچی؟

ئه‌مه‌ کەرۆکی باسه‌که‌یه‌ که‌ هه‌میشه‌ باسمان کردوو و باسی ئه‌که‌ین، نابێ له‌به‌ر مه‌خلوقی فعلی عه‌بد بۆ ئیمان مه‌خلوقه‌، هه‌روه‌ک چۆن نابێ له‌به‌ر مه‌خلوقی فعلی عه‌بد بۆ له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، جا الصوري له‌به‌ر مه‌خلوقی فعلی عه‌بد ئیمان و نوێژی به‌ مه‌خلوق ناوێرد به‌ ره‌هایی، بۆیه‌ ئیمام احمد ئینکاری لیکرد، هه‌روه‌ک ابن شاقلا-ش رَیگای نه‌داوه‌ نه‌ به‌ ته‌فسیل نه‌ به‌ موجه‌لی بووتری ئیمان مه‌خلوقه‌، به‌ ته‌فسیل ئه‌مه‌یه‌ که‌ بۆی: ئیمان مه‌خلوقه‌ به‌لام مه‌به‌ستم فعلی عه‌بد نه‌ک ووته‌کان که‌ که‌لامی الله‌ یه‌، له‌م باره‌دا ئه‌گه‌رچی ته‌فسیلیشت دا به‌لام ئیمانت هه‌ر به‌ مه‌خلوق ناوێرد، که‌ ئیمان ووشه‌یه‌کی جامع‌ه‌ شتی مه‌خلوق و غه‌یر مه‌خلوق له‌خۆ ئه‌گریت که‌ ووتت ئیمان مه‌خلوقه‌ به‌ ره‌هایی ئه‌وا شته‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌ که‌ش ئه‌که‌یت به‌ مه‌خلوق، وه‌ به‌ موجه‌لی ئه‌وه‌یه‌ بۆی: ئیمان مه‌خلوقه‌ به‌بێ روونکردنه‌وه‌، که‌ ئه‌مه‌ زۆر خراپ‌تره‌ له‌وه‌ی یه‌که‌م، ئیستاش با سه‌یر بکه‌ین بزانی ئیمام احمد ئینکاری چ شتیکی له‌ الصوري کرد ؟ ئینکاری ئه‌وه‌ی لیکرد که‌ ئه‌لّ فعل و جۆله‌ی عه‌بد مه‌خلوقه‌ ؟ یان ئینکاری ئه‌وه‌ی لیکرد که‌ ئه‌لّ ئیمان مه‌خلوقه‌ ؟

ئیمام احمد ده‌رباره‌ی الصوري ئه‌لّ: هاوار به‌ حالی که‌ ووتی ئیمان مه‌خلوقه‌ ئیتر چ شتیکی ئه‌مینێته‌وه‌ ؟! پیغه‌مبه‌ر صلی الله‌ علیه‌ وسلم فه‌رموویه‌تی: (ئیمان شایه‌تیدانی لا إله إلا الله‌ یه‌) ئایا لا إله إلا الله‌ مه‌خلوقه‌ ؟!

سه‌یرکه‌ن ئینکاری ئه‌وه‌ی لیئه‌کات که‌ وتوویه‌تی ئیمان مه‌خلوقه‌، نه‌ک ئینکاری ئه‌وه‌ی لیبکات که‌ ته‌نها بۆ فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، جا گه‌ر هه‌ر که‌سیک بۆ فعلی

عه‌بد مه‌خلوقه و ئیمام احمد ئینکاری لیبکات ئیتر کام فعلی عه‌بد مه‌خلوقه که
 ئەه‌لی سوننه باسی ئە‌که‌ن له‌ عه‌قیده‌یاندا ؟ که ئیمام احمد خۆی ئە‌لّی فعلی عه‌بد
 هه‌مووی مه‌خلوقه به‌ طاعات و مه‌عاصی، ئایا گه‌ر الصوري نه‌ی ووتبا ئیمان
 مه‌خلوقه ته‌نها ووتبا‌ی فعلی عه‌بد مه‌خلوقه، ئیمام احمد ئە‌وکات ئینکاری لیئه‌کرد ؟
 له‌ کاتی‌کدا خۆی و هه‌موو ئە‌ه‌لی سوننه ئە‌لّین فعلی عه‌بد مه‌خلوقه به‌ ره‌هایی به‌بّی
 استثناء، به‌لام دوو جه‌زائیره‌که‌ و جه‌ماعه‌ته‌که‌ی ئە‌مه‌ ناچیتته می‌شکیان ئە‌لّین
 الصوري ووتی فعلی عه‌بد مه‌خلوقه بۆیه ئیمام احمد ئینکاری لی‌کرد! ئی باشه
 الصوري خۆ وه‌ک ئیوه ووتی فعل و جو‌له‌ی عه‌بد مه‌خلوقه که ئیوه‌ش وائه‌لّین
 کیشه‌تان له‌وه نیه بووتری فعلی عه‌بد مه‌خلوقه به‌لام کاتی‌ک عه‌بد که‌لامی الله ئە‌دا
 بکات نابّی بووتری فعلی عه‌بد مه‌خلوقه، ئە‌مه‌ قسه‌ی ئیوه‌یه که هه‌میشه باسی
 ئە‌که‌ن، ئی الصوري هه‌ر ئە‌مه‌ی ووت، ووتی فعلی عه‌بد له‌ پرووی جو‌له‌ و فعله‌وه
 مه‌خلوقه نه‌ک له‌ پرووی ووته، هه‌مان قسه‌ی ئیوه‌ی کرد کردار و جو‌له‌کانی عه‌بدی
 به‌ مه‌خلوق ناوبرد، ئە‌هی بۆ ئیمام احمد لیّ قبول نه‌کرد ؟

دیاره ئیمام احمد هه‌ر قبول ناکات که‌س بلّی فعلی عه‌بد مه‌خلوقه ؟!!! خۆ الصوري
 باسی ئە‌و شته‌ی نه‌کرد که ئیوه به‌ کوفری ئە‌زانن، خۆ نه‌یووت که قورئان ئە‌خوینین
 فعلمان مه‌خلوقه، خۆ نه‌یووت که قورئان ئە‌خوینین زمان جو‌لانندی عه‌بد له‌ناو
 نوێژدا مه‌خلوقه، که ئیوه ئە‌م شتانه به‌ کوفر ئە‌زانن، الصوري ئە‌مانه‌ی نه‌ووت به
 ره‌هایی ووتی جو‌له‌ و فعلی عه‌بد مه‌خلوقه، هه‌روه‌ک چۆن ئیوه‌ش به‌ ره‌هایی وائه‌لّین،
 ئە‌هی که‌واته بۆچی ئیمام احمد ئینکاری لی‌کرد ؟ یان ئە‌بّی بلّین ئیمام احمد هه‌ر قبول
 ناکات بووتری فعل و جو‌له‌ی عه‌بد مه‌خلوقه، یان ئە‌بّی بلّین له‌به‌ر ئە‌وه ئینکاری لی‌کرد

چونکه ئه‌و ئیمانی به‌مه‌خلوق ناوهرد، که ئه‌مه‌به‌روونی له‌ریوایه‌ته‌که‌ده‌رئه‌که‌وئ
ئیمام احمد ئه‌ئۆ که ووتی ئیمان مه‌خلوقه‌ئیتێ چۆ ئه‌مینیته‌وه‌؟ نائی که ووتی جوئه‌و
فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ئیتێ چۆ ئه‌مینیته‌وه‌

سبحان الله له‌جه‌هلی ئه‌مانه‌ئوه‌ی به‌لگه‌یه‌له‌دژی خوڤان ئه‌یکه‌ن به‌به‌لگه‌
بوڤخوڤان، کابرا ئه‌ئۆ مادام فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌که‌واته‌ئه‌ئیم ئیمانی‌ش مه‌خلوقه‌،
ئیمام احمد ئینکاری لۆ ئه‌کات نائی چۆن ئه‌ئۆ فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، به‌لکو ئه‌ئۆ چۆن
ئه‌ئۆ ئیمان مه‌خلوقه‌؟ که ئه‌مه‌مه‌زه‌به‌ی ئیمه‌یه‌و هه‌میشه‌باسمان کردوه‌ئیمان
و له‌فز به‌قورئان دوو ووشه‌ی موجه‌لن نابۆ بووتری مه‌خلوقن یان غه‌یر مه‌خلوق،
له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ووته‌کان که‌لامی الله-ن غه‌یر مه‌خلوقن، وه‌فعله‌که‌فعلی عه‌بد
مه‌خلوقه‌، له‌نه‌بوونی به‌لگه‌و ته‌نگ بوونی رَیگا لییان هاتوون درۆ ئه‌ده‌نه‌پالم گوايه‌
وتوومه‌مادام فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ئاساییه‌بۆی له‌فزم به‌قورئان مه‌خلوقه‌، وه‌
ئاساییه‌بۆی ئیمان مه‌خلوقه‌، گه‌ر تیناگه‌ن الله‌شاره‌زاتان بکات، گه‌ر تینه‌گه‌ن به‌لام
درۆ ئه‌که‌ن الله‌سوک و ریسواتان بکات

ابن بطه‌ئۆ:

قسه‌له‌م بابه‌ته‌ئوه‌یه‌که‌ئه‌هلی عیلم له‌سه‌ری بوونه‌و ته‌سلیم ئه‌بین به‌وه‌ی که
ئه‌وان وتووایه‌، هه‌ر که‌سیک بۆی: ئیمان مه‌خلوقه‌ئه‌وا کافره‌به‌الله‌العظیم، چونکه
ئه‌سلی ئیمان و لووتکه‌که‌ی بریتیه‌له‌شایه‌تیدانی لا اله‌الا الله‌، وه‌هه‌ر که‌سیک بۆی:

ئیمان مه‌خلوق نیه ئه‌وا مبتدعه، چونکه قه‌ده‌ریه‌کان ئه‌لین: فعل و جول‌ه‌ی به‌نده‌کان مه‌خلوق نین.

(الإبانة الكبرى : ۳۴۶/۲)

سه‌یرکه ئه‌لێ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی فعلی عه‌بد مه‌خلوقه ئه‌ه‌لی سوننه نالین ئیمان مه‌خلوقه، ئیمه‌ش ته‌نها وتوو‌مانه فعلی عه‌بدکه مه‌خلوقه له‌وه زیاتر نا، که‌چی له‌سه‌ر ئه‌مه ته‌کفیرمان ئه‌که‌ن! گه‌ر ئه‌لین ئاساییه به‌ ره‌های بووتری فعلی عه‌بد مه‌خلوقه به‌لام که‌هاته سه‌ر قورئان و زیکر و که‌لامی الله نابی بووتری فعلی عه‌بد مه‌خلوقه، ئه‌لین خو‌ابن بطة له‌هه‌مان ئه‌م باب‌ه‌ته ئه‌م قسه‌یه ئه‌کات که‌ئایا ئیمان مه‌خلوقه یان نا، گه‌ر کی‌شه‌که ئه‌وه بی‌ت ئه‌ی بۆ ابن بطة باسی ناکات؟ بۆ نالێ ئه‌ه‌لی سوننه ئه‌لین فعلی عه‌بد مه‌خلوقه به‌لام له‌م کاتانه‌دا فعله‌که به‌ مه‌خلوق وه‌سف ناکرێ که‌ئیه باسی ئه‌که‌ن؟ بۆ ته‌نها باسی ئه‌وه‌ی کرد ناووتری ئیمان مه‌خلوقه و ناووتری غه‌یر مه‌خلوقه؟ بۆ نه‌یووت هه‌ندی‌ک فعل هه‌ن نابی بووتری مه‌خلوقن یان غه‌یر مه‌خلوقن؟ سبحان الله باسه‌که ئه‌وه‌یه ئیمان به‌ مه‌خلوق و غه‌یر مه‌خلوق وه‌سف ناکرێ، ئیه‌ وازتان له‌ ئیمان هیناوه هاتوون ئه‌لین هه‌ندی‌ک فعلی عه‌بد هه‌یه به‌ مه‌خلوق و غه‌یر مه‌خلوق وه‌سف ناکرین!!! که‌هیچ سه‌له‌ف و خه‌له‌فی‌کتان نیه له‌م باسه‌دا و بیدعه‌ی خو‌تانه داتان هیناوه، هه‌رچی زانا هه‌یه به‌ ره‌های ئه‌لێ فعلی عه‌بد مه‌خلوقه باسی هیچ قه‌ید و شه‌رتی‌ک ناکات

عبدالغني المقدسي ئەلئ:

رېوايەت كراوہ لە ئىمامەكەمان احمد كە وتوويەتى: ھەر كەس يىك بلى ئيمان مەخلوقە ئەوا كافرە، وە ھەر كەس يىك بلى ئيمان قەدىمە (واتا غەير مەخلوقە) ئەوا مېتدە.

عبدالغني المقدسي ئەلئ: ئىمام احمد ئەو كەسەى تەكفیر كرد كە ئەلئ ئيمان مەخلوقە، چونكە نوێر لە ئيمانە، وە نوێر خویندنى قورئان و تەسبیح و زیكری اللہ عز وجل لەخۆ ئەگریت، ھەر كەس يىكیش بلى ئەمە مەخلوقە ئەوا كافرە، وە نوێر ھەلسان و دانیشتن و جوڵە و سكون لەخۆ ئەگریت، ھەر كەس يىك بلى ئەمە قەدىمە (واتا غەير مەخلوقە) ئەوا بیدەى كردووە.

(ذیل طبقات الحنابلة لابن رجب : ۵۵/۳)

سەیركەن بە روونی باس ئەكات كە فعلى عەبد مەخلوقە بۆیە ئيمان بە غەیر مەخلوق وەسف ناكړی، باشە گەر جوړه فعلیك ھەبیت وەسف كردنى بە مەخلوق كوفر بیت بۆ ھیچ زانایەك لەم بابەتە باسی ناكەن ؟ بۆ كاتیک باسی فعلى عەبد ئەكەن كەس ئەم قەیدەى تیناخات و استثناء دانانیت بە رەھایی ئەلین فعلى عەبد مەخلوقە ؟ ئایا بیئاگا بوون لەوہى ئەم ووتانە سەر لە خەلك ئەشیوینى ؟ یان بەرى بوون لەم بیدەى ئەوہ بۆیە باسی ناكەن ؟

جا عمومیه‌ک ته‌ن‌ها بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لک چه‌واشه‌ بکات و بیانترسیڻی هاتبوو ئه‌یووت گهر ووتت سوجده بردنی عه‌بد مه‌خلوقه و رکوع بردنی مه‌خلوقه و جوڵه‌ی لیوی مه‌خلوقه، ئه‌ی چیت‌ر مایه‌وه ؟

ئهم ئه‌کته‌ره ئهم سیناریۆیه ترسناکه‌ت بۆ دروست ئه‌کات ته‌ن‌ها بۆ ئه‌وه‌ی بترسن ئه‌گینا ئهم ووته‌یه هیچ کێشه‌یه‌کی تیډا نیه، به‌ئێ به‌ کوێرای چاوی تۆ و شیخه گومراکه‌ت جوڵه‌ی عه‌بد له چه‌مانه‌وه و دانیشتن و هه‌لسانه‌وه هه‌مووی مه‌خلوقه له‌ناو نوێژدا وه‌ک عبدالغنی المقدسی باسی کرد، ووتی نوێژ قورئان و زیکری تیډایه هه‌ر که‌سیک بۆ ئه‌مانه مه‌خلوقن کافره، نه‌یووت هه‌ر که‌سیک بۆی فعلی عه‌بده‌که له‌م کاتانه مه‌خلوقه کافره

ابن هانی ئه‌ی:

پیاویک هاته لای باوکی عبدالله پرسیری لێئه‌کرد، جا پیاوه‌که ووتی: وه‌ که‌س ته‌کفیر ناکه‌ین به‌ تاوان.

باوکی عبدالله ووتی: بێده‌نگه، ئه‌وه‌ی نوێژ ته‌رک بکات کافره.

بروانه (مسائل الإمام أحمد رواية ابن هانی : ١٨٧٣-١٨٧٦)

سه‌یرکه‌ن ئیمام احمد له ده‌ربڕینی ووشه‌کان چه‌نده وورد بووه، رازی نه‌بووه قسه‌یه‌ک بکری که‌ روون نه‌بێت و خه‌لک به‌ جوړیکی تر تییبگه‌ن، قبول ناکات

بووتری به تاوان کهس ته‌کفیر ناکه‌ین، چونکه ته‌رک کردنی نوێژیش تاوانه و کوفریشه، نه‌وه‌ک که‌سانیک واه‌م ووته‌یه تی‌بگه‌ن که ته‌رک کردنی نوێژیش تاوانه و ئه‌هلی سوننه که‌سی له‌سه‌ر ته‌کفیر ناکه‌ن

حنبل ئه‌ل:

بیستم باوکی عبدالله ئه‌یووت: فعلی عه‌بده‌کان مه‌خلوقه، وه فعلی به‌نده‌کان رووته‌ده‌ن و براونه‌ته‌وه به‌قه‌زا و قه‌ده‌ر.

(السنة للخلال : ۸۸۹)

سه‌یرکه چۆن به‌ره‌هایی ئه‌لّی فعلی عه‌بد مه‌خلوقه به‌بّی ئه‌وه‌ی استثناء بکات بّی ته‌نها ئه‌م فعلانه نه‌بیّت که دوو جه‌زائیره‌که باسی ئه‌که‌ن ناووتری مه‌خلوقن، گه‌ر جوّره‌ فعلیک هه‌بوایه وه‌سف کردنی به‌مه‌خلوق کوفر بوایه ئه‌وا ئیمام احمد و ئه‌هلی سوننه به‌ره‌هایی نه‌یان ئه‌ووت فعلی عه‌بد مه‌خلوقه، به‌تایبه‌تی له‌کاتی‌کدا فرقه‌یه‌ک دروست بووه که له‌فزییه‌کانن که به‌پّی فه‌هی ئیوه ئه‌م له‌فزیانه ته‌نها نه‌یان ووت فعلی عه‌بد مه‌خلوقه له‌کاتی قورئان خویندن، جا گه‌ر ئه‌مه‌ کوفری له‌فزییه‌کان بوایه بی‌گومان ئه‌هلی سوننه به‌ره‌هایی نه‌یان ئه‌ووت فعلی عه‌بد مه‌خلوقه، چونکه ئه‌م ووته‌یه مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کان به‌هێز ئه‌کات و خه‌لک توشی کوفر ئه‌کات به‌پّی فه‌هی ئیوه، بۆیه ئه‌بوو له‌به‌ر له‌فزییه‌کان بّیّن فعلی عه‌بد مه‌خلوقه به‌لام له‌کاتی قورئان خویندن کوفره بووتری فعلی عه‌بد مه‌خلوقه، به‌لام یه‌ک زاناش باسی ئه‌مه‌ی

نه‌کردوو، ئه‌سه‌له‌ن هه‌موو دونیا بگه‌ڕێن یه‌ک سه‌له‌ف ئه‌دۆزنه‌وه‌ که‌ بۆی: له‌فزییه‌کان ئه‌وانه‌ بوون که‌ ئه‌یان ووت فعلی عه‌بد له‌کاتی قورئان خوێندن مه‌خلوقه‌ به‌لام قورئانه‌که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئه‌ه‌لی سوننه‌ش له‌ به‌رامبه‌ردا ووتیان: ئه‌مه‌ کوفره‌ له‌کاتی قورئان خوێندن فعلی عه‌بد به‌ مه‌خلوق وه‌سف بکری ئه‌بێته‌ کوفر! بۆچی زانایه‌ک ئه‌مه‌ی باس نه‌کرد له‌ وه‌سفی له‌فزییه‌کان؟ له‌ کاتی‌کدا ابن بطه‌ به‌ روونی له‌ وه‌سفی له‌فزییه‌کان ئه‌لێ فرقه‌یه‌کی جه‌همی بوون برویان وابوو قورئان مه‌خلوقه‌ به‌لام هاتن فیلیان کرد و ووته‌یه‌کی فیلاویان داهینا تاکو کوفره‌که‌یان بشارنه‌وه‌ که‌ مه‌خلوقی قورئانه‌ هاتن ووتیان له‌فز به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، که‌ چه‌ندین جار ئه‌م ووته‌یه‌ی ابن بطه‌-م داناوه‌ به‌لام خۆتان له‌ ئاستی گیل ئه‌که‌ن وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ر بوونی نه‌بێت به‌ هیچ جوړیکیش جوړه‌ت ناکه‌ن قسه‌ی له‌سه‌ر بکه‌ن چونکه‌ ئه‌زانن ووته‌که‌ی هینده‌ روونه‌ مه‌جالی هیچ چه‌واشه‌ و ته‌ئویلیکی بۆ نه‌ه‌یشتوونه‌ته‌وه‌، ته‌نانه‌ت ابن بطه‌ ئه‌وه‌ش باس ئه‌کات که‌ له‌فزییه‌کان ئه‌یان ووت قورئان که‌لامی الله‌ یه‌ و غه‌یر مه‌خلوقه‌، که‌ جه‌ماعه‌تی دوو جه‌زائیرییه‌که‌ تاکو ئیستاش له‌وه‌دا گیریان خواردوو ئه‌لێن مادام وایان ووتوه‌ ئه‌ی چۆن قورئانیان به‌ مه‌خلوق زانیوه‌؟! تاکو ئیستا تینه‌گه‌یشتوون له‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کان به‌س ئه‌زانن بۆ جه‌همی و زندیق، ئامۆژگاریتان ئه‌که‌م برۆن ووته‌که‌ی ابن بطه‌ بخویننه‌وه‌ ده‌رباره‌ی له‌فزییه‌کان بزانی له‌گه‌ل ووته‌ی من یه‌ک ئه‌گرێته‌وه‌ یان ووته‌ی ئیوه‌؟ ئه‌مه‌ له‌ کاتی‌کدا ابن بطه‌ خۆی ریوایه‌تی الصوري هیناوه‌ که‌ ئیمام احمد ئه‌لێ ئه‌مه‌ وه‌ک که‌رابیسی وایه‌ پێ وایه‌ حه‌ره‌کات مه‌خلوقه‌، ئه‌ی خیره‌ ابن بطه‌ که‌ خۆی ریوایه‌ته‌که‌ی هیناوه‌ وه‌ک ئیوه‌ له‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کان حالی نه‌بووه‌ به‌ جوړیکی تر باسیان ئه‌کات!!!

که له پۆسته‌کانی پێشوو روونم کرده‌وه له‌یه‌کچوونی الصوري و که‌رابیسی له چیدا‌یه، ئەو ئە‌یووت مادام فعلی عە‌بد مه‌خلوقه که‌واته ئە‌لیم ئیمان مه‌خلوقه، ئە‌ویش ئە‌یووت مادام فعلی عە‌بد مه‌خلوقه که‌واته ئە‌لیم له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه، قورئانه‌که‌ی به‌ نسه‌ت عە‌بد وه‌ک فعلی عە‌بد و که‌لامی عە‌بد سه‌یر ئە‌کرد، به‌لام به‌ نسه‌ت الله به‌ غه‌یر مه‌خلوقی ئە‌زانی، به‌راورد کردنی دوو که‌سیش به‌یه‌کتر مانای ئە‌وه نیه که له هه‌موو رووه‌کاندا ئە‌م دوو که‌سه هاوبه‌ش بن، له‌یه‌کچوونه‌که‌ له‌م رووه‌یه که باسم کرد، چونکه وه‌ک و وتم خودی ابن بطه که ئە‌م ریوایه‌ته‌ی هیناوه به‌م جوړه له مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان و که‌رابیسی تینه‌گه‌یشتوو که ئیوه باسی ئە‌که‌ن، به‌لکو ریک به‌و جوړه باسی ئە‌کات که من باسم کردوو له پۆسته‌کان

منبە ئە‌ل:

باوکی عبدالله ووتی: خیر و شه‌ر به‌ قه‌ده‌ره، طاعت و مه‌عصیه‌ت به‌ قه‌ده‌ره، وه فعلی عە‌بدە‌کان هه‌مووی به‌ قه‌ده‌ره.

ب‌روانه (السنة للخلال : ٨٨٩)

سه‌یرکه ئیمام احمد ووتی فعلی عە‌بدە‌کان هه‌مووی به‌ قه‌ده‌ره، هه‌مووی به‌بێ استثناء، که ئە‌ل به‌ قه‌ده‌ره و اتا مه‌خلوقه الله خه‌لقی کردوو و عە‌بدیش ئە‌نجامی ئە‌دات، هه‌روه‌ک چۆن الله تعالی سیفه‌تی الخلق و الرزق ی هه‌یه، سیفه‌ته‌کانی غه‌یر

مه‌خلوقن، الله سیفه‌تی الخلق ی هه‌یه مه‌خلوقات دروست ئه‌کات، سیفه‌ته‌که‌ی الله غه‌یر مه‌خلوقه، به‌لام مه‌خلوقات که به سیفه‌تی الله دروست بوونه مه‌خلوقن، الله سیفه‌تی رزقی هه‌یه سیفه‌تی الله غه‌یر مه‌خلوقه، به‌م سیفه‌ته‌ رزقی مه‌خلوقات ئه‌دات، به‌لام ئه‌و رزقه‌ی که مه‌خلوقات ئه‌یخۆن مه‌خلوقه، واتا جیاوازی هه‌یه له نیوان فعل و مفعول، فعله‌که فعل و سیفه‌تی الله یه و غه‌یر مه‌خلوقه، به‌لام مه‌فعوله‌که مه‌خلوقاته که الله خه‌لقی کردووه، ئیمه مه‌فعولین، به‌هه‌مان شیوه قه‌ده‌ری الله که عیلم و ویستی الله یه غه‌یر مه‌خلوقه، به‌لام مه‌قدوره‌کان که رووئه‌دهن به قه‌ده‌ری الله مه‌خلوقن، هه‌موو ئه‌و رووداوانه‌ی که رووئه‌دهن قه‌ده‌ری الله یه، واتا قه‌ده‌ره‌که عیلم و ویستی الله یه و مه‌خلوق نیه، به‌لام مه‌قدوره‌کان که رووئه‌دهن و عه‌بد ئه‌نجامیان ئه‌دات مه‌خلوقن، جا که ئیمام احمد ئه‌لّی فعلی عه‌بده‌کان هه‌مووی به قه‌ده‌ره واتا هه‌مووی مه‌خلوقه

ابن منده ئه‌لّی:

الله عز وجل فه‌رموویه‌تی: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ وما قدره فقد خلقه.

ئه‌وه‌ی الله له قه‌ده‌ر دایناوه خه‌لقی کردووه.

(التوحيد لابن منده : ١٦٢/٢)

ئه‌مه‌ش ووت‌ه‌ی ئیمام احمد روون ئه‌کاته‌وه‌ که ئه‌ئێ فەل‌ی عه‌به‌ده‌کان هه‌مووی به‌ قه‌ده‌ره‌، واتا هه‌مووی مه‌خلوقه‌ الله‌ خه‌لقی کردووه‌، وه‌ والله‌ ئه‌مه‌ شتیکی هه‌ینده‌ روونه‌ بۆ که‌سیک که‌ تو‌زیک عیلمی هه‌بی‌ت به‌م با‌سانه‌، به‌لام درۆزن و چه‌واشه‌کار هه‌ینده‌ زۆر بووه‌ که‌ جه‌ه‌لی ئه‌م خه‌لکه‌ ئه‌قو‌زنه‌وه‌ ئه‌زانم ئیستا که‌سیک بی‌ت پو‌ستی‌ک بکات بۆ س‌ه‌یرکه‌ن ئه‌م زنديقه‌ ئه‌ئێ چی ؟ س‌ه‌یرکه‌ن چو‌ن ووت‌ه‌ی سه‌له‌ف چه‌واشه‌ ئه‌کات! خیرا به‌شی‌کتان بر‌وا ئه‌که‌ن به‌هۆی جه‌هل‌تانه‌وه‌، ئه‌سله‌ن ئه‌زانن خيلافی ئه‌ه‌لی سوننه‌ له‌گه‌ڵ قه‌ده‌رییه‌کان له‌ فەل‌ی عه‌به‌د له‌سه‌ر چی بوو ؟ قه‌ده‌رییه‌کان ئه‌یان ووت فەل‌ی عه‌به‌د مه‌خلوق نیه‌، که‌ ئه‌یان ووت مه‌خلوق نیه‌ مه‌به‌ستی‌ان ئه‌وه‌ نه‌بوو که‌ فەل‌ی الله‌ یه‌ و وه‌سفی مه‌خلوق وه‌رناگرئ، به‌لکو ئه‌یان ووت فەل‌ی عه‌به‌د مه‌خلوق نیه‌ بۆ الله‌، واتا الله‌ خه‌لقی نه‌کردووه‌، ئینسان خۆی فەل‌ی خۆی خه‌لق ئه‌کات، س‌ه‌یرکه‌ن ئه‌ه‌لی سوننه‌ کیشه‌یان له‌گه‌ڵ قه‌ده‌رییه‌کان له‌وه‌ نه‌بووه‌ که‌ فەل‌ی عه‌به‌د به‌ مه‌خلوق ئه‌زانن، به‌لکو کیشه‌یان له‌وه‌ بووه‌ که‌ ئه‌لین ئینسان خۆی خه‌لقی فەله‌که‌ی ئه‌کات نه‌ک الله‌ خه‌لقی فەل‌ی عه‌به‌د بکات، ئه‌ه‌لی سوننه‌ش له‌ به‌رامبه‌ردا ئه‌یان ووت الله‌ خه‌لقی فەل‌ی عه‌به‌د ئه‌کات ئینسان خه‌لقی فەل‌ی خۆی ناکات به‌لکو ئه‌نجامی ئه‌دات

قوام السنة الاصبهاني به‌سه‌رهاته‌که‌ی الصوري نه‌قل ئه‌کات ئه‌ئێ:

المروزي ووتی: پرسیارم له‌ باوکی عبدالله احمد بن محمد بن حنبل کرد رحمه‌ الله‌ ده‌رباره‌ی که‌سیک که‌ ئه‌ئێ: ئیمان مه‌خلوقه‌ ؟

باوکی عبدالله تورّه بوو، وه ووتی: ئەم پیاوه له‌ کوێیه ؟ له‌ لای کێ ماوه‌ته‌وه ؟ وه له‌ گه‌ڵ
کێ دائه‌نیشییت ؟

المروذي ئەلّی ووتم: پیاویکی غه‌ریبه‌، ئە ووتری له‌ (الصور) ه‌وه‌ ه‌اتوو، وه له‌ کاغه‌زێکدا
نوسیبووی: گه‌ر باوکی عبدالله ئینکاری ئەم قسانه‌ی لیکردم ئەوا ته‌وبه‌ ئەکه‌م

باوکی عبدالله ووتی: سه‌یرکه‌ دوژمنی الله چۆن ته‌وبه‌ پێش ئەخات، ئەلّی گه‌ر ئینکاری
لیکردم ته‌وبه‌ ئەکه‌م! بۆچی ئەیه‌وێ قسه‌یه‌ک بکات که ته‌وبه‌ی لیئه‌کات ؟! ئەمه‌
جه‌همیه‌، ئەمه‌ بابه‌تی له‌ فزییه‌کانه‌، ته‌حزیر له‌م که‌سه‌ بکه‌ن زۆر به‌ توندی.

(الحجة في بيان المحجة : ٥٧٧/٢)

لێره‌دا قوام‌ السنة به‌ ماناوه‌ ریوايه‌ته‌که‌ی نه‌قل کردوو ه‌ه‌ قاه‌ ده‌ق نه‌یه‌یناوه‌، که‌ ئەلّی
ئەمه‌ بابه‌تی له‌ فزییه‌کانه‌، ئەم پرسته‌یه‌ له‌ لای الخلال و ابن بطه‌ نه‌ه‌اتوو، مه‌به‌ستی
ئەوه‌یه‌ که‌ ئیمام احمد ووتی ئەمه‌ هه‌مان ووته‌ی که‌رابیسیه‌، که‌رابیسیش ئیمامی
له‌ فزییه‌کان بوو بۆیه‌ ئەلّی ئەمه‌ بابه‌تی له‌ فزییه‌کانه‌، جا ئەوه‌ی مه‌به‌ستمانه‌ لێره‌دا
ئەوه‌یه‌ که‌ قوام‌ السنة ئاگاداری بابه‌تی الصوري-ه‌، که‌ ئیمام احمد ئەو که‌سه‌ به‌
جه‌همی ئەزانیت که‌ بلی ئیمان مه‌خلوقه‌، جا با بزانی قوام‌ السنة خۆی چی ئەلّی له‌م
باره‌یه‌وه‌ له‌ کاتی‌کدا قوام‌ السنة له‌ له‌ فزییه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کانه‌ وه‌ک پێشتر باسم
کردوو.

قوام السنة الأصهبانی ئەئ:

زانایانی سه‌له‌ف وتووێنه: عیلم و سیفاتەکانی الله هه‌مووی غه‌یر مه‌خلوقه‌، وه‌ الله یه‌که‌ به‌ هه‌موو ناو و سیفه‌ته‌کانیه‌وه‌، وه‌ قورئانی که‌لامی الله یه‌ مه‌خلوق نیه‌، وه‌ هه‌ر که‌سیک بۆ له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ئەوا جه‌همیه‌، وه‌ هه‌ر که‌سیک بۆ ئیمان مه‌خلوقه‌ ئەوا مبتدعه‌، وه‌ سه‌ه‌واب ئەوه‌یه‌ که‌ بۆین: سیفات‌ی الله و عیلم‌ی الله و که‌لام‌ی الله و ناوه‌کانی الله غه‌یر مه‌خلوقن، وه‌ دروستکراوه‌کان خۆیان و کرده‌وه‌کانیان و

جوله‌کانیان مه‌خلوقن، له‌مه‌ زیاتر ناووتری.

بروانه (الحجة في بيان المحجة : ٢ / ٢٦٢-٢٦٣)

سه‌یرکه‌ن قوام السنة خۆی ریوایه‌ته‌که‌ی الصوري نه‌قل کرد که‌ ئەئ جوله‌ و فعلى عه‌بد مه‌خلوقه‌، ئیستا قوام السنة هه‌ر خۆی ئەئ جوله‌ و فعلى عه‌بدەکان مه‌خلوقه‌، ئایا پێتان وایه‌ قوام السنة به‌ سه‌ره‌اته‌که‌ی الصوري نه‌قل بکات و ئینکاری ئیمام احمد لێ نه‌قل بکات، پاشان هه‌ر خۆی هه‌مان قسه‌ی الصوري بکاته‌وه‌؟ گه‌ر الصوري کێشه‌که‌ی ئەوه‌ بیته‌ که‌ ووتی جوله‌ و فعلى عه‌بد مه‌خلوقه‌ ئەوا ئیمام احمد و قوام السنة و هه‌موو ئەه‌لی سوننه‌ش ئەمه‌ ئەئین، ته‌نانه‌ت خۆشتان ئەمه‌ ئەئین ئینکاری لێ ناکه‌ن، ئەه‌ی بۆ ئیمام احمد ئینکاری لێکرد؟ چونکه‌ الصوري ووتی مادام فعل و جوله‌ی عه‌بد مه‌خلوقه‌ که‌واته‌ ئەئیم ئیمان مه‌خلوقه‌ له‌م رووه‌دا، ئینکار کردنه‌که‌ له‌وه‌ بوو که‌ ووتی ئیمان مه‌خلوقه‌، ئیمه‌ش ئەئین فعلى عه‌بد مه‌خلوقه‌

به‌لام نالیین ئیمان مه‌خلوقه، وه‌ئه‌لیین فعلی عه‌بد مه‌خلوقه به‌لام نالیین له‌زمان
به‌قورئان مه‌خلوقه، چونکه ئیمان و له‌فز دوو ووشه‌ی موجه‌لن، که‌واته ئه‌م
به‌سه‌رهاته‌ی الصوري چ به‌لگه‌یه‌کی تی‌دایه له‌دژی ئیمه ؟!

ماویه‌تی

بەشېك

ئەدەى بە خەيال بېرم لىي ئەكردەدە بود بە راستى

پېشتەر ئەم ووت بابەتى لەفز بە قورئان و ئيمان وەك يەك واىە كە دوو شتى
مەخلوق و غەير مەخلوق لەخۆ ئەگرن، بۆيە ناووترى مەخلوقە يان غەير مەخلوقە
ئىنجا ئەم ووت جەماعەتى دوو جەزائىرىەكە لە بابەتى لەفز تەنھا لەسەر ئەو
تەكفىرمان ئەكەن كە بلىين فعلى عەبدەكە مەخلوقە، ئى بابەتى ئيمانيش ھەروايە
ئەوكات مولزەم ئەبن بەوہى كە بلىين نابى لە بابەتى ئيمانيش عەمەلە چاكەكانى مروّف
بە مەخلوق وەسف بكرى، چونكە عەمەلە چاكەكانى مروّف لە ئيمانە، ئەوكات
ھەرچى كردهوہى لاشە ھەيە نابى بە مەخلوقى وەسف بكەن ھەروەك چۆن لە بابەتى
لەفز بە قورئان لەسەر مەخلوقى فعلى عەبد بە كافرمان ئەزانن

بەلام ووتەم ئەم ئىلزامە دوورە كەسيان خەيالايان بۆ ئەمە ناچىت و ئەو مەبەستەيان
نيە ئەگەرچى پىي مولزەم ئەبن بەلام كاتىك ئىلزام ئەكرين پىيەوہ رېك ئەلّين ئىمە
بەرين لەم شتە قسەى وامان بە خەيال نەھاتوہ

له‌ بیرى خۆم وا باسی بابته‌که‌م ئه‌ کرد بۆیه‌ ئیلزامم نه‌ کردبوون به‌وه‌ی که‌ فعلی عه‌بد
له‌ بابته‌تى ئیماندا به‌ مه‌خلوق وه‌سف نه‌که‌ن و توقفی لئى بکه‌ن.

که‌چی ئه‌بینم له‌م هه‌فته‌یه‌دا عمومیه‌کی شوینکه‌وته‌ی کابرای جه‌زائیری به‌ من ئه‌لئى:
که‌ تۆ ئه‌لئى نالیم ئیمان مه‌خلوقه‌ و نالیم ئیمان غه‌یر مه‌خلوقه‌، به‌لام خو ئه‌لئى
فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، ئیمانیش له‌ قه‌ول و عه‌مه‌له‌ که‌واته‌ بۆچی نالئى نیوه‌ی ئیمان
مه‌خلوقه‌ ؟ دیاره‌ بئى ئاگای که‌ به‌شیکی ئیمان عه‌مه‌له‌، مادام عه‌مه‌ل به‌ مه‌خلوق
ئه‌زانیت که‌واته‌ بلئى نیوه‌ی ئیمان مه‌خلوقه‌!!!

به‌راستی زۆر له‌لام سه‌یر بوو، ئه‌وه‌ی من به‌ خه‌یال باسم ئه‌کرد بوو به‌ راستی
ئه‌وه‌تا به‌ راشکاوی ئه‌لئى که‌ ووتت فعل مه‌خلوقه‌ ئیمانیش قه‌ول و فعله‌ که‌واته‌ بلئى
نیوه‌ی ئیمان مه‌خلوقه‌!!!

یه‌عنى له‌لای ئه‌م کابرایه‌ گه‌ر بلئى: لادانى کۆسپ له‌سه‌ر رِیگا فعلی عه‌بده‌، وه‌ به‌شیکه‌
له‌ ئیمان وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌ هاتوو، ئه‌وا تۆ به‌شیکی ئیمانته‌ به‌ مه‌خلوق ناوبردوو و
موخاله‌فه‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت کردوو!!!

به‌ راستی نازانم ئه‌مانه‌ ئه‌خویننه‌وه‌ و ئاگاداری ووته‌ی ئه‌هلی سوننه‌ن له‌م بابته‌یه‌ یان
نا ؟ ئه‌هلی سوننه‌ که‌ باسی بابته‌تى ئیمان ئه‌که‌ن ئه‌لئى: بۆیه‌ ناووترئى ئیمان غه‌یر
مه‌خلوقه‌ چونکه‌ فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ و به‌شیکه‌ له‌ ئیمان، که‌چی کابرای عمومی
ناوبردنی فعلی عه‌بده‌که‌ش به‌ مه‌خلوق به‌ کوفر ئه‌زانئى، پئى وایه‌ به‌م ووته‌یه‌ به‌شیکی
ئیمانته‌ به‌ مه‌خلوق وه‌سف کردوو

ابن بطّة و ابن شاقلا و عبدالغنی المقدسی که هه‌رسیکیان حه‌نبه‌لین ئه‌لّین فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ بۆیه ئه‌هلی سوننه‌ نالّین ئیمان غه‌یر مه‌خلوقه‌، که چی کابرای عمومی ئه‌لّی ابن بطّة بۆ قسه‌یه‌کی له‌م شیوه‌ی تۆی نه‌کرد!!! نازانم ئه‌مانه‌ ئه‌خویننه‌وه ؟ یان ئه‌خویننه‌وه و تیناگه‌ن ؟

به‌ پێی مه‌زه‌به‌ی ئه‌مه‌ بیّت وه‌ک قه‌ده‌ریه‌کان چۆن ئه‌لّین الله‌ شه‌ری خه‌لق نه‌کردوه‌، ئه‌بێ بلّین خێر مه‌خلوق نیه‌، چونکه‌ هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی چاکه‌ له‌ ئیمانه‌ و ئیمانی پێ به‌رز ئه‌بیته‌وه‌، که‌واته‌ نابێ هیچ کرده‌وه‌یه‌کی چاکه‌ی مرۆف به‌ مه‌خلوق وه‌سف بکه‌ین نه‌وه‌ک به‌شیکی ئیمان بکه‌ین به‌ مه‌خلوق! ته‌نها بلّین تاوانه‌کان مه‌خلوقن، نه‌لّین چاکه‌کان مه‌خلوقن!

هه‌مان عه‌قیده‌ی قه‌ده‌ریه‌کانه‌ به‌لام دژه‌که‌یان وه‌رگرتوه‌

سه‌باره‌ت به‌وه‌ش که‌ ئه‌لّی من وتوو مه‌نوێژ مه‌خلوقه‌! ئه‌مه‌ درۆیه‌ هه‌موو پۆسته‌کانی من ئه‌م ووته‌یه‌ی تیدا نیه‌، نازانم ئه‌م درۆیه‌ت له‌کوێ هینا، پێشتریش ئه‌ت ووت تۆ ئه‌لّی ئیمان مه‌خلوقه‌، که‌ درۆکه‌م روون کردیته‌وه‌ ئه‌مجاره‌ هاتیته‌ سه‌ر نوێژ، گه‌ر وه‌سف کردنی حه‌ره‌کاتی ناو نوێژ به‌ مه‌خلوق ئه‌مه‌ به‌ کوفر ئه‌زانیت سه‌ره‌تا برۆ عبدالغنی المقدسی ته‌کفیر بکه‌، نوێژیش وه‌ک ئیمانه‌ شتی مه‌خلوق و غه‌یر مه‌خلوقی تیدا به‌ هیچ کامیان وه‌سف ناکری، به‌لام له‌ ئیفلاس بوونی به‌لگه‌ ده‌ستت داوه‌ته‌ درۆ کردن، سه‌ره‌تا هه‌ر ووتت زندیق و جه‌همی و خه‌ریکی جنیودان بوویت زانیت سودی نیه‌ ئیستا ده‌ستت داوه‌ته‌ درۆ، به‌ جوړیکیش درۆم بۆ هه‌لئه‌به‌ستی نه‌ک قسه‌که‌م هه‌ر نه‌کردوه‌ به‌لکو دژی ئه‌م قسه‌یه‌م کردوه‌

وه بۆم ده‌رکه‌وت ئەم که‌سه‌ یان پۆسته‌کانی من ناخوینیت‌ه‌وه‌ به‌‌لکو ته‌نها به‌ خیرایی
چاوی پێ ئەخشیئ، یان ئەخوینیت‌ه‌وه‌ به‌ ته‌واوی به‌‌لام تیی ناگات، یان ئەخوینیت‌ه‌وه‌
و تیشی ئەگات به‌‌لام درۆ ئەکات و ووته‌کانم چه‌واشه‌ ئەکات تا‌کو له‌لای خه‌‌لک
ناشرینم بکات شتانیک ئەداته‌ پالم که‌ لێ به‌‌ریم.

بۆ نموونه‌ له‌ پۆستی ژماره‌ (٣٠) ووته‌ی ابن شاقلا-م هینا که‌ قوتابی غلام الخلال
بووه‌، وه‌ له‌‌گه‌‌ڵ ابن بطه‌‌ نامه‌ گو‌‌رینه‌وه‌ له‌‌نیوانیاندا هه‌‌بووه‌، ووته‌که‌ی ابن شاقلا
کێ نه‌‌قلی کردووه‌ ؟ ابو یعلی، منیش نوسیومه‌ که‌ ابو یعلی ووته‌که‌ی ابن شاقلا
نه‌‌کردووه‌، واتا ووته‌که‌ ووته‌ی ابن شاقلا یه‌‌ ابو یعلی ته‌‌نها نه‌‌قلی کردووه‌، هه‌‌روه‌ک
چۆن ئەو ووته‌ی ئەم و ئەو له‌‌لای الذهبی نه‌‌قل ئەکات، ووته‌که‌ ووته‌ی الذهبی نیه‌‌
الذهبی ته‌‌نها نه‌‌قلکه‌‌ره‌.

که‌‌چی هاتووه‌ پۆستی کردووه‌ ئە‌‌لێ ابو یعلی ئیمامی تویه‌ و تۆ استدلال به‌‌و ئە‌‌که‌‌یت!
من نه‌‌ک له‌‌م پۆسته‌دا به‌‌لکو له‌‌هه‌‌ر ٣٠ پۆسته‌که‌‌دا تا ئیستا یه‌‌ک ووته‌ی ابو یعلی م
نه‌‌هیناوه‌، ئە‌‌م درۆیه‌ت له‌‌کوئ هینا ؟ ئینجا گریمان ووته‌شی به‌‌ینم ئایا به‌‌مه‌‌ کردوومه‌
به‌‌ ئیمامم ؟ پاشان تۆ خۆت ئە‌‌لێ له‌‌‌فزییه‌‌ غه‌‌یر مه‌‌‌خلوقیه‌‌کان ئە‌‌یان ووت فعلی
عه‌‌بده‌‌که‌‌ غه‌‌یر مه‌‌‌خلوقه‌‌، گالته‌‌ت به‌‌ من ئە‌‌کرد کاتی‌ک ووتم له‌‌‌فزییه‌‌ غه‌‌یر
مه‌‌‌خلوقیه‌‌کان مه‌‌‌به‌‌ستیان غه‌‌یر مه‌‌‌خلوقی قورئان بوو نه‌‌ک غه‌‌یر مه‌‌‌خلوقی فعلی
عه‌‌بد، به‌‌‌لام ووته‌که‌‌یان هه‌‌‌له‌‌ بوو بیدعه‌‌ بوو، به‌‌‌لام تۆ گالته‌‌ت پێ ئە‌‌هات ئە‌‌ت ووت
نا مه‌‌‌به‌‌ستیان ئە‌‌وه‌‌ بوو فعلی عه‌‌بد غه‌‌یر مه‌‌‌خلوقه‌‌، ئێ‌‌ باشه‌‌ هه‌‌ر له‌‌‌سه‌‌ر قسه‌‌ی
خۆت من ئیلزامم کردووی، ووته‌ی چه‌‌ند له‌‌‌فزییه‌‌کی غه‌‌یر مه‌‌‌خلوقیم بۆ هیناوی که‌‌

له‌لایان ئاسایی بووه‌ فعلی عه‌بد به‌ مه‌خلوق وه‌سف بکری، ئه‌مه‌ چۆن له‌یه‌ک ئه‌ده‌یته‌وه‌ ؟ ئایا له‌یه‌ک کاتدا له‌فزی مه‌خلوقی و له‌فزی غه‌یر مه‌خلوقی بوونه‌ ؟ گه‌ر کێشه‌ی له‌فزیه‌کان ئه‌وه‌ بێت که‌ ئه‌لێن فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، به‌مه‌ بین به‌ جه‌همی، ئه‌ی چۆن له‌فزیه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان کێشه‌یان له‌وه‌ نیه‌ بووتری فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ ؟ ئایا ئه‌وانیش له‌فزی مه‌خلوقین ؟!

من هاتووم له‌م پرووه‌ ووته‌ی هه‌ندی‌ک له‌فزی غه‌یر مه‌خلوقیم هێناوه‌ که‌ ئه‌وانیش کێشه‌یان نه‌بووه‌ له‌وه‌ی بووتری فعلی عه‌بده‌که‌ مه‌خلوقه‌ له‌کاتی قورئان خویندن، له‌کاتی‌کدا ئه‌مانه‌ غلویان هه‌یه‌ له‌ بابه‌ته‌که‌ و به‌ بیدعه‌ رهددی بیدعه‌یان داوه‌ته‌وه‌، وه‌ من نه‌هاتووم بلییم ئه‌وان له‌سه‌ر عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌ن له‌م بابه‌ته‌ و زانیویانه‌ مه‌زه‌به‌ی ئه‌هلی سوننه‌ چیه‌، بێگومان گه‌ر بیانزانیبوایه‌ نه‌یان ئه‌ووت له‌فرمان به‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌، به‌لام که‌ ئه‌وان فعلی عه‌بده‌که‌ به‌ مه‌خلوق وه‌سف ئه‌که‌ن له‌ هه‌مان کاتیشدا ئه‌لێن له‌فرمان به‌ قورئان مه‌خلوق نیه‌، به‌م ووته‌یه‌ مه‌زه‌به‌ی تو‌ ده‌رباره‌ی هه‌ردوو فرقه‌ی له‌فزی تی‌ک ئه‌شکێنی هه‌روه‌ک چۆن له‌ مه‌زه‌به‌ی ئه‌هلی سوننه‌ش تینه‌گه‌یشتووی له‌م باسه‌، وه‌ ده‌ری ئه‌خات که‌ سپی و ره‌شی باسه‌که‌ له‌یه‌کتر جیا ناکه‌یته‌وه‌

ئینجا هاتوو ووته‌که‌ی ابن حامدی هێناوه‌ دووباره‌، الحمدلله‌ فی‌ری ناوه‌که‌ی بوویت له‌ پۆستی پێشوو دوو جار نوسی بووت ابو حامد! که‌ پێش ئه‌وه‌ی تو‌ ئه‌م ووته‌یه‌ پۆست بکه‌یت من له‌ مانگی ۱۱ پۆستم کردوو ووته‌که‌ی رهدده‌ بۆ کوللابیه‌کان به‌لام چی بکه‌م که‌ تیناگه‌یت، ابن حامد خۆی ریوایه‌تی بوخاری ئه‌هینی‌ت له‌ کتێبه‌کانی، وه‌ک

تۆ جاهیل نیه به‌م باسه، به‌لام هینده‌ش دلت به‌فه‌هی ابن حامد خوش مه‌که چونکه ئه‌ویش له‌فزیه‌کی غه‌یر مه‌خلوقیه، ته‌نانه‌ت ابو‌یعلی ئه‌م ووته‌ بیدعه‌ی له‌م وه‌رگرتوو که ئه‌لێ له‌فزمان به‌قورئان غه‌یر مه‌خلوقه، بۆیه هینده‌ دلت خوش مه‌که به‌م ووته‌یه چونکه پێشی تۆ نه‌قلمان کردوو و روونمان کردۆته‌وه باسی چی ئه‌کات، ئینجا تۆش له‌نه‌تیجه‌ ووته‌ی له‌فزیه‌کی غه‌یر مه‌خلوقیت هیناوه‌ هه‌رچه‌نده‌ روونمان کردۆته‌وه که باسی کێ ئه‌کات له‌م ووته‌یه، گه‌ر بلی ووته‌که هی خۆی نیه ئه‌لێ ئه‌مه ووته‌ی ئیمام احمده، ئه‌وا ئه‌لیم خۆ له‌فزیه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کانیش ئه‌یان ووت ووته‌که‌مان ووته‌ی احمده که‌سیان نالین ئه‌م ووته‌یه هی خۆمه احمد لێ به‌ریه، وه بۆ ئه‌وه‌ی بزانی که تۆ هیشتا له‌مه‌زه‌بی له‌فزیه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان تی‌نه‌گه‌یشتووی که مه‌به‌ستیان قورئانه‌که بوو نه‌ک فعلی عه‌بد کاتی‌ک ئه‌یان ووت له‌فزمان به‌قورئان غه‌یر مه‌خلوقه، ئه‌وا سه‌یری ئه‌م ووته‌یه‌ی ابن حامد بکه

ابو یعلی ئه‌لێ:

شیخه‌که‌مان ابو عبدالله ووتی: ئاسایه‌ بووتری له‌فزم به‌قورئان غه‌یر مه‌خلوقه، چونکه احمد ته‌کفیری واقفه‌ی یه‌کلا کردۆته‌وه که ده‌باره‌ی قورئان نالین مه‌خلوقه، وه نالین غه‌یر مه‌خلوقه، به‌لام احمد پێ خوش نه‌بووه بووتری له‌فزم به‌قورئان مه‌خلوق نیه چونکه سه‌له‌ف له‌سه‌رده‌می احمد و پێش ئه‌ویش ئه‌مه‌یان نه‌ووتوه.

(ابو عبدالله: ابن حامده)

سه‌یرکه ابن حامد که ئە ئی له‌فزم به قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌ ئه‌وه ئە‌کاته به‌لگه‌ بۆ‌خۆی که ئیمام احمد ته‌کفیری واقفه‌ی کرد کاتی‌ک توقف یان کرد له‌ قورئان، واتا بزانه که ابن حامد و غه‌یر ئه‌ویش که ئە‌لین له‌فزمان به قورئان مه‌خلوق نیه‌، مه‌به‌ستیان خودی قورئانه‌که‌یه‌، نه‌ک فعلی عه‌بده‌که‌، ئە‌مه‌ش به‌رامبه‌ر له‌فزییه‌ مه‌خلوقیه‌کان ئە‌لین که قورئانیان به مه‌خلوق ئە‌زانی، هه‌ر بۆیه‌ش له‌فزییه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان ئە‌لین تیلاوه‌ مه‌تلوه‌ و قیرائه‌ مه‌قروئه‌ و له‌فز مه‌لفوزه‌، واتا ئە‌وه‌ی ئە‌شی خوینین هه‌ر قورئانه‌که‌یه‌ و غه‌یر مه‌خلوقه‌.

ئە‌مما کاتی‌ک ئە‌لێت جیاوازی من و الصوری ئە‌وه‌یه
ئە‌و وتویه‌تی ئیمان مه‌خلوقه‌ و مه‌به‌ستی فعل بوه
به‌لام من نالیم ئیمان مه‌خلوقه‌ و ناشلیم مه‌خلوق
نیه‌ به‌لکو ئە‌لیم کرده‌وه‌که‌ مه‌خلوقه‌ !
ئە‌مه‌ ڕونه‌ که ئە‌م غه‌بیه‌ جهمییه‌ هه‌ر نازانیت چی
ئە‌لێت ڕه‌نگه‌ لای وابێت عمل و کرده‌وه‌ له‌ ئیمان
نین بۆیه‌ که ئە‌لێت ئیمان مخلوق نیه‌ یان مخلوقه‌
ئێتر کرده‌وه‌ی باس نه‌کرده‌ !!!
ئێ زندق ئە‌و نوێژه‌ی تۆ به‌مخلوق ناوی ئە‌به‌یت
له‌ ئیمانه‌ و به‌شیکی ئیمانه‌ ئێتر بۆ ناوێرت بلێیت
ئیمان به‌شیکی مه‌خلوقه‌ و به‌شیکی مه‌خلوق نیه‌ ؟!
پێت وایه‌ به‌م پێچو په‌نایه‌ ئێتر ده‌ربازت بوه‌ ؟!
گێلێت گه‌ر وابزانیت تۆ و الصوری جیاواز بون
به‌لکو ئە‌و ئیمامی تۆیه‌ و تۆش له‌سه‌ر دینی
ئە‌ویت .
پاشان ابن بطه‌ دوا‌ی باسکردنی به‌سه‌ر هاتی الصوری
بۆ ئە‌و ته‌فسیله‌ی تۆی نه‌دا ابن بطه‌ نه‌ی ئە‌زانی و
تۆ زانیت ؟!

ئە‌مه‌ش وته‌ی عمومییه‌که‌

اللفظیة (٣١)

شیخ عبدالقادر گه‌یلانی مه‌نبه‌لی ئه‌ئی:

پرسیار له ئیمام احمد رحمه الله کرا ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که ئه‌ئی له‌فزم به قورئان مه‌خلوقه ؟ ووتی: کافر بووه، وه ئیمام احمد رحمه الله وتووێه‌تی: هه‌ر که‌سیک بلی قورئان که‌لامی الله یه مه‌خلوق نیه به‌لام تیلاوه مه‌خلوقه، کافر بووه.

پاشان شیخ عبدالقادر ئه‌ئی: الله هه‌ره‌شه‌ی به سه‌قه‌ر له الولید بن المغیره المخزومی کرد کاتیکی قورئانی به ووته‌ی مروّف ناوێرد، الله تعالی فه‌رمووی: ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ (٢٤) إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ (٢٥) سَأُصْلِيهِ سَقَرَ (٢٦)﴾ [المذثر]، جا هه‌ر که‌سیک بلی قورئان عیبارته یان مه‌خلوقه یان له‌فزم به قورئان مه‌خلوقه ئه‌وا سه‌قه‌ری بۆ هه‌یه، هه‌روه‌ک چۆن به الولیدی ووت ئیلا مه‌گه‌ر ته‌وبه بکات، وه الله تعالی فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ [التوبة: ٦]، نه‌یفه‌رموو: تا‌کو که‌لامی تو ئه‌بیستێ ئه‌ی محمد (ولم يقل: حتى يسمع كلامك يا محمد).

پاشان شیخ عبدالقادر ئەلّی: اللّٰه تعالی و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی فرمانیان به ئیمانداران کردووه که قورئان بخوین له نوێژدا، وه نه‌هیان کردووه له قسه‌کردن له‌ناو نوێژدا، جا ئە‌گه‌ر قیرائه‌تی ئیمه که‌لامی ئیمه بوایه که‌لامی اللّٰه نه‌بوایه، ئە‌وا ئیمه ئە‌و شته‌مان ئە‌نجامداوه که نه‌هیمان لیکراوه له نوێژدا.

بروانه (الغنية : ۸۹-۹۰)

عبدالقادر گه‌یلانی به هه‌مان ووته‌ی ئیمام احمد ره‌ددی له‌فزیه‌کان ئە‌داته‌وه که زۆربه‌ی کات به‌م ئایه‌ته‌ی ئیمام احمد ره‌ددی له‌فزیه‌کانی ئە‌دایه‌وه ئە‌یووت: اللّٰه فه‌رمووی: تا‌کو که‌لامی اللّٰه ئە‌بیس‌تی، نه‌یفه‌رموو: تا‌کو که‌لامی تو ئە‌بیس‌تی ئە‌ی محمد، گه‌ر له‌فزیه‌کان بر‌وایان وابوایه ئە‌و قورئانه‌ی عه‌بد ئە‌یخوینی که‌لامی اللّٰه یه و غه‌یر مه‌خلوقه‌، بۆچی ئیمام احمد به‌م ئایه‌ته‌ی ره‌ددیان ئە‌داته‌وه، ئە‌لّی اللّٰه فه‌رمووی که‌لامی اللّٰه ئە‌بیس‌تی نه‌یفه‌رموو که‌لامی محمد ئە‌بیس‌تی، واتا کاتی‌ک عه‌بد قورئان ئە‌خوینی که‌لامه‌که که‌لامی اللّٰه یه له‌سه‌ر زمانی به‌نده‌کان قورئان نابیته مه‌خلوق وه‌ک که‌لامی مه‌خلوقات نیه، ئە‌وان پێیان وابوو قورئان به‌له‌فزی عه‌بد وه‌ک که‌لامی عه‌بد وایه قورئان له‌سه‌ر زمانی عه‌بدی مه‌خلوق ئە‌بیته مه‌خلوق.

پاشان عبدالقادر دیسان به ووته‌ی ئیمام احمد ره‌ددیان ئە‌داته‌وه ده‌رباره‌ی نوێژ کردن، که کاتی خۆی ریوایه‌تی ئیمام احمدمان هێنا له ره‌ددی له‌فزیه‌کان ئە‌لّی گه‌ر قسه‌که‌ی ئیوه‌بیت ئە‌وا نوێژ به قورئان خویندن دروست نابیت، چونکه نوێژ به شتی مه‌خلوق دروست و ته‌واو نابیت، ئینجا ئە‌و فه‌رمووده‌یه‌ی ئە‌هینا که پێغه‌مبه‌ر صلی اللّٰه علیه وسلم نه‌هی کردووه نوێژ قسه‌ی خه‌لکی تیدا بیت، که ئە‌مه روونترین

به‌لگه‌یه‌ که له‌فزیه‌کان پێیان وابوو قورئان به‌ له‌فزی ئێمه‌ نه‌بیته‌ مه‌خلوق چونکه‌ که‌لامی عه‌بد مه‌خلوقه‌ عه‌بدیش به‌ که‌لامی خۆی قورئانه‌که‌ ده‌رئه‌برێ که‌واته‌ له‌سه‌ر زمانمان ئه‌بیته‌ مه‌خلوق به‌لام به‌ نسه‌ت الله‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌ بۆیه‌ ئه‌یان ووت قورئان که‌لامی الله‌ یه‌ مه‌خلوق نیه‌، به‌لام له‌فزی ئێمه‌ به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، هه‌ر بۆیه‌ش زانیان له‌ ره‌ددی له‌فزیه‌کان ئه‌یان ووت: گه‌ر شیعرێ شاعیرێک بخوینیته‌وه‌ ئه‌وا شیعره‌که‌ هه‌ر هی شاعیره‌که‌یه‌ نابیته‌ شیعرێ تۆ، تۆ ته‌نها گه‌یاندووته‌، هه‌ر بۆیه‌ش عبدالقادر گه‌یلانی له‌ ره‌ددی له‌فزیه‌کان ئه‌لێ گه‌ر قورئان خویندنی ئێمه‌ که‌لامی ئێمه‌ بوایه‌ که‌لامی الله‌ نه‌بوایه‌ ئه‌وا ئێمه‌ ئه‌و شته‌مان ئه‌نجامداوه‌ که‌ نه‌هیمان لێکراوه‌ ئه‌ویش قسه‌ کردنه‌ له‌ناو نوێژدا، هه‌ر بۆیه‌ش ئیمام احمد ئه‌یووت به‌ پێی قسه‌ی له‌فزیه‌کان بێت نوێژ دروست نابیت به‌ قورئان خویندنه‌وه‌ چونکه‌ نوێژ به‌ شتیکی مه‌خلوق دروست نابیت، نه‌هیکراوه‌ قسه‌ بکه‌ین له‌ نوێژدا ئینجا فه‌رمووده‌که‌ی ئه‌هینا که‌ نوێژ بۆ قورئان خویندن و زیکر و ته‌کبیره‌ ناکرێ قسه‌ی خه‌لکی تێدا بێت.

وه‌ عبدالقادر گه‌یلانی ووته‌ی الولید بن المغیره‌ ئه‌هینێ که‌ ئه‌لێ ئه‌م قورئانه‌ ووته‌ی مروّقه‌، ئه‌لێ له‌فزیه‌کانیش هه‌مان هه‌ره‌شه‌ی الولید ئه‌یانگریته‌وه‌، پێشتر ووته‌ی الکرجی القصاب-م هینا که‌ هه‌مان شتی ووت، که‌سیش فه‌لسه‌فه‌ لێ نه‌دات بلی وازی له‌ ووته‌ی سه‌له‌ف هیناوه‌ ووته‌ی خه‌له‌ف ئه‌هینێ ووته‌کانی عبدالقادر گه‌یلانی هه‌مان ووته‌ی ئیمام احمده‌ دووباره‌ی کردووته‌وه‌

له‌عه‌قیده‌ی قادری هاتووّه:

که‌لامی الله تعالی مه‌خلوق نیه، قسه‌ی پیکردووّه، وه‌ دایبه‌زاندووّه به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی صلی الله علیه وسلم له‌سه‌ر زمانی جبریل، دوا‌ی ئه‌وه‌ی جبریل بیستی له‌الله، وه‌ جبریل خویندیه‌وه‌ به‌سه‌ر محمد صلی الله علیه وسلم، وه‌ محمد صلی الله علیه وسلم خویندیه‌وه‌ به‌سه‌ر هاوه‌له‌کانی، وه‌ هاوه‌له‌کانی خویندیان‌ه‌وه‌ به‌سه‌ر ئوممه‌ت، قورئان به‌ خویندنه‌وه‌ی مه‌خلوقه‌کان نه‌بوو به‌ مه‌خلوق، چونکه‌ ئه‌م قورئانه‌ خودی ئه‌و که‌لامه‌یه‌ که‌ الله قسه‌ی پیکردووّه، جا قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌ له‌ هه‌موو حالیکدا، به‌ خوینراوی و به‌ حیفز کراوی و به‌ نوسراوی و به‌ بیستراوی، وه‌ هه‌ر که‌سیک بلی قورئان مه‌خلوقه‌ له‌ حالیک له‌ حاله‌کاندا ئه‌وا ئه‌م که‌سه‌ کافره‌ خوینی حه‌لاله‌ دوا‌ی استتابه‌ کردنی له‌م کوفره‌.

(الاعتقاد القادري)

بروانه‌ له‌ ره‌ددی له‌فزیه‌کاندا ئه‌لی: قورئان به‌ خویندنه‌وه‌ی مه‌خلوقه‌کان نابیته‌ مه‌خلوق، قورئان له‌ هه‌موو حالیکدا غه‌یر مه‌خلوقه‌ به‌ نوسراوی و خوینراوی و حیفز کراوی و بیستراوی، هه‌رگیز نابیته‌ مه‌خلوق، هه‌ر که‌سیک بلی له‌ حالیک له‌ حاله‌کاندا ئه‌بیته‌ مه‌خلوق کافره‌ خوینی حه‌لاله‌ دوا‌ی استتابه‌

ئهم ووتانه بۆ كه‌سانیکه كه‌ته‌ها فعلی عه‌بد به‌مه‌خلوق ئه‌زانن قورئانه‌كه‌ به‌غه‌یر مه‌خلوقن ئه‌زانن؟ یان بۆ كه‌سانیکه كه‌ئه‌لین قورئان به‌فعلی عه‌بد ئه‌بیته‌مه‌خلوق کاتیك ئه‌یخوینێ و ئه‌ینوسی و حیفزی ئه‌کات و ئه‌بیستی؟

عه‌قیده‌ی قادری په‌یوه‌ندی به‌عبدالقادری گه‌یلانی نیه‌به‌ئکو پێش له‌دایکبوونی ئه‌و نوسراوه‌، خه‌لیفه‌ی عه‌باسی القادری بالله (٤٢٢ هـ) ئهم عه‌قیده‌ی نوسیوه‌ و بلاوی کردۆته‌وه‌ و له‌مزگه‌وته‌کاندا به‌یان کراوه‌ و زانایان ئیقراریان له‌سه‌ری کردووه‌ و به‌عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌ ناویان بردووه‌، دوا‌ی مردنیشی چه‌ندین جار ئهم عه‌قیده‌یه‌ به‌ئاماده‌ بوونی زانایان خویندراوه‌ته‌و و ئیقراری له‌سه‌ر کراوه‌، به‌لام ئه‌ووتری كه‌ ئهم عه‌قیده‌یه‌ دانراوی الکرجی القصاب-ه (٣٦٠ هـ) به‌لام كه‌ خه‌لیفه‌ القادری بالله نوسیویه‌تی‌ه‌وه‌ و بلاوی کردۆته‌وه‌ ئیتر به‌ناوی عه‌قیده‌ی قادری ناسراوه‌

ئهم خه‌لیفه‌ عه‌قیده‌ی سوننی بووه‌ وه‌کو ئه‌وه‌ی لێی باس ئه‌که‌ن، وه‌ دژی ئه‌هلی بیده‌عه‌ بووه‌

اللائائي ئه‌لئ:

له‌ سالی ٤٠٨ هـ ئه‌میری ئیمانداران القادری بالله استابه‌ی به‌فه‌قیه‌ موعته‌زیله‌ حه‌نه‌فیه‌کان کرد، جا ته‌وبه‌ و گه‌رانه‌وه‌یان نیشاندا و خو‌یان به‌ری کرد له‌ ئیعتیزال،

پاشان نەهی لێکردن لە کەلام و دەرس و تنەو و مونا زەرە کردن دەربارە ئیعتیزال و رەفز و هەموو ئەو ووتانە ی کە موخالفی ئیسلامن، وە بە ئیننامە ی پێ نوسین دەربارە ی ئەمە، هەر کاتێک موخالەفە ی بکەن ئەوا سزا ئەدرێن بە توندی کە ببێتە پەند و ئامۆژگاری بۆ هاو شیوەکانیان، یمین الدولة و أمین الملة ابو القاسم محمود ملکه چی فرمانە کە ی ئەمیری ئیمانداران بوو، لە سەر رێبازی ئەو رویشت لەو شوینانە ی کە تییدا دەسەلاتی پێدراو لە خوراسان و جگە لەویش لە کوشتنی موعتەزێلە و رافیزە و ئیسماعیلی و قەرامطە و جەهەمی و موشەبیە، وە لە سیدارە ی دان و بەندی کردن و نەفی کردن، وە فرمانی کرد بە لەعنەت کردنیان لە سەر مینبەری موسلمانان، وە دوورخستنەوێ هەموو کۆمەلێک لە ئەهلی بیدعە و دەرکردنیان لە شوینی خۆیان، جا ئەمە بوو سوننەتێک لە ئیسلام.

(المنتظم لابن الجوزي : ١٥ / ١٢٥-١٢٦)

الخطيب البغدادي ئەلئ:

چەند جارێک القادر بالله-م بینیوە، کە سێکی سپی بوو لاشەیه کی رێکی هەبوو، ریشیکی چر و درێژی هەبوو بۆیە ی ئەکرد، لە دینداری و بەردەوامی شەونویژ و زۆری چاکە کردن و بەخشین بە جوړیک بوو پێ ناسرا بوو لەلای هەموو کەسێک، لە گەڵ هەبوونی مەزەبێکی چاک و دروستی بیروباوەر، کتیبێکی نوسی لە اصول تییدا باسی فەزائیلی هاو ئەکانی کرد لە سەر ریزبەندی ئەهلی سوننە رویشت، وە تییدا فەزائیلەکانی عمر بن عبدالعزیزی هینا، وە تییدا تەکفیری موعتەزێلە و ئەوانە ی کرد

که ئه‌لێن قورئان مه‌خلوقه‌، وه‌ کتێبه‌که‌ هه‌موو هه‌ینییه‌که‌ ئه‌خوێنرایه‌وه‌ له‌ ئه‌لقه‌ی ئه‌هلی سوننه‌دا له‌ مزگه‌وتی المه‌دی خه‌لکیش ئاماده‌ی بیستنی ئه‌بوون.

(تاریخ بغداد : ٦١/٥)

الذهبي ئه‌لێ:

زانایان و قازییه‌کان له‌ کۆشکی خه‌لیفه‌ کۆبوونه‌وه‌، کتێبیکی درێژ به‌سه‌ریاندا خوێنرایه‌وه‌ که‌ القادر بالله‌ نوسی بووی، ئامۆژگاری و ته‌فزیل کردنی مه‌زه‌به‌ی ئه‌هلی سوننه‌ و تانه‌دان له‌ موعته‌زیله‌ی له‌خۆ گرتبوو.

وه‌ له‌ رده‌مه‌زاندا دووباره‌ کۆبوونه‌وه‌ ابو الحسن بن حاجب النعمان کتێبیکی درێژی به‌سه‌ردا خوێندنه‌وه‌ که‌ القادر بالله‌ نوسی بووی، که‌ تێیدا هاتبوو هه‌واڵی وه‌فات کردنی پێغه‌مبه‌ر صلی الله‌ علیه‌ وسلم و رده‌دانه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی ئه‌لێن قورئان مه‌خلوقه‌، وه‌ گێڕانه‌وه‌ی چیرۆکی موناژه‌ره‌که‌ی عبدالعزیز الکنانی و بشر المریسی، پاشان کۆتایی پێهێنا به‌ ئامۆژگاری و فرمان به‌ چاکه‌ و نه‌هی له‌ خراپه‌.

وه‌ له‌ مانگی ذي القعدة کۆبوونه‌وه‌ بۆ کتێبی سییه‌م که‌ ده‌باره‌ی فه‌زلی ابو بکر و عمر و قسه‌ ووتن به‌وانه‌ بوو که‌ ئه‌لێن قورئان مه‌خلوقه‌، وه‌ تێیدا موناژه‌ره‌ی نیوان عبدالعزیز الکنانی و بشر المریسی دووباره‌ کرده‌وه‌.

بروانه‌ (تاریخ الإسلام : ٢٦٨/٢٨)

الکره‌ی القصاب ده‌باره‌ی ئایه‌تی: ﴿أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ [البقرة: ۷۵]، ئه‌لێ:

گه‌ر قورئان له‌ هه‌موو روویکیه‌وه‌ غه‌یر مه‌خلوق نه‌بوایه‌ ئه‌وا الله ئه‌یفه‌رموو: (حتی یسمع مثل کلام الله) یان (حکایه‌ کلام الله) یان (قراءة کلام الله) به‌لام کاتیکی که‌ فه‌رموو: (کلام الله) هه‌موو ئه‌مانه‌ی به‌تال کرده‌وه‌، جا هه‌ر که‌سیک بانگه‌شه‌ی شتیکی له‌مانه‌ بکات ئه‌وا سه‌رپێچی الله تعالی کردوو، وه‌ ووته‌که‌ی ر‌ه‌ت کراوه‌یه‌.

وه‌ هاوشیوه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ [التوبة، ۶]، وه‌ الله ده‌باره‌ی الولید بن المغیره فه‌رمویه‌تی: ﴿ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ (۲۳) فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ (۲۴) إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ (۲۵)﴾ [المدثر]، ر‌ه‌ددی ووته‌که‌ی الولیدی دایه‌وه‌ کاتیکی ووتی ئه‌م قورئانه‌ ووته‌ی مرؤفه‌، قورئان نابیته‌ ووته‌ی مرؤف له‌ هیچ حالیکدا، وه‌ الولید قورئانی نه‌بیستبوو ته‌نها له‌ پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم نه‌بیت یان هاوه‌له‌کانی، پێغه‌مبه‌ر و هاوه‌لانی هه‌موویان مرؤفن و زمانیان زمانێ مرؤفه‌، ئه‌مه‌ش پروونه‌.

جا ئه‌گه‌ر که‌سیک به‌لگه‌ی هینایه‌وه‌ به‌ فه‌رمايشتی الله: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾، له‌ وه‌لامدا ئه‌ووتری: ناکرێ نه‌ فی بکرێ ئه‌م قورئانه‌ ووته‌ی مرؤف بیت له‌ هه‌مان کاتدا ئیثباتی بکرێ که‌ ووته‌ی فریشته‌یه‌، چونکه‌ فریشته‌ ته‌له‌فوزی پیکردوو هه‌روه‌ک چۆن مرؤف ته‌له‌فوزی پیکردوو، جا کاتیکی الله نه‌ فی کرد قورئان ووته‌ی مرؤف بیت ئه‌وا بۆ فریشته‌ش نه‌ فی کراوه‌، جا که‌ شته‌که‌ به‌م شیوه‌یه‌ ئه‌وا ئه‌م ئایه‌ته‌ هیچ مانایه‌کی نه‌ جگه‌ له‌م مانایه‌: ئه‌م قورئانه‌ ووته‌یه‌که‌ ره‌سولێکی که‌ریم هیناویه‌تی

له‌لایه‌ن الله-وه، ووته‌ی الله تعالی یه ووته‌ی فریشته‌که نیه، ووته‌که دراوه‌ته پال فریشته‌که به‌و مانایه‌ی که‌ئه‌و هی‌ناویه‌تی.

(نکت القرآن : ۱ / ۱۲۶-۱۲۷)

بروانه‌ی الکرجی القصاب ئایه‌تی (حتی یسمع کلام الله) که‌هه‌میشه ئیمام احمد له‌ره‌ددی له‌فزیه‌کان ئه‌یه‌ینایه‌وه ره‌بتی کرده‌وه به‌ووته‌که‌ی الولید بن المغیره که‌ووتی ئه‌م قورئانه‌ووته‌ی مرؤف، وه‌ووتی قورئان له‌هیچ حالیکدا نابیته‌ووته‌ی مرؤف، ئه‌گه‌رچی الولید ئه‌م قورئانه‌ی له‌ده‌می مرؤف بیستوو به‌لام هه‌ر که‌لامی الله یه‌نابیته‌که‌لامی مرؤف، پاشان ئایه‌تیکی تری هی‌نا له‌دژی له‌فزیه‌کان که‌زۆر پوونه، ئه‌ی گه‌ر هاتن استدلال بکه‌ن به‌م ئایه‌ته (إنه لقول رسول کریم) ئه‌وا ره‌د ئه‌درینه‌وه به‌وه‌ی که‌ئه‌مه ووته‌ی جبریل نیه هه‌روه‌ک چۆن نه‌فی کراوه‌ووته‌ی مرؤف بیت، بۆیه‌دراوه‌ته پال جبریل چونکه‌ئه‌و گه‌یاندووویه‌تی له‌الله-وه، بیر بکه‌ره‌وه بۆچی له‌ره‌ددی له‌فزیه‌کان باسی ئه‌وه ئه‌کات ئه‌گه‌ر هه‌یه له‌فزیه‌کان استدلال به‌م ئایه‌ته بکه‌ن (إنه لقول رسول کریم) ئینجا وه‌لامی بۆ ئه‌مه‌داناوه‌گه‌ر استدلالیان پئی کرد.

دوو جار له‌قورئاندا (إنه لقول رسول کریم) هاتوو، له‌سوره‌تی الحاقه‌و سوره‌تی التکویر، له‌سوره‌تی الحاقه‌ره‌سوله‌که‌پی‌غه‌مبه‌ره‌صلی الله علیه وسلم، وه‌له‌سوره‌تی التکویر ره‌سوله‌که‌جبریل علیه السلام، هه‌ردووکیان له‌ورووه‌دا قورئانه‌که‌دراوه‌ته پالیان که‌ئه‌وان گه‌یاندووویانه‌له‌الله-وه، نه‌ک دانراوی خو‌یان بیت

ئهو ئايه تهى كه ئيمام احمد زورترين جار له رهددى له فزيه کان ئه پڙنايه وه ئه مه بوو:
(حتي يسمع كلام الله) ئينجا ئه يووت نه يفه رموو: تاكو كه لامى تو ئه بيسٽى ئهى محمد،
به لكو ووتى تاكو كه لامى الله ئه بيسٽى، ئيمام احمد له رهددى له فزيه کان نه فى ئه وه
ئه كات قورئان كه لامى محمد بڀت يان بڀته كه لامى ئه وه كه سهى كه ئه يخوڻيت، بير
بكه ره وه گهر له فزيه کان بڀن كاتيڪ قورئان ئه خوڻين قورئانه كه كه لامى الله يه
مه خلوق نيه ته نها فعلى عه بده كه مه خلوقه له دهم جو لاندنى، ئه وهى ئه بيسٽين
كه لامى الله يه، گهر ئه مه عه قيد هيان بو ايه بوچى ئيمام احمد به ئايه تيڪ رهدديان
ئهداته وه كه باسى ئه وه ئه كات ئه وه قورئانهى ئه بيسٽين له عه بد كه لامى الله يه
كه لامى عه بده كه نيه ؟؟؟

ئاخر توڙيڪ ره حم به خوٽان بكه ن ئه م دينه به نرخترين شته كه هه مانه، گهر ئه مه
عه قيد هى له فزيه کان بو ايه كه ئيوه باسى ئه كه ن ئه وكات ئه وه ووته يهى ئيمام احمد
ماناى چى ده بوو كه زوربهى جار دوو بارهى ئه كرده وه له رهددى له فزيه کان ؟ ئهى بو
له فزيه کان له وه لامدا نه يان ئه ووت ئيمه ش موافقى احمدين له م ووته يه، به لام
احمد له مه زه بهى ئيمه تينه گه ڀڃڻو وه باسى شتيڪ ئه كات كه ئيمه لڀي به رين!

خو تو ئه بڀ به شتيڪ رهددى به رامبه ر بده يته وه به رامبه ر تيڳات و بزانيٽ هه له يه،
نه ك به شتيڪ رهددى بده يته وه كه هاوڙا يه له گه لت و كي شهى نيه، ئيستا ئيمه و
ئيوه كي شه مان له فعلى عه بد نيه به گشتى، هه ردو وڪمان ئه لڀين فعلى عه بد
مه خلوقه، به لام كي شه كه مان له وه دا يه ئيوه ئه لڀن له كاتى قورئان خوڻندن كوفره
بڀي فعلى عه بد مه خلوقه، منيش ئه لڀم له وكاته شدا هه ر مه خلوقه هيچ

به لڳه يه ڪتان نيه ٻو ٿم استثناء ڪردنه، ڪه واته مادام ٿه مه ڪيشه ي نيو انمانه من ٿه ٻي باسي ٿه وه تان ٻو بڪه م ڪه له کاتي قورٿان خويند نيش فعلی عه بد مه خلوقه، نه ڪ بلیم ٿه هلی سوننه وتوويانه فعلی عه بد مه خلوقه، چونڪه گهر ٿه وهی دووهم باس بڪه م، ٿيوهش ٿه ٿين به ٿي وايه فعلی عه بد مه خلوقه ڪيشه مان نيه، به لام باسه ڪه باسي کاتي قورٿان خويندنه ٿايا ٿه وڪات مه خلوقه يان نا، ڪه واته من ٿه ٻي له م رووهدا رهدتان بده مه وه نه ڪ به گشتی فعلی عه بد باس بڪه م، ٿيمام احمديش ڪه توشي له فزييه کان بوو به پي تيگه يشتي ٿيوه ڪيشه ي له فزييه کان ته نها ٿه وه بوو ٿه يان ووت فعلی عه بده ڪه مه خلوقه له کاتي قورٿان خويندن ٿه گينا قورٿانه ڪه مه خلوق نيه، ٿي ٿه بوايه ٿيمام احمد دهست له سهر برينه ڪه يان دابنيٽ بلی ڪه ووتتان فعلی عه بد مه خلوقه ٿه وا قورٿانه ڪهش ٿه بيٽه مه خلوق، ٿه مه رهدديکي ته واو و پيڪراو ٿه بوو بويان، به لام نابنين ٿيمام احمد بو يه ڪ جاريش باسي ٿه مه بڪات بلی ڪه ووترا فعلی عه بد مه خلوقه قورٿانه ڪهش ٿه بيٽه مه خلوق، يان نابنين جاريڪ پي بلين له فزييه کان ٿه ٿين فعلی عه بد مه خلوقه به لام قورٿانه ڪه غهير مه خلوقه ڪه عه بد ٿه يخويني، ٿيمام احمد هه ميشه له رهددي ٿه واندا ٿه ٿي قورٿان مه خلوق نيه، له هيچ حالیکدا نابيٽه مه خلوق، له هه موو پرويکدا غهير مه خلوقه، ٿي ڪه واته ٿيمام احمد هيچ رهدديکي به هيڙ و قه ناعهت پيڪهري نه دانه وه، چونڪه ٿيوه پيتان وايه له فزييه کان ٿه يان ووت قورٿانه ڪه غهير مه خلوقه، ٿيمام احمديش له رهددي ٿه واندا ههر ٿه يووت قورٿان غهير مه خلوقه، ٿه بوايه پييان بلی فعلی عه بد مه خلوقه به لام له کاتي قورٿان خويندن ناووتری فعلی عه بد مه خلوقه گهر ووتمان مه خلوقه ٿه وا قورٿانه ڪهش ٿه بيٽه مه خلوق، نه ڪ ههر ٿيمام احمد ته نانهت يه ڪ زاناش به م

جۆره باسی بابته‌که ناکات له ره‌ددی له‌فزیه‌کان، له‌وه‌ش سه‌یرتر له‌هه‌موو ریوایه‌ته‌کانی ئیمام احمد ده‌باره‌ی له‌فزیه‌کان بۆ یه‌ک جاریش دوور و نزیک باسی فعلی عه‌بد ناکرێ، نه‌له‌لایه‌ن له‌فزیه‌کان نه‌له‌لایه‌ن ئیمام احمد، باشه‌گه‌ر کرۆکی باسه‌که مه‌خلوقی قورئان نه‌بی‌ت به‌لکو مه‌خلوقی فعلی عه‌بد بی‌ت کێشه‌که له‌سه‌ر ئه‌وه بی‌ت ئه‌وا ئه‌بوایه ته‌واوی ریوایه‌ته‌کان پڕ بووان له‌باسکردنی فعلی عه‌بد، به‌لام نابیین بۆ یه‌ک جاریش ئیمام احمد باسی فعلی عه‌بد بکات، ئیلا له‌ریوایه‌تی الصوري باسکراوه ئه‌ویش هه‌ریه‌کیکه له‌الخلال و ابن بطة له‌بابی ئه‌وه هیناویانه‌که ناووتری ئیمان مه‌خلوقه و غه‌یر مه‌خلوقه، له‌بابه‌تی له‌فزیه‌کان نه‌یان هیناوه، ئینجا له‌هامشی ووته‌کانیدا ئیمام احمد باسی ئه‌وه ئه‌کات که الصوري وه‌ک که‌رابیسیه، که له‌دوو پۆستدا روونمان کردۆته‌وه ئه‌م ریوایه‌ته‌مانای چیه، وه‌ئینکاری ئیمام احمد له‌الصوري ئه‌وه‌بوو که ووتی ئیمان مه‌خلوقه، نه‌ک که ووتی فعل و حه‌ره‌که مه‌خلوقه، باشه‌ئه‌کرێ فرقه‌یه‌ک دروست بن ئیمام احمد به‌ده‌یان ریوایه‌ته‌ره‌ددیان بداته‌وه بۆ یه‌ک جاریش باسی فعلی عه‌بد نه‌کات ؟ یه‌عنی چی تیئه‌چوو بۆ جاریک ئیمام احمد بۆ: که ووترا فعلی عه‌بد مه‌خلوقه قورئانه‌که‌ش ئه‌بی‌ته مه‌خلوق ؟ ته‌واو باسه‌که دائه‌خرا، باشه‌گه‌ر الصوري نه‌هاتبوایه بۆ به‌غداد و ئه‌م قسه‌یه‌ی نه‌کردبوایه ئیمام احمدیش نه‌یچوینێ به‌که‌رابیسی، ئه‌وکات چۆن له‌باسه‌که حالی ئه‌بوون ؟ تیگه‌یشتنی ئه‌م باسه‌له‌سه‌ر ریوایه‌ته‌که‌ی الصوري وه‌ستاوه ؟

ته‌نانه‌ت لوین کاتی‌ک به‌ ئایه‌تی (حتی یسمع کلام الله) ره‌ددی له‌فزییه‌کان ئه‌داته‌وه ئیمام احمد زۆر سه‌رسام ئه‌بی‌ت به‌ وه‌لامه‌که‌ی ئه‌لّی چه‌ند به‌ جوانی وه‌لامی داونه‌ته‌وه! باشه‌ گهر له‌فزییه‌کانیش بلی‌ن ئه‌وه‌ی ئه‌یخوینین که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، ئه‌وکات ئه‌م وه‌لامه‌ چ جوانیه‌کی تی‌دا بوو ؟ چ هی‌زیک‌ی تی‌دا بوو ؟ ئه‌وه‌ی ئی‌وه‌ باسی ئه‌که‌ن ته‌کفیر کردنی له‌فزییه‌کانه‌ به‌ لازمی ووته‌که‌یان، له‌ کاتی‌کدا ئه‌وان بروایان به‌وه‌ نه‌بووه‌ ئه‌م ووته‌یه‌ رایان بکی‌شیت بۆ ئه‌و ئیلزام کردنه‌، که‌واته‌ ته‌واوی ره‌دده‌کانی ئیمام احمد بۆیان هی‌چ هی‌زیک‌ی نه‌بووه‌ به‌ل‌کو ره‌ددی که‌سی‌که‌ که‌ زۆر لاوازه‌ و به‌ل‌گه‌ی به‌هی‌ز نیه‌، به‌م جو‌ره‌ هه‌م له‌ قه‌دری له‌فزییه‌کان به‌رز ئه‌که‌نه‌وه‌ ئه‌لّی ئه‌وان بروایان وابوو قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌، وه‌ له‌ قه‌دری ئیمام احمد ئه‌هی‌ننه‌وه‌ خواره‌وه‌ که‌ وه‌لامه‌کانی زۆر بۆ هی‌ز بووه‌ بۆ له‌فزییه‌کان، ئه‌مانه‌ش حه‌سه‌ب فه‌همی ئی‌وه‌، ئه‌گینا له‌لای ئیمه‌ دژه‌که‌ی ته‌واوه‌، له‌فزییه‌کان جه‌همی بوون بروایان به‌ مه‌خلوقی قورئان هه‌بوو کاتی‌ک عه‌بد ئه‌دای ئه‌کات جا به‌هه‌ر جو‌ری‌ک بی‌ت، وه‌ ئیمام احمد زۆر لی‌زان بوو له‌ درک کردنی به‌ کوفره‌که‌یان و به‌هی‌زی وه‌لامدانه‌وه‌یان.

به‌لام له‌لای ئی‌وه‌ وه‌لامه‌کانی خو‌تان روونتر و به‌هی‌زتره‌ له‌ وه‌لامه‌کانی ئیمام احمد ئه‌وه‌تا ئیمه‌ ئه‌لّین فع‌لی عه‌بد مه‌خلوقه‌ قورئانه‌که‌ش که‌ عه‌بد ئه‌یخوینێ غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئی‌وه‌ پیمان ئه‌لّین: که‌ ووتتان فع‌لی عه‌بد مه‌خلوقه‌ به‌م ووته‌یه‌ قورئانه‌که‌ش ئه‌بی‌ته‌ مه‌خلوق!

به‌لام ئیمام احمد له‌ رهددی له‌ فزییه‌کان نه‌هات قسه‌یه‌کی له‌م شیوه‌یه‌ی ئیوه‌ بکات،
هه‌میشه‌ ئه‌یووت قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌، له‌ فزییه‌کانیش ئه‌یان ووت ئی ئیمه‌ش
ئه‌لین قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئیمام احمد بۆ جارێک نه‌هات ئه‌وه‌ لامه‌یان بداته‌وه‌
که‌ ئیوه‌ وه‌لامی ئیمه‌ی پێ ئه‌ده‌نه‌وه‌، که‌واته‌ رهددی ئیوه‌ زۆر وورد و به‌هێزتر بوو له‌ هی
ئیمام احمد چونکه‌ ئیوه‌ ده‌ستان ئه‌خسته‌ سه‌ر برینه‌کان به‌لام ئیمام احمد بۆ لایه‌کی
تر ئه‌رۆشت و کرۆکی باسه‌که‌ی روون نه‌ئه‌کرده‌وه‌ بۆیان!!!

ماویه‌تی

اللفظیة (٣٢)

البیهقی ئە‌ئى:

له‌ کتیبى محمد بن نصر خویندمه‌وه‌ تیی‌دا هاتبوو: عن أحمد بن عمر عن عبدان عن ابن المبارك ووتى: کاغه‌ز و حیبر مه‌خلوقن، به‌لام قورئان خالق نیه‌ و مه‌خلوقیش نیه‌، به‌لکو که‌لامى الله عز وجل-ه‌.

وقرأت في كتاب محمد بن نصر عن أحمد بن عمر، عن عبدان، عن ابن المبارك، قال: الورق والمداد مخلوق، فأما القرآن فليس بخالق ولا مخلوق، ولكنه كلام الله عز وجل. (الأسماء والصفات : ٥٧١)

محمد بن نصر: المروزي-ه‌، گهر بووترئ البیهقی ئە‌شعه‌رییه‌ ئە‌وا ابن تیمیة-ش هه‌مان ریوایه‌تى نه‌قل کردوو ه‌ له‌ کتیبه‌که‌ى محمد بن نصر المروزي

ابن تیمیة ئەلّی:

محمد بن نصر المروزي له کتیبه‌که‌یدا باسی کردووه: عن أحمد بن عمر عن عبدان عن ابن المبارك ووتی: کاغه‌ز و حیبر مه‌خلوقن، به‌لام قورئان خالق نیه و مه‌خلوقیش نیه، به‌لکو که‌لامی الله یه.

فذكر محمد بن نصر المروزي في كتابه عن أحمد بن عمر، عن عبدان، عن ابن المبارك، قال: الورق والمداد مخلوق، فأما القرآن فليس بخالق ولا مخلوق، ولكنه كلام الله.

(التسعينية : ٤٣٧/٢)

القحطاني ئەلّی:

جولە‌ی زمانه‌کانمان و ده‌نگی قورگمان مه‌خلوقن، هه‌موو ئەمانه‌ له‌ناو ئەچن.

حركات ألسننا وصوت حلوقنا

مخلوقة وجميع ذلك فان

(نونية القحطاني : ٥٦٧)

القحطاني ئە ئی:

ئەو هی له موصحه‌فه‌کاندا جیگیر کراوه به په‌نجه‌ی پیر و گه‌نجه‌کان ووته‌ی
په‌روه‌ردگارمه‌ ئایه‌ته‌کانی و پیتته‌کانی، وه‌ حیره‌کانمان و کاغه‌زه‌کان مه‌خلوقن.

إن الذي هو في المصاحف مثبت

بأنامل الأشياخ والشبان

هو قول ربي آيه وحروفه

ومدادنا والرق مخلوقان

(نونیه القحطاني : ۵۷۵-۵۷۶)

الغزالي (۵۰۵ هـ) ئە ئی:

که‌لامی الله‌ نوسراوه‌ له په‌راوه‌کاندا، حیفز کراوه‌ له دله‌کاندا، ئە‌خویندريته‌وه‌ به
زمانه‌کان، به‌لام کاغه‌ز و حیره‌ و نوسین و پیت و ده‌نگ هه‌موویان مه‌خلوقن.

ابن أبي الخير العمراني (۵۵۸ هـ) ده‌باره‌ی ئەم ووته‌یه‌ی الغزالي ئە ئی:

سه‌باره‌ت به‌ ووته‌كه‌ى كه‌ كاغه‌ز و حېبر مه‌خلوقن، ئىنكارى له‌مه‌ ناكړى، پيت برىتى نيه‌ له‌ خودى حېبره‌كه‌ و خودى كاغه‌زه‌كه‌، به‌لام ووته‌كه‌ى كه‌ قورئان نوسراوه‌ له‌ په‌راوه‌كاندا و حيفز كراوه‌ له‌ دلّه‌كاندا و ئه‌خويندريته‌وه‌ به‌ زمانه‌كان، گهر مه‌به‌ستى له‌م ووته‌يه‌ قورئان بىت كه‌ كه‌ لامى الله‌ يه‌ به‌ حه‌قيقى، ئه‌وا ئه‌لېين ئه‌مه‌ دروسته‌، وه‌ پوچه‌ل بۆته‌وه‌ كه‌ الله‌ كه‌ لامىكى هه‌بىت له‌ زاتى خویدا لى جيا نه‌بىته‌وه‌، وه‌ ئه‌مه‌ش ووته‌ى ئه‌هلى حه‌ديته‌، وه‌ ئه‌گهر مه‌به‌ستى له‌م ووته‌يه‌ عىباره‌تى ئه‌و قورئانه‌ بىت كه‌ له‌ زاتى الله‌ دايه‌، ئه‌وا ئه‌م ووته‌يه‌ى ووته‌يه‌كى به‌تاله‌ هيچ مانايه‌كى نيه‌ جگه‌ له‌ خوداپۆشين به‌ ووته‌ى ئه‌هلى حه‌ديت، وه‌ ئه‌م ووته‌يه‌ى به‌لگه‌يه‌ له‌سه‌رى كه‌ ووتى قورئان نوسراوه‌ له‌ په‌راوه‌كاندا، چونكه‌ گهر ئه‌و به‌ راشكاوى بلى قورئان نه‌نوسراوه‌ له‌ په‌راوه‌كاندا به‌لكو ئه‌وه‌ى نوسراوه‌ ده‌لاله‌ت ئه‌كات له‌ قورئان، ئه‌وكات ووته‌كه‌ى موخالفى ئه‌وه‌ ئه‌بوو كه‌ پيشه‌وايانى موسلمانان له‌سه‌رينه‌، به‌لام ووته‌كه‌ى داپۆشيوه‌.

بروانه (الانتصار في الرد على المعتزلة القدرية : ٢ / ٥٩٤-٥٩٥)

كه‌س نه‌ئى ووته‌ى الغزالي كردۆته‌ به‌لگه‌، ووته‌كه‌ى الغزالي-م بۆيه‌ هيئاوه‌ تاكو له‌ ووته‌كه‌ى ابن أبي الخير العمراني تېبگه‌ن كه‌ ره‌ددى الغزالي ئه‌داته‌وه‌.

ماويه‌تى

اللفظية (٣٣)

ابن بطّة باسی سه‌له‌ف فی صالح و پیشه‌وایانی ئوممه‌ت ئەکات ئەلّی:

ناشرینی و شه‌رمه‌زاری بۆ ئەو که‌سه‌یه‌ که‌ لایداوه له‌ رێبازی ئەوان و شوێنی جه‌هه‌می مه‌لعون و کۆمه‌له‌که‌ی که‌وتوو و کردووێه‌تی به‌ پیشه‌وای خۆی، وه‌ک: ضرار و أبو بکر الأصم و بشر المریسی و ابن أبي دؤاد و الکرايسی و شعيب الحجام و برغوث و النظام و هاوشیوه‌کانیان له‌ سه‌رانی کوفر و پیشه‌وایانی گومرایه‌تی ئەوانه‌ی که‌ ئینکاری قورئان و سوننه‌تیان کرد و کتیبی الله و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان په‌ت کرده‌وه و کافر بوون به‌ قورئان و سوننه‌ت به‌ ئاشکرا و ئەنقه‌ست و عینادی و حه‌سودی و زوڵم و کوفر، وه‌ هه‌ندیک له‌ هه‌واله‌کانیان و خراپی مه‌زه‌به‌یان و ووته‌کانیان پێت پائه‌گه‌یه‌نم که‌ په‌ندی تێدایه‌ بۆ هه‌ر که‌سیک که‌ بێ ئاگا بێت.

(الإبانه الكبرى : ١٦٧/٢)

ابن بطّة بابیکی داناوه به‌ ناوێشانی: (باب: ما روي في جهنم وشيعته الضلال، وما كانوا عليه من قبيح المقال).

واتا: ئه‌وه‌ی رِیوایه‌ت کراوه‌ ده‌رباره‌ی جه‌ه‌می کورپی سه‌فوان و کۆمه‌له‌ گومراکه‌ی، وه‌
ئه‌و ووته‌ ناشرینه‌ی که‌ ئه‌وان له‌سه‌ری بوون و بره‌وان پێی بووه‌.
له‌ژێر ئه‌م باب‌ه‌دا ابن بطة‌ که‌ باسی جه‌ماعه‌ته‌که‌ی جه‌ه‌می کورپی سه‌فوان ئه‌کات
ناوی ئه‌مانه‌ ئه‌ه‌ینیت:

بشر المریسي

ابن أبي دؤاد

أبو حنيفة

إبراهيم بن إسماعيل بن عليّة

محمد بن شجاع الثلجي

يعقوب بن شعبة السدوسي

حسين الكرابيسي

أحمد الشراك

که‌ هه‌ر هه‌شتیان یه‌ک شت کۆیان ئه‌کاته‌وه‌ ئه‌ویش جه‌همیه‌ت و بره‌وان بوون به‌
مه‌خلوقی قورئانه‌، ابن بطة‌-ش ئه‌و رِیوایه‌تانه‌ ئه‌ه‌ینیت له‌م هه‌شت که‌سه‌ که‌

ده‌باره‌ی قورئان قسه‌یان کردوو، که چواره‌که‌ی سه‌ره‌تا به‌ پروونی وتووینه‌ قورئان مه‌خلوقه، دووه‌که‌ی تر توقف-یان کردوو له‌ قورئان، دووه‌که‌ی کۆتاییش له‌ فزی بوونه.

ابن بطّة که دیته سه‌ر باسی الشراک ئەم ریوایه‌ته ئەهین:

الفضل بن زیاد به‌ ئیمام احمد ئەن:

پیم گه‌یشتوو که الشراک ته‌وبه‌ی کردوو و گه‌راوه‌ته‌وه.

ئیمام احمد ووتی: درۆیه، ئەمانه‌ ته‌وبه‌ ناکه‌ن، هه‌روه‌ک‌ ایوب‌ السختیانی وتووینه‌تی: یه‌کیک‌ له‌مانه‌ له‌ دین ده‌رچیت‌ ناگه‌ریت‌ته‌وه‌ بۆی.

وه که دیته سه‌ر باسی الکرایسی ئەم ریوایه‌ته ئەهین:

المروزی ئەن: ووتم به‌ باوکی عبدالله: نامه‌یه‌کم له‌ به‌غداد بۆ هات که که‌سیک‌ شوینی که‌رابیسی که‌وتوو له‌ ووتنی (له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه).

ئیمام احمد ووتی: که‌رابیسی بۆته‌ جه‌همی و جه‌همیه‌تی ده‌رخستوو، پێویسته‌ ته‌حزیری له‌ که‌رابیسی و هه‌موو ئەوانه‌ش بده‌ین که‌ شوینی که‌وتوون.

وه ووتی: بشر المریسی مرد که‌رابیسی شوینی گرت‌ته‌وه.

بروانه (الإبانة الكبرى : ١٦٨/٢) وه لاپه‌ره‌کانی دواتری

ابن بطّة له‌ باسکردنی جه‌هم و جه‌ماعه‌ته‌که‌ی ناوی که‌رابیسی و الشراک ئه‌هیئت، له‌ کاتی‌که‌دا ئه‌مانه‌ ته‌نها و توویانه‌ له‌ فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ و تیلاوه‌مان بۆ قورئان مه‌خلوقه‌، که‌چی بوخاری له‌ کتیی خ‌لق ا‌فعال العباد ده‌یان جار ئه‌لّی فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌، جو‌له‌ و ده‌نگ و ئه‌و کارانه‌ی ئه‌نجامی ئه‌ده‌ن مه‌خلوقه‌، تیلاوه‌ مه‌خلوقه‌ (به‌ مانای فعلی عه‌بد نه‌ک به‌ مانای قورئانه‌که‌ وه‌ک له‌ فزیه‌کان) ئه‌لّی قیرائه‌ مه‌خلوقه‌ (به‌ مانای فعلی عه‌بد که‌ نه‌ک به‌ مانای قورئانه‌که‌ وه‌ک له‌ فزیه‌کان) ئه‌گه‌رچی ئیمه‌ به‌ کاره‌ینانی ئه‌م ووشانه‌ وه‌ک تیلاوه‌ و قیرائه‌ به‌ مه‌خلوق و غه‌یر مه‌خلوق به‌ هه‌له‌ ئه‌زانین ته‌نانه‌ت گه‌ر مه‌به‌ست لّی فعلی عه‌بدیش بّیت، وه‌ بوخاری هاتوو کتیی له‌ سه‌ر ئه‌م بابه‌ته‌ نویسه‌وه‌ زۆر له‌ که‌رابیسی و الشراک زیاتر باسی ئه‌م بابه‌ته‌ی کردوو، ئایا گه‌ر ووتنی فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ له‌ کاتی قورئان خویندنه‌وه‌ مه‌زه‌به‌ی له‌ فزیه‌کان بّیت ئه‌وا له‌ پێشتر نیه‌ که‌ ناوی بوخاری به‌یئریت له‌ شوینی که‌رابیسی و الشراک ؟ خو به‌ پّی فه‌همی دوو جه‌زائیره‌که‌ بّیت بۆ مه‌زه‌به‌ی له‌ فزیه‌کان ئه‌وا ئه‌وه‌ی بوخاری کردوو یه‌تی که‌رابیسی و الشراک به‌ چاره‌گی ئه‌و نه‌یان کردوو له‌ بلاوکردنه‌وه‌ی کوفر و عه‌قیده‌ی له‌ فزیه‌کان، نازانم بۆ ابن بطّة ناوی ئه‌وان ئه‌هیئت و بّیده‌نگه‌ له‌ بوخاری، ته‌نانه‌ت کتیی خ‌لق ا‌فعال العباد که‌ دوو جه‌زائیره‌که‌ پّیان وایه‌ پرپه‌تی له‌ کوفر و له‌ سه‌ر مه‌زه‌به‌ی له‌ فزیه‌کان نویسه‌وه‌ که‌چی نابینین یه‌ک زانای ئه‌م ئوممه‌ته‌ دوا‌ی نویسنی ئه‌م کتّیه‌ بوخاری ته‌کفیر کردبّیت، یان بّی بوخاری کتّیبکی کوفری نویسه‌وه‌، یان قسه‌ له‌ سه‌ر کتّیه‌که‌ی بکه‌ن و ته‌حزیری لّی بده‌ن، به‌لکو ئه‌وه‌ی قسه‌ هه‌یه‌ له‌ سه‌ری هی ئه‌و کاته‌یه‌ که‌ چوو بۆ نه‌یسابور، که‌ پاشان نه‌یسابوری جیه‌یشت چه‌ند مانگی‌ک به‌ر له‌ مردنی ئه‌م کتّیه‌ی نویسی، نازانم

بۆ که‌سیک له‌ ئوممه‌ت په‌یدا نه‌بوو که‌ بۆی ئه‌م کتێبه‌ پره‌ له‌ کوفر و له‌ سه‌ر مه‌زه‌به‌ی له‌ فزیه‌کان نو‌سراوه‌، هه‌رچی زانا هه‌یه‌ ئه‌ی بوخاری ئه‌م کتێبه‌ی نو‌سی سه‌لماندی که‌ له‌ فزی نیه‌، به‌لام لای دوو گومراکه‌ی سه‌رده‌م الله له‌ ناویان ببات گه‌ر شایه‌نی هیدایه‌ت نین شتێک ده‌رکه‌وتوو که‌ له‌ ماوه‌ی ۱۲۰۰ ساڵ شاراوه‌ بووه‌ له‌ ئوممه‌ت! جگه‌ له‌ مه‌ش ابن بطه‌ نه‌ک به‌ خراپه‌ باسی بوخاری ناکات به‌ لکو له‌ کتێبه‌ که‌یدا له‌ چوار شویندا ریوایه‌ت له‌ بوخاری ئه‌کات له‌ رێگای شیخه‌که‌ی خۆی الحسین بن اسماعیل المحاملي، که‌ ئه‌م المحاملي-ه‌یه‌ کێکه‌ له‌ راوییه‌کانی سه‌حیحی بوخاری، به‌لام خیلاف هه‌یه‌ که‌ سه‌حیحی بوخاری به‌ کاملی له‌ بوخاری بیستوو یان به‌ شیکێ لێ بیستوو.

هه‌روه‌ها الاجري له‌ کتێبی الشریعة له‌ دوو شویندا ریوایه‌ت ئه‌کات له‌ بوخاری له‌ رێگای شیخه‌کانی خۆیه‌وه‌.

که‌ هه‌ریه‌ک له‌ الاجري و ابن بطه‌ دوای مردنی بوخاری له‌ دایکبوونه‌، واته‌ ئاگاداری حاڵی بوخارین، نه‌ک بووتری ئه‌مه‌ سه‌ره‌تا وابوو پێش ئه‌وه‌ی بوخاری باسی مه‌خلوقی فعلى عه‌بد بکات

هه‌روه‌ها خالێکی تر که‌ له‌ زۆربه‌ی ریوایه‌ته‌کان ئیمام احمد باسی ئه‌کات، کاتێک ووته‌ که‌ی که‌رابیسی بۆ نه‌قل ئه‌که‌ن ئیمام احمد ئه‌ی ئه‌مه‌ خودی ووته‌ی جه‌همه‌، جه‌هم سه‌ره‌تا ئه‌م قسه‌یه‌ی کرد!

ئایا جه‌ه‌می کورپی سه‌فوان که ووتی له‌فزم به‌قورئان مه‌خلوقه‌ مه‌به‌ستی مه‌خلوقی
فعلی عه‌بد بوو یان مه‌خلوقی قورئان ؟

نه‌کا بَلّین جه‌هم پّی وابوو قورئانه‌که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌ به‌لام فعلی عه‌بده‌که‌ له‌ دهم و
زمان جولاندنی مه‌خلوقه‌، وه‌ئه‌و قورئانه‌ی که له‌ دهمی عه‌بد ده‌رئه‌چیت مه‌خلوق
نیه‌!!!

خۆ مه‌علومه‌ له‌ باسی قه‌ده‌ردا جه‌هم جه‌برییه‌ دژی قه‌ده‌رییه‌کانه‌، زانایان له‌ فعلی
عه‌بد باسی قه‌ده‌رییه‌کان ئه‌که‌ن که پّیان وایه‌ عه‌بد خۆی خالقی فعلی خۆیه‌تی، الله
فعلی عه‌بد خه‌لق ناکات، که ئه‌ه‌لی سوننه‌ ئه‌لّین الله فعلی عه‌بد خه‌لق ئه‌کات و عه‌بد
ئه‌نجامی ئه‌دات، به‌لام جه‌برییه‌کان غلو ئه‌که‌ن له‌ قه‌ده‌ردا ئه‌لّین خودی فعله‌که‌
فعلی الله یه‌ نه‌ک فعلی عه‌بده‌که‌، الله ئه‌نجامی ئه‌دات نه‌ک عه‌بده‌که‌، به‌لام شوینی
ئه‌نجامدانی له‌ عه‌بده‌که‌یه‌، واتا عه‌بده‌که‌ ئه‌بیته‌ (محل) بۆ ئه‌نجامدانی فعله‌که‌، الله
له‌ عه‌بد دا فعله‌که‌ ئه‌نجام ئه‌دات، هه‌روه‌ک چۆن گه‌لای دار هه‌لئه‌وه‌ری داره‌که‌
هیچ فعلیکی ئه‌نجام نه‌داوه‌ به‌لکو فعلیک ئه‌نجام دراوه‌ له‌ داره‌که‌دا، گه‌ر
نموونه‌یه‌کی زیندووش به‌یئمه‌وه‌ وه‌ک سه‌یاره‌ لیخوڕین که تۆ سه‌یاره‌ لیئه‌خوڕی
هه‌رچی جوڵه‌ی سه‌یاره‌که‌ هه‌یه‌ تۆ ئه‌نجامی ئه‌ده‌یت سه‌یاره‌که‌ خۆی هیچ جوڵه‌ و
فعلیکی نیه‌ هه‌مووی تۆ ئه‌نجامی ئه‌ده‌یت له‌ سه‌یاره‌که‌دا، ئه‌مه‌ش ئاوايه‌ له‌لای
جه‌هم که جه‌برییه‌، به‌لام ئه‌گه‌رچی پّی وایه‌ فعله‌که‌ که له‌ عه‌بد دا به‌دی ئه‌کریت
فعلی الله یه‌ له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا برۆای وایه‌ که الله فعله‌که‌ خه‌لق ئه‌کات، هه‌روه‌ک چۆن
موعه‌زیله‌ پّیان وایه‌ قورئان که لامی الله یه‌ به‌لام الله ئه‌م که لامه‌ی خه‌لق کردووه‌،

جا لیڤه‌دا نامانه‌وێ درۆ بکه‌ین وه‌ک هه‌ندی‌ک که‌س بۆ چه‌واشه‌ کردنی خه‌لک و سه‌رخستنی مه‌زه‌به‌که‌مان به‌ درۆ بلیین جه‌هم و جه‌برییه‌کان پێیان وایه‌ فعلی عه‌بد غه‌یر مه‌خلوقه‌، نه‌خێر ئه‌وانیش به‌ مه‌خلوقی ئه‌زانن به‌لام پێیان وایه‌ فعله‌که‌ فعلی الله‌ یه‌ نه‌ک فعلی عه‌بد بێت، جا مه‌به‌ستم له‌ باسکردنی ئه‌م خاله‌ ئه‌وه‌ بوو که‌ کاتی‌ک ئیمام احمد مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کان ئه‌داته‌ پال جه‌هم ئه‌لێ ئه‌مه‌ ووته‌ی ئه‌وه‌، زۆر دووره‌ وایه‌که‌ بدریته‌وه‌ که‌ جه‌هم وتووێه‌تی: قورئانه‌که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌ که‌ عه‌بد ئه‌یخوینی، به‌لام فعلی عه‌بده‌که‌ مه‌خلوقه‌، چونکه‌ ئه‌و پێی وایه‌ فعله‌که‌ فعلی الله‌ یه‌، که‌ر مه‌به‌ستی له‌فزییه‌کان مه‌خلوقی فعلی عه‌بد بێت نه‌ک مه‌خلوقی قورئان ئه‌وا له‌ پێشتر بوو بدرینه‌ پال قه‌ده‌رییه‌کان چونکه‌ قه‌ده‌رییه‌کان ئه‌لێن عه‌بد خۆی خالقی فعلی خۆیه‌تی، الله‌ فعلی عه‌بد خه‌لق ناکات.

ماویه‌تی

اللفظية (٣٤)

قوام السنة الأصهباني ئه‌ئ:

یه‌که‌م که‌س قسه‌ی کرد ده‌رباره‌ی له‌فز و ووتی له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ حسین
الکرا بیسی بوو، جا أحمد بن حنبل ته‌بدیعی کرد، وه زانایانی شاره‌کان موافه‌قه‌ی
احمدیان کرد له‌ ته‌بدیع کردنی که‌رابیسی ... (ئینجا ناوی ٤٧ زانا ئه‌هینیت، دوا‌ی
هینانی ناویان له‌ کو‌تایی ئه‌ئ) مه‌زه‌به‌ی ئه‌م زانایانه‌ و مه‌زه‌به‌ی هه‌موو ئه‌هلی سوننه
ئه‌وه‌یه‌ که‌ قورئان که‌لامی الله‌ یه‌ ئایه‌ت به‌ ئایه‌تی و ووشه‌ به‌ ووشه‌ی و پیت به‌ پیتی
له‌ هه‌موو حالیکدا هه‌ر کاتی‌ک بخوینری و بنوسری و بیستری.

بروانه (الحجة في بيان المحجة : ١ / ٣٤٠-٣٤٤)

سه‌یرکه‌ن له‌ ره‌ددی حسین الکرا بیسی ئه‌ئ: زانایانی ئه‌هلی سوننه‌ ووتیان: قورئان
پیت به‌ پیتی و ئایه‌ت به‌ ئایه‌تی که‌لامی الله‌ یه‌، له‌ هه‌موو حالیکدا به‌ نوسراوی به‌
خوینراوی به‌ بیستراوی

بۆچی نه‌یووت: ئه‌ه‌لی سوننه‌ له‌ ر‌ه‌ددی الکرابیسی ووتیان: فع‌لی عه‌بد مه‌خلوقه‌ به‌لام له‌کاتی قورئانه‌خویندن فع‌لی عه‌بده‌که‌ به‌ مه‌خلوق وه‌سف ناکر‌یت؟! بۆچی باسی ئه‌وه‌ی کرد که‌ قورئان له‌ هه‌موو بارێکدا که‌لامی الله‌ یه‌؟ مه‌علومه‌ که‌ باسه‌که‌ باسی قورئانه‌که‌ نه‌ک فع‌لی عه‌بد

أبو سعيد الأشج‌ ئەلئ:

قورئان که‌لامی الله‌ یه‌ مه‌خلوق نیه‌، وه‌ له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوق نیه‌، وه‌ قورئان به‌ له‌فزمان مه‌خلوق نیه‌، وه‌ قورئان له‌ سینه‌ماندا مه‌خلوق نیه‌، وه‌ ئه‌و قورئانه‌ی که‌ له‌ میحرابه‌کانماندا ئه‌یخوینینه‌وه‌ مه‌خلوق نیه‌.

(الحجة في بيان المحجة : ٣٨٨/١)

أبو سعيد الأشج‌ (٢٥٧ هـ) زانایه‌کی سه‌له‌فه‌ شیخی ابن‌ أبی حاتم-ه‌ زۆربه‌ی ر‌یوایه‌ته‌کانی ته‌فسیره‌که‌ی له‌ ر‌ینگای ئه‌و ئه‌ه‌ینیت، سه‌یرکه‌ن که‌ ر‌ه‌ددی له‌فزییه‌ مه‌خلوقیه‌کان ئه‌داته‌وه‌ و ئه‌لئ له‌فزمان به‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئایا باسی فع‌لی عه‌بد ئه‌کات یان باسی قورئان؟ ئه‌لئ قورئان به‌ له‌فزمان مه‌خلوق نیه‌، قورئان له‌ سینه‌ماندا مه‌خلوق نیه‌، ئه‌و قورئانه‌ی ئه‌یخوینین مه‌خلوق نیه‌، ئایا پ‌یتان وایه‌ زانایه‌کی وه‌کو ئه‌و له‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کان ت‌ینه‌گه‌یشتوو وه‌ له‌خۆیه‌وه‌ قسه‌ ئه‌کات؟ وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ندیک ئه‌حمه‌ق باسی ئه‌که‌ن که‌ گوایه‌ له‌فزییه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان نه‌یانزانیه‌وه‌ مه‌سه‌له‌ چیه‌، بینویه‌یه‌ ئه‌وان ئه‌لئ له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌،

ئه‌وانیش له‌ به‌رامبه‌ر هاتوون و توویانه‌ له‌ فزمان به‌ قورئان مه‌خلوق نیه‌، به‌بۆ ئه‌وه‌ی بزانی مه‌سه‌له‌ چیه‌ و ره‌ددی چی ئه‌ده‌نه‌وه‌ له‌خۆیانه‌وه‌ له‌ دژی ئه‌وان قسه‌یان کردووه‌! به‌لکو تیڱه‌یشتوون که‌ له‌ فزییه‌ مه‌خلوقیه‌کان مه‌به‌ستیان مه‌خلوقی قورئانه‌ بۆیه‌ باسی ئه‌وه‌ ئه‌که‌ن قورئان له‌ هیج‌ حالیکدا نابیته‌ مه‌خلوق، به‌لام به‌ هه‌له‌ ره‌ددی ئه‌وانیان دایه‌وه‌ ووتیان له‌ فزمان به‌ قورئان مه‌خلوق نیه‌، هه‌له‌که‌ له‌ ره‌دده‌که‌یان بوو که‌ غلویان کرد ووته‌یه‌کی داهینراویان به‌کارهینا، نه‌ک له‌وه‌ی تیناگه‌ن مه‌سه‌له‌ چیه‌ و له‌ فزییه‌کان چی ئه‌لین و چۆن ره‌د ئه‌درینه‌وه‌، پاشان ئه‌بینین ره‌ددی له‌ فزییه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان بۆ مه‌خلوقیه‌کان هه‌مان ره‌ددی ئیمام احمده‌، وه‌ به‌لگه‌کانیان هه‌مان به‌لگه‌ی ئیمام احمده‌، که‌واته‌ تیڱه‌یشتوون باسه‌که‌ چیه‌ و ئه‌وان چیان ووتوه‌، ئه‌گینا گه‌ر لییان تینه‌گه‌ن ئه‌وا به‌ هه‌مان شیوه‌ی ئیمام احمد ره‌ددیان ناده‌نه‌وه‌، تۆ گه‌ر له‌ مه‌زه‌به‌ی مورجیه‌ تینه‌گه‌یت و نه‌زانی چی ئه‌لین ئه‌وا له‌ وه‌ش تیناگه‌یت که‌ سه‌له‌ف بۆ به‌م ئایه‌ته‌ ره‌ددی مورجیه‌ ئه‌ده‌نه‌وه‌ ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةً فَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ [التوبة: ۱۲۴]، ئه‌کرئ دوو لایه‌ن به‌ هه‌له‌ له‌ لایه‌نیک تیڱه‌گه‌ن به‌لام هه‌ردوو لایه‌نه‌که‌ به‌ هه‌مان به‌لگه‌ و به‌ هه‌مان شیوه‌ ره‌ددی لایه‌نه‌که‌ بده‌نه‌وه‌؟!

أبو السَّيِّغِ الْأَصْبَهَانِي:

ئهم‌ فه‌رمووده‌یه‌ ئه‌هینیت که‌ پیغه‌مبه‌ر صلی الله‌ علیه‌ وسلم فه‌رموویه‌تی: (نوێژ نابیت قسه‌ی خه‌لکی تیدا بیت، به‌لکو ته‌نها زیکر و ته‌سبیح و خویندنی قورئانه‌)

پاشان ئەم فەرموودەیه ئەهینیت که پیغه مبهەر صلی الله علیه وسلم له حه جدا به وه فدی شاره کانی تری ئەووت: (که سیک له ئیوه نام بات بۆلای قه ومه که ی ؟ به راستی قوره ش پێگریان لیکردووم که که لامی په روهردگارم بگه یه نم)

هه روه ها ئەم ئایه ته ئەهینیت: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾

دواتر ووته ی محمد بن شعیب بن شابور ئەهینیت که له ته فسیری ئەم ئایه ته دا ئە ئی: کلام الله: قورئانه.

دوای هینانی ئەم به لگانه أبر السیغ الا صبرانی ئە ئی:

جبریل قورئانی بیستوو له الله عز وجل، وه پیغه مبهەر صلی الله علیه وسلم قورئانی بیستوو له جبریل علیه السلام، وه هاوه لانی پیغه مبهەر صلی الله علیه وسلم الله لییان رازی بیئت قورئانیان بیستوو له پیغه مبهەر صلی الله علیه وسلم، ئاوا چین دوای چین له یه کترینان بیستوو تا کو ئە مرؤمان، قورئان دوای ئیمه ش ههروهک پێش ئیمه ئە بیئت که که لامی الله یه مه خلوق نیه، وه هه ر که سیک پی واییت قورئان مه خلوقه یان هه ندیکی مه خلوقه یان به شیکی مه خلوقه له حالییک له حاله کاند و له پروویک له پرووه کاند، ئەوا پی وایه که جبریل شتیکی مه خلوقی له الله بیستوو، وه شتیکی مه خلوقی بۆ پیغه مبهەر صلی الله علیه وسلم هیناوه، وه پیغه مبه ریش صلی الله علیه وسلم شتیکی مه خلوقی بۆ ئوممه ته که ی هیناوه.

(الحجة في بيان المحجة : ١ / ٢٢٤-٢٢٥)

بروانه أبو الشیخ به هه‌مان ئایه‌ت و فه‌رمووده ره‌ددیان ئه‌داته‌وه که ئیمام احمد ره‌ددی داونه‌ته‌وه، که هه‌مووی به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خوینراوه‌که قورئانه که لامی الله یه نابیته مه‌خلوق کاتیک عه‌بد ئه‌یخوینئ، وه ئه‌لئ هه‌ر که سیک پئی واییت قورئان له‌ حالیک له‌ حاله‌کاندا مه‌خلوقه ئه‌وا پئی وایه که جبریل شتیکی مه‌خلوقی هی‌ناوه بۆ پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم، وه پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم شتیکی مه‌خلوقی هی‌ناوه بۆ ئوممه‌ته‌که‌ی، که ئه‌مه هه‌مان ره‌ددی ئیمام احمده بۆ له‌فزیه‌کان، گه‌ر أبو الشیخ له مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان تی‌نه‌گات چۆن هه‌مان ئایه‌ت و فه‌رمووده استدلال پئی ئه‌کات له‌ دژیان ؟ گه‌ر له مه‌زه‌به‌یان تی‌نه‌گات نازانی وه‌جه‌ی استدلال کردن چیه به‌م ئایه‌ت و فه‌رموودانه، جه‌ماعه‌تی دوو جه‌زائیره‌که ئیستا له‌م حاله‌دان که نازانن مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان چی بووه بۆیه زۆر قورسه له‌سه‌رتان که تی‌بگه‌ن بۆ ئیمام احمد له هه‌موو ره‌دده‌کانی باسی ئه‌وه ئه‌کات قورئان مه‌خلوق نیه و له‌ هیچ حالیکدا نابیته مه‌خلوق، بۆ جاریکیش باسی ئه‌وه ناکات که فعلی عه‌بد له‌و کاته‌دا به مه‌خلوق وه‌سف ناکریت

أبو السَّيْفِ الْأَصْبَهَانِي قسه له‌سه‌ر ئه‌م ئایه‌ته ئه‌کات ئه‌لئ:

﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا﴾ [الجن: ١]

ئه‌مه ئه‌سه له‌وه‌ی که له‌فز به قورئان بریتیه له قورئان، چونکه جنه‌کان له‌فز و قیرائه و تیلاره‌ی پیغه‌مبه‌ریان بیست صلی الله علیه وسلم، وه ووتیان: ئیمه قورئانیکی سه‌یرمان بیست.

هه‌روه‌ها ئه‌ئێ: الله نه‌یفه‌رموو جنه‌کان گوی ئه‌گرن له‌ حیکایه‌تی قورئان، وه نه‌یفه‌رموو ئه‌وه‌ی ئه‌یبیستن حیکایه‌تی قورئانه، به‌لکو الله تبارک وتعالی پروونی کرده‌وه که له‌ فزی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌ قورئان بریتیه له‌ قورئان، وه قیرائه‌تی بۆ قورئان بریتیه له‌ قورئان، وه که‌لامی به‌ قورئان بریتیه له‌ که‌لامی الله عز وجل.

بروانه (الحجة في بيان المحجة : ١ / ٣٨٩-٣٩٠)

سه‌یرکه‌ن أبو الشیخ که له‌ فزییه‌کی غه‌یر مه‌خلوقیه ئه‌ئێ له‌ فزی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم به‌ قورئان بریتیه له‌ قورئان، ئایا که أبو الشیخ له‌ فزیه‌ کسان ئه‌کات به‌ قورئان و ئه‌ئێ له‌ فز قورئانه‌که‌یه، پاشان که ئه‌ئێ له‌ فزم به‌ قورئان مه‌خلوق نیه، پیتان وایه مه‌به‌ستی له‌ له‌ فز فعلی عه‌بد بێت؟! له‌ کاتی‌کدا پێشتر ووتی له‌ فزه‌که قورئانه‌که‌یه، ئایا پیتان وایه که بلی له‌ فز فعلی عه‌بد و فعلی عه‌بد که‌ش قورئانه ؟ ئه‌مه ئه‌چیته عه‌قله‌وه زانیه‌ک بلی فعلی عه‌بد که قورئانه‌که‌یه؟! بۆیه روونه که ئه‌لێن له‌ فزمان به‌ قورئان مه‌خلوق نیه مه‌به‌ستیان له‌ له‌ فز قورئانه‌که‌یه نه‌ک فعلی عه‌بد که، چونکه خۆی ووتی له‌ فزه‌که بریتیه له‌ قورئانه‌که

قوام السنة الأصهباني ئه‌ئێ:

ریوایه‌ت کراوه له‌ پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم که فه‌رموویه‌تی: (نوێژه‌کانمان نابیت هیچ شتی‌ک له‌ قسه‌ی مروؤفی تیدا بیت، به‌لکو ته‌نها قورئان خویندنه)

جا گهر قیرائه مه‌قروء نه‌بیٔ نه‌وا مانای فه‌رمووده‌که ئاواى لی‌دیٔ: (نابیٔ هیچ قسه‌یه‌کی مرؤفی تی‌دا بیٔ، به‌لکو ته‌نها قسه‌ی مرؤقه) ئەم ووتیه‌ش هیچ مانایه‌کی نیه، وه ئوممه‌ت کوک‌ه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که ئە‌گهر که‌سیک سویند بخوات به‌ته‌لاق که قسه‌ناکات، جا قورئان بخوینئ نه‌وا سوینده‌که‌ی ناکه‌ویٔ، جا ئە‌گهر قیرائه که‌لامی مرؤف بوایه نه‌وا سوینده‌که‌ی ئە‌که‌وت.

(الحجة في بيان المحجة : ٤٠٠/١)

قوام السنة که ئە‌ویش له‌فزیه‌کی غه‌یر مه‌خلوقیه به به‌لگه‌کانی و په‌دده‌کانی بۆ له‌فزیه‌کان به‌روونی ده‌رنه‌که‌ویٔ که مه‌به‌ستیان له له‌فز قورئانه‌که‌یه نه‌ک فعلی عه‌بده‌که، بۆیه ئە‌لئ گهر قیرائه که‌لامی مرؤف بیٔ نه‌وا ئە‌و که‌سه سویندی ئە‌که‌ویٔ که سویندی خواردوو قسه نه‌کات کاتیک قورئان ئە‌خوینئ، ئایا پیتان وایه قوام السنة که ئە‌لئ قیرائه بریتیه له قورئان مه‌به‌ستی له قیرائه فعلی عه‌بد بیٔ بلی فعلی عه‌بد بریتیه له قورئان؟! که ئە‌مه کوفره و مه‌زه‌بی حلولیه‌کانه، وه ئە‌گهر به‌هوی بیسه‌لمینم که له‌فزیه غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان مه‌به‌ستیان ئە‌وه بووه قورئان مه‌خلوق نیه نه‌ک فعلی عه‌بد مه‌خلوق نیه نه‌وا هینده به‌لگه ئە‌خه‌مه پروو که پۆسته‌کان ژماره‌یان زۆر زیاتر بیٔ له‌مه‌ی ئیستا، وه بیر له قیامه‌تت بکه‌ره‌وه فه‌هی هه‌موو ئە‌م زانایانه به‌هیچ مه‌زانه له به‌رامبه‌ردا فه‌هی دوو که‌سی سه‌رده‌مه‌که‌ت به کوپرانه وه‌ربگریت وه‌ک ئە‌وه‌ی بلی ئە‌م دوو که‌سه ئیمام احمد و ئیمام شافعی بن، باشه ئە‌م دوو که‌سه چیان هه‌یه که نه‌توانرئ له فه‌هی ئە‌وان لابدریٔ و قورس بیٔ قه‌ناعه‌ت بکه‌یت که ئە‌وان به هه‌له له‌م باسه حالی بوونه ؟ له کاتی‌کدا خۆتان باش

ئەزانن یەك سه‌له‌ف و خه‌له‌فیان نیه به‌و جوۆره‌ی ئەوان باسی مه‌زه‌به‌ی
له‌فزیه‌کانیان کردبۆ، من تا قیامه‌ت مۆله‌تتان ئەده‌مۆ له‌ زانایه‌کی ئەه‌لی سوننه
به‌پینن که بۆی له‌فزیه‌کان ئەوا نه‌بوون که ئەیان ووت فع‌لی عه‌بد مه‌خلوقه‌ له‌کاتی
قورئان خویندنه‌وه، وه ئەه‌لی سوننه له‌ ر‌ه‌ددی ئەوان ووتیان: فع‌لی عه‌بد به‌ گشتی
مه‌خلوقه‌ به‌لام له‌کاتی قورئان خویندنه‌وه فع‌لی عه‌بد که به‌ مه‌خلوق وه‌سف
ناکریت، گهر به‌ مه‌خلوق وه‌سفی بکه‌یت ئەبیته‌ جه‌همی، بزانه‌ یه‌ک زانا ئەدۆزنه‌وه
وه‌ک دوو جه‌زائیره‌ که به‌م جوۆره‌ باسی باب‌ه‌ته‌که‌ بکه‌ن، ئاخ‌ر ئەم دوو که‌سه‌ چین که
ووته‌یان بکری به‌ ئەسل و ووته‌ی هه‌موو زانیانی تر به‌ ووته‌ی ئەوان به‌راو‌ورد بکری
گهر موافقی ئەم دووانه‌ نه‌بوون ئەوا تی‌نه‌گه‌یشتوون و نه‌یانزانیوه‌ مه‌سه‌له‌ چیه‌!!!
ئەوپه‌ری هه‌یه‌ له‌م باب‌ه‌ته‌ ئەوه‌یه‌ که ئەوان چه‌ند سالی‌ک پ‌یش ئ‌یوه‌ گه‌یشتوون به‌
کتیبه‌کانی سه‌له‌ف، نه‌ک ئەوان وه‌ک دوو پار‌یزه‌ری مه‌نه‌جه‌ی سه‌له‌ف سه‌یر بکه‌ن،
الله هه‌ردووکیان له‌ناو ببات گهر شایه‌نی هیدایه‌ت نین.

ماویه‌تی

به‌شیّک

یا رب گهر ئه‌وه‌ی من باسی ئه‌که‌م ده‌رباره‌ی له‌فزیه‌کان هه‌له‌یه و دینی جه‌همیه‌کان
بلاو ئه‌که‌مه‌وه ئه‌وا له‌عنه‌تم لیبیت

ئامین

وه ئه‌گهر ئه‌وه‌ی جه‌ماعه‌تی دوو جه‌زائیره‌که باسی ئه‌که‌ن ده‌رباره‌ی له‌فزیه‌کان
هه‌له‌یه و به‌ناحه‌ق خه‌لک و زانایان ته‌کفیر ئه‌که‌ن له‌عنه‌تیان لیبیت

کۆ له‌وان وه‌ک من دُنیا‌یه له‌عه‌قیده‌که‌ی با وه‌ک من ئامین بکات

یا رب ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر حه‌قه سه‌ری بخه‌یت
ئه‌وه‌ی ناحه‌قه سه‌رشۆر و بێ قیমে‌تی بکه‌یت

ئامین

اللفظیة (٣٥)

ابن منده له کتیی (الرد علی اللفظیة) ئە‌ئ:

خیلاف نیه له‌نیۆ زانیانی شاره‌کان له‌وه‌ی که له‌فز به‌ قورئان و ئیمان مه‌خلوق نیه، وه‌ ئە‌و که‌لامه‌ی دابه‌زیوه‌ خودی که‌لامی الله‌ یه، جا ئە‌وانه‌ی که باس‌مان کردن له‌ پێشه‌وایانی خه‌‌ئکی رۆژه‌‌لات و رۆژئاوا ئە‌ستیره‌ی خه‌‌ئکی زه‌وین، وه‌ چرای هیدایه‌تن، وه‌ پارێزگاری له‌ دینی الله‌، وه‌ به‌ ووته‌ی ئە‌وان ئاگری بیدعه‌ و گومرای کوزایه‌وه، کۆکن له‌سه‌ر ته‌بدیع کردن له‌فزیه‌کان و کوفره‌که‌یان، وه‌ به‌ هه‌مان شیوه‌ هه‌ر که‌سیک بلی ئیمان مه‌خلوقه‌، وه‌ هه‌ر که‌سیک پێ وایت خوینراو (مه‌تلو) له‌ کتیی الله‌ حیکایه‌ت و عیباره‌ته‌ له‌ که‌لامی الله‌، هه‌روه‌ک چۆن په‌کخه‌ره‌کانی سیفات پێیان وابوو قورئان دانه‌به‌زیوه‌ له‌ ئاسمان به‌‌ئکو جبریل به‌ حیکایه‌تی که‌لامی الله‌ دابه‌زیوه، وه‌ به‌ پێغه‌مبه‌ر صلی الله‌ علیه وسلم گه‌یشته‌وه حیکایه‌تی ئە‌وه‌ی که جبریل هیناویه‌تی له‌ الله‌-وه، وه‌ به‌ هه‌مان شیوه‌ به‌ ئیمه‌ گه‌یشته‌وه، له‌ ئینکاری کردنیان بۆ قورئان و درۆ کردنیان به‌ ناوی الله‌ ئە‌م قسانه‌یان کرد.

جا مروّف ته‌قوای په‌روهردگاری بکات و په‌ند له‌وانه‌ی پېش خو‌ی وه‌رېگریت ته‌وانه‌ی
ئه‌مه‌ مه‌زه‌ب و ووته‌یان بووه‌ که چوّن له‌ دونیا ده‌رچوو به‌ هه‌جر کراوی و زه‌م کراوی
و ده‌ر کراوی له‌ مه‌جلیسه‌کان و شاره‌کاندا، به‌هو‌ی عه‌قیده و ووته‌ ناشرینه‌که‌ی که
موخالفی دینی الله‌ یه‌، ته‌وانه‌ی پېشه‌وای ته‌هلی گومرایین که له‌ مه‌جلیس و
کو‌بوونه‌وه‌کانی ته‌هلی عیلم باس نا‌کرین ئیلا له‌ عه‌نه‌تیا ن له‌ ته‌کریت، وه‌ک: الکرا بیسی
و ابن کلاب و الشراک و ابن الأشعري و هاوشیوه‌کانیان ته‌وانه‌ی که مه‌رجه‌عیان له
دیندا عه‌قله‌ هیچه‌کانیان و ره‌ئیه‌ بی‌زراوه‌کانیانه‌.

هه‌ر له‌ هه‌مان کتیبدا ابن منده‌ ته‌ئ:

أخبرنا أحمد بن محمد بن إبراهيم حدثنا أبو حاتم الرازي ووتی:

له‌ ووته‌ی جه‌هم بن صه‌فوان و حسین الکرا بیسی و داود بن علی ته‌وه‌یه‌ که له‌ فزیان
به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، وه‌ ته‌و قورئانه‌ی دابه‌زیوه‌ به‌سه‌ر پېغه‌مبه‌رمان صلی الله‌ علیه
وسلم که جبریلی ته‌مین هیناویه‌تی حیکایه‌تی قورئانه‌، جا ابو عبدالله احمد بن محمد
بن حنبل به‌ جه‌همی دانان، وه‌ زانایانی شاره‌کان هه‌موویان شوینی احمد که‌وتن له
جه‌همی دانانیان، هیچ خیلاف نیه‌ له‌ نیو ته‌هلی ته‌هر له‌م باب‌ه‌ته‌دا.

به‌شیکی که‌م له‌ ده‌ستنوسی ته‌م کتیبه‌ی ابن منده‌ به‌رده‌سته‌ که بۆ ره‌ددانه‌وه‌ی
له‌ فزیه‌کان نوسیویه‌تی، وه‌ هه‌ندیک زانا به‌شیکی له‌ ریوایه‌ته‌کانی ته‌م کتیبه‌یان نه‌قل

کردووہ وہک ابو اسماعیل الأنصاري و قوام السنة الأصهباني، کہ ئه وهی دووه میان به شیکی باشی کتیبه که ی ریوایه ت کردووہ له أبو عمرو عبدالوهاب که کوپی ابن منده-یه.

سەيركەن ابو حاتم الرازي ئەم زانا گەورەيەى سەلەف چۆن باسى مەزەهەبى
كەرابيسى و لەفزيەكان ئەكات، ئايا ووتى كەرابيسى و داود ئەيان ووت فعلى
عەبدەكە مەخلوقە كە قورئان ئەخوينى بەلام قورئانەكە غەير مەخلوقە ؟ يان ووتى
كەرابيسى و داود ئەيان ووت ئەو قورئانەى جبريل هينايەتى بۆ پيغەمبەر صلى الله
عليه وسلم حيكايەتى قورئانە ؟ ئەو چيتانە تيگەيشتى ابو حاتم الرازي بۆ مەزەهەبى
لەفزيەكان قبول ناكەن تيگەيشتى ابو فلان و ابو علانى جەزائيرى قبول ئەكەن ؟!!!

ابو حاتم- یش له مه زهه بی که رابیدی و له فزیه کان تیڼه گه یشتبوو ؟!!

ئەم رىوايەتە بەسە بۆكەسېك كە حەقى بويت لەم باسەدا، ھەرچەندە لە پۆستەكانى سەرەتادا ئەم رىوايەتەم ھىناوہ بەلام ئىستا بۆيە دووبارەى ئەكەمەوہ چونكە ابن مندەش لە كتيبى (الرد على اللفظية) ھىناويەتى، واتا ئەويش بە ھەمان جۆر لە مەزھەبى لەفزيەكان تىگەيشتووہ نەك وەك دوو جەزائىريەكە اللہ لەناويان ببات، وە پيش ھىنانى رىوايەتەكەش ابن مندەكە باسى مەزھەبى لەفزيەكان ئەكات ھەر بەو جۆرە باسى ئەكات كە لەفزيەكان قورئانەكە بە مەخلوق ئەزانن (مەتلو) نەك باسى

فعلى عهد بکات، وه ئه‌وه‌ی ئه‌یخوینین حیکایه‌تی که لای الله یه له‌لای له‌فزیه‌کان، وه بینیمان که ابن منده ناوی که رابیدی و الشراک و ابن کلاب و ابو الحسن الأشعري به‌یه‌که‌وه هیئا، هه‌موویانی به‌خاوه‌نی یه‌که‌عه‌قیده وه‌سف کرد ده‌باره‌ی قورئان چونکه هه‌موویان کۆکن که ئه‌م قورئانه‌ی زه‌وی مه‌خلوقه و حیکایه‌تی قورئانه‌که‌ی ئاسمانه نه‌که‌خودی قورئانه‌که‌ی بیت و که لای الله بیت

اللائئى ئه‌ئى:

وأخبرنا عبيدالله قال أخبرنا أحمد بن كامل قال حدثني أبو عبدالله الوراق ووتى: من كتبه‌کانى داود الأصهبانى-م ئه‌نوسیه‌وه، جا رۆژیکیان من له‌لای داود بووم له مه‌دخه‌لى ماله‌که‌یدا له‌گه‌ل ژماره‌یه‌که‌له‌که‌سانى غه‌ریب، پرسیارى قورئانى لی‌کرا داود ووتى: ئه‌و قورئانه‌ی که الله فه‌رموویه‌تی: (لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ) وه فه‌رموویه‌تی: (فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ) مه‌خلوق نیه، به‌لام ئه‌و قورئانه‌ی که له‌ناوماندایه له‌شگران و ئافره‌تی خوین بینو ده‌ستی لیئه‌ده‌ن مه‌خلوقه.

القاضي أحمد بن كامل ووتى: ئه‌مه مه‌زه‌به‌ی الناشئ-ه، وه ئه‌مه کوفره به‌الله-ی العظیم، به‌سه‌حیحی هاتوو له‌پێغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم که نه‌هیکردوو له‌وه‌ی سه‌فه‌ر بکریت به‌قورئان بۆ خاکی دوژمن، له‌ترسی ئه‌وه‌ی بکه‌ویته ژیر ده‌ستی دوژمن، جا پێغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم ئه‌وه‌ی له‌موسحه‌ف و موسحه‌فه‌کاندا

نوسراوه به قورئانی دانا، جا قورئان له‌سه‌ر روویک بخوینری ئه‌وا هه‌ر یه‌ک قورئانه و مه‌خلوق نیه‌.

(شرح أصول اعتقاد : ٦١٣)

سه‌یرکه‌ن کاتیکی داود الأصهبانی ئه‌لّی ئه‌م قورئانه‌ی زه‌وی مه‌خلوقه به‌لام قورئانه‌که‌ی ئاسمان مه‌خلوق نیه‌، القاضي أحمد بن کامل به هه‌مان ئه‌و ووتیه ره‌ددی داود ئه‌داته‌وه که ره‌ددی له‌فزیه‌کانی پّ دراوه‌ته‌وه، له‌خۆت پیرسه بۆ ؟ ئینجا اللالکائی ئه‌م ریوایه‌ته له‌و فه‌صله ئه‌هینیت که بۆ باسکردنی له‌فزیه‌کان دایناوه، بۆچی ووته‌ی داود که ئه‌لّی قورئانی ئاسمان مه‌خلوق نیه‌ و قورئانی زه‌وی مه‌خلوقه له‌ژێر فه‌صلی له‌فزیه‌کان ئه‌هینیت گه‌ر ئه‌مه ووته‌ی له‌فزیه‌کان نه‌بیت ؟ چونکه داود گه‌ر دوو کوفری جیاوازی هه‌بیت هه‌ر کوفریک له‌ژێر بابه‌تیکدا باس ئه‌کات نه‌ک دوو کوفری جیاوازی داود له‌ژێر یه‌ک بابه‌تدا به‌ینیت، که له هه‌ر له‌ژێر ئه‌م بابه‌ته‌دا هیناویه‌تی که باسی له‌فزی بوونی داود ئه‌کات، وه له پۆسته‌کانی سه‌ره‌تا که ده‌رباره‌ی عه‌قیده‌ی داود کردم چه‌ندین به‌لگه‌مان هینا که داود له‌فزی بووه به‌روونی ئه‌یووت له‌فزم به قورئان مه‌خلوقه، وه قوتابی که‌رابیسی بووه، بۆیه ئه‌م ووته‌یه هیچ سه‌یر نیه له‌لایه‌ن داود، جا لیڤه‌دا داود دوو جه‌زائیره‌که سه‌رشۆر و شه‌رمه‌زار ئه‌کات، چونکه ئیمه و دوو جه‌زائیره‌که هه‌ردووکی لایه‌ن کۆکین که داود له‌فزی بووه به‌لگه‌ی روون هه‌یه له‌سه‌ری، به‌لام خیلایه‌مان هه‌یه که ئایا مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان چی بووه، من ئه‌لیم له‌فزیه‌کان مه‌به‌ستیان مه‌خلوقی قورئان بووه له‌م ووته‌یه، ئه‌وانیش ئه‌لین نه‌خیر له‌فزیه‌کان قورئانیان به مه‌خلوق نه‌ئزانی ته‌نها فعلى عه‌بدیان به مه‌خلوق

ئەزانی، کەواتە با داود کە کەسیکی له‌فزیه‌ بیٔ بۆمانی روون بکاته‌وه‌ مه‌به‌ستی له‌فزیه‌کان چی بووه‌، به‌ پێی فه‌همی ئیوه‌ بیٔ داود قورئان به‌ غه‌یر مه‌خلوق ئەزانیت وه‌ دژی ئەوه‌یه‌ کە بووتری قورئان مه‌خلوقه‌، وه‌ به‌ پێی فه‌همی من داود و هه‌موو له‌فزیه‌کان مه‌به‌ستیان له‌ ووته‌که‌یان ئەوه‌ بوو قورئان به‌ نسه‌ت الله‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌ به‌لام کە عه‌بد ئەدای ئەکات قورئانه‌که‌ ئەبیته‌ مه‌خلوق له‌لایه‌ن عه‌بدوه‌، له‌ نه‌تیجه‌دا داودی له‌فزی فه‌همی کام له‌ ئیمه‌ی پشت راست کرده‌وه‌ ؟ ئایا ووتی ئەم قورئانه‌ی زه‌وی مه‌خلوق نیه‌ به‌لام فع‌لی عه‌بد مه‌خلوقه‌ ؟ یان ووتی ئەم قورئانه‌ی سه‌ر زه‌وی مه‌خلوقه‌ کە عه‌بد ئەخوینی و ئەینوسی به‌لام قورئانه‌که‌ی ئاسمان غه‌یر مه‌خلوقه‌ کە له‌لای الله‌-یه‌ ؟

بۆیه‌ ئەم ریوایه‌ته‌ وه‌ک تیریکی وایه‌ بۆ سه‌ر دلتان، به‌لام دلیک مرد بیٔ تیر چۆن کاری تی ئەکات ؟ وه‌ ووته‌که‌ی ابو حاتم ده‌رباره‌ی عه‌قیده‌ی که‌رابیسی و داود شمشیریکه‌ له‌ هه‌ناوتاندا چه‌قیوه‌.

ماویه‌تی

به‌شیخ

قال البخاری رحمه الله:

وَمَا ذُكِرَ فِي خَلْقِ أَفْعَالِ الْعِبَادِ وَأَكْسَائِهِمْ، لِقَوْلِهِ تَعَالَى: {وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا}.

(صحيح البخاري / كتاب التوحيد / بَابُ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُندَادًا)

سه‌یرکه‌ن بوخاری له سه‌حیحه‌که‌یدا هه‌مان ئه‌و مه‌نه‌جه‌ی هه‌یه‌که‌ له‌ کتیی (خلق أفعال العباد) باسی ئه‌کات، وه‌ بوخاری له‌ کتیی (خلق أفعال العباد) ئه‌م دوو ئایه‌ته‌ ئه‌هینیت به‌ به‌لگه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ فعلى عه‌بد هه‌موو کات مه‌خلوقه‌، که‌ لی‌ره‌شدا بۆ هه‌مان مه‌به‌ست هیناویه‌تی، ئه‌مه‌ش ئه‌و درۆیه‌ی جه‌زائیره‌که‌ هه‌لئه‌وه‌شینیته‌وه‌ که‌ ئه‌ئ: بوخاری سه‌حیحه‌که‌ی پیش کافر بوونی نویسه‌وه‌، له‌ کو‌تایی ته‌مه‌نی کتیی (خلق أفعال العباد) نویسه‌وه‌، بۆیه‌ فه‌رمووده‌کانی سه‌حیحه‌که‌ی وه‌رئه‌گرین چونکه‌ پیش کافر بوونی نویسه‌وه‌تی!!!

ده‌ی ئه‌وه‌تا له‌ سه‌حیحه‌که‌شی هه‌ر کافر بووه‌ به‌ پێ مه‌زه‌به‌ی ئیوه‌، بۆیه‌ ئه‌زیه‌ت بکیشن و ده‌ست بکه‌ن به‌ بانگه‌واز که‌ ئه‌م کتیبه‌ کوفری تیدایه‌ و خاوه‌نه‌که‌ی کافره‌ فه‌رمووده‌کانی ناو کتیبه‌که‌ قبول ناکریت چونکه‌ کافر ریوایه‌تی کردووه‌، جگه‌ له‌ ئیوه‌ که‌س نیه‌ ئوممه‌ت ئاگادار بکاته‌وه‌ له‌م بابه‌تانه‌، به‌لام نه‌که‌ن وه‌ک نه‌زامیه‌کان بلین

ئاساییه کافره به‌لام له ریوایه‌تدا سیه‌یه و فه‌رمووده‌ی قبوله! به ئیجماع ریوایه‌تی
کافر قبول نیه.

به‌شیك

له‌لای سه‌له‌ف خه‌لق جیایه له‌ مه‌خلوق

خه‌لق سیفه‌تی الله یه مه‌خلوق نیه

مه‌خلوق دروستکراوه‌کانی الله-ن

فعله‌که فعلی الله یه مه‌خلوق نیه، دروستکراوه‌که مه‌فعوله‌که یه که مه‌خلوقه

الله تعالی به ده‌ستی خۆی ئاده‌می دروستکردوو، فعلی الله له دروستکردنی ئاده‌م

مه‌خلوق نیه، به‌لام ئاده‌م که به فعلی الله دروست بووه مه‌فعوله و مه‌خلوقه

واتا الله تعالی به فعلی غه‌یر مه‌خلوقی خۆی ئاده‌می مه‌خلوقی دروستکردوو

جا هه‌روه‌ک چۆن الله تعالی به فعلی غه‌یر مه‌خلوقی خۆی ئاده‌می مه‌خلوقی

دروستکردوو، به هه‌مان شیوه ئیمه‌ی مرۆفیش به فعلی مه‌خلوقی خۆمان که لامي

غه‌یر مه‌خلوقی الله ئه‌خوینین و ئه‌نوسین

به‌لام دوو جه‌زائیریه‌که ناچیته عه‌قلیان‌ه‌وه که به فعلیکی مه‌خلوقی به‌نده که لامي

غه‌یر مه‌خلوقی خالق بخوینری و بنوسری، ئه‌ی چۆن برۆا به‌وه ئه‌که‌ن که الله به فعلی

غەیر مه‌خلوقی خۆی ئاده‌می مه‌خلوقی دروستکردوو، وه به که‌لامی غەیر مه‌خلوقی
خۆی (کُنْ) مه‌خلوقاتی دروستکردوو؟!

غەیر مه‌خلوقی فع‌لی الله و که‌لامی الله ئاده‌م و باقی مه‌خلوقات ناکات به غەیر
مه‌خلوق

مه‌خلوقی فع‌لی ئی‌مه‌ش که‌لامی غەیر مه‌خلوقی الله ناکات به مه‌خلوق.

به شیخ

کابرای عمومی دهرویشی جه زائیری ئە ئی:

(خۆ له سهردهمی ئیمام احمد که لامي نه فسی هه ر له ئارادا نه بووه) !!!

وهه ئەمه ئاستی زانستیت بیته له تیڱه یشتن له ووتهی فرقه کان که چی بهم حاله وه راست و چهپ زانایان ته کفیر بکهیت چونکه هاوړای بیدعه پیسه که ی شیخه جه زائیره بئ قیمه ته که یان نه کردووه

ئە ئی له سهردهمی ئیمام احمد خۆ که لامي نه فسی هه ر له ئارادا نه بووه!!!

ئەمه قسه ی که سیکه که ئەلیف و بئ نه زانیته ده باره ی عه قیده ی فرقه کان له سیفه تی که لام، داماو یه که م که س که باسی که لامي نه فسی کرد ابن کلاب بوو که سالییک پيش ئیمام احمد مردووه (٢٤٠ هـ)

چۆن له سهردهمی ئیمام احمد که لامي نه فسی له ئارادا نه بووه ؟ ئەسله ن تۆ ئەزانی که لامي نه فسی چیه ؟ ئەزانی کئ بوون ئەمه یان ئەووت ؟ وه مه به ستیان چی بوو ؟

قال عبد الله :

سألت أبي رحمه الله عن قوم، يقولون: لما كلم الله عز وجل موسى لم يتكلم بصوت ؟ فقال أبي: بلى إن ربك عز وجل تكلم بصوت هذه الأحاديث نروها كما جاءت.

(السنة لعبدالله : ٥١٨)

سه‌یرکه عبدالله پرسیارى ووته‌ی کوللابیه‌کان ئە کات له‌ باوکی، که نه‌ فی ئە وه ئە که‌ن الله به‌ حەرف و به‌ صه‌وت قسه‌ بکات، له‌ کاتی‌کدا جه‌ه‌می و موخته‌زیله‌ نه‌ فی ئە وه‌ ناکه‌ن که‌ الله به‌ ده‌نگ و به‌ پیت قسه‌ی کرد له‌ گه‌ل موسى علیه‌ السلام، به‌ لام ئە لێن الله که‌ لامه‌ که‌ی خه‌لق کرد له‌ داره‌ که‌

سه‌یرکه‌ الحاکم له‌ تاریخ نیسابور ئەم ووته‌یه‌ی ابن خزیمه‌ نه‌ قل ئە کات که‌ چی ئە لێ به‌ کوللابیه‌کان

قال ابن خزيمة:

فقد كان أحمد بن حنبل من أشد الناس على عبد الله بن سعيد وعلى أصحابه كالحارث وغيره.

(تذكرة الحفاظ للذهبي : ٢/٢١١)

سه‌یرکه ابن خزیمة توندی ئیمام احمد به‌رامبه‌ر ابن کلاب باس ئەکات چونکه وه‌ک باسم کرد ابن کلاب سالی‌ک زووتر مردوو‌ه له‌یه‌ک سه‌رده‌مدا ژیاون.

ئینجا کۆ وتوویه‌تی که‌رابیسی و له‌فزیه‌کان بر‌وایان به‌که‌لامی نه‌فسی هه‌بووه نه‌فی حه‌رف و سه‌وتیان کردوو‌ه تا‌کو تو‌ئمه‌ه باس بکه‌یت ؟

تۆ هیشتا له‌مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌کان و کوللابیه‌کان حاڵی نه‌بووی هاتووی تی‌که‌لت کردوون، که‌رابیسی نه‌فی حه‌رف و سه‌وتی نه‌ئه‌کرد، بر‌وای به‌که‌لامی نه‌فسی نه‌بوو، پێی وابوو الله به‌ده‌نگ و به‌پیت قسه‌ی کردوو‌ه، قورئانه‌که‌ی ئاسمان که‌لامی الله یه‌مه‌خلوق نیه‌به‌پیت و به‌ده‌نگ قسه‌ی پێ‌کردوو‌ه، به‌لام که‌عه‌بد ئه‌دای ئەکات ئەبیته‌مه‌خلوق، به‌لام ابن کلاب بر‌وای به‌که‌لامی نه‌فسی هه‌بوو که‌یه‌که‌م که‌س بوو ئەمه‌ی داهینا و نه‌فی حه‌رف و سه‌وتی کرد، ئه‌یووت الله به‌ده‌نگ و به‌پیت قسه‌ناکات، به‌ل‌کو که‌لامی نه‌فسی هه‌یه‌نه‌ده‌نگه‌و نه‌پیته‌، ئه‌و قورئانه‌ی دابه‌زیوه‌حیکایه‌ته‌له‌که‌لامی نه‌فسی الله به‌ده‌نگ و پیتی ئیمه‌، جا له‌فزیه‌کان و کوللابیه‌کان و ئەشعه‌ریه‌کان که‌ئەشعه‌ری ئەئ عیباره‌ت نه‌ک حیکایه‌ت، هه‌ر سیکیان له‌سه‌ر ئەوه‌کو‌کن که‌ئەم قورئانه‌ی دونیا مه‌خلوقه‌له‌فزی به‌نده‌گانه‌حیکایه‌ت و عیباره‌ته‌له‌قورئانه‌که‌ی ئاسمان، به‌لام که‌رابیسی له‌وه‌دا پێچه‌وانه‌یانه‌که‌قورئانه‌که‌ی ئاسمان به‌پیت و به‌ده‌نگ الله قسه‌ی پێ‌کردوو‌ه، هه‌رچی کوللابی و ئەشعه‌رینه‌پیان وایه‌قورئانه‌که‌ی ئاسمان که‌لامی نه‌فسیه‌له‌زاتی الله دا بۆ ده‌نگ و بۆ پیته‌، جا خاڵی هاوبه‌ش هه‌یه‌له‌نیوانیان ده‌باره‌ی مه‌خلوقی ئەم قورئانه‌ی دونیا بۆیه‌هه‌رچی

ئەشعەری هەیه له مانادا موافقی له‌فزیه‌کانه و ئەم قورئانه‌ی دونیا به مه‌خلوق ئەزانن، ئەگەرچی هۆکاری گە‌یشتن به‌م عەقیده‌یان دوو شتی جیاوازی‌ت.

وه دلت خو‌ش نه‌كه‌یت بلی ئیستا پۆستم له‌سه‌ر ناكات چونكه وه‌لامی پێ نیه، والله هینده درۆت کردوو به ده‌ممان نازانم فریای کامه‌ی بکه‌وم، وه هینده چه‌واشه‌کاری و درۆت کردوو له گە‌یاندنی باسه‌کان نازانم که‌ی فریای پۆست کردن بکه‌وم، نامه‌وی زنجیره‌که‌م دوا‌بکه‌وی بۆیه جاری ئیهمالم کردوو‌یت، به‌لام ان شاء الله دواتر دیمه‌وه بۆ گیانت، وه هینده خو‌م ماندوو ناکه‌م پیت ئەمجاره به‌س موباهه‌له‌ت له‌گە‌ڵ ئەکه‌م به‌ له‌عنه‌ت کردن، ئینجا ئەیبینی له چه‌ندین درۆتدا موباهه‌له‌ت له‌گە‌ڵ ئەکه‌م، وه ئەگەر من له عەقیده و قسه‌ی خو‌م دلتیا نه‌بم جورئه‌ت ناکه‌م خو‌م بده‌مه به‌ر له‌عنه‌تی الله، ئەمه‌ش بۆیه باس ئەکه‌م بینیومه پۆستت کردوو ئەلی ده‌مم داخستوون وه‌لامیان پێ نیه بۆیه بیده‌نگ بوونه له ئاستم!!! پیم باش بوو ئیهمالت بکه‌م به‌لام که ئیهمال کردن وات لێ ئەکات وایزانی به‌رامبه‌ر وه‌لامی پێ نیه ئەوا نه‌ک وه‌لامی درۆ و چه‌واشه‌کانت ئەده‌مه‌وه به‌لکو سوورم له‌سه‌ر ئەوه‌ی له هه‌ر درۆ و چه‌واشه‌یه‌کت موباهه‌له‌ت له‌گە‌ڵدا بکه‌م، تۆ تا‌کو ئیستا هه‌ر به‌پێ عەقیده‌که‌ی خۆت مولزه‌م کراوی به‌ سێ کوفری گه‌وره‌، که خۆت لێ دزیه‌وه و ده‌ستت کرد به چه‌واشه‌ ووتت من بروام به عەقیده‌ی تۆ نیه تا مولزه‌مم بکه‌یت، ئی والله به‌پێ عەقیده‌ی خۆت مولزه‌مم کردبووی، هینده گه‌مژه‌ نین به‌پێ عەقیده‌ی خو‌مان به‌رامبه‌ره‌که‌مان مولزه‌م بکه‌ین که ئەزانین هه‌مان عەقیده‌ی ئیمه‌ی نیه.

اللفظیة (٣٦)

محمد بن موسی المضرعی ئەلئ:

ووتم به احمد بن صالح المصري: الكرابیسی ئەلئ: له‌فزمان به قورئان مه‌خلوقه.

ووتی: درۆی کرد دوژمنی الله، به‌لكو له‌فز به قورئان مه‌لفوزه، وه دیراسه مه‌دروسه، وه حیکایه‌ت حیکایه‌تکراوه، وه تیلاوه مه‌تلوه، قورئان که‌لامی الله عز وجل-ه مه‌خلوق نیه، هه‌ر که‌سیک بلی قورئان مه‌خلوقه ئەوا کافره به الله عز وجل، گه‌ر ده‌سه‌لاتم هه‌بوايه رِنگام نه‌ئه‌دا له‌گۆرستانی موسلمانان بنیژری.

محمد بن موسی ئەلئ ووتم: چ کوفریکه ؟

ووتی: کوفریکی له‌دین ده‌رخه‌ره.

ابن منره دواي هیئانی ئەم ریوايه‌ته ئەلئ:

ئهمه‌ سیفه‌تی ئه‌شه‌عه‌رییه‌کانه‌، ئه‌لّێن له‌فرمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، وه‌ مه‌قروء و مه‌تلوه‌ حیکایه‌تی که‌لامی الله-ن، وه‌ ئه‌وه‌ی له‌ نیوان دوو به‌رگه‌که‌ نوسراوه‌ پیته‌کانی مه‌خلوقه‌، جا ئه‌وان ئه‌لّێن قورئان مه‌خلوقه‌ به‌لام به‌ راشکاوی نا.

(مجلس في الرد على الزنادقة لابن منده)

احمد بن صالح المصري له‌ ته‌به‌قه‌ی ئیمام احمد بووه‌، ئیمام احمد له‌ عه‌قیده و له‌ فه‌رمووده‌دا ستایشی کردووه‌، زانا بووه‌ له‌ زانستی فه‌رمووده‌ و عیله‌ل، خۆیی و محمد بن يحيى الذهلي زانترین که‌سن به‌ فه‌رمووده‌کانی الزهري، ئه‌مه‌ش به‌ شایه‌تی ئیمام احمد بۆیان، هه‌روه‌ها ابو زرعة الدمشقي ئه‌لّی چوون بۆ عیراق احمد بن حنبل پێی ووتم: کێت به‌ جێیشت له‌ مصر؟ ووتم: احمد بن صالح، احمد بن حنبل دلخۆش بوو به‌مه‌، وه‌ به‌ چاکه‌ باسی کرد و دو‌عا‌ی بۆ کرد، هه‌روه‌ها کاتی که‌ احمد بن صالح دێته‌ به‌غداد ئه‌چێته‌ مائی ئیمام احمد ئیمام احمد پێشوازی لێ ئه‌کات و نزیکي ئه‌کاته‌وه‌ به‌یه‌که‌وه‌ موزاکه‌ره‌ی فه‌رمووده‌کانی الزهري ئه‌که‌ن.

ئهمانه‌ بۆیه‌ باس ئه‌که‌م چونکه‌ گه‌ر خاوه‌نی ووته‌که‌ نه‌ناسن ئه‌وا قه‌دری ووته‌که‌شی نازان.

سه‌یرکه‌ن احمد بن صالح له‌ ره‌ددی ووته‌که‌ی که‌رابیسی ئه‌لّی درۆ ئه‌کات له‌فر مه‌لفوزه‌، تیلوه‌ مه‌تلوه‌، قورئان که‌لامی الله یه‌ مه‌خلوق نیه‌، ئه‌وه‌ی بلێ مه‌خلوقه‌ کافره‌

ئایا گەر که‌رابیسی مه‌به‌ستی له‌ ووته‌که‌ی ئه‌وه‌ بی‌ت فعلی عه‌بده‌که‌ مه‌خلوقه‌ نه‌ک قورئانه‌که‌، واتا له‌فز له‌لای که‌رابیسی مانای فعلی عه‌بد بدات، ئه‌ی چۆن احمد بن صالح له‌ رهددی که‌رابیسی ئه‌لّی له‌فز مه‌لفوزه‌ ؟ واتا ئه‌لّی فعلی عه‌بده‌که‌ قورئانه‌ ؟!!! چونکه‌ کۆکین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ مه‌لفوز قورئانه‌که‌یه‌، وه‌ ئیوه‌ ئه‌لّی له‌فزیه‌کان که‌ باسی له‌فز ئه‌که‌ن مه‌به‌ستیان فعلی عه‌بده‌ نه‌ک قورئان، ئی باشه‌ احمد بن صالح له‌ رهددی له‌فزیه‌کان ئه‌لّی: له‌فز مه‌لفوزه‌!!! به‌ قسه‌ی ئیوه‌ بی‌ت احمد بن صالح وتوویه‌تی فعلی عه‌بد قورئانه‌!!! معاذ الله‌ ئه‌مه‌ کوفره‌، به‌هۆی جه‌هله‌که‌یانه‌وه‌ به‌م بابته‌ بئ ئاگایانه‌ کوفر ئه‌ده‌نه‌ پال زانایان، ئینجا هه‌رچی زانا هه‌یه‌ که‌ وتوویانه‌ له‌فرمان به‌ قورئان مه‌خلوق نیه‌ نالّی قیرائه‌ و مه‌قرو و دوو شتی جیان و هه‌ردووکیان غه‌یر مه‌خلوقن، به‌لکو ئه‌لّی قیرائه‌ و مه‌قرو و تیلاوه‌ و مه‌تلو و له‌فز و مه‌لفوزیه‌ک شتن و غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئایا که‌ ئه‌لّی ئه‌م دووانه‌ یه‌ک شتن واتا فعلی عه‌بده‌که‌ قورئانه‌ ؟!!! ئیوه‌ وا باسی ئه‌که‌ن، چونکه‌ ئه‌لّی له‌فزیه‌کان مه‌به‌ستیان له‌ له‌فز و قیرائه‌ و تیلاوه‌ فعلی عه‌بده‌، ئی ئه‌وه‌تا له‌ رهددی له‌فزیه‌کان ووتراوه‌: تیلاوه‌ و مه‌تلو و له‌فز و مه‌لفوز و قیرائه‌ و مه‌قرو یه‌ک شتن، که‌واته‌ وتوویانه‌ فعلی عه‌بده‌که‌ یه‌کسانه‌ به‌ قورئان!!! ئه‌مه‌ش کوفرێکی به‌واحه‌ گومانی تیدا نیه‌، که‌واته‌ ابو حاتم و احمد بن صالح و ابن منده‌ و ابن حامد و السجزي و جگه‌ له‌وانه‌ش هه‌موویان کافرن، مه‌لّی ئیمام احمد ته‌بدیعی کردوون ئیمه‌ش ته‌بدیعیان ئه‌که‌ین، ئیمام احمد لییان تیگه‌یشتوووه‌ بۆیه‌ ته‌بدیعیان ئه‌کات، به‌لام ئیوه‌ سویند به‌ الله‌ له‌م بابته‌دا نه‌ له‌ مه‌زه‌به‌ی ئه‌هلی سوننه‌ و نه‌ له‌ مه‌زه‌به‌ی دوو فرقه‌ له‌فزیه‌که‌ تیگه‌یشتوون

یان ئەم زانایانەش جاهیل بوونە لە ووتە‌ی کە‌رابیسی تیڤنه‌گە‌یشتوون بۆ‌یه بە‌م جوۆره‌
ره‌ددی ئە‌ده‌نه‌وه‌ ؟!!!

احمد بن علي بن الجارود ئە‌ی:

بیستم بە‌ ابو حاتم ووترا: کە‌سانیک ده‌لێن: له‌‌فز و مه‌لفوز جیان، قیرائە و مه‌قروء
جیان.

ابو حاتم ووتی: ئە‌مانە‌ جه‌‌همین، له‌‌فز و مه‌لفوز، قیرائە و مه‌قروء یه‌‌ک شتن، وه‌‌ غیر
مه‌‌خلوقه‌‌.

(الحجة في بيان المحجة : ٣١٣/١)

سه‌‌یرکه‌‌ن ابو حاتم الرازي ئە‌م ئیمامه‌‌ گه‌‌وره‌‌ی سه‌‌لف له‌‌ ره‌‌ددی له‌‌فزیه‌‌کان نائی
له‌‌‌فز مه‌‌خلوق نیه‌‌ و مه‌‌لفوزیش مه‌‌خلوق نیه‌‌، به‌‌‌لکو ئە‌‌ی له‌‌‌فز و مه‌‌لفوز یه‌‌‌ک شتن
و غه‌‌‌یر مه‌‌خلوقه‌‌، واتا جیا‌یان ناکاته‌‌وه‌‌ له‌‌‌یه‌‌‌کتر، ئایا گه‌‌‌ر مه‌‌زه‌‌به‌‌ی له‌‌فزیه‌‌کان
باسکردنی فعلى عه‌‌بد بی‌ت، ئایا پیتان وایه‌‌ ابو حاتم ب‌ل‌ی فعلى عه‌‌بد و قورئان یه‌‌‌ک
شته‌‌ ؟ ئە‌‌بوایه‌‌ ب‌ل‌ی له‌‌‌فزه‌‌که‌‌ مه‌‌خلوق نیه‌‌ و مه‌‌لفوزه‌‌که‌‌ش مه‌‌خلوق نیه‌‌‌حه‌‌‌سه‌‌ب
فه‌‌‌ه‌‌می ئیوه‌‌، به‌‌‌لام ئە‌‌ی یه‌‌‌ک شتن، ئە‌‌م ئیمامه‌‌ گه‌‌وره‌‌ش له‌‌‌مه‌‌زه‌‌به‌‌ی له‌‌فزیه‌‌کان
تیڤنه‌‌گە‌‌یشتووه‌‌ ؟ له‌‌‌کاتی‌کدا هه‌‌‌رچی ووتە‌‌ی له‌‌فزیه‌‌ غه‌‌‌یر مه‌‌خلوقیه‌‌‌کانه‌‌‌که‌‌‌سیان
له‌‌‌فز و مه‌‌لفوز جیا ناکه‌‌‌نه‌‌وه‌‌، هه‌‌‌موویان ئە‌‌لێن له‌‌‌فز مه‌‌لفوزه‌‌، ناتوانن پینه‌‌‌شی بکه‌‌‌ن
ب‌ل‌ین مه‌‌‌به‌‌ستی ئە‌‌وه‌‌یه‌‌ که‌‌ له‌‌‌فز و مه‌‌لفوز هه‌‌‌ردووکیان هه‌‌‌مان حوکمیان هه‌‌‌یه‌‌ و غه‌‌‌یر

مه‌خلوقه‌، به‌لكو ئه‌لین له‌فز مه‌لفوزه‌، له‌فز و مه‌لفوز یه‌ك شته‌، واتا جیای ناکه‌نه‌وه‌ له‌یه‌کتر، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ده‌رئه‌خات که له‌فزییه‌کان مه‌به‌ستیان له‌

له‌فز قورئانه‌که‌ بوو که به‌ مه‌خلوق وه‌سفیان ئه‌کرد، بۆیه‌ ئه‌وان له‌ وه‌لامدا ئه‌یان ووت له‌فزه‌که‌ مه‌خلوق نیه‌ و هه‌ر قورئانه‌که‌یه‌، ئی واللّه‌ مه‌حاله‌ عه‌وامیکیش جورئه‌ت بکات بۆی فعلی عه‌بدیه‌که‌ قورئانه‌که‌یه‌ و هه‌مان شته‌، چ جای ئه‌م زانا گه‌وران به‌لین فعلی عه‌بد و قورئان هه‌مان شتن فعله‌که‌ قورئانه‌که‌یه‌! ئه‌مه‌ سوکایه‌تی کردنه‌ به‌م زانایانه‌ به‌وه‌ی که له‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کان تینه‌گه‌یشتوون له‌خۆیان وه‌ قسه‌یان کردوه‌، ئینجا تانه‌دانه‌ له‌ دینیان پێیان وایه‌ ئه‌م زانایانه‌ فعلی عه‌بدیان به‌ غه‌یر مه‌خلوق وه‌سف کردوه‌، ئه‌سله‌ن پێیان وایه‌ ئه‌م زانایانه‌ فعلی عه‌بدیان یه‌کسان کردوه‌ به‌ قورئانه‌که‌ حه‌سه‌ب قسه‌ی خۆیان، چونکه‌ ئه‌لین له‌فز واتا فعلی عه‌بد، ئی ئه‌م زانایانه‌ ئه‌لین له‌فزه‌که‌ مه‌لفوزه‌، واتا فعله‌که‌ قورئانه‌!!! په‌نا به‌ الله‌.

ئینجا دوو جه‌زائیره‌که‌ الله‌ له‌وه‌ بۆ قیمه‌ت تریان بکات و له‌ناویان ببات هه‌ر یه‌کیکیان به‌ درۆیه‌ک خۆی له‌م ریوایه‌ته‌ ده‌رباز ئه‌کات چونکه‌ جورئه‌تیان نیه‌ بۆلین ابو حاتم مبتدعه‌ له‌فزییه‌کی غه‌یر مه‌خلوقیه‌، له‌ کاتییدا ئه‌وان حوکمه‌کانی ئیمام احمد وه‌ک بیرکاری ئه‌سه‌پین به‌سه‌ر هه‌موو که‌سیک به‌بۆ حیساب کردن بۆ هیچ شتیکی، ئه‌مه‌ش مولزه‌میان ئه‌کات ابو حاتم ته‌بدیع بکه‌ن، بۆیه‌ ناچارن ریوایه‌ته‌که‌ به‌تال بکه‌نه‌وه‌، ابو ع ئه‌ل ووته‌که‌ی ابو حاتم هیچ عه‌بی نیه‌ باسی قورئان ئه‌کات! له‌ کاتییدا ئه‌مه‌ چه‌واشه‌ کردنیکی بۆ ئابرووانه‌یه‌ چونکه‌ ابو حاتم ئه‌ل له‌فز و

مه‌لفوز یه‌ک شتن هه‌ردووکی غه‌یر مه‌خلوقه، به‌لام ابو ع ئه‌زانی سه‌نه‌ده‌که سه‌حیحه هیچ کێشه‌ی نیه ناچار ته‌ئویلی ووته‌که‌ی ئه‌کات، ابو ز ئه‌زانی ووته‌که روونه ووته‌ی له‌فزییه غه‌یر مه‌خلوقیه‌کانه مه‌جالی چه‌واشه‌ کردن نیه له‌ رووی ده‌قه‌وه، هاتوو هه‌لێ ئه‌م ووته‌یه مونکه‌ره و ئیسبات نه‌بووه! ئی خو ئه‌مه به‌ هه‌وه‌س نیه، فه‌رموو یه‌ک ووته‌ی ابو حاتم به‌ینه که ته‌بدیعی له‌فزییه غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان بکات، تاكو ئیمه‌ش بلیین ئه‌م ریوایه‌ته مونکه‌ره ابو حاتم ووته‌ی هه‌یه دژی ئه‌مه، بۆیه ئه‌م ئینکار کردنه جگه له‌ هه‌وه‌س بازی هیچی تر نیه، وه هیشتا جورئه‌تان په‌یدا نه‌کردوو هه‌ویش ته‌بدیع بکه‌ن بۆیه ئاوا خو‌تان ئه‌هیڤن و ئه‌به‌ن، ئه‌گینا ئیوه هیڤنده به‌ ئه‌ده‌ب و به‌ ره‌حم نین به‌رامبه‌ر زانایان، ئه‌وه‌ی قه‌دری زانا بی‌ت له‌لای ئیوه نیه.

ئینجا گه‌ر هه‌ر سوورن ئینکاری ئه‌م ریوایه‌ته بکه‌ن، ئه‌وا قه‌رینه‌یه‌ک ئه‌هیڤن بۆ به‌هێزکردنی ئه‌وه‌ی ابو حاتم بروای وابوو له‌فز و مه‌لفوز یه‌ک شتن و هه‌ردووکیان غه‌یر مه‌خلوقه واته‌له‌فزییه‌کی غه‌یر مه‌خلوقی بووه

قه‌رینه‌که‌ش ئه‌مه‌یه، ئه‌و ریوایه‌ته‌ی احمد بن صالح که ابن منده هی‌ناویه‌تی ئه‌زانن له‌ رېگای کێ هی‌ناویه‌تی؟ له‌ رېگای ابو حاتم الرازي

ئه‌مه‌ش سه‌نه‌ده‌که‌یه‌تی:

قال ابن منده: أخبرنا أبو عمرو قال حدثنا أبو حاتم قال حدثنا محمد بن موسى الحضرمي قال سمعت أحمد بن صالح المصري ... هتد

گەر بووتری ابو حاتم کێیه له‌م سه‌نه‌ده به‌لکو کونییه‌ی که‌سیکی تره ؟

له‌م نامیله‌که کورته‌دا ابن منده ته‌نها ٤ ریوایه‌تی هیناوه، هه‌ر چواریان له‌ رینگای ابو عمرو عن ابو حاتم، له‌ ریوایه‌تی یه‌که‌م ابن منده ئه‌لێ: ابو حاتم محمد بن ادريس، واتا ناوه‌که‌ی به‌ ئاشکرا ئه‌لێ، جا ابو حاتم که‌ خۆی ئه‌مه به‌ روونی بلی، پاشان ووته‌یه‌کی هاوشیوه‌ی ئه‌مه ریوایه‌ت بکات له‌ احمد بن صالح ئه‌مه ئه‌بیته قه‌رینه‌یه‌ک که‌ ابو حاتم ئه‌مه عه‌قیده‌ی بووه، ئه‌گینا ئه‌هلی سوننه ووته‌یه‌کی بیدعی ریوایه‌ت ناکه‌ن ئیلا مه‌گه‌ر بۆ ره‌ددانه‌وه‌ی بیته.

ئێستاش پێتان ئه‌لێمه‌وه له‌ قیامه‌ت که‌س به‌ که‌لک‌تان نایه‌ت، با نه‌فس زāl نه‌بیته به‌سه‌رتان مه‌لێن ئاخر قسه‌مان تیدا کردووه ئێستا چۆن بلیین په‌شیمانین! ئیوه پێتان وایه له‌فزییه مه‌خلوقیه‌کان که‌ ئه‌یان ووت له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه مه‌به‌ستیان ئه‌وه بوو فعلى عه‌بد مه‌خلوقه، وه له‌فزییه غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان له‌ وه‌لامدا که‌ ئه‌یان ووت له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوق نیه مه‌به‌ستیان ئه‌وه بوو فعلى عه‌بد غه‌یر مه‌خلوقه، ئێ ده‌سه‌یری ووته‌ی له‌فزییه غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان بکه‌ن هه‌موویان ئه‌لێن له‌فزه مه‌لفوزه تیلاوه مه‌تلوه قیرائه مه‌قروئه، ئه‌مانه یه‌ک شتن، وه غه‌یر مه‌خلوقه، ئێ واللّه مه‌حاله ئه‌م هه‌موو زانا گه‌وره‌یه بلین فعلى عه‌بد قورئانه، فعلى عه‌بد یه‌ک شته له‌گه‌ل قورئانه‌که! نابینیت له‌فزییه غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان بلین له‌فزه و مه‌لفوزه جیاوازن به‌لام هه‌ردووکیان غه‌یر مه‌خلوقه، به‌لکو ئه‌لێن یه‌ک شته له‌فزه مه‌لفوزه، حه‌یفه فه‌هی ابو حاتم و احمد بن صالح و السجزي و ابن حامد و ابن منده و ابو

الشیخ و قوام السنة به هیج نه‌زانیت پیّت وایی ته‌نها دوو جه‌زایییه‌که تیڱه‌یشتوون له مه‌زه‌بی له‌فزییه‌کان، ئاخر بیر له‌وه بکه‌نه‌وه که به پیی فه‌هی ئیوه عه‌قیده‌ی له‌فزییه غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان ئه‌بیته عه‌قیده‌ی حلولیه‌کان، ئه‌لین فعلی عه‌بده‌که قورئانه!!!

ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ش با بیته به‌لگه‌یه‌کی تر که توزیک به‌هۆش به‌ینه‌وه تیڱه‌ن له‌فزییه غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان مه‌به‌ستیان چی بووه له‌ ووته‌که‌یان و بۆ ئه‌مه‌یان ووتوه، گهر له‌وه تیڱه‌یشتن له‌ ووته‌ی له‌فزییه‌کان مه‌خلوقیه‌کانیش تیئه‌گه‌ن، چونکه ووته‌ی ئه‌مانه ره‌دده بۆ ئه‌وان .

عبدالواحد المقدسی المنبلی (٤٨٦ هـ) ئه‌لّی:

تیلاوه مه‌تلوه، وه قیرائه مه‌قروئه، وه مه‌به‌ستمان له‌م ووته‌یه ئه‌وه‌یه که ئه‌وه‌ی ئه‌بیستین له‌ خوینه‌ر خودی که‌لامی الله‌یه، نه‌ک خویندنه‌وه‌ی که‌لامی الله‌ بیّت، وه ئه‌شعه‌رییه‌کان ووتیان: تیلاوه مه‌تلو نیه، وه قیرائه مه‌قروء نیه، وه مه‌به‌ستیان له‌م ووته‌یه ئه‌وه‌یه که ئه‌وه‌ی له‌ خوینه‌ر ئه‌بیستری که‌لامی الله‌ تعالی نیه، به‌لکو که‌لامی خوینه‌ره‌که‌یه و مه‌خلوقه.

(التبصرة في أصول الدين : ٩٥-٩٦)

رحمك الله تیڱه‌ له‌فزییه غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان که ئه‌لین تیلاوه مه‌تلوه مه‌به‌ستیان ئه‌وه نیه خودی فعلی عه‌بده‌که قورئانه‌که بیّت، له‌ کاتیڱدا حه‌سه‌ب فه‌هی ئیوه

واده‌رنه‌چی! وه‌ مه‌ حاله‌ مه‌ به‌ ستیان له‌ له‌ فز و تیلاره‌ و قیرائه‌ فعلی عه‌ بد بێت، چونکه‌ گه‌ر مه‌ به‌ ستیان فعلی عه‌ بد بێت ئه‌وا یه‌ کسانێ ناکه‌ن به‌ قورئانه‌ که‌ نالێن له‌ فز مه‌ لفوزه‌ تیلاره‌ مه‌ تلوه‌ قیرائه‌ مه‌ قروئه‌، وه‌ ئه‌م ووتیه‌ی عبدالواحد ده‌ریخست که‌ جیاکاری بوخاری له‌ نیوان تیلاره‌ و مه‌ تلو جیاوازه‌ له‌ گه‌ل جیاکاری کوللابی و ئه‌ شعهری، چونکه‌ کوللابی و ئه‌ شعهری له‌ لای ئه‌وان مه‌ تلو نه‌ پیتته‌ نه‌ ده‌نگه‌ که‌ لامی نه‌ فسیه‌ له‌ زاتی الله‌ دایه‌، وه‌ تیلاره‌ بریتیه‌ له‌ و قورئانه‌ی دنیا که‌ ئیمه‌ ئه‌ یخوینین عیبارته‌ و حیکایه‌ ته‌ له‌ که‌ لامه‌ نه‌ فسیه‌ که‌، واتا ئه‌م قورئانه‌ مه‌ خلوقه‌ که‌ لامه‌ نه‌ فسیه‌ که‌ غه‌یر مه‌ خلوقه‌، که‌ بوخاری به‌ پروونی ئه‌وانه‌ ته‌ کفیر ئه‌ کات که‌ وائه‌ لێن، بوخاری مه‌ به‌ ستی له‌ تیلاره‌ فعلی عه‌ بده‌، مه‌ به‌ ستی له‌ مه‌ تلو قورئانه‌ که‌ یه‌، هه‌رچه‌نده‌ ئیمه‌ ئه‌م ووشانه‌ به‌ هه‌له‌ ئه‌زانین چونکه‌ له‌ گه‌ل ووتیه‌ی کوللابیه‌کان یه‌ک ئه‌ گرێته‌ وه‌، ئه‌ ولاتر بوو ته‌نها بلی فعلی عه‌ بد مه‌ خلوقه‌ و قورئان غه‌یر مه‌ خلوقه‌، نه‌ک فعلی عه‌ بد به‌ تیلاره‌ و قیرائه‌ ناووبات و بلی تیلاره‌ و قیرائه‌ مه‌ خلوقه‌، چونکه‌ سه‌له‌ف به‌م ووتانه‌ ده‌ریان نه‌ برپوه‌، به‌لام به‌م ووتانه‌ نه‌ ته‌ بدیی ئه‌که‌ین نه‌ ته‌ کفیر، چونکه‌ له‌ کتێبه‌ که‌ی به‌ پروونی باس ئه‌ کات که‌ تیلاره‌ و قیرائه‌ لای ئه‌و واتا فعلی عه‌ بد، وه‌ مه‌ تلو و مه‌ قروئه‌ و قورئانه‌یه‌ که‌ له‌ موسحه‌ف نوسراوه‌ و ئه‌ خوینری و ئه‌ نوسری و ئه‌ بیستری و حیفز ئه‌ کری، ئینجا خودی ووشه‌ که‌ له‌ خۆیدا کوفر نیه‌ تا بووتری: هه‌ر که‌ سی‌ک ئه‌مه‌ی ووت کافره‌ با مه‌ به‌ ستیشیان جیا بێت، به‌لکو ئه‌م ووشانه‌ له‌ فزیه‌کان وه‌ک فیلیک به‌ کاریان ئه‌هینا بۆ شاردنه‌ وه‌ی کوفره‌که‌یان، بی‌گومان گه‌ر ووته‌که‌یان کوفریکی پروون و راشکاو بوایه‌ ابن بطه‌ به‌م جووره‌ وه‌سفی ناکات که‌ بلی ته‌نها ئیمام احمد هه‌ستی به‌ شاراوه‌یی کوفره‌که‌یان کرد، جا کاتی‌ک ووشه‌یه‌ک

فرقە یەك بۇ شاردنە وەى كوفرەكەى بەكارى ئەھىنئىت جىايە لەوہى كە كەسىكى تر
ئەم ووشەيە بۇ دەربرىنى حەقىك بەكار ئەھىنئىت، ھەروەك اسحاق بن راھويە ئەلئى:
ھەر كەسىك بلى: قورئان محدث-ە مەبەستى مەخلوق بىت لەم ووتەيە ئەوا كافرە،
سەيركەن چۆن اعتبار بۇ مەبەستى كەسەكە دائەنئىت كاتىك ووتەكە كوفرىكى پروون
و پاشكاو نىە ماناى جىا لەخۆ ئەگرىت.

ماويەتى

به‌شیك

یه‌که‌م که‌س که‌ ووتی له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ جه‌ه‌می کو‌ری سه‌فوان بوو

دواتر بشر المریسی ئه‌مه‌ی ووت

ئیمام احمد ئه‌م ووته‌یه‌ی داووته‌ پال جه‌هم و بشر

پاشان که‌رابیسی ئه‌مه‌ی ووت

بۆیه‌ ئیمام احمد ئه‌یووت بشر مرد و که‌رابیسی شوینی گرت‌ه‌وه‌

ئایا جه‌هم و بشر بروایان وابوو‌ه‌ فعلی عه‌بد‌ه‌که‌ مه‌خلوقه‌ به‌لام قورئان غه‌یر
مه‌خلوقه‌ ؟!!!

ئیمام احمد له‌ چه‌ندین ریوایه‌تدا که‌ ووته‌ی که‌رابیسی و له‌فزیه‌کانی بۆ نه‌قل ئه‌که‌ن
ئە‌لّی: ئه‌مه‌ خودی ووته‌ی جه‌همه‌

الله له‌ناوتان ببات که‌ پیتان وایه‌ جه‌هم قورئانی به‌ مه‌خلوق نه‌ئ‌ه‌زانی ته‌نها فعلی
عه‌بدی به‌ مه‌خلوق نه‌زانی، مه‌حالیشه‌ بووتری جه‌هم و که‌رابیسی هه‌مان قسه‌یان
کردوو‌ه‌ به‌لام مه‌به‌ستیان جیابوو‌ه‌، چونکه‌ ئیمام احمد ووته‌ی که‌رابیسی دایه‌ پال
جه‌هم و هه‌مان حوکمی جه‌ه‌می به‌سه‌ردا.

اللفظیة (٣٧)

سه‌ره‌تا وا دامنا كه ئەم پۆسته رەد بێت بۆ پۆستی به‌چكه‌ جه‌زائیرییه‌كه‌، به‌لام دواتر هه‌ژمارم كرد به‌یه‌كێك له‌ پۆسته‌كانی زنجیره‌كه‌ چونكه‌ ئەم ریوایه‌ته‌ كه‌ به‌چكه‌ جه‌زائیرییه‌كه‌ ده‌ستی پێوه‌ گرتوووه‌ وه‌كو چه‌كێك وایه‌ كه‌ ده‌می لوله‌كه‌ی له‌خۆی كرده‌وه‌ و مائی خۆی پێ وێران كرد، وه‌ هه‌ر كه‌سێك تاكو ئیستا له‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌كان تیئنه‌گه‌یشتوووه‌ با زۆر به‌ ووردی ئەم پۆسته‌ بخوینیته‌وه‌ چونكه‌ پێم وایه‌ زۆر به‌ روونی ده‌ست له‌سه‌ر برینه‌كان دائه‌نییت و په‌رده‌ له‌سه‌ر گومان و چه‌واشه‌كان لائهبات

عمومی به‌چكه‌ جه‌زائیری ئەم ریوایه‌ته‌ی خواره‌وه‌ی كرده‌وته‌وه‌ به‌لگه‌

قال الضلال:

وأخبرني محمد بن أبي هارون أن إسحاق حدثهم قال: سمعت أبا عبد الله يقول: من زعم أن لفظي بالقرآن مخلوق فهو جهمي.

وقال: رأيت حيث جاء جبريل إلى النبي صلى الله عليه وسلم فتلا عليه القرآن، فتلاوة جبريل على النبي صلى الله عليه وسلم بالقرآن أكان مخلوقا؟!

(السنة للخلال : ٢٠٩٠)

عمومی به‌چکه جه‌زائیری ئه‌ئێ:

(وه ئه‌گه‌ر ئینکاریان کرد ئه‌م زندیقانه‌ که لفظیه‌کان مه‌به‌ستیان قورئانه‌که‌ بوه ئه‌وه ئه‌و قه‌وله‌ی ئیمام ئه‌حمه‌دیان بۆ دابنێن که له‌ره‌سمه‌که‌دا ده‌م ناوه‌ که ئیمام ئه‌حمه‌د ئینکاری ئه‌وه‌ ئه‌کات بگوتریت تلاوه‌ی جبریل بۆ قورئان مه‌خلوقه‌ وه‌وه‌کو الزام په‌دی لفظیه‌کانی پێ ئه‌داته‌وه‌

وه‌ باس باسی وه‌سف کردنی تلاوه‌یه‌ به‌ مه‌خلوق نه‌ک قورئانه‌که‌ بۆیه‌ با کوێر بن زندیقانه‌کان به‌م ئاثرانه‌ بره‌وانه‌ چۆن ئیمام ئه‌حمه‌د به‌ ئینکاریه‌وه‌ ده‌فه‌رمویت :
أرأيت حيث جاء جبريل الى النبي فتلا عليه القرآن فتلاوة جبريل على النبي بالقرآن أكان مخلوقا؟

واتا ئیمام احمد له‌ اسحاق ی مامی ئه‌پرسیت به‌ ئینکاریه‌وه‌ و ده‌ئیت :سه‌یرکه‌ ئایا کاتیکی جبریل هات بۆلای محمد ﷺ وه‌قورئانی خوینده‌وه‌ به‌سه‌ریدا ئایا خویندنه‌وه‌ی قورئانه‌که‌ له‌لایه‌ن جبريله‌وه‌ به‌سه‌ر محمددا

ﷺ مه‌خلوق بوه ؟!

لێره‌دا باسی تـلاوه‌که‌یه که ئایا به مه‌خلوق وه‌سف ئه‌کریت که زنده‌یقه‌کانی ئیستا ئه‌لین به‌لێ تـلاوه‌ بریتی نیه له متلو بۆیه تـلاوه مه‌خلوقه به‌لام ئیمام احمد ئینکاری له‌وه ده‌کات که وا بگوتریت وه‌ئیمه له‌سه‌ر رِیازی ئیمام احمدین نه‌که له‌سه‌ر رِیازی به‌عر و به‌عیر).

ووته‌ی عمومیه به‌چکه جه‌زائیره‌که به‌کو‌تا هات که له‌نیوان دوو که‌وانه دامناوه.

وه‌ک مه‌علومه خیلانی نیوان ئیمه و دوو جه‌زائیره‌که و مه‌ره‌کانیان ئه‌وه‌یه که ئیمه ئه‌لین: له‌فزیه‌کان که ئه‌یان ووت له‌فرمان به‌قورئان یان تـلاوه‌مان بۆ قورئان یان قیرائه‌مان به‌قورئان مه‌خلوقه، له‌هه‌موو ئه‌مانه‌دا مه‌به‌ستیان مه‌خلوقی قورئان بوو، به‌لام دوو جه‌زائیره‌که ئه‌لین نه‌خیر له‌فزیه‌کان له‌م ووتانه‌دا مه‌به‌ستیان مه‌خلوقی فعلی عه‌بد بوو قورئانه‌که‌یان به‌مه‌خلوق نه‌ئزانی، ته‌نها له‌سه‌ر ئه‌وه ته‌کفیر کران که فعلی عه‌بدیان له‌کاتی قورئان خویندنه‌وه به‌مه‌خلوق وه‌سف کرد، هه‌روه‌ک ئه‌بینین ئه‌م عمومیه‌ش شوینی شوانه‌که‌ی که‌وتوو له‌م باسه‌دا ئه‌م ریوایه‌ته‌ی هیناوه که ئیمام احمد ئینکاری له‌له‌فزیه‌کان ئه‌کات که ئه‌لین تـلاوه‌ی قورئان مه‌خلوقه، وه‌ئهو پێ وایه که تـلاوه‌ لای له‌فزیه‌کان واته‌ فعلی عه‌بد نه‌وه‌ک قورئان، ئه‌لێ ئه‌ها سه‌یرکه ئیمام احمد به‌ئینکار کردنه‌وه به‌اسحاق مامی ئه‌لێ ئایا تـلاوه‌ی جبریل به‌قورئان مه‌خلوق بوو؟! (فتلاوة جبریل علی النبی بالقرآن أکان مخلوقا؟!) ئیمام احمد ئینکاری له‌م ووته‌یه ئه‌کات واته‌ نابۆ بووتری تـلاوه‌مان به‌

قورئان مه‌خلوقه، ئەمه مه‌به‌ستی عمومیه‌که‌یه له ته‌علیق‌دانی له‌سه‌ر ئەم ریوایه‌ته وه‌ک به‌روونی دیاره.

ئیمه‌ش چه‌ند هه‌لوه‌سته‌یه‌ک ئەکه‌ین له‌سه‌ر قسه‌کانی، به‌یارمه‌تی الله بۆتانی روون ئەکه‌ینه‌وه که‌ چۆن به‌هینانی ئەم ریوایه‌ته مای خۆی وێران کرد

سه‌ره‌تا خالیکی لاوه‌کی باس ئەکه‌م، ئەلّی ئیمام احمد به‌اسحاق مامی ووت!

ئه‌لّیین ئەم اسحاقه اسحاق بن حنبل نیه که‌ مامی ئیمام احمده، به‌لکو اسحاق بن ابراهیم بن هانی-ه که‌یه‌کیکه له‌هاوه‌له‌دیاره‌کانی ئیمام احمد و خاوه‌نی مسائل ابن هانی-ه

دووهم خال: کاتیکی ئیمام احمد به‌ئینکار کردنه‌وه به‌اسحاق ئەلّی: ئایا تیلاوه‌ی جبریل به‌قورئان مه‌خلوق بوو؟! هه‌موو که‌سیکی عاقل له‌وه تیئنه‌گات که‌ ئیمام احمد ئینکاری ئەم ووته‌یه ئەکات واتا دژه‌که‌ی ئیسبات ئەکات، واتا ئەلّی مه‌خلوق نیه، واتا تیلاوه‌ی جبریل به‌قورئان مه‌خلوق نیه، نه‌ک مه‌به‌ستی ئەوه بیّت نابۆ بووتری مه‌خلوقه و نابۆ بووتری غه‌یر مه‌خلوقه، چونکه ئەوه‌ی دوو جه‌زائیره‌که‌ باسی ئەکه‌ن که‌ فعلی عه‌بد له‌وکاته‌دا نه‌مه‌خلوقه و نه‌غه‌یر مه‌خلوق ئەمه‌ورپنه‌کردنه، هه‌ر بۆیه ئیمام احمد هینده‌ووته‌ی واقفه‌کان به‌هیچ ئەزانیت که‌ ئەلّین نالیین قورئان مه‌خلوقه و نالیین غه‌یر مه‌خلوقه، ئیمام احمد ئەلّی هیشتا ئەوانه‌ی ئەلّین قورئان مه‌خلوقه به‌لگه‌یان به‌هیزتره ئەگه‌رچی هیچ کامیان به‌لگه‌یان نیه، هه‌روه‌ها

لە شوپنیکى تر ئە ئى چۆن نازانى ؟ یان ئەوویە یان ئەمە، یان حەلالە یان حەرام، واتا یان مەخلوقە یان غەیر مەخلوق چۆن توقف ئەکات ؟!

خائى سېیەم: گەر عمومیەکان هەر ملهورى بکەن و بلین نەخیر ئیمام احمد که به ئینکار کردنەووە ئە ئى ئایا تیلاوەى جبریل به قورئان مەخلوقە ؟! ئەوا مەبەستى ئەوویە ناووترى مەخلوقە و ناووترى غەیر مەخلوقە، مەبەستى ئەووە نیە غەیر مەخلوقە واتا ئیسباتى دژەکەى ناکات.

ئەوا ئەلین زۆر باشە با بچینە سەر ریوایەتە ئەسلەکە بزانی ئیمام احمد مەبەستى چیه.

الخلال ئەم ووتەیهى ئیمام احمدى لە پښگای کام قوتابى ئیمام احمد ریوایەت کردووە ؟ لە پښگای ابن هانى ریوایەتى کردووە که ناوى اسحاقه ههروهک له ریوایەتەکە هاتوو، ئەم ریوایەتە لە مسائل ابن هانى هاتوو که ریوایەتە ئەسلەکەیه، با بزانی ریوایەتەک ئەسلەکەیه چۆن هاتوو

قال ابن هانى :

سمعت أبا عبد الله يقول: من زعم أن لفظي بالقرآن مخلوق فهو جهمي.

وقال: رأيت حيث جاء جبريل إلى النبي صلى الله عليه وسلم فتلا عليه القرآن، فتلاوة جبريل على النبي صلى الله عليه وسلم بالقرآن أكان مخلوقا ؟! ما هو بمخلوق.

ابن هانی ئه‌ئ:

بیستم باوکی عبدالله ئه‌یووت: هه‌ر که‌سیک پّی وایت له‌فزی به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ئه‌وا جه‌همیه‌.

وه‌ ووتی: ئایا جبریل علیه‌ السلام کاتیک هات بۆلای پّیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم قورئانی به‌سه‌ردا خوینده‌وه‌، ئایا تیلاره‌ی جبریل بۆ پّیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم مه‌خلوق بوو؟! مه‌خلوق نیه‌.

(مسائل ابن هانی : ۱۸۵۳-۱۸۵۴)

سه‌یرکه‌ن ئه‌مه‌ ریوایه‌ته‌ ئه‌سه‌له‌که‌یه‌ که‌ ابن هانی له‌ مسائله‌کانی هی‌ناویه‌تی، ئیمام احمد ئه‌ئ: ئایا تیلاره‌ی جبریل به‌ قورئان مه‌خلوق بوو؟! نه‌ خیر مه‌خلوق نه‌ بوو.

واتا تیلاره‌ی جبریلی به‌ غه‌یر مه‌خلوق وه‌سف کرد، به‌مه‌ش مه‌ری کابرای جه‌زائیری کلکی که‌وته‌ ژیر قاچمان هی‌چ مه‌جالی جو‌له‌ی نه‌ما، هه‌رچه‌ند باعه‌ باعیش بکات شوانه‌ جه‌زائیری به‌ حمه‌قه‌که‌ی شیخی فریای ناکه‌ویت له‌م گێژاوه‌دا رزگاری بکات.

بۆ ته‌ئکید کردنه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌م ریوایه‌ته‌ ابن بطه‌-ش هه‌مان ریوایه‌تی هی‌ناوه‌ له‌ رّیگای ابن هانی که‌ ئیمام احمد ئه‌ئ: (ما هو بمخلوق) واتا تیلاره‌ی جبریل مه‌خلوق نیه‌.

بروانه‌ (الإبانه‌ الکبری‌ : ۲۲۵۲)

که واته ئیمام احمد ئەڤی تیلاوہی جبریل بہ قورئان مہ خلوق نیہ، وہ کاتیگ الخلال (ما هو بمخلوق) ناہینیت لہ بہر ئەوہیہ کہ خودی ووتہ کہی ئیمام احمد روونہ کہ بہ ئینکار کردنہ وہ ئەڤی ئایا تیلاوہی جبریل بہ قورئان مہ خلوق بوو؟! واتا نہ خیر مہ خلوق نیہ، بۆیہ الخلال ووتہ کہی کوٹای ناہینیت کہ تہ ئکید کردنہ وہیہ بۆ ماناکہی پێشوو، چونکہ تہ نہا بہ ئینکار کردنہ کہ زانرا کہ ئیمام احمد تیلاوہی جبریل بہ قورئان بہ غہیر مہ خلوق وہ سف ئەکات.

جا عمومیه که استدلال به مریوایه ته ئەکات پێی وایه گەر بڵێی فعلی عەبد مەخلوقه
له کاتی قورئان خویندن ئەوا له فزیت و جههمیت، پێی وایه له فزییه کان که باسی
تیلاوه و له فزیان ئەکرد مەبه ستیان فعلی عەبد بوو نه ک قورئانه که.

دهی ئه وه تا ئیمام احمد له ره ددی له فزییه کاندانه فی ئه وه ئه کات که تیلاوهی جبریل مه خلوق ببت، وه ئه ئی تیلاوهی جبریل مه خلوق نیه.

جا ئیستا لییان ئەپرسین ئیمام احمد مەبەستی لە تیلاوێ جەرێل چیه ؟ مەبەستی قورئانە کە یە ؟ یان مەبەستی فعلی جەرێلە ؟

گەر ئەلپن مەبەستی فعلی جەبریلە، ئەوا ئیمام احمد ووتی تیلاوہی جبریل مەخلوق
نیە، ئایا ئیمام احمد پئی وایە فعلی جبریل و فعلی ئیمەش کاتییک قورئان ئەخوینین
غەیر مەخلوقە ؟!!! ئەوکات ئیمام احمد تان کردووہ بە مبتدع بەلکو ووتە کەہی کوفرە

گه‌ر ئه‌لېن نه‌خېر مه‌به‌ستی له‌ تېلاوه‌ی جبریل خودی قورئانه‌که‌یه نه‌ک فعلی جبریل،
 ئه‌وا ئه‌وکات ئه‌لېن به‌لې وایه، ئه‌م وه‌لامه‌ی ئیمام احمد ره‌دده بۆ ئیوه و بۆ
 له‌فزیه‌کانیش چونکه ئیوه پیتان وایه له‌فزیه‌کان ته‌ن‌ها ئه‌یان ووت فعلی عه‌ده‌که
 مه‌خلوقه قورئان مه‌خلوق نیه، که‌واته بۆچی ئیمام احمد له‌ ره‌ددی ئه‌واندا ئه‌لې
 تېلاوه‌ی جبریل مه‌خلوق نیه ؟ له‌کاتی‌کدا به‌یه‌قینه‌وه ئه‌زانین که ئیمام احمد به‌ریه
 له‌وه‌ی که بۆ فعلی جبریل مه‌خلوق نیه، که‌واته روون بوویه‌وه له‌فزیه‌کان که ئه‌یان
 ووت له‌فزمان به‌قورئان و تېلاوه‌مان به‌قورئان مه‌خلوقه مه‌به‌ستیان مه‌خلوقی
 قورئان بوو نه‌ک مه‌خلوقی فعلی عه‌بد، بۆیه ئیمام احمد له‌ ره‌ددی له‌فزیه‌کان ووتی
 تېلاوه‌ی جبریل به‌قورئان مه‌خلوق نیه، وه‌له‌چه‌ندین ریوایه‌تی ترده‌لې له‌فزیه‌کان
 پیتان وایه جبریل به‌شتی‌کی مه‌خلوق هاتووه، نالې پیتان وایه فعلی جبریل مه‌خلوقه،
 که‌واته روونه مه‌به‌ستی له‌فزیه‌کان قورئان بوو نه‌ک فعلی عه‌بد، بۆیه دوو
 جه‌زائیره‌که و جه‌ماعه‌ته‌که‌یان هیچ چارێکیان نیه له‌ریوایه‌ته‌که‌ی ابن هانیان
 ئه‌بې بۆ له‌فزیه‌کان که ئه‌یان ووت تېلاوه‌مان به‌قورئان مه‌خلوقه مه‌به‌ستیان
 مه‌خلوقی قورئان بوو، ئه‌وکات هاتوونه‌ته‌سه‌ر قسه‌ی ئیمه، وه‌یان ئه‌بې بۆ
 مه‌به‌ستیان له‌تېلاوه‌ی فعلی عه‌بد بوو، ئه‌وکات ئه‌بې ئیمام احمد ته‌بدیع بکه‌ن چونکه
 ووتی تېلاوه‌ی جبریل مه‌خلوق نیه.

ماویه‌تی

بەشېك

لە تەئويلى ئەشعەريەكانەدە بۆ تەئويلى باطنيە زنديقەكان و
مولحيدەكان

عمومىيە بەچكە جەزائىريەكە پېشتەر ھەر ووتەيەكى ئەھلى سوننەم ئەھيئنا لە
دژى رېك وەك ئەشعەريە كافرەكان تەئويلى ئەكرد و ماناي ووتەكەى بەلايەكى تردا
ئەبرد، بەلام ئەمجارە ھيئندە بى شەرم و پروو قايم بوو وەك يونس راوى و مەريوان
ھەلەبجەيى مولحيد بە ئاشكرا تەئويلى ووتەكان ئەكات، ھەركات لە بەرژەوھندى
خۆى بىت بەلايەك ئەيبات، كە زانى لە بەرژەوھندى خۆى نيە بەلايەكى تريدا ئەبات،
كە ئەم جۆرە تەئويل و چەواشە كردنەم لە جەھمى و ئەشعەريە زنديقەكانىش كەم
بينيو، زياتر مولحيدەكانى ئەم سەردەمە ئەم جۆرە كارانە ئەكەن.

پۆستېكى كرد ئەم ووتەيەى ئىمام احمدى دانابوو كە ابن ھانى رىوايەتى كردوو لە
رەددى لەفزيەكان ئەلئى:

سمعت أبا عبد الله يقول: من زعم أن لفظي بالقرآن مخلوق فهو جهمي.

وقال: رأيت حيث جاء جبريل إلى النبي صلى الله عليه وسلم فتلا عليه القرآن، فتلاوة جبريل على النبي صلى الله عليه وسلم بالقرآن أكان مخلوقا؟!

(السنة للخلال : ٢٠٩٠)

عمومیه که ووتی له فزییه کان ووتیان تیلاوه مه خلوقه، ئیمام احمد ئینکاری لیکردن ووتی تیلاوهی جبریل به قورئان مه خلوق بوو؟! (فتلاوة جبریل علی النبی صلی الله علیه وسلم بالقرآن أكان مخلوقا؟!)

وه عمومیه که لیژهدا تیلاوه به فعلی جبریل هه ژمار ئه کات، واتا له فزییه کان که ئه یان ووت تیلاوه مه خلوقه واتا فعلی ئیمه مه خلوقه، ئیمام احمدیش که به ئینکار کردنه وه ئه ئی ئایا تیلاوهی جبریل به قورئان مه خلوق بوو؟! واتا نابۆ بووتری فعلی ئیمه مه خلوقه یان مه خلوق نیه له کاتی قورئان خویندنه وه

ئه مه ش دهقی ووتهی عمومیه که که له سه ره ئه م ریوایه ته قسه ئه کات وه کو خۆی دووباره دای ئه نیمه وه له نیوان دوو که وانه

(وه ئه گه ر ئینکاریان کرد ئه م زندیقانه که لفظیه کان مه به ستیان قورئانه که بوه

ئه وه ئه و قه وله ی ئیمام ئه حمه دیان بۆ دابنن که له ره سمه که دا ده م ناوه که ئیمام ئه حمه د ئینکاری ئه وه ئه کات بگوتریت تلاوهی جبریل بۆ قورئان مه خلوقه

وه وه کو الزام په دی لفظیه کانی پێ ئه داته وه

وه باس باسی وه‌سف کردنی تلاوه‌یه به مه‌خلوق نه‌ک قورئانه‌که بۆیه با کویر بن
زندیق‌ه‌کان به‌م ئا‌ئارانه‌ پروانه‌ چۆن ئیمام ئه‌حمه‌د به‌ ئینکاریه‌وه‌ ده‌فه‌رمو‌یت :

أرأيت حيث جاء جبريل الى النبي فتلا عليه القرآن فتلاوة جبريل على النبي بالقرآن أكان
مخلوقا؟

واتا ئیمام احمد له‌ اسحاق ی مامی ئه‌پرسی‌ت به‌ ئینکاریه‌وه‌ و ده‌ل‌یت :سه‌یرکه‌ ئایا
کاتی‌ک جبریل هات بۆ‌لای محمد ﷺ وه‌قورئانی خو‌ینده‌وه‌ به‌سه‌ری‌دا ئایا خو‌ینده‌وه‌ی
قورئانه‌که‌ له‌لایه‌ن جبریل‌ه‌وه‌ به‌سه‌ر محمد‌دا

ﷺ مه‌خلوق بو‌ه ؟!

ل‌یره‌دا باسی تلاوه‌که‌یه که ئایا به‌ مه‌خلوق وه‌سف ئه‌ک‌ر‌یت که زندیق‌ه‌کانی ئ‌یستا
ئه‌ل‌ین به‌ئ‌ی تلاوه‌ بریتی نیه‌ له‌ متلو بۆیه‌ تلاوه‌ مه‌خلوقه‌ به‌لام ئیمام احمد ئینکاری له‌وه‌
ده‌کات که وا بگوت‌ر‌یت وه‌ئ‌یمه‌ له‌سه‌ر رِیازی ئیمام احمدین نه‌که‌ له‌سه‌ر رِیازی به‌عر
و به‌ع‌یر).

سه‌یرکه‌ن ئه‌ئ‌ی: ل‌یره‌دا باس باسی تیلاوه‌یه ئایا به‌ مه‌خلوق وه‌سف ئه‌ک‌ر‌ی ؟ واتا ئیمام
احمد باسی تیلاوه‌ ئه‌کات و ئینکاری ئه‌کات که به‌ مه‌خلوق وه‌سف بک‌ر‌ی، به‌ ئینکار
کردنه‌وه‌ ئه‌ئ‌ی (أكان مخلوقا) ؟! واتا ناب‌ی بووتر‌ی مه‌خلوقه‌

کە منیش هاتم رىوايه ته ئەسليه کهم هینا له مسائل ابن هانى، ئیمام احمد ئەلئى: اکان مخلوقا؟! ما هو مخلوق.

ئەلئى ئایا تىلاوهى جبریل به قورئان مه خلوق بوو؟ نه خیر مه خلوق نه بوو

عمومیه که کاتیک زانی رىوايه ته که له دژى خویه تی هات چه واشه کارییه کی زۆر گه وهرتر له هی پېشووی کرد، جه هلی خوئی به زمانی عه ره بی ههروه ها درۆ و چه واشه ی خوئی ده رخست

هات ووتی: (ما هو بمخلوق) موزه که ره، تىلاوه موئه نه سه، نابى زه میری موزه که ره بۆ موئه نه س به کاریت، گهر باسه که باسی تىلاوه بیئت ئەوا ئەيووت (ما هي بمخلوقه).

ئەلئین باشه عمومى بى شهرم خو تو خو ت له پۆستی یه کهم کاتیک ئیمام احمد ووتی: (تلاوة جبریل على النبي صلى الله عليه وسلم بالقرآن اکان مخلوقا؟!) ووتت باس باسی تىلاوه یه، ئیمام احمد ئینکاری ئەکات که بووتری تىلاوه مه خلوقه، به ئینکار کردنه وه به اسحاقى مامى ئەلئى ئایا تىلاوهى جبریل به قورئان مه خلوق بوو؟!

نازانم چۆن ئینسانیک له م ئاسته دابیئت له عیلم و له فه هم جورئەت ئەکات ئاوا زمانی درێژ بیئت و خەلک ته کفیر بکات و باسی زمانی عه ره بی بکات؟!

باشه ئەى (اكان مخلوقا) چیه؟ موزه که ره یان موئه نه سه؟ خو مه علومه موزه که ره، نه یووت (اكانت مخلوقه) ئەى بۆ لیڤه دا به لاته وه ئاساییه که موزه که ره بۆ تىلاوه به کار بیئت؟! بۆ لیڤه دا نه ت ووت (اكان مخلوقا) موزه که ره مه به ست پئی تىلاوه نیه چونکه

تېلاوہ موئەنەسە ؟! ووتت باسەكە باسى تېلاوہيە ئىمام احمد ئەللى (أكان مخلوقا)
ئىنكارى لەوہ ئەكەت كە بووترى تېلاوہ مەخلوقە!!!

واللہ هیچ جەھمىيەكى زىدىقىشم نەدىوہ ھىندەى تۆبى شەرم و پروو قايم بىت، لەيەك
ريوايەتدا دوو رستەى بەدوای يەكتر ھاتوون، ھەردووکیان بە سیغەى موزەكەر
ھاتوون، ئەللى موزەكەرەكەى يەكەم باسى تېلاوہ ئەكەت چونكە لىرەدا خزمەت بە
عەقىدەكەى خۆى ئەكەت كىشەى نيە، بەلام موزەكەرەكەى دووہم كە ھەر باسى
ھەمان بابەتە، ئەللى نابى موزەكەر بۇ تېلاوہ بەكاربىت!!!

بەراستى ھىندە درۆزن و چەواشە كارىكى پىسى خەفەت ئەخۆم كە كاتت پى سەرف
ئەكەم، بەلام ئەمەوى تۆزىك خەلكە خەوتووہكەى دەوروبەرت بە ئاگا بھىنمەوہ كە
ھىندە جاھىلن بە زمانى عەرەبى بە دوو ئىعراب كردن چەواشەيان ئەكەى وائەزانن
زۆر بلىمەتى!

فتلاوة جبريل على النبي صلى الله عليه وسلم بالقرآن (أكان مخلوقا ؟!) (ما هو
بمخلوق).

واللہ پرووىكى زۆر قايمى ئەوئىت بلى: (أكان مخلوقا) كە موزەكەرە مەبەست پى
تېلاوہيە، بەلام (ما هو بمخلوق) كە ئەويش ھەر موزەكەرە مەبەست پى تېلاوہ نيە
چونكە تېلاوہ موئەنەسە!!!

بۇ ئەو موزەكەر ئاساييە بۇ مؤنث بەكاربىت كاتىك ووتەكە خزمەت بە چەواشەكانى
ئەكەت، بەلام من ھەر لە ھەمان سياقدا و ھەمان بابەت بۆم نيە بلىم موزەكەرەكە

مه‌به‌ست پێی تیلاوه‌یه، چونکه‌ ووته‌که‌ خزمه‌ت به‌ چه‌واشه‌که‌ی ناکات و پروونی ئه‌کاته‌وه‌ که‌ له‌ فزییه‌کانیش و ئیمام احمدیش مه‌به‌ستیان له‌ تیلاوه‌ قورئانه‌که‌ بووه‌ نه‌ک فعلی جبریل.

ئینجا وورپنه‌که‌ی که‌ هه‌میشه‌ دووباره‌ی ئه‌که‌نه‌وه‌ ئه‌لێن فعلی عه‌بد له‌ و کاته‌دا نه‌ مه‌خلوقه‌ نه‌ غه‌یر مه‌خلوق، که‌ ته‌حه‌ددای ئه‌که‌م یه‌ک زانا به‌یئیت ئه‌م قسه‌یه‌ی کردبیت، ئه‌یه‌وێ ووته‌که‌ی ئیمام احمد بۆ وورپنه‌که‌ی خۆی به‌کار به‌یئیت که‌ له‌ شوانه‌که‌ی خۆی وه‌ری گرتوو، ئه‌لێ ئیمام احمد که‌ ووتی (أکان مخلوقا؟!) باسه‌که‌ باسی تیلاوه‌یه‌ی جبریه‌، ئیمام احمد ئینکاری کرد بووتری تیلاوه‌ مه‌خلوقه‌، واتا تیلاوه‌ که‌ فعلی جبریه‌ نه‌ئووتری مه‌خلوقه‌ و نه‌ ئووتری غه‌یر مه‌خلوقه‌، به‌م جو‌ره‌ ووته‌که‌ی ئیمام احمد بۆ عه‌قیده‌ گلاوه‌که‌ی به‌کار ئه‌هێنیت.

کاتی‌ک هاتم په‌رده‌م له‌سه‌ر ئه‌م چه‌واشه‌ کارییه‌ی لادا، و وتم الخلال ریوايه‌ته‌که‌ی به‌ کورتی هیناوه‌، ئه‌سلی ریوايه‌ته‌که‌ لای ابن هانی-ه‌ له‌ مسائله‌کانی هیناویه‌تی که‌ الخلال و ابن بطة‌ هه‌ر له‌ رینگای ابن هانی ریوايه‌تیان کردوو، ئیمام احمد مه‌به‌ستی له‌ (أکان مخلوقا) ئه‌وه‌یه‌ که‌ مه‌خلوق نیه‌، واتا ئیسباتی دژه‌که‌ی ئه‌کات بۆیه‌ الخلال اکتفای کردوو به‌ ئینکار کردنه‌که‌، وه‌ رسته‌ی دواتر که‌ ابن هانی هیناویه‌تی ته‌واو پشتی ئه‌شکینی که‌ ئیمام احمد ئه‌لێ (أکان مخلوقا؟!) ما هو بمخلوق

و وتم ئه‌وه‌تا مه‌به‌سته‌ گلاوه‌که‌ی تۆی نیه‌ که‌ بلی تیلاوه‌ی جبریل نه‌ مه‌خلوقه‌ و نه‌ غه‌یر مه‌خلوق، به‌لکو ئه‌لێ مه‌خلوق نیه‌

عمومیه‌که جاهیله‌که به‌عه‌قیده و به‌زمان که زانی مه‌جالی هیچی نه‌ماوه نه‌مجاره هات قسه‌یه‌کی کرد بۆ شه‌رمانه‌تر بوو له‌ووته‌ی پَیشووی، ووتی: ئیمام احمد که ئه‌ئێ (اُکان مخلوقا؟! ما هو بمخلوق) (ئایا مه‌خلوق بوو؟! نه‌خیر مه‌خلوق نه‌بوو).

اُکان مخلوقا؟! مه‌به‌ست پێی تیلاوه‌ی جبریل و اتا فعلی جبریل که قورئانه‌که ئه‌خوینیته‌وه، که مباشر له‌دوای ئه‌و رَیک ئه‌ئێ (ما هو بمخلوق) ئه‌مه‌یان مه‌به‌ست پێی تیلاوه‌ی جبریل نیه به‌لکو مه‌به‌ستی قورئانه‌که‌یه!!!! چونکه موزه‌که‌ر بۆ تیلاوه به‌کارنایه‌ت!!!! له‌کاتی‌کدا (اُکان مخلوقا) موزه‌که‌ر بوو هه‌ر خۆی ووتی مه‌به‌ست پێی تیلاوه‌یه!!!!

والله نازانم چۆن له‌رووت هاتوو ئه‌م شتانه بنوسیت! وه‌گومانم وایه له‌دلی خۆتدا ئه‌زانی درۆ ئه‌که‌یت و چه‌واشه ئه‌که‌یت به‌لام ئیوه‌ی عمومی هینده پيسن به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌تان که ده‌عوه ئه‌که‌ن بۆ بیدعه‌کانتان هینده دَل رَه‌ق و دَل رَه‌شن حه‌قیش ببینن هه‌رگیز ناگه‌رپنه‌وه هه‌ول ئه‌ده‌ن ته‌ئویلی بکه‌ن، شه‌رم له‌خۆت ناکه‌یت ئه‌م که‌لامه‌ پرپوچه ئه‌ده‌يته پال ئیمام احمد؟! که ئه‌مه له‌که‌لامی منالیک ناچیت که تازه‌ فی‌ره‌ قسه‌ کردن بووه، له‌که‌لامی شیتیک ناچیت که قسه‌ی هه‌لێت و په‌لێت ئه‌کات، هه‌ر له‌وورپنه‌کانی خۆتان ئه‌چیت، ئاخ‌ر مرؤف تو‌زیک عاقل بیت له‌رووی دیت ته‌ئویلی هینده بۆ حه‌یا بکات!؟

ئیمام احمد ئه‌ئێ: (تیلاوه‌ی جبریل به‌قورئان ئایا مه‌خلوق بوو؟! نه‌خیر مه‌خلوق نه‌بوو)

کئ هه‌یه تۆزیک عه‌قل و حه‌یای هه‌بیّت و رِیزی خۆی بگرِیت بتوانی بلی: رِسته‌ی (نه‌خِیر مه‌خلوق نه‌بوو) په‌یوه‌ندی به‌ رِسته‌ی پِیش خۆی نیه‌ که‌ ووتی (ئایا مه‌خلوق بوو) ؟!!!

هینده‌ بئ حه‌یا بیت کاتیڭ ریوایه‌تی ابن هانی درۆکه‌ت سپی ئه‌کاته‌وه‌ دووباره‌ ده‌ست ئه‌که‌یته‌وه‌ به‌ ته‌ئویلیکی تری بئ شه‌رمانه‌! ئه‌لّی رِسته‌ی (ئایا مه‌خلوق بوو) باسی تیلاوه‌ ئه‌کات که‌ فعلی جبریله‌، به‌لام رِسته‌ی (نه‌خِیر مه‌خلوق نه‌بوو) باسی قورئان ئه‌کات ته‌واوکه‌ری قسه‌ی پِیشوو نیه‌ واتا باسی تیلاوه‌ ناکات!!!

والله‌ له‌ جه‌همیه‌ زندیقه‌کانیش ته‌ئویلی ئاوا بئ حه‌یام نه‌دیوه‌، مه‌گه‌ر یونس راوی و مه‌ریوان هه‌له‌بجه‌یی مولحید جورئه‌ت بکه‌ن ئه‌م جوّره‌ قسانه‌ بکه‌ن، (ئایا مه‌خلوق بوو ؟! نه‌خِیر مه‌خلوق نه‌بوو) ئه‌لّی رِسته‌ی دووه‌م وه‌لام نیه‌ بۆ رِسته‌ی یه‌که‌م، رِسته‌ی یه‌که‌م باسی تیلاوه‌ی جبریل ئه‌کات، رِسته‌ی دووه‌م باسی قورئان ئه‌کات!!! له‌بری تۆ شه‌رم له‌خۆم ئه‌که‌م که‌ ئه‌م قسانه‌ هه‌لیت و په‌لیتانه‌ت

نه‌قل ئه‌که‌م، گومانم وایه‌ له‌ دلی خۆتدا ئه‌زانی چه‌واشه‌ ئه‌که‌یت کاتیڭ رِسته‌ی دووه‌م و یه‌که‌م له‌یه‌کتر دائه‌بری و ئه‌لّی باسی دوو شتی جیا ئه‌کات، وه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ر سووری له‌سه‌ر ئه‌م قسه‌یه‌ت ئاماده‌م موباهه‌له‌ت له‌گه‌ل بکه‌م له‌عنه‌تی الله‌ م لیبّیت گه‌ر رِسته‌ی (ما هو بمخلوق) باسی هه‌ر هه‌مان شتی پِیش خۆی نه‌کات که‌ رِسته‌ی (أکان مخلوقا) بوو، گه‌ر تۆش زۆر بلیمه‌تی له‌ عه‌ره‌بی و ئیمه‌ جاهیلین فه‌رموو بلی: له‌عنه‌تی الله‌ م لیبّیت گه‌ر (أکان مخلوقا) و (ما هو بمخلوق) هه‌ردووکیان باسی هه‌مان شت بکه‌ن

ئاخر داماو گەر ئەللى (ما هو بمخلوق) موزەكەرە بۇ تىلاوۋە نابىت كە موئەنەسە، ئى
خۇ (أكان مخلوقا) ھەر موزەكەر بوو ئەى بۇ لەویدا ئاسايىيە بۇ تىلاوۋە بىت ؟!

گەر ئەللىن ئەى باشە تىلاوۋە موئەنەسە چۆن زەمىرى موزەكەر بۇى بەكاردىت ؟ بۇ
ووترا (أكان مخلوقا ؟! ما هو بمخلوق) بە موزەكەرى ؟

ئەوا لە وەلامدا ئەللىن ئەم ئسلوبە باوۋە لە زمانى عەرەبىدا لە چەندىن باردا موئەنەس
ئەكرى بە موزەكەر، وە موزەكەر ئەكرى بە موئەنەس، ئەمە خۇ بىركارى نىيە بووترى
 $1+1=2$ تاكو قىامەت، يەككىك لەو حالەتەنەش كە موزەكەر ئەكرى بە موئەنەس و
موئەنەس ئەكرى بە موزەكەر حىساب كىرنە بۇ ماناى ووشەكە، ووشەكە خۇى
موئەنەسە بەلام لە رستەكەدا ماناى شتىكى تر ئەدات كە موزەكەرە، جا زەمىرى
موزەكەرى بۇ بەكاردىت بە اعتبار دانان بۇ ماناكەى ئەگەرچى خودى ووشەكە
موئەنەس بىت، وە بە پىچەوانەش، نموونەى ئەمەش لە قورئان و غەيرى قورئانىش
زۆرە.

بۇ نموونە:

﴿لِنُحْيِيْ بِهٖ ۞ بَلَدَةً مَّيْتًا﴾

بلدة: موئەنەسە

ميتا: موزەكەرە

نەيفەرموو: مېتە، ھەندىك لە موفەسیرین و زمانزانان ئەلین: بلدة مەبەست پئی شوینەكەیه، واتا المكان، مكان-یش موزەكەرە بۆیه (میتا) بە موزەكەر ھاتوو، واتا حیساب بۇ مانای ووشەكە كراوە نەك لەفزهكەى

الطبري ئەلئ:

وقال: ﴿بَلَدَةٌ مَيَّتًا﴾ ولم يقل ميتة، لأنه أريد بذلك لنحيي به موضعًا ومكانًا ميتًا.

نموونه‌یه‌كى تر:

﴿فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي﴾

الشمس: موئەنەسە، بە (هذا) ئیشارەتى بۇ كراوە كە بۇ موزەكەر بەكاردیت ھەندىك لە موفەسیرین و زمانزانان لەم ئایەتەدا چەند وەجھىك باس ئەكەن، یەكێکیان ئەوێهە كە الشمس واتا خۆر بریتىه لە رووناكى و نور، بەهۆى ماناكەیه‌وه (هذا) بەكارهاتوو چونكە النور والضياء موزەكەرن.

ابن الأنباري ئەلئ:

(فلما رأى الشمس بازغة قال: هذا ربي)

فقال: الشمس مؤنثة أشار إليها بالتذكير، ولم يشر بالتأنيث، فيقول: هذه ربي، لأن المعنى: قال: هذا النور ربي، وهذا الضياء ربي، فلما ذكر الشمس وهي مؤنثة، وأشار إليها بالتذكير على معنى النور.

نموونهى لەم جوۆره له قورئاندا زۆره، هينانى هەر نموونهيه كيش ماناي ئهوه نيه هه موو زانايان موافقن بهم جوۆره ئايه ته كه ته فسير بكرى، به لكو مه به ست پي ئه وهيه كه ئه م جوۆره ئسلوبه ههيه له زمانى عه ره بيدا بۆيه له و ئايه تانهى كه مشكل- ن هه نديك له موفه سيرين ئه م رېگايه ئه گر نه بهر، وه كه سيش ره ددى نه داونه ته وه كه بلين ئه م شته نيه له زمانى عه ره بيدا، به لام له لاي عموميه چه په له كه ئه م شتانه بۆته مه حال به هوى جه هلى به زمانى عه ره بيه وه.

ابن الأنباري ئه ئى:

سئل المبرد بحضرة إسماعيل بن إسحاق القاضي عن ألف مسألة هذه من جملتها، وهو أن السائل قال: ما الفرق بين قوله: جاءتها ريحٌ عاصِفٌ ولِسُلَيْمَانَ الرِّيحُ عاصِفَةٌ وقوله: كَانَتْهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ وَكَانَتْهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ؟ فقال: كل ما ورد عليك من هذا الباب فلك أن تردّه إلى اللفظ تذكيرا، ولك أن تردّه إلى المعنى تأنيثا.

پرسىيار لە المبرد ئەكەن بۆچى رىح بە (عاصف) و بە (عاصفة) هاتوو، جارێك مذكّر و جارێك مۆنث ؟ يان نخل جارێك بە (خاوية) هاتوو مۆنث، وه جارێك بە (منقعر) هاتوو مذكّر ؟

لە وه لامدا ئەلئى:

هەر شتێكى لەم جوړهت هاته پيش ئەوا بۆت هەيه بىكهيت بە موزهكەر حەسەب لەفزی ووشەكە، وه بۆت هەيه بىكهيت بە مۆئەنەس حەسەب مانای ووشەكە.

لێره دا مەبەست خودى ئەم نموونانە نيه، مەبەستم ئەم ئسلوبەيه كه له زمانى عەرەبیدا هەيه.

وه بابەتهكهى ئيمەش كه تىلاوهى قورئانە، له فهرمووده و ووتەى زانایاندا تىلاوه و قيرائە بە مانای خودى قورئانەكه هاتوون له هەندىك جیگادا، وه بە مانای خویندنه وهش هاتوون واتا فعلى عەبدەكه له هەندىك جیگادا، هېچ زانایەك نەهاتوو بەلێ تىلاوه واتا فعلى عەبد، يان بەلێ تىلاوه واتا قورئان، بەلکو ئەم ووشانە ئەوکاتە بە هەستىار دانراون و حیساب بۆ بەکار هاتنیان کراوه کاتیك كه لەفزیەكان پەیدا بوون كه ئەم ووشانەيان بەکار ئەهینا و مەبەستیان پێی ئەوهبوو قورئان بە خویندنه وهى ئيمە ئەبێته مەخلوق.

عَنْ عَلِيٍّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نَهَانِي عَنْ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ، وَأَنَا رَاكِعٌ.

نِيَامَ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ تَعَالَى: يَغْفِرُ لَهُ مَا قَدْ سَلَفَ وَمَا يَأْتِيهِ مِنَ الْبَعْدِ. وَلَهُ رُكُوعٌ عَظِيمٌ.

لِيُرَهِدَا قِرَاءَةَ الْقُرْآنِ فَعَلَىٰ عَهْدِهِ، كَهِ نَهِي لِيُكْرَاهِ وَاتَا فَعَلَهُ چُونَكِه نَهِي لَهُ شَتِيكَ
ئِه كَرِي كِه ئِه تَه وَيْ ئِه نَجَامِي بَدَهِيَت

کاتیك معاویة بن الحکم السلمي رضي الله عنه له ناو نویژدا قسه ئە کات، پیغه مبه ر
صلی الله علیه وسلم پئی ئەفه رمووئ:

إِنَّ هَذِهِ الصَّلَاةَ لَا يَصْلُحُ فِيهَا شَيْءٌ مِنْ كَلَامِ النَّاسِ، إِنَّمَا هُوَ التَّسْبِيحُ وَالتَّكْبِيرُ وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ.

نوڙهه کانمان نايٽ هيچ شتيڪ له قسه ي خه لکي تيڏا بيٽ، به لکو ته نها ته سبيح و ته كبير و قيرائه ي قورئانه.

لڀڙهه مه به ست له ته سبيح و ته كبير و قيرائهي قورئان ووتني زيكره كاني ناو نويڙ و قورئاني ناو نويڙه، نه ك مه به ستي فعلي عه بده كه بڻت كه نه مانه نه كات، ووتنه كانيشي به رامبه ر كه لامي مروڦه، واتا نابڻت كه لامي مروڦ له نويڙدا هه بڻت به لكو ته نه كه لامي الله يه، هر بويه ش ئيمام احمد بهم فه رمووده يه رهددي له فزييه كاني نه دايه وه، گهر له فزييه كان بليڻ كه لامي ناو نويڙ غهير مه خلوقه ته نه فعله كه مان مه خلوقه له دهم جولاندن، نه وكات نه م فه رمووده يه چوڻ نه بڻته رهد بويان كه باسي نه وه نه كات نابڻ قورئان قسه ي خه لكي تيڊا بڻت؟! ئيمام احمد له رهددي نه واند له

بارهی ئەم فەرموودهیه ئەیووت: گەر قسه‌ی له‌فزیه‌کان بێت ئەوا نوێژ به‌ خوێندنێ
قورئان دروست نابێت چونکه نوێژ به‌ شتیکی مه‌خلوق دروست نابێت

﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ
مَشْهُودًا﴾

قرآن الفجر: واتا نوێژی به‌یانی

هه‌ندیك له‌ موفه‌سیرین (قرآن الفجر) به‌ قیرائه‌تی قورئان له‌ نوێژی به‌یانی ته‌فسیر
ئەكەن

هه‌روه‌ك شاعیریش له‌ وه‌سفی ئیمام عثمان رضي الله عنه ئەڵی:

ضحوا بأشمت عنوان السجود به‌

يقطع الليل تسبيحا وقرآنا

(أي: تسبيحا وقراءة)

قرآن لی‌ره‌دا واتا قیرائه‌ت

ابو عبید القاسم بن سلام ؑ:

يقال: "قرأت قراءة وقرآنا، بمعنى واحد.

واتا: قرأت قراءه، وقرأت قرآنا، هه ردو وکیان یه ک مانایه

که واته ووشه‌ی قیرائه و تیلاره ووشه‌یه‌ک نیه یه‌ک مانای جی‌گیری هه‌بیّت بووتری
ته‌ن‌ها به مانای قورئانه‌که دیت، یان ته‌ن‌ها به مانای فعل دیت، به‌لکو زانایان هه‌سه‌ب
دروست بوونی فرقه‌کان و بیدعه‌کانیان حوکیان له‌سه‌ر ئه‌م ووشانه داوه

ههروه‌ها له‌فزییه غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان له‌ره‌ددی له‌فزییه مه‌خلوقیه‌کاندا هه‌میشه
ئه‌لین: (التلاوة هی المتلو) تیلاوه مه‌تلوه.

ئايا گەر لە فزىيە مەخلوقىيەكان مەبەستيان لە تىلاوہ فعلى عەبد بىت نەك قورئانەكە، ئەوا چۆن لە فزىيە غەير مەخلوقىيەكان ئەلەين تىلاوہ مەتلوہ؟! ئەچىتە عەقلەوہ بلىن فعلى عەبدەكە قورئانە؟! بۆيە بىگومان لە فزىيە مەخلوقىيەكان مەبەستيان لە تىلاوہ قورئانەكە بوو، بۆيە ئەوانىش ئەيان ووت تىلاوہ مەتلوہ و غەير مەخلوقە.

ئىمام احمدىش باش له ووتەكەيان تىگەشتووہ بۆيە بەم جۆرە لە رىوايەتەكەى ابن ھانىئ رەديان ئەداتەوہ، ئەزانى ئەوان كە ئەلّين تىلاوہم بۆ قورئان مەخلوقە مەبەستيان خودى قورئانەكە، بۆيە بە زەمىرى موزەكەر باسى ئەكات و ئەلّى مەخلوق

نیه، نه‌ک بڵیین ئیمام احمد له‌فزییه‌کی غه‌یر مه‌خلوقی بووه‌ حاشا له‌ ئه‌و، وه‌ ووته‌ که‌ شی له‌ پێگه‌ی ره‌ددا نه‌وه‌ی به‌رامبه‌ر بووه‌ که‌ قورئانیان به‌ مه‌خلوق زانیوه‌ به‌م عیباره‌ته‌ ده‌ریان بریوه‌.

ریوایه‌تێکی هاوشیۆه‌ی ئه‌مه‌ش هه‌یه‌ روونی ئه‌کاته‌وه‌ که‌ ئیمام احمد مه‌به‌ستی خودی قورئانه‌ که‌ بووه‌ که‌ جبریل ئه‌یخوینێ نه‌ک فعلی جبریل، وه‌ له‌ فزییه‌کانیش مه‌به‌ستیان هه‌ر خودی قورئانه‌ که‌ بووه‌ نه‌ک فعلی جبریل

قال أبو إسحاق الهاشمي:

سألت أبا عبد الله أحمد بن حنبل، فقلت: إذا قالوا لنا: القرآن بألفاظنا مخلوق، نقول لهم: ليس هو بمخلوق بألفاظنا أو نسكت؟ فقال: "اسمع ما أقول لك: القرآن في جميع الوجوه ليس بمخلوق" ثم قال أبو عبد الله: «جبريل حين قاله للنبي صلى الله عليه وسلم كان منه مخلوقا؟ والنبي حين قاله كان منه مخلوقا؟ هذا من أخبث قول وأشره» ثم قال أبو عبد الله: «بلغني عن جهم أنه قال بهذا في بدء أمره».

ابو اسحاق الهاشمي ئه‌لێ:

پرسیارم کرد له‌ باوکی عبدالله احمد بن حنبل، ووتم: گه‌ر پێیان ووتین: قورئان به‌ له‌ فزمان مه‌خلوقه‌، ئایا پێیان ئه‌لێین: قورئان به‌ له‌ فزمان مه‌خلوق نیه، یان بێ ده‌نگ ئه‌بین؟

ووتی: گوئی بگره چیت پئی ئە لییم، قورئان لە هەموو روویکەوه غەیر مەخلوقە.

ابو اسحاق ئەلئ: پاشان باوکی عبدالله ووتی: جبریل کاتیڭ قورئانی ووت به پیغەمبەر
صلی اللہ علیہ وسلم ئایا قورئان لە جبریلەوہ مەخلوق بوو ؟! وہ پیغەمبەر صلی اللہ
علیہ وسلم کاتیڭ قورئانی ووت ئایا قورئان لە پیغەمبەرەوہ مەخلوق بوو ؟! ئەمە لە
پیسترین و خراپترین ووتەکانە.

ابو اسحاق ئەڤى: پاشان باوڤى عبدالله ووتى: پېم گەشتووە لە جەهمەوە كە لە سەرەتادا ئەمەى ئەووت.

(الإبانة الكبرى لابن بطّة : ٢٢٥٠)

سہیر کہن ووتہ کانی ئیمام احمد وہک ریوایہ تہ کہی ابن ہانی وایہ کاتیک لہم ریوایہ تہ
 ئہ لّی: (جبریل حین قالہ للنبی صلی اللہ علیہ وسلم کان منہ مخلوقا؟)!

جبریل کاتیڤ قورئانی به پښه مبه ر صلی الله علیه وسلم ووت، ئایا قورئانه که له جبريله وه مه خلوق بوو ؟

رېڳ هه مان مانای ریوایه ته که ی ابن هانی (فتلاوة جبریل علی النبی صلی الله علیه وسلم بالقرآن اکان مخلوقا؟! ما هو بمخلوق)

له هه ردووک ریوایه تدا ئیمام احمد باسی قورئانه که ئە کات که جبریل خویندوو یه تی به سه رسول الله صلی الله علیه وسلم، نه ک باسی فعلی جبریل بکات که عمومیه که تیلاو هی جبریل به فعلی جبریل حیساب ئە کات و ئە ئی ئیمام احمد توقفی لی کردوو ه!!!

ئایا ئاماده‌یه‌ بۆی له‌ ریوایه‌ ته‌که‌ی ابو اسحاق الهاشمی-ش توقفی کردووه‌ کاتیکی ئه‌ی (جبریل حین قاله‌ للنبي صلى الله عليه وسلم کان منه مخلوقا؟! ووتی: کان منه مخلوقا؟! نه‌یووت مه‌خلوقه‌ یان مه‌خلوق نیه‌، ته‌نها ووتی ئایا قورئانه‌که‌ له‌ جبریه‌وه‌ مه‌خلوق بوو؟! ئایا ئه‌مه‌ ئینکار کردنه‌که‌ واتا نه‌خێر مه‌خلوق نه‌بوو، یان توقف کردنه‌؟! الله‌ خۆت و شیخه‌که‌شت له‌ناو ببات، ئینجا ئه‌ی تو زندقی تیلاوه‌ جیا ئه‌که‌یه‌وه‌ له‌ مه‌تلو، که‌چی خۆی ئه‌ی ئیمام احمد توقفی کردووه‌ له‌ تیلاوه‌ی جبریل نای مه‌خلوقه‌ و نای غه‌یر مه‌خلوقه‌، به‌لام قورئانه‌که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌! ئه‌ی باشه‌ تو خۆشت تیلاوه‌ و مه‌تلوت له‌یه‌کتر جیا نه‌کرده‌وه‌ به‌م قسه‌یه‌ت؟! توقفت نه‌کرد له‌ تیلاوه‌، وه‌ مه‌تلوت به‌ غه‌یر مه‌خلوق وه‌سف نه‌کرد؟!

ئینجا درۆ به‌ ده‌مم مه‌که‌ بۆی ئه‌مه‌ ئه‌ی تیلاوه‌ مه‌خلوقه‌، له‌عنه‌تم لیبت گهر له‌یه‌ک پۆستدا ئه‌مه‌م ووتی، له‌عنه‌ت له‌تو بیت گهر وام نه‌ووتی، ئامین، تۆش بۆی ئامین، گهر ئامینت نه‌کرد واتا خۆشت ئه‌زانی درۆت به‌ ده‌مم کردووه‌.

کۆمه‌لیک بوه‌تانت داوه‌ته‌ پالم له‌م پۆسته‌ی دوايیت که‌ ئه‌وانیش ههر به‌ موباهه‌له‌ په‌دوت ئه‌ده‌مه‌وه‌ له‌گه‌ڵ باقی بوه‌تانه‌کانی تريت.

اللفظیة (٣٨)

(له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌) و (قورئان به‌ له‌فزم مه‌خلوقه‌) هه‌ردووک ووته‌ یه‌ک مانا و یه‌ک حوکمی هه‌یه‌ له‌لای سه‌له‌ف، واتا قورئان به‌ له‌فزی ئیمه‌ ئه‌بیته‌ مه‌خلوق

ابو اسحاق الهاسمی ئه‌ی:

پرسیارم کرد له‌ باوکی عبدالله احمد بن حنبل، ووتم: گهر پێیان ووتین: قورئان به‌ له‌فزمان مه‌خلوقه‌، ئایا پێیان ئه‌یین: قورئان به‌ له‌فزمان مه‌خلوق نیه‌، یان بۆ ده‌نگ ئه‌بین ؟ (إذا قالوا لنا: القرآن بألفاظنا مخلوق، نقول لهم: ليس هو بمخلوق بألفاظنا أو نسكت ؟)

ووتی: گوئ بگره‌ چیت پێ ئه‌ییم، قورئان له‌ هه‌موو روویکه‌وه‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌.

ابو اسحاق ئه‌ی: پاشان باوکی عبدالله ووتی: جبریل کاتیکی قورئانی ووت به‌ پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ئایا قورئان له‌ جبریه‌وه‌ مه‌خلوق بوو ؟! وه‌ پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم کاتیکی قورئانی ووت ئایا قورئان له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ مه‌خلوق بوو ؟! ئه‌مه‌ له‌ پیستری و خراپترین ووته‌کانه‌.

ابو اسحاق ئە‌ئێ: پاشان باوکی عبدالله ووتی: پێم گه‌یشتوو له‌ جه‌مه‌وه که له سه‌ره‌تا دا ئە‌مه‌ی ئە‌ووت.

(الإبانة الكبرى لابن بطة : ٢٢٥٠)

سه‌یرکه‌ن ابو اسحاق به‌ ئیمام احمد ئە‌ئێ: گه‌ر له‌فزیه‌کان ووتیان: (قورئان به‌ له‌فزمان مه‌خلوقه‌) بڵێن مه‌خلوق نیه‌ یان بێده‌نگ بین ؟ ئیمام احمد به‌ ابو اسحاق نه‌ووت له‌فزیه‌کان ناڵێن قورئان به‌ له‌فزمان مه‌خلوقه‌، به‌‌ئێ له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، واته‌ ووتنی قورئان به‌ له‌فزمان مه‌خلوقه‌ به‌ ووته‌ی له‌فزیه‌کانی حیساب کرد و جیاوازی پێ نه‌کرد له‌گه‌‌ ووتنی له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، چونکه‌ هه‌ردوو ووته‌که‌ واته‌ قورئان به‌ له‌فزی ئیمه‌ ئە‌بێته‌ مه‌خلوق، به‌‌لام له‌فزیه‌کان زیاتر له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌یان ئە‌ووت چونکه‌ ووته‌که‌ شاراوه‌ و فیلاوییه‌ بۆ چه‌واشه‌ کردن و شاردنه‌وه‌ی کوفره‌که‌یان باشته‌.

ابن تیمیة ئە‌ئێ:

به‌ ده‌ستوخه‌تی القاضي أبي يعلى بینیم له‌سه‌ر پشتی کتێبی (العدة) نوسی‌بووی: نه‌قلم کردوو له‌ کو‌تایی کتێبی (الرسالة) ی بوخاری ده‌رباره‌ی ئە‌وه‌ی که‌ قیرائه‌ جیایه‌ له‌ مه‌قروء، ابو عبدالله البخاري ووتی: احمد بن حنبل ووتی: له‌فزی ئە‌و که‌سه‌یه‌ که ئە‌ئێ: قورئان به‌ له‌فزی ئیمه‌ مه‌خلوقه‌.

(مجموع الفتاوى : ٣٦٦/١٢)

هه‌ر له‌ هه‌مان نه‌قلدا ابو یعلی ئه‌لّی: بوخاری له‌ کتێبه‌که‌ی وتوویه‌تی: له‌ ۲۲ رێگاوه‌ رێوایه‌تی احمد له‌ لایه‌ که‌ هه‌موویان پێچه‌وانه‌ی یه‌کترن، وه‌ ئه‌وه‌ی له‌ لام سه‌حیحه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ احمد وتوویه‌تی: نه‌م بیستوو هه‌یج زانایه‌ک بۆ له‌ فزم به‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌.

ئه‌وه‌ی بوخاری به‌ سه‌حیجی داناوه‌ ئه‌و رێوایه‌ته‌یه‌ که‌ ابو طالب ووتی له‌ فزم به‌ قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئیمام احمد پێی ووت: نه‌م بیستوو هه‌یج زانایه‌ک وابۆی

ابن أبي يعلى له‌ ته‌رجه‌مه‌ی (الحسين بن علي أبو علي) ئه‌لّی:

احمد السنجي له‌ گه‌لّ ئه‌وانه‌ی باسکردوو هه‌یج به‌ ئیمامه‌که‌مان (واتا ئیمام احمد) گه‌یشتوو و شتی لێ بیستوو، وه‌ کتێبێکی هه‌یه‌ ده‌رباره‌ی سوننه‌ت تێیدا باسی کردوو هه‌یج که‌ هه‌ر که‌سێک بۆی: له‌ فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ یان قورئان به‌ له‌ فزم مه‌خلوقه‌ ئه‌وا جه‌همیه‌، وه‌ جه‌همیه‌کان له‌ لای ئیمه‌ کافرن، وه‌ له‌ فزیه‌کان زندیقی ئه‌م ئوممه‌ته‌ن، وه‌ ئه‌وان له‌ هه‌مووان زیاتر شت له‌ خه‌لک ئه‌شیوین و سه‌ریان لێ تێک ئه‌ده‌ن.

(طبقات الحنابلة : ۱/۱۴۲)

بروانه‌ جیاوازی نه‌کرد له‌ نیوان ووتنی له‌ فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ و قورئان به‌ له‌ فزم مه‌خلوقه‌، گه‌ر ئه‌مه‌ نه‌ووترابۆ و که‌س مه‌به‌ستی نه‌بوو بۆ ئه‌وا ناۆی هه‌ر که‌س ئه‌مه‌ بۆی جه‌همیه‌

أبو هاتم و أبو زرعة له عه‌قیده‌که‌یاندایه‌ئین:

هه‌ر که‌سیک بلی: له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ یان قورئان به‌ له‌فزم مه‌خلوقه‌ ئه‌وا
جه‌همیه‌.

(عقیده‌ الرازیین)

علي بن خسر المروزي ئه‌ئ:

هه‌ر که‌سیک بلی: قورئان به‌ له‌فزم یان له‌فزم به‌ قورئان، یان قورئان به‌ قیرائه‌تی من
یان قیرائه‌تی من بۆ قورئان، قورئانه‌که‌ پيش‌ بخت یان دوابخت هه‌ریه‌ک شته‌، هه‌یج
جیاوازیان نیه‌، وه‌ پئی سه‌یر بوو ئه‌وه‌ی جیاوازی بکات له‌ نیوان ئه‌م ووتانه‌.

(شرح أصول اعتقاد لالکائی : ۵۹۰)

محمد بن أسلم الطوسي ئه‌ئ:

هه‌ر که‌سیک بلی: قورئان ئه‌بیته‌ مه‌خلوق به‌ له‌فز، ئه‌وا پئی وایه‌ قورئان مه‌خلوقه‌.

(شرح أصول اعتقاد لالکائی : ۵۸۸)

بروانن ووته‌ی له‌فزیه‌کانی به‌وه‌ هه‌ژمار کرد قورئان ئه‌بیته‌ مه‌خلوق به‌ له‌فزمان

ئیمام السّانعی ئەلّی:

هەر که سێک بَلّی: له‌فزم به‌ قورئان یان قورئان به‌ له‌فزم مه‌خلوقه‌ ئەوا جه‌همیه‌.

(شرح أصول اعتقاد لائکائی : ۵۹۹)

ابو عثمان الصابونی ئەلّی:

ئەو هی الطبری له‌ احمد-ی گێراوه‌ته‌وه‌ که له‌فزیه‌کان جه‌همین، ئەمه‌ سه‌حیحه‌ له‌ احمد-ه‌وه‌، وه‌ احمد ئەمه‌ی ووتوه‌ چونکه‌ جه‌هم و هاوه‌له‌کانی به‌ ئاشکرا ووتیان قورئان مه‌خلوقه‌، وه‌ ئەوانه‌ی ووتیان له‌فزمان مه‌خلوقه‌ به‌ قورئان به‌ پله‌به‌ندی چوون به‌ره‌و ووتنی: قورئان مه‌خلوقه‌، له‌ ئەه‌لی سوننه‌ ترسان له‌و سه‌رده‌مه‌ به‌ ئاشکرا بَلّی قورئان مه‌خلوقه‌، جا باسی له‌فزیان کرد مه‌به‌ستیان ئەوه‌ بوو قورئان به‌ له‌فزمان مه‌خلوقه‌، بۆیه‌ احمد ناوی بردن به‌ جه‌همی.

(عقیده السلف وأصحاب الحديث : ۱۷۲-۱۷۳)

ماویه‌تی

اللفظیة (٣٩)

ئه‌م ریوایه‌ته‌م له پۆستی ژماره (٣٦) هینا که ئه‌وکات بۆ پروونکردنه‌وه‌ی مه‌زه‌به‌ی له‌فزیه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان و مه‌زه‌به‌ی که‌رابیسی هینام، به‌لام له‌م پۆسته‌دا له پروویکی تره‌وه‌ قسه‌ی له‌سه‌ر ئه‌که‌م.

محمد بن موسی المصري ئه‌ی:

ووتم به احمد بن صالح المصري: الکرايسی ئه‌ی: له‌فزمان به قورئان مه‌خلوقه‌. ووتی: درۆی کرد دوژمنی الله، به‌لکو له‌فز به قورئان مه‌لفوزه، وه دیراسه مه‌دروسه، وه حیکایه‌ت حیکایه‌تکراوه، وه تیلاره مه‌تلوه، قورئان که‌لامی الله عز وجل-ه مه‌خلوق نیه، هه‌ر که‌سیک بلی قورئان مه‌خلوقه ئه‌وا کافره به الله عز وجل، گه‌ر ده‌سه‌لاتم هه‌بوايه رینگام نه‌ئه‌دا له گۆرستانی موسلمانان بنیژری.

محمد بن موسی ئه‌ی ووتم: چ کوفریکه ؟

ووتی: کوفریکی له دین ده‌رخه‌ره.

ابن منده دواى هیئانی ئەم ریوایه‌ته‌ ئه‌ ئی:

ئەمە سیفه‌تی ئەشعه‌رییه‌کانه‌، ئەلین له‌فرمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، وه‌ مه‌قروء و مه‌تلو حیکایه‌تی که‌ لامی الله-ن، وه‌ ئەوه‌ی له‌ نیوان دوو به‌رگه‌ که‌ نوسراوه‌ پیته‌کانی مه‌خلوقه‌، جا ئەوان ئەلین قورئان مه‌خلوقه‌ به‌ لام به‌ راشکاوی نا.

(مجلس في الرد على الزنادقة لابن منده)

سه‌یرکه‌ن ابن منده دواى هیئانی ووته‌که‌ی که‌رابیسی ته‌علیق ئەدات و ئە ئی: ئەمە عه‌قیده‌ی ئەشعه‌رییه‌کانه‌ پێیان وایه‌ قورئان مه‌خلوقه‌ و حیکایه‌تی که‌ لامی الله یه‌، به‌ لام به‌ راشکاوی نالین قورئان مه‌خلوقه‌، باشه‌ به‌ پێی فه‌همی دوو جه‌زائیره‌ که‌ بی‌ت چۆن خودی ووته‌ی که‌رابیسی ئەبیته‌ ووته‌ی ئەشعه‌رییه‌کان ؟ ابن منده ته‌علیق له‌سه‌ر خودی ووته‌که‌ی که‌رابیسی ئەدات که‌ وتووێه‌تی له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌، ئە ئی ئەمە عه‌قیده‌ی ئەشعه‌رییه‌کانه‌ پێیان وایه‌ قورئان مه‌خلوقه‌ به‌ لام به‌ راشکاوی ده‌ری نابرن، دوو جه‌زائیره‌ گومراکه‌ و کلکه‌کانیان پێیان وایه‌ که‌رابیسی ته‌نها ئەیووت فعلی عه‌بدیه‌که‌ مه‌خلوقه‌ کاتیکی قورئان ئەخوین، قورئانه‌که‌ که‌ لامی الله یه‌ مه‌خلوق نیه‌ ! ئایا ئیوه‌ له‌ ابن منده باشت تر تیگه‌یشتوون له‌ مه‌زه‌به‌ی که‌رابیسی ؟! گه‌ر نه‌خوینده‌واریکیش بلی خو که‌رابیسی ئەیووت قورئان که‌ لامی الله یه‌ مه‌خلوق نیه‌! ئەلین کولابییه‌کان و ئەشعه‌رییه‌کانیش ئەلین قورئان که‌ لامی الله یه‌ مه‌خلوق نیه‌، به‌ لام که‌ له‌ عه‌قیده‌یان ئەکوئیته‌وه‌ ده‌رئه‌که‌وئ که‌ قورئان به‌ مه‌خلوق ئەزانن.

ووته‌که‌ی احمد بن صالح المصري-ش که له ره‌ددی که‌رابیسی ئه‌ئێ: له‌فز مه‌لفوزه، تیلاره‌ مه‌تلوه، ئایا گهر که‌رابیسی مه‌به‌ستی له له‌فز فعلی عه‌بد بی‌ت نه‌ک قورئانه‌که، احمد بن صالح چۆن ئه‌ئێ له‌فز مه‌لفوزه ؟! ئایا مه‌عقوله‌ بلی فعلی عه‌بده‌که قورئانه ؟! چونکه له‌لای ئیوه له‌فز واتا فعلی عه‌بد نه‌ک خودی قورئانه‌که!

ئینجا احمد بن صالح ئه‌ئێ: قورئان که‌لامی الله یه مه‌خلوق نیه، ههر که‌س بلی قورئان مه‌خلوقه‌ کافره، بۆچی له ره‌ددی که‌رابیسی ئه‌م قسه‌یه ئه‌کات ؟ بۆ جارێک نه‌مان بینی زانایه‌ک له ره‌ددی له‌فزیه‌کان بلی: له‌کاتی قورئان خویندن نابێ بووتری فعلی عه‌بد مه‌خلوقه، گهر ووترا ئه‌وا قورئانه‌که‌ش ئه‌بیته مه‌خلوق، گهر باس باسی فعلی عه‌بده نه‌ک قورئان بۆ ئه‌هلی سوننه هه‌میشه له ره‌ددی له‌فزیه‌کان باسی قورئان ئه‌که‌ن نه‌ک فعلی عه‌بد ؟! تا قیامه‌ت مۆله‌تتان ئه‌ده‌م ووته‌ی یه‌ک له‌فزی به‌ینن که بلی: کاتی‌ک قورئان ئه‌خوینم فعلی من مه‌خلوقه به‌لام قورئانه‌که‌که‌غیره مه‌خلوقه، ئه‌چیته عه‌قله‌وه مه‌به‌ستیان له ووته‌که‌یان فعلی عه‌بد بی‌ت که‌چی هه‌موویان کۆک بن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که هه‌میشه به له‌فز ووته‌که‌یان ده‌ربهرن که‌سیان بۆ جارێک نه‌ئێ فعلم مه‌خلوقه، هه‌موویان ئه‌ئێن تیلاره‌م مه‌خلوقه یان قیرائه‌م یان له‌فزم یان که‌لامم، نابینی که‌سیان بلین فعلم مه‌خلوقه، گهر مه‌به‌سته‌که‌یان فعلی عه‌بده بۆ ووشه مه‌به‌سته‌که به‌کارناهیین هه‌میشه ووشه‌ی له‌فز و تیلاره‌م و قیرائه‌م و که‌لام به‌کار ئه‌هیین ؟!

وێ تا قیامەت مۆلەتتان ئە دەم ووتە یە ک سەلف بێنن کە بۆی فەعلی عەبد مەخلوقە
بەلام لەکاتی قورئان خویندن بۆی فەعلی عەبد مەخلوقە ئەبێتە کوفر، خۆ ئەگەر
ئەمە مەبەستی لەفزیەکان بوایە ئەبوایە زۆرێک لە سەلف ئەم قسەیه بکەن و بۆ
خەڵکی ڕوون بکەنەو کە کوفری ئەوان لەچیدایە، بەلام من تەنها داوای یە ک ووتە
ئە کەم لێتان زیاتر نا.

ماویەتی

اللفظیة (٤٠)

له‌فزییه‌کان بر‌وایان وابوو قورئان که‌لامی الله یه مه‌خلوق نیه به‌نسبه‌ت الله که‌قسه‌ی پیکردوو، به‌لام کاتی‌ک که‌ئیمه‌ئە‌یخوینینه‌وه به‌له‌فزی خو‌مان قورئانه‌که‌ئە‌بیته مه‌خلوق به‌له‌فزی ئیمه‌، وه‌ک که‌لامی ئیمه‌ وایه کاتی‌ک که‌قسه‌ئە‌که‌ین، چونکه‌ئیمه‌ قسه‌مان پێ کردوو قسه‌کردنی ئیمه‌ش مه‌خلوقه‌، که‌واته قورئانه‌که‌ئە‌بیته مه‌خلوق کاتی‌ک ئیمه‌ئە‌یخوینین.

له‌پۆسته‌کانی پێشوو ریوایه‌تی زۆرمان هیناوه‌له‌ئیمام احمد و سه‌له‌ف که‌له‌ره‌ددی له‌فزییه‌کان ئە‌لین: (قورئان مه‌خلوق نیه له‌هیچ حالیکدا، له‌هه‌موو باریکدا غه‌یر مه‌خلوقه‌) که‌ئە‌م ره‌دده‌ نیشانه‌ی ئە‌وه‌یه‌ که‌له‌فزییه‌کان ئە‌یان ووت کاتی‌ک ئیمه‌قورئان ئە‌خوینین ئە‌بیته مه‌خلوق به‌له‌فزی ئیمه‌.

به‌لام له‌م پۆسته‌دا ئە‌وه‌ئە‌سه‌لمینین که‌له‌فزییه‌کان کاتی‌ک ئە‌یان ووت: (له‌فزمان به‌قورئان مه‌خلوقه‌) مه‌به‌ستیان ئە‌وه‌بوو کاتی‌ک قورئان ئە‌خوینین قورئان وه‌ک که‌لامی خو‌مان وایه چونکه‌ئیمه‌ قسه‌ی پێ ئە‌که‌ین و ده‌ری ئە‌برین، که‌لامی ئیمه‌ش مه‌خلوقه‌ که‌واته قورئانه‌که‌ئە‌بیته مه‌خلوق وه‌ک که‌لامی ئە‌و که‌سه‌ وایه که‌ئە‌یخوینیت

ابو طالب ئە ئی:

ووتم به باوکی عبداللّٰه: نامەم بۆ نوسراوە لە طرسوس کە الشراک پێی وایە قورئان کە لامی اللّٰه یە، بە لام کاتییک کە خویندەمەوێ تیاروێ مەخلوقە

ئیمام احمد ووتی: قاتلە اللّٰه، ئەمە خودی ووتە ی جەهەمە

ابو طالب ئە ئی ووتم: پیاویک ووتی: قورئان کە لامی اللّٰه یە و مەخلوق نیە، بە لام لە فزم بە قورئان مەخلوقە

ئیمام احمد ووتی: هەر کەس ئەم قسە یە بکات ئەوا هەموو شتیکی ووتوێ (واتا ئەوێ جەهەمیە کان و توویانە ئەویش و توویەتی) قورئان کە لامی اللّٰه یە لە هەموو حالیکدا، بە لگەش لە سەری فەرموودە کە ی ابو بکر-ه، ابو بکر ئەم ئایە تە ی خویندەوێ: ﴿الْم (۱) غُلِبَتِ الرُّومُ (۲)﴾ پێی ووترا: ئەم ووتە یە هاوێ لێ کەت هیناویەتی، ابو بکر ووتی: نە خێر واللّٰه، بە لکو کە لامی اللّٰه یە

ئیمام احمد ووتی: ئەم ئایە تە و جگە لەویش کە لامی اللّٰه یە

ابو طالب ئە ئی ووتم: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ ئەمە ی تازە خویندەمەوێ کە لامی اللّٰه یە ؟

ئیمام احمد ووتی: به‌ئێ و الله که لامی الله یه، وه هه‌ر که‌سیک بلی له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ئه‌وا هه‌موو شتیکی ووتوه، چی ئه‌مینیتته‌وه کاتیکی ووتی له‌فزم؟! گه‌ر نه‌گه‌رایه‌وه له‌م ووتیه‌ خوئی لی بپاریزه‌ و قسه‌ی له‌گه‌ل مه‌که‌، ووتیه‌ ئه‌م پیاوه‌ وه‌ک ووتیه‌ که‌ی الشراک-ه‌، أخزاه الله

ابو طالب ئه‌ئێ:

ووتم ئه‌ی باوکی عبدالله من به‌لگه‌م هیناوه‌ته‌وه له‌ دژی له‌فزیه‌کان به‌ قورئان و فه‌رمووده‌، چه‌ز ئه‌که‌م به‌لگه‌کانت بۆ باس بکه‌م:

الله عز وجل فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ ئایا له‌ محمد که‌ لامی الله نه‌بیستراوه‌؟

الله عز وجل فه‌رموویه‌تی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾
الله تبارک و تعالی فه‌رموویه‌تی: ﴿أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ﴾

وه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾

وه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ﴾

وه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ﴾

وه فه رموویه تی: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾

وه فه رموویه تی: ﴿فَاقْرَأُوا مَا تيسَّرَ مِنْهُ﴾

له هه موو حالیکدا هه ر قورئانه

وه پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له فه رمووده ی جابر رضي الله عنه فه رموویه تی:
(إن قریشا منعوني أن أبلغ كلام ربي)

وه پیغه مبه ر علیه السلام فه رمووی به معاویة بن الحکم رضي الله عنه: (إن هذه الصلاة لا يصلح فيها شيء من كلام الآدميين إلا القرآن)

قورئان جیایه له که لامی مروؤف

وه ابو بکر الصديق رضي الله عنه ووتی: نه خیر به لکو که لام و ووته ی الله یه.

باوکی عبد الله پی ووتم: چه ند به چاکی به لگه ت له دژیان هیناوته وه، جبریل به شتیکی مه خلوق هات بۆلای پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم؟! وه پیغه مبه ریش علیه السلام به شتیکی مه خلوق هات بۆ خه لکی!؟

ابو طالب ئە ئی ووتم: ئە توانم بلییم: ئە مه ووته ی جه همه، وه له هه موو حالیکدا قورئان که لامی الله عز وجل-ه ؟

ووتی: به‌ئێ.

ابو طالب ئه‌ئێ: دواى ئه‌مه‌ چوومه‌وه‌ بۆ لای، ووتی: چه‌ند ئایه‌تیکی ترم بینیه‌ که‌ به‌لگه‌یه‌ له‌ دژیان، ﴿وَقَرَأْنَا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَ عَلَى النَّاسِ﴾ [الإسراء: ۱۰۶]، وه‌ له‌ سوره‌تی الجمعة: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ [الجمعة: ۲].

بروانه (السنة للخلال : ۲۰۵۶)

سه‌یری ئه‌و ووتانه‌ بکه‌ن که‌ هیلم به‌ ژیری داهیناوه‌، هه‌مووی باسی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و قورئانه‌ی به‌نده‌کان ئه‌یخوینین قورئانه‌ و که‌لامی الله‌ یه‌، له‌ هه‌موو حالیکدا هه‌ر قورئانه‌ و که‌لامی الله‌ یه‌، نابیته‌ که‌لامی مرو‌ف کاتیکی مرو‌ف ئه‌یخوینیت

سه‌یری ووته‌کانی ئیمام احمد بکه‌:

قورئان له‌ هه‌موو حالیکدا که‌لامی الله‌ یه‌

به‌لگه‌ له‌ دژی له‌ فزییه‌کان فه‌رمووده‌که‌ی ابو بکر الص‌دیق-ه‌ رضي الله‌ عنه‌، کاتیکی سه‌ره‌تای سوره‌تی الروم-ی خویند قوره‌یش پیاو ووت ئه‌مه‌ که‌لامی هاوه‌له‌که‌ته‌، ووتی: نه‌خیر، نه‌ که‌لامی منه‌، نه‌ که‌لامی هاوه‌له‌که‌مه‌، به‌لکو که‌لامی الله‌ یه‌

سه‌یری پرسیاره‌کانی ابو طالب بکه‌:

ئایه‌تی یه‌که‌می سوره‌تی الأنعام ئه‌یخوینیته‌وه‌، ئه‌ئێ ئه‌وه‌ی خویندمه‌وه‌ که‌لامی الله‌ یه‌؟

ئیمام احمد ئە ئی: به‌ ئی واللّه ئە مه‌ که‌ لامی اللّه‌ یه‌

ئە ئی: ئە توانم بۆ قورئان له‌ هه‌ موو حالیکدا که‌ لامی اللّه‌ یه‌ ؟

ئیمام احمد ئە ئی به‌ ئی

ئینجا سه‌یری به‌ لگه‌ کانی ابو طالب بکه‌ که‌ له‌ دژی له‌ فزیه‌ کان هی‌ناویه‌ تی

هه‌ موو ئایه‌ ت و فه‌رمووده‌ کان باسی ئە وه‌ ئە که‌ ن که‌ ئە وه‌ی ئیمه‌ ئە یخوینین هه‌ر قورئانه‌، هه‌ر که‌ لامی اللّه‌ یه‌، نابیته‌ که‌ لامی مرؤف، ئایه‌ ته‌ کان ئە و قورئانه‌ی مرؤف ئە یخوینیت هه‌ر به‌ قورئان ناوی ئە بات، هه‌ر به‌ که‌ لامی اللّه‌ ناوی ئە بات، پیغه‌ مبه‌ر صلی اللّه‌ علیه‌ وسلم ئە فه‌رمووی: بمبه‌ن بۆ لای خۆتان قوره‌یش ریگریم لئ ئە که‌ ن که‌ لامی اللّه‌ بگه‌یه‌ نم، هه‌روه‌ها ئە فه‌رمووی: نوێژ نابۆ قسه‌ی خه‌ لکی تیدا بیت به‌ لکو ته‌ نها قورئانه‌، واته‌ قورئان جیا یه‌ له‌ که‌ لامی ئیمه‌، هه‌ر بۆیه‌ ئیمام احمد ده‌باره‌ی ئە م فه‌رمووده‌یه‌ ئە یووت: گه‌ر به‌ پێ قسه‌ی له‌ فزیه‌ کان بیت ئە و نوێژ دروست نابیت به‌ قورئان چونکه‌ نوێژ به‌ شتیکی مه‌ خلوق دروست نابیت، فه‌رمووده‌ که‌ به‌ لگه‌ی تیدا یه‌ که‌ قورئان جیا یه‌ له‌ که‌ لامی مرؤف، هه‌روه‌ک ابو طالب-یش باسی کرد که‌ قورئان جیا یه‌ له‌ که‌ لامی مرؤف، هه‌روه‌ها ووتی: له‌ هه‌ موو حالیکدا هه‌ر قورئانه‌، هه‌روه‌ها ووتی: موشریک که‌ لامی اللّه‌ له‌ پیغه‌ مبه‌ر صلی اللّه‌ علیه‌ وسلم ئە بیستی

ئینجا له‌ کۆتایی که ئیمام احمد باسی دوو ئایه‌تی تریش ئه‌کات له‌ دژی له‌ فزییه‌کان که هه‌ردووک ئایه‌ته‌که‌ باسی ئه‌وه‌ ئه‌که‌ن ئه‌وه‌ی پَیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ئه‌یخوینی قورئانه‌ و که‌لامی الله یه‌.

گه‌ر له‌ فزییه‌کان بَلِّین: ئه‌و قورئانه‌ی که ئَیْمه‌ ئه‌یخوینین که‌لامی الله یه‌ و مه‌خلوق نیه‌، ئه‌وا ئه‌م ئایه‌ت و فه‌رمووده‌ و ووتانه‌ چ ره‌ددیکی تیڤا بوو بۆیان که باسی ئه‌وه‌ ئه‌که‌ن ئه‌وه‌ی مرؤف ئه‌یخوینی قورئانه‌ و که‌لامی الله یه‌، له‌ هه‌موو بارێکدا هه‌ر قورئانه‌ و که‌لامی الله یه‌ ؟ مه‌گه‌ر که‌سیک الله دلی کویر کردبیت له‌ ئاست بینینی حه‌ق، ئه‌گینا والله الحمد به‌لگه‌کان زۆر روون.

محمد بن مسلم ئه‌ئێ:

احمد بن حنبل ووتی: له‌ فزییه‌کان خراپترن له‌ واقفه‌کان، سه‌ر له‌ خه‌لکی ئه‌شیوینن، الله عز وجل فه‌رموویه‌تی: ﴿حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ [التوبة: ٦]، وه فه‌رموویه‌تی: ﴿يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ﴾ [البقرة: ٧٥]، له‌ کێی ئه‌بیستن ؟!

محمد بن مسلم ئه‌ئێ: احمد پێی ووتم: قورئان هه‌ر چۆن ته‌سه‌روفی پێ بکری که‌لامی الله یه‌، وه له‌ فزییه‌کان جه‌همین.

محمد بن مسلم ئه‌ئێ ووتم: بیستووته‌ یه‌کیک له‌ جه‌همیه‌کان ئه‌مه‌ی ووتبێ (واتا بَلِّین له‌ فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌) ؟

ووتی: پیم گه‌یشتوو‌ه‌ المریسی ئه‌یووت.

(السنة للخلال : ۲۰۸۰)

سه‌یری ئه‌م ووته‌یه‌ی ئیمام احمد بکه‌ (قورئان چۆن ته‌سه‌روفی پئ بکری هه‌ر که‌لامی الله‌ یه‌، وه‌ له‌فزیه‌کان جه‌همین)

گه‌ر له‌فزیه‌کان باسی ئه‌وه‌ بکه‌ن ته‌نها فعلی عه‌بده‌که‌ مه‌خلوقه‌ قورئان مه‌خلوق نیه‌ که‌ ئه‌یخوینین، ئه‌وکات ئه‌م ووته‌یه‌ی ئیمام احمد چه‌نده‌ بئ نرخ ئه‌بیئت بۆیان؟! ئیمام احمد ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه‌: ﴿يَسْمَعُونَ كَلَّمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ﴾ [البقرة: ۷۵]، پاشان ووتی: له‌ کێ ئه‌بیستن؟!

(يسمعون كلام الله) واتا که‌لامی الله‌ له‌ تۆی مروّف ئه‌بیستن، تۆ که‌لامی الله‌ ئه‌خوینیته‌وه‌ بۆیان، له‌ تۆشی بیستن هه‌ر که‌لامی الله‌ یه‌، نابیته‌ که‌لامی تۆ

يعقوب بن بختان ئه‌ی:

بیستم باوکی عبدالله باسی له‌فزیه‌کانی کرد، پاشان ووتی: الله‌ عز وجل فه‌رموویه‌تی: ﴿فَإِنَّمَا يَسِرَّنَّهٗ بِلسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ﴾ [مریم: ۹۷]

يعقوب ئە ئی پیم ووت: فه رمایشی الله عز وجل: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجْرُهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ [التوبة: ۶]، که لامی الله-یان له پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم بیست ؟
ووتی: به ئی.

(السنة للخلال : ۲۰۹۳)

له باسی له فزییه کاندایه یعقوب بن بختان ئە پرسى: ئایا که لامی الله-یان بیست له پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم! تیڱه بۆ ئەم پرسیاره ئە کات، ئە سله ن جه همی و موخته زیله کی شه یان له وه نه بووه که قورئان که لامی الله یه، به لام ئە یان ووت مه خلوقه، نابینی سه له ف له ره ددی جه همیه کان بلین قورئان که لامی الله یه، به لکو ئە یان ووت مه خلوق نیه، چونکه جه همیه کان ئە یان ووت قورئان که لامی الله یه
ئهی که واته بۆچی ئیمام احمد له ره ددی له فزییه کان ته ئکید له سه ره ئە وه ئە کاته وه که ئەم قورئانه ی ئە یخوینین له هه موو حالیکدا هه ر قورئانه و که لامی الله یه و که لامی مرؤف نیه، وه باسی ووته که ی ابو بکر ئە کات که ره ددی قوره یشی دایه وه که ووتیان ئە مه که لامی هاوه له که ته، ووتی نه خیر که لامی من نیه و که لامی هاوه له که شم نیه، به لکو که لامی الله یه

عبدالله‌ ئه‌لّی:

پرسیارم له‌ باوکم کرد ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ئه‌لّی: له‌فزم به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ ؟
ووتی: الله عز وجل فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ
كَلِمَ اللَّهِ﴾، وه‌ پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (حتى أبلغ كلام ربي)، وه‌
پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (هذه الصلاة لا يصلح فيها شيء من كلام
الناس).

(السنة للخلال : ٢٠٧٠ / ب)

ئایه‌ته‌که‌ و دوو فه‌رمووده‌که‌ که‌ ئیمام احمد کردوویه‌تی به‌ به‌لگه‌ هه‌ر سیکیان
به‌لگه‌ی تێدایه‌ که‌ قورئان که‌ لامی الله یه‌، مرؤف که‌ ئه‌یخوینی که‌ لامی الله ئه‌خوینی
و ئه‌یگه‌یه‌نئ نه‌ک که‌ لامی خو‌ی

يعقوب بن ابراهيم الدورقي ئه‌لّی:

به‌ احمد بن حنبل-م ووت: چی ئه‌لّی ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ پێی وایه‌ له‌فزی به‌
قورئان مه‌خلوقه‌ ؟

ووتی: ئه‌مانه‌ له‌لای من خراپترن له‌ جه‌همیه‌کان، هه‌ر که‌سیک ئه‌مه‌ بروای بێت ئه‌وا
بروای وایه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم قسه‌ی کردووه‌ به‌ شتیکی مه‌خلوق، وه‌
جبریل شتیکی مه‌خلوقی هیناوه‌ بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌مان، ئه‌مانه‌ له‌لای من خراپترن له‌

جه هميه كان، قسه له گه ل ئه مانه مه كه، وه قسه له هيچ شتيكي ئه م بابه ته مه كه،
قورئان كه لامى الله يه و مه خلوق نيه له هه موو پروي كه وه، به هه ر جوړي ك بيټ،
له سه ر هه ر حاليك بيټ، هه رگيز نايته مه خلوق، الله تبارك وتعالى فه رموويه تى:
﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ [التوبة: ٦]،
نه يه فه رموو: (حتى يسمع كلامك يا محمد) تاكو ووته ي تو ئه بيستى ئه ي محمد، وه
پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم فه رموويه تى: (لا يصلح في الصلاة شيء من كلام
الناس) نايټ هيچ قسه يه كي خه لك له نوټر دا بووترى، وه پيغه مبه ر صلى الله عليه
وسلم فه رموويه تى: (حتى أبلغ كلام ربي) تاكو كه لامى په روه ردگارم ئه گه يه نم.

ئەمە ووتەي جەھەمە (واتا لەفزم بە قورئان مەخلوقە) ئەوەي ئەم ووتەيەي ھيئاوہ غەزەبى اللہ-ى لەسەر يّيت.

الدورقي ئەلۋى ووتىم: ئەمانە لە دەۋرى ابطال و تعطيل ئەخولپنەوہ ؟

ووتی: بهائی، له عنه تی الله له سه ریان بیټ.

(السنة للخلال : ٢٠٧٢)

ئەم رىۋايەتە لە خۆر رۆشنترە، ئىمام احمد لە دژى لە فزىيەكان ئەم ئايەتە ئەخوينىتەوھ ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾، پاشان ئىمام احمد ئەلئ: اللہ نہیفہرموو: (حتى يسمع كلامك يا محمد) تاكو ووتەى تۆ ئەبىستى ئەى محمد

تڙبگه ٻو له ره ددي له فزيه کان ئه ٿي: الله فهرمووي: كه لامي الله ئه ڀيستي، نه يفه رموو:
كه لامي محمد ئه ڀيستي؟!

ئاخر گهر له فزيه کان نه ٿين کاتيک ئيمه قورئان ئه خوئين قورئان وهک كه لامي ئيمه
وايه چونکه ئيمه قسه ي پي ئه کهين، گهر وانه ٿين ئه وکات ووته کهي ئيمام احمد چ
مانايه کي هه يه؟! گهر له فزيه کان بلين ئه و قورئانه ي ئه يخوينين كه لامي الله يه
مه خلوق نيه ته نها فعلي عه بد مه خلوقه، ئه وکات ئه م ووته يه ي ئيمام احمد له دڙيان
چه نده بي نرخ و دوور له بابته ئه بوو! حه ق له فزيه کان بوو گالته ي پي بکه ن بلين
احمد نازاني ئه ٿي چي و باسي چي ئه کات! حاشا له ئيمام احمد به لام عموميه کان الله
له ناويان ببات به تابع و مه تبوعه وه به جوړيک باسي مه زهه بي له فزيه کان ئه که ن
وه لامه کاني ئيمام احمد زور بي نرخ دهرئه که وي حه سه ب فه هي ئه وان ڀيټ.

هه روه ها ووته کهي ئيمام احمد سه يرکه ن که ووتي: له فزيه کان پروايان وايه
پيغه مبه ر صلي الله عليه وسلم قسه ي کردووه به شتيکي مه خلوق، ئاخر به پي
فه هي ئيوه ڀيټ ئيمام احمد دروي کردووه به ده مي له فزيه کان و بوهتاني
پيکردوون، حاشا له ئيمام احمد

بعقوب بن بهتان ئه‌ئ:

پرسیارم له‌ باوکی عبدالله کرد ده‌باره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ئه‌ئ: ووته‌ی من و له‌ فزی من،
وه‌ که‌ لامی الله مه‌خلوق نیه‌ ؟ (واتا ئه‌ئ: که‌ لام و له‌ فزم مه‌خلوقه‌، به‌ لام که‌ لامی الله
مه‌خلوق نیه‌)

ووتی: ئه‌مه‌ ووته‌یه‌کی خراپه‌، ئه‌مانه‌ له‌ جه‌همیه‌کان خراپ‌ترن.

(السنة للخلال : ۲۰۸۸)

کابرای له‌ فزی ئه‌ئ: (که‌ لامی من و له‌ فزی من مه‌خلوقه‌، که‌ لامی الله مه‌خلوق نیه‌) بیر
بکه‌ره‌وه‌ له‌ فزیه‌کان بۆ باسی که‌ لام ئه‌که‌ن له‌م بابه‌ته‌ گه‌ر بابه‌ته‌ که‌ ته‌نها مه‌خلوقی
فعلی عه‌بد بیّت ؟! گه‌ر قورئانه‌که‌ که‌ ئه‌یخوینئ به‌ که‌ لامی خو‌ی نه‌زانئ بۆ ئه‌ئ
که‌ لامی من مه‌خلوقه‌ ؟! بۆ له‌ رهددی له‌ فزیه‌کان شیعرى امرئ القیس ئه‌هینن ئه‌لین
گه‌ر ئه‌م شیعره‌ بخوینئ ئه‌وا شیعره‌که‌ هه‌ر هی ئه‌وه‌ نابیتته‌ شیعرى تۆ ؟ تیگه‌.

وه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌مه‌ زیاتر روون ئه‌کاته‌وه‌ که‌ له‌ فزیه‌کان کاتیکی قورئان ئه‌خوینن وه‌ک
که‌ لامی خو‌یان حیسابی بۆ ئه‌که‌ن ئه‌م ریوایه‌ته‌ی اسحاق بن راهویه‌

ه‌رب الکرمانی ئه‌ی:

بیستم پرسیار له اسحاق بن راهویه کرا ده‌باره‌ی پیاویک که ئه‌ی: قورئان مه‌خلوق نیه، به‌لام قیرائه‌تی من بۆ قورئان مه‌خلوقه، چونکه من قورئانه‌که ئه‌ییمه‌وه و ئه‌گیڕمه‌وه، وه ووته‌ی ئیمه‌ش مه‌خلوقه ؟

اسحاق ووتی: ئه‌مه بیدعه‌یه، ئیقرار ناکریت له‌سه‌ر ئه‌مه تاكو ئه‌گه‌رپته‌وه و واز له‌م ووته‌یه‌ی ئه‌هینیت.

(السنة لحرب : ٤٠٦)

سه‌یرکه کابرای له‌فزی ئه‌ی: قورئان مه‌خلوق نیه به‌لام قیرائه‌تی من بۆ قورئان مه‌خلوقه

ئینجا مه‌به‌سته‌که‌ی روون ئه‌کاته‌وه که مه‌به‌ستی چیه له مه‌خلوق بوونی قیرائه

ئه‌ی: چونکه من قورئانه‌که ئه‌ییمه‌وه که لامي منیش مه‌خلوقه

سه‌یرکه باسی که لامي خۆی ئه‌کات نه‌ک فعلی خۆی، ئه‌ی که لامي من مه‌خلوقه، که من قورئان ئه‌خوینمه‌وه قورئانه‌که به‌که لامي من خوینراوه، واتا بۆته که لامي من، به که لامي خۆم که لامي الله ئه‌خوینمه‌وه، که لامي الله به‌نسبه‌ت الله مه‌خلوق نیه، به‌لام که من خویندم که لامي منه و مه‌خلوقه

گه‌ر بووتری: ئه‌ی بۆ اسحاق ووتی ئه‌مه بیدعه‌یه نه‌یووت کوفره ؟ ئه‌یین: مه‌به‌ستی اسحاق بیدعه‌ی کوفریه، چونکه ابو داود-یش له اسحاق ریوایه‌ت کردووه که

پرسیاری لیئه‌که‌ن ده‌باره‌ی له‌فزییه‌کان، ئه‌لّی بیده‌چه‌چین، بۆیه مه‌به‌ستی له‌ بیده‌ه
کوفره‌.

ماویه‌تی

بەشیك

وادیارە عمومیە چەپەلەكە كەنالەكەى سړپوډتهوه لای من نایدات، بەداخهوه
نەمتوانی هەموو پوښتهکانی كۆپی بكەم لەلای خۆم بۇ رەتدانەوهی، بەلام
هەندیکیانم كۆپی كردووه، ئەوانی تریشم بیرماوه بەلام حەزم ئەكرد لەكاتی رەتدانەوه
ووتەکانی وەك خۆی نەقل بكەم ئینجا رەددی بدەمهوه.

به‌شیک

گه‌ردنی هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌م ئازاد کرد که‌سه‌یان له‌سه‌ر کردووم له‌بابه‌تی (له‌فز به‌قورئان) ئه‌وانه‌ی داوای لی‌بوردنیان کردووه و ئه‌وانه‌ی داوای لی‌بوردنیشیان نه‌کردووه هه‌ردووک لا‌گه‌رده‌نیا‌ن ئازاد بی‌ت، هه‌ندیکیان له‌وانه‌ی که‌مه‌نه‌جیا‌ن پروون نه‌بوو تا ئیستاش پروون نیه و ته‌وبه‌یه‌کی رَپک و جوانیا‌ن نیشا‌ن نه‌دا زۆر قورس بوو له‌لام گه‌ردنیا‌ن ئازاد بکه‌م ئیستاش که‌گه‌ردنم ئازاد کردوون له‌به‌ر ئه‌وه‌نیه که‌به‌رێز و خاوه‌ن قه‌درن له‌لام به‌لکو بۆ ئه‌وه گه‌ردنم ئازاد کردوون تا‌کو الله لی‌م خوشبی‌ت، بلی مادام تو له‌وان خوشبوویت له‌پیناوی من ئه‌وا منیش لی‌ت خوشبووم، نا‌کرئ له‌م شه‌وانه هه‌میشه بلیین (اللهم إنک عفو تحب العفو فاعف عني) که‌چی خوشمان له‌که‌س خوش نه‌بین، وه‌له‌لام گرنگ نیه تا‌چه‌ند لی‌خوشبوونی من جی‌گای بایه‌خه‌بو‌تان، به‌لکو ئه‌وه‌ی لای من گرنگه‌ ئه‌وه‌یه که‌الله به‌هۆی ئه‌م لی‌خوشبوونه‌م له‌ئیه‌وه له‌منیش خوشبی‌ت، وه‌لی‌خوشبوون مانای ئه‌وه‌نیه که‌سه‌که به‌ئه‌هلی سوننه‌ بزانی‌ت و خالی بی‌ت له‌بیده‌ه، ئه‌م لی‌خوشبوونه‌مافی خه‌لکه، به‌سونی دانا‌ن و بیده‌ی دانا‌نی خه‌لکی ئه‌مه‌یا‌ن دینه‌مافی خه‌لک نیه بی‌به‌خشی‌ت و بی‌سه‌نی‌ته‌وه.

به‌شیك

أبو بكر المروزي ئە‌ئێ:

بیستم باوکی عبداللّٰه - ئیمام أحمد - ئە‌یووت: هەر که‌سیک نه‌ئێ قورئان که‌لامی اللّٰه یه‌ مه‌خلوق نیه‌، ئە‌وا جیگای جه‌همیه‌کان ئە‌گرێته‌وه‌.

(الإبانة الكبرى لابن بطّة : ۲۲۰۰)

له‌ بابته‌ی قورئان به‌هەر که‌سیک ووترا بی‌ت جه‌همی ئە‌وا ئە‌م که‌سه‌ قورئانی به‌ مه‌خلوق زانیوه‌ یان گومانی له‌ غه‌یر مه‌خلوقی قورئان هه‌بووه‌ بۆیه‌ پێی ووتراوه‌ جه‌همی، جا یان به‌ راشکاوی وای ووتوه‌ وه‌ک مه‌خلوقیه‌کان، وه‌ یان به‌ فی‌ل و په‌ناو پێچ وای ووتوه‌ وه‌ک واقفه‌ و له‌فزییه‌کان، هه‌یچ که‌سیک نه‌بووه‌ قورئان به‌ غه‌یر مه‌خلوق بزانی‌ت یان گومانی له‌ غه‌یر مه‌خلوقی قورئان نه‌بی‌ت که‌چی ته‌کفیر کرا بی‌ت ده‌رباره‌ی قورئان، ته‌نانه‌ت واقفه‌ش که‌ ته‌کفیر کراون له‌به‌ر دوو شت بووه‌، یان قورئان به‌ مه‌خلوق ئە‌زانن به‌لام ئە‌ترسن ده‌ری برن، یان گومانیان هه‌یه‌ له‌وه‌ی که‌لامی اللّٰه غه‌یر مه‌خلوقه‌ بۆیه‌ توقف ئە‌که‌ن، که‌ ئیمام احمد و باقی سه‌له‌ف به‌م دوو هۆکاره‌ واقفه‌یان ته‌کفیر کردووه‌، هه‌یچ فرقه‌یه‌کیش نه‌بووه‌ بڵێن قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌ به‌لام به‌هۆی ئه‌یله‌زامی‌که‌ ته‌کفیر کرابن که‌ رائه‌که‌ن لێ، وه‌ ئە‌گه‌ر بۆیان

روون بکریته‌وه لیّ رابکه‌ن و حاشای لیّ بکه‌ن، هه‌موویان به‌دهمی خوّیان به‌پوونی
دان به‌وه ئه‌نۆن قورئان مه‌خلوقه‌، جا هه‌یانه به‌راشکاوی وه‌ک جه‌همی و موخته‌زیله‌،
هه‌یانه به‌په‌ناو پیچ وه‌ک له‌فزی و کوللابی و ئه‌شعه‌ری، بۆیه که به‌له‌فزیه‌کان
ووتراوه جه‌همی هه‌تمه‌ن قورئان به‌مه‌خلوق ئه‌زانن له‌حالیّک له‌حاله‌کاندا نه‌ک
حاشای لیّ بکه‌ن و به‌زۆر مولزهم بکریّن به‌شتیّک که به‌ری بن لیّ.

اللفظیة (٤١)

أبو العباس اللّٰهسّی (٤٤٩ هـ) ئە‌ئ:

ئیمان هه‌بوون به‌وه‌ی که که‌لامی الله مه‌خلوق نیه، به‌لکو وه‌حی و دابه‌زینراوی الله یه، وه‌قیرائته‌ی قورئان قورئانه، وه‌تیلاره و له‌فز به‌قورئان بریتیه له‌وه‌ی که ئە‌یبیستین له‌که‌لامی الله تعالی نه‌وه‌ک جو‌له‌ی به‌نده‌کان به‌قورئان.

پرسیار کرا له‌سفیان الثوری -رحمة الله علیه- ده‌باره‌ی له‌فز به‌قورئان و رَیگا‌کانی قورئان له‌لایه‌ن قورئان‌خوینه‌وه ؟

سفیان ووتی: ئە‌ندامه‌کانم هه‌موویان قورئانیان پَیدا تیئه‌په‌رئ، وه‌ ئە‌ندامه‌کانم مه‌خلوقن، وه‌قورئانیش مه‌خلوق نیه، وه‌له‌فز به‌قورئان مه‌خلوق نیه.

ابو العباس ئە‌ئ: ته‌فسیری ووته‌که‌ی سفیان ئە‌مه‌یه: زمان و دوو لیوه‌کان و ددانه‌کان و به‌شی سه‌ره‌وه‌ی ناوه‌وه‌ی دهم و قورگ بریتین له‌رَیگا‌کانی قورئان و قورئان پَیدا تیئه‌په‌رئ، وه‌هه‌موو که‌لامی پَیدا تیئه‌په‌رئ، جا کاتی‌ک قورئان به‌م رَیگایانه‌ی تیپه‌ری ئە‌وا که‌لامی الله یه و مه‌خلوق نیه، وه‌کاتی‌ک ده‌رچوو له‌دهم و گوێگر بیستی له‌م کاته‌دا بیستی له‌فزه‌که‌ و خودی له‌فز به‌قورئان که‌لامی رب‌العالمین-ه.

هه‌روه‌ها ئه‌ئێ: زمان مه‌خلوقه‌، وه‌ ئه‌وه‌ی به‌ زمان ئه‌خوینری غه‌یر مه‌خلوقه‌، چاو مه‌خلوقه‌، وه‌ ئه‌وه‌ی به‌ چاوه‌کان سه‌یر ئه‌کرێ غه‌یر مه‌خلوقه‌، گوێ مه‌خلوقه‌، وه‌ ئه‌وه‌ی به‌ گوێه‌کان ئه‌بیستری غه‌یر مه‌خلوقه‌، دوو ده‌سته‌که‌ مه‌خلوقن، وه‌ ئه‌وه‌ی به‌ دوو ده‌سته‌که‌ ئه‌نوسری غه‌یر مه‌خلوقه‌.

هه‌روه‌ها ئه‌ئێ: قورئان له‌ سینه‌ دایه‌ و جیایه‌ له‌ سینه‌، تێکه‌ڵ نیه‌ به‌ سینه‌ و حلولی نه‌کردوو ه‌ تێیدا، چونکه‌ سینه‌ مه‌خلوقه‌ و قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌، وه‌ هه‌ر شتێک له‌ سیفه‌ته‌کانی الله‌ تعالی بی‌ت ئه‌وا غه‌یر مه‌خلوقه‌، وه‌ هه‌ر شتێک له‌ سیفه‌تی به‌نده‌کان بی‌ت ئه‌وا مه‌خلوقه‌.

هه‌روه‌ها ئه‌ئێ: قورئان له‌ هه‌موو پرووێکه‌وه‌ هه‌ر چۆنێک ته‌سه‌روفی پێ بکری له‌سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی و عه‌جه‌می و هه‌ر کاتیکی بخوینری و هه‌ر چۆنێک ته‌فسیر بکری له‌ هه‌موو حالیکدا که‌لامی الله‌ عز‌وجل-ه‌ و مه‌خلوق نیه‌.

هه‌روه‌ها ئه‌ئێ: قورئان ناگۆریت به‌ هیچ شتێک له‌ شته‌کان، قورئان په‌یوه‌سته‌ به‌ زمانی قورئانخوینه‌وه‌ و دراوه‌ته‌ پال قورئانخوین، وه‌ قورئانخوین جیایه‌ له‌ قورئان.

هه‌روه‌ها ئه‌ئێ: به‌ هه‌مان شیوه‌ قورئان په‌یوه‌سته‌ به‌ ده‌نگی قورئانخوین، وه‌ قورئانخوین به‌خوێ و ده‌نگه‌که‌ی جیا نه‌ له‌ قورئان، وه‌ عیلم و قودره‌تی الله‌ تعالی په‌یوه‌سته‌ به‌ هه‌موو شتێکه‌وه‌ به‌ به‌لگه‌ی فه‌رمایشتی الله‌ تعالی: ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [البقرة: ۲۹]، ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [المائدة: ۱۲۰]، وه‌ هه‌موو شتێکیش جیایه‌ له‌ عیلم و قودره‌تی الله‌.

هه‌روه‌ها ئه‌ی: ووته‌که‌مان ده‌باره‌ی ئیسه‌بات کردنی قورئان له‌ سینه‌دا به‌و جو‌ره‌یه‌ که‌ باس‌مان کرد چونکه‌ قورئان له‌ سینه‌ دایه‌، وه‌ سینه‌ش جیا‌یه‌ له‌ قورئان به‌ به‌لگه‌ی فه‌رمایشتی الله‌ تعالی: ﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ (٢١) فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ (٢٢)﴾ [البروج]، سینه‌ش وه‌ک له‌وح وایه‌ و هه‌ردووکیان مه‌خلوقن، جا هه‌روه‌ک چۆن الله‌ تعالی ئیسه‌باتی کردووه‌ که‌ قورئان له‌ له‌وحی مه‌حفوز دایه‌، به‌هه‌مان شیوه‌ له‌ سینه‌دا مه‌حفوزه‌ و په‌یوه‌سته‌ به‌ سینه‌وه‌، وه‌ سینه‌ جیا‌یه‌ له‌ قورئان، ئایا نابینی خۆر و مانگ که‌ مه‌خلوقن کاتی‌ک ده‌رئه‌که‌ون به‌سه‌ر زه‌وی یان به‌سه‌ر ئاو یان به‌سه‌ر دار یان به‌سه‌ر خه‌لک یان به‌سه‌ر شتی تر ئه‌وا خۆر و مانگ تی‌که‌ل نابن به‌هیچ یه‌کی‌ک له‌مانه‌، جا خۆر و مانگ مه‌خلوقن ئه‌مه‌ سیفه‌ته‌که‌یانه‌، ئه‌ی چۆن که‌لامی خالق تی‌که‌ل ئه‌بی‌ت به‌ شتی‌کی مه‌خلوق؟!

(ده‌ستنوسی عقیده‌ اهل السنة والجماعة) بتصرف

وه‌ ب‌روانه‌ (الرسالة الواضحة لابن الحنبلي : ٦٦٣-٧٠٣)

له‌ پۆسته‌کانی پێشوو باسی ئه‌وه‌م کرد که‌ کاتی‌ک له‌فزیه‌کان ئه‌یان ووت له‌فزمان به‌ قورئان مه‌خلوقه‌ یان قیرائه‌مان بۆ قورئان یان تیلاوه‌مان به‌ قورئان، له‌م ووتانه‌ مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌بوو خودی قورئانه‌که‌ مه‌خلوقه‌ نه‌ک فعلی عه‌بد، هه‌ر بۆیه‌ش الکنکشی له‌ ره‌ددی له‌فزیه‌کاندا ئه‌ی: قیرائه‌ی قورئان قورئانه‌، واتا ئه‌و قورئانه‌ی که‌ عه‌بد ئه‌یخوینێ هه‌ر قورئانه‌، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ نیه‌ فعلی عه‌بده‌که‌ قورئانه‌، گه‌ر قیرائه‌ مه‌به‌ستی پێی فعلی عه‌بد بی‌ت ئه‌وا نائی قیرائه‌ی قورئان قورئانه‌،

بۆیه له ره‌ددی له‌فزییه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان تیئه‌گه‌ین که له‌فزییه‌ مه‌خلوقیه‌کان مه‌به‌ستیان چی بووه له ووته‌کانیان، گهر کابرای له‌فزی بۆ قیرائه‌م بۆ قورئان مه‌خلوقه، له‌م ووته‌یه‌دا مه‌به‌ستی ئه‌وه بی‌ت فعلی عه‌بد مه‌خلوقه، ئه‌ی چۆن له‌فزییه‌کی غه‌یر مه‌خلوقی له‌ولاوه‌ دیت ره‌ددی ئه‌داته‌وه ئه‌ی: قیرائه‌ی قورئان قورئانه ؟! ئایا ووته‌که‌ی واتا: فعلی عه‌بد قورئانه ؟! په‌نا به‌ الله که‌س ئه‌م قسه‌یه‌ ناکات ئیلا زندق نه‌بی‌ت.

پاشان الکنکشی ئه‌ی: تیلاوه و له‌فز به‌ قورئان بریتیه‌ له‌وه‌ی که ئه‌یبیستین له‌که‌لامی الله نه‌ک جو‌له‌ی به‌نده‌کان، ئه‌م ووته‌یه‌ ده‌قیکی پروون و راشکاوه که له‌فزییه‌کان مه‌به‌ستیان له‌ له‌فز و تیلاوه چی بووه، مه‌به‌ستیان فعلی عه‌بد نه‌بووه به‌لکو مه‌به‌ستیان قورئانه‌که‌ بووه، ئه‌وه‌تا ئه‌ی خودی قورئانه‌که‌ی که ئه‌یبیستین تیلاوه و له‌فه‌ نه‌ک جو‌له‌ و فعلی به‌نده‌کان تیلاوه و له‌فز بی‌ت

ئینجا که ووته‌که‌ی سفیان نه‌قل ئه‌کات که هه‌مان ووته‌ی له‌فزییه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کانه، ئه‌مه‌ هه‌له‌یه‌ که توشی هاتوو به‌لکو سفیان هه‌ر قسه‌ی نه‌کردوو له‌م بابه‌ته‌ چ جایی بۆ له‌فز به‌ قورئان مه‌خلوق نیه‌ ! الکنکشی وه‌کو زۆرینه‌ی منتسبین بۆ ئه‌هلی سوننه‌ که‌وتۆته‌ هه‌له‌وه‌ له‌ بابه‌تی له‌فزا کاتی‌ک له‌فز به‌ قورئان به‌ غه‌یر مه‌خلوق وه‌سف ئه‌کات، به‌لام ئه‌وه‌ی لی‌رده‌ا مه‌به‌ستمانه‌ ئه‌وه‌یه‌ که ئیقرار ئه‌کات له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی لی‌وه‌کان و زمان و ددان و ناو ده‌م و قورگ هه‌موو ئه‌مانه‌ مه‌خلوقن و قورئانیان پێدا تیئه‌په‌رئ، وه‌ قورئان که پێیاندا تیئه‌په‌رئ غه‌یر مه‌خلوقه، که‌واته‌ دیسان بۆمان روون بوویه‌وه که له‌فزییه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کان

ئەلین: له‌فزمان به‌قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌ مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌یه‌ قورئان که ئه‌خوینری
و عه‌بد ده‌ری ئه‌برئ غه‌یر مه‌خلوقه‌، نه‌ک مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌ بۆ خودی فعلی عه‌بده‌که
غه‌یر مه‌خلوقه‌، ئه‌وه‌تا الکنکشی که له‌فزیه‌کی غه‌یر مه‌خلوقیه‌ دان به‌وه‌ ئه‌نیت که
لیو و دهم و زمان و ددان و قورگ مه‌خلوقن و قورئانیان پێدا تیئه‌په‌ری، وه
قورئانه‌که غه‌یر مه‌خلوقه‌، ووته‌ی له‌فزیه‌ غه‌یر مه‌خلوقیه‌کانیش له‌ رهددی
له‌فزیه‌کان به‌کارهاتوو ه‌گه‌ر له‌ ووته‌ی ئه‌وان تیئه‌گه‌یشتی ئه‌وا ئه‌زانی رهددی چ
فرقه‌یه‌کیان داوه‌ته‌وه‌ و فرقه‌که‌ چ عه‌قیده‌یه‌کیان هه‌بووه‌، گه‌ر له‌فزیه‌کان
عه‌قیده‌یان بریتی بێت له‌وه‌ی فعل و جوڵه‌ی عه‌بد مه‌خلوقه‌، ئه‌ی چۆن الکنکشی له
رهددی ئه‌واندا هه‌مان شت ئه‌لێته‌وه‌؟! ئایا ئه‌ویش له‌فزی بووه‌ له‌ کاتی‌کدا خۆی
رهددی له‌فزیه‌کان ئه‌داته‌وه‌؟!

پاشان ئه‌لین: له‌کاتی بیستنی له‌فه‌زه‌که‌ خودی له‌فزه‌ به‌قورئان که‌لامی رب العالمین-ه
باسی بیستنی له‌فه‌زه‌که‌، ئایا چ شتی‌ک ئه‌بیستری؟ که‌لام ئه‌بیستری یان جوڵه‌ی ناو
ده‌می قورئانخوین؟ بێگومان که‌لام ئه‌بیستری نه‌ک جوڵه‌ی ناو ده‌می قورئانخوین،
که‌واته‌ دیسان روون بوویه‌وه‌ مه‌به‌ست له‌ له‌فه‌زه‌ خودی قورئانه‌که‌یه‌ نه‌ک فعلی
عه‌بده‌که‌

پاشان ئه‌ڵێ له‌فز به‌ قورئان که‌لامی رب‌ العالمین-ه‌، ئایا مه‌عقوله‌ بۆ: فعلی عه‌به‌ده‌ که‌ که‌لامی رب‌ العالمین-ه‌؟ ئه‌وانه‌ی تا ئیستا واحالی بوونه‌ له‌فزییه‌کان مه‌به‌ستیان له‌ له‌فز به‌ قورئان فعلی عه‌به‌ده‌ بوو نه‌ک قورئان، هۆش بێننه‌وه‌ به‌رخۆتان، سه‌یری ره‌ددی زانایان بکه‌ن بۆ له‌فزییه‌کان، ئاخ‌ر به‌ پێی فه‌همی ئیوه‌ بۆ ئه‌م بابه‌ته‌ ره‌ددی ئه‌م زانایانه‌ هه‌مووی ئه‌بێته‌ کوفر، یان ئه‌بێ بۆ ئه‌م زانایانه‌ که‌سیان نه‌یانزانیه‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کان چیه‌ له‌خۆیان‌ه‌وه‌ قسه‌یان کردووه‌ و ره‌ددیان داونه‌ته‌وه‌، ئه‌مه‌ له‌ کاتی‌که‌دا هه‌ر الکنکشی خۆی ووتی جوڵه‌ی به‌نده‌کان له‌فز و تیلاوه‌ نیه‌ به‌لکو ئه‌و که‌لامه‌ی ئه‌بیس‌تری له‌فز و تیلاوه‌یه‌، واته‌ له‌فز و تیلاوه‌ی جیاکرده‌وه‌ له‌ فعلی عه‌به‌ده‌، بۆیه‌ که‌س ناتوانێ بۆ الکنکشی فعلی عه‌به‌دی به‌ غه‌یر مه‌خلوق داناوه‌، وه‌ ووته‌ی هه‌موو ئه‌وانه‌ش که‌ له‌فزی غه‌یر مه‌خلوقی بوونه‌ که‌ پێش‌تر نه‌قلم کردووه‌ ووته‌ که‌یان وه‌ک ووته‌ی الکنکشی بووه‌، له‌ ابو حاتم الرازی و ابن منده‌ و احمد بن صالح‌ المصري و ابو الشیخ و قوام‌ السنة‌ الاصبهانی و جگه‌ له‌مانه‌ش، ئایا هه‌موو ئه‌مانه‌ له‌ مه‌زه‌به‌ی له‌فزییه‌کان تێنه‌گه‌یش‌توون له‌خۆیان‌ه‌وه‌ ره‌ددیان داونه‌ته‌وه‌ به‌بێ ئاگایانه‌؟!

ئینجا قسه‌یه‌ک ئه‌کات که‌ هه‌مان ریوایه‌ته‌که‌ی ئیمام احمده‌، ئه‌ویش باس‌کردنی مه‌خلوقی زمان و ده‌ست و چاو و گوێیه‌، هه‌موو ئه‌مانه‌ که‌ قورئانیان پێ ئه‌خوینری و ئه‌نوسری و ئه‌بینری و ئه‌بیس‌تری مه‌خلوقن، وه‌ قورئانه‌که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌.

پاشان سینه‌ جیا ئه‌کاته‌وه‌ له‌ قورئان، ئه‌ڵێ قورئان له‌ سینه‌ دایه‌، سینه‌ مه‌خلوقه‌ و قورئان غه‌یر مه‌خلوقه‌، ته‌نانه‌ت جه‌ماعه‌تی دوو جه‌زائیرییه‌که‌ش الله‌ له‌ناویان ببات

ئینکاری له‌وه ناکه‌ن سینه مه‌خلوقه له کاتیڤدا ئەمه دژبه‌یه‌ک بوونه، چونکه سه‌له‌ف جیاوازیان نه‌کردوو له نیوان قورئان به‌ حیفز کراوی و بیستراوی و خوینراوی و نوسراوی، چون قورئان له سینه‌دا حیفز کراوه سینه مه‌خلوقه و قورئان غه‌یر مه‌خلوقه، ئاواش قورئان له کاغه‌زدا نوسراوه کاغه‌ز مه‌خلوقه و قورئان غه‌یر مه‌خلوقه، ئەلین بلی سینه مه‌خلوقه ئاساییه به‌لام بلی کاغه‌زه‌که مه‌خلوقه کوفره! ئەمه‌ش جیاوازی کردنه له نیوان دوو شتی هاوشیوه که سه‌له‌ف ئەم جیاوازییه‌کان نه‌کردوو..

پاشان ئەلێ: قورئانخوین به‌ خوێ و ده‌نگه‌که‌ی جیا نه‌ له قورئان، واتا قورئانخوین و ده‌نگه‌که‌ی مه‌خلوقن به‌لام قورئانه‌که که عه‌بد ئەیخوینی مه‌خلوق نیه، هه‌روه‌ک چون ووتی سینه جیا به‌ له قورئان، سینه مه‌خلوقه و قورئان غه‌یر مه‌خلوقه، هه‌روه‌ها ئەلێ ئەوه‌ی له سیفه‌تی الله یه هه‌مووی غه‌یر مه‌خلوقه، وه ئەوه‌ی له سیفه‌تی به‌نده دایه هه‌مووی مه‌خلوقه، واتا ده‌نگی و جوڵه‌ی و نوسینی حیفزی و بیستنی هه‌موو ئەمانه سیفه‌تی به‌نده‌ن مه‌خلوقن، بیستراو و بینراو و حیفزکراو و خوینراو که‌لامی الله یه مه‌خلوق نیه.

له‌ کۆتایی ئەلێ: قورئان له سینه دایه هه‌روه‌ک چون له له‌وحی مه‌حفوز دایه، سینه وه‌ک له‌وحه هه‌ردووکیان مه‌خلوقن

ئەم ووتیه‌ی کۆتایی له هه‌مووی به‌هێزتره، له‌وحی مه‌حفوز الله تعالی خوێ دروستی کردوو له‌لای خوێه‌تی، به‌ فرمانی خوێ قه‌له‌م نوسینی کردوو له له‌وحدا و که‌لامی

اللهی له‌ له‌وحدا نویسه‌، جا گهر ئهم له‌وحه مه‌خلوق بێت كه ئهمه سیفه‌تیه‌تی،
ئهی چ جای ئهم قه‌له‌م و کاغه‌زی كه ئیمه‌ی مرؤف به‌ ده‌ستی خۆمان دروستی
ئه‌كه‌ین؟!

أبو العباس الكنکشی وه‌ک له‌ ته‌رجه‌مه‌که‌ی هاتوو له‌ تاریخ بغداد له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی
سفیان الثوری بووه‌، ئهم نو‌سراوانه‌ی هینام له‌ ده‌ست‌نوسی (مخطوط) کتیبه‌که‌ی
هه‌یه‌ به‌ ناو‌نیشانی (عقیده أهل السنة والجماعة) که سی سأل له‌مه‌وبه‌ر له‌ وولاتی
تورکیا چاپکراوه‌ به‌لام نازانم به‌ زمانی تورکیه‌ یان عه‌ره‌بی، ده‌ست‌نوسی ئهم کتیبه‌م له
٦٠ لاپه‌ره‌ ده‌ست‌که‌وت له‌کاتی خویندنه‌وه‌ی ده‌ست‌نوسه‌که‌ بۆم ده‌رکه‌وت که سی
به‌شی زیاتری باب‌ه‌ته‌کانی ئهم ده‌ست‌نوسه‌ هه‌مان باب‌ه‌ته‌کانی کتیبی (الرسالة
الواضحة) ی ابن الحنبلي (٥٣٦ هـ)! نه‌ک ته‌نها سه‌ره‌ باب‌ه‌ته‌کانیان وه‌ک یه‌ک بن به‌لکو
پیت به‌ پیتی ده‌ست‌نوسه‌که‌ و کتیبه‌که‌ وه‌کو یه‌کن، کتیبه‌که‌ی ابن الحنبلي که
چاپکراوه‌ ١٣٧٨ لاپه‌ره‌، ئه‌توانم بلیم هه‌زار لاپه‌ره‌ی زیاتری ووته‌ی محقه‌، له
سه‌ره‌تای کتیبه‌که‌ تا‌کو لاپه‌ره‌ ٤١٩ هه‌مووی ووته‌ی محقه‌، له‌ لاپه‌ره‌ ٤١٩ ده‌قی
کتیبه‌که‌ ده‌ست پێ ئه‌کات تا‌کو لاپه‌ره‌ ١١٠٦ ئیتر له‌وی به‌دواوه‌ فه‌رسی علمیه‌ بۆ
کتیبه‌که‌، له‌ لاپه‌ره‌ ٤١٩ تا‌کو ١١٠٦ که ده‌قی کتیبه‌که‌یه‌ که ئه‌کاته‌ نزیکه‌ی ٧٠٠
لاپه‌ره‌ ئه‌توانم بلیم له‌م ٧٠٠ لاپه‌ره‌یه‌ ئه‌گه‌ر ٢٠٠ لاپه‌ره‌ی ده‌قی کتیبه‌که‌ بێت
باقیه‌که‌ی هه‌مووی ووته‌ی محقه‌ که به‌شیکی زۆر له‌ حاشیه‌کانی چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌ک
داگیر ئه‌کات! وه‌ له‌ لاپه‌ره‌ ٦٠٦ ی کتیبه‌که‌ تا‌کو کو‌تایی کتیب هه‌موو ووته‌کانی ناو

کتیبه‌که‌ هه‌مان ئه‌و ووتانه‌ن که‌ له‌ ده‌ستنوسی کتیبه‌که‌ی الکنکشی هاتوو ه‌ پیت به‌ پیت، به‌لام سه‌ره‌تای کتیبه‌که‌ی ابن الحنبلي له‌ لاپه‌ره‌ ٤١٩ تا ٦٠٦ ووته‌ی ابن الحنبلي خۆیه‌تی له‌ ده‌ستنوسه‌که‌ی الکنکشی بوونی نیه‌، هه‌روه‌ک به‌ پروونیش دیاره‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تای کتیبه‌که‌ ابن الحنبلي چه‌ند ر‌یوایه‌تیک ئه‌کات له‌ باوکی، جا نازانم چۆنه‌ له‌ لاپه‌ره‌ ٦٠٦ ی کتیبه‌که‌ تاكو کوۆتایی ووته‌کانی ناو کتیبه‌که‌ هه‌مان ووته‌کانی الکنکشی- ه‌ ! ئایا ابن الحنبلي ده‌قاو ده‌ق ئه‌م ووتانه‌ی الکنکشی نه‌قل کردوو ه‌ ؟ چونکه‌ الکنکشی پێش ابن الحنبلي ژیاوه‌، یان ئه‌و ده‌ستنوسه‌ی که‌ دراوه‌ته‌ پال الکنکشی ه‌ی ئه‌و نیه‌ به‌شیکه‌ له‌ ده‌ستنوسی کتیبه‌که‌ی ابن الحنبلي به‌هه‌له‌ دراوه‌ته‌ پال الکنکشی ؟ چونکه‌ له‌ ده‌ستنوسه‌که‌ ته‌نها نوسراوه‌ ئه‌مه‌ کتیبی أبو العباس الکنکشی-ه‌ به‌بێ ئه‌وه‌ی ناسخ به‌ سه‌نه‌ده‌وه‌ کتیبه‌که‌ ر‌یوایه‌ت بکات له‌ الکنکشی، وه‌ ناسخ له‌ سالی ٥٩٣ ه‌ ده‌ستنوسه‌که‌ی نوسیوه‌ته‌، به‌لام ئه‌م کتیبه‌ی الکنکشی له‌ تورکیا چاپکراوه‌ وه‌ک باسم کرد و دراوه‌ته‌ پال الکنکشی هه‌ر چه‌نده‌ کتیبه‌که‌م نه‌دیوه‌ به‌ چاپکراوی به‌لام دیاره‌ محقق ئیسباتی کردوو ه‌ که‌ ئه‌مه‌ کتیبی الکنکشی-ه‌، وه‌ ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌م لا به‌ه‌یز ئه‌کات ئه‌مه‌ کتیبی الکنکشی بێت ئه‌وه‌یه‌ که‌ الکنکشی له‌ بابه‌تی له‌فز ووته‌ی سفیان الثوري نه‌قل ئه‌کات له‌ کاتیکدا له‌ سه‌رده‌می سفیان ئه‌م بابه‌ته‌ له‌ ئارادا نه‌بووه‌ و قسه‌ی تیدا نه‌کردوو ه‌، دیارترین که‌س که‌ زۆرت‌رین قسه‌ی هه‌یه‌ له‌م بابه‌ته‌ ئیمام احمده‌، هه‌رچه‌نده‌ چه‌ند ر‌یوایه‌تیک ئیمام احمدی نه‌قل کردوو ه‌ به‌لام نه‌قل کردنی ووته‌ی سفیان له‌ بابه‌تیک ئاوادا که‌ له‌ سه‌رده‌می سفیان بوونی نه‌بووه‌ ئه‌وه‌م له‌ لا به‌ه‌یز ئه‌کات که‌ ئه‌مه‌ کتیبی الکنکشی بێت که‌ له‌ سه‌ر مه‌زه‌به‌ی سفیان

بوو، بەلام ناتوانم يەكلاى بکەم وە کە کتیبە کە هی کتیبە تاکو کتیبە چاپکراوە کە و بەلگەکانى محقق بۆ چەسپاندنى نەسبەتى کتیبە کە بۆ خاوەنە کەى ئەبینم.

ماویەتی

اللفظیة (٤٢)

ئیمام احمد ئەل:

پاشان که‌سی جه‌هی بانگه‌شه‌ی شتیکی تری کرد، ووتی: الله ئەفه‌رمووی: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾، جا پئی وابوو قورئان له‌وه ده‌رناچیت که له ئاسمانه‌کان بیٔ یان له زه‌وی بیٔ یان له نیوانی ئاسمان و زه‌وی بیٔ، جا گومان و تیکه‌ل کردنی بۆ خه‌لک دروستکرد.

ئیمه‌ش پیمان ووتن: ئایا الله عز وجل خه‌لق و مه‌خلوقی نه‌خستۆته سه‌ر ئەو شتانه‌ی که له ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نیوانی ئاسمان و زه‌وین ؟

ووتیان: به‌ئ:

ووتمان: ئایا له سه‌رووی ئاسمانه‌کان شتی مه‌خلوق هه‌یه ؟

ووتیان: به‌ئ:

ووتمان: الله ئەوانه‌ی سه‌روو ئاسمانه‌کانی له شته مه‌خلوقه‌کان دانه‌ناوه له ئایه‌ته‌که‌دا، وه ئەه‌لی عیلم زانیویانه که له سه‌رووی هه‌وت ئاسمانه‌که کورسی و

عه‌رش و له‌وحی مه‌حفوز و په‌رده‌کان و شتی زۆر هه‌یه که الله ناوی نه‌بردوووه له ئایه‌ته‌که‌دا و له‌گه‌ڵ شته مه‌خلوقه‌کان داینه‌ناوه، به‌لکو هه‌واڵ پێدان له لایه‌ن الله عز و جل ته‌نها که‌وتۆته سه‌ر ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی له نیوانی ئاسمان و زه‌وی دایه.

(الرد على الزنادقة والجهمية : ٢٥٦-٢٥٧)

بروانه جه‌همیه‌کان ووتیان الله فه‌رموویه‌تی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی نیوانیان مه‌خلوقن، قورئانیش له یه‌کیک له‌م شوینانه‌یه که‌واته قورئانیش مه‌خلوقه ئیمام احمد سه‌ره‌تا پرسیاریان ئی ئه‌کات ئایا له سه‌رووی چه‌وت ئاسمانه‌که شتی مه‌خلوق بوونی هه‌یه ؟ ئه‌وانیش ئه‌لین به‌ئێ .

ئینجا ئیمام احمد بۆ هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی ووته‌که‌یان ئه‌لێ: له سه‌رووی چه‌وت ئاسمانه‌که کورسی و عه‌رش و له‌وحی مه‌حفوز و په‌رده نورینه‌کانی الله هه‌یه که دایه‌ریوه له مه‌خلوقاته‌کانی و زۆر شتی تر هه‌ن که الله ناوی نه‌بردوون له ئایه‌ته‌که، ئیمه سه‌ره‌تا رێککه‌وتین که له سه‌رووی چه‌وت ئاسمانه‌که شتانی مه‌خلوق هه‌ن، هه‌روه‌ک جه‌همیه‌کان ووتیان هه‌یه و ئیمام احمد ئیقراری له‌سه‌ر کرد، ئی ئه‌وه‌تا ئه‌و شته مه‌خلوقانه‌ی سه‌رووی چه‌وت ئاسمانه‌که له ئایه‌ته‌که‌دا نه‌هاتوون، ئایاته‌که ته‌نها باسی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نیوانیان ئه‌کات، جا گه‌ر مه‌خلوقاتی سه‌رووی چه‌وت ئاسمانه‌که به‌ده‌ر بن له ئایه‌ته‌که، ئه‌وا قورئان که که‌لامی الله یه و مه‌خلوق نیه له پێشتره به‌ده‌ر بێت له ئایه‌ته‌که، ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستیشه له پۆسته‌که و جیگای

به‌لگه‌ هه‌ینانه‌وه‌یه باسکردنی له‌وحی مه‌حفوزه له‌پاڵ شته مه‌خلوقه‌کانی تردا، هه‌روه‌ک پێشتریش ئیمام احمد ئیقراری کرد له‌سه‌ر ووته‌ی جه‌همیه‌کان که شتانیکه مه‌خلوق هه‌ن له سه‌رووی حه‌وت ئاسمانه‌که، ئینجا له چوارچێوه‌یاندا باسی له‌وحی مه‌حفوزی کرد.

هه‌میشه‌ش وتوو مه‌که تو دانت به‌وه دانا له‌وحی مه‌حفوز مه‌خلوقه ئیتر هه‌مووی ئه‌برێته‌وه، له‌وحیک له‌لای الله بی‌ت و خو‌ی دروستی بکات و خو‌ی فرمان به‌قه‌له‌م بکات که عیلم و ووته‌ی الله-ی تیدا بنوسی، له‌وحیک ئه‌مه‌هه‌ حالی بی‌ت و مه‌خلوق بی‌ت، ئه‌ی چ جای ئه‌و کاغه‌ز و قه‌له‌مه‌ی که له‌به‌ر ده‌ستی ئیمه‌ دایه‌ قورئانی تیدا ئه‌نوسین ؟ بێگومان هه‌موو کاغه‌ز و قه‌له‌م و حیبره‌کان مه‌خلوقن، به‌لام نوسراوه‌که که که لامی الله یه‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌.

ماویه‌تی

اللفظية (٤٣)

البريهاري ئەلئ:

وہ ھەموو شتێک لەوانەى کە اللہ لەناوچوونی لەسەر نوسیوہ لەناو ئەچیت، تەنھا بەھەشت و دۆزەخ و کورسی و عەرش و لەوح و قەلەم و صور نەبیّت ھیچ یەکیک لەمانە ھەرگیز لەناو ناچیت، پاشان اللہ دروستکراوہکان زیندوو ئەکاتەوہ لە رۆژی قیامت لەسەر ئەو شتەى کە لەسەری مردوون، جا حیسابیان لەگەڵ ئەکات بەھەر چۆنێک کە بێەویّت، کۆمەلێک لە بەھەشتدا دەبن و کۆمەلێکیش لە دۆزەخ، وە بە باقی دروستکراوہکان ئەفەرمووی ئەوانەى کە بۆ مانەوہ دروست نەکراون: بێن بە خۆل.

(شرح السنة : ٥٠)

البريهاري باسى ئەو مەخلوقاتانە ئەکات کە لەناو ئەچن و ئەوانەش کە لەناو ناچن، ھەموو مەخلوقێک لەناو ئەچیت تەنھا چەند دانەيەک نەبیّت استثناء کراوہ کە البريهاري باسى ھەندیکيانى تر، لێرەدا البريهاري کورسی و عەرش و قەلەم و لەوحى مەحفوز و صور دەرئەھيئيّت لە باقی مەخلوقەکانى تر بەوہى کە لەناو ناچن، واتا

ئه مانه ش هه ر مه خلوقن به لام الله بو هه ميشه يي دروستي كردوون و له ناو چووني له سه ر نه نوسيون، استثنائه كه ش متصل-ه منقطع نيه، المستثنى و المستثنى منه هه ردووكيان مه خلوقن، المستثنى به وه جيا كراوه ته وه له المستثنى منه كه له ناو ناچيٽ، وه كو ئه وه وايه بلي: هه موو مروقيك له دايك ئه بيٽ ته نها ئاده م نه بيٽ، ليړه دا ئاده ميش هه ر مروقه هه مان جنسه به لام ئه وه ي جياي كردو ته وه ئه وه يه له دايك نه بووه، كه البرهاري ئه ئي: هه موو مه خلوقاته كان له ناو ئه چن ته نها به هه شت و دوزه خ و عه رش و كورسي و له وحى مه حفوز و قه له م نه بيٽ، واتا ئه وانه ش هه ر مه خلوقن به لام له ناو نه چوونيان جياي كردوونه ته وه له باقى مه خلوقات.

ماويه تي

اللفظیة (٤٤)

ابن بطّة ئەلّی:

وه یه‌کیک له‌و شتانه‌ی که که‌سی جه‌هی نه‌زانه‌کانی پئ فریودا ئەوه بوو ووتی: قورئان له‌ له‌وحی مه‌حفوز دایه، وه له‌وح سنوورداره، وه هه‌موو شتیکی سنووردار مه‌خلوقه. ئەمه له‌ کاتی‌کدایه که که‌سی جه‌هی نکۆڵی له‌ له‌وح ئەکات و ئینکاری لئ ئەکات، وه کتیب و وه‌حی الله پەت ئەکاته‌وه ده‌رباره‌ی له‌وح، به‌لام دان به‌ له‌وح ئەنیت له‌و شوینه‌ی که هیوای هه‌یه بپیته به‌لگه بۆ کوفره‌که‌ی.

جا که‌سی جه‌هی ووتی: فه‌رمايشتی الله عز وجل: ﴿بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَّجِيدٌ (٢١) فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ (٢٢)﴾ [البروج]، ووتی: له‌وح و ئەوه‌ی تییدایه مه‌خلوقه، وه دروست نیه مه‌خلوقیک شتی غه‌یر مه‌خلوقی تییدا بیت.

جا زۆر ناشرین ته‌ئویلیان کرد و کافر بوون به‌ قورئان له‌ زۆر پوودا، چونکه قورئان له‌ عیلمی الله یه، وه عیلم و که‌لام و گشت سیفه‌ته‌کانی الله هه‌موو ئەمانه پێش له‌وحی مه‌حفوز و قه‌له‌م بوونه، ابن عباس رحمه الله ئاوا‌ی فه‌رمووه: یه‌که‌م شت که الله

دروستی کرد قه‌له‌م بوو، به قه‌له‌می فه‌رموو: بنوسه، قه‌له‌میش نوسی له له‌وحی مه‌حفوزدا.

جا دروست بوونی له‌وح و قه‌له‌م به ووته‌ی الله بووه که پێیانی فه‌رموو: (بن)، جا ووته‌ی الله پێش دروستکراوه‌کانیه‌تی.

وه ئه‌وه‌ی له له‌وحدایه که‌لامی الله یه، ئه‌وه‌ی له له‌وحدایه‌یه له قورئان به شی‌وه‌ی نوسراوه، وه که‌لامی الله عز وجل مه‌خلوق نیه.

به هه‌مان شی‌وه فه‌رمایشتی الله عز وجل: ﴿فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ (١٣) مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ (١٤)﴾ [عبس]، په‌راوه‌کان رَیزلینراو و به‌رزکراو و پاک راگیراون له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌لامی الله-ی تیدا دانراوه.

پاشان ابن بطه‌ئه‌ی:

جا کاتی‌ک زانرا الله خالقه مه‌خلوق نیه، به هه‌مان شی‌وه هه‌ر شتی‌ک له الله داییت مه‌خلوق نیه، الله فه‌رموویه‌تی: ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ [البقرة ٢٥٥]، ابن عباس کورسی به عیلمی الله ته‌فسیر کردوو.

الله هه‌والیدا که عیلمی خو‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌خۆ گرتوو، ئایا عیلم ئه‌بیته مه‌خلوق؟ کاتی‌ک ئه‌بیته مه‌خلوق که نه‌بوو بی‌ت پاشان بوو بی‌ت، وه په‌روه‌ردگارمان له ئه‌زه‌له‌وه‌هه‌ عالیم و قسه‌که‌ر بووه.

بروانه (الإبانه الكبرى : ٢٤٩٤)

دوو جه‌زائیره‌ که‌ الله له‌ ناویان ببات گهر شایه‌نی هیدایه‌ت نین شتیکیان داهینا له‌م باب‌ه‌ته‌ که‌ هیچ که‌س پێشی ئه‌وان باسی نه‌کردبوو، هاتن ووتیان: بۆی ده‌نگی قورئانخوین مه‌خلوقه‌ ئه‌وا قورئانه‌که‌ش ئه‌بێته‌ مه‌خلوق، بۆی حیر و قه‌له‌م و کاغه‌ز مه‌خلوقه‌ ئه‌وا قورئانه‌که‌ش ئه‌بێته‌ مه‌خلوق، بۆی فعلی عه‌بد مه‌خلوقه‌ له‌کاتی نووسین و خویندنی قورئان ئه‌وا قورئانه‌که‌ش ئه‌بێته‌ مه‌خلوق، هه‌موو ئه‌م حوکمانه‌یان داهینا به‌هۆی جاهیلی خۆیانه‌وه‌ له‌ ژێر ناوی پته‌وی عه‌قیده و شوینکه‌وتنی سه‌له‌ف و به‌ جه‌همی دانانی به‌رامبه‌ر له‌ کاتی‌که‌دا هیچ سه‌له‌فیکیان نیه‌ له‌م ووتانه‌ و شوینکه‌وتووaniان داوای به‌لگه‌یان لێ ناکه‌ن که‌ ئایا کام زانای سه‌له‌ف و توویه‌تی ئه‌وه‌ی بۆی فلان شت مه‌خلوقه‌ قورئانه‌که‌ش ئه‌بێته‌ مه‌خلوق، ئه‌م به‌ جه‌همی دانانه‌ چاوی کوێر کردوون وائه‌زانن هه‌ر کاتی‌که‌ توانیان به‌ به‌رامبه‌ره‌که‌یان بۆین جه‌همی ئه‌وا له‌وپه‌ری پته‌وی عه‌قیده‌دان و هه‌لگری ئالای سوننه‌تن، له‌ کاتی‌که‌دا ئه‌مه‌ شتی‌که‌ هه‌موو که‌س ئه‌توانی بیکات منیش ئه‌توانم بنوسم فلان که‌سی مخالفم جه‌همیه‌، به‌لام له‌ قیامه‌ت ئه‌بێ به‌رگه‌ی ئه‌م حوکمه‌ بگرین که‌ داومانه‌، شیخی عمومیه‌کان کاتی‌که‌ بینی ابن عباس ئه‌لله‌ له‌وحی مه‌حفوزی خه‌لق کرد، ئه‌مه‌ وای لێنه‌کرد که‌ په‌شیمان بێته‌وه‌ له‌ عه‌قیده‌که‌ی، سه‌یرکه‌ن ئه‌هلی بیده‌ع چۆن له‌کاتی بینینی حه‌ق له‌بری گه‌رانه‌وه‌ هه‌وڵی دۆزینه‌وه‌ی رێگایه‌ک ئه‌ده‌ن بۆ په‌رینه‌وه‌ له‌م حه‌قه‌و به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر بیده‌عه‌که‌یان، هات ووتی ئه‌م ووته‌ی ابن عباس که‌ ئه‌لله‌ له‌وحی خه‌لق کرد ئه‌مه‌ وه‌کو صیغه‌ی رابردوو باس ئه‌کرێ ئه‌لین الله له‌وحی خه‌لق کرد، به‌لام نالین له‌وح مه‌خلوقه‌!!! واته‌ ته‌نها بۆت هه‌یه‌ به‌ صیغه‌ی رابردوو باسی بکه‌یت نه‌ک بۆ ئیستا بۆی له‌وح مه‌خلوقه‌، به‌م ووته‌ پرپوچ و گالته‌جارییه‌

به‌رده‌وامیدا به‌بیدعه‌که‌ی، له‌ملاوه‌ش ده‌رویشیکی بۆ ئه‌ده‌بی جنی‌وفرۆشی ده‌م شری هات هه‌مان قسه‌ گالته‌جارییه‌که‌ی شیخه‌که‌ی دووباره‌ کردوه‌ ووتی ئه‌لین الله‌ سه‌ره‌تا له‌وحی دروستکرد به‌لام به‌ره‌هایی نابۆ بووتری له‌وح مه‌خلوقه‌ ئه‌مه‌ کوفره‌! هه‌روه‌ک چۆن الله‌ سه‌ره‌تا له‌ عماء دابوو ئیستا له‌سه‌ر عه‌رشه‌، ناکری ئیستا بلیین الله‌ له‌ عماء دایه‌، له‌وحیش به‌ هه‌مان شیوه‌ ئه‌لین سه‌ره‌تا الله‌ له‌وحی دروستکرد به‌لام نالین ئیستاش له‌وح مه‌خلوقه‌!!! گالته‌جارتی له‌ شیخه‌که‌ی ده‌رچوو، هه‌روه‌ک ووتره‌وه‌ گه‌ر بیدعه‌ له‌لایه‌ن داهینه‌ره‌که‌ی بستی‌ک بی‌ت ئه‌وا له‌لای شوینکه‌وتووایی ئه‌بیته‌ مه‌تری‌ک، ئه‌م گه‌مزه‌یه‌ که‌ هه‌میشه‌ جه‌می جه‌می له‌سه‌ر ده‌می بوو هات کویرانه‌ دوا‌ی شیخه‌که‌ی که‌وت و هه‌لسا شوینی الله‌-ی قیاس کرده‌ سه‌ر مه‌خلوقی‌ک که‌ له‌وحه‌، دووجار ئابرووی خۆی برد، یه‌که‌میان خالق قیاس ناکریته‌ سه‌ر مه‌خلوق، دووه‌میان شوین گۆران جیا‌یه‌ له‌وه‌ی شته‌که‌ وه‌سفی مه‌خلوق بوونی بگۆریت، زۆر شت هه‌ن شوینیان ئه‌گۆریت به‌لام مه‌حاله‌ شتی‌ک هه‌بی‌ت سه‌ره‌تا مه‌خلوق بی‌ت دواتر وه‌سفی مه‌خلوقی نه‌می‌نی به‌لکو تا هه‌تایه‌ هه‌ر مه‌خلوقه‌ ئه‌م وه‌سفه‌ له‌ ده‌ست نادات، ئینجا کاتی خۆی بۆ گالته‌ پیکردنی ووتم ئه‌مه‌ وه‌کو ئه‌وه‌ وایه‌ بلی: مادام سه‌یاره‌ شوینی ئه‌گۆریت که‌واته‌ ئه‌کری وه‌سف کردنی به‌ مه‌خلوق ئه‌ویش بگۆریت، که‌چی هی‌نده‌ بۆ حه‌یا بوو ده‌سته‌ پیسه‌که‌ی به‌ من سرپه‌وه‌ هات ئه‌م خاله‌ی له‌ دژی خۆم به‌کارئه‌هینا ئه‌یووت ئه‌مه‌ به‌ قیاس کردنی سه‌یاره‌ ئه‌یه‌وی له‌وح بکاته‌ مه‌خلوق، له‌کاتی‌کدا بۆ گالته‌کردن به‌خۆی باسی سه‌یاره‌م کرد پۆسته‌که‌ش ماوه‌، ئینجا ده‌ستی کرد به‌ بانگه‌شه‌ پوچه‌کانی که‌ له‌سه‌ر ئه‌ساسی جه‌هل بنیاتی نابوو، ئه‌مه‌ له‌ جه‌همیه‌کان کافرته‌، جه‌همیه‌کان جورئه‌تیان نه‌کردوو بلین له‌وح

مه‌خلوقه‌، مولزه‌مم کردوو به‌ کوفرێکی زۆر گه‌وره‌ ئه‌بێت بۆ مو‌صحه‌ف مه‌خلوقه‌، ئینجا به‌م هاش و هوشه‌ کۆمه‌لێک نه‌زان که‌وتنه‌ داویه‌وه‌، من خۆم بۆ هیوا بوومه‌ له‌و به‌لام هیوام وایه‌ که‌ هه‌ندیکیان له‌ جه‌هله‌ بێنه‌ ده‌ره‌وه‌ و به‌هۆش خۆیان بێنه‌وه‌ دوا‌ی پۆسته‌.

ئێستاش ئه‌چمه‌ سه‌ر قسه‌کردن له‌سه‌ر ووته‌که‌ی ابن بطه‌

به‌ سه‌حیحی له‌ پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم هاتوو که‌ ئه‌فه‌رمووی یه‌که‌م شت که‌ الله دروستی کرد قه‌له‌م بوو، به‌ سه‌حیحی له‌ ابن عباس هاتوو که‌ باسی خه‌لق کردنی له‌وح ئه‌کات له‌لایه‌ن الله.

ئه‌زانن هیچ کاتی‌ک جه‌همیه‌کان نه‌هاتوون ئه‌م دوو ریوایه‌ته‌ بکه‌ن به‌ شو‌به‌ه بۆ کوفره‌که‌یان که‌ خه‌لقى قورئان بوو، له‌ کاتی‌کدا به‌پێی زه‌عمی ئه‌م عمو‌میه‌ پێس و چه‌په‌لانه‌ بێت ئه‌م دوو ریوایه‌ته‌ شو‌به‌هی زۆر به‌هێزبان تێدا‌یه‌ بۆ جه‌همیه‌کان، ئه‌هاتن ئه‌یان ووت ئه‌وه‌تا له‌ فه‌رمووده‌ و ئا‌ثار هاتوو له‌وح و قه‌له‌م مه‌خلوقه‌، له‌ به‌رامبه‌ریشدا نابینن سه‌له‌ف باسی ئه‌وه‌ بکه‌ن بۆ جه‌همیه‌کان هاتن ده‌ستیان گرت به‌م دوو ریوایه‌ته‌ ووتیان له‌وح و قه‌له‌م مه‌خلوقه‌، ئێمه‌ش له‌ ره‌ددی ئه‌واندا ووتمان ئه‌م مه‌خلوقیه‌ بۆ سه‌ره‌تا بوو به‌لام دوا‌ی نویسنی که‌لامی الله کوفره‌ بووتری له‌وح و قه‌له‌م مه‌خلوقه‌، هیچ شتی‌کی ئا‌وا نابینن له‌ ووته‌کانی سه‌له‌ف، له‌ کاتی‌کدا گه‌ر سه‌یری دوو کتێبه‌که‌ی الدارمی بکه‌ین که‌ له‌ ره‌ددی جه‌همیه‌کان نویسیویه‌تی ئه‌بینن جه‌همیه‌کان ده‌ست ئه‌گرن به‌ ریوایه‌تی درۆ و زه‌عیف و ته‌ئویلی زۆر باطل و

بئ مانا بۆ سه‌رخستنی کوفره‌کانیان، به‌لام نابینین ده‌ست بگرن به‌ دوو ریوایه‌تی سه‌حیح بلین له‌وح و قه‌له‌م مه‌خلوقه سه‌له‌فیش له‌ رهددی ئه‌وان بلین کوفره له ئیستادا بووتری له‌وح و قه‌له‌م مه‌خلوقه، ئه‌و مه‌خلوقیه‌ی که هاتوو له‌ دوو ریوایه‌ته‌که بۆ سه‌ره‌تا بووه.

هه‌روه‌ها ئه‌بینین ابن بطه‌ ووته‌ی جه‌همیه‌کان نه‌قل ئه‌کات که ئه‌لین له‌وح مه‌خلوقه، که‌چی ابن بطه‌ هیچ ره‌خنه‌یه‌ک له‌م ووته‌یه ناگریت و رهددی ناداته‌وه، به‌لکو له‌ زاهیری ووته‌که‌ی دیاره که ئیقرار له‌سه‌ر ئه‌م به‌شه‌ی ووته‌که‌یان ئه‌کات که له‌وح مه‌خلوقه، به‌لام رهددی ئه‌وه‌یان ئه‌داته‌وه که ئه‌لین نابئ مه‌خلوقیک شتی غه‌یر مه‌خلوقی تیدا بی‌ت، له‌ رهدده‌که‌یدا نالی له‌وح پئی ناووتری مه‌خلوق دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌لامی الله‌-ی تیدا نوسرا، سه‌ره‌تا ابن بطه‌ ته‌ئکید له‌وه ئه‌کاته‌وه که له‌وح و قه‌له‌م هه‌ردووکیان مه‌خلوقن و به‌ ووته‌ی الله‌ خه‌لق کراون که به‌ هه‌ردووکیان فه‌رموو به‌بن (کونا) جا ووته‌ی الله‌ پيش له‌وح و قه‌له‌م بوونی هه‌بووه، که‌واته ووته‌ی الله‌ مه‌خلوق نیه، گه‌ر وه‌سف کردنی له‌وح و قه‌له‌م به‌ مه‌خلوق کوفر بی‌ت ئه‌وا ابن بطه‌ به‌م ووته‌یه‌ی شو به‌یه‌ی جه‌همیه‌کان به‌ه‌یتر ئه‌کات و زیاتر به‌ره‌و هه‌لدیریان ئه‌بات، چونکه به‌پئی عه‌قیده‌ی عمومیه چه‌په‌له‌کان بی‌ت ابن بطه‌ لی‌ره‌دا ئه‌بوایه باسی ئه‌وه بکات که کوفره ئیستا بووتری له‌وح مه‌خلوقه به‌لام باسی شتیکی له‌م جو‌ره‌ناکات که ئی‌ره شوینی بوو باسی بکات به‌ پئی عه‌قیده‌ی عمومیه‌کان، ته‌نانه‌ت دووباره ته‌ئکید له‌ مه‌خلوقی له‌وح و قه‌له‌م ئه‌کاته‌وه، ئینجا دی‌ت رهددی شو به‌یه‌که‌یان ئه‌داته‌وه که ئه‌لین

له‌وح که‌لامی الله ی تَیدایه، له‌وح مه‌خلوقه‌ چۆن ئه‌بَ شتیکی مه‌خلوق شتیکی غه‌یر مه‌خلوقی تَیدا بیّت، واتا که‌لامی الله-ش مه‌خلوقه‌، به‌وه ره‌ددیان ئه‌داته‌وه که‌که‌لامی الله له‌له‌وحدایه به‌شیوه‌ی نوسین نه‌ک خودی که‌لامه‌که‌ حلولی کردبیّت له‌له‌وحدایه، واتا خودی که‌لامه‌که‌ له‌زاتی الله ده‌رنه‌چووه‌ چوو بیته‌ ناو له‌وح و حلولی کردبیّت تَیدا و که‌لامه‌که‌ له‌لای الله نه‌ما بیّت، چونکه‌ وجودی که‌لام جیایه له‌وجودی شته‌کانی تر، بۆ نموونه‌ تۆ له‌ شوینیکی ناتوانی له‌یه‌ک کاتدا له‌دوو شوین بیت به‌لام ووته‌کانت له‌یه‌ک کاتدا ئه‌کرئ له‌ملیونه‌ها شوین بن به‌بَ ئه‌وه‌ی تۆ ووته‌که‌ت له‌ده‌ست بده‌یت و له‌لات نه‌میّنیت، به‌لام گه‌ر مۆبایله‌که‌ت له‌شوینیکی ببه‌یته‌ شوینیکی تر ئه‌وا له‌شوینی یه‌که‌م نامیّنیت، ئه‌مه‌یه‌ جیاوازی وجودی که‌لام له‌گه‌ل وجودی شته‌کانی تر که‌هۆکاری سه‌ره‌کی گومرaboونی که‌سه‌کان له‌بابه‌تی له‌فز نه‌زانینی ئه‌م خاله‌یه‌که‌ ان شاء الله به‌چه‌ند پۆستیکی روونی ئه‌که‌مه‌وه‌ بابه‌ته‌که‌ وورده‌ و تیگه‌یشتنی ئه‌وئ، جا ابن بطه‌ ئه‌لئ: ئه‌وه‌ی له‌له‌وحدایه‌ که‌لامی الله یه‌ به‌نوسراوی، که‌لامی الله-ش به‌نوسراوی و خوینراوی و بیستراوی و حیفز کراوی هه‌ر غه‌یر مه‌خلوقه‌، پاشان ابن بطه‌ به‌ووته‌کانی خویان ئه‌م شوبه‌ه‌یان پوچه‌ل ئه‌کاته‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ده‌ره‌وه‌ی بابه‌ته‌که‌مان بوو نه‌م هیّنا، به‌لام به‌کورتی ئه‌لئ: ئیوه‌ ئه‌لئ نابَ

شتی مه‌خلوق شتی غه‌یر مه‌خلوقی تَیدا بیّت، ئه‌ی ئیوه‌ له‌عه‌قیده‌تان نالین الله له‌هه‌موو شوینیکیه‌! شوینیش مه‌خلوقه‌ و الله مه‌خلوق نیه‌، ئه‌ی چۆن الله که‌مه‌خلوق نیه‌ له‌شوینی مه‌خلوقه‌ له‌ملاوه‌ش ئه‌لئ نابَ شتی مه‌خلوق شتی غه‌یر مه‌خلوقی تَیدا بیّت! ئه‌مه‌ دژبه‌یه‌ک بوونه‌ له‌به‌لگه‌کانتان

ئینجا ووته‌که‌ی کۆتایی ابن بطّة ده‌باره‌ی عیلمی الله ووته پوچه‌که‌ی شیخی
عمومیه‌کان ئه‌خاته زبڵدانه‌وه که شوینی ئه‌سلی خۆیه‌تی و هه‌ر له‌ویوه‌هاتووه، شیخی
عمومیه‌کان ئه‌ئێ له‌وح سه‌ره‌تا مه‌خلوق بووه به‌لام دوا‌ی نویسنی که‌لامی الله تییدا
کوفره‌ بووتری له‌وح مه‌خلوقه، ابن بطّة-ش ئه‌ئێ: ئایا عیلمی الله مه‌خلوقه؟! به‌لکو
شتیک مه‌خلوقه که سه‌ره‌تا نه‌بوو بیّت پاشان بوو بیّت، واتا پیناسه‌ی مه‌خلوقمان
بۆ ئه‌کات که مه‌خلوق چیه، هه‌ر شتیک له‌ ئه‌زه‌له‌وه نه‌بوو بیّت مه‌خلوقه، مادام له
کاتی‌کدا نه‌بووه دواتر بووه ئه‌وا ئه‌م شته مه‌خلوقه، که‌واته ئه‌وه‌ی ئه‌م وه‌سفه
بیگریته‌وه مه‌خلوقه، له‌وحیش هه‌مان وه‌سفی هه‌یه، وه به‌راستی ئه‌مه شتیک زۆر
به‌دییه که قسه‌کردن له‌سه‌ری و روونکردنه‌وه‌ی شتیک ئازار به‌خشه وه‌ک ئه‌وه وایه
روونی بکه‌یته‌وه ئاگر گه‌رمه سارد نیه، به‌لام که جه‌هل زāl بوو نه‌فسیش زāl بوو بۆ
سه‌رخستنی جه‌هاله‌ته‌که ئه‌وا ئه‌م نموونه قیزه‌ونانه ئه‌بینین.

ماویه‌تی

اللفظیة (٤٥)

کۆتا بۆستی زه‌هیره‌که

هیوادارم ئەم پۆسته بخوێنه‌وه به‌ ته‌واوی و به‌ تیگه‌یشتنه‌وه، وه‌کو هه‌ندی‌ک که‌س نایم گه‌ر نه‌تخوێنده‌وه تیلیگرامت بسوتێنه به‌لام گه‌ر تییبگه‌یت بإذن الله هه‌موو کێشه‌کانت چاره‌سه‌ر نه‌بێت له‌ بابه‌تی له‌فزی و هه‌یج شو به‌یه‌ک نامینیت له‌ می‌شکته‌دا.

که‌ ئەلین حه‌یر و کاغه‌ز مه‌خلوقه به‌لام قورئانه‌که که‌ نوسراوه غه‌یر مه‌خلوقه، فعلی عه‌بد له‌ نوسین و خویندن و حیفز کردن و ده‌نگی عه‌بد و جو له‌ی زمان و لیوی هه‌موو ئەمانه مه‌خلوقن، به‌لام ئەوه‌ی عه‌بد ئەبخوین و حیفزی ئەکات و ئەینوسی غه‌یر مه‌خلوقه، ئەوانه‌ی که‌ له‌ بابه‌ته تیغه‌یشتوون ئەلین ئەمه قسه‌یه‌کی بێ مانایه و دژبه‌یه‌که، ئەمه مانای چیه حه‌یره‌که مه‌خلوقه به‌لام نوسراوه‌که مه‌خلوق نیه! بۆ نوسراوه‌که چ شتی‌که جگه له‌ حه‌یر؟! که‌ ووتتان حه‌یر مه‌خلوقه که‌واته بلین قورئانه نوسراوه‌که‌ش مه‌خلوقه قورئانه‌که هه‌ر به‌ حه‌یره‌که نوسراوه، ئەم قسانه

ئەكەن بەھۆى تېنەگەيشتنى لە حەقىقەتى كەلام، لە ھەمان كاتدا خۆيان دژبەيەكن لەم قسەياندا چونكە ئەلېن كە ووتت حېر مەخلوقە قورئانەكەش ئەبېتە مەخلوق، كە ووتت دەنگى عەبد مەخلوقە لەكاتى قورئانخویندن ئەوا قورئانەكەش كە لە عەبدى ئەبېستىن ئەبېتە مەخلوق، ھەر خۆشيان ئەلېن توقف ئەكەين لە حېر و فعلى عەبد و دەنگى عەبد، نە ئەلېن مەخلوقن نە ئەلېن غەير مەخلوقن! باشەگەر حوكمى حېر و دەنگ و فعلى عەبد پەيوەست بېت بە قورئان، بە مەخلوقى ئەمانە قورئان بېتە مەخلوق، ئەى بۆ كاتېك ئېوہ كە توقف لەوانە ئەكەن ئەوا توقف تان نەكردووە لە قورئان؟ ئەى نالېن حوكمدان لەسەر ئەمانە قورئانەكەش ئەگرېتەوہ؟ كەواتە بە قسەى خۆتان ئېوہ بوون بە واقفە توقف تان كرد لە قورئان، گەر بېلېن نەخېر توقف مان كردووە لە حېر و فعل و دەنگى عەبد نەك قورئانەكە، ئەوا ئېمەش ئەلېن وتوو مانە حېر و فعل و دەنگى عەبد مەخلوقە نەك قورئانەكە، گەر بېلېن ئاخر ئەمانە جياناكرېنەوہ لە قورئانەكە، ئەلېن ئەى چۆن ئېوہ جياتان كردنەوہ لە قورئانەكە ووتتان ئەوہيان توقف ئەكەين ئەوى ترېشيان غەير مەخلوقە، بۆ ئېوہ دوو حوكمى جياواز بدەن لەسەر حېر و قورئان ئاساييە، بەلام ئېمە گەر دوو حوكمى جياواز بدەين لەسەريان كوفرە؟! ھەموو ئەم حوكمە دژبەيەكانە نېشانەى تېنەگەيشتنە لە ئەسلى بابەتەكە كە لەم پۆستەدا پروونى ئەكەينەوہ

وه‌ک ووتراوه به‌ نموونه هینانه‌وه ووته روون ئه‌بیته‌وه، منیش چه‌ند نموونه‌یه‌ک ئه‌هینمه‌وه تا‌کو تیځه‌ن مه‌به‌ستمان چیه که ئه‌لین قورئانه‌که غه‌یر مه‌خلوقه که عه‌بد ئه‌یخوینی به‌لام ده‌نگی عه‌بده‌که مه‌خلوقه، حیره‌که مه‌خلوقه به‌لام ئه‌و قورئانه‌ی که به‌ حیره‌که نوسراوه غه‌یر مه‌خلوقه.

بۆ نموونه: کتیبیکم له‌لایه ووته‌ی زۆر جوانی تیدا نوسراوه، که کتیبه‌که ئه‌خوینمه‌وه ئه‌لیم: به‌راستی ووته‌کانی ناو کتیبه‌که زۆر جوان، له‌ کاتیکدا کتیبه‌که به‌ حیره‌کی ناشرین نوسراوه له‌سه‌ر کاغه‌زیک پیس و ناشرین و به‌ ده‌ستوخه‌تیک ناشرین، ئه‌مه چۆن بوو؟ چۆن حیره‌که و ده‌ستوخه‌ته‌که زۆر ناشرینه به‌لام ووته‌که زۆر جوانه؟ ئایا ئه‌مه دوو وه‌سفه دژبه‌یه‌ک نین؟ بځگومان نه‌خیر هه‌موو که‌سیکی عاقل تیئه‌گات که ووته‌که ووتراوه ووته‌یه‌کی جوان بووه جا ئه‌م ووته‌ جوانه به‌ ده‌ستوخه‌تیک ناشرین بنوسری هه‌ر ووته‌یه‌کی جوانه، به‌ ده‌نگیک ناخۆش ده‌رب‌دریت هه‌ر ووته‌یه‌کی جوانه، جوانی ووته‌که په‌یوه‌ندی نیه به‌ ناشرینی حیره‌که و ناشرینی حیره‌که په‌یوه‌ندی نیه به‌ جوانی ووته‌که، که ئه‌لین قورئانیش که نوسراوه له‌ موسحه‌فدا غه‌یر مه‌خلوقه به‌لام حیره‌که مه‌خلوقه که پێ نوسراوه هه‌مان شته، قورئان که‌لامی الله یه غه‌یر مه‌خلوقه ئه‌م که‌لامه الله قسه‌ی پیکردوو که‌لامی الله- ش غه‌یر مه‌خلوقه به‌هه‌ر شتیک مه‌خلوق بنوسری که‌لامه‌که هه‌ر غه‌یر مه‌خلوقه نابیته مه‌خلوق، هه‌روه‌ک چۆن ووته‌یه‌کی جوان به‌ خه‌تیک و حیره‌کی ناشرین بنوسری هه‌ر ووته‌یه‌کی جوانه، واته‌که‌لامه‌که غه‌یر مه‌خلوقه ئه‌وه‌ی پێ ئه‌نوسری

ئەداتیکه بۆ دەر‌خستنی ووتە‌که، ئەم ئەداتە مه‌خلوقه، مه‌خلوقی ئەداتە‌که هه‌یچ په‌یوه‌ندی به‌ که‌لامه‌که‌وه‌ نیه، هه‌بره‌که و شیوه‌که‌ی که‌ ئەینه‌خشی‌نی له‌سه‌ر کاغه‌ز مه‌خلوقن به‌لام که‌لامه‌که که‌ نوسراوه‌که‌لامی الله‌یه‌ غه‌یر مه‌خلوقه، نه‌ک هه‌بره‌که‌ بێته‌ غه‌یر مه‌خلوق یان شیوه‌که‌ی که‌ نه‌خشی‌نراوه‌ له‌سه‌ر کاغه‌زه‌که‌ بێته‌ غه‌یر مه‌خلوق، که‌ر تیگه‌یشتنی ئەمه‌ له‌لات ئالۆزه‌ بگه‌رپۆه‌ بۆ سه‌ر نموونه‌که‌ ئاسانتر تی ئەگه‌یت.

نموونه‌یه‌کی تر: کتیبیکت لایه‌ ووتە و چیرۆکی پیکه‌نیناوی تێدایه، که‌ ئەه‌یخوینیت‌وه‌ پێئه‌که‌نیت ئەلێ به‌راستی زۆر پیکه‌نیناویه، له‌کاتیکدا نه‌ کاغه‌زه‌که‌ نه‌ هه‌بره‌که‌ نه‌ ده‌ستوخه‌ته‌که‌ هه‌یچ پیکه‌نیناوی نین، به‌لکو‌ خودی ووتە‌که‌ که‌ ووتراوه‌ پیکه‌نیناویه نه‌ک ره‌نگی هه‌بره‌که‌ یان شیوه‌ی هه‌بره‌که‌ که‌ نه‌خشی‌نراوه‌ له‌سه‌ر کاغه‌زه‌که‌ پیکه‌نیناوی بێت، که‌لامه‌که‌ له‌ ئەسلی خۆیدا وه‌سفیک‌یه‌یه، هه‌بره‌که‌ش ئەداتیکه‌ بۆ نوسینی که‌لامه‌که‌ وه‌سفیک‌تری هه‌یه، که‌لامیش خۆی وجودیک‌یه‌ مه‌لموسی نیه‌ له‌ واقعدا ده‌ستی لێ بده‌یت بلی ئەمه‌ که‌لامه‌، به‌لکو‌ که‌لام تا‌کو نه‌نوسری له‌لایه‌ن نوسه‌ر یان تا‌کو نه‌خوینری

له‌لایه‌ن خوینهر وجودی نابیت له‌ واقعدا، به‌ خه‌لافی شته‌کانی تر، بۆ نموونه‌ ئاو وجودی هه‌یه‌ به‌بێ ئەوه‌ی بنوسری و بخوینری، به‌لام که‌لام تا‌کو نه‌نوسری یان نه‌خوینری وجودی هه‌ست پێ ناکری، تێنه‌گه‌یشتن له‌ حه‌قیقه‌تی که‌لام وایکردوه‌ زۆریک له‌م باب‌ه‌ته‌ توشی گومرایی بن، عه‌قیده‌یه‌کی سه‌قه‌ت ب‌لاو بکه‌نه‌وه‌ به‌ناوی سه‌له‌ف و خه‌لکی بکه‌ن به‌ جه‌همی به‌ ناحه‌ق.

هه‌موو شتێک له‌ واقعدا چوار جوړ بوونی هه‌یه، بوونیکی زاتی که‌ خودی شته‌که‌یه، بوونیکی خه‌یالی له‌ خه‌یالی خۆتدا شته‌که‌ وینه‌ ده‌که‌یت و ده‌زانی چیه‌ و چۆنه‌، بوونیکی وینه‌یی کاتیکی وینه‌ی شته‌که‌ ئه‌کیشی یان ناوی شته‌که‌ ئه‌نوسی، بوونیکی ده‌نگی کاتیکی شته‌که‌ به‌ ده‌م ده‌رئه‌بری

بۆ نموونه‌ گهر ئاو وه‌رگرین و باسی هه‌ر چوار جوړی بوونی بکه‌ین
بوونی زاتی ئاو ئه‌وه‌یه که‌ خۆت ئاو‌که‌ ئه‌بینیت و ده‌ستی ئی ئه‌ده‌یت و مه‌وجوده‌ له‌به‌ر ده‌ستت، ئه‌مه‌ حه‌قیقه‌تی وجودی ئاو
بوونی خه‌یالی ئاو ئه‌وه‌یه که‌ له‌ خه‌یالی خۆت وینه‌ی ئاو ئه‌که‌یت و ئه‌زانی چیه‌ و چۆنه‌
بوونی وینه‌یی ئاو ئه‌وه‌یه که‌ له‌سه‌ر کاغه‌زێک وینه‌ی ئاو بکه‌یشیت یان بنوسیت ئاو
بوونی ده‌نگی ئاو ئه‌وه‌یه به‌ ده‌م بلی ئاو، واتا ووشه‌ی (ئاو) ده‌رپریت

هه‌موومان ئه‌وه‌ ئه‌زانین که‌ ئه‌و ئاو‌ه‌ی له‌ رووبار و کانیه‌کان هه‌یه‌ جیا‌یه‌ له‌و ئاو‌ه‌ی که‌ له‌ خه‌یاڵماندا‌یه، وه‌ جیا‌یه‌ له‌و ئاو‌ه‌ی که‌ له‌سه‌ر کاغه‌ز ئه‌ینوسین، وه‌ جیا‌یه‌ له‌و ئاو‌ه‌ی که‌ به‌ ده‌م ده‌ری ئه‌برین، که‌ ئاو ئه‌خۆیته‌ تینوو‌ییت ئه‌شکی و ده‌مت ته‌ر ئه‌بی، به‌لام که‌ بیر له‌ ئاو ئه‌که‌یت‌وه‌ ئه‌مه‌ ږوو نادات، که‌ له‌سه‌ر کاغه‌ز ئه‌نوسی ئاو کاغه‌زه‌که‌ ته‌ر نابیت، که‌ به‌ ده‌م ئه‌لێ ئاو ناو ده‌مت ته‌ر نابێ، ئه‌مه‌ش بۆیه‌ باس ئه‌که‌م تا‌کو که‌س خۆی که‌م‌ژه‌ نه‌کات بلی ئه‌م قسانه‌ قسه‌ی ئه‌هلی که‌لامه‌ و نازانم

چی و ده‌ست گرتن به مه‌نه‌جی سه‌له‌ف بفرۆشیته‌وه پیمان، ئه‌وه‌ی باسم کرد هه‌موو مرۆڤیکى عاقل ئه‌یزانیټ و برۆای پیه‌تی و زانیانی‌ش باسیان کردووه که‌س ئینکاری لى ناکات ئیلا گه‌مژه نه‌بیټ.

الرامی ئه‌لى:

کاغه‌ز و نویسی ناو وه‌ک خودی ناوه‌که‌ نیه، گهر کاغه‌زه‌که‌ بسوتی نویسنه‌که‌ ئه‌سوتی ناوی الله هه‌ر ئه‌مینیته‌وه و له‌سه‌ر زمانی نوسه‌ره‌که‌ش هه‌ر ئه‌مینیته‌وه، هه‌روه‌ک چۆن پيش نویسی ناوه‌که‌ هه‌بووه، ئاگره‌که‌ نه‌ هیچ شتیکی له‌ ناوه‌که‌ که‌م کردۆته‌وه نه‌ هیچ شتیکی له‌ خاوه‌نی ناوه‌که‌ که‌م کردۆته‌وه، به‌ هه‌مان شیوه‌ گهر ناوی مه‌خلوقه‌کان بیټ ئه‌وا ئاگر هیچ شتیکی له‌ ناوی مه‌خلوقه‌کان و هیچ شتیکی له‌ لاشه‌یان که‌م ناکاته‌وه، به‌ هه‌مان شیوه‌ گهر بنوسری (الله) له‌سه‌ر کاغه‌زیک و کاغه‌زه‌که‌ بسوتی ئه‌وا الله به‌ که‌مالی خۆی له‌سه‌ر عه‌رشه‌، به‌ هه‌مان شیوه‌ گهر شیوه‌ی پیاویک بکیشری له‌سه‌ر کاغه‌زیک پاشان کاغه‌زه‌که‌ فری بدریته‌ ناو ئاگر ئه‌وا کاغه‌زه‌که‌ ئه‌سوتی و شیوه‌ی پیاوه‌که‌ هیچ زیانیکی پى ناکات، به‌ هه‌مان شیوه‌ قورئان گهر هه‌موو موسحه‌فه‌کان بسوتین یه‌ک پیت که‌م ناکات له‌ خودی قورئان، به‌ هه‌مان شیوه‌ گهر هه‌موو قورئانخوینه‌کان بسوتین یان بکوژرین یان بمرن ئه‌وا قورئان به‌ ته‌واوی و که‌مالی ئه‌مینیته‌وه هه‌روه‌ک چۆن پيشتر هه‌بووه یه‌ک پیتی لى که‌م ناکات، چونکه‌ قورئان له‌ الله-وه ده‌رچوووه و بۆ ئه‌ویش ئه‌گه‌رپته‌وه له‌کاتی له‌ناو چوونی مه‌خلوقات به‌ ته‌واوی و که‌مالی ئه‌مینیته‌وه به‌بى که‌م و کورتی.

(النقض : ۵۰)

ئەوێ الدارمی باسیکرد هه‌مان ئه‌و چوار جوهری وجوده‌ که باسم کرد له‌ سه‌ره‌وه‌ وجودی زاتی و خه‌یالی و وینه‌یی و ده‌نگی، سه‌یرکه‌ن الدارمی ئه‌لّی: کاغه‌ز و نویسنی ناو جیایه‌ له‌ ناوه‌که‌، واتا نویسنی ناوه‌که‌ خودی ناوه‌که‌ نیه‌، وه‌ خودی که‌ سه‌که‌ش نیه‌، که‌ر موسحه‌فه‌کان هه‌مووی بسوتین قورئان هه‌روه‌ک خۆی ئه‌مینیتته‌وه‌ هیچی لّی که‌م ناکات، که‌ر قاریئه‌کان که‌ حافزی قورئانن هه‌موویان بمرن قورئان هه‌روه‌ک خۆی ئه‌مینیتته‌وه‌ هیچی لّی که‌م ناکات

ابن بطّة ئه‌لّی:

وه‌ ئه‌وه‌ی له‌ له‌وحدایه‌ که‌لامی الله‌ یه‌، ئه‌وه‌ی له‌ له‌وحدایه‌ یه‌ له‌ قورئان به‌ شیوه‌ی نوسراوه‌، وه‌ که‌لامی الله‌ عز‌ وجل مه‌خلوق نیه‌.

بروانه‌ (الإبانه‌ الکبری‌ : ۲۴۹۴)

ابن بطّة باسی هه‌مان بابته‌ ئه‌کات لیڤه‌دا که‌ جه‌همیه‌کان ئه‌لّین چۆن ئه‌بیّت شتیکی مه‌خلوق شتیکی غه‌یر مه‌خلوق له‌خۆ بگریّت، واتا چۆن ئه‌بی له‌وحی مه‌حفوز که‌ مه‌خلوقه‌ که‌لامی الله‌ له‌خۆ بگریّت که‌ غه‌یر مه‌خلوقه‌؟ ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا پێیان ئه‌لّی: ئه‌وه‌ی له‌ له‌وحدایه‌ که‌لامی الله‌ یه‌ به‌ شیوه‌ی نوسراو، واتا خودی که‌لامه‌که‌ له‌ الله‌

د‌هرنه‌چووه‌ حل‌ولی ک‌رد‌بی‌ت له‌ له‌وحدا، به‌ل‌کو که‌لامه‌که به‌ نوس‌راوی ه‌ه‌یه له‌ له‌وحدا ه‌ه‌یه که‌لامی الله-ش غ‌ه‌یر مه‌خلوقه.

ئ‌یستا ئه‌ل‌ین تیځه‌یشتین له‌ مه‌به‌ستت به‌لام ک‌ی‌شه‌یه‌ک د‌یته پ‌یشه‌وه، گ‌هر ح‌یبره‌که و نه‌خشان‌دنی له‌سه‌ر موس‌حه‌ف مه‌خلوق بی‌ت، موس‌حه‌ف‌یش ه‌هر ح‌یبر و نه‌خشی ح‌یبره‌که‌ی له‌سه‌ره، که‌واته ب‌و‌چی ئه‌ل‌یین ئه‌وه‌ی له‌ له‌ موس‌حه‌ف‌دایه غ‌ه‌یر مه‌خلوقه ؟ ب‌و نال‌یین ئه‌وه‌ی له‌ موس‌حه‌ف‌دایه مه‌خلوقه ته‌نها ح‌یبر و نه‌خشه‌که‌یه‌تی ؟

ل‌یره‌دا ج‌یاوازی وجودی که‌لام له‌گ‌ه‌ل وجودی باقی شته‌کانی تر د‌هرئه‌که‌وئ و به‌ تیځه‌یشتنی ئه‌م باسه‌ ئه‌م گ‌ومانه نام‌ی‌ئ.

ووت‌مان ه‌ه‌موو شتی‌ک ج‌وار چ‌ور وجودی ه‌ه‌یه، ب‌و نموونه گ‌هر که‌سی‌ک وه‌ر‌ب‌گرین به‌ناوی (محمد) وجودی زاتی محمد ئه‌وه‌یه که‌ که‌سی‌که بوونی ه‌ه‌یه ئه‌ی‌بینین و ق‌سه‌ی له‌گ‌ه‌ل ئه‌که‌ین، وجودی و‌ینه‌یی محمد ئه‌وه‌یه که‌ له‌سه‌ر کاغه‌ز ئه‌نوس‌ین محمد، وجودی خه‌یال‌ی محمد ئه‌وه‌یه که‌ باسی ئه‌کر‌ئ له‌ خه‌یال‌ی خ‌ومان ئه‌زان‌ین محمد ک‌ی‌یه و چ‌یه و چ‌ونه‌یان له‌ د‌لمان‌دا ناوی محمد ح‌یف‌ز ئه‌که‌ین، وجودی د‌ه‌نگ‌ی محمد ئه‌وه‌یه که‌ به‌ د‌هم ئه‌ل‌یین محمد، ته‌نها له‌ وجودی زاتی محمد خودی محمد ه‌ه‌یه له‌ س‌ئ وجوده‌که‌ی تر خودی محمد نایه‌ته ناو کاغه‌زه‌که نایه‌ته ناو د‌ل و خه‌یال‌مان نایه‌ته ناو د‌هم‌مان، ناوی ه‌ه‌یه له‌سه‌ر کاغه‌ز نه‌ک خودی خ‌وی له‌سه‌ر کاغه‌زه‌که بی‌ت، ناوی ه‌ه‌یه له‌ د‌ل و خه‌یال‌مان نه‌ک خ‌وی بی‌ته ناو د‌لمان، ناوی ه‌ه‌یه له‌سه‌ر د‌هم‌مان نه‌ک خ‌وی بی‌ته ناو د‌هم‌مان، وجودی ه‌ه‌موو شتی‌ک به‌م ج‌وره‌یه ب‌ویه

کاتیکی ناوی محمد حیفز ئە‌که‌یت نائی محمد حیفز کرد ئە‌لئی ناوی محمد حیفز کرد، که ناوی ئە‌نوسی ئە‌لئی ناوی محمد نوسی نائی خودی محمد نوسی، که ناوی محمد ئە‌هینی ئە‌لئی ناوی محمد هینا نائی محمد هینا سەر دە‌مم، گەر له‌ کتیبیک باسی محمد کرا بی‌ت نائی له‌ ناو ئە‌م کتیبه‌دا محمد بوونی هه‌یه به‌‌لکو ئە‌لئی ناو و به‌‌سه‌رهاتی محمد بوونی هه‌یه، وجودی زاتی محمد جیا‌یه له‌‌گه‌‌ل وجودی وینه‌یی و ده‌نگی و خه‌یالی، به‌‌لام که‌لام وانیه‌ خودی که‌لامه‌که ئە‌نوسری و حیفز ئە‌کرئ و ده‌رئه‌بردري، گەر که‌لامی محمد له‌ ناو کتیبیک نوسرا بی‌ت ئە‌لئی که‌لامی محمد هه‌یه له‌ ناو کتیبه‌که، گەر که‌لامی محمد بیستی ئە‌لئی که‌لامی محمد بیست، گەر که‌لامی محمد حیفز بکه‌یت ئە‌لئی که‌لامی محمد حیفز کرد، و‌اتا خودی که‌لامه‌که ئە‌نوسری و حیفز ئە‌کرئ و ئە‌بیستری و ئە‌خوینری، وه‌ک ئە‌وه‌نیه که‌ محمد ته‌‌ها ناوی ئە‌نوسرا و ئە‌بیسترا و حیفز ئە‌کرا.

ال‌ارمی ئە‌لئی:

زانایان زانیویانه که‌ قورئان که‌لامه‌، که‌لامیش خو‌ی له‌‌خویدا نایه‌ته بوون تا‌کو زمانه‌کان پێ‌ هه‌‌لئه‌ستن و ئە‌خوینری له‌‌سه‌ر زمانه‌کان، خودی خو‌ی ناتوانی بی‌ت و بجو‌لئیت و دابه‌‌زیت به‌‌بێ ئە‌وه‌ی که‌‌سیک دایه‌‌زینئیت و بی‌جو‌لئینئیت، ئیلا مه‌‌گەر به‌‌ینرئیت و دابه‌‌زینرئیت.

(النقض : ۱۹۰-۱۹۱)

ئه‌مه‌یه جیاوازی وجودی که‌لام له‌گه‌ڵ وجودی شته‌کانی تر، شته‌کانی تر وجودی زاتیان هه‌یه له‌هه‌مان کاتدا ئه‌نوسرین و ئه‌خوینرین و حیفز ئه‌کرین به‌لام له‌هیچ کام له‌م سێ جوهری کووتایی جووری زاتی شته‌که‌ بوونی نیه به‌لکو ته‌نها ناوی شته‌که‌ بوونی هه‌یه به‌شیوه‌ی نوسین و ده‌نگ و ده‌نگ، به‌لام هه‌رچی که‌لامه‌ هه‌ر خودی که‌لامه‌ که‌ ئه‌نوسرێ و ئه‌خوینرێ و ئه‌بیسترێ و حیفز ئه‌کرێ چونکه‌ که‌لام هیچ وجودی‌کی زاتی نیه تا‌کو که‌سیک ئه‌یخوینێ یان ئه‌ینوسی دیته‌ وجود، بۆیه کاتی‌ک باسی محمد ئه‌کرێ له‌کتی‌بیکدا ئه‌ووتری: باس و به‌سه‌رهات و ناوی محمد هه‌یه له‌م کتیبه‌، به‌لام که‌که‌لامی محمد هه‌بیت له‌کتی‌بیکدا رێک ئه‌ووتری که‌لامی محمد هه‌یه له‌م کتیبه‌، واته‌ خودی که‌لامه‌ که‌نوسراوه‌، جوهره‌کانی وجودی که‌لامیش به‌م جوهره‌یه: وجودی زاتی که‌لام و وجودی ده‌نگی که‌لام هه‌مان شتن که‌ قسه‌ ئه‌که‌ی خودی که‌لامه‌ که‌ دیته‌ ده‌ره‌وه‌ له‌ ده‌مت به‌شیوه‌ی ده‌نگ ئه‌م دوو جوهره‌ به‌یه‌که‌وه‌ن، وجودی وینه‌یی که‌لام ئه‌وه‌یه که‌ که‌لامه‌ ئه‌نوسیت، وجودی خه‌یالی که‌لامیش ئه‌وه‌یه که‌ که‌لامه‌ که‌ حیفز ئه‌که‌یت

بۆ نموونه‌ گه‌ر پێغه‌مبه‌ر موسی علیه‌السلام وه‌ر‌ب‌گ‌رین له‌ قورئاندا

خودی پێغه‌مبه‌ر موسی بوونی نیه له‌ قورئاندا، به‌لکو ناو و به‌سه‌رهاتی موسی هه‌یه له‌ قورئاندا، ئه‌ی که‌لامی موسی هه‌یه له‌ قورئاندا؟ به‌ئێ که‌لامی موسی بوونی هه‌یه له‌ قورئاندا، ئه‌مه‌یه جیاوازی وجودی شته‌کان له‌گه‌ڵ وجودی که‌لام، وجودی

شته‌کان وجودی زاتی نیه له‌کاتی بیستن و خویندن و نوسین و حیفز کردن، به‌لام که لام خودی که لامه‌که ئه‌نوسری و حیفز ئه‌کرئ و ئه‌خوینری و ئه‌بیستری.

ئه‌سلیش له‌هه‌موو کتیبیک و نوسراویک که لامه‌که‌ی ناویه‌تی نه‌ک حیره‌که که پئی نوسراوه، بۆ نموونه هه‌ر کتیبیکت پئ بیت له‌هه‌ر بابه‌تیک بیت، پیت بلیم ئه‌م کتیبه چی تیا به ؟ ئه‌لئی که لامی تیا به نالئی حیره‌ی تیا به، ئه‌لئی چیرۆکی تیا به ئه‌لئی ووته‌ی جوانی تیا به ئه‌لئی نوکته‌ی تیا به، باس باسی که لامه‌که‌یه نه‌ک حیره‌که، جا که لامه‌که هه‌ر وه‌سفیکی هه‌بیت ئه‌و وه‌سفه ئه‌یگریته‌وه حیساب بۆ حیره‌که ناکری چیه و چۆنه، موسحه‌فیش به هه‌مان شیوه ئه‌لئی که لامی الله ی تیا به نالئی حیره‌ی تیا به که لامی الله-ش غه‌یر مه‌خلوقه، ئه‌گه‌رچی حیره‌که‌ش مه‌خلوقه به‌لام ئه‌و که لامه‌ی که نوسراوه و جیگیر کراوه له موسحه‌فدا که لامی الله یه که غه‌یر مه‌خلوقه، به هه‌مان شیوه که که لامیک ئه‌بیستی به ده‌نگه‌وه ئه‌بیستی به‌لام ئه‌لئی که لامی فلانم بیست نالئی ده‌نگی فلانم بیست، یان که سیک که قسه ئه‌کات قسه‌که‌ی حیفز ئه‌که‌ی ئه‌لئی قسه‌کانیم حیفز کرد نالئی ده‌نگی که سه‌که‌م حیفز کرد، که که لامی که سیک ئه‌خوینیته‌وه ئه‌لئی که لامی فلانم خوینده‌وه نالئی حیره‌که‌م خوینده‌وه، ئه‌سله‌که که لامه‌که‌یه نه‌ک ئه‌داته‌کانی گه‌یاندنی که لامه‌که که ده‌نگ و دل و نوسینه، که لامه‌که‌ش چ وه‌سفیکی هه‌بیت هه‌ر ئه‌و وه‌سفه‌ی ئه‌مینی ئه‌داتی گه‌یاندنه‌که وه‌سفه‌که‌ی ناگۆری، هه‌ر بۆیه سه‌له‌ف ئه‌لین قورئان که لامی الله یه له هه‌موو پروویکه‌وه غه‌یر مه‌خلوقه به نوسراوی به خوینراوی و به بیستراوی به حیفز کراوی، ئه‌وه‌ی ئه‌یخوینی که لامی الله یه مه‌خلوق نیه، ئه‌وه‌ی ئه‌بیستی که لامی الله یه مه‌خلوق نیه، ئه‌وه‌ی ئه‌ینوسی که لامی الله یه مه‌خلوق نیه، ئه‌وه‌ی حیفزی ئه‌که‌یت

که‌لامی الله یه مه‌خلوق نیه، هه‌ر بۆیه ئیمام احمد ووتی: چاو مه‌خلوقه ئه‌وه‌ی چاو سه‌یری ئه‌کات غه‌یر مه‌خلوقه، به‌و مانایه‌ی چاو سه‌یری که‌لامه‌که ئه‌کات که قورئانه نه‌ک حه‌یره‌که، گوئ مه‌خلوقه ئه‌وه‌ی گوئ ئه‌یبه‌ستی غه‌یر مه‌خلوقه، گوئ قورئانه‌که ئه‌یبه‌ستی حه‌ساب بۆ ده‌نگی قاریئه‌که ناکرئ که ئه‌داتیکه بۆ گه‌یاندنی که‌لامه‌که، ئه‌سه‌له‌که که‌لامه‌ نه‌ک ئه‌داته‌که که که‌لامه‌که ئه‌گه‌یه‌نیت، ده‌ست مه‌خلوقه ئه‌وه‌ی ده‌ست ئه‌ینوسی غه‌یر مه‌خلوقه، ده‌سته‌که که‌لام ئه‌نوسی ئه‌ویش که‌لامی الله یه غه‌یر مه‌خلوقه باسی حه‌یر و نه‌خشی حه‌یره‌که نیه باس باسی که‌لامه‌که‌یه، جا ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته لی‌رده‌دا دوو خال پوون بیته‌وه تا‌کو پارێزراو بین له عه‌قیده‌ی حلولی و عه‌قیده‌ی جه‌همی، که ئه‌لّیین موسحه‌ف که‌لامی الله ی تیا‌یه غه‌یر مه‌خلوقه مانای ئه‌وه نیه که الله قسه‌ی کردووه به قورئان به ده‌نگ و به پیت خودی ده‌نگ و پیت‌ه‌کانی الله گۆراون بۆ حه‌یر و حلولیان کردووه له موسحه‌فدا که ئه‌مه عه‌قیده‌ی حلولیه‌کانه، به‌لکو حه‌یره‌که مه‌خلوقه و نه‌خشی حه‌یره‌که‌ش له‌سه‌ر کاغه‌ز هه‌ر مه‌خلوقه به‌لام که‌لامی پئ نوسراوه که که‌لامی الله یه غه‌یر مه‌خلوقه، وه که ئه‌لّیین حه‌یره‌که و نه‌خشی حه‌یره‌که له‌ناو موسحه‌ف مه‌خلوقن مانای ئه‌وه نیه قورئان ته‌نها حه‌یر و نه‌خشی مه‌خلوقی تێدا‌یه یان بلّیین ئه‌و که‌لامه‌ی له موسحه‌فدا نوسراوه مه‌خلوقه که ئه‌مه عه‌قیده‌ی جه‌همیه‌کانه، به‌لکو که‌لامه‌که که نوسراوه که‌لامی غه‌یر مه‌خلوقه که‌لامی الله یه به حه‌یریکی مه‌خلوق نوسراوه هه‌روه‌ک چۆن هه‌موو که‌لامیکی تر هی هه‌ر که‌سیک بیت وه‌سفیک هه‌یه که‌لامه‌که جیا‌یه له وه‌سفی حه‌یره‌که وه‌ک له نموونه‌کان باس‌مان کرد.

کۆتایی

والحمد لله رب العالمین